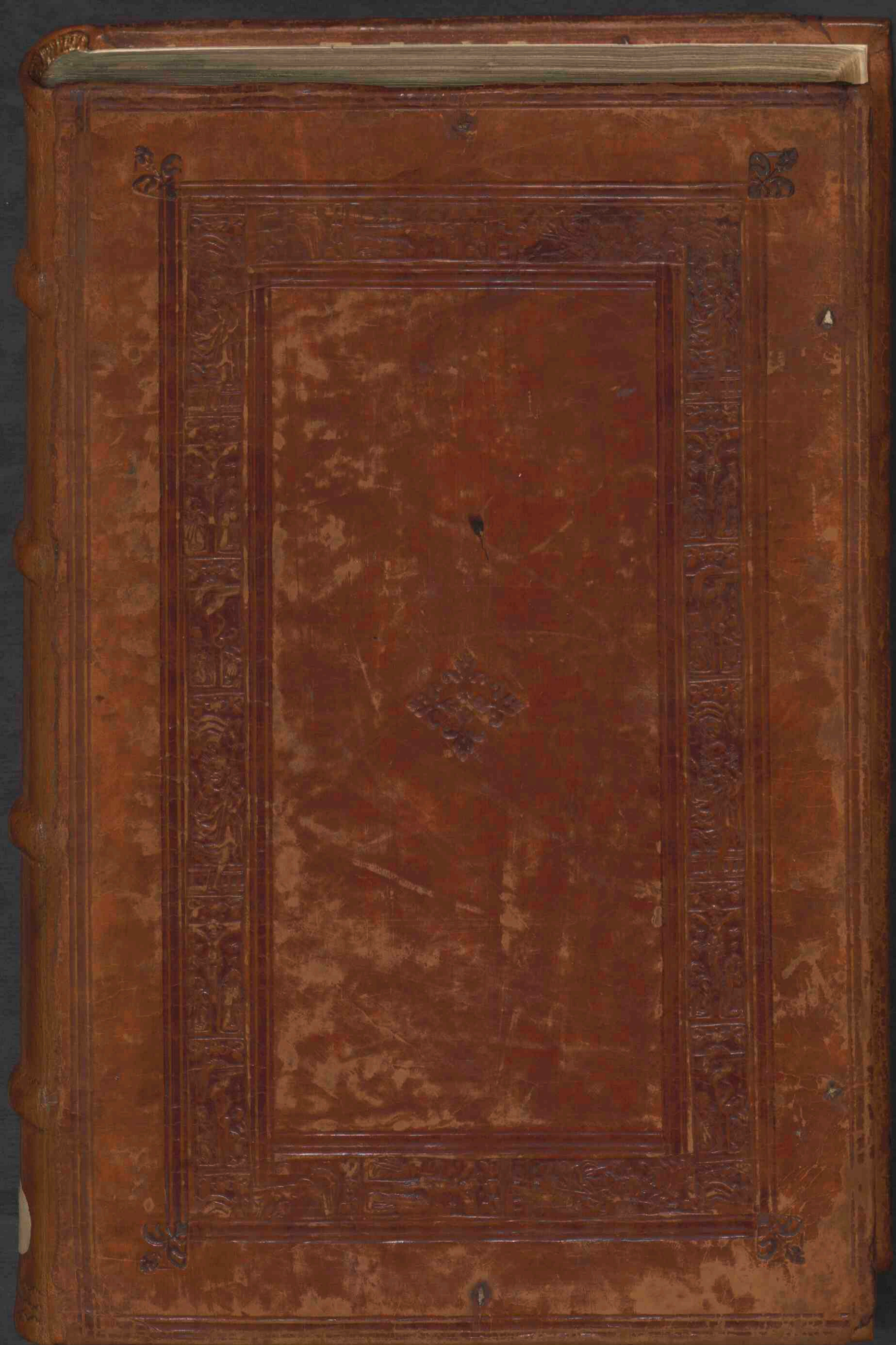




**C. Iulii Hygini, Augusti liberti, Fabularum liber, ad omnium poetarum lectionem mire necessarius, & nunc denuc excusus : Eiusdem Poeticon astronomicon libri quatuor. Quibus accesserunt similis argumenti, Palaephati De fabulosis narrationibus, liber I. F. Fulgentii Placiadis ... Mythologiarum libri III. Eiusdem De uocum antiquarum interpretatione, liber I. Phurnuti De natura deorum, siue poeticarum fabularum allegorijs, speculatio. Albrici ... De deorum imaginibus liber. Arati ... fragmentum, Germanico Cæsare interprete. Ejusdem Phaenomena graece?, cum interpretatione latina. Procli De sphaera libellus, graece? & latine?. Index rerum & fabularum**

...

<https://hdl.handle.net/1874/420908>



**Dit boek hoort bij de Collectie Van Buchell  
Huybert van Buchell (1513-1599)**

**Meer informatie over de collectie is beschikbaar op:**

<http://repertorium.library.uu.nl/node/2732>

**Wegens onderzoek aan deze collectie is bij deze boeken ook de volledige buitenkant gescand. De hierna volgende scans zijn in volgorde waarop ze getoond worden:**

- de rug van het boek
  - de kopsnede
  - de frontsnede
  - de staartsnede
  - het achterplat

**This book is part of the Van Buchell Collection  
Huybert van Buchell (1513-1599)**

**More information on this collection is available at:**

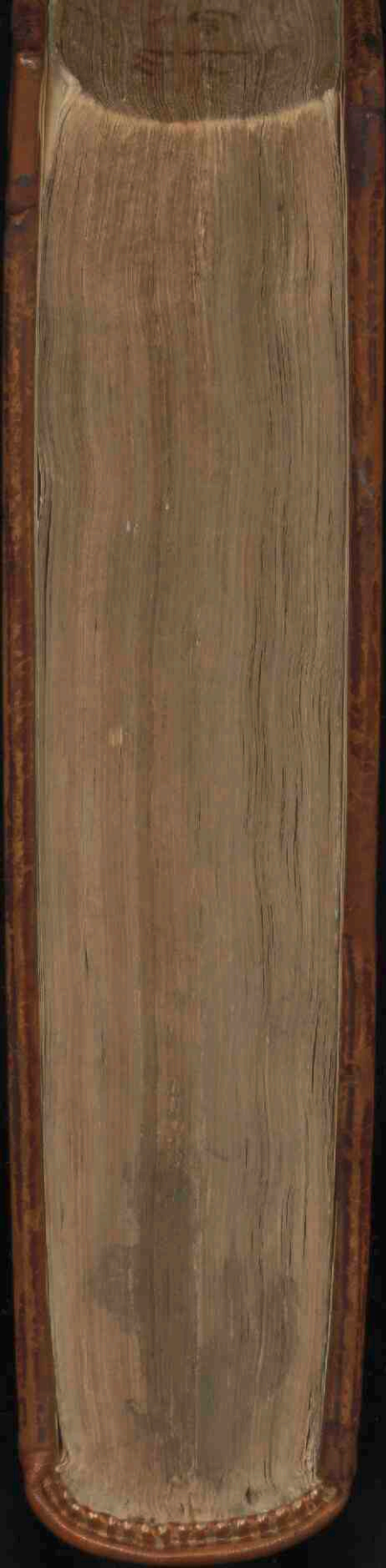
<http://repertorium.library.uu.nl/node/2732>

**Due to research concerning this collection the outside of these books has been scanned in full. The following scans are, in order of appearance:**

- the spine
- the head edge
- the fore edge
- the bottom edge
- the back board

X. fol.

76



123.

G.

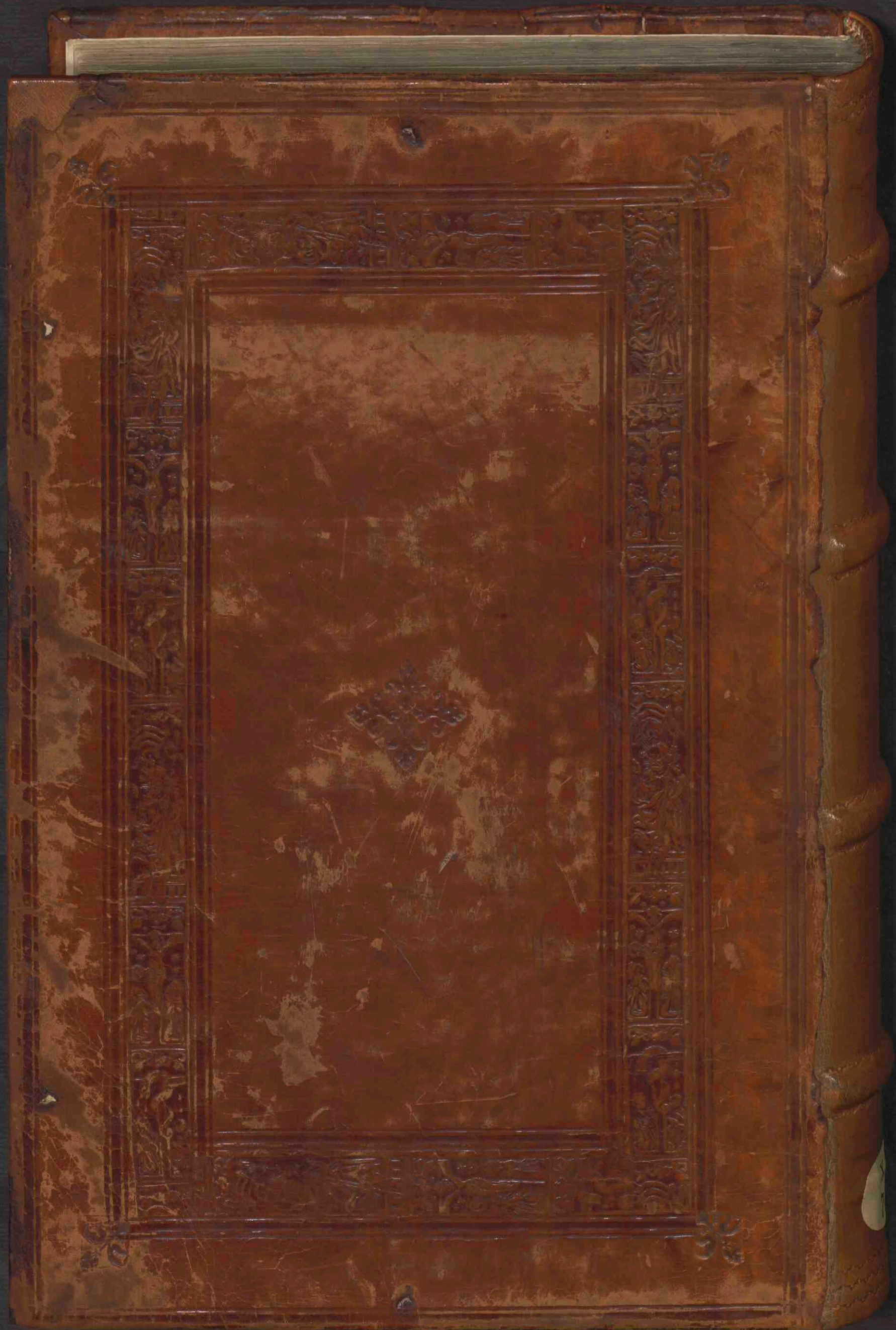
HYGIEINE

WELLS, DR. CHAS. M.D.

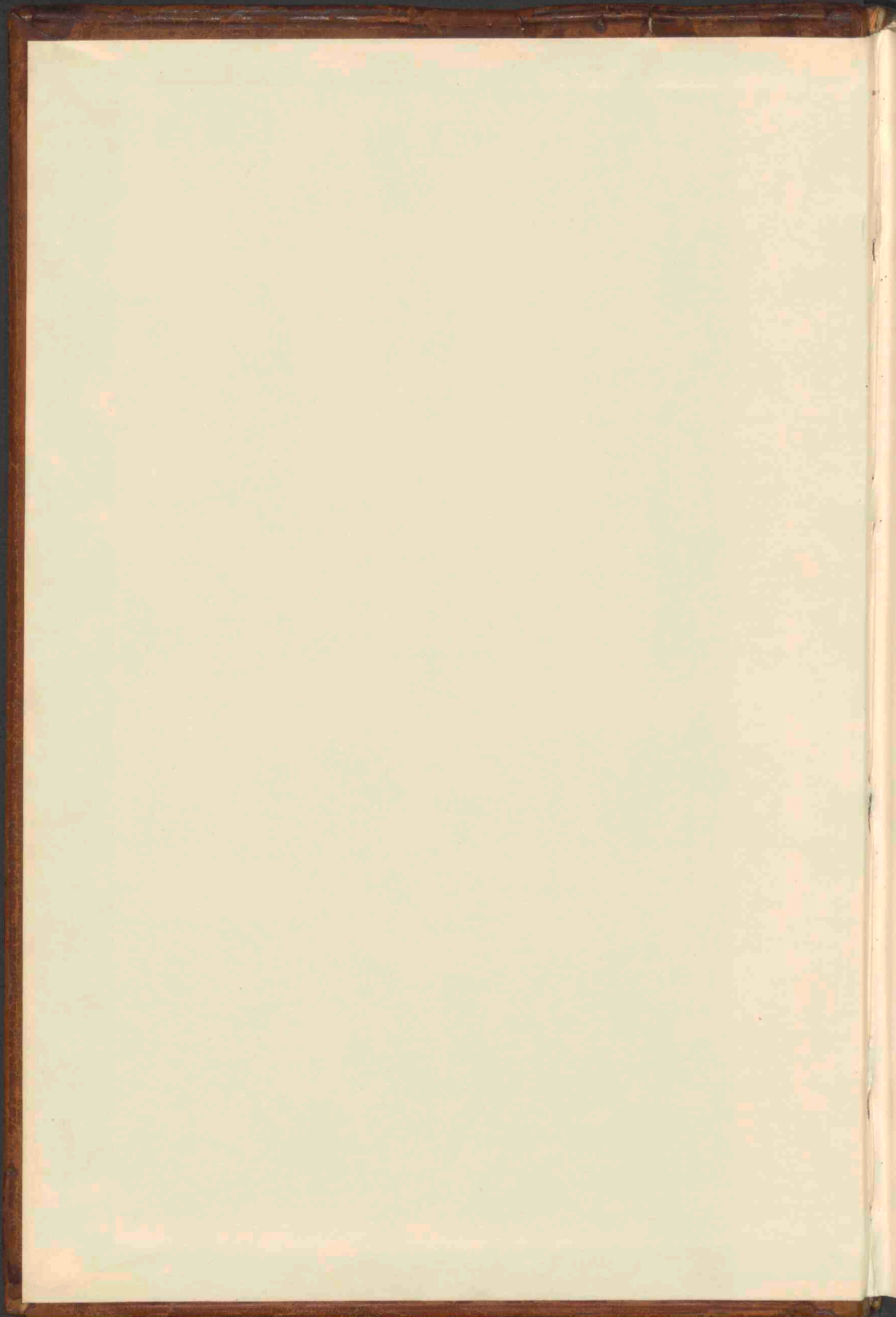
NEW YORK

1880









1877  
HYGINI AVGVSTI

LIBRI DE ALIMENTORVM ET POTVS  
CIVILIVM LIBRVS

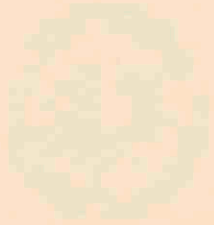


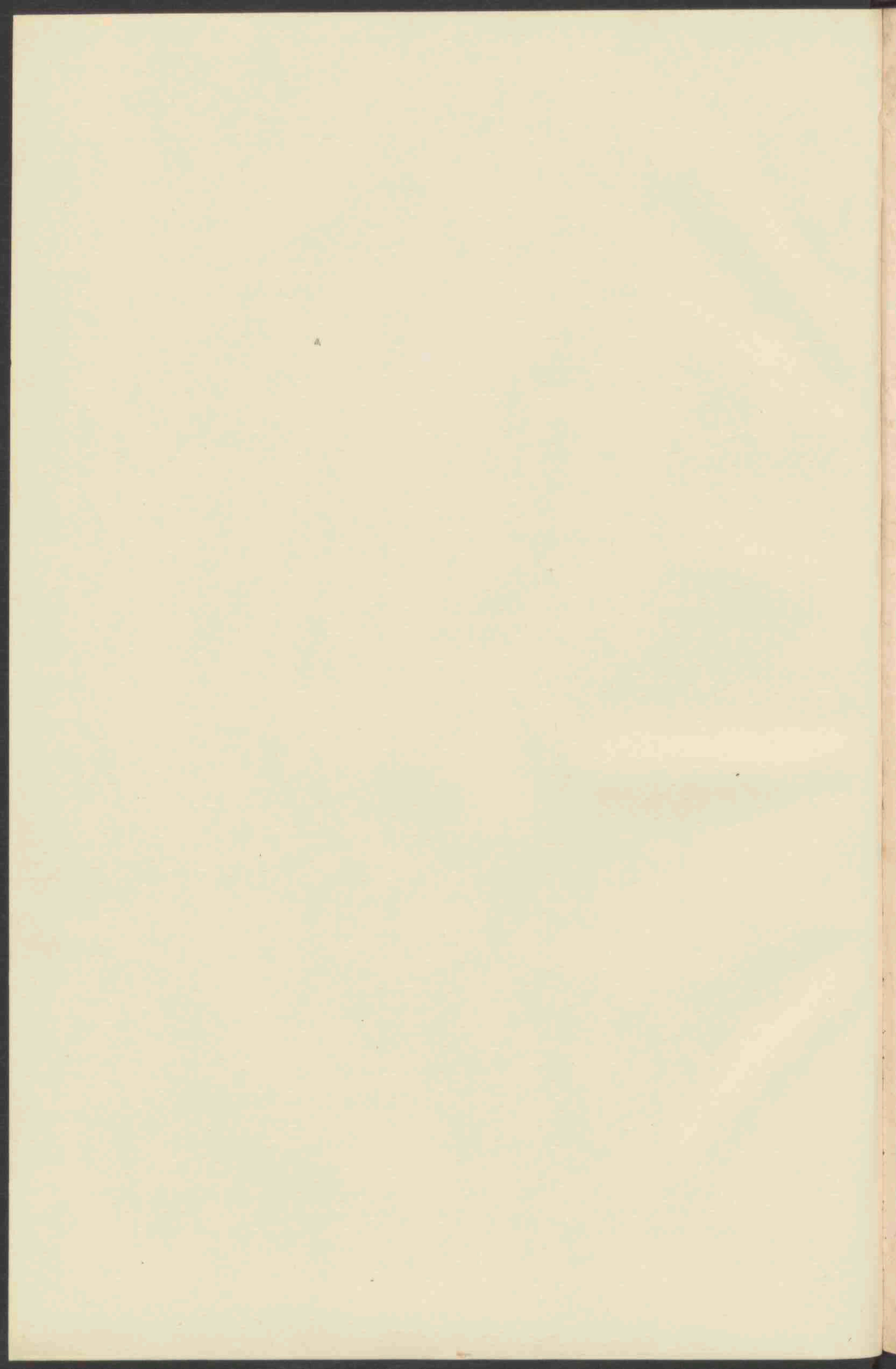
LIBRVS DE ALIMENTORVM ET POTVS  
CIVILIVM LIBRVS  
AVGVSTI  
LIBRVS DE ALIMENTORVM ET POTVS  
CIVILIVM LIBRVS  
AVGVSTI



LIBRVS DE ALIMENTORVM ET POTVS  
CIVILIVM LIBRVS

LIBRVS DE ALIMENTORVM ET POTVS  
CIVILIVM LIBRVS





6

X fol 76 1

# C. IVLII HYGINI AVGVSTI

## LIBERTI FABVLARVM LIBER, AD

OMNIVM POETARVM LECTIONEM MIRE  
necessarius, & nunc denuò excusus.



EIVSDEM POETICON ASTRONOMICON  
Libri quatuor.

*Quibus accesserunt similis argumenti,*

PALAEPHATI de fabulosis narrationibus, Liber I.

F. FVLGENTII Placiadis episcopi Carthaginensis

Mythologiarum Libri III.

EIVSDEM de uocum antiquarum interpretatione, Liber I.

PHVRNVTI De natura deorum, siue poeticarum fabula-  
rum allegorijs, speculatio.

ALBRICI philosophi de Deorum imaginibus Liber.

ARATI φαινομένων fragmentum, Germanico Cæsare interprete.

EIVSDEM Phænomena græcè, cum interpretatione latina.

PROCLI de sphaera libellus, Græcè & Latinè.



*Ex donatum Buzelin.*

INDEX rerum & fabularum in his omnibus scitu digna-  
rum copiosissimus.

BASILEAE, PER IOANNEM

Heruagium, Anno 1549. Mense Martio.



23

CIVIL  
HYGINI AVGVSTI

LIBERTI TABVLARVM LIBER AD

OMNIVM VOLTARVM LICENTIA

Accademia di San Domenico



EDITIONE SEPTIMA A. MDCCLXXIII

Londini

Apud W. Johnston

1. De moribus  
2. De re publica  
3. De legibus  
4. De iustitia  
5. De civitate  
6. De senectute  
7. De tranquillitate animi  
8. De fortuna  
9. De brevitate vite  
10. De otio  
11. De studiis  
12. De senectute  
13. De tranquillitate animi  
14. De fortuna  
15. De brevitate vite  
16. De otio  
17. De studiis



INDEX KNOWN LIBRARIES TO BE OBTAINED IN GREAT  
BRITAIN

BRITISH LIBRARY



NOBILI AC GENEROSO DO. OTHONI TRVCHSES  
à Vualburg. Spirensis ecclesiæ Canonico, Domino  
suo, Iacobus Micyllus S. D.



VM pro humanitate, nobiliss. Otho, quatum, cum primùm in conspectum tibi uenissem, abs te acceptus fui, eximiam quandam de tua excellenti uirtute spem/cepissem: ex eo iam diu cogitare cœpi, quo pacto eidē tibi, ita ut dignum erat, itaq; ut meritis esses, commendare me possem. Nam cum ubique plurimum prodest/eorum hominum fauorē ac gratiam emereri, qui quod genere ac opibus reliquis præstant, eo/aliarum studia atq; conatus prouehere possunt: tum hoc tempore in primis/circumspicere omnes nos meritò decet, ut contēptis et profligatis hisce nostris studijs, patros nos ac defensores passim paremus. Adeo enim loco suo (siue hoc/sira deorum aliqua, siue nostra potius culpa factum esse/dicendum est) præclaræ illæ literæ, & à ueteribus/solæ humanitatis uocabulo prædicatæ, iterum reciderunt, ut si unquam/magnorum atq; potentum hominum auxilio opus habuerunt, hoc certè iniquis. tempore, illorū opem maximè implorare uideantur. Atq; ea quidem tum eruditio, tum uirtus tua est, ut non immeritò, omnia illa quæ à summo atq; optimo quoq; expectari debent, de tua præstantia, ipse mihi pollicear. Qui primùm/eo genere natus, atq; ijs imaginibus clarus es, ut nemini superiorum, aut etiam priscorum hominū, nobilitate facile cedas. Deinde autem tanta cura ac diligentia/in bonis literis iam diu uersatus & exercitus es, ut quod ad ueram ac solidam uirtutem attinet, id omne labore ac studio tuo tibi compararis. Ex qua re etiam eo maiorem laudem consecutus es, quod discendi laborem, quem pleriq; uestrorum hominum/contemptu, alij autem ignauia etiam quadam/declinant ac uitant, eum tu/in tanta generis atq; maiorum claritudine/suspiciendum ac persequendum tibi putasti: & quod rarò ista ætate contingere uidemus, cum summo genere/summam doctrinam coniunxisti. Cæterum/ut in excellentibus picturis/etiam colorum splendor & harmonia, gratiæ non parum addit, totumq; ipsum argumentum & artificis uirtutem/illustriorem quodammodo reddit: ita ipsam uirtutem quoque uidemus, si cum generis ac uitæ nobilitate/coniuncta, & externis illis fortunæ dotibus illustrata sit, nescio quo pacto/excellentiore simul & admirabiliore uideri. Non enim Stoici, opinor, illi audiendi sunt, qui/ut nudam omnino per se uirtutem spectandam esse, ita/externam fortunam, ut nihil ad parandam illam conferre, sic etiam/nocere sæpenumero, & ob id/reijciendam esse cōtendunt. Quorum doctrina/ut ab Aristotele, ac alijs quibusdam/iam olim confutata atque explosa est, ita mihi certè uidetur, imò & exemplis quotidie comperimus, ubi utrunque horum cum altero, hoc est, cum fortuna uirtus coniuncta ac sociata fuerit, egregium ac singulare quiddam elucere, ac tum demū *ἐν δαίμονι* illam, quam/in hac uita quærimus, omnibus suis numeris absolutam ac plenam esse. Proinde cum superiore anno Genealogias deorū, perinde ut à Bocatio/ante annos aliquot collectæ fuerant, hortatu amici nostri Ioannis

Heruagi/relegissem, & easdem/ab innumeris mendis, quibus/editio prior inuoluta atque obruta erat, castigatas, excudendas dedissem: atque idem nuper/ alium quendam uetustum ac manuscriptum codicem, in quo/per capita eadem res, atq; idem argumentū/ab Hygino (sic enim inscriptus liber is erat) tractabatur, uisendum, & quoad eius fieri posset, emendandum quoq; & restituendum dedisset: ego/quia non paruam aut contemnendam laboris partem in eo opere posuissem, uideremq; librum illum qualemcunque/studiosis adolescentibus non inutilem aut ingratum fore, uolui laborem hunc meum/excellentiae tuae claris. Otho dedicare, tuiq; nominis auspicio in lucem prodire. Simul/ut eo munere cōmendatum me tibi facerem: simul ut esses, cuius tanquā praesidio ac patrociniū quodam/liber hic, & haec studia nostra/ab iniuria aliorum atq; indoctorum hominum defenderentur. Ut enim amuleta quaedam/infantes, ex quorum collo/suspensa sunt, contra inuidiā ac fascinationem maiorum/tueri creduntur: ita confido eos quoq;, qui tuum huic libro praefixum nomen ac titulum/legent, à carpendo & obloquendo citius absterreri posse. Neq; uerò dubito, ne non animo lubenti ac grato/munus hoc nostrū accepturus sis. Tametsi enim planē exiguū ac leuidēse, ut uulgo dicitur, uocari queat, (quid enim aliud/quā fabulis, ijsq; uetustis ac obsoletis/cōstat?) ab eiusmodi tamen animo profectum ac datum est, qui tibi/studio ac uoluntate sua merito probari debet. Nam si Artaxerxen illum magnum Persarum regem/pomo, quod ab homine rustico/dono oblatum acceperat, ideo oblectatū esse memorant, quod, quae propria & preciosa maximē habuerat, ille/donasset: has quoque fabulas/eodem nomine cōmendatiores tibi esse decet, ut quae & ipsae/possessionum mearū propriae maximē, & tanquā ex fundo nostro profectae sunt, quibusq; ipse cognoscendis ac percolendis/meliorē antea uitae partem fermē collocarim. Quanquam etiam/si uel ad ipsum librū, uel ad operā, quam in castigando sumpsimus, aspiciere uoles, ea quoq; non paruū cōmendationis pondus habent. Est enim hic autor, ut quidem/non ita purus atq; elegans, adeo ut in quibusdā/parum etiam latinus uideri queat, ita uetus tamen, & à reliquis Hygini scriptis, quae quidem/ad nos peruenere, non omnino ab similibus aut abhorrens: praecipuē autē utilis ijs, qui in humanioribus hisce studijs multum ac diligenter uersantur. Ex hoc enim/nō pauca/quae tum apud Ouidium, tum apud alios plerosq; poetas/minime haecenus, aut certē perperam intellecta sunt, intelligi & explicari tandem posse/uidetur: multaq; hic plana iam atq; expedita reperias, quae dudum/magnos atq; eruditos quoq; uiros/uariē ac misere torserunt. Quam quidē ob rem, sat scio, Grammatici nostri/non minus sibi mox applaudent, quā gemma/aut margarita aliqua preciosiore inuenta, negotiatores interdum gestire solent. ut possis uel eo nomine gratulari tibi, quod sub tuo titulo, hominibus ijs, quales te amare scio, & quorū studijs ipse quoq; interdum oblectaris, tantum mox gaudij atq; uoluptatis parietur. Praecipuē cum ipse quoq; poeticis rebus, ut audio, deditus ita sis, ut nonnunquam ad exemplū ueterum/carmen aliquod cum multa laude cōponas. Et tanquā nō ausim affirmare, omnino eum Hyginū hunc esse, cuius A. Gellius Noctū Atticarū libro primo, capite 21, mentionē facit, quem ipse quidē/cōmentaria

in Ver.

in Vergiliū edidisse tradit: Volateranus autē, etiā cum eo/qui tēporibus Quin-  
tiliani uixit, librosq; de re Astronomica/quatuor illos (siue is/unus potius per-  
petuus dicēdus est) quos/eodē hoc uolumine, & ipsos longe quā antea emē-  
datiores, cum reliquis eiusdē generis scriptorib. coniunximus: itemq; alium  
Grammaticōn, hoc est, de rebus castrensibus inscriptū reliquit, eundē esse ar-  
bitratur, propterea quod & Plinius/Hyginū quendā crebrò citat: & fieri fre-  
quenter solet, ut eodem nomine plures appellent: multa tamē uerisimilia con-  
currunt, quæ me/ad dubitandū impellunt. Nam & ipsum opus/eiusmodi est,  
ut hominē grammaticū, & Græcorū imitantem/facile agnoscas: & quod ad di-  
ctiōnem attinet, uideas illū/cum cæteris Hygini scriptis/omnino similem ac pa-  
rem esse. Interdū etiam ipsas loquēdi formas/uelut inde repetitas præ se ferre.  
Huc accedit, quod in Astronomicorū opere/ipse Hyginus genealogiarū à se  
scriptarū meminit, quarum certè/aut fragmenta hæc, aut epitome, à studioso  
aliquo/ex illius libris excerpta & abbreviata uideri potest. Porro quantū labo-  
ris in emendando ac restituendo illo/obeundū atq; adeò exanclandum nobis  
fuerit, uel hinc coniecturā facere licet, quod primum/ipse liber (qui beneficio  
excellētis. D. Ioannis Vueyer Augustani, Frisingensis ecclesiæ Canonici, ac  
M. Io. Chrumeri Canonici apud diuum Andreā Frisingensem, Notarij inte-  
gerrimi, necnon & Viti Chrumeri/ibidē bonas literas nō sine laude docentis,  
nobis cōmunicatus est, quibus/& sua gratia debetur, quod studia promoue-  
re, si qua datur occasio, nō negligunt) is inquā liber, externis/ac Longobardi-  
cis notis scriptus erat. in qua tamen re nonnihil adiuuit nos is, qui prior illum/  
latinē describendū ceperat, cuius nos exemplum/principiō ceu filum quoddā  
secuti sumus. Deinde quod ipsa uerba pleraq; inter se ita impedita ac pertur-  
bata erant, ut alia nobis diuidenda, alia, alijs abolenda: quorundā principium  
cum fine præcedentium, & rursum/præcedentiū quorundam finis/cum prin-  
cipio sequentis cōiungendus esset. Ut omittā, quā multa uetustate oblitera-  
ta, expuncta atq; corrofa fuere, quorum alia, æstimationem & coniecturas se-  
cuti restituimus: alia, ubi certum aliquid quod sequi possemus non erat, pror-  
sus intacta reliquimus. Omnino autem nihil, de quo non certo/uel ex Græ-  
cis uel ex Latinorum poetis constaret, immutatum, aut loco motum est, adeò/  
ut in quibusdam etiam diuersam lectionem, iuxta alteram atq; priorem adno-  
tasse/satis putarim. Non enim mihi placet, quorundam emendandi ratio, qui  
omnino temerè, & ut quicq; posse uidetur, continuò mutant, aliaq; subinde  
pro ueris ficta supponunt. Quibus, ut nihil aliud, illud certè/acceptum referre  
debemus, quod plerosque autores/minus integros & mutilatos magis habe-  
mus. Hanc igitur operam nostram, Nobilissime Otho, si quod spero, grato  
animo acceperis, & illud utiq; facies, ut quod iam inde à principio/optauī, ti-  
hi commendatus ut essem, hinc iam consecutus esse uidear: & hoc  
quoq; addes, ut ad reliquas horum studiorum partes dein-  
ceps capeffendas & persequendas, alacrio-  
rem me reddas, Vale.



AVTORES QUORVM TESTIMONIO HYGINVS  
utitur, sunt hi:

Aratus.	Callimachus.	Herodotus Mileſius.	Pherecydes.
Amphis.	Cicero.	Hegelianax.	Petellides Gnoſius.
Aglaosthenes.	Conon Samius.	Hegefias.	Panyafis.
Anacreon.	Diogenites Erithiacus.	Heraclides Ponticus.	Polyzenus Rhodius.
Aefchylus.	Eumelus Corinthius.	Hermippus.	Pysandrus.
Afclepiades.	Eratoſthenes.	Iſter, ſive Hiſtrus.	Pindarus.
Alexander.	Euripides.	Leon.	Philarchus.
Ariſtonicus, ſive Ariſto- machus.	Euemerus.	Mnaſeas.	Sophocles.
Cleoſtratus Tene- dius.	Eubulus.	Mufeus.	Sofitheus tragicus.
	Hefiodus.	Ouidius.	Thales.
	Homerus.	Parmeniſcus.	

QVIBVS FVLGENTIVS VTITVR.

Antidamas.	Diophantes Laced.	polites.	Plato.
Apuleius.	David pſalmiſta.	Labeo.	Rubrius.
Aufonius.	Dromocrides.	Liuius.	Rutilius Geminus.
Apollophon.	Democritus.	Mintanor muſicus.	Succius comicus.
Antiphon Philocrus.	Demofthenes.	Memor tragicus.	Syrophanes Aegyptius.
Artemon.	Euxemenes.	Mnaſeas.	Serapion Aſcalantes.
Anaximander Lampſa- cenus.	Epicharmus comicus.	Menander.	Salomon.
Anacreon.	Euripides.	Meliſſus Euboicus.	Soficrates Cizicenus.
Ariſtoxenus.	Ennius.	Martialis.	Sofides Atticus.
Anaſimenes.	Felix Capella.	Mariandes.	Sutrius comicus.
Ariſtoph. Athenæus.	Q. Fabius Lucullus.	Manilius Craeſtus.	Steſimbrotus Thafius.
Affricanus.	Fonteius.	Numa Pompilius.	Tertullianus.
Battiades.	Feneſtella.	Nicagoras.	Terentius.
Beatinius augur.	Galbius Baſſus.	Neuius.	Thales Mileſius.
Bebius Macer.	Homerus.	Ouidius.	Theocritus historicus.
Corn. Tacitus.	Hermes trimegiſtus.	Orpheus.	Theophrastus.
Calphurnius comicus.	Hefiodus.	Plautus.	Tages.
Criſpinus.	Iuba.	Paccuius.	Tyberianus.
Callimachus.	Iuuenalis.	Paminatius.	Varro.
M. Cornutus.	Lucanus.	Petronius Arbiter.	Vergilius.
Cincius Alimetus.	Lucretius Comicus.	Piſander Phyſicus.	
	Leophantes Heracleo.	Porphyrius.	

QVIBVS ARATI COMMENTARIVS VTITVR.

Amphis comicus.	Crates comicus.	Homerus.	Pherecydes Athenæus.
Agatoſthenes.	Callimachus.	Iſidorus.	Sophon.
Aglaosthenes.	Cæſar.	Mufeus.	Sophocles.
Artemidorus.	Diodorus.	Mnaſeas.	Sofitheus.
Ariſtomachus.	Eratoſthenes.	Nigidius.	Varro.
Amphianus tragicus.	Euripides.	Ouidius.	Vergilius.
Ariſtoteles.	Epimenides.	Philo comicus.	Zenodorus.
Antiſthenes.	Eufchemis.	Pammafis.	
Anaximander.	Herodotus.	Philiftus.	
Archibius.	Hefiodus.	Periandrus Rhodius.	

Fabularum

FABVLARVM HYGINI PER CAPITA  
Index.

<b>T</b> Hemisto.	1	Alceſtis.	51	Auge.	99
Ino.	2	Aegina, Mirmydones.	52	Teuthras.	100
Phryxus.	3	Aſteria.	53	Telephus.	101
Ino alia Euripidis.	4	Thetis.	54	Philoctetes.	102
Athamas.	5	Titius.	55	Proteſilaus.	103
Cadmus.	6	Buſiris.	56	Laodamia.	104
Antiope.	7	Sthenebcea, Bellerophon.	57	Palamedes.	105
Eadem Euripidis.	8	Smyrna.	58	Hector.	106
Niobe.	9	Phyllis.	59	Armorum iudicium.	107
Chloris.	10	Sifyphus & Salmoncus.	60	Equus Troianus.	108
Niobidæ.	11	Salmoncus.	61	Ilione.	109
Pelias.	12	Ixion.	62	Polyxena.	110
Iuno.	13	Danae.	63	Hecuba.	111
Argonautæ.	14	Andromeda.	64	Prouocantes.	112
Lemniades.	15	Alcyone.	65	Quem quis occidit.	113
Cyzicus.	16	Laus.	66	Græci quot occiderunt.	114
Amycus.	17	Oedipus.	67	Troiani quot occiderunt.	115
Lycus.	18	Polynices.	68	Nauplius.	116
Phineus.	19	Adrastus.	69	Clytæmneſtra.	117
Strymthalides.	20	Reges ſeptem Thebas proſecti.	70	Proteus.	118
Phryxi filij.	21	Epigoni.	71	Oreſtes.	119
Aeeta.	22	Antigona.	72	Iphigenia Taurica.	120
Absyrtus.	23	Amphiarus, Eriphyle, & Alc.		Chryſes.	121
Iaſon.	24	maeon.	73	Aletes.	122
Medea.	25	Hypſipyle.	74	Neoptolemus.	123
Medea exul.	26	Tireſias.	75	Reges Achiuorum.	124
Medus.	27	Reges Thebani.	76	Odyſſea.	125
Othus & Ephialtes.	28	Leda.	77	Vlyſſis agnitio.	126
Alcumena.	29	Tyndareus.	78	Telegonus.	127
Herculis athla.	30	Helena.	79	Augures.	128
Parerga eiufdem.	31	Caſtor.	80	Oeneus.	129
Megara.	32	Helena proci.	81	Icarus, Erigone, & Canis.	130
Centauri.	33	Tantalus.	82	Nyſus.	131
Nessus.	34	Pelops.	83	Lycurgus.	132
Iole.	35	Oenomaus.	84	Hammon.	133
Deianira.	36	Chryſippus.	85	Tyrrheni.	134
Aethra.	37	Pelopidæ.	86	Laocoon.	135
Theſei labores.	38	Aegiſthus.	87	Polyidus.	136
Dædalus.	39	Atreus.	88	Merope.	137
Pafiphae.	40	Laomedon.	89	Philyra.	138
Minos.	41	Priami filij.	90	Curetes.	139
Theſeus apud Minotaurum.	42	Paris.	91	Python.	140
Ariadne.	43	Iudicium Paridis.	92	Sirenes.	141
Cocalus.	44	Cassandra.	93	Pandora.	142
Philomela.	45	Anchiſes.	94	Phoroneus.	143
Erichtheus.	46	Vlyſſes.	95	Prometheus.	144
Hippolytus.	47	Achilles.	96	Niobe, ſive Io.	145
Reges Athenienſes.	48	Qui ad Troiam, & quot nauibus		Proſerpina.	146
Aeſculapius.	49	ierunt.	97	Currus Triptolemi.	147
Admetus.	50	Iphigenia.	98	Vulcanus, Harmonia.	148
				Epaphus.	

I N D E X.

Epaphus.	149	Pan.	196	Quæ cōiuges suos occiderūt.	240
Titanomachia.	150	Venus.	197	Qui coniuges suas occiderūt.	241
Ex Typhone & Echidna geniti	151	Nisus.	198	Qui se ipsi interfecerunt.	242
Typhon.	152	Scylla altera.	199	Quæ se ipsa interfecerunt.	243
Deucalion & Pyrrha.	153	Chione.	200	Qui cognatos suos occiderūt.	244
Phaeton Hesiodi.	154	Autolycus.	201	Qui soceros & generos occide-	
Iouis filij.	155	Coronis.	202	runt.	245
Solis filij.	156	Daphne	203	Qui filios in epulis consumpse-	
Neptuni filij.	157	Nyctimene.	204	runt.	246
Vulcani filij.	158	Arge.	205	Qui a canibus cōsumpti sunt.	247
Martis filij.	159	Harpalyce.	206	Qui ab apro percussi, interierunt.	
Mercurij filij.	160	Macareus.	207	248	
Apollinis filij.	161	Rhodos.	208	Faces sceleratæ.	249
Herculis filij.	162	Cyrene.	209	Quadrigæ quæ rectores suos per-	
Amazones.	163	Hecatea.	210	diderunt.	250
Athenæ.	164	Herse.	211	Qui ab inferis redierunt.	251
Marsyas.	165	Endymion.	212	Qui lacte serino nutriti sunt.	252
Eritchthonius.	166	Atys.	213	Quæ contra fas concubuerūt.	253
Liber.	167	Narcissus.	214	Quæ piæ fuerunt, uel qui pij.	254
Danaus.	168	Hermaphroditus.	215	Quæ impiæ fuerunt.	255
Amymone.	169	Eurydice.	216	Quæ castissimæ fuerunt.	256
Filiæ danai, quæ quos occiderit.	170	Maleas.	217	Qui inter se amici & coniunctissi-	
Althea.	171	Hyacinthus.	218	mi fuerunt.	257
Oeneus.	172	Archelaus.	219	Atreus & Thyestes.	258
Qui ad aprū Calydoniū ierūt.	173	Cura.	220	Lyncæus.	259
Meleager.	174	Septem Sapientes.	221	Eryx.	260
Agrius.	175	Septem Lyrici.	222	Agamemnon, qui Dianæ ceruam	
Lycæon.	176	Septem opera mirabilia.	223	ignarus occidit.	261
Callisto.	177	Qui facti sunt ex mortalibus im-	224	Noctua.	262
Europa.	178	mortales.	224	Ceres.	263
Semele.	179	Qui primi templa deorum consti-	225	Qui fulmine icti sunt.	264
Actæon.	180	tuerint.	225	Qui a Neptuno perierunt, uel a	
Diana, & Canum nomina.	181	Quæ mortales cum Ioue concubue-	226	Mercurio, uel a Minerva.	265
Oceani filiæ.	182	runt.	226	Qui ab Apolline perierunt.	266
Equorum Solis & Horarum no-	183	Quæ cum Apolline.	227	Quæ bellicosissimæ fuerunt.	267
mina.	183	Quæ cum Neptuno.	228	Qui fortissimi Heroes fuerūt.	268
Pentheus & Agaue.	184	Quæ cum Mercurio.	229	Qui amplissimi fuerunt.	269
Atalanta.	185	Quæ cum Libero.	230	Qui formosissimi fuerunt.	270
Melampe.	186	Quæ cum Marte.	231	Qui ephēbi formosissimi fuerunt.	
Alope.	187	Quæ cum Aquilone.	232	271	
Theophane.	188	Quæ immortales cum immortali-	233	Iudicia parricidarum, qui in Areo-	
Procris.	189	bus concubuerint.	233	pago causam dixerunt.	272
Theonoe.	190	Qui patres suos occiderunt.	234	Qui primi ludos fecerunt usq; ad	
Rex Midas.	191	Qui matres suas occiderunt.	235	Aeneam quintumdecimū.	273
Hydon, Hyas, alij.	192	Qui fratres suos occiderunt.	236	Qui quid inuenerit.	274
Harpalycus.	193	Patres qui filios suos occiderūt.	237	Oppida qui quæ condiderunt.	275
Arion.	194	Qui filias suas occiderunt.	238	Insulæ maximæ.	276
Orion.	195	Matres quæ filios interfecerūt.	239	Rerum inuentores primi.	277

F I N I S.

# CIVILII HYGINI

AVGVSTI LIBERTI FABV

LARVM LIBER.



**X** CALIGINE, CHAOS:

Ex Chao & Caligine, Nox, Dies, Erebus, Aether.

Ex Nocte & Erebo fatum, senectus, mors, lethum, cōtinentia, somnus, somnia: id est, Lylimeles, Epiphron, Dumiles, \*Porphyrion, Epaphus, discordia, miseria, petulatia, Neme-  
sis, Euphrosyne, amicitia, misericordia, Styx, Parca tres: id est, Clotho, Lachesis, Atropos: Hesperides, Aegle, \* Hesperie, Aërica.

Ex aethere & Die terra, cœlum, mare.

Ex aethere & terra, dolor, dolus, ira, luctus, mendacium, iusiurandum, ultio, in-  
temperatia, altercatio, obliuio, sordida, timor, superbia, ingestum, pugna, oceanus, Themis, tartarus, pontus & Titanes, Briareus, Gyges, Steropes, Atlas, Hyperion, & \* Ptolus, † Saturnus, Ops, Moneta, Dione, Furia tres, id est, Alecio, Megera, Tisiphone.

Ex terra & tartaro, Gigantes, Enceladus, † Coemse, Lentismophius, Astræus, Pelorus, Pallas, † Emphitus, Phorcus, Ienios agrus \* Alemone \* Ephialtes † Erylus, Effra \* Corydon, \* Pheomis, Theodamas, Othus, Typhon, Polibœtes, Menephiarus, \* Absesus, \* Colophomus, Iapetus.

Ex ponto & mari piscium genera, Oceanitides, Hestya, Melia, Ianche, Admeto, Siluo, \* Palispe, Polyxo, Eurynome, Euagoreis, Rhodope, Lyriscitia, † Teschinoeno, Clitemneste, \* Piecus, Menippe, Argia. Eiusdem seminis flumina, Strymon, Nilus, Euphrates, Tanais, Indus, Cephisus, † Ismarus, Axenus, Achelous, Simois, Inachus, Alpheus, Thermodoon, Scamandrus, Tigris, Meandrus, Orontes.

Ex ponto & terra Thoumas \* Tusciuersus, Cepheus.

Ex Nereo & Doride Nereides quinquaginta, Glauce, Thalia, Cymodoce, Ne-  
sea, Spio, Thoe, Cymothoea, Aëtea, Limnoria, Melite, Iara, Amphithoe, Agaue, Doto, Protho, Pherusa, Dynamene, Dexamene, Amphinome, Cal-  
lianassa, Doris, Poenope, Galathea, Nimertis, Apsudes, Clymene, Ianira, Panopea, Ianassa, Mara, Orythya, Aemathia, Drimo, Xantho, Ligea, Phyl-  
lodoce, Cydippe, Lycorias, Cleio, Beroe, Ephyre, Opis, Asia, Deiopea, A-  
rethusa, Clymene, Crenis, Eurydice, Leucothoe.

Ex Phorco & † Tetoa, Phorcides, \* Pamphede, Enyo, Chersis. Pro hac ultima, Dino alij ponunt.

Ex Gorgone, & Ceto, Sthenno, Euryale, Medusa.

Ex Polo & Phœbe: Latona, Asterie, \* Aphirape, Perseis, Pallas.

Ex Iapeto & Clymene, Atlas, Epimetheus, Prometheus.

Ex Hyperione & Aethra, Sol, Luna, Aurora.

Ex Saturno & Ope, Vesta, Ceres, Iuno, Iupiter, Pluto, Neptunus.

Ex Saturno & Philyra, Chiron, Dolops.

Ex Astreo & Aurora, Zephyrus, Boreas, Notus, Fauonius.

Ex Atlante & Pleione, Maia, Calypso, Alcyone, Merope, Electra, Celano.

Ex Pallate gigante & Styge, Scylla, uis, inuidia, potestas, uictoria, fontes, lacus.

Ex Neptuno & \* Amphitrione, Triton.

Ex Dione & Ioue, Venus.

Ex Ioue & Iunone, Mars.

Ex Iouis capite, Minerua.

Ouidius, Mor-  
phea, Icelon, &  
Phantasma ap-  
pellat.

He, Hespertusa  
& Arctusa ab a-  
liis ducuntur.

† Egestas, polus.  
Cæus \* Ophion  
fortassis, de quo  
Orph. apud A-  
pollonium li. 1.

† Eriolas.  
Memphis, Apis  
fortasse.

Ismenus.

Cete fortasse  
sic enim Hesiodus  
habet.

Nemphale.

Hæc tota pagina  
nain uet. exom-  
plari ita uetusta

te oblitterata est  
corrupta erat,

ut præter uesti-  
gia literarum, pro-  
pmodum nihil

deprehendi cer-  
b id posset.  
Amphitrite.

Ex Iunone sine patre Vulcanus.  
 Ex Ioue & Eurynome, Gratię.  
 Ex Ioue rursus & Iunone, Iuuentus, Libertas.  
 Ex Ioue & Themide, Horę.  
 Ex Ioue & Cerere, Proserpina.  
 Ex Ioue & Moneta, Musę.  
 Ex Ioue & Luna, Pandion.  
 Ex Venere & Marte Harmonia & formido.  
 c Ex Acheloo & Melpomene, Sirenes, \* Teles, Raidne, Molphetes, \* Tione.  
 Ex Ioue & Clymene, Mnemosyne.  
 Ex Ioue & Maia, Mercurius.  
 Ex Ioue & Latona, Apollo & Diana.  
 Ex \* & terra Python draco diuinus.  
 d Ex Thaumante & \* Iris, Harpyię, Caeleno, Ocypete, Podarce.  
 Ex Sole & Perfa Circe, Pasiphae, Aeeta, Perfes.  
 Ex Aeeta & Clytia, \* Medea.  
 idya Ex Sole & Clymene, Phaethon & Phaethontides, \* Merore, Helie, Etherie,  
 Dioxippe.  
 Ex Typhone & Echidna, Gorgon, Cerberus, Draco, qui pellem aureā arietis  
 Colchis seruabat: Scylla, quę superiorem partem fęminę, inferiorem canis  
 habuit, quam Hercules interemit: Chimera, Sphinx, quę fuit in Bęotia: Hy  
 dra serpens, quę nouem capita habuit, quam Hercules interemit: & draco  
 Hesperidum.

Ex Neptuno & Medusa Chrysaor, & equus Pegafus.

Ex Chrysaore & Callirhoe, Geryon trimembris.

a Ex Iliados & Vergily quinto, nomina, ex Hesiodo autem numerum transtulit. Panopęam uerō & Clymenę  
 repetit, numerū explendi gratia. Nam apud Hesiodum quinquaginta, sed tamen alijs nominibus recensentur.

b In uetusto exemplari legebatur, ex Pallante gigante, Scylla, Stygia uis, quę uerba ex Hesiodo nos transposui  
 mus. c Cōmentarius in Odysseos 11. Telxiepiam, Agloaphemen, Pisinocn, & Lygiam uocat, quatuorq; eas fa  
 cit. d Electra fortassis addendum: sic enim Hesiodus habet.

## FABVLA PRIMA,

Themisto.



inuenta

Thamas Aeoli filius, habuit ex Nebula uxore filium Phrixū, & fi  
 liam Hellen: & ex Themisto Hypsei filia, filios duos, Sphincium  
 & Orchomenum. Et ex Ino Cadmi filia, filios duos, Learchum, &  
 Melicertē. Themisto, quod se Ino cōiugio priuasset, filios eius in  
 terficere uoluit. Itaq; in regia latuit clam, & occasione † nata, cum  
 putaret se inimicę natos interfecisse, suos imprudēs occidit, a nutrice decepta,  
 quod eis uestem perperam iniecerat. Themisto cognitare, ipsa se interfecit.

I I. Ino.

I No Cadmi & Harmonię filia, cum Phrixum & Hellen ex Nebula natos in  
 terficere uoluisset, iniit consiliū cum totius generis matronis, & coniurauit,  
 ut fruges in sementem quas daret, torrerent, ne nascerētur. Ita ut cum sterilitas  
 & penuria frugū esset, ciuitas tota partim fame, partim morbo interiret. De ea  
 re Delphos mittit Athamas satellitem. Cui Ino pręcepit, ut falsum responsum  
 ita referret: Si Phrixū immolasset Ioui, pestilentię fore finem. Quod cum Atha  
 mas se facturum abnuisset, Phrixus ultro ac libēs pollicetur se unum ciuitatem  
 erumna liberaturum. Itaq; cum ad aram cum infulis esset adductus, & pater Iouem  
 cōprecari uellet, satelles misericordiā adolescentis, Inus Athamanti consi  
 lium patefecit. Rex facinore cognito, uxorem suam Ino, & filium eius Melicer  
 ten Phrixo dedit necandos. Quos cū ad supplicium duceret, Liber pater ei ca  
 liginem iniecit, & Ino suam nutricem eripuit. Athamas postea ab Ioue infania  
 obiecta,

**A** obiecta, Learchum filium interfecit. At Ino cum Melicerte filio suo in mare se precipitavit. Quam Liber Leucotheam uoluit appellari: nos matrē Matutam dicimus: Melicerten autē deum Palamonem, quem nos Portunum dicimus. Huic quinto quoq; anno ludī gymnici fiunt, qui appellantur *Ἰαθυσία*.

## III. Phrixus.

**P**hrixus & Helle, insania à Libero obiecta, cum in sylua errarent, Nebula mater eò dicitur uenisse, & arietē inauratum adduxisse Neptuni & Theophanes filium, eumq; natos suos ascendere iussit, & Colchos ad regē Aeetam Solis filium transire, ibiq; arietē Marti immolare. Ita dicitur esse factum. \* Quò cum ascendissent, & aries eos in pelagus detulisset, Helle de ariete decidit, ex quo Hellepontum pelagus est appellatum. Phrixum autem Colchos detulit. Ibi matris præceptis arietem immolauit, pellemq; eius inauratam in templo Martis posuit. Quam seruante dracone Iason Aesonis & Alcimedes filius dicitur petisse. Phrixum autem Aeeta libens recepit, filiamq; † Calliopen dedit ei uxorem. Quæ postea liberos ex eo procreauit. Sed ueritus est Aeeta, ne se regno eijcerent: quod ei responsum fuit ex prodigijs, Ab aduena Aeoli filio mortē caueret. Itaq; Phrixum interfecit. At filij eius, Argus, Phrontis, Melas, † Cyllindrus, in ratem conscenderunt, ut ad auum Athamantem trāsirent. Hos Iason cum pellem peteret, naufragos ex insula Dia sustulit, & ad † Calliopen matrem reportauit. Cuius beneficio ad sororem Medeam est commendatus.

Chalciopen, ita enim ferè omnes sororem Medea nominant. Citorus alij.

Chalciopen.

## III. Ino Euripidis.

**A**thamas in Thessalia rex cū Inonem uxore, ex qua duos filios peperisse putaret, duxit nymphæ filiam Themistonem uxorem, ex ea geminos filios procreauit. Postea rescijt Inonem in Parnaso esse, † quæ bacchationis causa eò peruenisse. Misit qui eam adducerent. Quam adductam celauit. Rescijt Themisto eam inuentā esse, sed quæ esset nesciebat. Cœpit uelle filios eius necare. Rei consciam, quam captiuam esse credebat, ipsam Inonem sumpsit, & ei dixit, ut filios suos candidis uestimentis operiret, Inonis filios nigris. Ino suos candidis, Themistonis pullis opposuit. Tunc Themisto decepta, suos filios occidit. Id ubi rescijt, ipsa se necauit. Athamas autem in uenatione per insaniam Learchum maiorem filium suum interfecit. At Ino cum minore filio Melicerte in mare se deiecit, & dea est facta.

atq;

## V. Athamas.

**S**emele, quòd cum Ioue cōcubuerat, ob id Iuno toti generi eius fuit infesta. Itaq; Athamas, Aeoli filius, per insaniam in uenatione filium suum interfecit sagittis.

## VI. Cadmus.

**C**admus Agenoris & † Agrifopes filius, ira Martis, quòd draconem fontis Castalij custodem occiderat, suorum prole interempta, cū Harmonia Veneris & Martis filia uxore sua in Illyriæ regionibus, in dracones sunt conuersi.

Argyopes, ita à Pherecyde dicitur.

## VII. Antiopa.

**A**ntiopa Nyctei filia, ab † Epapho per dolum est stuprata. Itaq; à Lyco uiro suo eiecta est. Hanc uiduam Iupiter compressit. At Lycus Dirce in matrimonium duxit, cui suspicio incidit, uirum suum clam cum Antiopa concubuisse. Itaq; imperauit famulis, ut eam in tenebris uinctam clauderent. Cui postquam partus instabat, effugit ex uinculis Iouis uoluntate, in montem Cytheronem. Cumq; partus premeret, & quæreret ubi päreret, dolor eam in ipso biuio coegit partum edere. \* Quos pastores pro suis educarunt, & appellarunt Zeton, & τὸ Ζητεῖν τὸ γενν. Alterum autem Amphionem, ὅτι αἰ διόδω, ἢ ὅτι ἀμύλλ' ὁδὸν αὐτῶν ἔπεικα, id est, quoniam in biuio eum edidit. Qui postquam matrem agnouerunt, Dirce ad taurum indomitum deligatam uita priuarunt. Ex cuius corpore in monte Cytherone fons est natus, qui Dirceus est appellatus, beneficio liberi, quod eius baccha fuerat.

Epopeo, ut in Corinth. Paus.

Videtur deesse, peperitq; gemellos, aut simile.

**N**Yctei regis in Bœotia fuit filia Antiopa. Eius formæ bonitate Iupiter ad-  
ductus, grauidam fecit. Quam pater cum punire uellet propter stuprum,  
minitans periculum, Antiopa effugit. Casu in eodem loco, quò illa peruene-  
rat, † Epaphus Sicyonius stabat. Is mulierem aduectam domo, matrimonio suo  
iunxit. Id Nyctæus agrè ferens, cum moreretur, Lyco fratri suo per obtestatio-  
nem mandat, cui tum regnum relinquebat, ne impunè Antiopa ferret. Huius  
post mortem Lycus Sicyonem uenit, interfecto Epapho, Antiopam uinctam  
adduxit in \* Cytheronem: parit geminos, & reliquit. Quos pastor educauit,  
Zetum & Amphionem nominauit. Antiopa Dirce uxori Lyci data erat in cru-  
ciatum. ea occasione nacta, fugè se mādauit. Deuenit ad filios suos. Ex quibus  
Zetus existimans fugitiuam, non recepit. In eundem locum Dirce per baccha-  
tionem Liberi illuc delata est: ibi Antiopam repertam, ad mortem extrahebat.  
Sed ab educatore pastore adollescentes certiores facti, eam esse matrem suam,  
celeriter consecuti matrem, eripuerunt. Dirce ad taurum crinibus religatam,  
necant. Lycum cum occidere uellent, uetuit eos Mercurius, & simul iussit Ly-  
cum concedere regnum Amphioni.

## IX. Niobe.

**A**Mphion & Zetus Iouis & Antiopæ Nyctei filij, iussu Apollinis The-  
bas muro circumcinxerunt usq; ad \* Seme dustum, Laïumq; Labdaci re-  
gis filium in exilium eiecerunt. Ipsi ibi regnum obtinere cœperunt. Amphion  
in coniugium Niobam Tantali & Dionei filiam accepit. Ex qua procreauit li-  
beros septem, totidemq; filias. Quem partū Niobe Latonæ anteposuit, super-  
biusq; locuta est in Apollinem & Dianam. quòd illa cinctā uiri cultu esset, &  
Apollo uestem deorsum\*, atq; crinitus, & se numero filiorum Latonam supe-  
rare. Ob id Apollo filios eius in sylua uenantes, sagittis interfecit in monte Si-  
pylo. Et Diana filias in regia sagittis interemit, præter Chloridem. At genitrix  
liberis orba, flendo lapidea facta esse dicitur in monte Sipylo. Eiusq; hodie la-  
chrymæ manere dicuntur. Amphion autem cum templum Apollinis expu-  
gnare uellet, ab Apolline sagittis est interfectus.

## X. Chloris.

**C**hloris in urbe Seti Amphionis filia, quæ ex septem superauerat. Hanc ha-  
buit in coniugem Neleus \* Hippocoontis filius. Ex qua procreauit libe-  
ros, masculos duodecim. Hercules cū Pylum expugnaret, Neleum interfecit,  
& filios eius decem. undecimus autē Periclymenes, beneficio Neptuni aui in  
aquilæ effigiem cōmutatus, mortem effugit. Nam duodecimus Nestor in llio  
erat, qui tria secula uixisse dicitur beneficio Apollinis. Nam quos annos Chlo-  
ris & fratrum, Apollo eripuerat, Nestori concessit.

## XI. Niobidæ.

**L**ërta, Tantalus, Ismenus, Eupinus, Phædimus, Sipulus, Chiade, Chloris,  
Astygratia, Siboe, Sictothius, Eudoxa, Archenor, Ogigia. Hi sunt filij &  
filia Niobæ uxoris Amphionis.

Non modò corrupta hæc, sed etiam transposita nomina uidentur. sic enim ab alijs recensentur: filiorum scilicet, Ar-  
chemorus, Tantalus, Ismenius, Epinius, Phædimus, Sipulus, & Damafichton: filiarum autem, Chloris, Astygratia,  
Pelopia, Neera, Cleodoxe, Ogigia, & Clytia. Et erant quoq; in uetusto exemplari erasæ quædam literæ, & pro ijs  
aliæ ab indocto, ut apparet, quopiam repositæ.

## XII. Pelias.

**P**eliæ Cretei & Tyrus filio responsum erat, ut Neptuno sacrum faceret. Et-  
si quis monocrepis, id est, uno pede calciatus superuenisset, tum mortem  
eius appropinquare. Is cum annua sacra faceret Neptuno, Iason Aesonis filius,  
fratris Pelia, cupidus sacra faciendū, dum flumen Euheniū transiret, calciamen-  
tū reliquit: qd ut celeriter ad sacra ueniret, neglexit. Id Pelias inspiciēs, memor  
fortiū præcepti, iussit eum pellē arietis, quā Phryxus Marti sacrauerat, inauratā,  
Colchis ab rege Aëta hoste petere. Qui cōuocatis Græciæ ducibus, Colchos  
est profectus.

## XIII. Iuno.

**A** I Vno cum ad flumen Euhenum in anum se conuertisset, & staret ad hominū mentes tentandas, ut se flumen Euhenum transferrent. Et id nemo uellet, Iason Aesonis & Alcimedus filius eam transtulit. Ea autem irata Pelia, quod sibi sacrum intermiserat facere, effecit ut Iason unam crepidam in limo relinqueret.

## XIII. Argonauta conuocati.

**I**ason Aesonis filius & Alcimedus Climeni filia, & Thessalorum dux. Orpheus Oeagri & Calliopes Musae filius, Thrax, urbe Fleuia, quae est in Olympo monte, ad flumen Enipeum, Martis citharista. Asterion Pyremi filius, matre Antigona Pheretis filia, ex urbe Peline. Alij autem Prisci filium, urbe Pirenia, quae est in radicibus Phyllaei montis, qui est in Thessalia. Quo loco duo flumina, Apidanus & Enipeus, separatim proiecta, in unum conueniunt. Polyphemus, Elati filius, matre Hippea Antippi filia, Thessalus, ex urbe Larissa, pedibus tardus. Iphiclus Phylaci filius, matre Periclymene Minya filia, ex Thessalia, auunculus Iasonis. Admetus Pheretis filius, matre Periclymene, Minois filia, ex Thessalia, monte Calcedonio, unde oppidum & flumen nomen traxit. Huius Apollinem pecus pauisse ferunt. Eurytus & Echion, Mercurij & Antreatae Mereti filiae filius, ex urbe Alope, quae nunc uocatur Ehesus. Quidam autores, Thessalos putant. Ethalides Mercurij & Eupolemiae Mirmidonis filij filius. Hic fuit Larissaeus, urbe Gyrtone, quae est in Thessalia. Hic ostendit nullo modo Centauros ferro se posse uulnerare, sed truncis arborum in cuneum adactis. \*Caeneus Elati filius, Magnesijs, hunc nonnulli sceminam fuisse dicunt. Cui petenti, Neptunum propter connubium optatum dedisse, ut in iuuenilem speciem conuersus, nullo ictu interfici posset. quod est nunquam factum, nec fieri potest, ut quisquam mortalis non posset ferro necari, aut ex muliere in uirum conuerti. Mopsus Ampyci & Chloridis filius. Hic augurio dolens ab Apolline, ex Oechalia, uel ut quidam putant, \*Lyparensis. Eurydamas Iri & Demonassae filius. Alij autem Climeni filium, qui iuxta lacum Xynium \*Dolopeidum urbem inhabitabat. Theseus Aegei & Aethrae Pythae filiae filius, a Troezen: alij autem ab Athenis. Pirithous Ixionis filius, frater Centaurorum, Thessalus. Menecius Actoris filius. \*Amponitus. \*Eribotes Teleontis filius. \*Ameleon. Eurytion, Iri & Demonassae filius. Ixition ab oppido \*Cerintho. Oileus Leodaci & Agrianomes Perseonis filiae filius, ex urbe Naricea. † Alij autem ex Euboea. Clytius, & Iphitus, Euryti & Antiopes Pylonis filiae filius, reges Oechaliae. Hic concessa ab Apolline sagittarum scientia, cum autore muneris contendisse dicitur. Huius filius \*Clytius ab Aeeta interfectus est. Peleus & Telamon Aeaci & Peneidos \*Ceptionis filiae filij, ab Aegina insula. Qui ob cedem Phoci fratris, relictis sedibus suis, diuersas petierunt domos: Peleus Phthiam, Telamon Salaminam, quam Apollonius Rhodius \*Atthida uocat. Butes Teleontis & Zeuxipes Eridani fluminis filij filius, ab Athenis. Phaleros Alcontis filius ab Athenis. Tiphys Phorbantis & Hymanes filius, Boetius, is fuit gubernator nauis Argo. Argus Polybi & Argiae filius, alij autem Danae filium: hic fuit Argius pelle taurina lanugine adopertus. is fuit fabricator nauis Argo. Phliasus Liberi patris, & Ariadnes Minois filiae filius, ex urbe Phliunte, quae est in Peloponneso, alij autem Thebanum. Hercules Iouis & Alcmenae Electryonis filiae filius, Thebanus. Hylas Theodamantis & Menodices nymphae, Oreionis filiae filius, ephebus, ex Oechalia: alij autem ex Argis comitem Herculis. Nauplius Neptuni & Amymones Danae filiae filius, Argius. Idmon Apollinis & Cyrenes nymphae filius, quidam Abantis dicunt, Argius. Hic augurio prudens, quamuis praedictibus aibus, mortem sibi denunciari intellexit, fati tamen militiae non defuit. Castor & Pollux Iouis & Ledae Thestij filiae filius Lacedaemonij, alij Spartanos dicunt, uterque imberbis. His eodem quoque tempore stellae in capitibus ut uiderentur, accidisse scribitur. Lynceus & Idas Apha

Apollonius Anaurum uocat est fluuium.

Pymplaea forsatis, sic enim Apollonius, Cometae alij, ut Apoll. et Orph.

Clymene Ita quidem uetustum exemplar habet, sed arbitror substitutum, pro Minya esse, et a proximo repetitum. Laotboes, sic a enim Orpheus.

Titaresius, sic enim Apollon. Apud Apoll. Dolopeis gentile est, proprium autem Climene.

Canthus, ut Apollonius. b Eurytus, uide Apollonium lib. 1. Flaccus, non Clytium, sed Iphitum in Colchis perisse tradit. Endeidos, Chironis alij.

Apoll. Arestoris filium facit. Alij autem Phlias dicitur ex matre Cheonophyle.

Asterius Pherocides habet.



rei & Arenæ Bibali filie filij, Messenij ex Pelopõneso. Ex his Lynceus sub terra queq; latentia uidisse dicitur, neq; ulla caligine inhibebatur. alij autẽ Lynceum noctu nullũ uidisse. Idem sub terra solitus cernere dictus est ideò, quòd aurifodinas norat: is cum descendebat, & aurum subito ostendebat, ita rumor sublatus, eũ sub terra solitũ uidere. Itẽ Idas acer, ferox. Periclymenus Nilei & Chloridis Amphionis & Niobes filie filius: hic fuit Pylus. Amphidamus et Cephæus Egei & Cleobules filij de Arcadia. Ancaeus Lycurgi filius, alij nepotẽ dicunt, Tegeates. Augeas Solis & Naupidames Amphidamatis filie filius. hic fuit \*electus. Asterion et Amphion Ypetacli filij, alij autẽ Hippasi, ex \*Pellene. Euphemus Neptuni & Europes Tityi filie filius, Tanarius. Hic super aquas sicco pede cucurrisse dicitur. Ancaeus alter Neptuni filius, matre Alta Cathesti filia, ab Imbraso insula, quæ Parthenia appellata est, nunc autẽ Samos dicitur. Erginus Neptuni filius, à Miletò: quidam Periclymeni dicunt, Orchomenius. Meleager Oenei & Altheæ Thestij filie filius, quidã Martis putant, Calydonius. Laocoon Porthaonis filius, Oenei frater, Calydonius. Iphiclus alter Thestij filius, matre Leucippe, Altheæ frater, ex eadem matre, Lacedæmonius. Hic fuit Arcas cursor, iaculator. Iphitus Nauboli filius, Phocensis: alij Hippasi filij, ex Pelopõneso fuisse dicunt. Zetes & Calais Aquilonis uenti & Orithyie Erichthei filie filij. Hi capita pedesq; pennatos habuisse feruntur, crinesq; cæruleos, qui peruio aere usi sunt. Hi aues Harpyias tres Thaumantis & Ozomenes filias, Alopion, Acheloen, \*Ocypeten fugauerunt, à Phineo Agenoris filio, eodẽ tempore quo Iasoni comites ad Colchos proficiscebatur. Quæ inhabitabant insulas Strophadas in Aegeo mari, quæ Plotæ appellantur. Hæ fuisse dicuntur capitibus gallinaceis, pennatae, alasq; & brachia humana, unguibus magnis, pedibusq; gallinaceis, pectus album, feminaq; humana. Hi autẽ Zethes & Calais ab Hercule telis occisi sunt. Quorum in tumulis superpositi lapides flatibus paternis mouentur. Hi autem ex Thracia esse dicuntur. † Phocus & Priasus Cenei filij ex Magnesia. Eurymedon Liberi patris & Ariadnes Minois filie filius, à Phliunte. Palamonius Lerni filius, Calydonius. Actor Hippasi filius ex Pelopõneso. Thersanon \*Solis & Leucothoes filius ex Andro. Hippalcimos \*Pelopis & Hippodamie Oenomai filie filius, ex Pelopõneso à Pilis. Asclepius Apollinis & Coronidis filius. Atracha \*Thestij filia, Argiuis. Mileus Hipocoontis filius, Pyhus. Iolauus Iphicli filius, Argiuis. Deucalion Minois & Pasiphaes Solis filie filius, ex Creta. Philoctetes Pœantis filius, à Melibœa. Ceneus alter Coronis filius, Coryna. Acastus Pelie et Anaxabie Dymatis filie filius, ex Iolcho, duplici pallio coopertus. Hic uoluntarius Argonautis accessit, spõte sua comes Iasonis. Hi autẽ omnes Minye sunt appellati, uel quòd plurimos eorum filie Minyæ pepererunt, uel quòd Iasonis mater Clymenis & Minyæ filia erat. Sed neq; Colchos omnes peruenerunt, neq; in patriam regressum habuerunt. Hylas enim in Mœsia, à nymphis iuxta Cion, flumenq; Ascanium raptus est, quem dum Hercules & Polyphemus requirunt, uento rapta nauis deserti sunt. Polyphemus ab Hercule quoq; relictus, condita in Mœsia ciuitate, perit apud Chalybas. Tiphys autem morbo absumptus est, in Mariandinis in Propontide, apud Lycũ regẽ, pro quo nauẽ rexerit Colchos. Ancaeus, Neptuni filius. Idmon autem Apollinis filius ibi apud Lycum cum stramentatum exisset, ab apro percussus decidit. ultor Idmonis fuit Idas Apharei filius, qui aprum occidit. Butes Teleontis filius, quamuis cantibus & cithara Orpheia \*uocabatur, uictus tamen est dulcedine Sirenũ, & natusurus ad eas in mare se præcipitauit. Eum Venus delatũ fluctibus † Lilybæo seruauit. Hi sunt qui non peruenerunt Colchos. In reuersione autẽ perierunt Euribates Teleontis filius, & † Cantus Ceriontis filius interfecti sunt, in Lybia à pastore Cephalione Nasamonis fratre, filio Tritonidis nymphæ & Amphitemidis, cuius \*fuste pecus depopulabantur. Mopsus autẽ Amyci filius ab serpentis morsu

† Alei habet Ap.  
\* Eleus, matrem  
aut aly Hyrmi-  
nen uocant.

Apoll. aut Poly-  
phemum uocat.  
Hyperasij Apol.

Credo legendũ,  
artificiosus, aut  
simile quiddam.

Electra Hesiod.  
Celeno Apoll.

Phocus.

Alcimedea, Cly-  
menes que fuit,  
Minyæ filia es-  
rat. Apoll.

al. ad Lilybæũ.  
Canebi enim fi-  
lium facit Apol.  
eumq; cum Mop-  
so in Libyam de-  
latum, ibiq; pe-  
risset dicit.



ri autem ex filia nepotem.

HYGINI

pestate orta ad eandem insulam ignari delati sunt. Quos Cyzicus hostes Pelasgicos arbitrans esse, cum eis noctu in littore arma contulit, & ab Iasone est interfectus. Quod postero die cum prope littus appropinquasset, & uidisset se regem interfecisse, sepulturae eum tradidit, atque filijs regnum tradidit.

XVII. Amycus.

**A**mycus Neptuni & Melies filius, Bebryciae rex. In huius regna qui uenerat, castis cogebat secum contendere, & deuictos perdebat. Hic cum Argonautas prouocasset ad castus, Pollux cum eo contendit, & eum interfecit.

XVIII. Lycus.

**L**ycus rex insulae Propontidis, Argonautas recepit hospitio, in honore, eo quod Amycum interfecerant, quod eum saepe inficiaretur. Argonautae dum apud Lycum morantur, & extra uenatum exissent, Idmon ab apro percussus interijt. In cuius dum diutius sepultura moratur, Iphis Phorbantis filius moritur. tunc Argonautae Anceo Neptuni filio nauem Argo gubernandam dederunt.

XIX. Phineus.

**P**hineus Agenoris filius Thrax, ex Cleopatra habuit filios duos. Hi a patre nouerca crimine excacati sunt. Huic etiam Phineo Apollo augurium dicitur dedisse. Hic deorum consilia cum enunciaret, ab Ioue est excacatus: & appositus ei Harpyias, quae Iouis canes esse dicuntur, quae escam ab ore eius afferrent. Huc cum Argonautae deuenissent, & eum iter ut demonstraret rogarent, dixit se demonstraturum, si eum poena liberarent. Tunc Zetes & Calais, Aquilonis uenti & Orithyiae filij, qui pennas in capite & in pedibus habuisse dicuntur, Harpyias fugauerunt in insulas Strophadas, & Phineum poena liberarunt. Quibus monstrauit quomodo Symplegadas transirent, ut columbam mitterent: quae petrae cum concurrissent, in recessu earum, illi retro refugerent. Argonautae beneficio Phinei Symplegadas transierunt.

*a* Videtur hic locus corruptus esse. iale enim consiliu Phinei fuit, ut columbam emitterent: quae si salua per petras transisset, ipsi quoque sequerentur: sin inter transuolandum perisset, retro fugerent, cederentque deorum monitis.

XX. Stryphalides.

**A**rgonautae cum ad insulam Diam uenissent, & aues ex pennis suis eos conficerent pro sagittis, cum multitudini auium resistere non possent, ex Phinei monitu clypeos & hastas sumpserunt, exque more Curetum sonitu eas fugarunt.

XXI. Phrixus filij.

**A**rgonautae cum per Cyaneas cautes, quae dicuntur Petrae Symplegades, intrarent mare quod dicitur Euxinum, & errarent, uoluntate Iunonis delati sunt ad insulam Diam. Ibi inuenerunt naufragos nudos atque inopes Phrixus & Calciope filios, Argum, Phrontiden, Melam, Cylindrum. Qui cum casus suos exposuissent Iasoni, se cum ad aurum festinarent Athamanta ire, naufragio facto ibi esse eiectos, quos Iason receptos auxilio iuuuit: qui Iasonem Colchos perduxerunt, per flumen Thermodoontem. & cum iam non longe essent a Colchis, iusserunt nauem in occulto collocari, & uenerunt ad matrem Chalcyopem Medae sororem, indicantque Iasonis beneficia, & cur uenisset. Tunc Chalcyope de Medea indicat, perducitque eam cum filijs suis ad Iasonem. Quae cum eum uidisset, agnouit quem in somnis adamauerat, Iunonis impulsu, omniaque ei pollicetur, & perducunt eum ad templum.

XXII. Aeeta.

**A**eetae Solis filio erat responsum, tam diu eum regnum habiturum, quam diu ea pellis quam Phrixus consecrauerat, in fano Martis esset. Itaque Aeeta Iasoni hanc similitudinem constituit, si uellet pellem auratam auferre, tauros arripedes qui flammam naribus spirabant, iungeret adamanteo iugo, & araret, dentesque draconis ex galea sereret: ex quibus gens armatorum statim enascerentur, & se mutuo interficeret. Iuno autem Iasonem ob id semper uoluit seruatam, quod cum ad flumen uenisset, uolens hominum mentes tentare, animum se simulauit, & rogauit ut se transferret. Cum caeteri qui transierant despexissent, ille

**A** ille transtulit eam: itaq; cum sciret Iasonem sine Medæ consilio imperata perficere non posse, petit à Venere ut Medæ amorem inijceret. Iason à Medea Veneris impulsu amatus est. eius opera ab omni periculo liberatus est. Nam cum tauris arasset, & armati essent enati, Medæ monitu lapidem inter eos abiecit: illi inter se pugnantes, alius alium interfecerunt. dracone autem uenenis sopito, pellem de fano sustulit, in patriamq; cum Medea est profectus.

## X X I I I. Absyrtus.

**A** Età ut rescijt Medeam cum Iasone profugisse, naue comparata misit Absyrtum filium cum satellitibus armatis ad eam persequendam. Qui cum in Adriatico mari in Histria eam persecutus esset, ad Alcinoium regem, et uellet armis contendere, Alcinoius se inter eos interposuit, ne bellarent: quem iudicem sumpserunt, qui eos in posterum distulit. Qui cum tristior esset, & interrogatus esset à coniuge Arete, quæ causa esset tristitiæ, dixit, se iudicem sumptum à duabus diuersis ciuitatibus, inter Colchos et Argiuos. Quem cum interrogaret Arete, quid nam esset iudicaturus: respondit Alcinoius, Si uirgo fuerit Medea, parenti redditurum: sin autem mulier, coniugi. hoc cum audiuit Arete à coniuge, mittit nuncium ad Iasonem, & is Medeam noctu in antro deuirgina uit. Postero autem die cum ad iudicium uenissent, & Medea mulier esset inuenta, coniugi est tradita. nihilominus cum profecti essent, Absyrtus timens patris præcepta, persecutus est eos in insulam Mineruæ: ibi cum sacrificaret Mineruæ Iason, & Absyrtus interuenisset, ab Iasone est interfectus. Cuius corpus Medea sepulturæ dedit, atq; inde profecti sunt. Colchi qui cum Absyrto uenerat, timentes Aetam, illic remanserunt, oppidumq; condiderunt, quod ab Absyrti nomine Absorin appellarunt. Hæc autem insula posita est in Histria contra Pola, iuncta insulæ Cantæ.

## X X I I I I. Iason Peliades.

**I**ason cum Pelia patrui sui iussu tot pericula adisset, cogitare cœpit, quomodo eum sine suspitione interficeret. hoc Medea se facturam pollicetur. Itaq; cum iam longè à Colchis essent, nauem iussit in occulto collocari. & ipsa ad Pelia filias pro sacerdote Dianæ uenit, eis pollicetur se patrem earum Pelian ex se ne iuuenem facturam. Idq; Alcestis maior filia negauit fieri posse. Medea quo facilius eam perduceret ad suam uoluntatem, caliginem eis obiecit, & ex uenenis multa miracula fecit, quæ uerisimilia esse uiderentur, arietemq; uetulum in ahenu coniecit, unde agnus pulcherrimus profiluisse uisus est, eodemq; modo unde Peliades, id est Alcestis, Pelopia, Medusa, Ilidoce, Hippothoë, Medæ impulsu patrem suum occisum in aeneo coxerunt: cum se deceptas esse uiderent, à patria profugerunt. at Iason signo à Medea accepto, regia est potitus. Acastoq; Pelia filio fratri Peliadum, quod secum Colchos ierat, regnum paternum tradidit, ipse cum Medea Corinthum profectus est.

## X X V. Medea.

**M**edea Aetæ & Idyæ filia cum ex Iasone iam filios † Marcerum & Feretum procreasset, summaq; cōcordia uiuerent, obijciabatur ei, hominem tam fortem, ac formosum, nobilem, uxorem aduenā, atq; ueneficam habere. Huic Creon Menœci filius rex Corinthius filiam suā minorem † Glaucem dedit uxorem. Medea cū uidit se erga Iasonem benemerentē, tanta cōtumelia esse affectā, coronā exuens fecit aureā, eamq; muneri iussit filios suos noueræ dare. Creusa munere, accepto cum Iasone & Creonte cōflagrauit. Medea ubi regiā ardere uidit, natos suos ex Iasone Marcerum & Feretum interfecit, & profugit Corintho.

## X X V I. Medea exul.

**M**edea Corintho exul, Athenas ad Aegeum Pandionis filium deuenit in hospitium, eiq; nupsit. Ex eo natus est Medus: postea sacerdos Dianæ Medea exagitare cœpit, regiq; negabat sacra caste facere posse, eo quod in ea ciuitate esset mulier uenefica & scelerata, tūc iterum exulatur. Medea aut iunctis draconibus,

Mermerum & Pheretē Pausan. in Corinth. uocat.

al. Creusam, sic enim & postea uocat.

draconibus, ab Athenis Colchos redit: quæ in itinere Absoridē uenit, ubi frater Absyrtus sepultus erat. Ibi Absoritani serpentium multitudinē resistere non poterant. Medea autē ab eis rogata, lectas eas in tumulum fratris coniecit, quæ adhuc ibi permanentes, si qua autē extra tumulum exit, debitū naturę persoluit.

## XXVII. Medus.

**P**erli Solis filio, fratri Aetæ responsū fuit, ab Aetæ progenie mortē cauere. ad quem Medus dum matrē persequitur, tempestate est delatus, quē satellites comprehensum ad regem Persen perduxerunt. Medus Aegei & Medæ filius, ut uidit se in inimici potestatem uenisse, Hippoten Creontis filium se esse mentitus est. Rex diligentius quærit, & in custodiam eum conijci iussit, ubi sterilitas & penuria frugum dicitur fuisse. Quò Medea in curru iunctis draconibus cum uenisset, & regi se sacerdotem Dianæ ementita esset, dixit sterilitatem se expiare posse. Et cum à rege audisset, Hippoten Creontis filiū in custodia haberi, arbitrans eum patris iniuriā exequi uenisse, ibiq; imprudens filiū prodidit. Nam regi persuadet, eum Hippoten non esse, sed Medum Aegei filium, à matre missum ut regem interficeret: petitq; ut interficiendus sibi traderetur, æstimans Hippoten esse. Itaq; Medus cum productus esset, ut mendaciū morte puniretur, & illa aliter esse uidit quàm putauit, dixit se cum eo colloqui uelle, atq; ensē ei tradidit, iussitq; aui sui iniurias exequi. Medus re audita Persen interfecit, regnumq; auitum possedit, ex suo nomine terram Medea cognominauit.

## XXVIII. Othos &amp; Ephialtes.

**O**thos & Ephialtes Aloī & Hiphimedes Neptuni filij filij, mira magnitudine dicuntur fuisse. hi singuli singulis mensibus nouē digitis crescebāt. Itaq; cum essent annorū nouē, in cœlum ascendere sunt conati, qui aditū sibi ita faciebant. montē enim Ossam super Pelion posuerunt, unde etiā Pelion Ossa mons appellatur, aliosq; mōtes cōstruebant, qui ab Apolline nati sunt interfecti. Alij autē autores dicunt Neptuni & Hiphimedes filios fuisse atrotos. Hi cū Dianā cōprimere uoluissent, quæ cū non posset uiribus eorū resistere, Apollo inter eos ceruā misit: quā illi furore incēsi, dū uolūt iaculis interficere, alius alitū interfecerūt. Qui ad inferos dicuntur hęc pœnā pati: ad columnā, auersi alter ab altero, serpētibus sūt deligati. Est styx inter columnā sedēs, ad quā sunt deligati.

## XXIX. Alcumena.

**A**mphitryon cum abesset ad expugnandum Oechaliam, Alcumena æstimans louem coniugem suum esse, eum thalamis recepit. Qui cum in thalamos uenisset, & ei referret, quæ in Oechalia gessisset, ea credens coniugem esse, cum eo concubuit. qui tam libens cum ea concubuit, ut unū diem usurparet, duas noctes congeminaret, ita ut Alcumena tam longam noctem ammiraretur. Postea cum nunciaretur ei, coniugem uictorem adesse, minimē curauit, quod putabat se cōiugem suum uidisse. Qui cum Amphitryon in regiam intrasset, & eam uideret negligentius securam, mirari cœpit & queri, quod se aduenientem non excepisset: cui Alcumena respondit, iam pridem uenisti, & mecum concubuisti, & mihi narraisti quæ in Oechalia gessisses. Quæ cum signa omnia diceret, sensit Amphitryon numē aliquod fuisse pro se, ex qua die cum ea non concubuit. Quæ ex loue compressa, peperit Herculem.

## XXX. Hercules athla duodecim ab Eurystheo imperata.

**I**nfans cum esset, dracones duos duabus manibus necauit, quos Iuno miserat, unde primigenius est dictus. Leonem Nemaū, quem Luna nutrierat in antro Amphriso ac tropum necauit. cuius pellem pro tegumento habuit. Hydrā Lernē Typhonis filiā cū capitibus nouē ad fontē Lernē interfecit. Hęc tantā uim ueneni habuit, ut afflatu homines necaret: & si quis eā dormientē trāfierat, uestigia eius afflabat, et malorū cruciatu moriebat. Hęc Minerua monstrāte, interfecit, & exenterauit, exq; eius felle sagittas tinxit. Itaq; quicquid postea sa-

A **stea** sagittis fixerat, mortem non effugiebat, unde postea & ipse periit. Aprum in Phrygia † Erimachum occidit. Ceruum uelocem in Arcadia cum cornibus aureis uiuum in conspectum Eurysthei regis adduxit. Aues Stymphalides in insula Martis, quæ emisis pennis suis iaculabatur, sagittis iuterfecit. Augei regis steruus bouile uno die purgauit, maiorem partem Ioue adiutore, flumine † Ammisso totum steruus abluuit. Taurum cum quo Pasiphae concubuit, ex Creta insula Mycenae uiuum adduxit. Diomedem regem Thraciae & equos quatuor eius, qui carne humana uescebatur, cum Abdero famulo interfecit. Equorum autem nomina, † Podarius, Lampon, Xanthus, Dinus. Hippolyten Amazonam, Martis & Otriræ reginæ filiam: cui reginæ Amazonis balteum detraxit, tum † Antiopam captiuam Theseo donauit. Geryonem Chrysaoris filium, trimembrem, uno telo interfecit. Draconem immanem Typhonis filium, qui mala aurea Hesperidum seruare solitus erat, ad montem Atlantem interfecit, & Eurystheo regi mala attulit. Canem Cerberum Typhonis filium ab inferis, regi in conspectum adduxit.

Alij aprum Bri  
mantem, à mon  
te Arcadiæ uo-  
cant.

immisso

Podargus, uel  
Podarces

Hippolyten alj

XXXI. Parerga eiusdem.

**A** Ntaum Terre filium in Libya occidit. Hic cogebat hospites secum lucta  
ri, & delassatos interfecit. hunc luctando necauit. Busiridem in Aegy  
pto, qui hospites immolare solitus erat, huius legem cum audisset, passus est se cum  
insula ad aram adduci. Busiris autem cum uellet Deos imprecari, Hercules eum  
claua ac ministros sacrorum interfecit. Cygnum Martis filium armis superatum  
occidit, quod cum Mars uenisset, et armis propter filium contendere uellet cum  
eo, † Iouis inter eos fulmen misit, atque ita eos distraxit. Cetum, cui Helione fuit  
apposita, Troiae occidit. Laomedonta patrem Helionis, quod eam non redde-  
bat, sagittis interfecit. † Aethonem aquilam quæ Prometheo cor exedebat, sa-  
gittis interfecit. Lycum Neptuni filium, quod Megaram Creontis filiam uxo-  
rem eius, & filios Theremachum & Ophiten occidere uoluit, interfecit. Ache-  
lous fluuius in omnes figuras se immutabat. Hic cum Hercule propter Deianira  
coniugium cum pugnaret, in taurum se conuertit, cui Hercules cornu detra-  
xit, quod cornu Hesperidibus, siue nymphis donauit. Quod Dea pomis reple-  
runt, & cornu copiae appellarunt. Neleum Hippocoontis filium cum decem fi-  
liis occidit, quoniam is eum purgare siue lustrare uoluit, tunc cum Mega-  
ram Creontis filiam uxorem suam, & filios Theremachum & Ophiten inter-  
fecerat. Eurytum, quod Iolem filiam eius in coniugium petijt, et ille eum repu-  
diauit, occidit. Centaurum Nessum, quod Deianiram uiolare uoluit, occidit. Eury-  
tionem centaurum, quod Deianiram Dexamenis filiam speratam suam uxo-  
rem petijt, occidit.

Iuppiter

Acton, fortasse  
legendum

XXXII. Megara.

**H**ercules cum ad canem tricipitem esset missus ab Eurystheo rege, et Lycus  
Neptuni filius putasset eum perisse, Megaram Creontis filiam uxorem  
eius & filios Theremachum & Ophiten interficere uoluit, & regnum occupa-  
re. Hercules eò interuenit, & Lycum interfecit: postea ab Iunone insania obie-  
cta, Megaram & filios Theremachum & Ophiten interfecit. Postquam suae  
mentis copos est factus, ab Apolline petijt dari sibi responsum, quomodo sce-  
lus purgaret. Cui Apollo sortem quod reddere noluit, Hercules iratus de fano  
eius tripodem sustulit, quæ postea Iouis iussu reddidit, & nolentem sortem dare ius-  
sit. Hercules ob id à Mercurio Omphalæ reginæ in seruitutem datus est.

XXXIII. Centauri.

**H**ercules cum in hospitium ad Dexamenum regem uenisset, eius que fi-  
liam Deianiram deuirginasset, fidem que dedisset, se eam uxorem du-  
cturum, post discessum eius Eurytionem Ixionis & Nubis filium centaurus pe-  
tit Deianiram uxorem. cuius pater uim timens, pollicitus est se daturum. die  
constituto, uenit cum fratribus ad nuptias. Hercules interuenit, & Centaurum  
interfecit,

interfecit, suam speratā abduxit. Item alijs in nuptijs Perithous Hippodamiam Adraști filiam cum uxorem duceret, uino pleni Centauri conati sunt rapere uxores Lapithis, eos centauri multos interfecerunt, ab \* ipsis interierunt.

XXVIII. Nessus.

**N**essus Ixionis & Nubis filius, Cētaurus, rogatus ab Deianira ut se flumen Euehenum transferret, quam sublatā, in flumine ipso uiolare uoluit. Hoc Hercules, cum interuenisset, & Deianira cum fidē eius implorasset, Nessum sagittis confixit. Ille moriens cum sciret sagittas Hydræ Lerneæ felle tinctas, quam tam uim haberent ueneni, sanguinem suum exceptū Deianiræ dedit, & id phyltrum esse dixit, si uellet ne se coniunx sperneret, eo iuberet uestem eius perūgi. Id Deianira credens, conditum diligenter seruauit.

XXXV. Iole.

**H**ercules cum Iolen Euryti filiam in coniugiū petisset, ille eum repudiasset, Oechaliā expugnauit. Qui ut à uirgine rogatur, parētes eius coram ea interficere uelle cœpit. Illa animo pertinacior, parētes suos ante se necari est perpeffa, quos omnes cum interfecisset, Iolen captiuam ad Deianirā prēmisit.

XXXVI. Deianira.

**D**eianira Oenei filia Herculis uxor, cum uidit Iolen uirginem captiuam eximie formę esse adductā, uerita est ne se coniugio priuaret. Itaq; memor Nessi præceptis, uestem tinctam centauri sanguine, Herculi qui ferret, nomine Lichan famulū misit. inde paululum quod in terram deciderat, & id sol attigit, ardere cœpit, quod cum Deianira uidit, aliter esse ac Nessus dixerat intellexit, & qui reuocaret eum, cui uestem dederat, misit. Quam Hercules iam induerat, statimq; flagrare cœpit. Qui cum se in flumen coniecisset, ut ardorem extingueret, maior flamma exibat. Demere autem cum uellet, uiscera sequebatur. Tunc Hercules Licham qui uestem attulerat, rotatum in mare iaculatus est, qui quo loco cecidit, petra nata est, quæ Lichas appellat. Tūc dicitur Philoctetes Poeantis filius pyram in monte Oeteo construxisse Herculi, eumq; ascendisse mortalitatem. Ob id beneficiū Philocteti Hercules arcus & sagittas donauit. Deianira autem ob factum Herculis ipsa se interfecit.

XXXVII. Aethra.

**N**eptunus & Aegeus Pádionis filius, in fano Mineruæ cum Aethra Pithei filia una nocte concubuerunt. Neptunus quod ex ea natum esset, Aegeo concessit. Is autem postquam à Troæzene Athenas redibat, ensē suum sub lapide posuit, & præcepit Aethræ, ut tunc eum ad se mitteret, cum posset eum lapidem alleuare, & gladium patris tollere, ibi fore indiciū cognitionis filij. Itaque postea Aethra peperit Theseum. Qui cum ad puberem ætatem peruenisset, mater pręcepta Aegei indicat ei, lapidemq; ostendit ut ensē tolleret, & iuret eum Athenas ad Aegeum proficisci, \* eosq; qui illic tum itineri infestabantur, omnes occidit.

XXXVIII. Thesei labores.

**C**orynetem Neptuni filium armis occidit: Pithyocampē, qui iter gradientes cogebat, ut secum arborem pinum ad terram flecterēt: quam qui cum eo prenderat, ille eam uiribus missam faciebat, ita ad terram grauius elidebatur, & peribat, hunc interfecit. Procrustē Neptuni filiū, ad hunc hospes cum uenisset, si longior erat, minori lecto proposito, reliquam corporis partem præcidabat: sin autem breuior statura erat, lecto longiori dato, incudibus suppositis extendebat eum, usq; dum lecti longitudinē æquaret: hūc interfecit. Scironem, qui ad mare loco qdā prærupto sedebat, & qui iter gradiēbatur, cogebat eum sibi pedes lauare, & ita in mare præcipitabat: hunc Theseus pari lato in mare deiecit, ex quo Scironis petrę sunt dicte. Cercionē Vulcani filiū armis occidit. Aprū qui fuit Cremiōe, interfecit. Taurū qui fuit Marathone, quē Hercules à Creta ad Eurystheū adduxerat, occidit. Minotaurū oppido Gnosi occidit.

Dædalus.

† et exuisse, forsitan, aut simile quid deest.

Videtur nonnihil deesse.

## XXXIX. Dædalus.

**A** Dædalus † Euphemi filius, qui fabricam à Minerva dicitur accepisse, Perdicem sororis suæ filium propter artificij inuidiam, quod is primùm seram inuenerat, summo tecto deiecit. ob id scelus in exilium ab Athenis, Cretam ad regem Minoem abiit.

Eupalami alij.

## XL. Pasiphae.

**P**asiphae Solis filia, uxor Minois, sacra deæ Veneris per aliquot annos non fecerat. ob id Venus amorē infandum illi obiecit, ut taurū, quem ipsa amabat, alia amaret. \* In hoc Dædalus exul cum uenisset, petijt ab ea auxilium. is ei uaccam ligneam fecit, & ueræ uaccæ corium induxit, in qua illa cum tauro concubuit. ex quo compresso, Minotaurum peperit, capite bubulo, parte inferiore humana. tunc Dædalus Minotauro Labyrinthum inextricabili exitu fecit, in quo est conclusus. Minos re cognita, Dædalum in custodiam coniecit. At Pasiphae eum uinculis liberauit. Itaq; Dædalus pennas sibi & Icaro filio suo fecit, & accommodauit, & inde auolarunt. Icarus altius uolans, à sole cera calefacta. decidit in mare, quod ex eo Icarium pelagus est appellatum. Dædalus peruolauit ad regem Cocalum in insulam Siciliam. alij dicunt, Theseus cum Minotaurum occidit, Dædalum Athenas in patriam suam reduxit.

Pasiphae.

Fuerunt hoc loco in ueteri exemplari erosa quaedam, et alia superinducta, ut dubium non sit quin uerbis his modum aliquod insit.

## XLI. Minos.

**M**inos Iouis & Europæ filius, cum Atheniensibus belligerauit, cuius filius Androgeus in pugna est occisus. qui posteaquam Athenienses uicit, uetigal Minois esse cœperunt. Instituit autem, ut anno unoquoq; septenos liberos suos Minotauro ad epulandum mitterent. Theseus posteaquam à Træzene uenerat, & audit quanta calamitate ciuitas afficeretur, uoluntariè se ad Minotaurum pollicitus est ire. Quem pater cum mitteret, prædixit ei ut si uictor reuerteretur, uela candida in nauem haberet. Qui autem ad Minotaurum mitterentur, uelis atris nauigabant.

nauis

## XLII. Theseus apud Minotaurum.

**T**heseus posteaquam Cretam uenit, ab Ariadne Minois filia est adamatus, adeo ut fratrem proderet, & hospitem seruaret: ea enim Theseo monstrauit Labyrinthi exitum. Quò Theseus cum introisset, & Minotaurū interfecisset, Ariadnes monitulum reuoluendo, foras est egressus. eamq; quod fidem illi dederat, in coniugio secum habiturus, auexit.

## XLIII. Ariadne.

**T**heseus in insula Dia tempestate retentus, cogitans si Ariadnem in patriam portasset, sibi opprobrium futurum: itaque in insula Dia dormientem reliquit. quam Liber amans, inde sibi in coniugiū abduxit. Theseus aut cum nauigaret, oblitus est uela atra mutare: itaq; Aegeus pater eius credens Theseum à Minotauro esse consumptum, in mare se præcipitauit, ex quo Aegeum pelagus est dictum. Ariadnes aut sororem Phædræ Theseus duxit in coniugiū.

## XLIII. Cocalus.

**M**inos, quò Dædali opera multa sibi incommoda acciderant, in Siciliam est eum persequutus, petijt à rege Cocalo ut sibi redderetur. Cui cum Cocalus promississet, & Dædalus rescisset, ab rege filiabus auxilium petijt. ille Minoem occiderunt.

## XLV. Philomela.

**T**ereus Martis filius Thrax, cum Progen Pandionis filiam in coniugiū haberet, Athenas ad Pandionem focerum uenit rogatum, ut Philomelam alteram filiam sibi in coniugiū daret: Progen, suū diem obisse dicit. Pandion ei ueniam dedit, Philomelamq; & custodes cum ea misit: quos Tereus in mare iecit, Philomelamq; inuentam in monte compressit. Postquam autem in Thraciam redit, Philomelam mandat ad Lynceū regem, cuius uxor Lathusa, quò Progne fuit familiaris, statim pellicem ad eam deduxit. Progne cognita sorore,

b &amp; Te



& Terei impium facinus, \* pari consilio machinari cœperunt regi talem gratiam referre. Interim Tereo ostēdebatur in prodigijs, Ity filio eius mortē à propinqua manu adesse: quo responso audito, cum arbitraretur Driantem fratrem suum filio suo mortem machinari, fratrem Driantem in fontem occidit. Progne autem filium Itym ex se & Tereo natum, occidit, patriq; in epulis apposuit, & cum sorore profugit. Tereus, facinore cognito, fugientes cū insequeretur, deorum misericordia factum est, ut Progne in hirundinem commutaretur, Philomela in lusciniam: Tereum autem accipitrem factum dicunt.

XLVI. Erichtheus.

**E**richtheus Pandionis filius, habuit filias quatuor, quę inter se coniurarunt, si una earum mortē obisset, ceteras se interficerent. In eo tempore Eumolpus Neptuni filius, Athenas uenit oppugnaturus, quod patris sui terram Atticam fuisse diceret. Is uictus cū exercitu, cū esset ab Atheniensibus interfectus, Neptunus ne filij sui morte Erichtheus lætaretur, exposulauit, ut eius filia Neptuno immolaretur. Itaq; Otionia filia cum esset immolata, ceteras, fide data, se ipsas interfecerunt. Ipse Erichtheus ab Ioue, Neptuni rogatu, fulmine est ictus.

XLVII. Hippolytus.

**P**hædra Minois filia, Thesei uxor, Hippolytum priuignū suum adamauit. Quem cum non potuisset ad suam perducere uoluntatem, tabellas scriptas ad suum uirum misit, se ab Hippolyto compressam esse, seq; ipsa suspensio necauit. & Theseus re audita, filium suum manibus † excidere iussit, & optauit à Neptuno patre filio suo † exitum. Itaq; cum Hippolytus equis iunctis uehertur, repente e mari taurus apparuit: cuius mugitu equi expauefacti, Hippolytum distraxerunt, uitasq; priuarunt.

XLVIII. Reges Atheniensium.

**C**ecrops Terræ filius, Cephalus Deiones filius, Agoreus Pandionis filius. Pandion Erichthonij filius. Theseus Aegei filius, Erichthonius Vulcani filius, Erichtheus Pandionis filius, † Dedophon Thesei filius.

XLIX. Aesculapius.

**A**esculapius Apollinis filius, Glaucō Minois filio uitā reddidisse, siue Hippolyto dicitur, quem Iupiter ob id fulmine percussit. Apollo quod Ioui nocere non potuit, eos qui fulmina fecerunt, id est Cyclopes interfecit. Quod ob factum Apollo datus est in seruitutem Admeto regi Thessaliæ.

L. Admetus.

**A**lcestim Pelei filiam cum complures in coniugium peterent, & Pelias cū multos eorum repudiaret, † similitatem his constituit, ei se daturum, qui feras bestias ad currum iunxisset. Is quam uellet † auereret. Itaq; Admetus ab Apolline petijt, ut se adiuuaret. Apollo cum ab eo esset liberaliter tractatus, cū in seruitium fuit ei traditus, aprum & leonem ei iunctos tradidit, quibus ille Alcestim in coniugium auexit.

LI. Alcestis.

**A**lcestim Pelia & Anaxobies Dimantis filia filiam complures proci petebant in coniugium, Pelias uitans eorū condiciones, repudiavit, & similitatem constituit ei se daturum qui feras bestias ad currum iunxisset, & Alcestim in cōiugio auexisset. Itaq; Admetus ab Apolline petijt, ut se adiuuaret. Apollo aut quod ab eo in seruitutē liberaliter esset acceptus, aprum & leonē ei iunctos tradidit, quibus ille Alcestim auexit. Et illud ab Apolline accepit, ut pro se alius uoluntariē moreret. pro quo quū neq; pater, neq; mater mori uoluissēt, uxor se Alcestis obtulit, & pro eo uicaria morte interijt, quā postea Hercules ab inferis

LII. Aegina.

(reuocauit.)

**I**upiter cum Aeginam Asopi filiam uellet comprimere, & Iunonem ueretur, detulit eam in insulam † Delon, & grauidam fecit, unde natus est Aacus. Hoc Iuno cum rescisset, serpentem in aquam misit, quæ eam uenenauit: ex qua

Hanc infra Cophoniam uocat.

excedere exitium

Deionici Demophon

Similitatem pro certamine accipit, ut infra. Fortasse legendum, & is quod uellet, aueretur.

Oenonem

ex qua

**A** ex qua qui biberat, debitum naturæ soluebat. \* Quod cum amissis socijs Aea-  
cus præ paucitate hominum mori non posset, formicas intuens, petijt ab Ioue  
ut homines in præsidio \* sibi daret. tunc Iupiter formicas in homines transfigu-  
rauit, qui Myrmidones sunt appellati, quod græcè formicæ myrmices dicuntur.  
Insula autem Aeginæ nomen possedit.

*Vbi fortassis,  
uel quo loco*

## LIII. Asterie.

**I**ouis † cum Asterien Titanis filiã amaret, illa eum contempsit, à quo in auem  
† Ortygiã commutata est, quam nos coturnicem dicimus, † eamq; in mare  
abiecit, & ex ea insula est enata, quæ Ortygia est appellata. Hæc mobilis fuit:  
quò postea Latona ab Aquilone uento delata est, iussu Iouis, tunc cum eam Py-  
thon persequeretur. ibiq; oleam tenens Latona peperit Apollinem & Dianam.  
Quæ insula postea Delos est appellata.

*Pro Iupiter ut et  
insequentibus.  
Ortygem  
Ea se*

## LIIII. Thetis.

**T**hetidi Nereidi fatum fuit, qui ex ea natus esset, fortiolem fore quàm pa-  
trem. Hoc præter Prometheus cum sciret nemo, & Iouis uellet cum ea cõ-  
cumbere, Prometheus Ioui pollicetur se eum præmoniturum, si se uinculis libe-  
rasset. Itaq; fide data, monet Iouem ne cum Thetide concumberet, ne si fortior  
nascetur, Iouem de regno deijceret, quemadmodum & ipse Saturno fecerat.  
Itaq; datur Thetis in coniugiũ Peleo Aëaci filio, & mittitur Hercules ut aqi-  
lam interficiat, quæ eius cor exedebat: eaq; interfecta, Prometheus post trigin-  
ta annos de monte Caucasõ est solutus.

## LV. Tytius.

**L**atona quòd cum Ioue concubuerat, Iuno Tytio Terræ filio immani ma-  
gnitudine iusserat, ut Latonæ uim afferret: qui cū conatus esset, à Ioue ful-  
mine est interfectus, qui nouem iugeribus ad inferos exporrectus iacere dici-  
tur, & serpens ei appositus est, qui securus eius exisset, \* quod cum Luna recrescit.

## LVI. Busiris.

**I**n Aegypto apud Busiridem Neptuni filiũ cum esset sterilitas, & Aegyptus  
Iannis nouem siccitate exaruisset, ex Græcia augures conuocauit, † Thasius  
Pigmalionis fratris filius Busiridi monstrauit, immolato hospite uenturos im-  
bres, promissisq; fidem ipse immolatus exhibuit.

*Thasius*

## LVII. Sthenobœa.

**B**ellerophon, cum ad Proetum regem exul in hospitium uenisset, adamat  
est ab uxore eius Sthenobœa: qui cum cõcumbere cum ea nolisset, illa ui-  
ro suo mentita est, se ab eo compellatam. At Proetus re audita, conscripsit ta-  
bellas de ea re, & mittit eum ad † Diobatan regem, patrem Sthenobœæ: qui  
lectis, talem uirum interficere noluit, sed ad Chimæram eum interficien-  
dum misit, quæ tripartito ore flammam spirare dicebatur. idem prima leo, po-  
strema draco, media ipsa chimera: hanc super Pegasus sedens, interfecit: & de-  
cidisse dicitur in cãpos † alienos, unde etiã coxas eiecisse dicitur. At rex uirtutes  
eius laudans, alterã filiam dedit ei in matrimoniũ. Sthenobœa re audita, ipsa se  
interfecit.

*Ioabaten*

*lege Alcios*

## LVIII. Smyrna.

**S**myrna Cinyræ Assyriorũ regis & Cenchreidis filia, cuius mater Cenchreis  
superbius locuta, quòd filia suæ formam Veneri anteposuerat: Venus ma-  
tris pœnas exequens, Smyrnæ infandum amorẽ obiecit, ad eò ut patrem suum  
amaret: quæ ne suspensio se necaret, nutrix interuenit, & patre nesciente per  
nutricem cum eo concubuit, ex quo concepit: idq; ne palam fieret, pudore sti-  
mulata, in syluis se abdidit, cui Venus postea miserta est, & in speciem arboris  
eam commutauit, unde myrrha fluit, ex qua natus est Adonis, qui matris pœ-  
nas à Venere est insequutus.

*Hæc Latinis  
Myrrha dicitur.*

## LIX. Phyllis.

**D**emophon Thesei filius in Thraciam ad Phyllidem in hospitium dicitur  
uenisse, & ab ea esse amatus, Qui cum in patriã uellet redire, fidem ei de-

b 2 dit, se

dit, se ad eam rediturum. Qui die constituta cum non uenisset, illa eo die dicitur nouies ad littus cucurrisse, quod ex ea Enneados græcè appellatur. Phyllis autem ob desiderium Demophoontis spiritum emisit. Cui parentes cum sepulchrum constituissent, arbores ibi sunt natae, quæ certò tempore Phyllidis mortem lugent, quo folia arefcunt & diffluunt. Cuius ex nomine folia græcè Phylla sunt appellata.

## LX. Sisyphus &amp; Salmoneus.

Videtur deesse  
aliquid.

**S**isyphus & Salmoneus Aeoli filij inter se inimici fuere. Sisyphus petijt ab Apolline, quomodo posset interficere inimicum, id est fratrem. Cui responsum fuit, si ex compressu Tyronis Salmonei fratris filia procreasset liberos, fore ultores: quod cum Sisyphus fecisset, duo sunt filij nati: quos Tyro mater eorum, sorte audita, necauit. At Sisyphus ut rescijt, \* qui nunc dicitur saxum propter impietatem, aduersus montem ad inferos ceruicibus uoluere, quod cum ad summum uerticem perduxerit, rursum deorsum post se reuoluatur.

## LXI. Salmoneus.

Et ascendens, ui  
detur legendum  
esse.

**S**almoneus Aeoli filius, Sisyphi frater, cum tonitrua & fulmina imitaretur Iouis, † sedens quadrigam faces ardentes in populum mitteret, & ciues, ob id à Ioue fulmine est ictus.

## LXII. Ixion.

Pblegyæ alij.

**I**xion † Leontei filius, conatus est Iunonem comprimere. Iuno Iouis iussu nubem supposuit, quam Ixion Iunonis simulacrum esse credidit. ex ea nati sunt Centauri. At Mercurius Iouis iussu, Ixionem ad inferos in rota constrinxit, quæ ibi adhuc dicitur uerti.

## LXIII. Danae.

Quo: sic enim et  
supra positum  
erat.

**D**anae Acrisij & Aganippes filia. huic fuit fatum, ut quod peperisset, Acrisium interficeret. Quod timens Acrisius, eam in muro lapideo præcludit. Iouis autem in imbrem aureum conuersus, cum Danae concubuit, ex quo compressu natus est Perseus. Quam pater ob stuprū, inclusam in arca cum Perseo in mare deiecit. Ea uoluntate Iouis delata est in insulam Seriphum, quam piscator Dictys cum inuenisset, effracta ea, uidit mulierem cum infante, quos ad regem Polydectem perduxit, qui eam in coniugio habuit, & Perseum educauit in templo Mineruæ: quod cum Acrisius rescisset eos ad Polydectem morari, repetitum eos profectus est. † quod cum uenisset, Polydectes pro eis deprecatus est. Perseus Acrisio auo suo fidem dedit, se eum nunquam interfectorum. Qui cum tempestate retineretur, Polydectes moritur. Cui cum funebres ludos facerent, Perseus disco misso, quem uentus distulit in caput Acrisij, & eum interfecit. ita quod uoluntate sua noluit, deorum factum est. Sepulto autem eo, Argos profectus est, regnaq; auita possedit.

## LXIII. Andromada.

al. abducere

Videtur deesse,  
ubi, uel postquā,  
uel simile.

**C**assiope filia suæ Andromadæ formam Nereidibus anteposuit. ob id Neptunus exoptulauit, ut Andromada Cephei filia ceto obijceretur. Quæ cum esset obiecta, Perseus Mercurij talaribus uolans eò dicitur uenisse, & eam liberasse à periculo. Quam cum † adducere uellet Cepheus, pater cum Agnore, cuius sponsa fuit, Perseum clam interficere uoluerunt. Ille cognita re, caput Gorgonis eis ostendit, omnesq; ab humana specie sunt informati in saxum. Perseus cum Andromada in patriam redit. Polydectes siue Proetus † uidit Perseum tantam uirtutem habere, pertimuit, eumq; per dolum interficere uoluit. Quare cognita Perseus, caput Gorgonis ei ostendit, & is ab humana specie est immutatus in lapidem.

## LXV. Alcyone.

**C**eyx Hesperis siue Luciferi & Philonidis filius, cū in naufragio perijisset, Alcyone Aeoli & Egyales filia, uxor eius, propter amorē ipsa se in mare præcipitauit:

**A** cipitavit: qui deorum misericordia ambo in aues sunt mutati, quæ Alcyones dicuntur. hæc aues nidum, oua, pullos in mari septem diebus faciunt hyberno tempore: mare his diebus tranquillū est, quos dies nauæ Alcyonia appellat.

## L X V I. Laïus.

**L** Aïo Labdacis filio ab Apolline erat responsum, de filij sui manu mortem ut caueret. Itaq; locasta Menyci filia uxor eius, cum peperisset, † iussit exponi. hunc Peribœa Polybi regis uxor cum uestem ad mare lauaret, expositum sustulit, Polybo sciente. quod orbi erant liberis, pro suo educauerunt: eumq; quod pedes transiectos haberet, Oedipum nominauerunt.

## L X V I I. Oedipus.

**P**ostquam Oedipus Laïj & locastes filius ad puberem ætatem peruenit, fortissimus præter ceteros erat: eiq; per inuidiam æquales obijciebant, eum subditum esse Polybo, eo quod Polybus tam clemens esset, & ille impudens: quod Oedipus sensit non falso sibi obijci. Itaq; Delphos est profectus sciscitatum de † in prodigijs ostendebatur mortem ei adesse de nati manu. idem cum Delphos iret, obuiam ei Oedipus uenit. quem satellites cum uiam regi dari iuberent, neglexit. Rex equos immisit, & rota pedem eius oppressit. Oedipus iratus, inscius patrem suum de currū detraxit, & occidit. Laïo occiso, Creon † Menyci filius regnū occupauit. Interim Sphinx Typhonis in Bœotiam est missa, quæ agros Thebanorum uexabat. Ea regi Creonti similitatem constituit, si carmen quod posuisset aliquis interpretatus esset, se inde abire: si autem datū carmen non soluisset, eum se consumpturam dixit, neq; aliter de finibus excessuram. Rex re audita, per Graciā edixit, qui Sphingæ carmen soluisset, regnum se & locastem sororem ei in coniugium daturū promisit: cum plures regni cupidine uenissent, & a Sphingæ essent cōsumpti, Oedipus Laïj filius uenit, & carmen est interpretatus. Illa se præcipitavit, Oedipus regnum paternum, & locastā matrem inscius accepit uxorem, ex qua procreauit Eteoclen & Polynicen, Antigonom, & Ismenam. Interim Thebis sterilitas frugū & penuria incidit, ob Oedipodis scelera. interrogatusq; Tiresias, quid ita Thebæ uexarentur, respondit: Si quis ex Draconteo genere superesset, & pro patria interijisset, pestilentia liberaturū. tum † Menycus locastæ pater se de muris præcipitavit. Dum hæc Thebis geruntur, Corinthe Polybus decedit. quo audito, Oedipus moleste ferrē cepit, æstimans patrem suū obisse, cui Peribœa de eius suppositione palam fecit: id lemalem senex, qui eum exposuerat, ex pedum cicatricibus & talorū agnouit Laïj filium esse. Oedipus re audita, postquam uidit se tot scelera nefaria fecisse, ex ueste matris fibulas detraxit, & se luminibus priuauit, regnumq; filijs suis alternis annis tradidit, & a Thebis Antigonā filia duce profugit.

## L X V I I I. Polynices.

**P**olynices Oedipodis filius, anno peracto, regnum ab Eteocle fratre repetit. Ille cedere noluit: itaq; Polynices, Adrasto rege adiuuante, cum septem ductoribus Thebas oppugnatum uenit. ibi Capaneus, quod contra Iouis uoluntatem Thebas se capturum diceret, cum murum ascenderet, fulmine est percussus: Amphiarus terra est deuoratus: Eteocles & Polynices inter se pugnantes alius alium interfecerunt. His cum Thebis parentaretur, et si uentus uehemens esset, tamen fumus se nunquam in unam partem conuertit, sed alius aliō seducitur. Cæteri cum Thebas oppugnarent, & Thebani regibus suis diffiderent, Tiresias Euri filius augur præmonuit, si ex Dracontea progenie aliquis interijisset, oppidum ea clade liberari. † Menycus cum uidit se unum ciuim salutem posse redimere, muro se præcipitavit, Thebani uictoria sunt potiti.

## L X I X. Adraustus.

**A**drasto, Talai & Eurynomes filio, responsum ab Apolline fuit, eum filias suas Argiam & Deiphilam apro & leoni daturum in cōiugium. Sub eodē tempore Polynices Oedipodis filius expulsus ab Eteocle fratre, ad Adrastum

b 3 deuenit,

al. Menocij.  
† Natū aut simi  
le quid uidetur  
desse.

Desse aliquid  
uideur.

al. Menocij

al. Sphingis

al. Menocij

Sub uicij  
Adraon

Eurimi, ita in  
frā quoq;  
Menocij.

deuenit, & Tydeus simul Oenei & Peribœæ captiuae filius, à patre quòd fratrem A  
Ménalippum in uenatione occiderat, ferè sub eodè tempore uenit. Quod cum  
satellites Adraſto nunciãſſet, duos iuuenes incognita ueste ueniſſe. unus enim  
aprinea pelle \*opertus, alter leonina. Tunc Adraſtus memor sortium ſuarum, iu-  
bet eos ad ſe perducì: atq; ita interrogauit, quid ita hoc cultu in regna ſua ueniſ-  
ſent. Cui Polynices indicat ſe à Thebis ueniſſe, & idcirco ſe ꝑ pellem leoninam  
operuiſſe, quòd Hercules à Thebis genus duceret, et inſignia gentis ſue ſecum  
portaret. Tydeus autè dicit ſe Oenei filiũ eſſe, & à Calydone genus ducere, ideo  
pelle aprinea ſe opertũ, ſignificans aprũ Calydonium. Tũc rex reſpõſi memor,  
Argiam maiorẽ dat Polynici, ex qua naſcitur Therſander: Deiphilam minorẽ  
dat Tydeo, ex qua naſcitur Diomedes, qui apud Troiam pugnauit. At Polyni-  
ces rogat Adraſtum, ut ſibi exercitum cõmodaret, ad paternum regnũ recupe-  
randũ à fratre, cui Adraſtus non tantum exercitũ dedit, ſed etiam ipſe cum alijs  
ducib. profectus eſt, quoniã Thebæ ſeptẽ portis claudebãtur. Amphion enim  
qui Thebas muro cinxit, ſeptem filiarum nomine portas conſtituit. Hæ autẽ fu-  
erunt, Thera, Cleodoxe, Aſtynome, Aſtycratia, Chias, Oggygia, Chloris.

*Pausanias uerò  
aliter de portis  
Thebanis, quem  
uide in Bœotic.*

LXX. Reges ſeptem Thebas profecti.

**A**draſtus Talai filius ex Eurynome Iphiti filia, Argiuus. Polynices Oedi-  
podis filius ex Iocasta, Menœtij filia, Thebanus. Tydeus Oenei filius ex  
Peribœæ captiua, Calydonius. Amphiarus Oeclei, uel, ut alij autores dicunt,  
Apollinis ex Hypermeſtra Theſtij filia, Pylus. Capaneus Hipponoi filius ex  
Aſtynome Talai filia, ſore Adraſti, Argiuus. Hippomedo Nelimachi filius  
ex Mythidice Talai filia, ſore Adraſti, Argiuus. Parthenopæus, Meleagri fi-  
lius, ex Atalanta laſij filia, ex monte Partheno, Arcas. Hi omnes duces apud  
Thebas perierunt, præter Adraſtum Talai filium: is enim equi beneficio ere-  
ptus eſt, qui poſtea filios eorum armatos ad Thebas expugnandas miſit, ut in-  
iurias paternas uindicarent, eò quod inſepulti iacuerãt Creontis iuſſu, qui The-  
bas occupat, fratris Iocastes.

LXXI. Septem Epigoni, id eſt filij.

**A**egialeus Adraſti filius ex Demœanalla, Argiuus. hic ſolus periit ex ſeptẽ  
qui exierãt, quia pater exuperauerat, pro patre uicariam uitam dedit. cæ-  
teri ſex uictores redierunt. Therſander Polynicis filius ex Argia Adraſti filia,  
Argiuus. Polydorus Hippomedontis filius, ex Euanippe Elati filia, Argi-  
uus. Alcmaeon, Amphiarai filius, ex Eriphyle Talai filia, Argiuus. Theſi-  
menes Parthenopæi filius ex Clymene nympa, Nyſius.\*

*Videtur deſſe  
nonnihil.*

Polynices Oedipodis filius, anno peractio regnum ab Eteocle fratre A-  
draſto Talai filio adiutore repetit, cum ſeptẽ ductoribus, & Thebas oppugna-  
runt. Ibi Adraſtus beneficio equi profugit. Capaneus cõtra Iouis uoluntatem,  
Thebas ſe capturũ dixit: & cũ murum aſcenderet, fulmine ab Ioue eſt percuſſus.  
Amphiarus cum quadriga terra eſt deuoratus. Eteocles & Polynices inter ſe  
pugnantes, alius alium interfecerunt. His inferiæ communes cum fiũt, Thebis  
fumus ſeparatur, quòd alius alium interfecerunt. reliqui perierunt.

LXXII. Antigona.

**C**reon Menœtij filius edixit, ne quis Polynicen aut qui unã uenerunt, ſe-  
pulturae traderent, quòd patriam oppugnatum uenerint: Antigona ſoror  
& Argia coniunx, clam noctu Polynicis corpus ſublato, in eadem pyra, qua  
Eteocles ſepultus eſt, impoſuerunt: quæ cum à cuſtodibus deprehenſæ eſſent,  
Argia profugit, Antigona ad regem eſt perducta, ille eam Hæmoni filio, cuius  
ſponſa fuerat, dedit interficiẽdam. Hæmon amore captus, patris imperium ne-  
glexit, & Antigona ad paſtores demandauit: ementitusq; eſt, ſe eam interfe-  
ciſſe. Quæ cum filium procreaſſet, & ad puberem ætatem ueniſſet, Thebas ad-  
ludos uenit. Hũc Creon rex quòd ex Draconteo genere omnes in corpore in-  
ſigne habebant, cognouit, Cum Hercules pro Hæmonẽ deprecaretur, ut ei ig-  
noſceret,

**A**ndsceret, non impetrauit. Hæmon se & Antigonom coniugem interfecit. At Creon Megaram filiam suam Herculi dedit in cōiugium: ex qua nati sunt The remachus, & Ophites.

L X X I I I. Amphiarus, Eriphyla, & Alcæon.

**A**mphiarus Oeclei & Hypermestæ Thestij filia filius augur, † qui sciret <sup>cuius</sup> si ad Thebas oppugnatum illet, se inde non rediturū: itaq; celauit se, conscia Eriphyle coniuge sua, Talai filia. Adrastus autem ut eum inuestigaret, monile aureum ex gemmis fecit, & muneri dedit sorori suæ Eriphylæ: quæ doni cupidâ, coniugem prodidit. Amphiarus Alcæoni filio suo præcepit, ut post suam mortē pœnas à matre exequeretur. qui postquam apud Thebas terra est deuoratus, Alcæon memor patris præcepti, Eriphylen matrem suam interfecit, quem postea furia exagitarunt.

L X X I I I I. Hypsipyle.

**S**eptem ductores qui Thebas oppugnatum ibant, deuenierunt in Némæam, Subi Hypsipyle Thoantis filia in seruitute puerum Archemorū siue Ophiten Lyci regis filium, nutriebat. Cui responsum erat, ne in terra puerum deponeret, antequam posset ambulare: ergo ductores septem qui Thebas ibant aquam quærentes, deueniunt ad Hyplipylen: eamq; rogauerunt, ut eis aquam demonstraret. Illa timens puerum in terram deponere, \* apium altissimum erat ad fontem, in quo puerum deposuit, quæ dum aquam eis tradit, draco fontis custos puerum exedit. At draconē Adrastus & cæteri occiderunt, & Lycum pro Hypsipyle deprecati sunt, ludosq; puero funebres instituerunt, qui quinto quoq; anno fiunt, in quibus uictores apiciam coronam accipiunt.

L X X V. Tiresias.

**I**n monte Cyllenio Tiresias Eurimi filius, pastor dracones uenerantes dicitur baculo percussisse, aliàs calcasse, ob id in mulieris figuram est conuersus: postea monitus à sortibus, in eodem loco dracones cum calcasset, redit in pristinam speciē. Eodem tempore inter Iouem & Iunonem fuit iocosa altercatio, quis magis de re uenera uoluptatem caperet, masculus an fœmina: de qua re Tiresiam iudicem sumpserunt, qui utrunq; erat expertus. Is cum secundum Iouem iudicasset, Iuno irata, manu auersa eum excæcauit. at Iouis ob id fecit, ut septem atates uiueret, uatesq; præter cæteros mortales esset.

L X X V I. Reges Thebanorum.

**C**admus Agenoris filius, Amphion Iouis, Polydorus Cadmi, Laius Labdacæ, Pentheus Echionis, Creon Menœtij, Oedipus Laij, Polynices Oedipi, Lycus Neptuni, Eteocles Oedipi, Zetus Iouis, Labdacus Polydori.

L X X V I I. Leda.

**I**upiter Ledā Thestij filiā, in cygnū cōuersus, ad flumen Eurotā cōpressit, † & <sup>que</sup> ex eo peperit Pollucē & Helenā, ex Tyndareo autē Castorē & Clytæmnestrā.

L X X V I I I. Tyndareus.

**T**yndareus Oebali filius, ex Leda Thestij filia procreauit Clytæmnestrā & Helenā. Clytæmnestrā Agamēnoni Åtrei filio dedit in coniugiū. Helenā propter formæ dignitatē, complures ex ciuitatibus \* in coniugiū proci petebant. Tyndareus cū \* repudiaret filiam suā Clytæmnestram, & ab Agamēnone uereretur, timeretq; ne quid ex ea re discordiæ nasceretur, monitus ab Ulyxe, iureiurādo se obligauit, & arbitrio Helenæ posuit, ut cui uellet nubere, coronā imponeret, † Menelao impōsuit, ut cui Tyndareus ea dedit uxorē, regnūq; <sup>que Menelao</sup> moriens Menelao tradidit.

L X X I X. Helena.

**T**heseus Aegei & Aethræ Pitthei filia filius, cum Pirithoo Ixionis filio Helenam Tyndarei & Ledæ filiam uirginem, de fano Dianæ sacrificantem rapuerunt, & detulerunt Athenas in pagum Atticæ regionis. † Quod Iouis eos <sup>Pro, qua re Iupiter.</sup> cum uidisset tantam audaciam habere, ut se ipsi ad periculum offerrent, in quiete eis imperauit, ut peterent ambo à Plutone, Pirithoo Proserpinam in coniugiū.

coniuſium. Qui cum per inſulam Tenariã ad inferos deſcendiſſent, & de qua <sup>A</sup> re ueniſſent indicarent Plutoni, à furijs ſtrati, diuq; lacerati ſunt. quò Hercules <sup>proſtrati</sup> ad canem tricripitem ducendum cum ueniſſet, illi fidem eius implorarunt. Qui à Plutone impetrauit, eosq; incolumes eduxit ad Helenam: Caſtor & Pollux fratres belligerarunt, & Aethram Theſei matrem & \* Phisadiem Pirithoi ſoro <sup>Thiſadiem, ut in</sup> rem ceperunt, & in ſeruitutem ſorori dederunt. <sup>frã uocat.</sup>

## LXXX. Caſtor.

<sup>Ilairam.</sup> **I**Das & Lynceus Apharei filij, ex Meſſenis habuerunt ſponſas Phœben & <sup>Ilaira.</sup> † Lairam Leucippi filias. Hæ autem formoſiſſimæ uirgines cum eſſent, & eſſet Phœbe ſacerdos Mineruæ, † Laira Dianæ, Caſtor & Pollux amore incenſi eas rapuerunt. Illi amiſſis ſponſis, arma tulerunt, ſi poſſent eas recuperare. Caſtor Lynceum in prælio interfecit. Idas amiſſo fratre omiſit bellum & ſponſam, cœpitq; fratrem ſepelire. Cũ oſſa eius collocaret in pila, interuenit Caſtor & prohibere cœpit monumentum fieri, quòd diceret ſe eum quali ſœminam ſuperafſe. Idas indignans, gladio quo cinctus erat Caſtori inguina traiecit. Alij dicunt, quemadmodũ ædificabat pilam, ſuper Caſtorem impuliſſe, & ſic interfectum: quod cũ annunciaſſet Polluci, accurrit & Idam uno prælio ſuperauit, corpusq; fratris recuperatũ ſepulturæ dedit. Cum autem ipſe ſtellam ab Ioue accepſſet, & fratri nõ eſſet data, ideo quòd diceret Pollucẽ Iouis, Caſtorẽ ſemine Tyndarei & Clytemneſtræ natos: ipſum autẽ & Helenam Iouis eſſe filios. Tũc deprecatus Pollux, ut liceret ei munus ſuum cum fratre communicare: cui permiſit, ideoq; dicitur alterna morte redemptus. Vnde etiam Romani ſeruant inſtitutum, cũ deſultorẽ mittunt, unus duos equos habet, pileum in capite, \* equo in equum tranſilit, quòd ille ſua & fratris uice fungatur.

## LXXXI. Proci Helena.

<sup>Antilochus.</sup> **A**ntiochus †, Aſcalaphus, Aiãx Oileus, Antimachus, Aecæus, Blanius, <sup>B</sup> \* Agapenor, Aiãx Telamoniũs, Clytiũs Cyanæus, Menelaus, Patroclus, Diomedes, Peneleus, Pheuius, Nireus, Polypœtes, Elephemor, Eumelus, Stenelus, Tlepolemus, Proteſilaus, Podalirius, Eurypylus, Idomeneus, † Teleontes, † Tallius, Polyxenus, † Protus, Mneſtheus, Machaon, Thoas, Vlyſſes, <sup>Leonteus.</sup> <sup>Thalpius.</sup> <sup>Proibous.</sup> Phidippus, Meriones, Meges, Philoctetes. Alia ueteres. \*

## LXXXII. Tantalus.

<sup>ταλπιος, hæ</sup> **T**antalus Iouis & † Plytones filius, procreauit ex † Dione Pelopen. Iupiter <sup>bet comment. in</sup> <sup>Odyſſ. 2.</sup> <sup>Taygeta, alij</sup> <sup>aqua</sup> Tantalò concredere ſua conſilia ſolitus erat, & ad epulum deorum admittere, quæ Tantalus ad homines renunciauit, ob id dicitur ad inferos in † aquam media ſine corporis ſtare, ſemperq; ſitire: & cum hauſtum aquæ uult ſumere, aquam recedere. Item poma ei ſuper caput pendent: quæ cum uult ſumere, rami uento moti recedunt. Item ſaxum ſuper caput eius ingens pendet, quod ſemper timet ne ſuper ſe ruat.

## LXXXIII. Pelops.

**P**elops Tantalii & Diones Atlantis filia filius, cum eſſet in epulis deorum à Tantalò cæſus, brachiũ eius Ceres conſumpſit, qui à deorum numine uitam recepit: cui cum cætera membra ut fuerant coiſſent, humero non perpetuo, eburneum eius loco Ceres aptauit.

## LXXXIII. Oenomaus.

<sup>ualuas</sup> **O**enomaus Martis & Aſteropes filia filius, habuit in coniuſio Euareten <sup>ualuas</sup> Acrifiã filiam, ex qua procreauit Hippodamiam uirginem eximię formę, quam nulli ideo dabat in coniuſium, quod ſibi reſponſum fuit, à genero mortem cauere. Itaq; cum complures eam peterent in coniuſium, ſimilitatem conſtituit, ſe ei daturum, qui ſecum quadrigis certafſet, uictorq; exiſſet, (quod is equos Aquilone uelociores habuit) uictus autem interficeretur. Multis interfectis, nouiſſimẽ Pelops Tantalii filius cum ueniſſet, & capita humana ſuper thalbas fixa uidiſſet, eorum qui Hippodamiam in uxorem petierãt, pœnitere eum cœpit,

**A** ccepit, regis crudelitatem timens. Itaque Myrtilo aurigæ eius persuasit, regnumque ei dimidium pollicetur, si se adiueret: fide data Myrtilus currum iunxit, & clauos in rotas non coniecit: itaque equis incitatis currum defectum Oenomaï equi distraxerunt. Pelops cum Hippodamia & Myrtilo domum uictor cum rediret, cogitauit sibi opprobrium futurum, & Myrtilo fidem præstare noluit, eumque in mare præcipitauit, à quo Myrtoum pelagus est appellatum. Hippodamiam in patriam adduxit suam, quod Peloponnesum appellatur. ibi ex Hippodamia procreauit Hippalcum, \* Atreum, Thyesten.

LXXXV. *Chrysiippus.*

**L**aius Labdaci filius Chrysiippum Pelopis filium natum propter formam dignitatem Nemeæ ludis rapuit, quem ab eo Pelops bello recuperauit, hunc Atreus & Thyestes matris Hippodamiæ impulsu interfecerunt. Pelops cum Hippodamiam argueret, ipsa se interfecit.

LXXXVI. *Pelopida.*

**T**hyestes Pelopis & Hippodamiæ filius, quod cum Aeropa Atrei uxore concubuit, à fratre Atreo de regno est eiectus. At is Atrei filium Plisthenem, quem pro suo educauerat, ad Atreum interficiendum misit: quem Atreus credens fratris filium esse, imprudens filium suum occidit.

LXXXVII. *Aegisthus.*

**T**hyesti Pelopis & Hippodamiæ filio responsum fuit, quem ex filia sua Pelopia procreasset, eum fratris fore ultorē: quod cum audisset, \* puer est natus, quem Pelopia exposuit, quem inuentum pastores capræ subdiderunt, ad nutriendum, Aegisthus est appellatus, ideo quod græcè capra æga appellatur.

*Videtur abesse aliquid.*

*ut dicitur.*

LXXXVIII. *Atreus.*

**B** Atreus Pelopis & Hippodamiæ filius, cupiens à Thyeste fratre suo iniurias exequi, in gratiam cum eo rediit, & in regnum suum eum reduxit, filiosque eius infantes Tantalum & Plisthenem occidit, & epulis Thyesti apposuit, qui cum uesceretur, Atreus imperauit brachia & ora puerorum afferri: ob id scelus etiam sol currum auertit. Thyestes scelere nefario cognito, profugit ad regem Thesprotum, ubi lacus Auernus dicitur esse. Inde Sicyonem peruenit, ubi erat Pelopia filia Thyestis deposita. ibi casu nocte cum Mineruæ sacrificaret, interuenit: qui timens ne sacra contaminaret, in luco delituit. Pelopia autem cum choreas ducit, lapsa, ueste ex cruore pecudis inquinauit: quæ dum ad flumen exit sanguinem abluere, tunicam maculatam deponit, capite obducto Thyestes ex luco prosiliuit, & ea compressione gladium de uagina ei extraxit Pelopia, & rediens in templum sub acropodio Mineruæ abscondit. Postero die rogat regem Thyestes, ut se in patriam Lydiam remitteret. Interim sterilitas Mycenis frugum ac penuria oritur ob Atrei scelus. Ibi responsum est, ut Thyestem in regnum reduceret. Qui cum ad Thesprotum regem esset, estimans Thyestem ibi morari, Pelopiam aspexit: & rogat Thesprotum, ut sibi Pelopiam in coniugium daret, quod putaret eam Thesproti esse filiam. Thesprotus ne qua suspicio esset, dat ei Pelopiam, quæ iam conceptum ex patre Thyeste habebat Aegisthū. Quæ cum ad Atreum uenisset, parit Aegisthū: quæ exposuit. At pastores capræ supposuerunt: quæ Atreus iussit perquiri, & pro suo educari. Interim Atreus mittit Agamemnonem & Menelaum filios ad quarendum Thyestem: qui Delphos petierunt sciscitatum. Casu Thyestes eodem uenerat ad sortes tollendas de ultione fratris, comprehensus ab eis ad Atreum perducit: quæ Atreus in custodia coniecit iussit, Aegisthumque uocat, estimans suum filium esse, & mittit eum ad Thyestem interficiendum. Thyestes cum uidisset Aegisthū, & gladium quæ Aegisthus gerebat, & cognouisset quæ in compressione perdiderat, interrogat Aegisthū unde illud haberet. Ille respondit matrem, sibi Pelopiam dedisse: quæ iubet accersiri. cui respondit, se in compressione nocturna, nescio cui eduxisse, & ex ea compressione Aegisthū concepisse. Tunc Pelopia gladium arripuit, simulans se agnoscere, & in pectus sibi detrusit, quæ Aegisthus ex pectore matris cruentum tenens, ad Atreum attulit.

*Videtur et hic nonnihil sententiarum deesse.*

Ille



Ille æstimans Thyesten interfectum, lætabatur: quem Aegisthus in littore sacri-  
ficantem occidit, & cum patre Thyeste in regnum auitum redit.

LXXXIX. Laomedon.

**N**eptunus & Apollo dicuntur Troiam muro cinxisse his rex. Laomedon  
uouit, quod regno suo pecoris eo anno natum esset, immolaturum. Id uo-  
tum auaritia sefellit. Alij dicunt, parum eum promississe: ob eam rem Neptunus  
cetum misit, qui Troiam uexaret. Ob quam causam rex ad Apollinē misit con-  
sultum. Apollo iratus ita respondit: si Troianorum uirgines ceto religatae fu-  
issent, finem pestilentiae futuram. Cum complures consumptae essent, & Hesionē  
fors exisset, & petris religata esset, Hercules & Telamon cum Colchos Argo-  
nautae irent, eodem uenerunt, & cetum interfecerunt. Hesionemq; patri, pactis  
legibus reddunt, ut cum inde redissent, secum in patriam eam abducerent, &  
equos qui super aquas & aristas ambulabant. Quod & ipsum Laomedon frau-  
dauit, neq; Hesionem reddere uoluit. Itaq; Hercules ad eos nauibus compara-  
tis, ut Troiam expugnaret, uenit, & Laomedontē necauit, & Padaci filio eius  
infanti regnum dedit, qui postea Priamus est appellatus, & τὸ Πριάμου. Hesi-  
onem recuperatam Telamoni concessit in coniugium, ex qua natus est Teucer.

X C. Priami filij & filiae, numero 54.

**H**ector, Deiphobus, Geryones, Polydorus, Helenus, Alexander, Hippo-  
dus, Antinous, Agathon, Diastor, Lyside, Polymena, Ascanius, Chiroda-  
mas, Euagoras, Drypon, Astynomus, Polymetus, Laodice, Ethionome, Phe-  
gea, Henicea, Demnosia, Cassandra, Philomela, Polipes, Troilus, Palemon,  
Briffonius, Gorgition, Protodamas, Atreus, Dolon, Chæresus, Chrysolaus,  
Demosthea, Doricops, Hippasus, Hyperiscus, Lylianassa, Iliona, Nereis, E-  
uander, Proneus, Aromachus, Hilagus, Axion, Biantes, Hippotrochus, Dio-  
phites, Medusa, Hero, Creusa.

De liberis Priami.

In hoc capite, quia omnia propè mirifice corrupta sunt, ipsum quidem intactum reliquimus. Nomina uerò libero-  
rum Priami, quae partim Ioan. Boccacius ex uarijs autoribus collegit, partim apud Pausaniam in pietura Polygnoti  
reperiuntur, huc adnotauimus, ut, qui uolet, ad horum exempla, illa emendet. Sunt autem haec, filiarum: Creusa, Cas-  
sandra, Ilione, Laodice, Lycaste, Medescastis, Polyxena, Clymene, Aristomache, Xenodice, Deimone, Metioche, Pi-  
sis, Cleodice & Medusa. Filiorum autem, Paris, Hector, Helenus, Chaon, Troilus, Deiphobus, Polydorus primus, Po-  
lydorus secundus, Lycaon, Aesacus, Antiphus, Ius, Cebriones, Phorbas, Doryclus, Panmon, Antiphonus, Agathon,  
Hippothous, Agauus, Mestor, Iphates, Testorius, Timætes, Polites, Teucer, Democoontes, Ecbenor, Chronius, Gor-  
gition, Axion, Astynous, Pelis, Eioneus, Admetus, Agenor. Quanquam de his ultimis quinq; non ausim cerid affirma-  
re, Priami liberorum nomina esse, neq; enim id liquidò Pausanias indicat: sed tantū inter reliquos, qui circa Priamum  
occisi sunt, recenset, additur & à Calabro Thesiphonus.

X C I. Alexander Paris.

**P**riamus Laomedontis filius, cum complures liberos haberet ex concubi-  
tu Hecubae Cissei, siue Dymantis filia, uxor eius praegnans in quiete uidit  
se facem ardentem parere, ex qua serpentes plurimos exisse. id uisum omnibus  
coïectoribus cum narratum esset, imperant quicquid pareret necaret, ne id pa-  
triae exitio foret. Postquam Hecuba peperit Alexandrum, datur interficiendus.  
quem satellites misericordia exposuerunt, eum pastores pro suo filio repertum  
expositum educarunt, eumq; Parim nominauerunt. Is cum ad puberem aetatem  
peruenisset, habuit taurum in delicijs: quò cum satellites missi à Priamo ut tau-  
rum aliquis adduceret uenissent, qui in athlo funebri quod ei fiebat, poneretur,  
coeperunt Paridis taurum abducere. Qui persecutus est eos, & inquisiuit, quò  
eum ducerent, illi indicat, se eum ad Priamum adducere, qui uicisset ludis fune-  
bribus Alexandri. ille amore incensus tauri sui, descendit in certamen, & om-  
nia uicit, fratres quoq; suos superauit. Indignas Deiphobus, gladium in eum  
strinxit, at ille in aram Iouis Heraei insiluit: quod cum Cassandra uaticinaretur  
eum fratrem esse, Priamus eum agnouit, regiaq; recepit.

al. aduersus

XCII. Pa.

X C II. *Paridis iudicium.*

**A** Iouis, cum Thetis Peleo nuberet, ad epulum dicitur omnes deos conuocasse, excepta Eride, id est discordia. quæ cum postea superuenisset, nec admitteretur ad epulum, ab ianua misit in medium malum, \* dicit quæ esset formosissima attolleret. Iuno, Venus, Minerva formam sibi uendicare cœperunt, inter quas magna discordia orta. Iouis \* imperat Mercurio, ut deducat eas in Ida monte ad Alexandrũ Paridem, eumq; iubeat iudicare. Cui Iuno, si secundum se iudicasset, pollicita est in omnibus terris eum regnaturum † diuitem præter cæteros præstaturum. Minerva, si inde uictrix discederet, formosissimum inter mortales futurum, & omni artificio † scium. Venus autẽ Helenam Tyndarei filiam formosissimam omnium mulierum se in coniugiũ dare promisit. Paris donum posterius prioribus anteposuit, Veneremq; pulcherrimam esse iudicauit. ob id Iuno & Minerva Troianis fuerunt infestæ. Alexander Veneris impulsu Helenam à Lacedæmone ab hospite Menelao Troiã abduxit, eamq; in coniugio habuit cum ancillis duabus Aethra & † Thisadie, quas Castor & Pollux captiuas ei assignarant, aliquando reginas.

Diuitijs forsasse.

Omnium artificiosissimum.

Supra Phisadien uocauit.

X C III. *Cassandra.*

**C**assandra Priami & Hecubæ filia in Apollinis fano ludendo lassã obdormisse dicitur. Quam Apollo cum uellet comprimere, corporis copiam nõ fecit. ob quam rem Apollo fecit, ut cum uera uaticinaretur, fidem non haberet.

X C IIII. *Anchisa.*

**V**enus Anchisam Astaraci filium amasse, & cum eo concubuisse dicitur, ex quo procreauit Aeneam: eiq; præcepit, ne id apud homines enunciaret. Quod Anchises inter sodales per uinum est elocutus, ob id à Ioue fulmine est ictus. quidam dicunt eum sua morte obisse.

X C V. *Vlyxes.*

**B** Gamemnon & Menelaus Atrei filij, cum ad Troiam oppugnandã cõiuratos duces ducerent, in insulã Ithacã ad Vlyxem Laërtis filium uenerunt: cui erat responsum, si ad Troiam isset post uicesimum annum, solum, socijs perditis, egentem domum rediturum. Itaq; cum sciret ad se oratores uenturos, insaniam simulans, pileum sumpsit, & equum cum boue iunxit ad aratrũ. Quem Palamedes ut uidit, sensit simulare, atq; Telemachũ filium eius, cuius sublatum aratro ei subiecit, & ait, Simulatione deposita inter coniuratos ueni. Tunc Vlyxes fidem dedit se uenturum. ex eo Palamedis infestus fuit.

X C VI. *Achilles.*

**T**hetis Nereis, cum sciret Achillem filium suũ, quem ex Peleo habebat, si ad Troiam expugnandã isset, periturum: commendauit eum in insulam Scyro ad Lycomedem regem. quem ille inter uirgines filias habitu foemineo seruabat, nomine mutato. nam uirgines Pyrrham nominarunt, quoniam capillis flauis fuit, & græcè rufum pyrrhon dicitur. Achiui autem cum rescissent ibi eum occultari, ad regem Lycomedem oratores miserunt, qui rogarent, ut eum adiutorium Danais mitteret. Rex cum negaret apud se esse, potestatem eis fecit, ut in regia quærent. qui cum intelligere non possent, quis esset eorum, Vlysses in regio uestibulo munera foeminea posuit, in quibus clypeum & hastam, & subito tubicinam iussit canere, armorumq; crepitum & clamorem fieri iussit. Achilles hostem arbitrans adesse, uestem muliebrem dilaniauit, atque clypeum & hastam arripuit. ex hoc est cognitus, suasq; operas Argiuis promissit, & milites Mirmydones.

X C VII. *Qui ad Troiam expugnatum ierunt, & quot naues.*

**A**gamemnon Atrei & Aëropes filius Mycenis, nauibus centũ. Menelaus frater eius, Mycenis nauibus lx. Phœnix Amyntoris filius Argiuis, nauibus l. Achilles Pelei & Thetidís filius, insula Scyro nauibus lx. Automedon auriga Achillis, Scyro nauib. x. Patroclus Menœtij & Pilomellæ filius, Phthia nauibus

Hanc matrē Me-  
dontis Homerus  
facit.

Leitus.  
Clonus.  
† Theſpia.  
Martis & Aſty-  
ocles Homerus.  
Videtur deſſe  
aliquid, intelli-  
git autem Mne-  
ſibea.  
† Polyxenus,  
Agathēnis. a  
Aglares, ut Ho-  
merus.

b  
Leonteus,  
Coroni.

nauibus x. Ajax Telamonis ex Eryboea filius, Salamine nauibus xij. Teucer fra-  
ter ex Hefiona Laomedontis filia, nauibus xij. Vlyſſes Laerte & Anticlie filius  
Ithaca nauibus xij. Diomedes Tydei & Deiphilæ Adraſti filia filius, Argis na-  
uibus xxx. Sthenelus Capanei & Euadnes filius, Argis nauibus xxv. Ajax Oi-  
lei & Rhenes nymphæ filius, Locrus, nauibus xx. Nestor Nelei & Chloridis fi-  
lia filius, Pylus, nauibus xc. Thraſymedes frater ex Eurydice, Pylus, nauibus  
xv. Antilochus Nestoris filius, Pylus, nauibus xx. Eurypylus Euæmonis &  
Opis filius, Orchomeno nauibus xl. Machaon Aſclepij & Coronidis filius, At-  
tica nauib. xx. Podalirius frater eius nauibus ix. Tlepolemus Herculis & A-  
ſtyoches filius, Mycenis nauibus ix. Idomeneus Deucalionis filius, à Creta na-  
uibus xl. Meriones Moli & Melphidis filius à Creta, nauibus xl. Eumelus Ad-  
meti & Alceſtis Pelia filia filius, à Perrhebia nauibus viij. Philocteta Pœantis  
& Demonaxia filius, Melibœa nauibus vij. Peneleus Hippalci & Aſteropes fi-  
lius, Bœotia nauibus xij. † Pithus Lacreti & Cleobules filius, ex Bœotia nauib.  
xij. † Chronius frater eius, ex Bœotia nauibus ix. Arceſilaus Lyci & \* Theobu-  
læ filius ex Bœotia nauibus x. Prothœnor frater, ex † Haſtipia nauibus viij. Ial-  
menus Lyci & \* Pernidis filius, Argis nauibus xxx. Aſcalaphus frater eius, Ar-  
gis nauibus xxx. Schedius Iphiti & Hippolytes filius, Argis nauibus xxx. Epi-  
ſtrophus frater eius itidem nauibus x. Elephenor, Calchodontis & Imenaretes  
\* filius, Argis nauibus xxx. \* Menœæ filius, Athenis nauibus l. Agapenor An-  
cæi & Iotis \* filius Arcadia nauibus lx. Amphimachus Creati filius, Elea nauib.  
x. Eurychus \* Pallantis & Diomedæ filius, Argis nauibus xv. Amarunceus  
Onesimachi filius, Mycenis nauibus xix. † Polyſenes, Aſtionis & Pelorides fi-  
lius, Aetolia nauibus xl. Meges Phylei & Euſtyoches filius à Dulichio nauib.  
lx. Thoas Andremonis & Gorgidis filius \* Tyto \* nauib. xv. Podarces frater  
eius itidem nauib. x. Prothous Tenthredonis filius, Magnesia na. xl. Cycnus  
\* Ociti & Auophites filius, Argis nauib. xij. Nireus Charopi & † nymphæ fi-  
lius, Argis nauibus xvj. Antiphus Mneſyli & Chalciopes filius Theſſalus, na-  
uibus xx. Polybœtes Pirithoi & Hippodamia filius Argis nauibus xx. † Leo-  
phites Chroni filius, à Sicyone nauibus xix. Calchas Theſtoris filius Mycenis  
augur, Phocus Danaï filius architectus, Eurybates & Talthybius internuncij,  
Diaphorus iudex. Neoptolemus Achillis & Deidamia filius ab inſula Scyro,  
c hic idem Pyrrhus eſt uocitatus à patre Pyrrha. ſumma naues 245.

a Videntur hic & omiſſa quedam eſſe, quæ ad naues Thoantis pertinent. & quod hic Tyto ponitur, ut bone legi  
deberet, & ad Proteſilaum, cuius nomen hic deſt, referendum eſſe. Ita enim ex Podarce, qui ſequitur, colligi poteſt, quæ  
Homerus Proteſilai fratrem, non Thoantis facit. b Vide 2. Iliad. Nam hic baud ſcio an nomina tranſpoſita ſint,  
& legendum Antiphus Theſſali & Chal. fil. Niſyro nauibus 30. c Neq; hic locus abſq; uitio eſſe uidetur, cum cæ-  
teri omnes de mille nauibus mentionem faciant.

#### XCVIII. Iphigenia.

Fortaſſe legeno-  
dum, alijsq;

**A**gamemnon cum Menelao fratre \* Aſia delectis ducibus, Helenam uxo-  
rem Menelai, quam Alexander Paris auexerat, repetitum ad Troiam cū  
irent, in Aulide tempeſtas eos ira Dianæ retinebat, quod Agamemnon in ue-  
nando ceruam eius uiolauit, ſuperbiusq; in Dianam eſt locutus. Is cum aruſpi-  
ces conuocaſſet, & Calchas ſe \* reſpondiſſet, aliter expiari non poſſe niſi Iphi-  
geniam filia Agamemnonis immolaſſet: re audita Agamemnon recuſare cœ-  
pit. tunc Vlyſſes eum conſilijs ad rem pulchrā tranſtulit. idem Vlyſſes cū Dio-  
mede ad Iphigeniam miſſus eſt adducendam. Qui cum ad Clytemneſtram ma-  
trem eius ueniſſent, ementitur Vlyſſes eam Achilli in coniugium dari. Quam  
cum in Aulidem adduxiſſet, & parens eam immolare uellet, Diana uirginē mi-  
ſerata eſt, & caliginē eis obiecit, ceruamq; pro ea ſuppoſuit: Iphigeniamq; per  
nubes in terram Tauricam detulit, ibiq; templi ſui ſacerdotem fecit.

#### XCIX. Auge.

**A**vge Alei filia ab Hercule compreſſa, cum partus ad eſſet, in monte Par-  
thenio peperit, & ibi eum expoſuit, Eodem tempore Atalante Iaſij filia, fi-  
lium

**A** lium exposuit ex Meleagro natum, Herculis autem filium cerua nutriebat, hos pastores inuentos sustulerunt, atque nutrierunt, quibus nomina imposuerunt, Herculis filio Telephum, quoniam cerua nutrierat: Aralantes autem Parthenopeum, quoniam uirgine simulante in mōte Parthenio eum exposuerat. Ipsa autem Auge patrem suum timens, profugit in Mœsiam, ad regem Teuthrantem: qui cum esset orbis liberis, hanc pro filia habuit.

## C. Teuthras.

**T** euthrantem regē in Mœsia Idas Apharei filius regno priuare uoluit: quō cum Telephus Herculis filius ex responso quærens matrem cum comite Parthenopeo uenisset, huic Teuthras regnum & filiam Augem in coniugium daturum promisit, si se ab hoste tutasset. Telephus conditionem regis non pretermisit, cum Parthenopeo Idam uno prælio superauit: cui rex pollicitā fidem præstitit, regnumq; & Augem matrem inscientem in coniugiū dedit: quæ cum mortalem neminem uellet suum corpus uiolare, Telephum interficere uoluit, inscia filium suum. Itaq; cum in thalamū uenissent, Auge ensē sumpsit, ut Telephum interficeret. Tum deorum uoluntate dicitur draco immani magnitudine inter eos exisse: quo uiso, Auge ensē proiecit, & Telepho inceptū patefecit. Telephus re audita inscius matrem interficere uoluit: illa Herculem uiolatorem suum implorauit, & ex eo Telephus matrem agnouit, & in patriam suam reduxit.

## C I. Telephus.

**T** elephus Herculis & Auges filius, ab Achille in pugna Chironis hasta percussus dicitur. Ex quo uulnere cum indies tetro cruciatu angeretur, petit sortem ab Apolline, quod esset remedium: responsum est, ei neminem mederi posse nisi eandem hastam qua uulneratus erat. Hoc Telephus ubi audiuit, ad regem Agamemnonem uenit, & monitu Clytæmnestræ Orestem infantem de cunabulis rapuit, minitās se eum occisurum, nisi sibi Achiui mederentur. Achiuis autem quod responsum erat, sine Telephi ductu Troiam capi non posse, facile cum eo in gratiam redierunt, & ab Achille petierunt, ut eum sanaret. Quibus Achilles respondit, se artem medicam non posse. tunc Vlysses ait: Nō te dicit Apollo, sed autorē uulneris hastam nominat: quam cum rasissent, remediatus est. à quo cum peterent, ut secum ad Troiam expugnandā iret, non impetrarunt, quod is Laodice Priami filiam uxorem haberet. sed ob beneficiū quod eum sanarunt, eos deduxit: locos autem & itinera demonstrauit, inde in Mœsiam est profectus.

## C II. Philoctetes.

**P** hiloctetes Pœantis & Demonasse filius, cum in insula Lemno esset, coluber eius pedem percussit, quem serpentem Iuno miserat, irata ei ob id, quia solus præter ceteros ausus fuit Herculis pyram construere, cum humanum corpus est exutum, & ad immortalitatem traditū. ob id beneficium Hercules suas sagittas diuinas ei donauit. sed cum Achiui ex uulnere tetrū odorem ferre non possent, iussu Agamemnonis regis, in Lemno expositus est cum sagittis diuinis. quem expositum pastor regis Actoris, nomine Phimachus \* Dolophionis filius nutriuit. Quibus postea responsum est, sine Herculis sagittis Troiam capi non posse. Tunc Agamemnon Vlysses & Diomedē exploratores ad eum misit. Cui persuaserunt, ut in gratiam rediret, & ad expugnandam Troiam auxilio esset, eumq; secum sustulerunt.

## C III. Protefilaus.

**A** chiuis fuit responsum, qui primus litora Troianorum attigisset, periturum. Cum Achiui classes applicuissent, ceteris cunctantibus, Iolaus Iphicli & Diomedæ filius primus ē nauī prosiliuit, qui ab Hectore cōfestim est interfectus: quem cuncti appellarunt Protefilaum, quoniam primus ex omnibus perierat, Quod uxor Laodamia Acasti filia cum audisset eum perisse, flens pe-

tit à dijs, ut sibi cū eo tres horas colloqui liceret: quò impetrato, à Mercurio re- **A**  
 ductus, tres horas cum eo colloquuta est. † quod iterum cum obisset Protefi-  
 laus, dolorem pati non potuit Laodamia.

Quare fortassis,  
 ut supra quoq.

CIIII. Laodamia.

**L** Aodamia Acasti filia, amisso coniuge, cum tres horas consumpisset, quas  
 à dijs petierat, fletum & dolorem pati nō potuit. Itaq; fecit simulacrū æreū  
 simile Protefilai coniugis, & in thalamis posuit, sub simulatione sacrorū, et eum  
 colere cœpit. quod cum famulus matutino tempore poma ei attulisset ad sacri-  
 ficium, per rimam aspexit, uiditq; eam ab amplexu Protefilai simulacrū tenen-  
 tem, atq; osculantem: æstimans eam adulterum habere, Acasto patri nunciauit.  
 Qui cum uenisset, & in thalamos irrupisset, uidit effigiem Protefilai: quæ ne di-  
 utius torqueretur, iussit lignum & sacra, pyra facta, comburi: quò se Laodamia,  
 dolorem non sustinens, immisit, atq; uita est.

CV. Palamedes.

**V** Lysses, quòd Palamedis Nauplii dolo erat deceptus, indies machinaba-  
 tur, quomodo eum interficeret. Tandem inito consilio ad Agamemno-  
 nem, militem suum misit, qui diceret ei, in quiete uidisse ut castra uno die mo-  
 uerentur. Id Agamemnon uerum existimans, castra uno die imperat moueri.  
 Vlysses autem clam noctu solus magnum pondus auri, ubi tabernaculum Pala-  
 medis fuerat, obruit: item epistolam conscriptam Phrygi captiuo, ad Priamum  
 dat perferendam, militemq; suum priorem mittit, qui eum non longè à castris  
 interficeret. Postero die cum exercitus in castra rediret, quidā miles epistolam  
 quam Vlysses scripserat, super cadauer Phrygis positā, ad Agamemnonem at-  
 tulit: in qua scriptum fuit, Palamedi à Priamo missa: tantumq; ei auri pollicetur,  
 quantum Vlysses in tabernaculum obruerat, si castra Agamemnonis, ut ei con-  
 uenerat proderet. Itaq; Palamedes cum ad regem esset productus, & factū ne- **B**  
 garet, in tabernaculum eius ierunt, & aurum effoderunt: quod Agamemnon  
 ut uidit, uerè factū esse credidit. Quo facto Palamedes dolo Vlyssis deceptus,  
 ab exercitu uniuerso innocens occisus est.

CVI. Hectoris lytra.

**A** Gamemnon Briseidam, Brisæ sacerdotis filiam, ex Mœsia captiuam, pro-  
 pter formæ dignitatē, quam Achilles ceperat, ab Achille abduxit, eo tem-  
 pore, quo Chryseida Chrysi sacerdoti Apollinis † Zminti reddidit. quam ob **Smyrabei**  
 iram Achilles in prælium non prodibat, sed cithara in tabernaculo se exerce-  
 bat. Quod cum Argiui ab Hectore fugarentur, Achilles obiurgatus à Patro-  
 clo, arma sua ei tradidit: quibus ille Troianos fugauit, æstimantes Achillem es-  
 se. Sarpedonemq; Iouis & Europæ filium occidit. postea ipse Patroclus ab He-  
 ctore interficitur, armaq; eius sunt detracta Patroclo occiso. Achilles cum Aga-  
 memnone redit in gratiam, Briseidamq; ei reddidit. tum cōtra Hectorem cum  
 inermis prodisset, Thetis mater à Vulcano arma ei impetrauit, quæ Nereides  
 per mare attulerunt. Quibus armis ille Hectore occidit, astrictumq; ad currum  
 traxit circa muros Troianorum, quem sepeliendum cum patri nollet dare, Pria-  
 mus Iouis iussu, duce Mercurio, in castra Danaorum uenit, & filij corpus auro  
 repensum accepit, quem sepulturæ tradidit.

CVII. Armorum iudicium.

**H** Ectore sepulto, cum Achilles circa mœnia Troianorum uagaretur, ac di-  
 ceret se solum Troiam expugnasse: Apollo iratus, Alexandrum Parin se  
 simulans, talum, quem mortalem habuisse dicitur, sagitta percussit, & occidit.  
 Achille occiso, ac sepulturæ tradito, Aiax Telamonius, qd frater patruelis eius **abiudicata**  
 fuit, postulauit à Danais, ut arma sibi Achillis darent: quæ ira Mineruæ † abiur-  
 gata sunt ab Agamemnone & Menelao, & Vlyssi data. Aiax furia accepta, per  
 insaniam pecora sua & seipsum uulneratum occidit, eo gladio quem ab Hecto-  
 re muneri accepit, dum cum eo in acie contendit.

## C VIII. Equus Troianus.

**A** Chiui cum per decem annos Troiam capere non possent, Epeus monitu Mineruæ equum miræ magnitudinis ligneu fecit, eoq; sunt collecti, Menelaus, Vlysses, Diomedes, Thestander, Sthenelus, Acamas, Thoas, Machaon, Neoptolemus. Et in equo scripserunt, Danaï Mineruæ dono dant: castraq; transtulerunt † Tenedo. Id Troiani cum uiderunt, arbitrati sunt hostes abisse. Priamus equum in arcem Mineruæ duci imperauit, feriatq; magno opere ut essent, edixit. Id uates Cassandra cum uociferaretur, inesse hostes, fides ei habitata non est. Quem in arcem cum statuissent, & ipsi noctu lusu atq; uino lasi obdormissent, Achui ex equo, aperto à Sinone, exierūt, & portarum custodes occiderunt, sociosq; signo dato, receperunt, & Troia sunt potiti.

Tenedum

## C IX. Iliona.

**P**riamo Polydorus filius ex Hecuba cum esset natus, Ilionæ filia sua dederunt eum educandum, quæ Polymnestori regi Thracum erat nupta, quem illa pro filio suo educauit. Deiphilum aut quæ ex Polymnestore procreauerat, pro suo fratre educauit, ut si alteri eorum quid foret, parentibus præstaret. Sed cum Achui Troia capta, prolem Priami extirpare uellent, Astyanacta Hectoris & Andromachæ filium de muro deiecerunt: & ad Polymnestorē legatos miserunt, qui ei Agamemnonis filia nomine Electram pollicerentur in coniugiū, & auri magnā copiam, si Polydorum Priami filiū interfecisset. Polymnestor legatorum dicta non repudiavit, Deiphilumq; filiū suū imprudens occidit, arbitrans se Polydorum filium Priami interfecisse. Polydorus autē ad oraculum Apollinis de parentibus suis sciscitatu est profectus. cui responsum est, patriam incensam, patrem occisum, matrem in seruitute teneri. Cum inde rediret, & uidit aliter esse ac sibi responsum fuit, se Polymnestoris esse filium, ab sorore Ilionea inquisiuit, quid ita aliter sortes dixissent: cui soror, quid ueri esset patefecit, & eius consilio Polymnestorem luminibus priuauit, atq; interfecit.

## C X. Polyxena.

**D**Anai uictores cum ab Ilia classem conscenderent, & uellent in patriā suā quisq; reuertī, & prædam quisq; sibi duceret, ex sepulcro uox Achillis dicitur prædæ partem exoptulasse. Itaq; Danaï Polyxenam Priami filia, quæ uirgo fuit formosissima, propter quā Achilles cum eam peteret, et ad colloquiū uenisset, ab Alexandro & Deiphobo est occisus, ad sepulcrū eius eā immolauerūt.

## C XI. Hecuba.

**V**lysses Hecubam Cissei filiam, uel, ut alij autores dicunt, Dimantis, Priami uxorem, Hectoris matrem, in seruitutem cum duceret, illa in Hellepontum mare se præcipitauit, & canis dicitur facta esse, unde & † Cyneum est appellatum.

Cynossena

## C XII. Prouocantes inter se, qui cum quo dimicarunt.

**M**enelaus cum Alexandro, Alexandrum Venus eripuit: Diomedes cum Aenea, Aeneam seruauit Venus. Idem cum Glauco, in hospitio cognito discesserunt: idem cum Pandaro & Glauco alio: Pandarus & Glaucus occiduntur. Ajax cum Hectore donificantes discessere: Ajax Hectori donauit balteū, unde est tractus: Hector Aiaci gladiū, unde se interfecit. Patroclus cū Sarpedone, Sarpedon occiditur. Menelaus cum Euphorbo, Euphorbus occiditur, qui postea Pythagoras est factus, & meminit suā animā in corpore transisse. Achilles cum Asteropeo, Asteropeus occiditur. Idem cum Hectore, Hector occidit: idem cum Aenea, Aeneas fugatur: idē cum Agenore, Agenorem seruauit Apollo: idem cum Penthesilea Amazone Martis & Otrerae filia, Penthesilea occiditur. Antilochus cum Memnone, Antilochus occiditur: Achilles cū Memnone, Memnon occiditur: Philoctetes cum Alexandro, Alexander occiditur: Neoptolemus cum Eurypylo, Eurypylos occiditur.

CXIII. *Nobilem quem quis occidit.*

**A**Chillem Apollo Alexā dri figura, Hector Proteſilaum, idem Antilochū, Agenor Helenorem, idem Chlonium. Deiphobus Aſcalaphum, idē Antonoum. Aiax Hippodamum, idem Chlonium. Agamemnon Hippodamantem, idem Glaucum. Aiax Locrus Carcanum, idem Gaium: Diomedes Dolonem, idem Rheſum: Eurypylus Nireum, idem Machaonem: Sarpedon Tlepolemum, idem Antippum: Achilles Troilum: Menelaus Deiphobum: Achilles Aſtynomum, idem Pylachantum, \* Neoptolemus Priamum.

CXIII. *Achiui qui quot occiderunt.*

**A**chilles numero 72. Antilochus numero 2. Proteſilaus numer. 4. Peneleus num. 2. Eurypylus numero 1. Aiax Oilei num. 14. Thoas num. 2. Linus numero 20. Thraſymedes num. 2. Agamemnon num. 16. Diomedes num. 18. Menelaus 8. Philocteta num. 3. Meriones num. 7. Vlyſſes num. 12. Idomeneus num. 13. Leonteus num. 5. Aiax Telamoniū num. 28. Patroclus num. 54. Polypoctes num. 1. Teucer numero 30. Neoptolemus 6. fit numerus 362.

CXV. *Troiani qui quot occiderunt.*

**H**ector numero 31. Alexander num. 3. Sarpedon num. 2. Panthous num. 4. Gargafus num. 2. Glaucus numero 4. Polydamas num. 3. Aeneas numero 28. Deiphobus num. 4. Clytus num. 3. Athamas numero 1. Agenor numero 2. fit numerus 88.

CXVI. *Nauplius.*

**I**lio capto, & diuiſa præda, Danaī cum domum redirent, ira deorum quòd faſta ſpoliauerant, & quod Caſſandram Aiax Locrus à ſigno Palladio abripuerat, tempeſtate & flatibus aduerſis ad ſaxa Capharea naufragium fecerunt, in qua tempeſtate Aiax Locrus fulmine eſt à Minerua iſtus, quem fluctus ad ſaxa illiſerunt, unde Aiācis petræ ſunt dictæ: cæteri noctu cum fidem deorum implorarent, Nauplius audiuit, ſenſitq; tempus ueniſſe ad perſequēdas filij ſui Palamedis iniurias. Itaq; tanquam auxilium eis afferret, facem ardentem eo loco extulit, quo ſaxa acuta & locus periculoliſſimus erat. Illi credentes humanitatis cauſa id factum, naues eò duxerunt. quo facto, plurimæ eorum contractæ ſunt, militesq; plurimi cum ducibus tēpeſtate occiſi ſunt, membraq; eorū cum uiſceribus ad ſaxa illiſa ſunt: ſi qui autem potuerunt ad terrā natare, à Nauplio interficiebantur. At Vlyſſem uentus detulit ad Marathonem, Menelaum in Aegyptum, Agamemnon cum Caſſandra in patriam peruenit.

*ſmarium  
aliq*

CXVII. *Clytæmneſtra.*

**C**lytæmneſtra Tyndarei filia, Agamemnonis uxor, cum audiſſet ab Oeace, Palamedis fratre, Caſſandram ſibi pellicē adduci, quod e mentitus eſt, ut fratris iniurias exequeretur: tunc Clytæmneſtra cum Aegiſtho filio Thyſtis cepit conſilium, ut Agamemnonem & Caſſandram interficeret, quem ſacrificantem ſecuri cum Caſſandra interfecerunt. At Eleſira Agamemnonis filia, Oreſtem fratrem infantem ſuſtulit, quem demandauit in Phocide Strophio, cui fuit Aſtyochea Agamemnonis ſoror nupta.

CXVIII. *Proteus.*

**I**N Aegypto Proteus ſenex marinus diuinus dicitur fuiſſe, qui in omnes ſe figuras conuertere ſolitus erat. Quem Menelaus Idothææ filia eius monitu, catena alligauit, ut ſibi diceret quando domum repetitionem haberet: quem Proteus edocuit iram deorum eſſe, quòd Troia eſſet deuicta, ideoq; id fieri debere, quod Hecatomben græcè dicitur, cum centum armenta occiduntur. Itaq; Menelaus Hecatomben fecit. tūc demum poſt octauum annum, quā ab Ilio deceſſerat, cum Helena in patriam redit.

CXIX. *Oreſtes.*

**O**reſtes Agamemnonis & Clytæmneſtræ filius, poſtq; in puberē ætatem uenit, ſtudebat patris ſui mortē exequi. itaq; cōſilium capit cum Pylade, & My-

**A** & Mycenæ uenit ad matrem Clytæmnestram, dicitq; se Aeolium hospitem esse, nunciatq; Orestem esse mortuum, quem Aegisthus populo necandum demandauerat. Nec multo post Pylades Strophij filius ad Clytæmnestram uenit, urnamq; secum affert, dicitq; ossa Orestis condita esse, quos Aegisthus lætæbutus hospitio recepit. qui occasione capta, Orestes cū Pylade, noctu Clytæmnestram matrem & Aegisthum interficiunt. quem Tyndareus cum accusaret, Orestis à Mycenensibus fuga data est propter partem, quem postea furia matris exagitarunt.

CXX. *Iphigenia Taurica.*

**O**restem furia cum exagitarent, Delphos sciscitatum est profectus, quis tandem modus esset arumnarum: responsum est, ut in terram Taurinam ad regem Thoantem, patrem Hypsipyles iret, indeq; de templo Dianæ signum Argos afferret: tunc finem fore malorum. Sorte audita, cum Pylade Strophij filio sodale suo nauē conscendit, celeriterq; ad Tauricos fines deuenerunt. Quorum fuit institutum, ut qui intra fines eorum hospes uenisset, templo Dianæ immolaretur. ubi Orestes & Pylades cum in spelunca se tutarēt, & occasionem captarent, à pastoribus deprehensi, ad regem Thoantem sunt deducti. Quos Thoas suo more iunctos in templū Dianæ, ut immolarent duci iussit, ubi Iphigenia Orestis soror fuit sacerdos: eos p̄ ex signis atq; argumētis qui essēt, quid uenissent, postquam rescijt, abiectis ministerijs, ipsa cœpit signum Dianæ auellere. Quò rex cum interuenisset & rogaret, cur id faceret: illa ementita est, dicitq; eos sceleratos signum contaminasse: quòd impij & scelerati homines in templum essent adducti, signum expiandum ad mare ferre oportere, & iubere eum interdicere ciuibus, ne quis eorum extra urbem exiret. Rex sacerdoti dicto audiens fuit. Occasionē Iphigenia nacta, signo sublato, cum fratre Oreste & Pylade in nauem ascendit, uentoq; secundo ad insulam † Zminten ad Chrysen sacerdotem Apollinis delati sunt.

Smyrthen

CXXI. *Chryses.*

**A**gamemnon cum ad Troiam iret, & Achilles in Mœsiam uenit, & Chryseidam Apollinis sacerdotis filiā adduxit, eamq; Agamemnoni dedit in cōiugium. Quòd cum Chryses ad Agamemnonem deprecandum uenisset, ut sibi filiam redderet, non impetrauit. ob id Apollo exercitum eius partim fame

Videtur deesse,  
partim peste.

\* propè totum consumpsit. Itaq; Agamemnon Chryseida grauidam sacerdoti remisit. Quæ cum diceret se ab eo intactam esse, suo tempore peperit Chrysen iuniorem, & dixit se ab Apolline concepisse. Postea Chryses Thoanti eos cum reddere uellet, Chryses audiit senior, Agamemnonis Iphigeniam & Orestem filios esse, qui Chrysi filio suo quid ueri esset patefecit, eos fratres esse, et Chrysen Agamemnonis filium esse. Tum Chryses re cognita cum Oreste fratre Thoantem interfecit, & inde Mycenæ cum signo Dianæ incolumes peruenerunt.

CXXII. *Aletes.*

**A**D Electram Agamemnonis & Clytæmnestræ filiā, sororem Orestis, nuncius falsus uenit, fratrem cum Pylade in Tauricis Dianæ esse immolatos. Id Aletes Aegisthi filius cum rescisset, ex Atridarum genere neminē superesse, regnum Mycenæ obtinere cœpit. At Electra de fratris nece Delphos sciscitatum est profecta. Quò cum uenisset, eodem die Iphigenia cum Oreste uenit eò. idem nuncius qui de Oreste dixerat, dixit Iphigeniam fratris interfectricem esse. Electra ubi audiuit id, truncum ardentem ex ara sustulit, uoluitq; in scia sorori Iphigeniæ oculos eruere, nisi Orestes interuenisset. cognitione itaq; facta, Mycenæ uenerunt, & Aleten Aegisthi filium Orestes interfecit, & Erigonam ex Clytæmnestra & Aegistho natam uoluit interficere: sed Diana eam rapuit, & in terram Atticam sacerdotem fecit. Orestes autem Neoptolemo interfecto, Hermionem Menelai & Helenæ filiā adductam coniugem duxit. Pylades autem Electram Agamemnonis & Clytæmnestræ filiā duxit.



**N**eoptolemus Achillis & Deidamiae filius, ex Andromacha Eetionis filia, A captiua, procreauit Amphialum. Sed postquam audiuit Hermionē sponsam suam Orestis esse datam in coniugium, Lacedaemonem uenit, & a Menelao sponsam suam petit. Cui ille fidem suam infirmare noluit, Hermionenq; ab Oreste adduxit, & Neoptolemo dedit. Orestes iniuria accepta, Neoptolemum Delphis sacrificantem occidit, & Hermionem recuperauit, cuius ossa per fines Ambraciae sparsa sunt, quae est in Epiri regionibus.

**P**horoneus Inachi filius, Argus Iouis filius, Peranthus Argi filius, Triops Peranthi filius, Pelasgus Agenoris filius, Danaus Beli filius. Tantalus Iouis filius, Pelops Tantali filius, Atreus Pelopis filius, Temenus Aristomachi filius, Thyestes Pelopis, Agamēnon Atrei, Aegisthus Thyestis, Orestes Agamēnonis. Clytus Temenei filius, Aletes Aegisthi, Tisamenus Orestis, Alexander Eurysthei.

**V**lyxes cum ab Illo in patriam Ithacam rediret, tempestate ad Ciconas est delatus, quorum oppidum Ismarum expugnauit, praedamq; socijs distribuit. Inde ad Lotophagos, homines minimē malos, qui Loton ex folijs flore procreatum edebant, idq; ciuibus tantam suauitatem praestabat, ut qui gustabant, obliuionem caperent domi reditionis. Ad eos socij duo missi ab Vlysse, cum gustarent herbas ab eis datas, ad naues oblitī sunt reuerti, quos uinctos ipse reduxit. Inde ad Cyclopem Polyphemum, Neptuni filium, huic responsum erat ab augure Telemo Eurymi filio, ut caueret, ne ab Vlysse excacaretur. Hic media fronte unum oculum habebat, et carnem humanā epulabatur. Qui postquam pecus in speluncam redegerat, molem saxeam ingentem ad ianuam opponebat. Qui Vlyssē cum socijs inclusit, sociosq; eius consumere coepit. Vlysses cum uideret eius immanitati atq; feritati resistere se non posse, uino quod a *Marone* † Marathone acceperat, eum inebriauit, seq; Vtīm uocari dixit. Itaq; cum oculum eius trunco ardenti exureret, ille clamore suo ceteros Cyclopas conuocauit, eiusq; spelunca praclusa dixit, Vtis me excacat. Illi credentes eum deridendi gratia dicere, neglexerunt. At Vlysses socios suos ad pecora alligauit, & ipse se ad arietem, et ita exierunt ad Aeolum Hellenis filium, cui ab Ioue uentorum potestas fuit tradita. is Vlyssē hospitio liberē accepit, follesq; uentorū ei plenos muneri dedit: socij uerō aurum argentūq; credentes, cum accepissent, & se cum partiri uellent, folles clam soluerunt, uentiq; euolauerunt. Rursum ad Aeolum est delatus, a quo eiectus est, quod uidebatur Vlysses numen deorum infestū habere. Ad Laestrygonas, quorū rex fuit Antiphates \* deuorauit, nauesq; eius undecim confregit, excepta nauē \*qua socijs eius consumptis, euasit in insulam Aenariam ad Circe Solis filiam, quae potione data homines in feras bestias commutabat. ad quam Eurylochū cum uiginti duobus socijs misit, quos illa ab humana specie immutauit. Eurylochus timens, qui nō intrauerat, inde fugit, & Vlyssi nunciauit, qui solus ad eam se contulit: sed in itinere Mercurius ei remediū dedit, mōstrauitq; quomodo Circe deciperet. Qui postq; ad Circe uenit, & poculum ab ea accepit, remediū Mercurij monitu coniecit, \*ensemq; strinxit, minatus nisi socios sibi restitueret, se eam interfectorum. Tūc Circe intellexit, non sine diuina uoluntate deorum id esse factum: itaq; fide data se nihil tale cōmissuram, socios eius ad pristinā formā restituit, ipsa cum eodē concubuit, ex quo filios duos procreauit, † Nausiphōū & Telegonū. Inde proficiscitur ad lacū Auernū, ad inferos descēdit, ibiq; inuenit Elpenorē sociū suū, quem ad Circe reliquerat, interrogauitq; eum quomodo eō peruenisset. cui Elpenor respondit, se ebrīū per scalā cecidisse, & ceruices fregisse: & deprecatus est eum, cum ad superos redisset, sepulturae traderet, & sibi in tumulo gubernaculū poneret. Ibi & cum matre Anticlia est locutus de fine errationis suae. Deinde ad superos

*Videtur aliquid deesse*

*Nausiphoum*

**A** peros reuerfus, Elpenorē sepeliuit, et gubernaculū, ita ut rogauerat, in tumulo ei fixit. Tum ad Sirenas Melpomenes musæ & Acheloi filias uenit, quæ partē superiorē muliebrē habebāt, inferiorē autē gallinaceam. Harū fatum fuit tādīu uiuere, quamdiu earū cantū mortalīs audiēs, nemo præteruectus esset. Vlysses monitus à Circe Solis filia, socijs cerā aures obturauit, seq; ad arborem malum cōstringi iussit, & sic præteruectus est. Inde ad Scyllā Typhonis filiā uenit, quæ superiorē corporis partē muliebrē, inferiorē ab inguine piscis, & sex canes ex se natos habebat: eaq; sex socios Vlyxis, nauē abreptos, cōsumpsit. In insulā Siciliā ad Solis pecus sacrū uenerat, quod socij eius cum coquerēt in aheno, mugiebat: monitus id ne attingeret, ab Tiresia, & à Circe monitus Vlysses: itaq; multos socios ob eā causam ibi amisit. Ad Charybdinēq; perlatus ter die obsorbebat, terque eructabāt: eò monitu Tiresiæ præteruectus est. sed ira Solis, quod pecus eius erat uiolatū, cum in insulā eius uenisset, & monitu Tiresiæ uetuerit uiolari, cū Vlysses cōdormiret, socij inuolarūt pecus: itaq; cum coquerēt, carnes ex aheno dabāt balatus, ob id louis nauē eius fulmine incēdit. Ex his locis errans naufragio factō, socijs amissis enatauit in insulā † Aëxam. ubi Calypso Atlantis filia nympha, quæ specie Vlyssis capta, anno toto eū retinuit, neq; a se dimittere uoluit, donec Mercurius louis iussu denunciāuit Nymphæ, ut eū dimitteret. Et ibi factate Calypso omnib. rebus ornatū eum dimisit, eamq; ratim Neptunus fluctibus disiecit, quod Cyclopē filiū eius lumine priuauerat. ibi cum fluctib. iactaretur, Leucothoe, quā nos matrē Maturā dicimus, quæ in mari exigit æuū, balteū ei dedit, quo sibi pectus suū uinciret, ne pelsū abiret: quod cum fecisset, enatauit. Inde in insulā Phæacū uenit, nudusq; ex arborū folijs se obruit, quā Nausicaa Alcinoi regis filia, uestē ad flumē lauandū tulit. ille erepsit ē folijs, et ab eā petiit ut sibi opē ferret. illa misericordia mota, pallio eum operuit, & ad patrē suum eum adduxit. Alcinoi hospitio liberaliter acceptū, donisq; decoratū, in patriam Ithacam dimisit. ira Mercurij iterū naufragium fecit. post uicesimū annum, socijs amissis, solus in patriā redit. & cum ab hominib. ignoraretur, domūq; suā attigisset, procos qui Penelopen in coniugium petebant, obsidentes uidit regiam, seq; hospitē simulauit: & Euryclia nutrix ipsius, dum pedes ei lauat, ex cicatrice Vlysem esse cognouit. postea procos Minerua adiutrice, cū Telemacho filio & duobus seruis interfecit sagittis.

*Hæc in ueteri exemplari in margine annotata erant.*

Deioneus genuit Cephalū, Cephalus Archium, Archius Laertē. Laertes Vlysem, Vlysses ex Circe Telegonū, ex Penelope Telemachū: Telegonus ex Penelope Vlyssis cōiuge Itali, qui Italiā ex suo nomine appellauit: Telemacho Latinus, qui latinā linguā ex suo nomine cognominauit. Homerus pro Archio Laertis patre, Arcefiū habet. Ouid. tamen non Cephalū, sed Iouis filium Arcefiū facit. † a Homerus hanc insulā Ogygiā uocat, & erāt quoq; in uetusto exemplari quedam crasa, & pro ijs Aëxam ab indocto aliquo superinductam.

#### CXXVI. Vlyssis cognitio.

**V**lysses ab Alcinoo rege Nausicæ patre cum esset munerib. dimissus, naufragio factō nudus Ithacam peruenit, ad quandam casam suā, ubi erat nomine Eumæus sybotes, hoc est subulcus pecoris. quem canis cum agnosceret, & ei blandiretur, Eumæus eum non recognoscebat: quoniam Minerua eum, et habitum eius cōmutauerat. Eumæus eum rogauit, unde esset. et ille ait, se naufragio huc peruenisse. quem cum pastor ininterrogaret, an Vlysem uidisset: dixit se comitem eius esse, & signa & argumenta cœpit dicere. quem mox Eumæus casa recepit, cibo potuq; animauit. quò cum uenissent famuli, missi solito more pecora petitum, & ille interrogasset Eumæum qui essent: ait, post Vlyssis profectiōnem, cum iam tempus interincederet, proci Penelopē in coniugium petentes uenerunt. quos illa conditione ita differt, cum telā detexuero, nubā, quam interdū detexebat, & sic eos differebat, nunc autem illi cum ancillis Vlyssis discumbunt, & pecora eius consumunt. Tunc Minerua effigiem suam ei restituit. Subitō sybotes ut uidit Vlysem esse, tenens amplectensq; lachrymari cœpit præ gaudio, & admirari quid esset illud quòd eum immutauerat.

*Videtur hic corrupta quedam, quedam etiam transposita esse. nolimus tamen quicquam à uetusto exemplari recedere;*

† a

Cui Vlysses ait, Crastino die perduc me in regiam ad Penelopem. Quem cū du-  
ceret, Minerua ei iterum faciē mendici transformauit. Quem cum Eumæus ad  
† mnesteras perduxisset, & cum ancillis discumberent, ait ad illos: Habetis ecce  
alterum mendicum, qui cum Iro uos delectet. Tunc † Melanthius unus ex mne-  
steribus ait: Imò inter se luctētur, & uictor accipiet uentriculū farsum & harun-  
dinem, unde uictum ei ciat: qui cum luctati essent, & Vlysses † iterum applo-  
sisset, atq; eum eiecisset, Eumæus in mendici persona Vlysses ad Eurycliā nutrice  
perduxit, dicitq; eum socium Vlyssis fuisse, \* cui cū uellet, \* Vlysses ei os com-  
pressit, atq; Penelopē & eam premonuit, ut arcum & sagittas eius daret procis,  
ut qui ex ijs eum intendisset, eam uxorem duceret. quæ cum fecit \* inter se cer-  
tarent, & nemo † post intendere. Eumæus ait deridendi gratia, demus \* non pa-  
teretur Melanthius qui erat \* Eumæus arcum seni tradidit. Ille omnes procos  
confixit, excepto Melanthio seruo. is clam procis deprehensus est, cui nares &  
brachia & reliquas partes membrorū minutatim secuit, atq; † domū suam cum  
coniuge potitus est. ancillas autē suas iussit corpora eorum ad mare deferre, in  
quas rogatu Penelopes post cædem procorum Vlysses animaduertit.

## CXXVII. Telegonus.

Telegonus Vlyssis & Circes filius, misus à matre ut genitorē quæreret, tem-  
pestate in Ithacā est delatus: ibiq; fame coactus, agros depopulari cœpit.  
Cum quo Vlysses & Telemachus ignari arma contulerunt. Vlysses à Telego-  
no filio est interfectus: quod ei responsum fuerat, ut à filio caueret mortē. Quē  
postquam cognouit qui esset, iussu Mineruæ, cum Telemacho & Penelope in  
patriam redierunt, in insulam † Aeacam ad Circe Vlysses mortuum deporta-  
uerunt, ibiq; sepultura tradiderunt. eiisdē Mineruæ monitu Telegonus Pene-  
lopem, Telemachus Circe duxerūt uxores. Circe & Telemacho natus est La-  
tinus, qui ex suo nomine Latinæ linguæ nomen imposuit, ex Penelope & Tele-  
gono natus est Italus, qui Italiam ex suo nomine denominauit.

## CXXVIII. Augures.

Amycus Elati filius, Mopsus Ampyci filius, Amphiarus Oeclei uel Apol-  
linis filius, Tiresias Eurymi filius, Manto Tiresiæ filia, Polyidus Cœrani  
filius, Helenus Priami filius, Cassandra Priami filia, Calchas Thestoris filius,  
Theoclimenus † Thestoris filius, † Telemus Protei filius, Telemus Eurymi fi-  
lius, Sibylla Samia, alijs Cymeam dixerunt.

## CXXIX. Oeneus.

Liber cum ad Oeneum Parthaonis filiū in hospitium uenisset, Althæa Thestij  
filiā, uxore Oenei adamauit. quod Oeneus ut sensit, uoluntate sua ex urbe  
excessit, simulatq; se sacra facere. at Liber cum Althæa cōcubuit, ex qua nata est  
Deianira. Oeneo autē ob hospitium liberale muneri uitæ dedit, monstrauitq; quo  
modo fereret: fructūq; eius ex nomine hospitis Oenon ut uocaretur, instituit.

## CXXX. Icarus &amp; Erigone.

Cum Liber pater ad homines esset profectus, ut suorum fructuum suauita-  
tem atq; iucunditatem ostenderet, ad Icarium & Erigonā in hospitium libe-  
rale deuenit. ijs utrem plenum uini muneri dedit, iussitq; ut in reliquas terras  
propagarent. Icarus plaustro onerato cum Erigone filia & cane Mera in terrā  
Atticam ad pastores deuenit, & genus suauitatis ostendit. Pastores cum immo-  
deratius biberent, ebrij facti, conciderunt: qui arbitrātes Icarium sibi malū me-  
dicamentum dedisse, fustibus eum interfecerunt. Icarium autē occisum canis ulu-  
lans Mera, Erigonæ monstrauit, ubi pater insepultus iaceret. quò cum uenisset,  
super corpus parentis in arbore suspēdio se necauit. ob quod factum Liber pa-  
ter iratus, Atheniensium filias simili poena afflixit. De ea re ab Apolline respon-  
sum petierunt: quibus responsum est, quòd Icarij & Erigones mortem negle-  
xissēt. Quo responso, de pastoribus supplicium sumpserunt, & Erigonę diem  
festum oscillationis, pestilentia causa instituerunt, & ut per uindemiam de fru-  
gibus

mnesteras

Antinous

in terram

posset

domo sua

Aeacam

Polyphide, ut  
apud Homer.  
Odyss. O.Theonoe Protei  
filia, legendum  
puto, ex Helena  
Euripidis.Fabule que  
hinc ad Marfyd  
usq; hoc est, ad  
cap. 65. sequun-  
tur, capit. suis et  
numero inscri-  
ptæ non erant  
in ueteri exem-  
plo, quæ nos ta-  
men ad indicem  
restituimus.

**A** gibus Icario & Erigone primū † deliberarent, qui deorū uoluntate in astro- *delibarent*  
rum numerum sunt relati. Erigone signum uirginis, quam nos iustitiam appel-  
lamus: Icarius arcturus in sideribus est dictus. Canis autem, Mera canicula.

## CXXXI. Nisus.

**L**iber cum in Indiam exercitum duceret, Niso nutricio suo dum ipse inde re-  
diret, regni Thebani potestatem tradidit: sed posteaquam inde reuersus est  
Liber, Nisus regno cedere noluit. Liber cum nutricio contendere noluit, pas-  
susque est eum regnū obtinere, dum occasio sibi regni recuperandi daretur. Ita-  
que post annum tertium cum eo redit in gratiam, simulatque in regno se sacra fa-  
cere uelle, quæ Trieterica dicuntur, quoniam post tertium annum faciebat, mi-  
litesque muliebri ornatu pro Bacchis introduxit, & Nisum cepit, regnūque suum  
recuperauit.

## CXXXII. Lycurgus.

**L**ycurgus Driantis filius, Liberum de regno fugauit: quē cum negaret deū  
esse, uinumque bibisset, & ebrius matrem suam uiolare uoluisset, tunc uites  
excidere est conatus, quod diceret illud malum medicamentū esse, quod mentes  
immutaret. qui infania ab Libero obiecta, uxorem suam & filium interfe-  
cit, ipsumque Lycurgū Liber pantheris obiectis in Rhodope qui mons est Thra-  
ciae, cuius imperiū habuit. Hic traditur unum pedem sibi pro uitibus excidisse.

## CXXXIII. Hammon.

**L**iber in India cum aquam quereret, nec inuenisset, subito ex harena aries di-  
citur exisse, quo duce Liber, cum aquam inuenisset, petit ab Ioue ut eum  
in astrorum numerum referret, qui adhuc hodie æquinoctialis aries dicitur. In  
eo aut loco ubi aquam inuenerat, templū constituit, quod Iouis Hammonis dicit.

## CXXXIII. Tyrrheni.

**B** Tyrrheni qui postea Tusci sunt dicti, cum piraticam facerēt, Liber pater im-  
pubis in nauem eorum conscendit, & rogat eos, ut se Naxum deferrerēt. qui  
cum eum sustulissent, atque uellent ob formam constuprare, Acetes gubernator  
eos inhiuit, qui iniuriam ab eis passus est. Liber ut uidit in proposito eos per-  
manere, remos in thyrsos commutauit, uela in pampinos, rudētes in hederam.  
deinde leones atque panthera profiluerunt: qui, ut uiderunt, timentes in mare  
se precipitauerunt, † quod & in mari in aliud monstrum transfigurauit. nam  
quisquis se precipitauerat, in delphini effigiem transfiguratus est: unde del-  
phini Tyrrheni sunt appellati, & mare Tyrrhenum est dictum. numero autem  
fuerunt duodecim, his nominibus: † Ethalides, Medon, Lycabas, Libys, Ophel- *Bibation*  
tes, † Melas, Alcimedon, Epopeus, Dictys, Simon, Accetes. Hic gubernator *Melanibus.*  
fuit, quem ob clementiam Liber seruauit, † & Proteus. *sic Ouid. lib. iij.*

† Hic in ueteri exemplari omissus erat, quemadmodum apud Ouid. contra Simonis nulla mentio fit.

## CXXXV. Laocoon.

**L**aocoon Accetis filius † Anchisæ frater, Apollinis sacerdos, contra uolun- *Alij Capin An-  
chisæ patrem  
faciunt.*  
tatem Apollinis, cum uxorem duxisset, atque liberos procreasset, sorte du-  
ctus ut sacrum faceret Neptuno ad litus: Apollo occasione data, à Tenedo per  
fluctus maris dracones misit duos, qui filios eius Antiphantem & Thymbræū  
necarent, quibus Laocoon cum auxiliū ferre uellet, ipsum quoque nexum ne-  
cauerunt. Quod Phryges idcirco factum putarunt, quod Laocoon hastam in  
equum Troianum miserit.

## CXXXVI. Polyidus.

**G**laucus Minois & Pasiphaæ filius, dū ludit pila, cecidit in doliū melle ple-  
num, quem cum parentes quærerent, Apollinem sciscitati sunt de puero.  
Quibus Apollo respondit: Monstrum uobis natum est, quod si quis solue-  
rit, puerum uobis restituet. Minos sorte audita cepit monstrum à suis querere.  
cui dixerunt natum esse uitulum, qui ter in die colorem mutaret per quater-  
nas horas, primū album, secundò rubeum, deinde nigrum. Minos autem  
admon-

ad monstrum soluendum augures conuocauit, qui cum non inuenirentur, Polyidus Cœrani filius \* Bizanti monstrum demonstrauit, eum arbori moro similem esse, nam primum album est, deinde rubrum, cum permaturauit nigrum: tunc Minos ait ei, ex Apollinis responso filium mihi oportet restituas. quod Polyidus dum auguratur, uidit noctuam super cellam uinariam sedentem, atque apes fugantem, augurio accepto, puerum exanimem de dolio eduxit. Cui Minos ait, Corpore inuento, nunc spiritum restitue. quod Polyidus cum negaret posse fieri, Minos iubet eum cum puero in monumento includi, & gladium poni. qui cum inclusi essent, draco repente ad corpus pueri processit. quod Polyidus estimans eum uelle consumere, gladio repente percussit, & occidit. altera serpens parem quærens, uidit eam interfectam, & progressa herbam attulit, atque eius tactu serpenti spiritum restituit. Idemque Polyidus fecit, qui cum intus uociferarentur quidam, præteriens Minoi nunciauit, qui monumentum iussit aperiri, & filium incolumem recuperauit, Polyidum cum multis muneribus in patriam remisit.

Quod pro qua-  
re, ut supra quor-  
que.

Credo eundem  
esse qui à Paus.  
Deiphontes dici-  
tur. uide latius  
infra in Pætheo.

CXXXVII. Merope.

**P**olyphontes Messeniæ rex, Cresphontem Aristomachi filium cum interfecisset, eius imperium & Meropem uxorem possedit.

CXXXVIII. Philyra, quæ in tiliam uersa est.

**S**aturnus Iouem cum quæreret per terras, in Thracia cum Philyra Oceani filia, in equum conuersus concubuit, quæ ex eo peperit Chironem centaurum, qui artem medicam primus inuenisse dicitur. Philyra postquam inusitatum speciem se peperisse uidit, petit ab Ioue, ut se in aliquam speciem commutaret: quæ in arborem Philyram, hoc est tiliam, commutata est.

CXXXIX. Curetes.

**P**ostquam Opis Iouem ex Saturno peperit, petit Iuno ut sibi eum concederet, quoniam Saturnus Orcum sub Tartara deiecerat, & Neptunum sub undas: quod sciret, si quis ex eo natus esset, se regno priuaret. Qui cum Opem rogaret, tunc esset quod illa peperisset, illa lapidem inuolutum ostendit, eum Saturnus deuorauit. Quod cum sensisset, cepit Iouem quærerere per terras. Iuno autem Iouem in Cretensi insula detulit. Adamantæa pueri nutrix eum in cunis in arbore suspendit, ut neque celo, neque terra, neque mari inueniretur. & ne pueri uagitus exaudiretur, impuberes conuocauit, eisque clypeola ænea & hastas dedit, & iussit eos circum arborem euntes crepare, qui græcè Curetes sunt appellati, alij Corybantes dicuntur, hi autem Lares appellantur.

CXL. Python.

**P**ython Terræ filius, draco ingens, hic ante Apollinem ex oraculo in monte Parnaso responsa dare solitus erat. huic ex Latonæ partu interitus erat facturus. eo tempore Iouis cum Latona Poli filia concubuit, hoc cum Iuno resciret, facit ut Latona ibi pareret, quod Sol non accederet. Python ubi sensit Latonam ex Ioue grauidam esse, persequi cepit, ut eam interficeret. At Latonæ Iouis iussu uentus Aquilo sublatam ad Neptunum pertulit. ille eam tutatus est: sed ne rescinderet Iunonis factum, in insulam eam Ortygiam detulit, quam insulam fluctibus cooperuit. Quod cum Python eam non inuenisset, Parnasum rediit. At Neptunus insulam Ortygiam in superiorem partem retulit, quæ postea insula Delus est appellata. ibi Latona oleam tenens, parit Apollinem & Dianam, quibus Vulcanus sagittas dedit donum. post diem quartum quàm essent nati, Apollo matris pœnas executus est. nam Parnasum uenit, & Pythonem sagittis interfecit, inde Pythius est dictus: ossaque eius in cortinam coniecit, & in templo suo posuit, ludosque funebres ei fecit, qui ludi Pythia dicuntur.

CXLI. Sirenes.

**S**irenes Acheloi fluminis & Melpomenes Musæ filia, Proserpinæ raptu aberrantes ad Apollinis terram uenerunt, ibique Cereris uoluntate, quod Proserpinæ auxilium non tulerant, uolaticæ sunt factæ. His responsum erat, tam diu

eas

**A** eas uicturas, quamdiu cantantes eas audiens nemo esset præteruectus: quibus fatalis fuit Vlysses. astutia enim sua cum præter nauigasset scopulos, in quibus morabantur, præcipitarunt se in mare: à quibus locus Sirenides cognominatur, qui est inter Siciliam & Italiã.

## CXLII. Pandora.

**P**rometheus Iapeti filius, primus homines ex luto finxit. postea Vulcanus Iouis iussu ex luto mulieris effigiem fecit: cui Minerua animam dedit, cæteriç dii alius aliud donum dederunt, ob idç Pandorã nominarunt. ea data in coniugium Epimetheo fratri: inde nata est Pyrrha, quæ mortalis dicitur prima esse creata.

## CXLIII. Phoroneus.

**I**nachus Oceani filius, ex Archia sorore sua procreauit Phoroneum, qui primus mortalium dicitur regnasse. Homines ante secula multa sine oppidis legibusç uitam exegerunt, una lingua loquentes, sub Iouis imperio, sed postquam Mercurius sermones hominum interpretatus est, unde Hermeneutes dicitur esse interpres (Mercurius enim græcè Hermes uocatur: idem nationes distribuit) tum discordia inter mortales esse cœpit, quod Ioui placitum non est. Itaque exordium regnandi tradidit Phoroneo, ob id beneficium quod Iouis sacra primus fecit.

## CXLIII. Prometheus.

**H**omines antea ab immortalibus ignem petebant, neç in perpetuum seruare sciebant: quod postea Prometheus in ferula detulit in terras, hominibusç monstrauit quomodo cinere obrutum seruarent. Ob hanc rem Mercurius Iouis iussu deligauit eum in monte Caucaſo ad saxũ clauis ferreis, & aquilam apposuit, quæ cor eius exesset. quantum die ederat, tantum nocte crescebat. hanc aquilam post triginta annos Hercules interfecit, eumç liberauit.

## CXLV. Niobe, siue Io.

**E**x Thronio & Cinna nati Apis & Nioba, hanc Iupiter mortalem primam compressit, ex ea natus est Argus, qui suo nomine Argos oppidum cognominauit. ex Argo & Euadne Crinus, Piranthus, & Bafus nati. ex Pirantho Callirhoe, Argus, Aristorides, Triopas hic\* ex hoc Eurifabe Anthus, Pelasgus, Agenor. ex Triope & Oreaside Xanthus & Inachus, ex Pelasgo Laris, ex Inacho & Argia Io. Hanc Iupiter dilectam compressit, & in uaccæ figuram conuertit, ne Iuno eam cognosceret. id Iuno cum resciauit, Argum, cui undiq; oculi refulgebant, custodem ei misit. hunc Mercurius Iouis iussu interfecit. at Iuno formidinem ei misit, cuius timore exagitata, coëgit eam ut se in mare præcipitaret, quod mare Ionium est appellatũ. inde in Scythiam trãsnauit, unde Bosphorus fines sunt dictæ. inde in Aegyptum, ubi parit Epaphum. Iouis cum sciret sua parte propter opera tot eam arumnas tulisse, formam suam ei propriam restituit, deamç Aegyptiorum esse fecit, quæ Iis nuncupatur.

## CXLVI. Proserpina.

**P**luton petit ab Ioue, ut Proserpinam filiã eius & Cereris, in coniugium daret. Iouis negauit Cererem passuram, ut filia sua in Tartaro tenebricoso sit: sed iubet eum rapere eam, flores legentem in monte Aetna, qui est in Sicilia. in quo Proserpina dum flores cum Venere & Diana & Minerua legit, Pluton quadrigis uenit, & eam rapuit. quod postea Ceres ab Ioue impetrauit, ut dimidia parte anni apud se, dimidia apud Plutonem esset.

## CXLVII. Triptolemus.

**C**um Ceres Proserpinam filiam suam quæreret, deuenit ad Eleusinum regem, cuius uxori Cothonea puerum Triptolemum pepererat, seç nutriticem lactantem simulauit. Hanc regina libens nutricem filio suo recepit. Ceres cum uellet alumnum suũ immortalẽ reddere, interdum lacte diuino alebat, clam in igne obruebat, Itaque præterquam solebant mortales, crescebat, & sic fieri

cum

Phoroneo, sic enim ex Paus. colligitur legendũ esse, qui Argum ἐργων δρυαίγε δούυ uocat.

Phorbante.

Pausan. sic Aegyptum δὲ τὴν ἄρκαον γὰρ νῆσαν ἠγὸν φέρων, φέρων δὲ τῆς πᾶσης, τῆς ἰσθμῆος δὲ τῆς ἰσθμῆος. τὸ μὲν δὲ τῆς ἰσθμῆος δρυαίγε. Vide in Argolic.

Bleusium.

Metanira hæc à Pausan. dicitur, Triptolemi aut pater Cælus.

cum mirarentur, parentes eam obseruauerunt: cum Ceres eum uellet in ignem <sup>A</sup> mittere, pater expauit. Illa irata Eleusinum exanimauit, at Triptolemo alumno suo <sup>a</sup> eternum beneficiū tribuit. nam fruges propagati \* currum draconibus iunctum tradidit, quibus uehens orbem terrarum frugibus obseuit. Postquam domum rediit † Peleus eum pro benefacto interfici iussit. sed re cognita, iussu Cereris Triptolemo regnum dedit, quod ex patris nomine † Eleulinum nominauit: fieri q̄ sacrum instituit, quæ Thesmophoria græcè dicuntur.

*Celeus, uel Cepheus, ut Boccatius. Nisi quis malit Lynceum intelligere, de quo Ouidius.*

CXLVIII. Vulcanus.

**V**ulcanus cum rescit Venerem cum Marte clam concumbere, & se uirtuti eius obistere non posse, catenam ex adamante fecit, & circum lectum posuit, ut Martem astutia deciperet. Ille cum ad constitutum uenisset, concidit cum Venere in plagas, adeo ut se exoluere non posset. id Sol cum Vulcano nunciasset, ille eos nudos cubantes uidit, deos omnes conuocauit, \* uiderunt ex eo Martem, id ni faceret, pudor terruit. Ex eo conceptu nata est Armonia, cui Minerva & Vulcanus uestem sceleribus tinctam muneris dederunt: ob quam rem progenies eorum scelerata extitit. Soli autem Venus ob indicium ad progeniem eius semper fuit inimica.

CXLIX. Epaphus.

**I**upiter Epaphum, quem ex Io procreauerat, Aegypto oppida communiare, ibique regnare iussit. Is oppidum primum Memphim, & alia plura constituit: & ex Calsiopeia uxore procreauit filiam Libyen, a qua terra est appellata.

CL. Titanomachia.

**P**ostquam Iuno uidit Epapho expellente nato tantam regni potestatem esse, curat in uenatu, ut Epaphus necetur: Titanosque hortatur, Iouem ut regno pellant, & Saturno restituant. Hi cum conarentur in caelum ascendere, eos Iouis cum Minerva & Apolline & Diana precipites in Tartarum deiecit. Atlanti autem, qui dux eorum fuit, caeli fornix super humeros imposuit, qui adhuc dicitur caelum sustinere.

CLI. Ex Typhone & Echidna nati.

**E**x Typhone gigante & Echidna Gorgon, canis Cerberus triceps, draco qui mala Hesperidum trans oceanum seruabat, Hydra: quam ad fontem Lerneum Hercules interfecit: Draco qui pellem arietis Colchos seruabat: Scylla, quae superiorem partem mulieris, inferiorem canis, & canes sex ex se natos habebat: Sphinx, quae in Bœotia fuit: Chimera in Lycia, quae priorem partem leonis figuram, posteriorem draconis habebat, media ipsa Chimæra. ex Medusa Gorgonis filia & Neptuno nati sunt, Chrysaor, & equus Pegasus: ex Chrysaore & Callirhoe, Geryon trimembris.

CLII. Typhon.

<sup>al. Terra</sup> **T**artarus ex Tartara procreauit Typhonem immani magnitudine, specieque portentosa, cui centum capita draconum ex humeris enata erant. hic Iouem prouocauit, si uellet secum de regno certare. Iouis fulmine ardenti pectus eius percussit. cui cum flagraret, montem Aetnam, qui est in Sicilia, super eum imposuit: qui ex eo adhuc ardere dicitur.

*Hoc caput in indice non numeratur.*

**P**haethon Solis & Clymenes filius, cum clam patris currum conscendisset, & altius a terra esset elatus, praeter timore decidit in flumen Eridanum. Hunc Iupiter cum fulmine percussisset, omnia ardere coeperunt. Iouis, ut omne genus mortalium cum causa interficeret, simulauit id uelle extinguere: amnes undique irrigauit, omneque genus mortalium interijt, praeter Pyrrham & Deucalionem. at forores Phaethontis, quod equos iniussu patris iunxerant, in arbores populos commutatae sunt.

CLIII. Deucalion & Pyrrha.

**C**ataclysmus, quod nos diluuium uel irrigationem dicimus, cum factum est, omne

**A** omne genus humanum interiit, præter Deucalionem & Pyrrham, qui in montem Aetnam, qui altissimus in Sicilia esse dicitur, fugerunt. Hi propter solitudinem cum uiuere non possent, petierunt ab Ioue, ut aut homines daret, aut eos pari calamitate afficeret. Tum Iouis iussit eos lapides post se iactare, quos Deucalion iactauit, uiros esse iussit: quos Pyrrha, mulieres. ob eam rem Laos dicitur: Las enim græcè lapis dicitur.

CLIII. Phaeton Hesiodi.

**P**haeton Clymeni Solis filij & Meropes nymphæ filius, quam Oceanitidem accepimus, cum indicio patris auū Solem cognouisset, impetratis curribus malè usus est, nam cum esset propius terrā uectus, uicino igni omnia conflagrarunt: & fulmine ictus, in flumen Padum cecidit. hic amnis à Græcis Erydanus dicitur, quem Pherecydes primus uocauit. Indi autem quod calore uicini ignis, sanguis in atrum colorem uersus est, nigri sunt facti. Sorores autem Phaetontis dum interitum deslent fratris, in arbores sunt populos uersæ. Horum lachrymæ, ut Hesiodus indicat, in electrum sunt duratæ: Heliades tamen nominantur, sunt autem, Merope, Helie, Aegle, Lampetie, Phœbea, Etherie, Dioxippe. Cygnus autē rex Liguriæ, qui fuit Phaetonti propinquus, dum deflet propinquum, in cygnum conuersus est. is quoq; moriens flebile canit.

CLV. Iouis filij.

**L**iber ex Proserpina, quem Titanes carperunt: Hercules ex Alcumena, Liber ex Semele Cadmi & Hermonia, Castor & Pollux ex Leda Thestij filia, Argus ex Nioba Phoronei filia, Epaphus ex Io Inachi filia, Perseus ex Danae Acrisij filia, Zethus & Amphion ex Antiopa Nictei filia: Minos, Serpion & Rhadamantus ex Europa Agenoris filia. Helena ex Pyrrhe Pimeti filia, Ethalion ex Protogenie Deucalionis filia, Dardanus ex Electra Atlantis filia, Lacedæmon ex Taygete Atlantis filia, Tantalus ex Plutone Himantis filia, Aeacus ex Aegina Asopi filia, † Aegippam ex capra Boëtis \* Arcada ex Calisto Lycaonis filia. † Etolus ex Protogenia Deucalionis filia, Pirithous ex Dia Oenei filia.

Aegippam.  
Aetlius, sic Pausan. in Eliacis.

CLVI. Solis filij.

**C**lrce ex Perside Oceani filia, Paliphae ex Clymene Oceani filia, Phaethon, Lampetie, Aegle, Phœbe.

Videntur deesse quædam.

CLVII. Neptuni filij.

**B**† Oætus & Hellen ex Antiopa Aeoli filia, Agenor & Bellerophon ex Eubrynome Nyli filia, Leuconoe ex Themisto Hipsei filia, † Rias ex Alcyone Atlantis filia, Abas ex Arethusa Herilei filia, Ephoceus \* ex Alcyone Atlantis filia: Belus, Actor, Dictys ex Agamede Augei filia: Euadne ex Lena † Leucippi filia, Megareus ex Oenope Epopei filia, Cygnus ex Calyce Hecatonis filia, Erichthonius & Antheus ex Astyphile Phœnicis filia, Neleus & Pelias ex Tyro Salmonei filia, Euphemus & Lycus & Nyctæus ex Celæno Ergei filia, Peleus Arprites\*, Ancaeus, Mœpus ex Chiona Aquilonis filia. Amœmone\* itē. Cyclops Euphemus, Metus ex Melite Busiris filia.

<sup>a</sup> Antas, ut est apud Pausan. in Bœot.  
<sup>b</sup>

<sup>a</sup> Alij Bœotum & Aeolum uocant, matrem autem Menalippam. <sup>b</sup> Calchinia habet Pausan. in Corinth. sed ex ea non Euadnem, sed Peratum natum dicit.

CLVIII. Vulcani filij.

**P**hillanon, Cecrops, Erichthonius, Corynetes, Cercio, Philoctus \* Pinther.

CLIX. Martis filij.

**O**enomus ex † Asterope, Harmonia ex Venere, Leodoce ex Ce \* Lycus, Diomedes, Thrax, Acalaphus, Ialmenus, Cycnus, Dryas.

CLX. Mercurij filij.

**P**Riapus, Echo, Antian, \* Eurytus, Cephalus ex Creusa Erichthei filia, Euristus, \* Aprale, \* Libys ex Libye Palamedis filia.

Alij ex Harpina. Pausan. Stearopen Oenomai coniugē uocat.

d CLXI



## CLXI. Apollonis filij.

**D**Elphus, Asclepius, ex Coronide Phlegyæ filia, Euripides ex Cleobula. Ili-  
us ex Vrea Neptuni filia, Argeus ex Eubea Macarei filia, Philammō ex  
† Leuconoe Luciferi filia, Lycoreus ex nymp̄ha, Linus ex Vrania musa, Ariste-  
us ex Cyrene Penei filia.

*Ouid. Chionem  
uocat. & Dæda-  
lionis filiam Lu-  
ciferi neptē Cre-  
ontiades*

## CLXII. Herculis filij.

**H**illus ex Deianira, Telepolemus ex Astyoche, Leucites Telephus ex Au-  
ge Alei filia, Leucippus Theromachus, † Leontiades, Archelous, Ophi-  
tes, Deucalion, Euhenus, Lidus, & duodecim Thespiades, quos ex Thespij re-  
gis filiabus procreauit.

## CLXIII. Amazones.

**O**Cyale, Dioxippe, Iphinome, Xāthe, Hippothoe, † Othrepte, Antioche,  
Laomache, Glauce, Agaue, Theseis, Hippolyte, Clymene, Polydora, Pē  
*Apud Calabrum quoq; in primo duodecim numerantur. sed diuersis nominibus.* (thesilea.)

*Othrepe*

## CLXIII. Athenæ.

**I**Nter Neptunum & Mineruam cum esset certatio, qui primus oppidū in ter-  
ra Attica conderet, Iouem iudicem sumpserūt. Minerua quod primum in ea  
terra oleam seuit, quæ adhuc dicitur stare, secundum eam iudicatum est. At Ne-  
ptunus iratus, in eam terrā mare cœpit irrigare uelle. quod Mercurius Iouis ius-  
su id ne faceret prohibuit. itaq; Minerua ex suo nomine oppidū Athenas cōdi-  
dit, quod oppidum in terris dicitur primum esse constitutum.

*Neq; hæc duo in  
indice signantur*

Orpheus Eurydicē nymp̄ham amauit, quam sono citharæ mulcens uxore duxit.  
Hanc Aristeus pastor dum amans sequitur, illa fugiens in serpentē incidit,  
& mortua est. postq; maritus ad inferos descendit, & legem accepit, ne eam cō-  
uersus aspiceret. quam conuersus aspiciens, iterum perdidit. Myrrha cum pa-  
trem suum amaret, inebriauit, & sic cum eo concubuit. Quod pater rescies, ute-  
ro plenam cœpit euaginato persequi gladio, illa in arborem myrrham est con-  
uerſa: quam pater gladio feriens, Adonis exinde natus est, quē Venus diligēs \*

*Desunt reliqua.*

## CLXV. Marſyas.

**M**inerua tibias dicitur prima ex osse ceruino fecisse, & ad epulum deorū  
cantatum uenisse. Iuno & Venus cum eam iriderent, quod & cæſia e-  
rat, & buccas inflaret, foeda uisa, & in cantu irrita, in Idam syluam ad fontem ue-  
nit: ibiq; cantans in aqua se aspexit, & uidit se meritō irritam: unde tibias ibi ab-  
iecit, et imprecata est, ut quisquis eas sustulisset, graui afficeretur supplicio. quas  
Marſyas Oeagri filius pastor unus ex † turis inuenit, quibus assidue commele-  
tando, sonum suauiorems indies faciebat, adeo ut Apollinē ad citharæ cantum  
in certamē prouocaret. quō ut Apollo uenit, Musas iudices sumpserūt. & cum  
iam Marſyas inde uictor discederet, Apollo citharam uersabat, idemq; sonus  
erat: quod Marſya tibijs facere non potuit. itaque Apollo uictum Marſyan ad  
arborem religatum Scythæ tradidit, qui eum membratim separauit, reliquum  
corpus discipulo Olympo sepulturæ tradidit, e cuius sanguine flumen Marſy-  
an est appellatum.

*Satyris, fortasse  
legendum*

## CLXVI. Erichthonius.

**V**ulcanus Ioui cæterisq; dijs soleas aureas ex adamante cum fecisset, Iuno  
cum sedisset, subito in aere pēdere cœpit. quod cum ad Vulcanū missum  
esset, ut matrem quā ligauerat solueret, iratus quod de cælo præcipitatus erat,  
negat se matrem ullam habere. Quem cum Liber Pater ebrium in concilio deo-  
rum adduxisset, pietati negare non potuit, tum optionem à Ioue accepit, si  
quid ab ijs petisset impetraret. tunc ergo Neptunus, quod Mineruæ erat infe-  
stus, instigauit Vulcanum, Mineruam petere in conjugium. Qua re impetrata,  
in thalamum cum uenisset, Minerua, monitu Iouis, uirginitatem suam armis de-  
fendit, interq; luctandum ex semine eius quod in terrā decidit, natus est puer,  
qui inferiorem partem draconis habuit: quem Erichthonium ideo nominari,  
quod

**A** quòd *ἄλκῆ* græcè certatio dicitur: *Χλωὰς* autem terra dicitur. quem Minerua cum clam nutrirèt, dedit in cistula seruadum Aglauro Pandroso & Herse Cecropis filiabus. Hæ cum cistulam aperuissent, cornix indicauit. illæ à Minerua insania obiecta, ipsæ se in mare præcipitauerunt.

CLXVII. *Liber.*

**L**iber Iouis & Proserpine filius à Titanis est distractus, cuius cor contritum Iouis Semele dedit in potionem: ex eo prægnans cum esset facta, Iuno in Beroen nutricem Semeles se comutauit, & ait: Alumna, pete à Ioue, ut sic ad te ueniat, quemadmodum ad Iunonem, ut scias quæ uoluptas est, cum deo concubere. Illa autem instigata petiit ab Ioue, & fulmine est icta. ex cuius utero Liberum exiit, & Nyso dedit nutriendum, unde Dionysus est appellatus, & Bimater est dictus.

CLXVIII. *Danaus.*

**D**anaus Beli filius ex pluribus coniugibus, quinquaginta filias habuit, totidemque filios. frater Aegyptus, qui Danaum fratrem & filias eius interficere uoluit, ut regnum paternum solus obtineret, filijs uxores à fratre poposcit. Danaus re cognita, Minerua adiutrice, ex Africa Argos profugit. tunc primum dicitur Minerua nauem fecisse biproram, in qua Danaus profugeret. At Aegyptus ut rescit Danaum profugisse, mittit filios ad persequendum fratrem: & eis præcepit, ut aut Danaum interficerent, aut ad se non reuerterentur. Qui postquam Argos uenerunt, oppugnare patruum ceperunt. Danaus ut uidit se eis obistere non posse, pollicetur eis filias suas uxores, ut pugna abisterent. impetratas sorores patruales acceperunt uxores, quæ patris iussu uiros suos interfecerunt. Sola Hypermestra Lynceum seruauit, ob id cæteræ dicuntur apud inferos in dolium peritum aquam ingerere. Hypermestram & Lynceo fanum factum est.

CLXIX. *Amymone.*

**B** Amymone Danaï filia, dum studiosè in sylua uenatur, Satyrum iaculo percussit: eam Satyrus uoluit uiolare. Illa Neptuni fidem implorauit, quòd Neptunus cum uenisset, Satyrum abegit, & ipse cum ea concubuit, ex quo conceptu nascitur Nauplius. Id in quo loco factum est, Neptunus dicitur fuscina percussisse terram, & inde aquam profluxisse, qui Lerneus fons dictus est, & Amymonium flumen.

Amymone Danaï filia missa est à patre aquam petitem ad sacrum faciendum: quæ dum quærit, lassitudine obdormiit: quam Satyrus uiolare uoluit. illa Neptuni fidem implorauit. quòd cum Neptunus fuscinam in Satyrum misisset, illa se in petram fixit. Satyrum Neptunus fugauit, qui cum quæreret in solitudine à puella, illa se aquatum missam esse dixit à patre: quæ Neptunus compressit. Pro quo beneficium ei tribuit, iussitque eius fuscina de petra educere. quæ cum eduxisset, & tres silani\* sunt secuti, qui ex Amymonis nomine Amymonius fons appellatus est. ex qua compressione natus est Nauplius. Hic autem fons Lerneus est postea appellatus.

*Repetita est hæc fabula. nam in indice semel tantum ponitur.*

CLXX. *Filia Danaï quæ quos occiderunt.*

**I**dea Antimachum, Philomela Panthium, Scylla Proteum, Phicomone Plexippum, Euipe Agenorem, Demoditas Chrylippum, Hyale Perium, Trite Enceladum, Damone Amyntorem, Hypothoe Obrimum, Myrmidone Mineum, Eurydice Canthum, Cleo Asterium, Arcania Xanthum, Cleopatra Metalcem, Philea Philinam, Hyparete Protheonem, Chrysothemis Asteriden, Pyrante Athamantem, Armoasbus \* Glaucippe Niauium, Demophile Pamphilum, Antodice Clytum, Polyxena Aegyptum, Hecabe Dryantem, Achamanis Echominum, Arsalte Ephialtem, Monuste Eurysthenem, Amymone Midamum, Helice Euideam, Amoeme Polydectorem, Polybe Iltonomum, Helicta Cassum, Electra Hyperantum, Eubule Demarchum, Daplidice Pugnonem, Hero Andromachum, Europome Adlitem, Pyrantis Plexippum, Critomedia Antipaphum, Pyrene Dolichum, Eupheno Hyperbium, Themistagora Podasium,

mum, Palæus Aristonon, Itæa Antiochum, Erate Eudemoneim, Hypermestra Lynceū seruauit: qui, cum Danaus perisset, primusq; Abas ei nunciasset, Lynceus circumspiciens in templo quid ei muneri daret, casu conspexit clypeum quem Danaus consecrauerat Iunoni, quem in iuuenta gesserat: refixit, & donauit Abanti, ludosq; consecrauit, qui quinto quoq; anno aguntur, qui appellantur Aspis en Argo. ē quibus ludis cursoribus corona non datur, sed clypeus. At Danaides post patris interitum, uiros duxerunt Argiuos, ē quibus qui nati sunt appellati.

CLXXI. *Althæa.*

**C**um Althæa Thestij filia una nocte cōcubuerunt Oeneus & Mars: ex quibus cum esset natus Meleager, subito in regia apparuerunt Parca, Clotho, Lachesis, Atropos. Cui fata ita cecinerunt. Clotho dixit, eum generosum futurum, Lachesis fortem. Atrops titionem ardētem aspexit in foco, & ait: Tam diu hic uiuit, quam diu hic titio consumptus non fuerit. Hoc Althæa mater cum audisset, exiuit de lecto, atq; titionem extinxit, & eum in regia media obruit faulem, ne ab igni obrueretur.

CLXXII. *Oeneus.*

**O**eneus Porthaonis filius, Aetoliæ rex, cum omnibus dijs annua sacra fecisset, & Dianā preterisset: ea irata, aprū immani magnitudine, qui agrū Calydonium uastaret, misit. tunc Meleager Oenei filius se pollicetur cum delectis Græciæ ducibus ad eum expugnandum iturum.

CLXXIII. *Qui ad aprum Calydonium ierunt.*

**C**astor & Pollux Iouis filij, Verulius \* Mercurij, Parthecion \* Mercurij Thebis, † Aesculapius Apollinis, Iason Aefonis, Thebis. Alcon Martis, Thracia. Euphemus Neptuni, Iolaus Iphicli, Lynceus & Idas Apharei, Peleus Aeaci, Telamon Aeaci: Admetus Pheretis, Laërta † Arcippa, Deucalion Minois, Theseus Aegei, Plexippus: Ideus, Lynceus, Thestij filij, fratres Althææ: Hippotas Geryonis, \* Cæneus Elati, Mopsus Amyci, Meleager Oenei, Hyp-pastus Euryti, Ancæus Lycurgi, Phœnix Amyntoris, Dryas Iapeti † Euatimus, Alcon, Denuxippus, Hippocoön Amyci, \* Athlantes Pondæi. Quæ ciuitates auxilium miserunt Oeneo, † Tenerdos, Iolcos, Sparta, † Teurone, Messe, Per-rhœbia, Phthia, Magnesta, \* Salamin, Calydon, Theffalia, Oechalia, Ithaca, Te-gæa, Creta, Dolopea, Athenæ, Magnesia & Arcadia.

*a Legendum fortassis, Bnestimus Hippocoontis, Leucippus, Amycle, Atalante Schœnei.*

CLXXIII. *Meleager.*

**A**lthæa Thestij filia ex Oeneo peperit Meleagrum. Ibi in regia dicitur titio ardens apparuisse. huc Parca uenerunt, & Meleagro fata cecinerunt, eum andiu uicturum, quam diu is titio esset incolumis. Hunc Althæa in arca clausum diligēter seruauit. Interim ira Dianæ, quia Oeneus sacra annua ei non fecerat, aprū mira magnitudine qui agrum Calydonium uastaret, misit. quem Meleager cum delectis iuuenibus Græciæ interfecit, pellēq; eius ob uirtutem Atalantē uirgini donauit, quam Ideus, Plexippus, Lynceus Althææ fratres eripere uoluerunt. Illa cum Meleagri fidem implorasset, ille interuenit, & amorem cognationi anteposuit, auunculosq; suos occidit. Id Althæa mater audiuit, filiū suum tantum facinus esse ausum: memorq; Parcarū præcepti, titionem ex arca prolatum in ignem coniecit. Ita dum fratrum pœnas uult exequi, filium interfecit. At sorores eius, præter Gorgen & Deianiram, flendo, deorum uoluntate in aues sunt transfigurata, quæ Meleagrides uocantur. At coniunx eius Alcyone mœrens in luctu decessit.

CLXXV. *Agrius.*

**A**grius Parthaonis filius, ut uidit Oeneum fratrem orbem liberis factum, egentem regno expulit, atq; ipse regnū possedit. Interim Diomedes Tydei filius & Deiphiles, Ilio deuicto, ut audiuit auum suum regno pulsum, peruenit

*Amphiarus  
Arceſij  
Alij duos tantū  
fratres Althææ  
faciunt. Plexip-  
pum & Toxeū,  
quem hic  
corruptè puto  
Lynceum dici.  
Thebæ, Argos.  
Pleuron.*

B.

**A** uenit in Aetoliam cum Sthenelo Capanei filio, & armis contendit cum Opopa Agrii filio. quo interfecto, Agrium egentē ē regno expulit, atq; Oeneo auo suo regnum restituit. postq; Agrius regno expulsus, ipse se interfecit.

CLXXVI. *Lycaon.*

**A** D Lycaonem Pelasgi filium † Iouis in hospitium uenisse dicitur, & filiam eius Calysto compressisse, ex quo natus est Arcas, qui ex suo nomine terræ nomen indidit. Sed Lycaonis filij Iouem tentare uoluerunt, deus ne esset: carnem humanam cum cætera carne commiscuerunt, idq; in epulo ei apposuerunt. Qui postquam sensit, iratus mensam euertit: Lycaonis filios fulmine necauit. eo loco postea Arcas oppidum communiuit, quod Trapezos nominatur. patrem Iupiter in lupi figuram mutauit.

CLXXVII. *Calysto*

**C** Alysto Lycaonis filia urfa dicitur facta esse, ob iram Iunonis, quod cum Ioue concubuit. Postea † Iouis in stellarum numero retulit, quæ Septentrio appellatur. quod signum loco non mouetur, neq; occidit. Thetis enim Oceani uxor, nutrix Iunonis, prohibet eam in Oceanum occidere. Hic ergo septentrio maior, de qua in Creticis uersibus:

Tuq; Lycaoniæ mutatae semine nymphae,  
Quam gelido raptam de uertice Nonacrinæ  
Oceano prohibet semper se tingere Thetis,  
Ausu suæ quia sit quondam succumbere alumnae.

Hæc igitur urfa à Græcis ἐλίμη appellatur. hæc habet stellas in capite septem non claras, in utraq; aure duas, in armo unam, in pectore claram unam, in pede priore unam, in extrema coxa claram unam, in femine posteriori duas, in pede extremo duas, in cauda tres, omnes numero uiginti.

CLXXVIII. *Europa.*

**E** Vropa † Agriopes & Agenoris filia, Sidonia: hanc Iupiter in taurum conuerfus, à Sidone Cretam transportauit: & ex ea procreauit Minoem, Sarpedonem, Rhadamanthū. Huius pater Agenor suos filios misit, ut sororem reducerent, aut ipsi in suum conspectum nō redirent. Phœnix in Africam est profectus, ibiq; remansit: inde Afri Pœni sunt appellati. Cilix suo nomine Ciliciæ nomen indidit. Cadmus cum erraret, Delphos deuenit: ibi responsum accepit, ut à pastoribus bouem emeret, qui Lunæ signum in latere haberet, eumq; ante se ageret. ubi decubisset, ibi fatum esse, eū oppidū condere, & ibi regnare. Cadmus sorte audita, cum imperata perfecisset, & aquam quæreret, ad fontem Castaliū uenit, quem Draco Martis filius custodiebat: qui cum socios Cadmi interfecisset, à Cadmo lapide est interfectus: dentesq; eius, Minerva monstrante, sparsit & arauit, unde Sparta sunt enati. Qui inter se pugnarūt, ex quibus quinque super fuerunt, id est, Chthonius, Vdaus, Hyperenor, Pelorus, & Echion. ex boue autem quem secutus fuerat, Bœotia est appellata.

CLXXIX. *Semele.*

**C** Admus Agenoris & Agriopes filius ex Armonia Martis & Veneris filia procreauit filias quatuor, Semelen, Ino, Agauen, Autonoen, & Polydorum filium. † Iouis cum Semele uoluit concumbere. Quod Iuno cum rescijt, specie immutata in Beroën nutricem, ad eam uenit, & persuasit, ut peteret ab Ioue, ut eodē modo ad se, quomodo ad Iunonem ueniret, Vt intelligas, inquit, quæ sit uoluptas cum deo concumbere. Itaque Semele petijt ab Ioue, ut ita ueniret ad se. Quare impetrata, † Iouis cum fulmine & tonitribus uenit, & Semelem conflagrauit. ex utero eius Liber est natus, quem Mercurius ab igne ereptum, Niso dedit educandum, & græcè Dionysus est appellatus.

CLXXX. *Actæon.*

**A** Ctæon Aristei & Autonogs filius, pastor Dianam lauante speculatus est, & eam

& eam uiolare uoluit. Ob id irata Diana fecit, ut ei cornua in capite nascerentur, & à suis canibus consumeretur.

## CLXXXI. Diana.

**D**iana cum in ualle opacissima, cui nomen est Gargaphia, aestiuo tempore fatigata ex assidua uenatione, se ad fontem, cui nomen est Parthenius, perlueret, Actæon Cadmi nepos, Aristei & Autonoes filius, eundem locum petens ad refrigerandū, se & canes quos exercuerat, feras persequens in conspectum deæ incidit: quine loqui posset, in ceruam ab ea est conuersus. Ita pro ceruo laceratus est à suis canibus. quorū nomina, masculi, Melampus, Ichnobates, Echnobas, \*Pamphagos, Dorceus, Oribafus, Nebrophonos, Lelaps, Theron, Pterelas, Hyleus, Nape, Ladō, Pœmenis, Therodanapis, \*Aura, Lacon, Harpyia, †Elion, Dromas, Thous, Canache, Cyprius, Sticte, Labros, Arcas, Agriodus, Tigris, Hilactor, Alce, Harpalus, Lycisca, Melaneus, Lachne, Leucon. Item tres qui eū Gnosius \* consumpserunt, fœminæ, Melanchoetes, Agre, Therodamas, Oresitrophos. Item alij autores tradūt hæc nomina: Acamas, Syrus, Aeon, Stilbon, Agrius, Charops, Aethon, Coran, \*Boreas, Draco, Eudromus, Dromius, Zephyrus, Lampus, Hemon, Cyllopotes, Harpalicus, Machimus, Ichneus, Omelympus, \*Ocydromus, Borax, Ocythous, Pachitos, Obrimus: fœminæ, Argo, Aretusa, Vrania, Theriope, Dinomache, Dioxippe, Echione, Gorgo, Cyllo, Arpyia, Lyncaeste, Leæne, Lacena, Ocypote, Ocydrome, Oxyroe, Orias, Sagnos \* Theriphone, Volatos, \* Chediætros.\*

## CLXXXII. Oceani filia.

**O**ceani filia Idothia, Althæa, Adrasta. alij dicūt Melissi filias esse, Iouis nutritrices, quæ nymphæ Dodonides dicuntur. alij Naiades uocant: quarum nomina, Cisseis, Nyfa, Erato, Eriphia, Bromie, Polyhymno: hæ in monte Nyfa † munere alumni potitæ sunt, qui Medea rogauerat, & depolita senectute in iuuenes mutatae sunt, consecrataeque postea inter sidera, Hyades appellantur. alij tradunt uocitatas, Arline, Ambrosie, Bromie, Cisseis, Coronis.

a videntur huic loco quædam deesse, scilicet ex quibus intelligatur, Bacchum ab his nutritum esse & eundem postea Medeam rogasse, ut nutritrices suas ex uetulis in iuuenes mutaret. cuius rei etiam Ouid. meminit lib 7. Metam.

## CLXXXIII. Equorum Solis &amp; Horarum nomina.

**E**os, † per hunc cælum uerti solet: † Aethyops, quasi flammeus est, cōcoquit fruges. Hi funales sunt mares: fœminæ, Locarie, Bronte, quæ nos tonitrua appellamus, Sterope, quæ fulgitrua. Huic rei autor est Eumelus Corinthius. Item quos Homerus tradit, Abrax, Aslo \* Therbeo. \* Item quos Ouidius, Pyrois, Eous, Aethon & Phlegon. Horarum uero nomina hæc sunt, Iouis Saturni filij & Themidis filia, Titanaide, Auxo, Eunomia, Pherusa, Caria, Odice, Euporie, Irene, Ortelie, Thallo. Alij autores tradūt decem his nominibus, Auge, Anatole, Musia, Gymnasia, Nimphes, Melembria, Sponde, Elete, Acte, & Hecypris, Dysis.

## CLXXXIII. Pentheus &amp; Agaue.

Hunc postea ex insidijs occidit, ut infra ca. cxxl.

**P**entheus Echionis & Agaues filius, Liberū negauit deum esse, nec mysteria eius accipere uoluit. Ob hoc eum Agaue mater cū sororibus Ino & Autonoe, per insaniam à Libero obiectā membratim laniauit. Agaue, ut suæ mentis compos facta est, & uidit se Liberi impulsu tātum scelus admisisse, profugit ab Thebis, atque errabunda in Illyriæ fines deuenit, ad Licoterfen regem, quam Licoterfes excepit. Cum quò Polyphontes, occiso Cresphonte, regnum occupauit filiū autē eius infantem Merope mater, quem ex Cresphonte habebat, absconse ad hospitem in Aetoliam mādauit. Hunc Polyphontes maxima cum industria querebat, aurumque pollicebatur, si quis eum necasset. Qui postquam ad puberem ætatem uenit, capit cōsiliū, ut exequatur patris & fratrum mortem. Itaque uenit ad regem Polyphontem, aurum petitum, dicens se Cresphontis interfecisse filium & Meropis, Telephontem. Interim rex eum iussit in hospitio manere, ut amplius de eo perquireret. qui cum per lassitudinem obdormisset,

senex

**A** senex qui inter matrem & filium internuncius erat, flens ad Meropem uenit, negans eum apud hospitem esse, nec comparere. Merope credens eum esse filij sui interfectore, qui dormiebat, in Chalcidicum cum securi uenit, inscia ut filium suum interficeret. quem senex cognouit, & matrem ab scelere retraxit. Merope postquam uenit occasionem sibi datam esse, ab inimico se ulciscendi, redit cum Polyphonte in gratiam. Rex lætus cum rem diuinam faceret, hospes falso simulauit se hostiam percussisse, eumque interfecit, patriumque regnum adeptus est. *uidet*

*a De Cresphonte ac Merope, & alijs, consimilia narrat Pausanias in Messenicis, qui illum Messeniæ, non Illyrici regem facit. Et supra quoque Messeniæ regem Polyphontem Hyginus uocat.*

## CLXXXV. Atalanta.

**S**choeneus Atalantam filiam uirginem formosissimam dicitur habuisse, que uirtute sua cursu uiros superabat. ea petijt a patre, ut se uirginem seruaret. Itaque cum a pluribus in coniugium peteretur, pater eius similitatem constituit, qui eam ducere uellet, prius in certamine, cursu cum ea contenderet, termino constituto, ut ille inermis fugeret, hæc cum telo insequeretur: quem intra finem termini constituta \* fuisset, interficeret, cuius caput in stadio fieret. Plerosque cum superasset, & occidisset, nouissimè ab Hippomene Megarei & Meropes filio uicta est. Hic enim a Venere mala tria insignis formæ acceperat, edoctus quis usus in eis esset. Qui in ipso certamine iactando puellæ impetum alligauit, illa enim dum colligit, et ammiratur aurum, declinauit, & iuueni uictoriam tradidit. Cui Schoeneus ob industriam libens filiam suam dedit uxorem. Hanc cum in patriam duceret, oblitus beneficio Veneris se uicisse, grates ei non egit. Irata Venere in monte Parnasso cum sacrificaret Ioui uictori, cupiditate incensus, cum ea in fano concubuit. quos Iupiter ob id factum in leonem & læam conuertit, quibus dii concubitum Veneris denegant.

## CLXXXVI. Melanippe.

**M**elanippen Desmontis filiam, siue Aeoli, ut alij poetæ dicunt, formosissimam Neptunus compressit, ex qua procreauit filios duos. Quod cum Desmontes rescisset, & Melanippen excæcauit, & in munimento conclusit: cui cibum atque potum exiguum præstari iussit, infantes autem feris proijci. Qui cum proiecti essent, uacca lactans ueniebat ad infantes, & ubera præstabat. Quod cum armentarij uidissent, tollunt eos ut educarent. Interim Metapontus rex Icariae a coniuge Theano petebat, ut sibi liberos procrearet, & ut regno cederet. illa timens mittit ad pastores, ut infantem aliquem explicarent, quem regi subderet. qui miserunt duos inuentos, ea regi Metaponto pro suis supposuit. Postea autem Theano ex Metaponto peperit duos. Cum autem Metapontus priores ualde amaret, quod formosissimi essent, Theano quærebat ut eos tolleret, & filijs suis regnum seruaret. Dies aduenerat, ut Metapontus exiret ad Dianam Metapontinam ad sacrum faciendum. Theano occasione nacta, indicat filijs suis eos suppositicios priores esse. Itaque cum in uenatione exirent, eos cultris & interficite. Illi autem matris monitu cum in montem exissent, prælium inter se commiserunt. Neptuno autem adiuvante, Neptuni filij uicerunt, & eos interfecerunt. quorum corpora cum in regia allata essent, Theano cultro uenatorio se interfecit. Ultiores autem Boetus & Aeolus ad pastores, ubi educati erant, confugerunt. Ibi Neptunus eis indicat, ex se esse natos, et matrem in custodia teneri. Qui ad Desmontem peruenerunt, eumque interfecerunt, & matrem custodia liberarunt, cui Neptunus lumen restituit. eam filij perduxerunt in Icariam ad Metapontum regem, & indicant ei perfidiam Theanus. Postquam Metapontus duxit coniugio Melanippen, eosque sibi filios adoptauit, qui in Propontide ex suo nomine condiderunt, Boetus Boetiam, Aeolus Aeoliam. *Melanippe ab alijs dicitur.*

## CLXXXVII. Alope.

**A**lope Cercyonis filia, formosissima cum esset, Neptunus eam compressit. qua ex compressione peperit infantem, quem inscio patre nutrici dedit exponendum. Qui cum expositus esset, equa uenit, & ei lac præstabat. *interficere iubet.*

quidam pastor equam persequutus, uidit infantem, atque eum sustulit. qui ueste regia indutum cum in casam tulisset, alter compastor rogauit, ut sibi eum infantem donaret. Ille ei donauit sine ueste. cum autem inter eos iurgium esset, quod qui puerum acceperat, insignia ingenuitatis reposceret, ille autem non daret: contendentes ad regem Cercyonem uenerunt, & contendere coeperunt. Ille autem qui infantem donatum acceperat, repetere insignia coepit. quae cum allata essent, & agnosceret Cercyon ea esse ex ueste scissae filiae suae; Alopes nutrix timens regis iudicium, fecit infantem eum Alopes esse, qui filiam iussit ad necem includi, infantem autem proijci. Quem iterum equa nutrebat. pastores iterum inuentum infantem sustulerunt, sentientes eum deorum numine educari, atque nutrerunt, nomenque ei imposuerunt Hippothou. Theseus cum eam iter faceret a Troene, Cercyonem interfecit. Hippothous autem ad Theseum uenit, regnaque uita rogauit. cui Theseus libens dedit, cum sciret eum Neptuni filium esse, unde ipse genus ducebat. Alopes autem corpus Neptunus in fontem commutauit, qui ex nomine Alopes est cognominatus.

Hippothoon, ut  
Paus. in Atti.

CLXXXVIII. Theophane.

Cromiuse.  
Cromissam

Theophane Bysaltidis filia, formosissima uirgo. Hanc cum plures proci peterent a patre, Neptunus sublatam transtulit in insulam Cromissam. quod cum proci eam scissent sibi morari, naue comparata Cromissam contendere coeperunt. Neptunus ut eos deciperet, Theophanem in ouem commutauit formosissimam, ipse autem in arietem, ciues autem Cromissenses in pecora. quod cum proci uenissent, neque ullum hominem inuenirent, pecora mactare coeperunt, atque ea uictu consumere. Hoc Neptunus ut uidit, in pecora commutatos consumi, procos in lupos conuertit; ipse autem ut erat aries, cum Theophane concubuit: ex quo natus est aries Chrysomallus, qui Colchos Phryxum uexit, cuius pellem Aeeta in luco Martis habuit positam, quam Iason sustulit.

CLXXXIX. Procris.

Procris Pandionis filia. Hanc Cephalus Deionis filius habuit in coniugio: qui cum mutuo amore tenerentur, alter alteri fidem dederunt, ne quis cum alio concumberet. Cephalus autem cum studio uenandi teneretur, & matutino tempore in montem exisset, Aurora Tithoni coniunx eum adamauit, petique ab eo concubitum. cui Cephalus negauit, quod Procri fidem dederat. Tunc Aurora ait: Nolo ut fallas fidem, nisi illa prior fecerit. Itaque commutat eum in hospitis figuram, atque dat munera speciosa quae Procri deferret. quod cum Cephalus uenisset, immutata specie munera Procri dedit, & cum ea concubuit. tunc ei Aurora speciem hospitis abstulit. Quae cum Cephalum uidisset, sensit se ab Aurora deceptam, & inde profugit in Cretam insulam, ubi Diana uenabatur. Quam cum Diana conspexisset, ait ei: Mecum uirgines uenantur, tu uirgo non es, recede de hoc tu, cui Procris indicat casus suos, & se ab Aurora deceptam. Diana misericordia tacta, dat ei iaculum, quod nemo euitare posset: & canem Laelapen, quem nulla fera effugere posset: & iubet eam ire, & cum Cephalo concedere. Ea capillis demptis, iuuenili habitu Dianae uoluntate ad Cephalum uenit, eumque prouocauit: quem in uenatione superauit. Cephalus, ut uidit tantam potentiam canis atque iaculi esse, petit ab hospite, non estimans coniugem suam esse, ut sibi iaculum & canem uenderet. illa negare coepit. regni quoque partem pollicetur: illa negat. Sed si utique, ait, perstas id possidere, da mihi id quod pueri solent dare. Ille amore iaculi & canis incensus, promisit se daturum. qui cum in thalamos uenissent, Procris tunicam leuauit, & ostendit se foeminam esse, & coniugem illius. cum qua Cephalus, muneribus acceptis, redit in gratiam. nihilominus illa timens Auroram, matutino tempore secuta eum, ut obseruaret atque inter uirgulta delituit. quae uirgulta cum Cephalus moueri uidit, iaculum inuitabile misit, & Procrin coniugem suam interfecit. ex qua Cephalus habuit filium Archium, ex quo nascitur Laertes, Ulyssis pater.

Ceterum fortasse le-  
gendum.  
contendere.

Arceium, ut Ho-  
mer. & Ouid.

## CXC. Theonoe.

**A** Thestor mātis habuit Calchantem filium, & Leucippen filiā, & Theonoen, quam ludentem à mari piratæ rapuerunt, & detulerunt in Cariam, quam rex Icarus sibi in concubinatum emit. Thestor autem filia amissa inquisitū profectus est, qui naufragio in terram Cariam uenit, & in uincula est coniectus, ibi ubi & Theonoe morabatur. Leucippe autē patre & sorore amissis, Delphos petit\* an eorum foret inuestigatio. Tum Apollo respōdit: Pro meo sacerdote per terras uade, & eos reperies. Leucippe sorte audita capillos totondit, atq; pro iuene sacerdote circum terras exit inuestigatum. Quæ cum in Cariam deuenisset, & Theonoe eam uidisset, æstimans sacerdotem esse, in amorem eius incidit, iubetq; ad se perducī, ut cum eo concumberet. Illa autem quia fœmīna erat, negat id posse fieri. Theonoe irata, iubet sacerdotem includi in cubiculum, atq; alī quem ex ergastulo uenire, qui sacerdotem interficeret. quem ad interficiendū mittitur senex Thestor, imprudens ad filiam suam, † quam Theonoe non agnouit, datq; ei gladium, & iubet eum sacerdotem interficere. Qui cum intrasset, & gladium teneret, Thestorem se uocari dixit, duabus filijs Leucippe & Theonoe amissis: ad hoc exitium uenisse, ut sibi scelus imperaretur, quod ille in se cum cōuertisset, & uellet ipsum se interficere, Leucippe audito patris nomine, gladium ei extorsit. Quæ ad reginam interficiendam ut ueniret, patrem Thestorem in adiutorio uocauit. Theonoe patris nomine audito, indicat se filiā esse eius, Icarus autem rex agnitione facta, cum muneribus eum in patriam remisit.

## CXCI. Rex Midas.

**M**idas rex Mygdonius, filius Matris Deæ, à Timolo \* sumptus eo tempore quo Apollo cum Marsya uel Pane fistula certauit. quod cum † Timolus uictoriam Apollini daret, Midas dixit Marsyæ potius dandam, tunc Apollo indignatus, Midæ dixit: Quale cor in iudicando habuisti, tales & auriculas habebis. quibus auditis effecit, ut asininas haberet aures. Eo tēpore Liber pater cum † exceptum in Indiam duceret, Silenus aberrauit, quem Midas exercitum hospitio liberaliter accepit, atque ducem dedit, qui eum in comitatum Liberi deduceret. At Midæ Liber pater ob beneficium, deoptandi dedit potestatem, ut quicquid uellet peteret à se. Quo Midas petijt, ut quicquid tetigisset, aurum fieret. quod cum impetrasset, & in regiam uenisset, quicquid tetigerat, aurum fiebat. Cum iam fame cruciaretur, petit à Libero, ut sibi speciosum donum eriperet. Quem Liber iussit in flumine Pactolo se abluere, cuius corpus aquam cum tetigisset, facta est colore aureo. Quod flumen nunc Chrysoorhoas appellatur in Lydia.

## CXCII. Hyas.

**A**tlas ex Pleione siue\* Oceanitide duodecim filios habuit, & filium Hyantem, quem ab apro uel leone occisum dum lugent sorores, ab eo luctu cōsumptæ sunt. ex his quinque primæ inter sidera relata, locum habent inter cornua tauri, Phæsylo, Ambrosia, Coronis, Eudora, Polyxo. quæ à fratris nomine appellantur Hyades, easdem latinè Sucas uocant: quidam aiunt in modum Y literæ positas, inde Hyadas dici. Nonnulli, quod cum oriant, pluias efficiant. est autem græcè † hyin pluere. Sunt qui existiment ideo has in sideribus esse, quod fuerint nutrices Liberi patris, quas Lycurgus ex insula Naxo ediderat. Cæteræ sorores postea luctu consumptæ, sidera facta sunt: & quia plures erant Pleiades dictæ, nonnulli existimant ita nominatas, quia inter se coniunctæ, quod est † plesion, † ideo autem confertæ sunt, ut uix numerentur: nec unquam ullius oculis certum est, sex an septem existimentur. Earum nomina hæc sunt, Electra, Alcyone, Celæno, Merope, Sterope, Taygeta & Maia: ex quibus Electrē negāt apparere, propter Dardanū amissū, Troiamq; sibi ereptā. alij existimant Meropem † conspiciere erubescere, quia mortalē uirum acceperit, cum cæteræ

quem

Videtur nominis  
hil deesse.  
Tmolus.

exercitum

Legendum for-  
tassis ex Aethra  
Oceanitide. ita  
enim Græcus  
autor Timæus  
habet.

vau

πλειάδων  
ita

conspici



cæteræ deos haberent. ob eamq; rem de choro sororū expulsa, mœrens crinem solutum gerit, quæ cometes appellatur: siue † longodes, quia in longitudinem producit: siue xiphax, quia gladij mucronis effigiem producit. ea autem stella luctum portendit.

à *λογόδης* fortasse, à specie hastæ seu lanceæ, quales à Plinio *Acontia* dicuntur.

## CXCIII. Harpalicus.

**H**arpalicus rex Amymneorū Thrax cum haberet filiam Harpalicen, amissa matre eius uaccarum equarumq; eam uberibus nutriuit, & crescentem armis exercuit, habiturus successorem regni sui. postmodum nec spes paternas puella decepit. nam tantum bellatrix euasit, ut etiam salutem parenti. Nam reuertens à Troia Neoptolemus, cum expugnaret Harpalicum, grauiq; eum uulnere affecisset, illa periturum patrem impetu facto cōseruauit, fugauitq; hostem. Sed postea Harpalicus per seditionem ciuium interfectus est. Harpalice grauiter tum ferens patris mortem, contulit se in syluas: ibiq; uastando iumentorum stabula, tandem concursu pastorum interiit.

## CXCIII. Arion.

Gellius & Herodotus Perianthum hunc uocant.

**A**rion Methymnæus, cum esset arte citharæ potens, rex † Pyranthus Corinthius eum dilexit: qui cum à rege petisset, per ciuitatem artem suam illustrare, & magnum patrimonium acquisisset, consenserunt famuli cum nautis, ut eum interficerent. cui Apollo in quietem uenit, eiq; dixit, ut ornatu suo & corona decantaret, & eis se traderet, qui ei præsidio uenissent. quem cum famuli & nautæ uellent interficere, petit ab eis, ut antè decantaret. cum autem citharæ sonus & uox eius audiretur, delphini circa nauem uenerunt. quibus ille uisis, se precipitauit, qui eum sublato attulerunt Corinthum ad regem Pyranthum. qui cum ad terram exisset, cupidus uis, delphinum in mare non propulit, qui ibi exanimatus est. Qui cum casus suos Pyrantho narrasset, iussit Pyranthus delphinum sepeliri, & ei monumentum fieri. Post paucum tempus nunciatur Pyrantho, nauem Corinthum delatam tempestate, in qua Arion uectatus fuerat. Quos cum perducere ad se imperasset, & de Arione inquireret, dixerunt eum obisse, & eum sepultura tradidisse. Quibus rex respondit, Crastino die ad delphini monumentum iurabitis. ob id factum eos custodiri imperauit, atq; Arionem iussit ita ornatum quomodo se precipitauerat in monumento delphini mane delitescere. Cum autem rex eos adduxisset, iussissetq; eos per delphini manes iurare Arionem obisse, Arion de monumento prodit. Quod illi stupentes, qua diuinitate seruatus esset, obmutuerunt. quos rex iussit ad delphini monumentum crucifigi. Apollo autem propter artem citharæ Arionem & Delphinum in astris posuit.

## CXCIV. Orion.

Iupiter Hyrcanus Apparet nonnihil deesse.

**I**ouis †, Neptunus, Mercurius in Thraciam ad † Byrseum regem in hospitium uenerunt: qui ab eo cum liberaliter essent excepti, optionem ei dederunt, si quid peteret. Ille liberos optauit, Mercurius de tauro quem Hercules † Ypseo ei immolarat, corium protulit. Illi in † eum urinam fecerunt, & in terram obruerunt, unde natus est Orion. Qui cum Dianam uellet uiolare, ab ea est interfectus. postea ab Ioue in stellarum numerum est relatus, quam stellam Orionem uocant.

## CXCVI. Pan.

**D**ij in Aegypto cum Typhonis immunitatem metuerent, Pan iussit eos ut in feras bestias se conuerterent, quo facilius eum deciperent, quem † Iouis postea fulmine interfecit. Pan deorum uoluntate, quod eius monitu uim Typhonis euitarant, in astrorum numerum relatus: & quod se in capram eo tempore conuerterat, inde Aegocerus est dictus, quem nos Capricornum dicimus.

## CXCVII. Venus.

**I**n Euphratem flumen de caelo ouum mira magnitudine cecidisse dicitur, quod † quem pisces ad ripam euoluerunt: super quod columbae confederunt, & ex calfactum

**A** excalfactum exclusisse, Venerem quæ postea dea Syria est appellata, & iustitia & probitate cū cæteros exuperasset, & ab Ioue optione data pisces in astrorum numerum relati sunt: & ob Id Syri pisces & columbas ex deorum numero habent, non edunt.

## CXCVIII. Nisus.

**N**isus Martis filius, siue ut alij dicunt Deionis filius, rex Megarensium, in capite crinem purpureum habuisse dicitur. Cui responsum fuit, tam diu eum regnaturum, quam diu eum crinem custodisset. Quem Minos Iouis filius oppugnatū cum uenisset, à Scylla Nisi filia, Veneris impulsu, est amatus, quem ut uictorem faceret, patri dormienti fatalem crinem præcidit. Itaq; Nisus uictus à Minoe est. Cum autē Minos Cretam rediret, eum ex fide data rogauit, ut secum auheret. Ille negauit Creten sanctissimam tantum scelus recepturā. illa se in mare præcipitauit, ne persequeret. Nisus autē dum filiā persequitur, in auem halieton, id est, aquilam marinā conuersus est: Scylla filia in piscem Cirim quæ uocant, hodieq; si quando ea auis eum piscem natantem conspexerit, mittit se in aquam, raptumq; unguibus dilaniat.

## CXCIX. Scylla altera.

**S**cylla Cratetis fluminis filia uirgo formosissima dicitur fuisse. Hæc Glaucus Samauit, Glaucum autem Circe Solis filia, Scylla autem cum assueta esset in mari lauari, Circe Solis filia propter Zelum, medicamentis aquam inquinauit, quò Scylla cū descendisset, ab inguinibus eius canes sunt nati, atq; ferox facta, quæ iniurias suas executata est. nam Vlysses præ nauigantem socijs spoliavit.

*Alij, inter quos etiam Homerus est, Scyllā à matre Cratieda uocant.*

## CC. Chione.

**C**vm Chione, siue, ut alij poëta dicunt, Philonide Dædalionis filia Apollo & Mercurius una nocte cōcubuisse dicitur. ea peperit ex Apolline Philammonem, ex Mercurio Autolycum, quæ postea in uenatione in Dianam est locuta superbis. Itaq; ab ea sagittis est interfecta. at pater Dædalion unicā filiā flendo, ab Apolline est conuersus in auem dædalionem, id est accipitrem.

## CCI. Autolycus.

**M**ercurius Autolyco, ex Chione quem procreauerat, muneri dedit, ut futuracillimus esset, nec deprehēderetur in furto: ut quicquid surripuisset, in quamcunq; effigiem uellet, transmutaretur, ex albo in nigrum, uel ex nigro in album, in cornutum ex mutilo, in mutilum ex cornuto. is cum Sisyphi pecus assidue inuolaret, nec ab eo posset deprehēdi, sensit eum furtum sibi facere, quòd illius numerus augebatur, & suus minuebatur. qui ut eum deprehēderet, in pecorum unguis notam imposuit. qui cū solito more inuolasset, & Sisyphus ad eum uenisset, & pecora sua ex unguis deprehendit, quæ ille inuolauerat, & abduxit. qui cum ibi moraretur, Sisyphus Anticliam Autolyci filiā compresit, quæ postea Laërtæ data est in coniugium, ex qua natus est Vlysses. ideo nō nulli autores dicunt † Ypsipylon. ob hoc Vlysses uersutus fuit.

*Sisyphium*

## CCII. Coronis.

**A**pollo cum Coronida Phlegyæ filiam grauidā fecisset, coruum custodem ei dedit, ne quis eam uiolaret. cum ea & † Chylus Elati filius concubuit: ob id ab Ioue fulmine est interfectus. Apollo Coronidem grauidam percussit, & interfecit, cuius ex utero exectum Asclepium educauit: at coruum qui custodiam præbuerat, ex albo in nigrum commutauit.

*Ischys ab alijs hic dicitur.*

## CCIII. Daphne.

**A**pollo Daphnen Penei fluminis filiam, cum uirginem persequeretur, illa à terra præsidium petit, quæ eam recepit in se, & in arborem laurum commutauit. Apollo inde ramum fregit, & in caput imposuit.

## CCIII. Nyctimene.

**N**yctimene † Epopei regis Lesbiorum filia, uirgo formosissima dicitur fuisse. hæc Epopeus pater amore incensus cōpressit, quæ pudore tacta syluis occultabatur;

*Hyclei alijs*

occultabatur. quam Minerva miserata, in noctuam transformauit, quæ pudoris causa in lucem non prodit, sed noctu patet.

CCV. Arge.

**A**Rge uenatrix cum ceruum sequeretur, ceruo dixisse fertur: Tu licet Solis cursum sequaris, tamen te cōsequar. Sol iratus, in ceruam eam conuertit.

CCVI. Harpalice.

**C**Lymenus Schoenei filius, rex Arcadiæ amore captus, cum Harpalice filia sua concubuit. ea cum peperisset, in epulis filiam apposuit patri. Clymenus pater re cognita, Harpalicen interfecit.

CCXIX. Archelaus.

Desideratur hoc loco capita duo decim, ut ex indice apparet.

**A**rchelaus Timeni filius exul, à fratribus eiectus, in Macedoniã ad regem Cisseum uenit. qui cum à finitimis oppugnaretur, Archelao regnum & filiam in coniugium dare pollicetur, si se ab hoste tutatus esset Archelaus, quia ab Hercule esset oriundus. nam Timenus Herculis filius fuit, qui \* hostes uno prelio fugauit, & ab rege pollicita petit. ille ab amicis dissuasus, fidẽ fraudauit, eũq; per dolum interficere uoluit. itaq; foueam iussit fieri, et multos carbones eò ingeri & incēdi, & super uirgulta tenuia poni. quò cum Archelaus uenisset, ut decideret, hoc regis seruus Archelao patefecit. qui re cognita dicit, se cū rege colloqui uelle secreto, arbitris semotis. Archelaus regem arreptum in foueam coniecit, atq; ita eum perdidit, inde profugit ex respõso Apollinis in Macedoniam capra duce, oppidumq; ex nomine capræ, Aegeas constituit. ab hoc Alexander Magnus oriundus esse dicitur.

CCXX. Cura.

**C**Vra cum quendam fluuium transiret, uidit cretosum lutum: sustulit cogitabunda, & cœpit fingere hominem. Dum deliberat secum, quid nam fecisset, interuenit † Iouis: rogat eum Cura, ut ei daret spiritum. quod facile ab Ioue impetrauit, † qui cum uellet Cura nomen suum imponere † Iouis prohibuit. suumq; nomen ei dandum esse dixit. Dum de nomine Cura & † Iouis disceptarent, surrexit & Tellus, suumq; nomen ei imponi debere dicebat, quando quidem corpus suum præbuisset: sumpserunt Saturnum iudicem, quibus Saturnus secus uidetur iudicasse. Tu † Iouis quoniã spiritũ dedisti, corpus recipito: Cura quoniã prima eum finxit, quã diu uixerit, Cura eũ possideat. sed quoniã de nomine eius controuersia est, homo uocetur, quoniã ex humo uidet esse factus.

CCXXI. Septem sapientes.

**P**ittacus Mitylenæus, Periander Corinthius, Thales Milesius, Solon Atheniensis, Chilon Lacedæmonius, Cleobulus Lindius, Bias Prieneus. sententiæ eorum sunt:

Optimus est, Cleobulus ait, modus, incola Lindi.

Ex Ephyra Periandre doces, cuncta & meditanda.

Tempus nosce, inquit Mitylenis Pittacus ortus.

Plures esse malos, Bias autumat ille Prieneus.

Milesiusq; Thales sponsori damna minatur,

Nosce, inquit, tete, Chilon Lacedæmone cretus.

Cecropiusq; Solon, nequid nimis, induperabit.

CCXXII. Septem Lyrici.

\*

\*

\*

CCXXIII. Septem opera mirabilia.

**E**Phesi Dianæ templum, quod fecit Amazon Otrira Martis coniunx. Monimentum regis Mausoli, lapidibus lychnicis altum pedes 80. circuitus pedes 1340. Rhodi signum solis æneum, id est colossus, altus pedibus 90. Signum Iouis Olympii, quod fecit Phidias ex ebore & auro sedens, pedes 60. Domus Cyri regis in Ecbatanis, quã fecit Memnon lapidibus uarijs & cãdidis, uinctis auro, Murus in Babylonia, quem fecit Semiramis Dercetis filia, latere cocto & sulphure,

**A** sulphure, ferro uinctum, latū pedes 25. altum pedes 60. in circuitu stadiorum 300  
 \* Pyramides in Aegypto, quarum umbra non uidetur altæ pedes 60.

CCXXIII. Qui facti sunt ex mortalibus immortales.

**H**ercules Iouis & Alcumenæ filius, Liber Iouis & Semelæ filius, Castor & Pollux Helenæ fratres, Iouis & Ledaë filij. Perseus Iouis & Danaes filius, in stellas receptus. Arcas Iouis & Calysto filius in stellas relatus. Ariadnem Liber pater liberam appellauit, Minois & Pasiphes filiam. Calysto Lycaonis filia in septentrionem relata. Cynosura Iouis nutrix, in alterum Septentrionē, Asclepius Apollinis & Cronidis filius, Pan Mercurij & Penelopes filius. † Croton Panis & Euphemes filius, conlactrius musarum in stellam sagittarium: Icarus & Erigone Icarij filia in stellas, Icarus in arcturi, Erigone in uirginis signum: Ganymedes Assaraci filius, in aquario duodecim signorum. Ino Cadmi filia in Leucothoam, quam nos Matrem Matutam dicimus. Melicertes Athamantis filius in deum Palæmonem, Myrtilus Mercurij et Theobules filius in Heniochon.

Plinius in circui  
tu passuum fuis  
se 60000. scri  
bit, qui stadia cō  
stituant 480.

Crotus

CCXXV. Qui primi templa deorum constituerunt.

**A**edem Ioui Olympo primū fecit Pelasgus Triopæ filius in Arcadia, Thesalus templum quod est in Macedonia Iouis Dodonei in terra Molossorum. Eleuther primus simulacrum Liberi patris constituit, & quemadmodum coli debere ostendit. Phoroneus Inachi filius, templum Argis Iunoni primus fecit. Otrira Amazon Martis coniunx templum Dianæ Ephesi prima fecit, quod postea à rege \* restituerunt. Lycaon Pelasgi filius templum Mercurio Cyleneo in Arcadia fecit. Pierius \* \*

CCXXXVIII. Qui filias suas occiderunt.

**B** **A**gamemnon Atrei filius, Iphigeniam, quam Diana seruauit, id est † Callisthenem Eubœæ filiam ex sortibus pro patriæ salute. Climenus † Oenei filius, Harpalicem, quod ei filium suum in epulis apposuit. Hyacinthus Spariantidem \* filiam ex responso pro Atheniensibus. Erichtheus Pandionis filius, Colophoniam ex sortibus pro Atheniensibus. Reliquæ ipsius sorores ipsæ se præcipitauerunt: Cercyon Vulcani filius, Alopem propter incestū cum Neptuno: Aeolus Canacem propter incestum cum fratre Macareo admissum.

Desunt et hic  
duodecim capita  
ta, ut ex indice  
uidere licet.  
Fortasse legens  
dum, Callisthe-  
nes Eubœam fia-  
liam, &c.  
Schoenci, ut su-  
pra quoq;

CCXXXIX. Matres quæ filios interfecerunt.

**M**edeæ Aetæ filia, Macareum & Pheretum filios ex Iasone: Progne Pandionis filia, Ilyn ex Tereo Martis: Ino Cadmi filia, Melicerten ex Athamante Aeoli filio, dum eum fugit: Althæa Thestij filia, Meleagrum ex Oeneo Parthaonis filio, quod is auunculos suos occiderat. Themisto Hypsei filia † Plinthium & Orchomenum ex Athamante Aeoli filio impulsu Inus Cadmi filia. Tyros Salmonei filia duos ex Sisypho Aeoli filio ex responso Apollinis. Agæue Cadmi filia, Pentheum Echionis filium, impulsu Liberi patris. Harpalice Clymeni filia propter impietatem patris quod cum eo inuita concubuerat, ex eo quem conceperat interfecit.

Hunc supra  
Sphincium  
uocauit.

CCXL. Quæ coniuges suos occiderunt.

**C**lytæmnestra Thestij filia Agamemnonem Atrei filium. Helena Iouis & Ledaë filia Deiphobum Priami filium. Agæue Lycorherfen in Illyria, ut regnum Cadmo patri daret. Deianira Oenei filia Herculem Iouis & Alcumenæ filium impulsu Nessi. Iliona Priami filia Polymnestorem regem Thracum. Semiramis Ninum regem in Babylonia.

CCXLI. Qui coniuges suas occiderunt.

**H**ercules Iouis filius, Megaram Creontis filiam, per insaniam: Theseus Aegei filius, Antiopam Amaronam Martis filiam, ex responso Apollinis: Cephalus Deionis siue Mercurij filius, Procridem Pandionis filiam imprudens.

CCXLII. Qui se ipsi interfecerunt.

**A**egeus Neptuni filius in mare se præcipitauit, unde Aegeum pelagus est dictum: Euhenus Herculis filius in flumen Lycormam se præcipitauit,  
 e quod

quod nunc Chrysothoas appellatur. Ajax Telamonis filius ipse se interfecit propter armorum iudicium. Lycurgus Dryantis filius obiecta infania a Libero, ipse se interfecit. Macareus Aeoli filius propter Canacem sororem, id est sponfam, ipse se interfecit. Agrius Parthaonis filius expulsus a regno a Diomede, ipse se interfecit. Caneus Elati filius ipse se interfecit. † Menicus locastes pater se de muro praecipitavit Athenis, propter pestilentiam. Nifus Martis filius, crine fatali amisso ipse se interfecit. Clymenus Caneis filius rex Arcadiae ipse se interfecit, quod cum filia concubuerat. Cinyras Paphi filius rex Assyriorum, quod cum Smyrna filia concubuerat. Hercules Iouis filius ipse sese in ignem misit. Adrastus & Hipponous eius filius ipsi se in ignem iecerunt, ex responso Apollinis. Pyramus in Babylonia ab amore Thysbes ipse se occidit. Oedipus Laii filius propter locastem matrem ipse se occidit, ablatis oculis.

## CCXLIII. Quae se ipse interfecerunt.

**H**ecuba Cissei filia, siue Dimantis, uxor Priami, in mare se praecipitavit, unde Cynaeum mare est dictum, quoniam in canem fuerat conuersa. Ino Cadmi filia in mare se praecipitavit cum Melicerto filio. Anticlia Autolyce filia, mater Ulyssis, nuncio falso audito de Ulyssae, ipsa se interfecit. Sthenoboea Iobatis filia, uxor Proeti, propter amorem Bellerophontis. Euadne Philaci filia, propter Capaneum coniugem qui apud Thebas perierat, in eandem pyram se coniecit. Aethra Pithei filia propter filiorum mortem ipsa se interfecit. Deianira Oenei filia propter Herculem decepta a Nesso quod ei tunicam miserat, in qua conflagrauit. Laodamia Acasti filia propter desiderium Proteusilai mariti. Hippodamia † Oenei filia, uxor Pelopis, quod eius suasu Chrysiippus occisus est. Megera Autolyce filia propter Hippothoi filij mortem. Alcestis Pelei filia propter Admetum coniugem uiscaria morte obiit. Iliona Priami filia propter casus parentum suorum. Themisto Hypsei filia impulsu Inus, quod filios suos occidit. Erigone Icaris filia propter interitum patris suspendio se necauit. Phaedra Minois filia propter Hippolytum priuignum suum suspendio se necauit, ob amorem. Phyllis propter Demophoonta Thesei filium, ipsa se suspendio necauit. Canace Aeoli filia propter amorem Macarei fratris, ipsa se interfecit. Byblis Miletis filia propter amorem Cauni fratris ipse se interfecit. Calypso Atlantis filia propter amorem Ulyssis ipsa se interfecit. Dido Beli filia, propter Aeneae amorem se occidit. Iocasta Menoeci filia propter interitum filiorum & nefas. Antigona Oedipodis filia propter sepulturam Polynices. Pelopea Thyestis filia, propter scelus patris. Thibbe Babylonia propter Pyramum, quod ipse se interfecerat. Semiramis in Babylonia equo amisso in pyram se coniecit.

## CCXLIII. Qui cognatos suos occiderunt.

**T**heseus Aegei filius, Pallantem filium Nilei fratris. Amphitryon Electryonem † Perli filium. Meleager Oenei filius auunculos suos Plexippum & Agenorem, propter Athalantam Schoenei filiam. Telephus Herculis filius Hippothoum & Nerea auiae suae filios. Aegisthus Atreum & Agamemnonem Atrei filios. Orestes Aegisthum Thyestis filium. Megapenthes Proeti filius, Perseum Iouis & Danaes filium propter patris mortem. Abas propter patrem Lynceum Magapentheum occidit. Phegeus Alpei filius, Alpheisiboeae filiae suae filiam. Amphion Terei filius, auis sui filios. Atreus Pelopis filius, Tantalum & Plisthenem Thyestis filios infantes in epulis Thyesti apposuit. † Phillus Herculis filius, Sthenelum Electryonis proauis sui fratrem. Medus Aegei filius, Persen Aeetae fratrem Solis filium. Daedalus Eupalami filius, Perdicken sororis suae filium, propter artificij inuidiam.

## CCXLV. Qui soceros &amp; generos occiderunt.

**I**ason Aesonis filius Phlegionae, Pelops Tantali filius, Oenomaum Martis filium.

## Qui generos suos occiderunt.

Phlegeus Alpei filius, Alcmaonem Amphiarai filium. Idem & Eurypyllum. Aeeta Solis filius Phryxum Athamantis filium.

CCXLVI. *Qui filios suos in epulis consumpserunt.*

**A** Tereus Martis filius ex Progne Ilyn. Thyestes Pelopis ex Aërope, Tantalū & Plifthenem. Clymenus Schoenei filius ex Harpalice filia, filium suum.

CCXLVII. *Qui à canibus consumpti sunt.*

**A** Ctaon Aristei filius, † Thasius, Deloami sacerdotis Apollinis filius, ex eo Delo nullus canis est. Euripides tragœdiarum scriptor, \* in templo consumptus est.

Thasius, ut apud  
Quid. in Ibln.

CCXLVIII. *Qui ab apro percussi interierunt.*

**A** Donis Cinyræ filius, Ancaeus Lycurgi filius à Calydonio. Idmon Apollinis filius, qui extra metam exierat cum Argonautis apud Lycum regē. † Hyon ab apro uel leone, Atlantis & Pleionis filius.

Hyas

CCXLIX. *Faces sceleratæ.*

**F** Acem, quam sibi uisa est parere Hecuba Cissei filia, siue Dymatis. Nauplii, ad saxa Capharæ, cum naufragium Achiui fecerunt. Helenæ, quam de muris ostendit, & Troiam prodidit. Althææ, quæ Meleagrum occidit.

CCL. *Quæ quadrigæ rectores suos prodiderunt.*

**P** haetonta Solis filium ex Clymene. Laomedonta Ili filium ex Leucippe. Oenomaum Martis filium ex Asterie, Atlantis filia. Diomedem Atlantis filium, ex adem. Hippolytum Thesei filium ex Antiope Amazone. Amphiarau Oiclei filium ex Clytemnestra, Thestij filia. Glauco Sisyphi filium ludis funebribus, Pelian \* equæ suæ consumpserunt. Iasonem Iouis filium ex Electra Atlantis filia. Salmonæus, qui fulmina in quadrigas sedens imitabatur, cum quadriga fulmine ictus.

CCLI. *Qui licentia Parcarum ab inferis redierunt.*

**B** Ceres Proserpinam filiam suam quærens. Liber pater ad Semelem matrem suam Cadmi filiam descendit. Hercules Iouis filius ad canem Cerberum educendum. Asclepius Apollinis & Coronidis filius. Castor & Pollux Iouis & Ledæ filij alterna morte redeunt. Proteus Iphicli filius, propter Laodamiâ Acasti filiam. Alcestis Pelei filia, propter Admetum coniugem. Theseus Aegæi filius, propter Pirithoum. Hippolytus Thesei filius, uoluntate Dianæ, qui postea Virbius est appellatus. Orpheus Oagri filius, propter Eurydicem coniugem suam. Adonis Cinyræ & Zmirnæ filius, uoluntate Veneris. Glauco Minois filius, restitutus à Polydo Carani filio. Vlysses Laertæ filius, propter patrem. Aeneas Anchisæ filius, propter patrem. Mercurius Maïæ filius, assiduus itinere.

CCLII. *Qui lacte ferino nutriti sunt.*

**T** elephus Herculis & Auges filius ab cerua. Aegisthus Thyestis & Pelopis filius ab capra. Aeolus & Boëtus Neptuni & Menalippes filij, à uacca. Hippothous Neptuni & Alopes filius, ab equa. Romulus & Remus Martis & Ilia filij, ab lupa. Antiochus Nestoris filius expositus in Ida monte, ab cane. Harpalice Harpalici regis Amymneorum filia, à uacca & equa. Camilla Metabi regis Volscorum filia, ab equa.

CCLIII. *Quæ contra fas concubuerunt.*

**I** ocaste cum Oedipo filio. Pelopea cū Thyeste patre. Harpalice cum Clymeno patre. Hippodamia cum Oenomaο patre. Procris cū Erichtheo patre, ex quo natus est Aglaurus. Nietymene cum Epopeo patre, rege Lesbiorum. † Menophrus cum Cyllene filia in Arcadia, & cum Bliade matre sua.

Menephyon, ut  
Quid. 7. Meta.

CCLIII. *Quæ pijsimæ fuerunt, uel pijsimi.*

**A** ntigona Oedipi filia, Polynicen fratrem sepulturæ dedit. Electra Agamemnonis filia, in fratrem Orestē. Iliona Priami filia, in fratrem Polydorū, & parentes. Pelopea Thyestis filia in patrē, ut eum uindicaret. Hypsipyle Thorantis filia patri, cui uitam concessit. Calciope filia patrem non deseruit, regno amisso. Harpalice Harpalici filia, in bello patrem seruauit, & hostem fugauit.

Cimoni, ut in  
vulgatis codici-  
bus Valerij legi-  
tur lib. 5. cap. 4.  
Anapias fortas-  
sis; & Amphimo-  
mus intelligen-  
di, de quibus idē  
Valerius lib. 5.  
Cleobis & Bi-  
ton ab Herodo-  
to uocantur. uis  
de libro primo.

Erigone Icarī filia, patre amisso, suspendio se necauit. Agaue Cadmi filia, in Illy-<sup>A</sup>  
rica Lycotherfen regem interfecit, & patri suo regnum dedit. Xantippe Myco-  
ni patri in cluso carcere, lacte suo alimentum uitę præstitit. Tyro Salmonei filia,  
propter patrem filios suos necauit. In Sicilia cum Aetna mons primū ardere  
cœpit, Damon matrem suam ex igne rapuit. Item Pythia patrem. Aeneas item  
in Illo Anchisem patrem humeris, & Ascanium filium ex incendio eripuit. Cle-  
ops & Bitias Cidippe filij. Cidippe sacerdos Iunonis Argiuę, cum bores in pa-  
stionem misisset, neq; ad horam qua sacra in monte ad templum Iunonis duci  
& fieri deberent, apparerent, & essent mortui: quę nisi ad horam sacra facta es-  
sent, sacerdos interficiebatur. inter quam trepidationem Cleops & Bitias pro-  
bubus sub iugo se iunxerunt, & ad fanum sacra, & matrē Cidippem in plaustrō  
duxerunt: sacrificioq; peracto, Cidippe precata est Iunonem, si sacra eius castē  
coluisset, si filij aduersus eam pijs fuissent, ut quicquid bonum mortalibus pos-  
set contingere, id filijs eius contingeret. Precatione peracta plaustrum & ma-  
trem filij domū reduxerunt, & fessi somno acq̄ieuerunt. At Cidippe diligēter  
agnouit nihil esse melius mortalibus q̄ mori: & ob hoc obiit uoluntaria morte.

CCLV. Quę impie fuerunt.

**S**Cylla Nisi filia patrem occidit. Ariadne Minois filia fratrem & filios occidit.  
Sprogne Pandionis filia filium occidit. Danaides coniuges suos patruales  
occiderunt. Lemniades in Lemno insula patres & filios occiderunt. Harpalice  
Clymeni filia, filiū quem ex patris concubitu pepererat, occidit. Tullia Roma-  
norum super parentis corpus currum duxit, unde uicus sceleratus est dictus.

CCLVI. Quę castissima fuerunt.

**P**enelope Icarij filia uxor Ulyssis, Euadne Philacis filia coniunx Capanei,  
Laodamia Acasti filia coniunx Protefilai, Hecuba Cissei filia uxor Priami,  
Theonoe Thestoris filia uxor Admeti, Romanorum Lucretia Lucretij filia,  
coniunx Collatini.

CCLVII. Qui inter se amicitia iunctissimi fuerunt.

**P**ylades Strophij filius cum Oreste Agamemnonis filio. Pirithous Ixionis  
filius cum Theseo Aegei filio. Achilles Pelei filius cum Patroclo Menestij  
filio. Diomedes Tydei filius cum Sthenelo Capanei filio. Peleus Aeaci filius cum  
Phœnice Amyntoris filio. Hercules Iouis filius cum Philocteta Peantis filio. Ar-  
modius & Aristogiton more fraterno. In Sicilia Dionysius tyrannus crudelissi-  
mus cum esset, suosq; ciues cruciatibus interficeret, Mœros tyrannum uoluit  
interficere: quem satellites cum deprehendissent, armatum ad regem perduxerunt,  
qui interrogatus, respondit se regem uoluisse interficere. quem rex iussit  
crucifigi. à quo Mœrus petit tridui comēatum, ut sororem suam nuptui collo-  
cāret, & daret tyranno Selinuntium amicū suum & sodalem, qui sponderet eū  
tertio die uenturum. cui rex indulgit comēatum ad sororem collocandā, dicitq;  
rex Selinuntio, ut nisi ad diem Mœrus ueniret, eum eandem poenā passurum,  
& dimitti Mœrum. Qui collocata sorore, cum reuerteretur, repente tempesta-  
te, & pluuia orta, flumen ita increuit, ut nec transiri nec transnari posset. ad cu-  
ius ripam Mœrus confedit, & flere cœpit, ne amicus pro se periret. Phalaris autē  
Selinuntium crucifigi cum iuberet, ideo quod horę sex tertij iam diei essent, nec  
ueniret Mœreus, cui Selinuntius respondit, diem adhuc nō præterisse. Cumq;  
iam horę nouem essent, rex iubet duci Selinuntium in crucem. Qui cum duceretur,  
uix tandem Mœrus liberato flumine, consequitur carnificem, exclamatq;  
à longe: Sustine carnifex, adsum quem spopōdit. Quod factum regi nunciatur.  
quos rex ad se iussit perducti, rogauitq; eos, ut se in amicitia reciperent, Armo-  
dius & Aristogitonu, itaq; Mœro cōcessit. idem in Sicilia eundem Phalarim  
Armodius cum uellet interficere, simulationis causa serophā porcellos habentem  
occidit, & uenit ad Aristogitonem amicum suum ense sanguinolento, di-  
citq; se matrē interfecisse, rogatq; eum ut se celaret: qui cum ab eo celaretur, ro-  
gauit

**A**gavit Aristogitonem, ut progredere, rumoresque qui essent de matre sibi renunciat, nullos esse rumores: qui uespere ita litem contraxerunt, ut alius alio potiora ingererent: nec ideo Aristogiton uoluit obicere, eum matrem interfecisse. Cui Armodius patefecit, se scropham procellos habentem interfecisse, & ideo matrem dixisse, cui indicat se regem uelle interficere: rogatque eum, ut sibi adiutorio esset, qui cum ad regem interficiendum uenissent, deprehensi sunt a satellitibus armati, & cum perducerentur ad tyrannum, Aristogiton a satellitibus effugit. Armodius autem solus cum perductus esset ad regem, quaerentem ab eo quis ei fuisset comes, ille ne amicum proderet, linguam dentibus sibi praecidit, eaque regis in faciem inspuat. Nisus cum Euryalo suo, pro quo & mortuus est.

<sup>a</sup> Eadem de Damone & Pythia Valer. lib. 4. cap. 7. refert. Quamquam haud scio an hic quoque in proprijs nominibus erratum sit, quemadmodum supra quoque.

## CCLVIII. Atreus &amp; Thyestes.

**A**treus & Thyestes germani cum in dissensione sibi nocere non possent, in simulatam gratiam redierunt, qua occasione Thyestes cum fratris uxore concubuit. Atreus uero ei filium epulando apposuit: quae sol ne pollueretur, aufugit. Sed ueritatis hoc est: Atreum apud Mycenae primam solis eclipsim inuenisse: cui inuidens frater, ex urbe discessit.

## CCLIX. Lynceus.

**L**ynceus rex Siciliae fuit, qui missum a Cerere Triptolemum, ut hominibus frumentum monstraret, susceptum hospitio, ut in se gloriam tantam migraret, interimere cogitauit. Ob quam rem irata Ceres, eum conuertit in lyncem uarij coloris, ut ipse uariae mentis extiterat.

Lynceus alij.  
Scythiae fortasse  
se: sic enim &  
Boccacius legit.

## CCLX. Eryx.

**E**ryx Veneris & Butae filius fuit, qui occisus ab Hercule est. moti ex sepultura sua nomen imposuit, in quo Aeneas Veneris templum constituit. in hoc autem monte dicitur etiam Anchises sepultus, licet secundum Catonem ad Italiam uenerit.

## CCLXI. Agamemnon qui ignarus Dianae ceruam occidit.

**C**um de Graecia ad Aulidem Danae uenissent, Agamemnon Dianae ceruam occidit ignarus: unde dea irata, flatus uentorum remouit. Quare cum nec nauigare possent, & pestilentiam sustinerent, consulta oracula dixerunt, Agamemnonio sanguine esse placandam Dianam. Ergo cum ab Vlyxe per nuptiarum simulationem, adducta Iphigenia in eo esset ut immolaretur, numinis miseratione sublata est, & cerua supposita, & translata ad Tauricam ciuitatem, regi Thoanti tradita est, sacerdosque facta, ductum ne Dianae secundum consuetudinem statutam, humano sanguine numen placaret, cognouit fratrem Orestem, qui accepto oraculo carendi \* sororis causa, cum amico Pylade Colchos petierat, & cum occiso Thoante simulacrum sustulit, absconditum fasce lignorum, (unde & fascelis dicitur, notandum a face cum qua pingitur, propter quod & lucifera dicitur) & Ariciam detulit. Sed cum postea Romanis sacrorum crudelitas displiceret, quamquam serui immolarerentur, ad Laconas Diana translata est, ubi sacrificij consuetudo adolescentum uerberibus seruabatur, qui uocabantur Bomonica, quia tauri superpositi contendebant, qui plura posset uerba sustinere. Orestis uero ossa de Aricia Romam translata sunt, & condita ante templum Saturni, quod est ante clium Capitolinum iuxta Concordiae templum.

Videtur deesse  
aliquid.

Hic iterum desunt octo capita, ut uidere est in indice.

Iouis & Europae filius, Cygnus alter Martis filius, quem idem Hercules occidit.

## CCLXX. Qui formosissimi fuerunt.

**I**asion & Ithij filius, quem Ceres dicitur amasse, quod ipsum historijs creditur. Cinyras Paphi filius rex Assyriorum. Anchises Assaraci filius, quem Venus amauit. Alexander Paris Priami filius & Hecubae, quem Helena secuta est. Nireus Charopis filius, Cephalus Padiionis filius, quem Aurora amauit. Titho

Coriti alij.  
alij Minois



Suprà Deionis  
filium dixit.

nus Laomedontis filius Auroræ coniunx, Parthenopæus Meleagri & Atalan-  
tes filius, Achilles Pelei & Thetidis filius, Patroclus Menœtj filius, Idome-  
neus qui Helenā amavit. Theseus Aegei & Aethræ filius, quē Ariadne amavit.

CCLXXI. Qui ephēbi formosissimi fuerunt.

*Iupiter* **A**Donis Cinyræ & Smyrnæ filius, quem Venus amavit. Endymion Aeto-  
li filius, quem Luna amavit. Ganymedes Erichthonij filius, quē † Iouis a-  
mavit. Hyacinthus Oebali filius, quem Apollo amavit. Narcissus Cephisi flu-  
minis filius, qui se ipsum amavit. Atlantius Mercurij & Veneris filius, qui her-  
maphroditus dictus est. Hylas Theodamantis filius, quem Hercules amavit.  
Chrylippus Pelopis filius, quem Theseus ludis rapuit.

Deest caput CCLXXII. De ijs qui in Arcopago causam dixerunt.

CCLXXIII. Qui primi ludos fecerunt, usq; ad Aeneam quintum decimum.

*quem* **Q**Vinto loco Argis, quos fecit Danaus Beli filius, filiarum nuptijs cantu,  
unde Hymenæus dictus. Sexto autem iterū Argis, quos fecit Lynceus  
Aegypti filius, Iunoni Argiæ, qui appellantur ἀγῶνες ἀργεῖβι: quibus ludis qui  
uicit, accipit pro corona clypeum, ideo quod Abas Lyncei & Hypermestrae fi-  
lius nunciauit, Danaum parentibus perisse, cui Lynceus de templo Iunonis Ar-  
giæ detraxit clypeum † quod Danaus in iuuenta gesserat, & Iunoni sacrauerat,  
& Abanti filio muneri dedit. In his ludis qui semel uicit, & iterum descendit ad  
certamen, ut nisi iterum uincat, saepe descendat. Septimo autem loco Per-  
seus Iouis & Danaes filius, funebres Polydectæ nutritori suo in insula Seri-  
pho, ubi cum luctatur, percussit Acrisium auum suū, & occidit. Itaq; quod sua  
uoluntate noluit, in deorum factus est numero. Octauo loco fecit Hercules  
Olympiæ gymnicos, Pelopi Tantali filio, in quibus ipse contendit, pammachū  
quod nos pancratiū uocamus, cum Achareo. Nono loco facti sunt in Nemea **B**  
Archemoro Lyci & Eurydices filio, quos fecerūt septē duces qui Thebas ibāt  
oppugnatū. in quibus ludis postea uicerunt cursu Eunæus & Deiphylus Iaso-  
nis & Hypsipyles filij. his quoq; ludis pythaeus, qui Pythia cantauerunt, septē  
habuit palliatos: qui uoce cantauerunt, unde postea appellatus est Choraules.

Decimo Isthmia Melicertæ Athamatis filio & Inūs, fecisse dicitur Eratocles,  
alij poëtae dicunt Theseum. Undecimo fecerunt Argonautæ in Propontide  
Cyzico regi unā cum filio, quem Iason imprudens noctu in litore occiderat,  
saltu, luctatione, & iaculo. Duodecimo autē Argiuis, quos fecit Acastus Pe-  
lei filius. his ludis uicerūt, Zethus Aquilonis filius dolichodromo, Calais eius-  
dē filius diaulo, Castor Iouis filius stadio, Pollux eiusdē filius cestu, Telamon  
Aeaci filius disco, Peleus eiusdē luctatione, Hercules Iouis filius pammacho,  
Meleager Oenei filius iaculo, Cygnus Martis filius armis occidit Pilum Dio-  
doti filium, Bellerophontes uicit equo. Quadrigis autem uicit Iolaus Iphicli fi-  
lius, Glaucum Sisyphi filium, quem equi mordici distraxerunt. Eurytus Mercurij  
filius sagittis, Cephalus Deionis filius funda, Olympus Marsyæ discipulus ti-  
bijs, Orpheus Oeagri filius cithara, Linus Apollinis filius cātu, Eumolpus Ne-  
ptuni filius ad Olympi tibijs uoce. Tertiodecimo fecit in Ilio Priamus cen-  
*certauerunt* taphium Paridi, quem natū iusserat interfici, gymnicos, in quibus † certati sunt  
cursu, Nestor Nerei filius, Helenus Priami filius, Deiphobus eiusdem, Poli-  
tes eiusdem, Telephus Herculis filius, Cygnus Neptuni filius, Sarpedon Iouis  
filius, Paris Alexander pastor Priami ignarus filius, uicit autem Paris, & inuen-  
tus est esse Priami filius. Quartodecimo Achilles Patroclo funebres, in qui-  
bus Ajax uicit lucta, & accepit lebetem aureum munus. deinde Menelaus ui-  
cit iaculo, & accepit muneri iaculum aureum. dimisso spectaculo eodem, Phry-  
gas captiuas duodecim in rogam Patrocli & equum & canē coniecit. Quin-  
todecimo fecit Aeneas Veneris & Anchisæ filius, in Sicilia ad Acesten Crinisi  
fluminis filium, hospitem. Ibi Aeneas patris ornavit exequias, ludicroq; certamine  
hones

**A** honores debitos manibus soluit, in quibus primū nauale certamen fuit de \*Mnestheo, nauis, Pistris Gyas, nauis Chimere; Sergeffus, nauis Cētaurus. Vicit aut cum Cloanthus nauis Scylla, & accepit premiū talentū argenti, auratam clamydē ex purpura intextum Ganymeden. Mnestheus lorica adeptus est, Gygas abstulit lebetas, cymbiaq; argento calata. Sergeffus captiuā cum duobus filiis nomine Pholoen. Secundo deinde certamine cursu, Nifus, Euryalus, Diōres, Salius, Helimus, Panopes. uicit Euryalus, accepit premiū equū phalaris insignē, secundo Helimus Amazoniā pharetrā, tertio Diōres galeam Argolica, Saliō exuuias leonis donauit, Nifō clypeū opus Didymaonis. Tertio deinde certamē cestibus Dares & Entellus. uicit Entellus, accepit premiū taurum, Daretī galeam & ensē tribuit. Quarto deinde certarunt sagitta, Hypocoon, Mnestheus, Acestes, Eurytiō, qui accepit muneri galeā, quia iudicis propter omne Acestæ honorē cessit. Quinto Ascanio puero duce luserūt pueri Troiani.

Scilicet certarunt

CCLXXIII. Quis quid inuenerit.

**N**omine Ceraffus uinum cum Acheloo flumine in Aetolia miscuit, unde miscere *νεπέξω* est dictum. Antiqui autem nostri in lectis triclinariis in pulchris capita asellorum uite alligata habuerunt, significantes \* suauitatem inuenisse. Caper autem uitē quam prorserat, plenius fructum protulit, unde etiam potationem inuenerūt. Pelethronius frenos & stratum equis primus inuenit. Bellona prima acū reperit, quæ græcè belone appellatur. Cadmus Agenoris filius æs Thebis primus inuentū condidit. † Sacus Iouis filius in Panchasia in monte Taso aurum primus inuenit. † Indus rex in Scythia argentū primus inuenit, quod Erichthonius Athenas primū attulit. Elide, quæ urbs est in Peloponneso, certamina quadrigarū primū instituta sunt. Midas rex, Cybeles filius Phryx, plumbum album & nigrū primus inuenit. Arcades res diuinas primi dijs fecerunt. Phoroneus Inachi filius arma Iunoni primus fecit, qui ob eam causam primus regnandi potestatem habuit. Chiron Centaurus Saturni filius, artem medicinam chirurgicam ex herbis primus instituit. Apollo artem oculariam medicinam primus fecit. Tertio autem loco Asclepius Apollinis filius, clinicen reperit. Antiqui obstetrices non habuerunt, unde mulieres uerecundia ductæ interierant. Nam Athenienses cauerāt, ne quis seruus aut foemina artem medicinam disceret. Agnodice quædam puella uirgo concupiuit medicinā discere, quæ cum concupisset, demptis capillis, habitu uirili, se Hierophilo cuidam tradidit in disciplinam. quæ cum artem didicisset, & foeminam laborantem audisset, ab inferiore parte ueniebat ad eam: quæ cū credere se nolisset, aestimans uirum esse, illa tunica sublata, ostendebat se foeminam esse: & ita eas curabat. Quod cum uidissent medici, se ad foeminas non admitti, Agnodicen accusare coeperunt, quod dicerent eum glabrum esse, & corruptorem earum, & illas simulare imbecillitatē. † Quò cū Areopagitæ confedissent, Agnodicen damnare coeperunt, quibus Agnodice tunicā alleuauit, & se ostendit foeminam esse. Et ualidius medici accusare coeperunt, quare \* tū foeminæ principes ad iudiciū conuenerunt, & dixerunt: Vos coniuges nō estis, sed hostes: quia quæ salutem nobis inuenit, eam dāmnatis. Tunc Athenienses legem emendarūt \* ut ingenuæ artem medicinā discerent. Perdix Dædali sororis filius \* & circinū & terrā expiscis spina reperit. Dædalus Eupalami filius, deorū simulacra primus fecit. Euhadnes, qui in Chaldæa de mari exisse dicitur, astrologiā interpretatus est. Lydi surculis \* lanam fecerunt, postea idem samen \* Pan fistulæ cantū primus inuenit. In Sicilia frumentū Ceres prima inuenit. Tyrrhenus Herculis filius tubam primus inuenit, hac ratione, quòd cum carne humana comites eius uescerent, ob crudelitatem incolæ circa regionē diffugerunt. tunc ille quia ex eorū \* decesserat, concha pertusa buccinauit, & pagum conuocauit, testatiq; sunt se mortuū sepulturæ dare, nec consumere. Vnde tuba Tyrrhenū melos dicit. Quod exemplū hodie Romani seruant: & cum aliquis decessit, tubicines cantant, & amici

Euleris

Cæcus, ut Polydorus de inuentibus rerū, quia uis ille Cæco non aurum, sed argentum inuentum tribuit, ut etiam Cadmo nō æs, sed aurum. † Iuncus fortasse

pro Quare

conuocantur, testādi gratia, eum neq; ueneno, neq; ferro interiisse. Cornicines autem classici inuenerunt. Afri & Aegyptij primum fustibus dimicauerunt, postea Belus Neptuni filius gladio belligeratus est, unde bellum est dictum.

CCLXXV. Oppida qui quæ condiderunt.

**I**Ouis in India Thebas Thebaidas, nomine nutricis suæ: quæ Hecatompylæ appellantur, ideo quod centum portas habent. Minerva in Chalcide Athenas, quas ex suo nomine appellauit. Epaphus Iouis filius in Aegypto Mēphim. Arcas Iouis filius, in Arcadia Trapezunta. Apollo Iouis filius Arnas \* Eleusinus Mercurij filius, Eleusinem. Dardanus Iouis filius, Dardaniam. Argus Agenoris filius Argos, quæ \* Cadmus Agenoris filius Thebas Heptapylas, quæ septem portas habuisse dicitur. Perseus Iouis filius Perseida. Castor & Pollux Iouis filij Dioscorida. Medus Aegæi & Medæ filius, in Ecbatanis Medam. Nilus Solis filius, Carmentum \* Liber in India Hammonem. Ephyre nympha Oceani filia Ephyren, quam postea Corinthū appellarunt. Sardo Stheneli filia Sardis. Cynaras Paphi filius, filia suæ nomine Smyrnam. Perseus Iouis filius Mycenæ, Semiramis Dercetis filia in Syria Babylonem.

CCLXXVI. Insula maxima.

**M**Auritaniam posita ad solis occasum in circuitu stadia lxxvj. Aegyptus in sole & austro posita, quem Nilus circumlauat, circuitu stadia \* Sicilia in triscelo \* posita, circuitu stadia xxxdlxx. \* Sardinia in circuitu stadia xcl. Creta in longitudine \* & oppida utraq; parte centum possidet circuitu stadia xxc. Cyprus posita est inter Aegyptum & Africā, similis scuto Gallico \* circuitu stadia xlii. Rhodos in rotundo posita, circuitu stadia xxc. Eubœa cōsimilis arcui circuitu stadia xxcc. Corcyra, ager bonus, circuitu stadia xxc. Sicyon ager bonus, circuitu stadia mille centū. Tenedos insula contra Iliū circuitu stadia mccc. Corfica, ager pessimus, circuitu stadia mccc. Cyclades insulae sunt nouē, id est Andros † Micos, Delos, † Tenedos, Naxos, Seriphus, Gyarus, † Tardos, † Rhene.

CCLXXVII. Rerum inuētores primi.

**P**ARCAE Clotho, Lachesis, Atropos, inuenerunt literas græcas septem A. B. H. T. I. Y. \* Alij dicunt Mercurium, ex gruū uolatu: quæ cum uolant, literas exprimunt. Palamedes autē Nauplij filius inuenit æquæ literas undecim \* Simonides literas æquæ quatuor † ω. ε. ζ. φ. Epicharmus Sículus literas duas † ω & ψ. Has autem Græcas Mercurius in Aegyptum primus detulisse dicitur, ex Aegypto Cadmus in Græciam, quas Euandrus profugus ex Arcadia in Italiā transfulit, quas mater eius Carmenta in Latinas commutauit numero xv. \* Apollo in cithara, cæteras adiecit: idem Mercurius & palestram mortales primus docuit. Ceres fruges serere, boues domare, & alumno suo Triptolemo fruges serere demonstrauit, qui cum seruisset, & sus, id est porcus, quod seuerat effodisset, suam comprehendit, & duxit ad aram Cereris: & frugibus super caput eius positis, eidem Cereri immolauit. Inde primū inuētum est, super hostias molam salis imponere. Velificia primū inuenit Iſis. nam dum quæ-

rit Harpocratem filium suum, rate uelificauit. Minerva prima nauem biproram Danao ædificauit, in qua Aegyptum fratrem profugit.

Desunt nonnulla.

F I N I S.

CLARIS-

Myconos,  
Tenos, Paros.  
Rheniam uocat  
Strabo libro decimo.

alijs ω. ε. ζ. φ.  
alijs ω & ψ

## CLARISSIMI VIRI C. IULII HYGI

NI AVGVSTI LIBERTI POETICON  
Astronomicoꝝ, Libri quatuor.DE MVNDI ET SPHAERAE AC VTRIVSQVE  
partium declaratione, Liber primus.

Prooemium.

HYGINVS M. Fabio S. P. D.



**E**TSI studio grammaticæ artis inductum, non solum uersuum  
 moderatione, quam pauci peruiderunt, sed historiarum quo-  
 que uarietate, qua scientia rerum perspicitur, præstare uideo;  
 facilius etiam scriptis tuis perspicere potest, desideras potius sci-  
 entem quam liberalem iudicem: tamen quo magis exercitatus  
 & nonnullis etiam sapius in his rebus occupatus esse uidear,  
 & ne nihil in adolescentia laborasse dicerer, & imperitorum iudicio desidia su-  
 birem crimen, hoc uelut rudimento scientiæ nisus, scripsi ad te. Non ut imperi-  
 to monstrans, sed ut scientissimum commonens. Sphæræ figurationem, circu-  
 lorumq; qui in ea sunt notationem: & quæ ratio fuerit, ut non æquis partibus di-  
 uiderentur. Præterea terræ marisq; diffinitionem, & quæ partes eius non habi-  
 tantur, ut multis iustisq; de causis hominibus carere uideatur, ordine exposui-  
 mus. Rursusq; redeuntes ad sphæram, duo & 40. signa nominatim pernumera-  
 uimus. Exinde uniuscuiusq; signi historias, causamq; ad sidera perlationis ostē-  
 dimus. Eodem loco nobis utile uisum est persequi eorum corporum deforma-  
 tiones, & in his numerum stellarum. Nec prætermisimus ostendere ad septem  
 circulorum notationem, quæ corpora aut partes corporū peruenirent, & quem  
 admodum ab his diuiderentur. Diximus etiā in æstiuū circuli diffinitione, que-  
 rentes quare non idem hyemalis uocaretur: & quid eos fefellerit, qui ita sense-  
 rint. Et quid in ea parte sphæræ solis efficiat cursus. Præterea quare circulos in  
 octo partes diuideremus, ordine exposuimus. Scripsimus etiam quo loco circu-  
 lus æquinoctialis foret cōstitutus, & quid efficeret ad eū perueniens sol. In eius-  
 dem circuli demonstratione ostendimus, quare Ariēs inter sidera celerrimus di-  
 ceretur. Pauca præterea de hyemali circulo diximus. Exinde zodiacum circulū  
 diffiniuimus, & eius effectus: & quare potius 12. signa quam 11. numerent; quid  
 etiam nobis de reliquis circulis uideretur. His præpositis rebus, ad id loci ueni-  
 mus, ut exponeremus utrum mundus ipse cū stellis uerteretur, an mundo stāte  
 uagæ stellæ ferrent, & quid de eo nobis & cōpluribus uideretur, quæq; ratione  
 ipse mundus uerteretur. Præterea quare nōnulla signa celerius exorta, serius oc-  
 ciderēt: nōnulla etiā tardius cæteris exorta, citius ad occasum peruenirēt. Qua-  
 re etiā quæ signa pariter orientantur, nō simul occidāt. Eodem loco diximus, qua-  
 re non essent in sphæra, superiora interioribus hemicycli æqualia, & quot mo-  
 dis stellas uidere non possimus. præterea scripsimus in 12. signorū ortu, quæ de  
 reliquis corpora exoriri, & quæ eodē tempore occidere uiderent. Deinde per-  
 scripsimus utrū sol cum mundo fixus uerteretur, an ipse per se mouerēt: et cum  
 ipse per se moueatur, & contra 12. signorū ortus eat, quare cū mundo exoriri &  
 occidere. Deinde protinus de Lunæ cursu pauca proposuimus, & utrū suo an  
 alieno lumine uterēt. Eclipsis solis & lunæ quomodo fieret: quare luna per eun-  
 dem circulū iter faciens, celerius sole currere uideat: et quid fefellerit eos qui ita  
 senserint. Quinq; stellæ quantū habeant interuallū, & utrū quinq; an septē sint:  
 & utrum quinq; certæ errent, an omnes: & quinq; quomodo currāt. Diximus  
 etiā qua ratione priores Astrologi non eodē tēpore signa & reliquas stellas re-  
 uerti dixerint, & quare metā diligentissimē obseruasse uideant: & quid reliq; fe-  
 fellerit

fellerit in eadem causa. In his igitur tam multis & varijs rebus non erit mirū aut pertimescendum, quod tantum numerū uersuum scripserimus: neque enim magnitudinem uoluminis, sed rerū multitudinē per nos conuenit spectare. Quod si longior in sermone uisus fuero, non mea facunditate, sed rei necessitate factū existimato: nec si breuius aliquid dixerō, minus idem ualere confidito, quā si pluribus esset audiendum uerbis. Etenim præter nostram scriptionem sphaeræ, quæ fuerunt ab Arato dicta obscurius, persecuti planius ostendimus, ut penitus id quod cœpimus exquisisse uideremur. Quod si uel optimis usus autorib. effecti, ut neque uerius, neque breuius diceret quispiā, nō immeritō fuerim laudari dignus à uobis, quæ uel amplissima laus hominibus est doctis. Si minus, non deprecamur in hac confectione nostram scientiam ponderari. Ideoq; maioribus etiam nitī laboribus cogitamus, in quibus & ipsi exerceamur, & quibus uolumus nos probare quid possimus. Etenim necessarijs nostris hominibus sciētissimis maximas res scripsimus, non leuib. occupati rebus, populī captamus existimationem: sed ne diutius de eo quod negligimus loquamur, ad propositum ueniamus, & initium rerum demonstrabimus.

*De mundo & sphaera.*

**M**undus appellatur is qui constat ex sole & luna & terra, & omnibus stellis. Sphaera est species quædam in rotundo conformata, omnibus ex partibus æqualis apparens, unde reliqui circuli finiuntur. Huius autem neque exitus, neque initium potest definiri. Ideo quod in rotundo omnes tractus & initia & exitus significari possunt.

*De Centro.*

**C**entrū est, cuius ab initio circunductio sphaeræ terminat, ac terræ positio constituta declaratur.

*De Axi.*

**D**imensio quæ totius ostenditur sphaeræ est, cum ex utrisq; partibus eius ad extremam circunductionem recte, ut uirgulæ perducuntur, quæ dimensio à compluribus axis est appellata. huius autem cacumina, quibus maximè sphaera nititur, Poli appellantur: quorum alter ad aquilonem spectans, Boreus: alter adpositus Austro, Notius est dictus.

*De significationibus.*

**S**ignificationes quædam in circunductionem sphaeræ circuli appellantur, è quibus paralleli dicuntur, qui ad eundem polum constituti finiuntur. Maximi autem sunt, qui eodem centro quo sphaera continentur. Horizon appellatur is, qui terminat ea quæ perspicere aut nō uideri possunt. Hic autem incerta ratione diffinitur, quod modò polo subiectus, & circulis his qui paralleli dicuntur, modò duobus extremis & æqualibus nixus, modò alijs partibus adiectus terræ peruidetur ita, ut cunctæ fuerit sphaera collocata.

*De Polo.*

**P**olus is qui Boreus appellatur, peruideri potest semper. Notius autem, ratione dissimili semper est à conspectu semotus. Naturalis autem mundi statio physice dicit. ea est enim Boreo polo finita, ut omnia è dextris partibus exoriri, in sinistris occidere uideantur. Exortus enim est subita quædam species obiecta nostro conspectui. Occasus autem pari de causa, ut erepta ab oculis uisa.

*De figuratione circulorum sphaeræ.*

**I**n finitione mundi circuli sunt paralleli quinque, in quibus tota ratio sphaeræ consistit, præter eum qui zodiacus appellatur, qui quod non ut cæteri circuli certa dimensione finitur, & inclinatio alijs uidetur, loxos à Græcis est dictus. Quinque autem, quos supra diximus, sic in sphaera metiuntur, initio sumpto à polo qui Boreus appellatur, ad eum qui Notius & Antarcticos uocatur. In 30. partes unumquodq; hemisphaerium diuiditur, ita uti dimensio significari uideatur in tota sphaera per 60. partes factas. Deinde ab eodem principio Boreo sex partib. ex utraq; finitione sumptis, circulus ducitur, cuius centrū ipse est polus finitus,

**A** finitus, qui circulus arcticus appellatur, quod intra eum arcturi simulacra, ut inclusa perspicuntur: quæ signa à nostris ursarum specie ficta, septentriones appellantur. Ab hoc circulo de reliquis partibus quinque sumptis eodem centro quo supra diximus circulus ducitur, qui therinos tropicos appellatur. Ideo quod sol cum ad eum circulum peruenit, æstatem efficit eis qui in aquilonis finibus sunt: hyemem autem, eis quos austris flatibus appositos antea diximus. Præterea quod ultra eum circulum sol non transit, sed statim reuertitur, tropicos est appellatus. Ab hac circuli significatione quatuor de reliquis partibus sumptis ducitur circulus æquinoctialis, à Græcis isemerinos appellatus, ideo quod sol cum ad eum orbem peruenit, æquinoctium perficit. hoc circulo factis, dimidia sphaera pars constituta perspicitur. Et contrario item simili ratione à Notio polo sex partibus sumptis, ut supra de boreo diximus, circulus ductus antarcticus uocatur: quod contrarius est circulo, quem arcticum supra ei diffiniuimus. Hac diffinitione sphaera centroque poli, qui Notius dicitur, quinque partibus sumptis circulus chimerinus tropicus instituitur, à nobis hyemalis, à nonnullis etiam brumalis appellatus. ideo quod sol cum ad eum circulum peruenit, hyemem efficit his qui ad aquilonem spectant, æstatem autem his qui in Austris partibus domicilia constituerunt. Quanto enim abest longius ab illis qui in aquilonis habitant finibus, hoc hyeme maiore conflantur, æstate autem hi quibus sol appositus peruidetur. Itaque Aethiopes sub utroque orbe necessario fiunt. Ab hoc circulo ad æquinoctialem circulum, reliquæ sunt partes quatuor. Ita ut sol per octo partes sphaerae currere uideatur. Zodiacus autem circulus sic uel optimè diffiniri poterit, ut signis factis, sicut postea dicemus, ex ordine circulus perducatur. Qui autem Lacteus uocatur, contrarius æquinoctiali, ibi oportet ut eum medium diuidere, & bis ad eum peruenire uideatur, semel in eo loco ubi aquila constituitur, iterum autem ad eius signi regionem quod procyon uocatur. Duodecim signorum partes sic diuiduntur. quinque circuli, de quibus supra diximus, ita finiuntur, ut unusquisque eorum diuidatur in partes duodecim, & ita ex eorum punctis lineæ perducantur, quæ circulos significant factos in quibus duodecim signa describantur. Sed à nonnullis imperitoribus quaeritur, quare non equis partibus circuli finiantur, hoc est, ut de 30. partibus quinque partes diuidantur, & ita circuli pari ratione ducantur. Id facillime defendi posse confidimus. Cum enim media sphaera diuisa est, eius circuli nullus potest equalis esse, qui quamuis proximè eum accedat, tamè minor esse uideatur. Itaque qui primum sphaeram fecerunt, cum uellent omnium circulorum æquas rationes esse, pro rata parte uoluerunt significare, ut quanto magis à polo discederetur, hoc minorem numerum partium sumerent in circulis metiendis, quo necesse his erat maiorem circulum definire. Quod etiam ex ipsa sphaera licet intelligere. Quanto magis à polo discedes, hoc maiores circulos fieri, & hac re minorem numerum duci, ut pares eorum uideantur effectus. Et si non in 30. partes unumquodque hemisphaerium diuidatur, sed in alias quotlibet finitiones, tamen eò ratio peruenit eius ac si 30. partes fecisset.

## De Zodiaco circulo.

**Z**odiacus circulus tribus his subiectus, de quibus supra diximus, ex quadam parte contingit æstiuum & hyemalem circulum, æquinoctialem autem medium diuidit. Itaque sol per zodiacum circulum currens, neque extra eum transiens, necessario cum signis his, quibus innixus iter conficere uidetur, peruenit ad eos quos supra diximus orbem, & ita quatuor tempora definit. Nam ab Ariete incipiens, uer ostendit: & taurum & geminos transiens, idem significat. Sed iam capitibus geminorum circulum æstiuum tangere uidetur: & per cancrum & leonem transiens & uirginem, æstatem efficit. Et rursus à uirginis extrema parte transire, ad æquinoctialem circulum perspicitur. In libra autem æquinoctium conficit, & autumnum significare incipit, ab hoc signo transiens ad scorpium & sagittarium. Deinde protinus incurrit in hyemalem circulum, & capricornum, & aquario;

aquario, piscibus hyemem transigit. Itaque ostenditur non per tres ipsos circulos currere, sed zodiacum transtiens ad eos peruenire. Sed quoniam de his rebus diximus, nunc terræ positionem definiemus, & mare quibus locis interfectum uideatur, ordine exponemus.

De terra & mari.

**T**erra mundi mediâ regione collocata, omnibus partibus æquali distans interuallo, centrum obtinet sphaeræ. Hanc mediâ diuidit axis in dimensione totius terræ. Oceanus autem regione circumductionis sphaeræ profusus, propè totius alluit fines. Itaque & signa occidentia, in eundem decidere existimantur. Sic igitur & terras contineri, poterimus explanare. Nam quæcunq; regio est, quæ inter arcticum & æstiuum finem collocata est, ea diuiditur trifariam, e quibus una pars Europa, altera Africâ, tertiâ Asia uocatur. Europam igitur ab Africâ diuidit mare ab extremis Oceani finibus. & Herculis columnis. Asiâ uerò & Libyam cum Aegypto determinat os Nilii fluminis, quod Canopicum appellatur. Asiam ab Europa Tanais diuidit, bifariam se conueniens in paludem, quæ Mæotis appellatur. Hac igitur definitione facillè peruidet, mare omnibus obiectum finibus terræ. Sed ne uideatur nonnullis mirum, cum sphaera in sexaginta partes diuidatur, ut antè diximus, quare definiuimus ab æstiuo circulo ad arcticum finem duntaxat habitari, sic uel optime defendimus. Sol enim per mediâ regionem sphaeræ currens, nimium his locis efficit feruorem. Itaque quæ finis est ab æstiuo circulo ad hyemalem, ea terra à Græcis *Ἀρκτικὴ* uocatur, quod neque fruges propter exustam terram nasci, neque homines propter nimium ardorem durare possunt: extremæ autem regiones sphaeræ duorum circulorum, quorum alter Boreus, alter Notus uocatur, sine arctici circuli, & eius qui antarcticus uocatur, non habitantur, ideo quod sol est semper ab his circulis longè, uentique assiduos habent flatus. Quamuis enim sol perueniat ad æstiuum circulum, tamè longè ab arctico uidebitur sine. id ita esse, hinc quoque licet intelligere. Cùm enim sol peruenit ad eum circulum qui hyemalis uocatur, & efficiet nobis qui propè eum sumus constituti nimium frigus, qui arbitramur eis locis frigoris esse, qui longius etiam absunt à nobis. Quod cum in hac parte sphaeræ fiat, idem in altera parte definitum putabimus: ideo quod similes eius sunt effectus. Præterea hinc quoque intelligimus illic maximum frigus, & in æstiuo circulo calorem esse, quod qua terra habitatur, eos uidemus qui proxime sunt arcticum finem, uti braccis & eiusmodi uestitu uestiuntur. Qui autem proximi sunt æstiuo circulo, eos æthiops & perusto corpore esse. Habitat autem sic temperatissimo cælo, cum inter æstiuum circulum & arcticum finem hæc perueniat temperatio, quod ab arctico circulo frigus, ab æstiuo feruor exortus in unum concurrens, mediâ efficit finem temperatam, quæ habitari possit. Itaque cum sol ab eo loco discessit, hyeme necessario conflictamur, quod uentum ex orientem non reuerberat sol. Quod cum ueniat in hac definitione, illud quod fieri posse uidemus, ut hyemali circulo quoque aut ad arcticum finem habitari possit, quod pares eodem proueniant casus, certum quidem esse nemo contendit: neque peruenire eò potest quicquam propter interiectum terræ, quæ propter ardorem non habitatur.

Sed cum uidemus hanc regionem sphaeræ habitari, illam quoque in simili causa posse constitui suspicamur.

CLARIS-

# CLARISSIMI VIRI C. IULII HY-

GINI AVGVSTI LIBERTI, DE SIGNORVM

*coelestium historijs, Liber II.*



Ed quoniam quæ nobis de terræ positione dicenda fuerunt, & sphaeram totam definiuimus: nunc quæ in ea signa sunt, nominabimus sigillatim. E quibus igitur primùm duas arctos & draconem, deinde arctophylaca cum corona dicemus. Cæterùm qui engonasin uocatur, exindelyram cum Olore & Cepheo & eius uxore Calsiopeia, filiaq; Andromeda & genero Perseo. Dicemus etiam protinus aurigam, à Græcis *ἄριοχος* appellatum. Ophiuchum præterea, cum sagitta, & aquila, paruoq; delphine. Inde equum dicemus, cum eo sidere quod Deltoton uocatur. His corporibus enumeratis, ad duodecim signa peruenimus. Ea sunt hæc, aries, taurus, gemini. deinde cancer cum leone & uirgine. Præterea libra dimidia pars scorpionis, & scorpius cum sagittario, & capricorno. Aquarius uerò cum piscibus reliquas habet partes. His cõnumeratis suo ordine, est cetus cum Eridano flumine & lepore. Deinde Orion cum cane, & eo signo quod procyon dicitur. præterea est Argo cum Centauro & ara. Deinde hydra cum pisce qui notius uocatur. Horum omnium non inutile uideatur historias proponere, quæ certè aut utilitatem ad scientiam, aut iocunditatem ad delectationem afferent lectori.

*Arctos maior.*

igitur, ut supra diximus, initium est nobis arctos maxima. Hanc autem Herodotus ait esse Calysto nomine, Lycaonis filia, eius qui in Arcadia regnauit, eamq; studio uenationis inductam, ad Dianam se applicuisse, à qua non mediocriter esse dilectam propter utriusq; cõsimilem naturã. Postea autem ab Ioue cõpressam, ueritatem Dianæ suum dicere euentum, quod diutius celare non potuit. Nam iam utero ingrauescente prope diem partus, in flumine corpus exercitatione defessum cum recrearet, à Diana cognita est non seruasse uirginitatem: cui dea pro magnitudine suspicionis nõ minorem retribuit pœnam. Erepta enim facie uirginali, in ursæ speciem est conuersa, quæ græcè arctos est appellata. In ea figura corporis Arcada procreauit. Sed ut ait Amphiscæ diarum scriptor, Iupiter simulatus effigiem Dianæ, cum uirginem uenantem ut adiutans persequeretur, amotam à conspectu cæterarum compressit. quæ rogata à Diana, quid ei accidisset, quod tam grãdi utero uideretur, illius peccato id euenisse dixit. Itaq; propter eius responsum in quam figuram supra diximus, eam Diana conuertit. Quæ cū in sylua ut fera uagaretur, à quibusdam Aetolorum capta, ad Lycaonem pro munere in Arcadiam cum filio est deducta, ibi dicitur inscia legis in Iouis Lycei templum se coniecisse, quã confestim filius secutus est. Itaq; cum eos Arcades insecuti interficere conarètur, Iupiter memor peccati, ereptam Calysto cum filio inter sidera collocauit. Eamq; Arctum, filium autem Arctophylaca nominauit. de quo postea dicemus. Nonnulli etiam dixerunt, cum Calysto ab Ioue esset compressa, lunonem indignatam in ursam eam conuertisse: quam Dianæ uenanti obuiam factam, ab ea interfectam, & postea cognitam inter sidera collocatã. sed alij dicunt: Cum Calystonẽ Iupiter esset in sylua persecutus, lunonem suspicatam, illud quod euenit, contendisse, ut eum manifestò diceret deprendisse. Iouem autem quo facilius suum peccatum tegetur, in ursæ speciem conuersam reliquisse. lunonẽ autem in eo loco pro uirgine ursam inuenisse, quam Dianæ uenanti ut eã interficeret demonstrasse: quod factum ut perspiceretur, Iouem ægrè tulisse, effigiem ursæ stellis figuratam constituisse. Hoc signum, ut plures dixerunt, non occidit. & qui uolunt aliqua de causa esse institutum, negant Thetis Oceani uxore id recipere, cum reliqua sidera eò perueniant in occasum: quod Thetis

f lunonis



*Aratus* Iunonis sit nutrix, cui Calisto succubuerit ut pellex. † Arietus autē Tegeates <sup>A</sup> historiarum scriptor, non Calisto, sed Megisto dicit appellatam: & non Lycaonis, sed Cetei filiam, Lycaonis neptem. Præterea Cætea ipsum Engonasin nominari. Reliqua uerò superioribus conueniunt. Quæ res in Nonacri monte Arcadiæ gesta narratur.

*Arctos minor.*

**H**anc Aglaosthenes qui Naxica cōscripsit, ait Cynosuram esse, unam de Iouis nutricibus, ex Idæis nymphis, ab eius quoq; nomine & urbem quæ Hestîæa uocatur, à Nicostrato & sodalibus eius constitutam: & portum qui ibi est, & agri maiorem partem, Cynosuram appellatam. Hanc autem inter Curetas fuisse, qui Iouis fuerunt administri. Nonnulli & Helicem & Cynosuram nymphas esse Iouis nutrices dicunt, & hac re etiam pro beneficio in mūdo collocatas, & utrasque Arctos nuncupatas, quas nostri Septentriones dixerunt. Sed maiorem arctum complures plaustrum similem dixerunt, & *ἄρκτον* Græcè appellarunt. Cuius hæc memoriæ prodita est causa. Initio qui sidera peruiderunt, & numerum stellarum in unaquaque specie corporis constituerunt: quod non arctum, sed plaustrum nominauerunt, ex septem stellis duæ quæ pariles & maxime in uno loco uiderentur, pro bobus haberentur, reliquæ uerò quinque figuram plaustri simularent. Itaque & quod proximum huic est signum, Bootē nominari uoluerunt: de quo posterius plura dicemus. Aratus quidem non hac re Bootem, nec illud plaustrum dicit appellari: sed quòd arctum uideatur ut plaustrū circum polum, qui boreas appellatur, uersari, & Bootes agitare eam dicatur. In quo non mediocriter uidetur errare. <sup>Quinque et uiginti</sup> Postea autem de viij. stellis, ut Parmeniscus ait, † quinque sunt à quibusdam astrologis constitutæ, ut ursæ species nō septem stellis perficeretur. Itaq; & ille qui antea plaustrū sequens Bootes appellabatur, Arctophylax est dictus. Et <sup>B</sup> iisdē temporibus quibus Homerus fuit, hæc arctos est dicta. De septentrionibus enim ille dicit, hanc utroque nomine & arctum & plaustrum nominari. Bootis autem nusquam meminît Arctophylaca dici. Incidit etiam compluribus erratio, quibus de causis minor arctos Phœnice appellaretur. & illi qui hanc obseruant, uerius & diligentius nauigare dicantur: & quare si hæc sit certior quàm maior, nō omnes hanc obseruent, qui non intelligere uidentur, de qua hystoria sit profecta ratio, ut Phœnice diceretur. Thales enim qui diligenter de his rebus exquisiuit, & hanc primus arctō appellauit, natione fuit Phœnix, ut Herodotus Milesius dicit. Igitur omnes qui Peloponnesum incolunt, priore utuntur arcto. Phœnices autem quam à suo inuentore acceperunt, obseruant, & hanc studiosius perspiciendo, diligentius nauigare existimantur, <sup>genere</sup> & uerè eam ab inuentoris † nomine Phœnicen appellant.

*Serpens.*

**H**ic uasto copore ostenditur inter duas arctos collocatus, qui dicitur aurea mala Hesperidum custodisse, & ab Hercule interfectus, à Iunone inter sidera collocatus, quòd illius opera Hercules ad eū est profectus, qui hortum Iunonis tueri solitus existimatur. Ait enim Pherecydes, Iunonem cum duceret Iupiter uxorem, Terram inuenisse serentem aurea mala cum ramis. Inde Iunonem admiratam petisse à terra ut in suis hortis sereret, qui erant usq; ad Atlantem montem. Cuius filix cum sæpius de arboribus mala decerperet, Iuno dicitur hunc ibi custodem posuisse. hoc etiam signi erit, quod in sideribus supra eum draconem Herculis simulacrum ostenditur, ut Eratosthenes demonstrat: quare quoduis licet intelligere, hunc maxime draconem dici. \* Nonnulli enim dixerunt hunc draconem à Gigantibus Mineruæ obiectum esse, cum eos oppugnaret: Mineruam uerò arreptum draconem contortum ad sidera iecisse, & ad ipsum axem cœli fixisse. Itaq; adhuc eum implicato corpore uideri, ut nuper ad sidera perlatum.

Arctophy

Arctophylax.

**A** DE hoc fertur, quòd sit Arcas Calystonis & Iouis filius, quem dicitur Lycaona cum Iupiter ad eum in hospitium uenisset, cum alia carne cõcisum pro epulis apposuisse. Studebat enim scire, si deus esset, qui suum hospitium desideraret. Quo facto non minori pœna est affectus, nam statim Iupiter mensa proiecta, domum eius fulmine incendit. Ipsum autem in figuram lupi conuertit. At pueri membra collecta & composita in unum, dedit cuidam Aetolorum alendum. qui adolescens factus, in syluis cum uenaretur, inscius uidit matrem in ursæ speciem conuersam: quam interficere cogitans, persecutus est in Iouis Lycei templum: quò & qui accessisset, mors pœna erat Arcadum lege. Itaque cum utrunq; necesse esset interfici, Iupiter eorum misertus, ereptos inter sidera collocauit, ut antè diximus. Hic autem è facto sequens ursam perspicitur, & arctum seruans Arctophylax est appellatus. Nonnulli hunc dixerunt Icarium, Erigones patrem, cui propter iusticiam & pietatem existimatur Liber pater uinum & uitem & uuam tradidisse, ut ostèderet hominibus quomodo sereretur, & quid ex eo nasceretur: & cum esset natum id, quomodo uti oporteret. qui cum seuisset uitem, & diligentissimè administrando floridam falce fecisset, dicitur hircus in uineam se coniecisse: & quæ ibi tenerrima folia uideret, decerpisse, quo facto, Icarium animo irato tulisse, eumq; interfecisse, & ex pelle eius utrem fecisse, ac uento plenum præligasse, & in medium proiecisse, suosq; sodales circa eum saltare coëgisse. Itaq; Eratosthenes ait, *Ικαρίου ποτι πρῶτα ποδι σπῆται ὁρ χήνοισιν*. Alij dicunt, Icarium cum à Libero patre uinum accepisset, statim utres plenos in plaustrum imposuisse. Hac re etiam Bootem appellatum. qui cum perambulans Atticorum fines, pastoribus ostenderet, nonnulli eorum auuiditate pleni nouo genere potus inducti, somno consopituntur. Atque ut alij aliam se in partem reijciunt, ut semimortua membra iactantes, alia ac decebat loquebantur: reliqui eorum arbitrati uenenum ab Icario datum pastoribus, ut eorum pecora abigeret in suos fines, Icarium interfectum in puteum deiecerunt: sed, ut alij demonstrant, secundum arborem quandam defoderunt. Qui autem obdormierant, experrecti, cum se nunquam melius quiescere faterentur, ac requirerent Icarium, ut pro beneficio muneraretur, interfectores eius animi conscientia permoti statim se fugæ mandauerunt, & in insulam Aetolorum peruenierunt: à quibus ut hospites recepti, domicilia sibi constituerunt. At Erigone Icarij filia permota desiderio parentis, cū eum non redire uideret, ac persequi eum conaretur, canis Icarij, cui Mera fuerat nomē, ululans ut obitum domini lacrymari uideretur, redit ad Erigonem: cui nō minimam cogitatae mortis suspitionem ostendit. Neque enim puella timida suspicari debebat nisi patrem interfectum, qui tot dies ac menses abesset. At canis uestem eius tenens dētibus, perducit ad cadauer. quod filia simulac uidit, desperata spe, solitudine ac pauperie oppressa, multis miserata lacrymis, in eadem arbore, sub qua parens sepultus uidebatur, suspendio mortem sibi consciiuit: cui mortuæ canis spiritu suo parētauit. Nonnulli hunc in puteum se deiecisse dixerunt, Anigrum nomine: quare postea neminē ex eo puteo bibisse, memoriæ tradiderunt. Quorum casum Iupiter miseratus, in astris corpora eorum deformauit. Itaque complures Icarium Bootem, Erigonem uirginem nominauerunt, de qua posterius dicemus. Canem autem sua appellatione & specie Caniculam dixerunt, quæ à Græcis quòd ante maiorem canem exoritur, Procyon appellatur. Alij hos à Libero patre figuratos inter sidera dicunt. Interim cum in finibus Atheniensium multæ uirgines sine causa suspendio sibi mortem consciscerent, quòd Erigone moriens erat precata, ut eodem leto filiarum Atheniensium afficerentur, quo ipsa foret obitura, nisi Icarij mortem persecuti, & eum forent uli. Itaque cum id euenisset, ut antè diximus, petentibus eis, Apollo dedit responsum: Si uellent euentu liberari, Erigonē satisfacerēt.

Oui uidetur Lycaona ipsa pro Boote accipere li. 6. Fastorū. sic enim inquit: Tertia post notas remouere Lycæona Phœbe fertur, & à tergo non habet ursam metum.

Bootes

Aletidas

Qui quòd ea se suspenderat, instituerunt, uti tabula interposita pendente funibus se iactarent, ut qui pendentes, uento mouerentur. Quod sacrificium solenne instituerunt: itaq; & priuatim & publicè faciunt, & id Aletidas appellant, quòd eam patrem persequentem cum cane, ut ignotam & solitariam oportebat, mendicam appellabant, quas Græci aletidas nominant. Præterea canicula exoriens æstu eorum loca & agros fructibus orbabat, & ipsos morbo affectos pœnas Icario cum dolore sufferre cogebat, quòd latrones recepissent. quorum rex Aristeus Apollinis & Cyrenes filius, Actæonis tempore petijt à parête, quo pacto calamitate ciuitatem posset liberare. quem deus iubet multis hostijs expiare. Icarij mortem & ab Ioue petere, ut quo tempore canicula exoriretur, dies quadraginta uentum daret, qui æstum caniculæ mederetur. Quod iussum Aristeus confecit, & à Ioue impetrauit, ut Etesias flarent, quas nonnulli Etesias dixerunt, quòd quotannis certo tempore exoriuntur: Græcè enim ἔτος, annus Latine est. Nonnulli etiam Aetefias appellauerunt, quòd exoptulatę sunt ab Ioue, & ita concessę. Sed hoc in medio relinquatur, ne nos omnia præripuisse existimemur. Sed ut ad propositũ reuertamur. Hermippus qui de sideribus scripsit, ait Cererem cum Iasione Electræ & Coryti filio concubuisse: quamobrem fulmine percussus, complures cum Homero dixerunt. Ex his, ut Petellides Gnosius historiarum scriptor demonstrat, nascuntur filij duo, Philomelus & Plutus, quos negant inter se cõuenisse. Nam Plutum qui ditior fuit, nihil fratri suo de honis cõcessisse: Philomelum autem necessario adductum, quodcunq; habuit, eò boues duos emisse, & ipsum primum plaustrum fabricatum esse. Itaq; arando & colendo agros ex eo se aluisse: cuius matrem miratam inuentum, ut arantem eum inter sidera constituisse, & Bootem nominasse. Ex hoc autem Pareanta demonstrat natum, qui de suo nomine Pari & oppidum Parona appellauit. Corona.

**H**Aec existimatur Ariadne fuisse, à Libero patre inter sidera collocata. Dicitur enim in insula Dia cum Ariadne Libero nuberet, hanc primũ muneris accepisse à Venere & Horis, cum omnes dij in eius nuptijs dona conferrent: sed (ut ait qui Cretica conscripsit) quò tempore Liber ad Minoa uenit, cogitans Ariadnem comprimere, hanc coronam ei muneri dedit: qua delectata, non recusauit conditionem stupri. Dicitur etiam à Vulcano facta ex auro & Indicis gemmis, per quas Theseus existimatur de tenebris labyrinthi ad lucem uenisse, quòd aurum & gemmæ in obscuro fulgorem luminis efficiebant. Qui Argolica scripserunt, hanc afferunt causam, quòd Liber cum impetrasset à parente, ut Semelem matrem ab inferis reduceret, & quærens ad eos descensionem, ad Argiuorum fines peruenisset, obuium ei quendam factum, nomine Hypolipnum, hominem dignum eius seculi: qui petenti Libero, descensionem monstrauit. Hunc autem cum uidisset Hypolipnus puerum ætate miranda, corporis pulchritudine reliquis præstātem, mercedem petijisse ab eo, quæ sine detrimento eius daretur. Liberum autem matris cupidum, si eam reduxisset iurasse, quod uellet se facturum, ita tamen quod Deus homini impudenti iuraret, pro quo Hypolipnus descensum monstrauit. Igitur cum Liber ad eum locum uenisset, & uellet descendere, coronam quam à Venere acceperat deposuit in eo loco, qui Stephanus factus appellatus. Noluit enim secum ferre, ne immortale donum mortuorum tactu coinquinaretur: qui cum matrem incolumen reduxisset, coronam dicitur in astra collocasse, ut æterna memoria nominis efficeretur. Alij dicunt hanc coronam Thesei esse, & hac re propter eum collocatam. Nam qui dicitur in astris Engonasin, is Theseus esse existimatur: de quo posteriora plura dicemus. Dicitur enim, cum Theseus Cretam ad Minoa cum septem uirginibus & sex pueris uenisset, Minoa de uirginibus Peribœam quandam nomine, candore corporis inductum, cõprimere uoluisse, quod cum Theseus passurum se negaret, ut qui Neptuni filius esset,

A esset, & ualeret contra tyrannum pro uirginis incolumitate decertare. \* Itaque cum non iam de puella, sed de Thesei genere controversia facta fuisset, utrum is Neptuni filius esset, nec ne, dicitur Minos anulum aureum de digito sibi detraxisse, & in mare proiecisse: quem referre iubet Thesea, si uellet se credi Neptuni filium esse. Se enim ex Ioue procreatum facile posse declarare. Itaque comprecatus patrem petijt aliquid, ut satisfaceret se ex eo natum: statimque tonitrum & fulgorem coeli, indicium significationis fecisse. Simili de causa Theseus sine ulla praefatione, aut religione parentis, in mare se proiecit: quem confestim delphinum magna multitudo mari prouoluta, lenissimis fluctibus ad Nereidas perduxit: a quibus anulum Minois, & a Theide coronam quam nuptijs a Venere muneri acceperat, retulit, compluribus lucentem gemmis. Alij autem a Neptuni uxore accepisse dicunt. Coronam Ariadnae Theseus dono dicitur dedisse, cum ei propter uirtutem & animi magnitudinem uxor esset concessa: hanc autem post Ariadnae mortem, Liberum inter sidera collocasse.

*Engonasin.*

H Vnc Eratosthenes Herculem dicit, supra draconem collocatum, de quo ante diximus, eumque paratum ut ad decertandum, sinistra manu pellem leonis, dextera clauam tenentem. Conatur interficere draconem Hesperidum, qui nunquam oculos aperuisse somno coactus existimatur, quo magis custos esse demonstratur. De hoc etiam Panyasis in Heraclea dicit. Horum igitur pugnam Iupiter admiratus, inter astra constituit. Habet enim draco caput erectum, Hercules autem dextro genu nixus, sinistro pede capitis eius dextram partem opprimere conatur, dextra manu sublata ut feriens, sinistra proiecta cum pelle leonis, ut is quam maxime dimicantem appareat. & si sit, qui negat hic, (ut Aratus) quicquam posse demonstrari, tamen conabimur ut aliquid uerisimile dicamus. Aratus autem, ut supra diximus, hunc Cetea Lycaonis filium, Megistus patrem dicit esse, qui uidetur ut lamentans filiam, in urse figuram conuersam, genu nixum palmas aduersas tendere ad coelum ut eam sibi Dijs restituant. Hegesianax autem Thesea dixit esse, qui Troezenem saxum extollere uidetur, quod existimatur Aegeus sub eo saxo Pelopium enses posuisse, & Aethrae Thesei matri praedixisse, ne ante eum Athenas mitteret, quam lapide sublato sua uirtute potuisset gladium referre. Itaque niti uidetur, quam altissime potest, ut extollat. Hac etiam de causa nonnulli lyram, quae proxima est ei signo collocata, Thesei esse dixerunt, quod ut eruditus omnium artium, lyram quoque didicisse uidebatur. Id quoque Anacreon dicit, ἀγχι δὲ θηοσίως ἔστο λύρη. Alij dicunt Thaminem a Musis excacatum, ut supplicem ad genua iacentem: dicunt alij, Orpheam a Thracijs mulieribus interfici, quod uiderit Liberi patris initia. Aeschylus autem in fabula quae inscribitur Prometheus Lyomenos, Herculem ait esse non cum dracone, sed cum Liguribus depugnantem. Dicit enim, quo tempore Hercules a Geryone boues abduxerit, iter fecisse per Ligurum fines, quos conatos ab eo abducere pecus, manus contulisse, & quam plures eorum sagittis confixisse. Sed postquam Herculi tela deficerent, multitudine barbarorum & inopia armorum defessum, se ingeniculasse, multis iam uulneribus acceptis. Iouem autem misertum filij, curasse ut circa eum magna copia lapidum esset, quibus se Herculem defendisse, & hostes fugasse. Itaque Iouem in similitudinem pugnantis inter sidera constituisse. Hunc etiam nonnulli Ixiona brachijs uinctis esse dixerunt, quod uim Iunoni uoluerit afferre. Alij Prometheam in monte Caucasi uinctum.

*Lyra.*

L Yra autem inter astra constituta est, hac, uti Eratosthenes ait, de causa, quod Iunio a Mercurio facta de testudine, Orpheo est tradita, qui Calliopes & Oeagri filius fuit, eius rei maxime studiosus. Itaque existimatur sub artificioferas etiam ad se audiendi causa allucuisse, qui querens uxoris Eurydices mortem, ad inferos descendisse existimatur, & ibi deorum progeniem suo carmine

f 3 laudasse,

*De his campis lapide complutis etiam Cato in Originibus. et Mela lib. 26 Geog. meminit*

laudasse, præter Liberum patrem: hunc enim obliuione ductus prætermisit, ut Oeneus in sacrificio Dianam. postea igitur Orpheus, ut etiam plures dixerunt, in Olympo monte, qui Macedoniam diuidit à Thracia, sed ut Eratosthenes ait, in Pangæo sedens, cum cantu delectaretur, dicitur ei Liber bacchas obieciſſe, quæ corpus eius decerperent interfecti. Sed alij dicunt, quòd initia Liberi sit speculatus, id ei accidisse. Musas autem collecta membra sepulturæ mandasse: & lyram quo maximè potuerunt beneficio, illius memoriæ causa figuratam stellis inter sidera constituisse, Apollinis & Iouis uoluntate, quod Orpheus Apollinem maximè laudaret. Iupiter uerò filio beneficium concessit. Alij autem dicunt Mercurium, cum primum lyram fecisset, in Cyllene monte Arcadiæ, septem chordas instituisse ad Atlantidum numerum, quòd Maia una ex illarum numero esset, quæ Mercurij est mater. Deinde cū postea Apollinis boues abegisset, deprehensus ab eo, quo sibi facilius ignosceret, petenti Apollini ut liceret sibi se dicere inuenisse lyram, concessit, & ab eo uirgulam quandam muneris accepit: quam manu tenens Mercurius, cum proficisceretur in Arcadiam, & uidisset duos dracones, inter se coniuncto corpore, alium alium appetere, ut qui dimicare inter se uiderentur, uirgulam inter utrunq; proiecit. Itaque discesserunt: quo facto, eam uirgulam pacis causa dixit esse constitutam. Nonnulli etiam cum faciunt caduceos, duos dracones implicatos uirgula faciunt, quod initium Mercurio fuerat pacis. Eius exemplo, & athletæ in reliquis eiusmodi certationibus uirgula utuntur. Sed ut ad propositum reuertamur. Apollo lyra accepta dicitur Orphea docuisse: & postquam ipse citharam inuenerit, illi lyram concessisse. Nonnulli dixerunt Venerem cum Proserpina ad iudicium Iouis uenisse, cui earum Adonin concederet, quibus Calliopen à Ioue datam iudicem, quæ musa Orphei est mater. Itaque iudicasse, uti dimidiam partem anni earum unaquæq; possideret. Venerem autem indignatam, ut non sibi proprium cōcessisset, obieciſſe omnibus quæ in Thracia sunt mulieribus, ut Orphea amore inducta, ita sibi quæq; appeteret, ut membra eius discerperent. cuius caput in mare de monte perlatum, fluctibus in insulam Lesbion est reiectum: quod ab his sublatum, & sepulturæ est mandatum. pro quo beneficio ad musicam artem ingeniosissimi existimantur esse. Lyra autem à Musis (ut antè diximus) in astra constituta est. Nonnulli aiunt, quòd cum Orpheus primus puerilem amorem induxerit mulieribus, uisum contumeliam fecisse, & hac re ab eis interfectum.

Olor.

**H**Vnc Græci Cygnum appellant: quem complures propter ignotam historiam illis, communi genere auium Ornin nominauerunt, de quo hæc memoriæ prodita est causa. Iupiter cum amore inductus, Nemesis diligere cepisset, neq; ab ea ut secum cubaret impetrare potuisset, hac cogitatione amore est liberatus. Iubet enim Venerem aquilæ simulatam se sequi, ipse in olorem conuersus, ut aquilam fugiens ad Nemesis fugit, & in eius gremio se collocauit. quem Nemesis non aspernata, amplexum tenens, somno est consopita: quam dormientem Iupiter compressit. Ipse autem auolauit, & quia ab hominibus altè uolans cœlo uidebatur, inter sidera dictus est esse constitutus, quod ne falsum uideretur, Iupiter è facto eum uolantem & aquilam consequentem collocauit mundo. Nemesis autem, ut quæ auium generi esset iuncta, mensibus actis, ouum procreauit, quod Mercurius auferens, detulit Spartam, & Ledæ sedenti proiecit in gremium: ex quo nascitur Helena, cæteris corporis specie præstans, quam Leda suam filiam nominauit. Alij autem cum Leda Iouem concubuisse in olorem conuersum dixerunt, de quo in medio relinquimus.

Cepheus.

**H**Vnc Euripides, cum cæteris, Phœnicis filium, Aethiopum regem esse demonstrauit, Andromedæ patrem, quam ceto propositam notissimæ historię

**A** storia dixerunt. Hanc autem Perseum, à periculo liberatam, uxorem duxisset itaque ut totum genus eorum perpetuò maneret, ipsum quoque Cephea inter sidera superiores numerasse.

*Cassiopeia.*

**D**e hac Euripides & Sophocles & alij plures dixerunt, ut gloriata sit, se forma Nereidas prestare: pro quo factò inter sidera sedēs, in siliquaastro constituta est: quę propter impietatem, uertente se mundo, resupinato capite ferri uidetur.

*Andromeda.*

**H**æc dicitur Mineruæ beneficio inter astra collocata propter Persei uirtutem, quòd eam ceto propositam à periculo liberarat: nec enim ab ea minorem animi beneuolentiam pro beneficio accepit. Nam neque pater Cephæus, neque Cassiopeia mater, ab ea potuerunt impetrare quin parentes ac patriam relinquēs, Persea sequeretur, sed de hac Euripides hoc eodē nomīne fabulam commodissimè scribit.

*Perseus.*

**H**ic nobilitatis causa, & quòd inusitato genere concubitionis esset natus, ad sidera dicitur peruenisse. qui missus à Polydectē Magnetis filio ad Gorgonas, à Mercurio, qui eum dilexisse existimatur, talaria & petasum accepit. Præterea galeam, qua indutus ex aduerso non poterat uideri. Itaq; Græci & idē galeam dixerunt esse, non ut quidam inscientissimè interpretātur eum Orci galea usum, quæ res nemini docto potest probari. Fertur etiam à Vulcano falcem accepisse ex adamante factam, qua Medusam Gorgonam interfecit, quòd factum nemo conscripsit. Sed ut ait Aeschylus Tragediarum scriptor in Phorcis, Grææ fuerunt Gorgonum custodes, de quo in primo libro Genealogiarum scripsimus, quæ utraq; uno oculo usæ existimantur. Et ita suo quæque tempore accepto oculo uigilias egisse. Hunc Perseus una earum tradente exceptum, in paludem Tritonida proiecit. Itaq; custodibus excacatis, facile Gorgonam somno consopitam interfecit. Cuius caput Minerua in pectore dicitur habere collocatum. Euhemerus quidem Gorgonam à Minerua dicit interceptam. De qua alio tempore plura dicemus.

*Hemiochus.*

**H**unc nos aurigā Latine dicimus, nomīne Erichthoniū, ut Eratosthenes monstrat. quem Iupiter cum uidisset primū inter homines equos quadrigis iunxisse, admiratus est ingenium hominis, ad Solis inuenta accessisse, quòd princeps quadrigis inter deos est usus, sed Erichthonius & quadrigas, ut ante diximus, & sacrificium Mineruæ, & templum in arce Atheniensium, primus instituit. de cuius progenie Euripides ita dicit, Vulcanum Mineruæ pulchritudine corporis inductum, petiisse ab ea, ut sibi nuberet, neque impetrasse: & cepisse Mineruā sese occultare in eodem loco, qui propter Vulcani amorem Hephestius est appellatus. quò persecutum Vulcanum, ferunt cepisse ei uim afferre. & cum plenus cupiditatis ad eam ut complexui se applicaret ferretur, repulsus, effudit in terram uoluptatem. Quò Minerua pudore permota, pede puluerem iniecit. Ex hoc autē nascitur Erichthonius anguis, qui ex terra & eorum dissensione nomen possedit. Eū dicitur Minerua in cistella quadam, ut mysteria contactū ad Erechthei filias detulisse, & his dedisse seruandum: quibus interdixit, ne cistellā aperient. Sed ut hominum est natura cupida, ut eo magis appetant quo interdicitur sapius, uirgines cistellam aperuerūt, & anguem uiderunt. Quo factò, insania à Minerua iniecta, de arce Atheniensium se præcipitauerunt. Anguis autē ad Mineruæ clypeum confugit, & ab ea est educatus. Alij autem anguina tātum crura habuisse Erichthonium dixerūt, eumq; primo tēpore adolescentiæ ludos Mineruæ Panathænea fecisse, & ipsum quadrigis cucurrisse, pro quibus factis inter sidera dicit collocatus. Nonnulli qui de sideribus scripserunt, hunc natione Argeū, Orsilochū

nomine, primum quadrigarum inuentorem esse dixerunt, & pro inuentione siderum locum possedisse. Alij autem hunc Mercurij filium ex Clytia natum, nomine Myrtilum Oenomai aurigam diffinierunt, cuius post notā omnibus mortem parens corpus in mundo constituisse existimatur. Huius in humero sinistro capra instare, & in manu sinistra hœdi uidentur formati: de quibus nonnulli ita dicunt. Olenum quendam fuisse nomine Vulcani filium. Ex hoc duas nymphas Aega & Aelicem natas, quæ Iouis fuerunt nutrices. Alij autem ab eis etiam urbes quasdam appellari dixerunt. & Olenon in Aulide, Aelicem autē in Peloponneso, & Aegam in Aemonia nominari, de quibus Homerus in Iliados secundo dicit. Parmeniseus autē ait Melissea quendam fuisse Crete regem, ad cuius filias Iouē nutriendum esse delatū: quæ quod lac non haberint, capram ei admisisse, Amaltheam nomine, quæ dicitur eum educasse. Hæc autem geminos hœdos solitam esse procreare, & ferè eo tempore peperisse, quo Iupiter nutriendus est allatus. Itaq; propter beneficium matris & hœdos quoq; dicitur inter sidera collocasse. hos autem hœdos Cleostratus Tenedius dicitur primus inter sidera ostendisse. † Museus autē dicit Iouis nutrices Athemidem & Amaltheam nymphas, quibus eum mater Ops tradidisse existimatur. Amaltheam autem habuisse capram quandam, ut in delicijs, quæ Iouē dicitur aluisse. Nonnulli etiā Aegam Solis filiā dixerunt, multo candore corporis præstantem, cui cōtrarius pulchritudini horribilis aspectus existeret, quo Titanes perterriti, petierunt à Terra ut eius corpus obscuraret: quā terra specu quodam celasse dicitur in insula Creta, quæ postea † Iupitris fuisse nutrix, ut antè ostendimus, demonstratur. Sed cum Iupiter fidens adoleſcentiā, bellum contra Titanas appararet, respōsum est ei, si uincere uellet, ut Aegos pelle tectus & capite Gorgonis bellum administraret, quam Aegida Græci appellant. Itaque facto eo quod supra declarauimus, Iupiter Titanas superans regnum est adeptus, & reliqua ossa ægos caprina pelle contacta anima donauit, & stellis figuratam memoriæ commendauit: & postea quibus ipse uicerat tectus, Mineruæ concessit. Euemerus ait Aegam quandam fuisse Panos uxorem, eam compressam à Ioue peperisse, quem uiri sui Panos diceret filium. Itaque puerum Aegyptana, Iouē uerò Aegiochum dictum: qui, quod eum diligebat plurimum, inter astra capræ figura memoriæ causa collocauit.

*Ophiuchus.*

**O**phiuchus, qui apud nostros scriptores Anguitenens dictus est, supra Scorpionem constitutus, tenēs manibus anguem, medium corpus eius implicantem. Hunc cōplures Carnubutam dixerunt nomine, Getarum regē, qui sunt in Mysia regione, fuisse, qui eodē tempore regno est potitus, quo primum semina frugum mortalibus tradita esse existimantur. Ceres enim cū sua beneficia largiretur hominibus, Triptoleum, cuius ipsa fuerat nutrix, in curru draconum collocatum: qui primus hominum una rota dicitur usus, ne cursu moraretur, iussit omnium nationum agros circumeuntem semina partiri, quo facilius ipsi posteriq; eorum à fero uictu segregarentur. qui cum peruenisset ad eum, quem supra diximus Getarum regem, ab eo primum hospitaliter acceptus, deinde nō ut beneficijs aduena & innocēs, sed ut crudelissimus hostis insidijs captus, aliorum dum paratus est producere, suam penè perdidit uitam. Carnabutæ enim iussu, cum draco unus eorum esset interfectus, necum Triptolemus sensisset insidias sibi parari, currus præsidium sibi constituere speraret, Ceres eò uenisse, & erepto adoleſcenti currum, dracone altero subiecto, reddidisse: regem autē pro cœpto maleficio poena nō mediocri affecisse, narratur. Hegesianax dicit, Cererem memoriæ hominum causa, ita Carnubutam sideribus figurasse, manibus tenentem, ut interficere draconem existimetur, qui ita uixerat acerbè, ut iocundissimam sibi conscisceret mortem. Alij autem Hercule esse demonstrat, in Lydia apud flumē Sagarim, anguem interficien

*Mnaseas. alij sic legūt: Mnaseas dicit Iouem nutritum à Themide & Amalthea nympha.*

*Iouis*

**A**interficiētem, qui & homines complures interficiebat, & ripam frugibus orbabat. Pro quo factō à regīna Omphale quæ ibi regnabat, multis ornatū muneribus Argos remissum. Ab Ioue uerò propter fortitudinem inter sidera collocatum. Nonnulli etiā Triopam Thessalorum regem dixerunt esse, qui cum suum domicilium regere conaretur, Cereris ab antiquis collocatum diruit templum. Pro quo factō à Cerere fame obiecta, nunquam postea frugibus ullis saturari potuisse existimatur. Nouissimè propè ad terminum uitæ, dracone obiecto mala plurima perpessus, aliquādo mortem adeptus, in astra Cereris uoluntate est constitutus. Itaq; adhuc uidetur eum draco circumplexus, æterna merentem afficere pœna. Polizeius autem Rhodius hunc Phorbanta nomine demonstrat, qui Rhodijs auxilio maximo fuisse demonstratur. Nam cum eorum insulam serpentium multitudine occupatam, ciues Ophiusam appellassent, & in ea multitudine ferarum, draco fuisset ingenti magnitudine, qui plurimos eorum interfecisset, & patria denique deserta carere cœgisset: dicitur Phorbas Triopæ filius ex † Hyocla Mirmidonis filia natus, *Hiscilla* eò tempestate delatus, omnes feras & eum draconem interfecisse: qui cum maxime Apollini dilectus esset, locatus in cœlo interficiens draconem, laudis & memoriæ causa uidetur. Itaque Rhodij quotienscunque à litore longius prodeunt classes, prius sacrificant Phorbantis aduentui, ut illis talis euentus inopinatæ uirtutis accidat ciuibus, qualis inscium Phorbanta futuræ laudis ad sidera gloriæ pertulit casus. Complures etiā astrologi hunc Aesculapium finxerunt, quem Iupiter Apollinis causa inter astra collocauit. Aesculapius enim cum esset inter homines, & tantum medicina cæteris præstaret, ut non satis ei uideretur hominum dolores leuare, nisi etiā mortuos reuocaret ad uitam, nouissimè fertur Hippolytum, qui iniquitate noueræ & inscitia parentis erat interfectus, sanasse. ita Eratosthenes dicit. Nonnulli Glaucum Minoos **B** filium, eius opera reuixisse dixerunt: pro quo, ut peccato, Iouem domum eius fulmine incendisse. Ipsum uerò propter artificium & Apollinem eius patrem inter sidera anguem tenentem constituisse. ut quidam dixerunt, hac de causa anguem tenere dicitur, quòd cum Glaucum cogeretur sanare, cōclusus quodam loco secreto, bacillum tenens manu, cum quid ageret, cogitaret, dicitur anguis ad bacillum eius arrepsisse. quem Aesculapius mente commotus interfecit bacillo, fugiētem feriens sapius. Postea fertur alter anguis eodem uenisse, ore ferens herbam, & in caput eius imposuisse: quo factō, loco fugisse, quare Aesculapium usum eadem herba, & Glaucum reuixisse. Itaque anguis & in Aesculapij tutela, & in astris dicitur collocatus. qua consuetudine ducti posterī eius tradiderunt, ut reliqui medici anguibus uterentur.

*Sagitta.*

**H**Ancunam de Herculis telis esse demonstrat, qua aquilam dicitur interfecisse, quæ iecinora Promethei fertur exedisse: de quo pluribus uerbis dicere, nō uidetur inutile. Antiqui cum maxima cerimonia deorum immortalium sacrificia administrarent, soliti sunt totas hostias in sacrorum consumere flamma. Itaque cum propter sumptus magnitudinem sacrificia pauperibus non contingerent, Prometheus, qui propter excellentiam ingenij miram, homines finxisse existimatur, recusatione dicitur ab Ioue impetrasse, ut partem hostiæ in ignem proijcerent, partem in suo consumerent usu. Id que postea consuetudo firmauit: quod cum facile à deo, non ut ab homine auaro, impetrasset, ipse Prometheus immolat tauros duos, quorum primum iocinora cum in ara posuisset, reliquam carnem ex utroque tauro in unum composita, corio bubulo texit. Ossa autem quæ circum fuerunt, reliqua pelle contenta, in medio collocauit: & Ioui fecit potestatem, ut quam uellet eorum consumeret partem. Iupiter autem, & si non pro diuina fecit cogitatione, nec ut deum licebat, omnia quæ debuit antè providere, sed ( quoniam credere in-

stituimus



stituimus historijs) deceptus à Prometheo, utrunque putans esse taurum, de-  
 legit ossa pro sua dimidia parte. Itaque postea in solennibus & religiosis sacri-  
 ficijs carne hostiarum cōsumpta, reliquias, quæ pars fuit deorum, eodem igni  
 comburunt. Sed ut ad propositum reuertamur, Iupiter cum factum rescisset,  
 animo permoto mortalibus eripuit ignē, ne Promethei gratia plus deorum  
 potestate ualeret, ne ue carnis usus utilis hominibus uideretur, cum coqui nō  
 posset. Prometheus autem cōsuetus insidiari, sua opera ereptum mortalibus  
 ignem restituere cogitabat. Itaque ceteris remotis, uenit ad Iouis ignem: quo  
 diminuto & in ferulam coniecto, lætus ut uolare non currere uideretur, feru-  
 lam iactās, ne spiritus interclusus uaporibus extingueret in angustia lumen:  
 Itaque homines adhuc plerumque, qui læticiæ fiunt nuncijs, celerrimē ueniunt.  
 Præterea totum à certatione ludorum cursoribus instituerunt ex Promethei  
 consuetudine, ut current lampadem iactantes. Pro quo Iupiter factio mor-  
 talibus parem gratiam referēs, mulierem tradidit his, quam à uulcano factam  
 deorum uoluntate omni munere donauit. Itaque Pandora est appellata. Pro-  
 metheum autem in monte Scythiæ, nomine Caucaſo, ferrea catena uinxit:  
 quem alligatum ad triginta milia annorum Aeschylus tragœdiarum scriptor  
 dixit. Præterea admisit ei aquilam, quæ assidue noctu renascentia iocinora  
 exesset. Hanc autem aquilam nonnulli ex Typhone & Echidna natam: alij  
 ex Terra & Tartaro, complures à Vulcano factam: Polyzeus autem Vulcani  
 factam manibus demonstrat, animamque ei ab Ioue traditam dicunt. Sed eius  
 de solutione hanc memoriæ proditam esse causam. Cum Iupiter Thetidis cō-  
 nubium pulchritudine corporis inductus peteret, neque à timida uirgine im-  
 petraret, neque ea re minus efficere cogitaret, illo tempore Parca cecinisse fe-  
 runt fata, quæ perfici natura uoluit rerum: dixerunt enim, quicumque The-  
 tidis fuisset maritus, eius filium patria fore laude clariorē, quod Prometheus  
 non uoluntate, sed necessitudine uigilans, auditum Ioui nunciauit. qui uerit-  
 tus, ne id quod ipse Saturno patri fecisset, in simili causa patris regno priuatus  
 cogere, destitit Thetim uelle ducere uxorem, & Prometheo pro beneficio  
 meritam retulit gratiam, eumque uinculis liberauit: neque quod illi fuerat iura-  
 tus remisit, uacuum omni alligatione futurum. Sed memoriæ causa ex utraque  
 re, hoc est lapide & ferro sibi digitum uincire iussit. qua consuetudine homi-  
 nes usi, quo satisfacere Prometheo uiderentur, annulos lapide & ferro conclu-  
 sos habere cœperunt. Nonnulli etiam coronam habuisse dixerunt, ut se uicto-  
 rem impune peccasse diceret. Itaque homines in maxima læticia uictoresque co-  
 ronas habere constituerunt. Id in exercitationibus & conuiujs perspicere li-  
 cebit: sed opinio est. ad initium & interitū aquilæ reuertamur. Hercules mis-  
 sus ab Euryſtheo ad Hesperidum mala, nescius uia deuenit ad Promethea,  
 quem in Caucaſo monte uinctum supra diximus. A quo uia demonstrata,  
 partaque uictoria ad eum iter facere contendit, ut & draconem, de quo antè di-  
 ximus, interfectum diceret, & gratiam pro beneficio redderet. Nam cōfestim  
 honorem quem potuit reddidit merenti. \* Qua dimissa, homines instituerunt  
 ut hostijs immolatis iocinora consumerent in deorum altaribus, ut saturare  
 eos per uiscera uisceribus Promethei uiderentur. Vt Eratosthenes autem de  
 sagitta demonstrat, hac Apollo Cyclopes interfecit, qui fulmen Iouis fecerunt,  
 quo Aesculapium interfectum complures dixerunt. Hanc autem sagittam in  
 Hyperboreo monte Apollinem defodisse. cum autem Iupiter ignouerit filio,  
 ipsam sagittam uento ad Apollinem perlatam, cum frugibus quæ eo tempore  
 nascebantur. Hanc ergo ob causam inter sidera demonstratur.

## De Aquila.

**A**quila hæc est quæ dicitur Ganymedē rapuisse, & amanti Ioui tradidisse.  
 Hanc etiā Iupiter primus ex auisū genere delegisse sibi existimatur, quæ  
 sola tradita est memoriæ, contra solis orientis radios contendere ualere. Itaque  
 super

Deest, & aquila  
 lam quæ iecur  
 eius excedebat,  
 sagittis interfe-  
 cit, aut simile  
 quidpiam.

**A** super aquarium uolare uidetur. Hunc enim cōplures Ganymedem esse finxerunt. Nonnulli etiā dixerunt Meropen quendā fuisse, qui Coam insulam tenuerit regno, & à filia nomine Coon, & homines ipsos à se Meropas appellaret. Hunc autem habuisse uxorem nomine Ethemeam, genere Nympharum procreatam: quæ cum desierit colere Dianam, ab ea sagittis figi cœpit. Tandem à Proserpina uiuam ad inferos arreptam esse. Meropem autem desiderio uxor permotum, mortem sibi consciscere uoluisse. Iunonem autem misertā eius, in aquilam corpus eius conuertisse, & inter sidera constituisse: ne, si hominis effigie eum collocaret, nihilo minus memoriā tenens, coniugis desiderio mœreret. Aglaosthenes autem qui Naxica scripsit, ait, Iouē Cretæ surreptum, Naxum delatum, & ibi esse nutritum: qui postquam peruenerit ad uirilem aetatem, & uoluerit bello laceſcere Titanas, sacrificanti ei aquilam auspicatam: quo auspicio usum esse, & eam inter astra collocasse. Nonnulli etiam dixerunt Mercurium, alij autem Anapladem pulchritudine Veneris ductum, in amorem incidisse: & cum ei copia non fieret, animum, ut contumelia accepta, defecisse. Iouem autem misertum eius, cum Venus Acheloo flumine corpus ablueret, misisse aquilam quæ foccum eius in <sup>†</sup> Amitea Aegyptiorum delatum Mercurio traderet. quem persequens Venus, ad cupientem sui peruenit: qui copia facta, pro beneficio aquilam in mundo collocauit.

Amythaoniam

Delphin.

**H**ic qua de causa sit inter astra collocatus, Eratosthenes ita cū cæteris dicit. Neptunum quo tempore uoluerit Amphitritem ducere uxorem, & illa cupiens seruare uirginitatem, fugerit ad Atlanta, complures eò quæsitum dimisisse. In his & Delphina quendam nomine, qui peruagatus insulas, aliquando ad uirginem peruenit, eiq; persuasit ut nuberet Neptuno, & ipse nuptias eorum administrauit. Pro quo facto inter sidera delphini effigiem collocauit. Et hoc amplius, qui Neptuno simulacrum faciunt, delphinum aut in manu, aut sub pede eius constituere uidemus: quod Neptuno gratissimum esse arbitrantur. Aglaosthenes autem qui Naxica conscripsit, Tyrrhenos ait fuisse quosdam nauicularios, qui Liberum patrem puerum receptum, ut Naxum cum socijs suis comitibus transuectum, redderent nutricibus nymphis, à quibus eum nutritum, & nostri in progenie deorum & complures Græci dixerunt. Sed ut ad propositum reuertamur, nauicularij spe prædę inducti, nauem auertere uoluerunt. quod Liber suspicatus, comites suos iubet symphonia canere: quo sonitu inaudito Tyrrheni cum usq; eò delectarentur, ut etiam in saltationibus essent occupati, cupiditate se in mare insciji proiecerunt, & ibi delphini sunt facti. quorum cogitationem cum Liber memoriæ hominum tradere uoluisset, unius effigiem inter sidera collocauit. Alij autem dicunt, hunc esse delphina, qui Ariona citharœdum ex Siculo mari Tanarum transuexit: qui, cum cæteros artificio præstaret, & circum insulas quæstus causa uagaretur, seruuli eius arbitrati, plus in perfidiosa libertate cōmodi, quàm in placida seruitute esse, cogitare cœperunt, ut in pelagus domino proiecto, bona eius inter se partirentur. qui cum cogitationem eorum sensisset, petijt non ut dominus à seruis, sed ut innocens ab improbis, ut parens à filijs, ut se liceret ornatum, qua sæpe fuerat ueste, \* quoniam nemo esset alius, ut ipse, qui suum quæstum prosequeretur euentum. Quod cum impetrasset, cithara sumpta, suam cœpit desistere mortem: quo sonitu ducti delphines, è toto mari pronant ad Arionis cantum. Itaq; deorum immortalium potestate inuocata, super eos se deiecit. quorum unus Ariona exceptū pertulit ad Tanarium litus. in cuius memoriæ causam, quæ ibi statua est Arionis, in ea delphin simulacrū affixum uidetur, pro qua re inter sidera ab antiquis astrologis est figuratum. Serui autem qui se putarant seruitute elapsos, tempestate Tanarum perducti, à domino comprehensi, non mediocri supplicio sunt affecti,

Canere, uel simi  
le uerbū deest.

Equus

Equus.

**H**Vnc Aratus & alij complures Pegasum, Neptuni & Medusæ Gorgo-  
nis filium, dixerunt, qui in Helicone Bœotia monte ungula saxum fe-  
riens, fontem aperuit, qui ex eius nomine Hippocrene est dictus. Alij dicunt:  
Quo tempore Bellerophontes ad Præto Abatis filium Argiuorum regem  
deuenerit, Antiam coniugem regis, hospitis amore inductam, petiisse ab eo  
uti sibi copiam faceret, promittens ei coniugis regnum. quæ cum impetrare  
nō potuisset, uerita ne se ad regem crimineretur, occupat, eum sibi uim afferre  
uoluisse Præto dicit. qui quod eum dilexerat, noluit ipse supplicium sume-  
re: sed quod æquum esse sciebat, mittit eum ad Iobatem Antia reginae pa-  
trem, quam alij Sthenobœam dixerunt, ut ille filia pudicitiam defendens, Bel-  
lerophontem obijceret Chimera, quæ eo tempore Lyciorum agros uastabat  
flamma: unde uictor profugiens post fontis inuentionem, cum ad cœlū con-  
tenderet euolare, neque longè iam abesset, despiciens ad terram, timore per-  
motus decidit, ibiq; perisse dicitur. Equus autem subuolasse inter sidera ab Iou-  
e constitutus existimatur. Alij non criminatum ab Antia, sed ne sapius au-  
dieret quod nollet, aut precibus eius moueretur, profugisse Argis dixerunt.  
Euripides autem in Menalippa, ipsam Menalippen Chironis Cœtauri filiam,  
Thetin antea appellatam dicit: quæ cum aleretur in monte Pelio, & studium  
in uenando maximum haberet, quodam tempore ab Aeolo Hellenis filio Iou-  
is nepote persuasam concepisse, cumq; iam partus appropinquaret, profu-  
gisse in syluam, ne patri cum uirginem speraret, nepotem procreasse uideretur.  
Itaque cum parens eam persequeretur, dicitur petiisse à deorum potestate,  
ne pariens à parente conspiceretur. quæ deorum uoluntate, postquam pe-  
perit, in equam conuersa, inter astra est constituta. Nonnulli eam uatem dixe-  
runt esse: sed quod deorum consilia hominibus sit enunciare solita, in equam  
esse conuersam. Callimachus autē ait quod deserit uenari, & colere Dianam,  
in quam speciem supra diximus eam Dianam conuertisse. Hæc dicitur etiam  
hac re non esse in conspectu Centauri, quem Chirona esse nonnulli dixerunt:  
& etiam dimidiam apparere, quod noluerit scire se foeminam esse.

Deltoton.

**H**Ocsidus uelut litera est Græca in triângulo posita: itaq; appellatur, quod  
Mercurius supra caput Arietis statuisse existimatur, ideo ut obscuritas  
Arietis huius splendore, quo loco esset, significaretur, & Iouis nomine græcè  
Dios primam literam deformaret. Nonnulli Aegypti positionem. Alij quæ  
Nilus terminaret Aethiopia esse & Aegyptum dixerunt. Alij Siciliam figu-  
ratam putauerunt. Alij, quod orbem terrarum superiores trifariam diuiserūt,  
tres angulos esse constitutos dixerunt.

Aries.

**H**ic existimatur esse qui Phryxum trāstulisse & Hellen dictus est, per Hel-  
lespontum: quem Hesiodus & Pherecydes ait habuisse auream pellem,  
de qua alibi plura dicemus. Sed Hellen decidisse in Hellespontum, & à Ne-  
ptuno compressam, Pæona procreasse complures, nonnulli Edonum dixe-  
runt. Præterea Phryxum incolumem ad Aetam peruenisse, & arietē Ioui im-  
molasse, pellem in templo fixisse, arietis ipsius effigiem ab Ioue inter sidera cō-  
stitutam. habere tempus anni quo frumentum feritur, ideo quod ortum seue-  
rit antè, quæ maximè fugæ fuit causa. Et Eratosthenes ait, arietem ipsum sibi  
pellem auream detraxisse, & Phryxo memoriæ causa dedisse, ipsum ad sidera  
peruenisse: quare, ut supra diximus, obscurius uideatur. Hūc autem nonnulli  
dixerunt in oppido Orchomenio, quod est in Bœotia, natum. Alij in Salonū  
Thessalia finibus procreatum. Alij dicunt Crethea & Athamantem cum alijs  
pluribus, Aeoli filios fuisse. Nonnulli etiam Athamantis filium, Salomon esse  
Aeoli nepotem dixerunt, Crethea autem habuisse Demodicem uxorem, quā  
alij Biadicen dixerunt. Hanc autē Phryxi Athamantis filij corpore inductam  
in amorem

**A** in amorem incidisse: neque ab eo, ut sibi copiam faceret, impetrare potuisse. Itaque necessario coacta criminari eum ad Crethea cepisse, quae diceret ab eo vim sibi penes allatam, & horum similia mulierum consuetudine dixisse. Quo facto, Crethea, ut uxoris amantem permotum Athamati, ut de eo supplicium sumeret, persuasisset. Nubem autem interuenisse, & ereptum Phryxum & Hellen eius sororem in ariete posuisse: & per Hellepontum quam longissime posset, perfugere iussisse: Hellen decidisse & ibi debitum naturae reddidisse. Ex huius nomine Hellepontum appellatum. Phryxum Colchos peruenisse, & ut antea diximus, arietis interfecti pellē in templo fixisse. Ipsum autem à Mercurio ad Athamantem reductum, qui patri eius satisfecerit, eum innocentia confusum profugisse. Hermippus autem dicit, quo tempore Liber Africam oppugnauerit, deuenisse cum exercitu in eum locum, qui propter multitudinem pulueris Ammodes est appellatus. Itaque cum in maximum periculum deuenisset, quod iter necessario facere uidebatur, accessit eò, ut aquae maxima penuria esset. quo facto, exercitus ad defectiorem maximam uentre cogebatur, qui quid agerent dum cogitatur, aries quidam fortuito ad milites eorum errans peruenit. quos cum uidisset, fuga sibi praesidium parauit. Milites autem qui eum fuerunt conspicati, etsi puluere & aestu pressi uix progrediebantur, tamen ut praedam ex flamma petentes, arietem sequi coeperunt usque ad eum locum, qui Iouis Ammonis postea templo constitutus est appellatus. Quo cum peruenissent, arietem qui consecuti fuerant, nusquam inuenire poterunt. Sed quod magis hic fuerat optandum, aquae magnam copiam in eo loco nacti sunt: corporibusque recuperatis, Libero statim nunciauerunt. qui gaudens ad eos fines exercitum deduxit, & Iouis Ammonis templum cum arietinis cornibus simulacro facta constituit. arietem inter sidera figurauit, ita ut cum Sol in eius foret signo, omnia nascentia recrearentur, quae ueris tempore fiunt, hac re maxime, quod illius fuga Liber recreauit exercitum. Praeterea 12. signorum principem uoluit esse, quod ille optimus exercitui fuerit ductor. Sed de Ammonis simulacro Leon, qui res Aegyptias conscripsit, ait: Cum Liber Aegyptum, & reliqua fines regno teneret, & omnia primus hominibus ostendisse diceret, Ammonem quendam ex Africa uenisse, & pecoris multitudinem ad Liberum adduxisse, quo facilius & eius gratia uteretur, & aliquid primus inuenisse diceret. Itaque pro beneficio ei Liber existimat agrum dedisse, qui est contra Thebas Aegyptias. & qui simulacra faciunt Ammonis, eum capite cornuto instituunt, ut homines memoria teneant, eum primum pecus ostendisse. Qui autem Libero factum uoluerunt assignare, quod non petierit ab Ammone, sed ultero ad eum sit adductus, simulacra illi cornuta faciunt, & arietem memoriae causa inter sidera fixum dicunt.

## TAURUS.

**H**ic dicitur inter astra constitutus, quod Europam incolumem transuexit Cretam, ut Euripides dicit. Nonnulli autem cum Io in bouem sit conuersa, ut Iupiter ei satisfacere uideretur, inter sidera constituisse, quo eius prior pars apparet, ut tauri, sed reliquum corpus obscurius uideatur. Spectat autem ad exortum solem, cuius oris effigiem quae continent stellae, Hyades appellantur. Has autem Pherecydes Atheniensis Liberi nutrices esse demonstrat numero septem, quas etiam ante nymphas Dodonidas appellatas. Harum nomina sunt haec, Ambrosia, Eudora, Pedilae, Coronis, Polisso, Phyleto, Thyenae. Haec dicuntur à Lycurgo fugatae, & praeter Ambrosiam omnes ad Thetym profugisse, ut ait Asclepiades. Sed ut Pherecydes dicit, ad Thebas Liberum perlatum, Inoni tradiderunt. Quam ob causam ab Ioue gratia eis est relata, quod inter sidera sunt constitutae. Hyades autem appellatae sunt, ut ait Musaeus, quod ex Atlante & Platone Oceani filia, sint quindecim filiae procreatae, quarum quinque Hyadas appellantur demonstrat, quod earum Hyas fuerit frater à fororibus plurimum dilectus: qui cum uenas à leone esset interfectus, quinque de quibus supra diximus, lamentationibus assiduus permotus dicitur interisse: quare eas

Sic Oul. s. Fast.  
Hoc ab signum  
Phariam dixerunt  
iuuencam, quae  
bos ex homine  
est, ex boue facta  
est dea.  
Hesiodus quinque  
tantum Hyades nu-  
merat. Νύμφαι  
καρπιταί, οὐδὲν  
αὖ, φαίδου ἰδὲ  
ἀγροῦ, ἐν σέφαι  
νός τε κλέια, φάσ  
ὡδ ἰμερῶνα ἰγ  
ἰνδόν τανύτα  
πλ. ὄμιμα δὲ  
ἰάδας καλέουσι  
φῶν ἀββῶν πρῶ

quòd plurimum de eius morte laborarēt, Hyadas appellatas. Reliquas uerò de  
*Pleiades.* cem sorores deliberasse de sororum morte, & earum septem sibi mortē conscif-  
 se: quare quòd plures idem senserunt, Pleiadas dictas. Alexander autē Hyadas  
 ait dictas, quod Hyantis & Bœotix sunt filix. Pleiadas autem, quòd ex Pleio-  
 ne Oceani & Atlante sint natae. Hæ numero septem dicuntur. Sed nemo am-  
 plius quàm sex uidere potest. Cuius causa proditur hæc, quòd de septem sex cū  
 immortalibus concubuerunt: tres cum Ioue, duæ cum Neptuno, una cum Mar-  
 te. reliqua autem Sisyphi uxor demonstratur. Quarum ex Electra & Ioue Dar-  
 danum, ex Maia Mercurium, ex Taygete Lacedæmona procreatū, ex Alcyone  
 autem & Neptuno Hyrea, ex Celeno Lycum & Nyctea natū. Martem autē ex  
 Sterope Oenomaū procreasse, quam alij Oenomai dixerunt uxorem. Meropē  
 autē Sisypho nuptam, Glaucum genuisse, quem cōplures Bellerophontis patrē  
 esse dixerunt. Quare propter reliquas sorores eius inter sidera cōstitutam. Sed  
 quia homini nupsit, stellam eius obscuratam. Alij dicunt Electram non appare-  
 re, ideo quòd Pleiades existimentur choream ducere stellis. Sed postquā Tro-  
 ia fuit capta, & progenies eius quæ à Dardano fuerit, sit euerfa, dolore permō-  
 tam, ab his se remouisse, & in circulo qui arcticus dicitur constituisse, ex quo tam  
 longo tempore lamentantem capillo sparso uideri. Itaq; è facto cometem esse  
 appellatā. Sed has Pleiadas antiqui Astrologi seorsum à Tauro deformauerūt,  
 ut antē diximus, Pleiones & Atlantis filias: quæ cū in Bœotiam cum puellis iter  
 facerent, Oriona conatum uoluisse eis uim asferre, illas fugere cœpisse. Oriona  
 autem secutum esse annis 12. neq; eas inuenire potuisse. Iouem autē puellarum  
 misertum, inter astra constituisse, & postea à nonnullis astrologis caudam tauri  
*Vergilia.* appellatam. Itaq; adhuc Orion fugiētes eas ad occasum sequi uidetur. Eas stel-  
 las Vergilias nostri dixerunt, quòd post uer exoriuntur. & hæ quibem ampli-  
 orem cæteris habent honorē: quod earum signo exoriente æstas significatur, B  
 occidente autem hyems ostenditur, quod alijs non est traditum signis.

*Gemini.*

**H**Os cōplures astrologi Castorē & Pollucē esse dixerūt, quos demonstrāt  
 omniū fratrū inter se amantissimos fuisse: quia neq; de principatu cōten-  
 derunt, neq; ullam rem sine cōmuni cōsilio gesserunt. Pro quibus officijs eorū  
 Iupiter inter notissima sidera eos constituisse existimat. Neptunū autē pari con-  
 filio eos munerasse. Nam equos his quibus utunt donauit, & dedit potestatem  
 naufragis saluti esse. Alij dixerunt Herculē esse & Apollinem: nōnulli etiā Tri-  
 ptolemū, quē supra diximus, & Iasona, à Cerere dilectos, & ad sidera perlatos.  
 Sed qui de Castore & Polluce dicūt, hoc amplius addunt, ut Castor in oppido  
 Ariadnis sit occisus, quo tēpore Lacedæmones cū Atheniensib. bellū gesserūt.  
 Alij autē, cū oppugnarēt Spartā Lynceus & Idas, ibi periisse dixerūt. Pollucē ait  
 Homerus cōcessisse fratri dimidiā uitā. Itaq; alternis dieb. eorū quenq; lucere.

*Cancer.*

**H**ic dicitur Iunonis beneficio inter astra collocatus, quòd cum Hercules cō-  
 tra hydram lerngam constitisset, ex palude pedem eius mordicus arripu-  
 isset: qua de re Herculem permotum, eum interfecisse. Iunonem autem inter si-  
 dera constituisse, ut esset cum duodecim signis, quæ maximē solis cursu conti-  
 nentur. In eius deformationis parte sunt quædam qui asini appellantur, à Libe-  
 ro in testa cancri duabus stellis figurati. Liber enim à Iunonē furore obie-  
 cto, dicitur mente captus fugisse per Thesprotiam, cogitās ad Iouis Dodonæi  
 templum peruenire: unde peteret responsum, quo facilius ad pristinum statum  
 mentis perueniret. sed cum uenisset ad quandam paludem magnā, quam trāf-  
 ire non posset, de quibusdam duobus asellis obuijs factis, dicitur unum de-  
 prendisse eorum, & ita esse transfuectum, ut omnino aquam non tetigerit. Itaq;  
 cum uenisset ad templum Iouis Dodonæi, statim dicitur à furore liberatus, &  
 asellis gratiam retulisse, & inter astra eos collocasse. Nonnulli etiam dixerunt  
 asino

**A** alino illi quo fuerat uectus, uocem humanam dedisse. Itaq; postea cum Priapo deo naturæ contendisse, & uictum ab eo interfectum, pro quo Liberū eius miserum in sideribus annumerasse. Et ut sciretur id pro deo, nō pro homine timido (quia lunonem fugerit) fecisse, supra cancrum constituit, qui dea beneficio fuerat affixus astris. Dicitur etiā alia historia de asellis, ut ait Eratosthenes, quo tēpore Iupiter bello gigantibus indicto, ad eos oppugnandos omnes deos cō uocauit, uenisse Liberum patrem, Vulcanum, Satyros. Silenos asellis uectos: qui cum non longē ab hostibus abessent, dicuntur aselli pertimuisse, & ita pro se quisq; magnum clamorem & inauditum gigantibus fecisse, ut omnes hostes eorum clamore in fugam se conuerterent, & ita sint superati. Huius similis est historia de buccina Tritonis. Nam hic quoq; fertur, cum concham inuētam excauisset, secum ad gigantes tulisse, & ibi sonitum quendam inauditum per concham misisse. Hostes autem ueritos, ne quæ esset immanis fera ab aduersarijs adducta, cuius esset ille mugitus, fugæ se mandasse: & ita uictos, in hostium potestatem peruenisse.

## Leo.

**H**ic dicitur à Ioue constitutus, quod omnium ferarum princeps esse existimatur. Nonnulli etiam hoc amplius dicunt, quod Herculis prima fuerit hæc certatio, & quod eum inermis interfecit. De eo & Pisandrus & complures alij scripserunt, cuius simulacrū proximum est uirgini. Sed alia 7 stellæ ad caudam leonis in triangulo collocatae, quas crines Beronices esse Conon Samius mathematicus & Callimachus dicit. Cum Ptolemæus Beronice, Ptolemæi et Arsinoes filiam sororem suam duxisset uxorem, & paucis post diebus Asiā oppugnatum profectus esset, uouisse Beronice, si uictor Ptolemæus redisset, se de confuram crinem. quo uoto damnatum crinem in Veneris Arsinoes † Confitidis posuisse templo, cumq; postero die non comparuisse. quod factū cum rex agrè ferret, Conon mathematicus (ut diximus) cupiens inire gratiam regis, dixit crinem inter sidera uideri collocatum, & quasdam uacuas à figura septē stellarum ostendit, quas esse crinem fingeret. Hanc Beronice nonnulli cum Callimachus dixerunt equos alere, & ad Olympiā mittere consuetā. Alij dicunt hoc amplius Ptolemæum Beronice patrem, multitudine hostium perterritum, fugam salutem petisse, filiam autem sæpe consuetam insiliisse in equum, & reliquam exercitus copiam constituisse, & complures hostium interfecisse, reliquos in fugam coniecisse, pro quo etiam Callimachus eam magnanimam dixit. Eratosthenes autem dicit, & uirginibus Lesbij dotem quam cuiq; relictam à parente nemo solueret, iussisse reddi, & inter eos constituisse petitionem.

## Virgo.

**H**anc Hesiodus Iouis & Thetidis filiam dicit. Aratus autē Ascrei & Auroreæ filiam existimat, quod eodem tempore fuerit, cum aurea secula hominum & eorum principem fuisse demonstrat, propter diligentiam & æquitatem, Iustitiam appellatam: neq; illo tempore ab hominibus exteras nationes bello lacepsitas esse, neq; nauigio quenquam usum esse, sed agris colendis uitam agere consueuisse. Sed post eorum obitum qui sint nati minus officiosos, magis auaros cœpisse fieri: quare minus iustitiam inter homines fuisse conuersatam. Deniq; eam peruenisse usq; eò, dum diceretur, Heu heu genus hominum † natum. Itaq; iam nō potuisse pati amplius, & ad sidera euolasse. Sed hanc alij Fortunam, alij Cererem dixerunt. & hoc magis non conuenit inter eos, quod caput eius nimium obscurum uidetur. Nonnulli etiam Erigonem Icarij filiam dixerunt, de qua supra diximus. Alij autē Apollinis filiam ex Chriothemi natam, & infantem Parthenon nomine dictam: eamq; quod parua interierit, ab Apolline inter sidera collocatam.

## Scorpius.

**H**ic propter magnitudinem membrorum in duo signa diuiditur, quorum

Sunt.

Quidam Zephyritidis legunt. Ego malim Chrysitidis. Nā & Plin. templū Arsinoes aureū uocatum dici, libro 37. ca. 8. De crine autem Beronice apud eundem est, libro 20. cap. 70.

malum.

unius effigiem nostri libram dixerunt. Sed omnino totum signum hac de causa <sup>A</sup> statutum assignatur, quod Orion cum uenaretur, & in eo exercitatissimum se esse confideret, dixisse etiam Dianæ & Latonæ, se omnia quæ ex terra oriuntur interficere ualere: quare terram permotam, scorpionem eduxisse, qui eum interficere demonstratur. Iouem autem utriusque animum admiratum, scorpionem inter astra collocasse: ut species eius hominibus documento esset, ne quis eorum de aliqua re sibi confideret. Dianam autem propter studium Orionis petisse à Ioue, ut idem illi beneficiū daret petenti, quod terræ ultro tribuisset. Itaque cum constitutum, ut cum scorpio oriatur, Orion occidat.

*Sagittarius.*

**H**Vnc complures Centaurum esse dixerunt. Alij autem hac causa negauerunt, quod nemo Centaurus sagittis sit usus. Hic autē quæritur, cur equinis cruribus sit deformatus, & caudam habeat ut Satyri. Dicunt enim nonnulli, hunc esse Crotum nomine, Euphemes Musarum nutricis filiū, ut ait Sositheus tragœdiarum scriptor, eum domiciliū in monte Helicone habuisse, & cum Musis solitum delectari, nonnunquam etiam studio uenationis exerceri. Itaque pro merita diligentia magnam laudem assecutum. Nam & celerrimum in syluis, & acutissimū in Musis factum esse: pro quo studio petisse Musas ab Ioue, ut in aliquo astrorum numero deformaretur. Itaque Iouem fecisse, ut cū omnia illius artificia uno corpore uellet significare, crura eius equina fecisse, quod equo multum sit usus: & sagittas pro ingenio adiunxisse, ut ex his & acumen & celeritas esse uideret. Caudam satyricam in corpore finxisse, quod nō minus hic Musis, quam Liber Satyris sit delectatus. Ante huius pedes stellæ sunt paucae, in rotundo deformatae, quas coronam eius, ut ludentis abiectam nonnulli dixerunt.

*Capricornus.*

**H**Vius effigies similis est Aegipani, quem Iupiter, quod cum eo erat nutritus, in sideribus esse uoluit: ut capram nutricem, de qua antè diximus. <sup>B</sup> Hic etiam dicitur, cum Iupiter Titanas oppugnaret, primus obiecisse hominibus timorem, qui Panicos appellat, ut ait Eratosthenes. hac etiam de causa huius inferiorem partem piscis esse formationem, quod muricibus, id est maritimis conchylis hostes sit iaculatus, pro lapidum iactatione. Aegyptij autem sacerdotes, & nonnulli poetæ dicunt, cum plures dij in Aegyptum cōuenissent, repente uenisse eodem Typhona acerrimum giganta, & maxime deorum inimicum: quo timore permotos, in aliam figuram se conuertisse. Mercurium factum esse Ibin: Apollinem auem, quæ Threicia auis est, & grus dicitur: Dianā cato simulatam. quibus de causis Aegyptios ea genera uiolari nō sinere demonstrant, quod deorum imagines dicantur. Eodem tempore Pana dicunt in flumen se deiecisse, & posteriorem partem corporis effigiem piscis, alteram uerò hirci fecisse, & ita à Typhone profugisse: cuius cogitatum Iouem admiratum, effigiem eius inter sidera fixisse.

*Aquarius.*

**H**Vnc complures Ganymedem esse dixerunt. Quem Iupiter propter pulchritudinem corporis ereptum parentibus deorum ministrum fecisse existimatur. Itaque ostenditur, ut aqua aliquod infundens. Hegesianax autem Deucalionia dicit esse, quod eo regnante tanta uis aquæ se de cælo profuderit, ut cataclysmus factus esse diceretur. Eubulus autem Cecropem demonstrat esse antiquitatem generis commemorans & ostendens antequam uinum traditum sit hominibus, aqua in sacrificijs deorum usos esse, & antè Cecropem regnasse, quam uinum sit inuentum.

*Pisces.*

**D**logenites Erithracus ait, quodā tempore Venerem cum Cupidine filio in Syriam ad flumen Euphratem uenisse, & eodem repente Typhona giganta, de quo supra diximus, apparuisse. Venerem autem cum filio in flumen se pro-

**A** se profecisse, & ibi figuram piscium forma mutasse: quo facto, periculo esse liberatos. Itaque postea Syros, qui in his locis sunt proximi, destituisse pisces esitare, quod uereantur eos capere, ne simili causa deorum praesidia impugnare uideantur, aut eos ipsos captare. Eratosthenes autem ex eo pisce natos homines dicit, de quo post dicemus.

*Cetus.*

**D**e hoc dicitur, quod a Neptuno missus sit, ut Andromedam interficeret, de qua ante diximus. Sed a Perseo sit interfectus, propter immanitatem corporis, & illius uirtutem inter sidera collocatus.

*Eridanus.*

**H**unc alij Nilum, complures etiam Oceanum esse dixerunt. Qui autem Nilum uolunt uocari, propter magnitudinem eius & utilitatem aequissimum esse demonstrant. praeterea quod infra eum quaedam stella sit clarius caeteris lucens, nomine Canopos appellata. Canopos autem insula flumine alluit Nilo.

*Lepus.*

**H**ic dicitur Orionis canem fugere uenantis. Nam cum, ut oportebat, eum uenatorem finxissent, uoluerunt etiam hoc significare aliqua de causa. Itaque leporem ad pedes eius fugientem finxerunt, quem nonnulli a Mercurio constitutum dixerunt, ei quod datum esse praeter caetera genera quadrupedum, ut alios pareret, alios haberet in uentre. Qui autem ab hac causa dissentiunt, negant tam nobilem & tam magnam uenatorem, de quo & ante in Scorpionis signo diximus, oportere fingi leporem uenari. Callimachum quoque accusari, quod cum Diane scriberet laudes, eam leporum sanguine gaudere, & eos uenari dixisset. Itaque Oriona cum tauro decertantem fecerunt. Leporis autem hanc historiam memoriae prodiderunt. Apud antiquos in insula Lero nullum leporem fuisse, sed ex eorum ciuitate adolescentium quendam studio generis inductum, ab externis finibus leporem foeminam praegnantem attulisse, & ad eius partum diligentissime ministrasse. Itaque cum peperisset, copluribus eius ciuitatis studium incidisse, & partim precio, partim beneficio mercatos omnes lepores alere coepisse. Itaque non longo interuallo tantam multitudinem leporum procreata, ut tota insula ab his occupata diceretur, quibus cum ab hominibus nil daretur, in femina eorum impetu facto omnia comederunt. Quo facto incolae calamitate affecti, cum fame forent oppressi, communi consilio totius ciuitatis, uix denique eos abegisse ex insula dicuntur. Itaque leporis postea figuram in astris constituisse, ut homines meminissent, nil esse tam exoptandum in uita, quin ex eo plus doloris quam laetitia capere posterius cogentur.

*Orion.*

**H**unc Hesiodus Neptuni filium dicit, ex Euryale Minois filia natum. concessum autem ei, ut super fluctus curreret, & in terra: quemadmodum Iphiclo datum dicitur, ut supra aristas curreret, nec eas infringeret. Aristonicus autem dicit, quendam Hyrea fuisse Thebis. Pindarus autem in insula Chio. Hunc autem cum Iouem & Mercurium hospitio recepisset, petisse ab eis, ut sibi aliquid liberorum nasceretur. Itaque quo facilius petitum impetraret, bouem immolasse, & his pro epulis apposuisse. quod cum fecisset, poposcisse Iouem & Mercurium, quod corium de boue fuisset detractum, & quod fecerant urinae, in corium infudisse, & id sub terra poni iussisse: ex quo postea natum puerum, quem Hyreus factu Oriona nomine appellauit. sed uetustate & consuetudine factum est, ut Orion uocaretur. Hic dicitur Thebis Chium uenisse, & Oenopionis filiam Meropen per uinum cupiditate incensus compressisse: pro quo facto ab Oenopione excacatus, & de insula eiectus existimatur, Lemnum ad Vulcanum peruenisse, & ab eo quendam ducem Cedalionem nomine accepisse, quem collo ferens dicitur ad solem uenisse, & ab eo sanatus, ut se ulcisceretur, Chium reuertisse. Oenopiona autem a ciuibus sub terra custoditum esse: quem postquam se in-

*Plinius in Ithaca lepores multos uiuere scribit.*

*Aristomachus.*



uenire posse desperaret Orion, in insulam Cretam peruenisse, & ibi uenare cœ-  
 pisse cum Diana, & ei polliceri quæ supra diximus: & ita ad sidera peruenisse. **A**  
 Nonnulli autem aiunt, Oriona cum Oenopione propè nimia coniunctū amī-  
 citia uixisse, & quòd ei uoluerit suum studiū in uenando probare, Dianæ quo-  
 que pollicitum, quæ supra diximus, & ita interfectum. Alij dicūt cum Callima-  
 cho, cum Dianæ uim uoluerit asferre, ab ea sagittis esse confixum, & ad sidera  
 propter uenandi consimile studiū deformatum. Ister autē dicit, Oriona à Dia-  
 na esse dilectum, & penè factum, ut ei nupsisse existimetur. Quod Apollo cum  
 ægrè ferret, & sæpe eam obiurgans, \* hoc fecisse, natantis Orionis longe caput  
 solum uideri conspīcatus, contendit cum Diana, eam non posse sagittam mitte-  
 re ad id quod nigrum in mari uideretur. quæ cum uellet in eo studio se maximè  
 artificem dici, sagitta missa caput Orionis traiecit. Itaq; cū fluctus interfectum  
 ad litus adiecisset, & se eum Diana percussisse plurimum doleret, multis eius  
 obitū profecuta lachrymis, inter sidera statuisse existimatur. Sed quæ post mor-  
 tem eius Diana fecerit, in eius historijs dicemus.

Deesse, nihil pro-  
 ficeret, uel simile  
 uidetur.

*Canis.*

Ouid. à Diana  
 accepisse ait.

**H**lc dicitur ab Ioue custos Europæ appositus esse, & ad Minoa peruenisse.  
 Quem Procris Cephali uxor laborantem dicitur sanasse, & pro eo benefi-  
 cio canem munere accepisse, quòd illa studiosa fuerit uenationis, & quòd canis  
 fuerat datum ne ulla fera præterire eum posset. post eius obitū canis ad Cepha-  
 lum peruenit, quòd Procris eius fuerat uxor: quem ille ducens secum, Thebas  
 peruenit, ubi erat uulpes, cui datum dicebatur omnes canes effugere posse. Ita-  
 que cum in unum peruenissent, Iupiter nescius quod faceret ( ut † Histrius ait )  
 utrunq; in lapiden conuertit. Nonnulli hunc canem Orionis esse dixerunt: &  
 quòd studiosus fuerit uenandi, cum eo cane quoq; inter sidera collocatum. Alij  
 † autem Icarij canem esse dixerunt, de quo antè diximus, quæ multa proposita **B**  
 suos habent auctores. sed canis habet in lingua stellā unam, quæ ipsa Canis ap-  
 pellatur. In capite autem alteram, quam Iliis suo nomine statuisse existimatur:  
 & Sirion appellasse propter flammæ candorem, quòd eiusmodi sit, ut præter cæ-  
 teras lucere uideatur. Itaq; quo magis ea cognoscerent, Sirion appellasse.

Ut Lucianus in  
 Dialogo, Deorū  
 ecclesia.

*Procyon.*

**H**lc ante maiorem canem exoriri uidetur, sed à nonnullis Orionis esse exi-  
 stimatur. Hac etiam de causa Procyonem appellatum, sed ipsdem omni-  
 bus historijs quibus superior canis annumeratur.

*Argo.*

**H**Anc nonnulli propter celeritatem Argo dixerunt græcè appellatam. Alij,  
 quòd Argus fuerit inuentor. Hanc autem primam in mari fuisse complu-  
 res dixerunt, & hac re maximè stellis esse figuratam. Hanc nauim factam Pinda-  
 rus ait in Magnesia oppido, cui Demetrias nomen est. Callimachus autem in  
 ipsdem finibus ad Apollinis Actij templum, quod Argonautæ proficiscentes  
 statuisse existimantur, in eo loco qui Pagasæ uocatur, ideo quòd nauis Argo  
 ibi primū cōpacta dicitur, quod est græcè πᾶγλα. Homerus hunc eundē lo-  
 cum in Thessaliæ finibus esse demonstrat. Aeschylus autem & nonnulli aiunt  
 à Minerua quandam materiam loquentem eodem esse coniunctam. sed huius  
 non tota effigies inter astra uidetur: diuisa enim est à puppi usq; ad malum, si-  
 gnificans ne homines nauibus fractis pertimescerent.

*Centaurus.*

**H**lc dicitur nomine Chiron Saturni & Philyræ filius esse, qui non modò cæ-  
 teros Cētauros, sed homines quoq; iustitia dicitur superasse. Aesculapiū  
 & Achillem nutritisse existimatur. pietate igitur & diligētia effecit, ut inter astra  
 numeraretur. Apud hunc Hercules cum diuerteretur, & simul cum Chirone se-  
 dens sagittas cōsideraret, fertur una eorum decidisse supra pedem Chironis, &  
 ita eum interfecisse. Alij autem dicunt Cētaurum miratum, quòd tam breuibus  
 sagittis,

**A** sagittis, tam magna corpora Cētaurorum interfecerit, ipsum cōtendere arcum conatum. Itaq; ex eius manu sagittam prolapsam in pedem eius incidisse. pro qua re Iupiter eius misertus, inter sidera eum constituit cum hostia quam supra aram tenens immolare uidetur. Hunc alij Pholon esse Centaurum dixerunt, eumq; aruspicio præter ceteros plurimū ualere. Itaq; ad aram cū hostia uenire *al. ualuisse* Iouis uoluntate figuratur.

Ara.

**I**n hac primū dij existimantur sacra & coniurationem fecisse, cum Titanas oppugnare conarentur: eam autem Cyclopas fecisse. ab ea consuetudine homines dicuntur instituisse sibi, ut cum aliquam rem efficere cogitarent, prius sacrificarent, quam agere cœpissent.

Hydra.

**I**n hac coruus insidere positus existimatur, de qua hanc habemus memoriā proditam causam. Coruus Apollinis tutelā usus, eo sacrificante missus à fonte aquam puram petitem, uidit arbores complures ficorum immaturas: eas expectans, dum maturescerent, in arbore quadam earum confedit. Itaq; post aliquot dies coctis ficibus, & à coruo pluribus earum comelis, expectans Apollo coruum, uidit eum cum cratere pleno uolare festinantem. quo pro admissio eius dicitur, quòd diu moratus sit Apollinem, qui coactus mora corui, alia aqua est usus, hac ignominia eum affecisse, ut quamdiu ficus coquerentur, coruus bibere non posset, ideo quòd guttur habeat pertusum illis diebus. Itaq; cum uellet significare sitim corui, inter sidera constituit crateram, & supposuit hydram, quæ coruum sitientem moraretur. Videtur enim rostro caudā eius extremam uerberare, ut tanquam non sinat se ad crateram transire. † Histrus autem & complures dixerunt, Coronida Phlegyæ filiam fuisse, hanc autem ex Apolline Aesculapium procreasse. Sed postea Ischyn Elati filium cum ea concubuisse. quòd cum uideret coruus, Apollini nunciasse: qui cum fuerit antea candidus, pro incommodo nuncio, eum nigrum fecisse, & Ischyn sagittis confixisse. De cratera autem hanc historiam Philarchus scribit. In Chersoneso quæ confinis est Troiæ, ubi Protefilai sepulchrum statutum complures dixerunt, urbs Phlagusa nomine dicitur, in qua Demiphon quidam cum regnaret, incidit eorū finibus repentina uastitas, & ciuium internecio miranda: quare Demiphonta permotum ferunt misisse ad Apollinis oraculum, remedium quærēs uastitatis. responso autem dato, ut quotannis una de nobilium genere uirgo dijs penatibus eorū immolaretur: Demiphon omnium filias præter suas sorte ductas interficiebat, usque dum cuidam ciuium loco nobilissimo eorum nato perdeluit inceptū Demiphontis: qui negare cœpit de sua filia se passurum sortiri, nisi eodem regis filia coniecta essent. quo facto rex permotus, illius filiam sine sorte ductam interfecit, quòd Mastusius nomine, uirginis pater, instanti tēpore simulauit se patriæ causa non ferre ægrè factum, potuisse enim postea sorte ducta nihilominus interficere, quòd paulatim dies regi in obliuionē perduxit. Itaq; cum se propè amicissimum regi pater uirginis ostēdisset, solenne sacrificium se habere dixit, eumq; filias eius ad id conficiendum inuitauit, qui nihil aliter futurum suspicatus, filias antè misit, ut ipse occupatus in re ciuili postea ueniret. Quòd cum exoptanti Mastusio accidisset, filias eius interfecit, & sanguinē earum cum uinò in cratere mixtum aduenienti regi pro potione dari iussit, qui cum filias desideraret, & quid his factum esse rescisset, Mastusium cū cratere in mari proijci iussit. quo facto, mare quo ille proiectus est, memoriæ causa, Mastusium uocatum, *b* portus autem adhuc crater dicitur, quam antiqui Astrologi stellis deformaerunt, ut homines meminissent, maleficiū neminē temere lucrari posse, neq; obliuionem inimicitiarum fieri solere. Nonnulli cum Eratosthene dicunt, eum cratera esse quo Icarus sit usus, cum hominibus ostenderet uinum. Alij autem doctum esse, quo Mars ab Oeto & Ephialte sit coniectus.

*a* Ouid. 2. Fast. addit coruū unā attulisse hydram quoq; et culpam moræ in illum reiecit, tumq; qui se remoratus fuisset. *b* In alijs legitur Mastusium, nos ex Plinio Mastusium legendum duximus. uide lib. iij. cap. xi.

*Piscis, qui Notius appellatur.*

**H**ic uidetur ore aquam excipere à signo aquario, qui laborātem quondam **A**llim serualle existimatur: pro quo beneficio simulacrum piscis, & eius filiorum, de quibus antè diximus, inter astra constituit. Itaq; Syri complures pisces non esitant, & eorum simulacra aurata pro dñs penatibus colunt. De hoc Hegesias scribit.

*De quinque stellis.*

**R**eliquum est nobis de stellis quinq; quas complures, ut erraticas, ita planetas Græci, id est uagos dixerūt. Quarū una est Iouis, nomine Phaeton, quem Heraclides Ponticus ait, quo tempore Prometheus homines finxerit, hunc pulchritudine corporis reliquis præstantem fecisse. cumq; suppressere cogitaret, ut certum redderet Cupidinem Ioui nunciasse. quo factò missum Mercurium ad Phaetonta, persuasisse, ut ad Iouem ueniret, & immortalis fieret. Itaque eum inter astra collocatum. Secunda stella dicitur Solis, quam alij Saturni dixerunt. Hanc Eratosthenes à Solis filio Phaetontem appellatam dicit: de quo plures scripserunt, ut patris inscianter curru uectus incenderit terras: quo factò, ab Ioue fulmine percussus, in Eridanū deiectus, à Sole inter sidera sit per latus. Tertia est stella Martis, quam alij Herculis dixerunt, Veneris sequens stellam. hac, ut Eratosthenes ait, de causa, quòd Vulcanus cum uxorem Venerem duxisset, & propter eius obseruantiam Marti eius copia non fieret, ut nihil aliud assequi uideretur, nisi suam stellam, Veneris sidus persequi, à Venere impetrauit. Itaq; cum uehementer eum amore incenderet, id significās, è factò stellam Pyroenta appellauit. Quarta stella est Veneris, lucifer nomine, quam nonnulli Iunonis esse dixerunt. Hunc eundem Hesperum appellari, multis traditum est historijs. Hic autem omnium siderum maximus esse uidetur. Nonnulli autem hunc Auroræ & Cephalii filium esse dixerunt, pulchritudine multis præstantem. ex qua re etiam cum Venere dicitur certasse, ut etiā Eratosthenes dicit: eum hac de causa Veneris appellari, ex oriente sole & occidente uideri. quare ut ante diximus, iure hunc & Luciferum & Hesperum nominatum. Quinta stella est Mercurij, nomine Stilbon. sed hac est breuis & clara. Hac autem Mercurio data existimatur, quòd primus menses instituerit, & præuiderit siderum cursus. Euhemerus autem, primam ait Venerem astra constituisse, & Mercurio demonstrasse.

*Circulus Lacteus.*

**P**reterea ostēditur circulus quidam in sideribus candido colore, quem Lacteum esse nonnulli dixerunt. Eratosthenes autem, Mercurio dicit infanti puero insciam Iunonem dedisse lac: sed postquam rescierit eum Maiæ filium esse, reiecit eum à se. Ita lactis profusi splendore inter sidera apparere. Alij dixerunt dormienti Iunoni Herculem suppositum, & experrectam ei quòd supra diximus fecisse. Alij autem, Herculem propter nimiam auiditatem, multitudinem lactis appetisse, neq; in ore cōtinere potuisse: quod ex ore eius profusum, circulum signasse. Alij dicunt, quo tempore Ops Saturno lapidē pro partu attulit, iussisse ei lac præbere. quæ cum pressisset mammā, profuso lacte circulum deformatum, quem supra demonstrauimus. Nos autem omnium corporum deformationem dicere instituemus.



# CLARISSIMI VIRI C. IULII HYGINI AVGVSTI LIBERTI DE DESCRIPTIONIBUS FORMARUM COELESTIUM, Liber III.

## Arcti.

**I**gitur incipiens à polo Boreo protinus dicere, quo utraq; Arcti nixē uehūtur Arctico circulo clausæ: & ita collocatæ, ut alterius unaquæq; earum resupinata caput alterius tegere uideatur: ita tamē, ut caput eius quæ superior fuerit, ad caudam inferiorem contendat. Harum maior in extremo circulo pedes habet fixos. Præterea habet in capite stellas septem, omnes obscuras, in utriusq; auribus binas. In humero claram unam, in pede de posterioribus nouissimo duas. In summo interscapilio unā. In crure de posterioribus primo unam, in pede priore duas. In cauda ipsa tres. ita totius sideris stellæ sunt omnino 21. Minor autem habet in stationis unoquoque loco stellas singulas clarè lucentes, & super caudam tres, omnino septem: sed in prioribus caudæ stellis una, à qua polus appellatur, ut Eratosthenes dicit, per quem locum ipse mūdus existimatur uersari. Reliquæ autem duæ *ἄρκτου* dicuntur, quòd circum polum uersantur.

*Ursa maior habet quinque secundæ magnitudinis, & sex terciæ magnitudinis. Reliquæ sunt quartæ aut quintæ magnitudinis.*  
*Ursa minor, habet duas secundæ magnitudinis, & stellam polarem terciæ magnitudinis.*

## Draco.

**D**raco inter duas arctos collocatus uideatur, corporis sinu facto, arcton minorē ita concludere, ut penè pedes eius tãgere uideatur: cauda autem flexa caput maioris attingere suo capite tanquam reducto, circulum arcticum attingens, corpus ut in spheram complicari: & si quis diligentius attenderit, uidere poterit caput Draconis ad maioris ursæ regionum caudæ collocari. Hic habet in utroq; tempore stellas singulas: In oculis singulas, in mento unā, & toto corpore reliquo passim claras decem, ita ut omnino sit stellarum quindecim.

## Bootes, siue Arctophylax.

*Bootes super humerum sinistrum, & super coxam dextram, & in crure sinistro habet stellas terciæ magnitudinis: Reliquæ sunt aut quartæ aut quintæ magnitudinis.*

**H**uius manum sinistra circulus arcticus includit, ita ut neq; occidere, neq; exoriri uideatur. Ipse enim politus ab arctico circulo ad æstiuum definitur inclinatus in longitudinē dextro pede æstiuo circulo nixus. huius humeros & pectus à reliquo corpore diuidit circulus qui per utrosq; polos transiēs tangit arietē et chelas. hic quidē cū tauro et geminis et cancro & leone occidit, ideo serò occidere dicif, magis & quòd actus à pedibus peruenit ad terrā. At exoriens citius q̄ chelæ uidef. Habet autem in sinistra manu stellas quatuor, quæ occidere nunq; uident in capite stellā unā, in utroq; humero singulas,



in utraq;

in utraq; manu singulas, sed clariorem dextram, & sub ea alteram obscuram, & in cubito dextro claram unam. In zona unā clarius ceteris lucentem. hęc stella Arcturus appellatur, in utrifq; pedibus singulas quæ omnino sunt 14.

Draco sub  
II est. Boo.  
tes sub myet

Corona.

m

Corona septentrionalis octo habet stellas, quæ ferè omnes quartæ sunt magnitudinis, præter Alphetam, quæ secundæ est magnitudinis.

**C**oronam humero sinistro propè contingere Arctophylax uidetur, quam engonasin dextrî pedis calce coniungit, hæc cancro & leone ex oriente occidere, cū scorpione exoriri perspicitur. Habet autē stellas nouem in rotundo dispositas, sed ex his tres clarius cæteris lucentes.

Engogasin, siue Hercules.

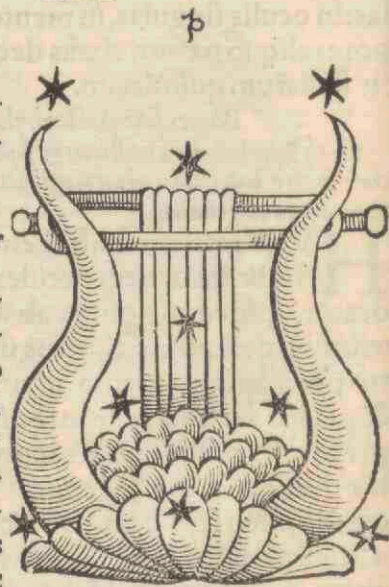
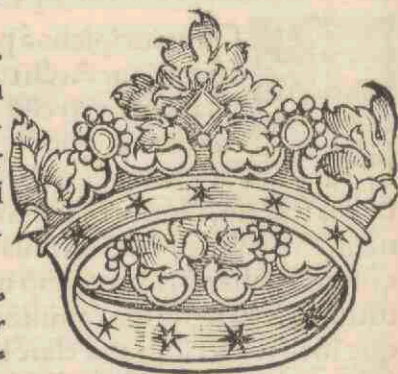
Hercules insigniores stellas habet in capite, in humero dextro & super adiutorium dextrum, & super humerum sinistrum, quæ singulæ tertie sunt magnitudinis: reliquæ ferè omnes sunt quartæ & sextæ magnitudinis.

**E**ngonasin. Hic positus inter duos circulos arcticum & æstiuum, utrifq; pedibus & dextro genu, quem antè diximus, arcticū circulum finit. Ita tamen ut dextro pede prioribus digitis circulum terminet, sinistro autē toto caput draconis opprimere conetur. Humeris autem uelut sustinens circulum æstiuum, & manu dextra proiecta tangens. Leua autem è regione ad sinistrum genu porrigens, æquali interuallo circuli æstiuî & genu sinistri. Hic occidens capite prius quàm reliquo corpore deuenit ad terram: qui cū totus occidit \* ut pendere pedibus ex arctico circulo uideatur, exorîes antè pedibus q̄ reliquis membris. Habet autem in capite stellam unam. In sinistro brachio unam. In utroq; humero singulas clarè lucentes. In manu sinistra unā, in dextro cubito unā. In utroq; latere singulas: sed clariorem in sinistro. In dextro fœmore duas. In genu unā. In poplite unam, in crure duas, in pede unam quæ dicitur clara \*. In sinistra manu quatuor, quas pellem leonis nonnulli esse dixerunt. Ita sunt omnino decem & nouem.

Lyra.

Lyra, quæ & uultur cadens, habet stellas decem, quarum insignior est Vega primæ magnitudinis.

**L**yra. Hæc posita est cōtra regionem eius loci qui est inter genu & manum sinistram eius qui Engonasin uocatur, cuius ipsa testudo spectat ad arcticum circulum, summum autem cacumen ad polum Notium contendere uidetur. hæc lyra uirgine exoriente occidere uidetur, & cum sagittario exoriri perspicitur: habet autem in ipsis testudinis lateribus singulas stellas. In summis cacuminibus eorum quæ in testudine ut brachia sunt, coniecta singulas in medijs, iisdem quas humeros Eratosthenes fingit singulas, in scapulis ipsius testudinis duas: in ima lyra, quæ & balis totius uidetur, unam, & omnino sunt 9.



Ita figuratur, et  
cet. uel simile  
quid deesse uide-  
tur.

Olor.

Cygnus habet unam insignem stellam secundæ magnitudinis in cauda, uocaturq; Deneb adigege, et unam terciæ magnitudinis in ala dextra, et unam eiusdem magnitudinis in extremitate alæ sinistrae, reliquæ sunt quartæ magnitudinis.

Olor. Huius una ala est ad circumductionem huius circuli qui arctos uocatur, contingens extremum pedem sinistrum eius qui Engonasin uocatur. Sinistram autem habet alam paululum extra circulum æstiuum, penè coniungens pedibus Pegasi, æstiuus autem circulus rostrum eius à reliquo corpore diuidit. Cauda iungitur extrema cum capite Cephei, hic cum uirgine & chelis occidens, prius capite quam reliquis membris deuenit ad terram: exoritur autem cum Capricorno. Hic habet in capite stellam clarè lucētem unam. In collo alteram pari fulgore, in utrisq; pennis quinque. Supra caudam unam omnino habet stellas 12.

Cepheus.

Cepheus omnes stellas quas habet, sunt quartæ et quintæ magnitudinis præter unam Alderaimim in dextro brachio, quæ est terciæ magnitudinis.

Cepheus à tergo minoris arcti constitutus includitur arctico circulo, à pedibus ad pedus, ut præter humeros & caput eius nihil occidere uideatur. nec longè abest à flexu draconis, quem capite primùm efficere uidetur. Cepheus autem manibus utrisq; proiectis figuratus, tanto distat interuallo à pedibus arcti minoris, quantum spacium inter pedes Cephei uidetur. huius caput scorpione exorto occidere, cum sagittario exoriri uidetur. Hic autem habet in capite stellas duas, in manu dextra unam, in cubito obscuram unam, in sinistra manu & in humero singulas. In dextro humero unam. In zona quæ medium eius diuidit corpus, tres stellæ claræ uidentur. In latere dextro obscuram unam, in sinistro genu duas. In utrisque pedibus singulæ, supra pedes stellæ quatuor. hic totus omnino stellarum numerus 19.

Cassiopeia.

Cassiopeia unam habet ceteris insigniorem stellam terciæ magnitudinis, et in pectore positam, Scheder nomine. Habet et unam in coxis, atq; unam in medio sedis, et unam in genibus terciæ magnitudinis, reliquæ sunt quartæ magnitudinis.

Cassiopeia sedens in siliquaastro collocata est, cuius sedilis & ipsius Cassiopeia pedes positi in ipsa circumductione circuli qui arcticos uocatur. effigies autem corporis ad æstiuum circulum peruenit, quem capite & dextra manu tangit. Hanc propè mediam diuidit circulus, is qui lacteus appellatur, proxime Cephei signum collocatum. Hæc occidens cum scorpione capite, cum sedili resupino ferri perspicitur, exoriri autem cum sagittario. Huius in capite stella ostenditur una, in utroq; humero una, in mamilla dextra clara una. In lumbis magna una, in sinistro femore duæ, in genu una, in pede ipsius dextro una,



una, in quadrato quo sella deformatur una, in utrisq; angulis singulae clarius caeteris lucentes. Hæc igitur est omnino stellarum 13,

## Andromeda.

Andromeda habet septem stellas tertiæ magnitudinis, unam scilicet in capite, & quatuor in brachio sinistro, & unam in palma dextra.

Andromeda prope Cassiopeiam, super caput Persei, breui intervallo dissidente respicitur collocata, manibus diuersis uincta, ut antiquis historijs est traditum: cuius caput equi Pegasi uentri coniungitur. Eadem enim stella & umbilicus Pegasi & Andromedæ caput appellatur. huius medium pectus & manum sinistra circulus æstiuus diuidit. Occidit autem cum pisce de duobus secundo, quem Andromedæ subiectum brachio supra diximus. Ex oriente Libra & scorpione capite priusquam reliquo corpore peruenit ad terram. Exoritur autem cum Piscibus & Ariete. hæc, ut supra diximus, habet in capite stellam clarè lucentem unam, in utroq; humero unam, in cubito dextro unam, in ipsa manu unam, in sinistro cubito uel in brachio unam. In manu altera unam, in zona tres, super zonam quatuor, in utroq; genu unam, in pedibus autem binas, Itaq; omnino est stellarum numerus 20.

## Perseus.

Perseus inter insigniores stellas habet unam in dextro latere secundæ magnitudinis, nomine Algenib, & quatuor in sinistro genu & crure tertiæ magnitudinis, habet & unam secundæ magnitudinis, in Ras dal gol, hoc est, in capite Medusæ, quod capite sinistro tenet. reliquæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

Huius sinistrum crus & humerum læuum, circulus æstiuus à reliquo corpore diuidit. Ipse manu dextra arcticum circulum tangit, dextro pede caput aurigæ premere uelut currens uideatur. Idem occidens sagittario et capricorno ex orto inclinatur ad caput uersus. cū ariete & tauro rectus exoritur. Habet autem in utroq; humero stellam unam, in manu dextra clarè lucentem unam, qua falcem tenere dicitur, quo telo Gorgoniam interfecit. In sinistra alteram, qua caput Gorgonis tenere existimatur. habet præterea in in uentre stellam unam, in lumbis alteram, dextro femore unam, ad genu unam, in tibia unam, in pede unam obscuram, in sinistro femore unam, in genu alteram, in tibia duas: in sinistra manu, quod Gorgonis caput uocatur, stellas quatuor. omnino est stellarum numerus decem & septem. Caput eius & falx sine sideribus apparent. hunc Aratus cum diceret inter sidera ceconismenon figuratum, acceperunt complures eum puluerulentum dicere, quod minimè conuenit posse inter sidera etiam puluerulentum accipere. Quod si esset, dignior erat Orion cui idem ascriberetur. primùm quod assidue est uenatus, & semper in terra fuit. deniq; adhuc inter sidera uenari uideatur. Perseus autem qui assidue uolabat, non potest puluerè habere. Quid igitur est, cum uellet Aratus eum currentem obscurè significare, usus Aetolorum consuetudine ceconismenon dixit. Aetoli enim cum uolunt aliquem decurrere significare, κεκσυγα dicunt, id quod Aratus uo-

κεκσυγα  
μυθον.



tus uoluit demonstrare, non ut illum uolantem assidue puluerulentum dicat, Quod a multis perperam est intellectum.

Versus Arati hi sunt:

καὶ οἱ δεξιτέρη μὲν ἰδί κλισιὸν πέσαι υῤαι  
 πειτέρου δὲ φροιο, τὰ δὲ οἱ πρὸν οἶα διάκωλα  
 ἴχθια μνησέει κενονισμὸν θ' αἰ δὲ πᾶτε.

Auriga.

Auriga unam insignem habet stellam primæ magnitudinis, nomine Alhailoth iuxta capram, et unam in spatula dextra secundæ magnitudinis, unam in cauilla sinistra, et unam in cauilla dextra tertiæ magnitudinis, relique sunt quartæ et quintæ magnitudinis.

**H**Eniochus autem circulo æstiuo genuum sine, præterea humero sinistro usque ad zonam diuiditur ab eo, quem supra Lacteam orbem diximus. Huius dexter pes tauri cornu sinistro stella coniungitur, idem una manu ut lora tenens figuratur. Cuius in humero sinistro capra. In manu autem duo hœdi stellis formati dicuntur. Totus autem pedibus Persei subiectus, caput habens contra ursæ maioris aspectum. hic occidere sagittarij & capricorni exortu uidetur. Exoriri autem, Ophiucho & engonasin occidente. Habet præterea stellam unam in capite. In utroque humero unam, sed in sinistro clariorē, quæ uocatur capra, in utroque cubito unam: in manu duas, quæ hœdi appellantur, stellis propè occidentibus formati. Ita omnino sunt numero 7.

Serpentarius.

Serpentarius habet quoque stellas tertiæ magnitudinis, unam scilicet in capite, quæ uocatur Ras alaugue, alteram in palma sinistra, et tertiam post illam, quartam in genu dextro, et quintam in genu sinistro, relique sunt quartæ et quintæ magnitudinis.

**O**phiuchus inclinatus à capite, ut qui resupinari uidetur, manibus anguē tenere figuratus est. huius autem humeri ab æstiuo circulo diuiduntur à reliquo corpore. Ipse genuum sine ab æquinoctiali terminatur circulo. Pede sinistro premens oculos, dextro autē testudini scorpionis innixus. Anguis autē qui ab eo tenetur, propè extremo ore coronam contingens, medium præcingit Ophiuchum, cauda breuior quam superiore corpore, qua manu sinistra ipsius signi figuratur, ita tamen ut extrema cauda circulum æquinoctialem cum aquilæ cauda iungat. Occidens autem exortu geminorum Cancrī & Leonis peruenit ad terram, exorietes autem cum scorpione & sagittario apparet. Hic habet in capite stellam unam, in utroque humero singulas, in sinistra manu tres, in dextera manu quatuor, in lumbis duas, in utroque genu singulas, in dextro crure unam, in utroque pede singulas, sed clariorē in dextro: itaque est omnino stellarum numerus sexdecim. Anguis autem habet in summo capite stellas duas, sub capite tres, uno loco omnes, ad manum ipsius Ophiuchi sinistra duas, sed quæ maximè ad corpus eius accedit, clariorē. Et in dorso anguis ad ipsam corporis coniunctionem quinque, & in prima curuatura caudæ quatuor. In secunda, caput uersus, habet stellas sex. Ita est omnino stellarum numero 23.

m ♄



h Sagitta.

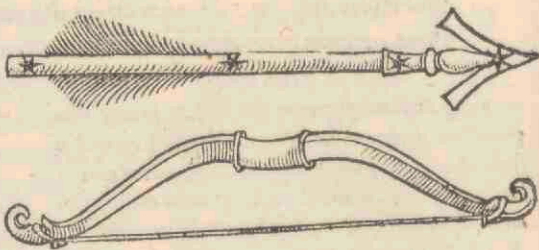


## Sagitta.

p

In sagitta, una est quarta magnitudinis, tres quintae, & una sexta.

Sagitta inter duos circulos æstiuum & æquinoctialem, signo aquilæ superposita, diuiditur ab eo circulo qui utroque polo subiectus ad cancrum & capricornum peruenit. huius cacumen ad equipedum regionem spectat, altera pars ad humeros Ophiuchi tendit. hæc occidit Virginis ortu. Oritur autem cum scorpione. Habet omnino stellas quatuor: quarum una in principio materiæ, altera in medio, duæ reliquæ in eo loco quo ferrum solet affigi, diuersæ uidentur.

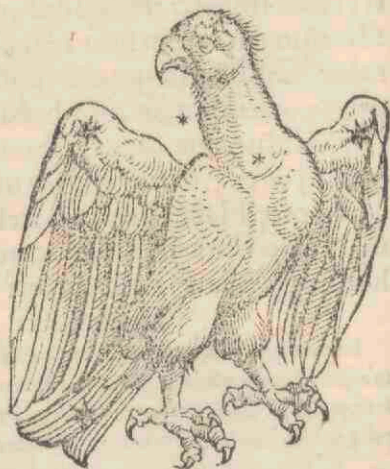


p

## Aquila.

Aquila unam habet in capite secundæ magnitudinis, atq; unam inter duas spatulas eiusdem magnitudinis, duas in spatula sinistra terciæ magnitudinis, atq; unam super collum secundæ magnitudinis, reliquæ sunt quintæ magnitudinis.

Aquila ala dextra non multum extra circum æquinoctialem prodire, sinistra autem non longè à capite Ophiuchi figurata uidetur. Præterea rostrum eius à reliquo corpore diuidit circulus, quem supra diximus à cancro ad capricornum peruenire. Media autem finitur ab eo quem supra Lacteam orbem demonstrauimus esse. hæc exorto leone occidit. Exoritur autem cum capricorno: habens in capite stellam unam, in utraque penna unam, in cauda unam. Itaque omnino sunt quatuor.



B

## Delphin.

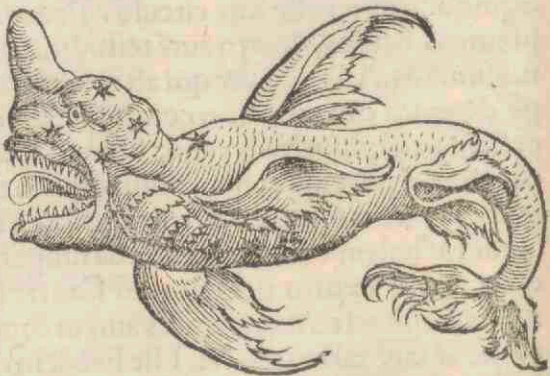
Delphin habet quinque stellas terciæ magnitudinis, unam scilicet in cauda, & reliquas in lumbo. Habet etiam duas quartæ magnitudinis in cauda, reliquæ sunt sextæ magnitudinis.

Delphin non longè ab aquilæ signo figuratur, in curuatione caudæ nouissimæ æquinoctialis circuli circunductione tangit, capite propè contingens equi Pegasi rostrum. hic exoritur cum sagittarij posteriori parte. Occidit autem, cum uirgo exorta est à capite. habet autem in capite stellas duas, supra caput ad uerticem duas alias, ad ea quæ in uentre uelut pennæ uidentur habet stellas tres, in scapulis unam, in cauda duas. Itaque omnino sunt stellæ numero decem.

## Pegasus.

Equus alatus habet quatuor stellas secundæ magnitudinis, scilicet super renes, super humerum dextrum, & inter duas spatulas. Habet et tres terciæ magnitudinis, nempe in genu dextro, unam in pectore, & quæ reliquas præccidit in collo. Reliquæ sunt quartæ magnitudinis.

Equus

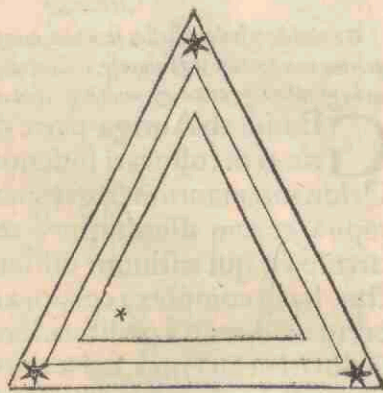


**A** Equus arcticum circulum spectans, pedibus estiuo orbe niti, extremo ore caput delphini tagere uidetur. Aquarii manū dextram ceruice sua coniungens, & utrisque piscibus clausus, quos in 12. signis postea demonstrabimus. Huius in stellis corpus apparet usque ad umbilicū deformatū. Qui occidit cum pisce de duobus primo, qui supra tergū eius est fixus. exoritur cum Aquario toto, cum pisce, cum quo occidit, & manu Aquarii dextra. hic habet in rostro stellas duas obscuras, in capite unam, in maxilla unam, in utrisque auribus singulas, in ceruicibus quatuor obscuras: sed maximè lucet quæ capiti proxima apparet in humero claram unam, in pectore unam, in scapilio unam, in umbilico nouissimam unam, quæ Andromedæ uocatur, in genibus utrisque singulas, in utrisque poplitibus singulas, ita sunt omnino numero 23.



Trianguli tres stellæ sunt tertie magnitudinis, quarta quartæ, quæ extra angulum inueniuntur.

**B** Eloton autem ut in triangulum deformatur, æquis quodammodo lateribus duobus, uno breuiore, sed propè æquali reliquis, inter æstiuum & æquinoctialem circulum supra caput Arietis, non longè ab Andromedæ dextro crure, & Persei manu sinistra collocatum, cum Ariete toto occidens: exoritur autem cum eiusdem dimidia priore parte. habet autem stellam in unoquoque angulo unam.



Omnes arietis stellæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis, præter duas in cornu quæ sunt tertie.

**N**unc protinus duodecim signorum figuram dicemus. Quorum est princeps Aries, in æquinoctiali circulo consistens, caput ad exortum habens conuersum. Occidens à primis pedibus, & exoritur caput infra triangulum, quod supra diximus, tenens collocatum, pedibus propè continens caput Piscicis. Habet autem in capite stellam unam, in cornibus tres, in ceruice tres, in pede priore de primis unam, in interscapilio quatuor, in cauda unam, sub uentre unam, in lumbis tres, in pede posteriori unam. quæ sunt omnino numero octodecim.



#### Taurus.

Taurus unam habet stellam primæ magnitudinis, uocaturque Aldebaran, seu oculus tauri: in pectore, supra nares, & in uno extremo cornu habet stellam tertie magnitudinis, habet & congeriem stellarum quintæ magnitudinis, quas Pleiades uocant, haud procul ab ore, aut secundum alios in dorso.

**T**Aurus ad exortum signorū di-  
midia parte collocatus, ut incipe-  
re genu ac defigere ad terram uidea-  
tur, caput eodem habens attentum.  
Genua eius reliquo corpore diuidit  
circulus æquinoctialis. cornu sini-  
stro, ut supra diximus, coniungitur  
cum sinistro pede eius qui Auriga ap-  
pellatur. inter huius finitionem cor-  
poris & arietis caudam stellæ sunt,  
quas Vergilias nostri, Græci autem  
Pleïadas appellauerunt. Hic auersus  
occidit & exoritur. habet in cornibus  
singulas stellas, sed in sinistro clariorem, utrisque oculis singulas, in fronte media  
unam. ex quibus locis cornua nascuntur, singulas: quæ septem stellæ Hyades nun-  
cupantur. Etsi nonnulli quas duas diximus nouissimas stellas, negauerint esse,  
ut omnino Hyades essent quinque. Præterea in sinistro genu priore habet stellam  
unam. Et super unguam, unam: in dextro genu unam, & in interscapilio tres,  
nouissimam earum cæteris clariorem, in pectore unam: quæ sunt omnino, præ-  
ter Vergilias, quatuordecim.

Gemini.

Gemini duas habent stellas secundæ magnitudinis in capitibus,  
quarum una uocatur Ras algense. habent aliquot tertiæ magnitudi-  
nis in genibus & coxis, & multas quartæ et quintæ magnitudinis.

**G**emini ab Aurigæ parte dextra supra O-  
rionem collocari uidentur, ita tamen, ut  
Orion inter taurum & geminos sit constitutus.  
capita eorum diuiduntur à reliquo corpore,  
circulo eo qui æstiuum diffinire supra est di-  
ctus. Ita ut complexa corpora inter se tenentes,  
occidant directi à pedibus. Exoriuntur autem  
inclinati ut iacentes. sed is qui Cancro est pro-  
ximus, habet in capite stellam unam claram, in  
utrisque humeris singulas claras, in dextro cubi-  
to unam, in genibus utrisque singulas, in pedi-  
bus utrisque singulas. alter autem in capite unam,  
in sinistro humero unam, in dextro alteram, in  
utrisque manibus singulas, in dextro genu unam,  
in sinistro genu alteram, in pedibus utrisque singulas: et infra sinistrum pedem u-  
nam, quæ propus appellatur, & sunt octodecim.

πρωτος

Cancer.

Cancer nullam habet insignem stellam, sed omnes  
sunt uel quartæ uel quintæ magnitudinis.

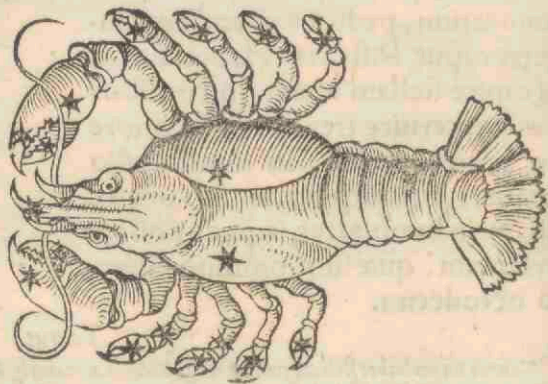
**H**unc medium diuidit circulus  
æstiuus, ad leonis exortus spe-  
ctantem, paululum supra caput hydræ  
collocatum, occidentem & exorientem  
posteriore corporis parte. Hic autem  
habet in ipsa testa stellas duas, quæ  
asini uocantur, de quibus antea di-  
ximus: in pedibus dextris singulas  
obscuras, in sinistro pede primo du-  
as, in secundo duas obscuras, in tertio  
unam, in quarto primo unam obscuram,



A



B



in ore

**A** in ore unam: in ea quæ chela dexterior dicitur tres similes, non grandes, in sinistra similes duas. Et ita est omnino stellarum numerus decem & octo.

## Leo.

Leo habet duas stellas primæ magnitudinis, quarum una uocatur Calbalezet, id est cor leonis: alia Deneb alexet, hoc est cauda leonis. Habet tres secundæ magnitudinis, duas in ceruice & unam in dorso, reliquæ sunt tertiæ, quartæ, quintæ & sextæ magnitudinis.

**L**eo spectans ad occasum supra corpus hydræ à capite quæ cancer instat, usque ad mediam partem eius constitutus, medius æstiuo circulo diuiditur, ut sub ipso orbe priores pedes habeat collocatos, occidens à capite & exoriens. hic habet in capite stellas tres, in ceruicibus duas, in pectore unam, in interscapilio tres, in media cauda unam, in extrema alteram magnam, sub pectore duas, in pede priore unam clarā, in uentre clarā unam, & infra alteram magnam unam, in lumbis unam, in posteriore genu unam, in pede posteriore clarā unam. Et ita est omnino numerus stellarum 19.

## Virgo.

Virgo unam habet stellam primæ magnitudinis, uocaturque ea Azimech, id est, spica uirginis. habet deinde sex tertiæ magnitudinis, tres in ala sinistra, unam in latere dextro, unam in manu dextera, & unam sub ala dextra. reliquæ sunt quartæ, quintæ & sextæ magnitudinis.

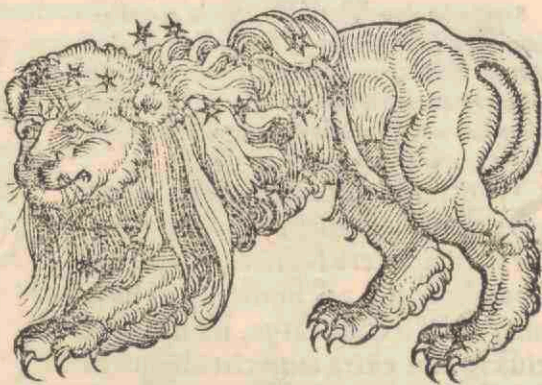
**B** Virgo infra pedes Bootæ collocata, capite posteriorē partem leonis dextra manu circulum æstiualem tangit, ac inferiorem partem corporis supra coruū & hydræ caudam habere perspicitur. Occidens capite priusquam reliquis membris. huius in capite est stella una obscura, in utrisque humeris singulæ, in utrisque pennis binæ: quarum una stella quæ est in dextra penna ad humerum defixa protrygeter uocatur. Præterea habet in utrisque manibus singulas stellas, quarum una quæ est in dextra manu, maior & clarior conspicitur: in ueste autem habet passim stellas septem, in utrisque pedibus singulas. Omnino stellarum numerus 16.

## Scorpius.

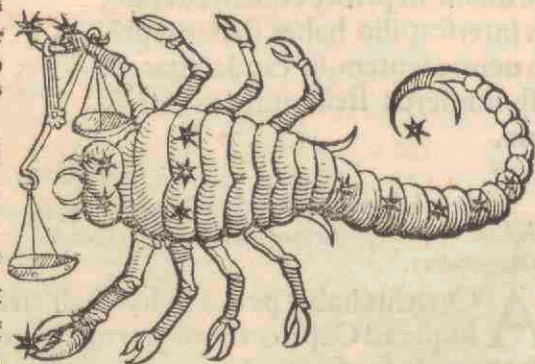
Scorpius unam habet insignem stellam secundæ magnitudinis, quæ scorpij uocatur. habet et multas tertiæ magnitudinis, quatuor scilicet in fronte, duas in corpore, quinque in spondilibus, & unam in spina, reliquæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

**S**corpij prior pars, quæ Chelæ dicitur, ita premitur ab æquinoctiali circulo, ut eum sustinere uideatur. Ipse autē pedibus Ophiuchi, de quo supra diximus, subditus, extrema cauda circulum hyemalem contingere uidetur, neque longè est ab eo quod pro hostia centaurus ferre prospicitur. Occidit autem inclinato capite, exoritur erectus à chelis: hic habet stellas in his quæ chele dicuntur, in unaquaque earum binas, ex quibus primæ sunt clariores. Præterea habet in frōte stellas tres,

h 3 quarum



πρὸς τὴν ἡμέραν

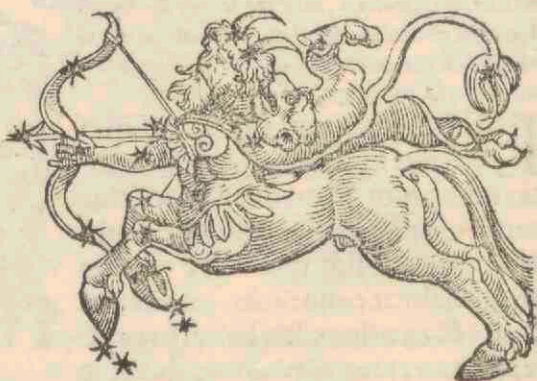


quarū media est clarissima: in interscapilio tres, in uentre duas, in cauda quinque, **A**  
in acumine ipso quo percutere existimatur duas, Omnino stellarum 19.

## Sagittarius.

Sagittarius duas habet stellas secundae magnitudinis, in pede scilicet sinistro, & sub cauilla eius. habet praeterea multas tertiae magnitudinis, unam scilicet in hasta sagitta, unam in manubrio, duas in arcu, unam sub axilla, unam sub cauilla dextra, &c. reliquae sunt quarta & quinta magnitudinis.

**S**agittarius autem spectans ad occasum Centauri corpore figuratur uelut mittere sagittas incipiens, a pedibus usque ad humeros in hyemali circulo collocatus, ita ut caput eius solum extra eum circulum quem supra diximus apparere uideat: cuius arcus lacteo circulo medius diuiditur. ante pedes eius est quaedam corona stellis effecta, de qua prius diximus. Hic praecipuus occidit, exoritur directus. Habet autem in capite stellas duas, in arcu duas, in sagitta unam, in dextro cubito unam, in manu priori unam, in uentre unam, in interscapilio duas, in cauda unam, in priori genu unam, in pede unam, in inferiori genu unam, in pollice unam. Omnino est stellarum quindecim. Corona autem Centauri est stellarum septem.



## Capricornus.

Capricorni omnes stellae sunt quarta & quinta magnitudinis, praeter duas in cornu posteriori, & alias duas in spina dorsi, quae sunt tertiae magnitudinis. quae propior est cauda, uocatur Deneb algedi, hoc est cauda capricorni.

**C**apricornus ad occasum spectans, & totus in zodiaco circulo deformatus cauda & toto corpore, medius diuiditur ab hyemali circulo, suppositus aquarii manui sinistrae. occidit autem praecipuus, exoritur autem directus: sed habet stellam in naso unam, infra ceruicem unam, in pectore duas, in priore pede unam, in priore eodem alteram. in interscapilio habet stellas septem, in uentre septem, in cauda duas. & est numerus stellarum uiginti & una.



## Aquarius.

Aquarius habet stellam unam secundae magnitudinis sub axilla, & aliquot tertiae magnitudinis in utroque brachio. habet & unam primae magnitudinis, nomine Fomahant in fine fusionis aquae. reliquae sunt aut quarta aut quinta magnitudinis.

**A**quarius habet pedes in hyemali circulo fixos, manum autem sinistram usque ad Capricornum porrigens tergum, dextra iubam Pegasi propere contingens, spectans ad exortum: qui cum ita sit figuratus, necesse est eum corpore propere resupinato uideri. Effusio aquae peruenit ad eum piscem qui solitarii figuratur, de quo posterius dicemus. Sed Aquarius & occidit & exoritur capite prius quam reliquis membris. Hic habet in capite stellas duas obscuras,

**A** in utrisque humeris singulas magnas, in sinistro cubito unam grandem, in manu priori unam, in utrisque māmīs singulas obscuras, in lumbo interiore unam, in utrisque genibus singulas, in dextro crure unam, in utrisque pedibus singulas. omnino est stellarum quatuordecim. Effusio aquæ cum Aquario ipso est stellarum triginta. Sed in his omnibus prima & nouissima clara.

Pisces.

Omnes stelle piscium sunt quartæ aut quintæ aut sextæ magnitudinis, præter duas tertie magnitudinis, quæ in reflexione piscium inueniuntur.

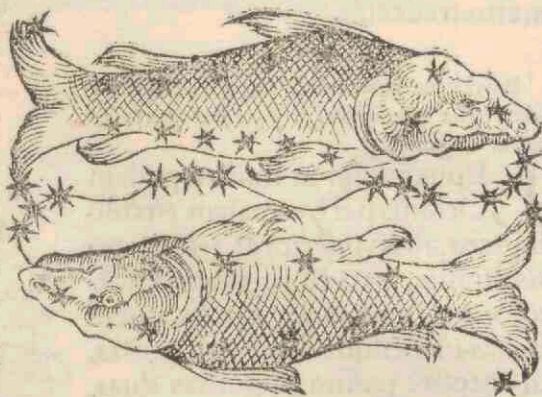


**H**orum alter Notius, Boræus alter appellatur: ideo quod unus eorum qui Boræus dicitur, inter æquinoctialem & æstiuum circulum sub Andromedæ brachio collocatus, & arcticum polum spectans constituitur. alter autē in zodiaco circulo extremo sub scapulis equi, non longè ab æquinoctiali circulo collocatus, spectans ad occasum. Hi pisces quibusdam stellis, ut lineola ab arietis pede primo coniunguntur, quorum inferior ante occasum et exoriri uidetur. Habet decem & septem, et Boræus omnino duodecim. Coniunctio eorum habet ad Aquilonem spectans stellas tres, ad alteram partem tres, ad exortum tres. In commissura tres, omnino duodecim: horum cōiunctionem quæ à pede arietis primo notatur, Aratus græcè *σώδισμος ὑπὲρ αἰώνος*. Cicero nodum cœlestem dicit: qui utrunque uoluit significare, eum nodum nō solum piscium, sed etiā totius sphaeræ esse. quo enim loco circulus ab arietis pede Mesembrinos dicitur, qui meridiem significet: & quo loco is circulus Mesembrinos coniungitur, & transit æquinoctialem circulum, in ipsa cōiunctione circulorum nodus piscium significatur: quare eum non modò nodum pisciū, sed etiam cœlestium nodum appellauerunt.

Pistrix.

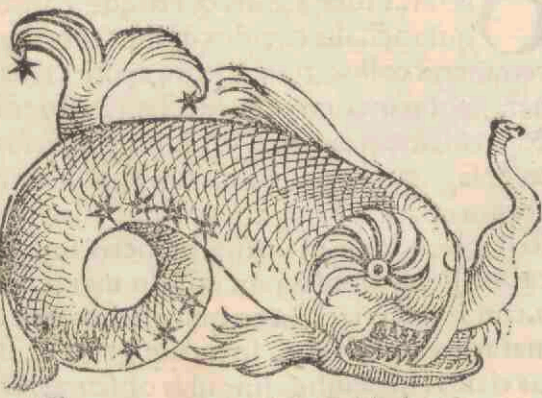
Cetus habet tres stellas secundæ magnitudinis: uide licet unam in uentre, quæ uenter ceti nominatur: & duas in cauda. habet et multas tertie magnitudinis, quarum insigniores sunt Merkar: & una in medio oris. reliquæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

**P**istrix à mediâ cauda diuiditur ab hyemali circulo, spectans ad exortum, rostro propè posteriorem arietis pedem iungens. huius priorem partem corporis qui spectat ad exortum, propè alluere flumen Eridani uidetur. hæc cadit exorto cancro & leone, exoritur autē cū Centauro et geminis. sed habet in extre



Sic enim nostri codices habent, tametsi alij ὄρον γάνυον malint legere, uersus Arati sunt, ἢ τὰ μίση ἐς ἀσπὲρ ἰπίχρα καλῶς τε μέγα τε, ὅρ' ἔσ' ἢ τὴν σὺν δισσῶν ὑπὲρ γῶν ἐν καλίστοις.

Y

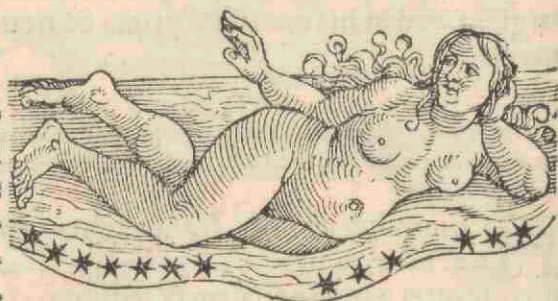


ma cauda stellas duas obscuras, ab eo loco usq; ad reliquam corporis curuaturam quinque, sub uentre sex. omnino sunt 13.

*Eridanus.*

Fluuius Eridanus habet unam stellam nomine Acarnay primæ magnitudinis, sed quæ in nostra regione uix uideri potest, tantum declinat ad austrum. habet quatuor tertiæ magnitudinis, & multas quartæ magnitudinis.

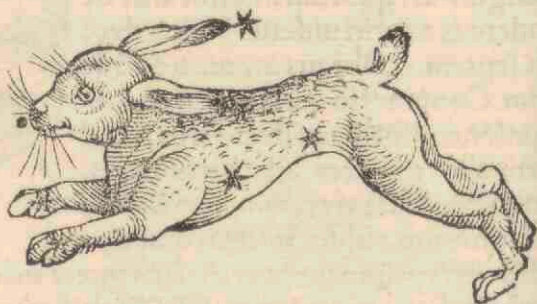
**E**Ridanus à sinistro pede profectus Orionis, & perueniens usque ad pisces, rursus diffunditur usque ad leporis pedes, et portinus ad antarcticum tendit circulum. Huius figurationem circulus hyemalis diuidit ab eo loco quo propè coniungitur ceto. hic scorpione & sagittario exorto occidere, exoriri autem cum geminis & cancro uidetur. habet autem stellas in prima curuatura tres, in secunda tres, item in tertia usque ad nouissimam septem, omnino est stellarum numerus tredecim.



*Lepus.*

Habet lepus unam in medio corporis, & unam sub uentre tertiæ magnitudinis, reliquæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

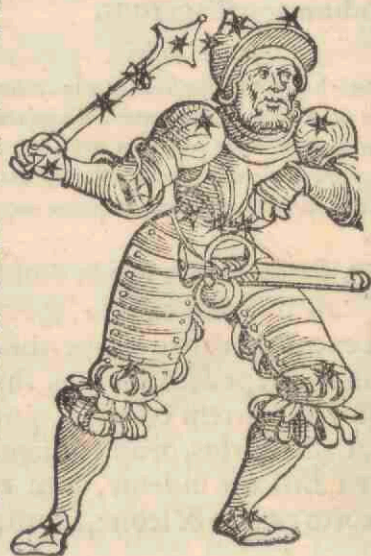
**L**epus autem in sinistrum pedem Orionis per hyemalem circulum fugiens, ab eo inferiore parte corporis diuisus. occidit sagittario exorto, oritur cum leone. Habet autem stellas in utrisque auribus singulas. In corpore passim dispositas duas, in pedibus prioribus singulas. Et ita est omnino stellarum sex.



*Orion.*

Orion pulcherrima cõstellatio, habet duas primæ magnitudinis, unam scilicet in humero dextro, quæ Beldalgenze uocatur: & alteram in pede sinistro, quæ Regal algenze appellatur. in cingulo habet tres secundæ magnitudinis, & unam in humero sinistro. in brachio sinistro & in ense habet aliquot tertiæ magnitudinis, super genu dextrum habet quoque unam eiusdem magnitudinis, quæ in fuste inueniuntur. sunt quintæ magnitudinis.

**O**Rion. Hunc à zona & reliquo corpore æquinoctialis circulus diuidit cum tauro de certantem collocatum, dextra manu clauam tenentem, incinctum ense, spectantem ad occasum, & occidentem exorta scorpionis posteriore parte, & sagittario exoriente, cum cancro autem toto corpore pariter exurgentem. hic habet in capite stellas tres claras, in utrisque humeris singulas, in cubito dextro obscuram unam. In manu similem unam, in zona tres, in eo quo gladius eius deformatur tres obscuras. In utrisque genibus singulas claras. In pedibus singulas obscuras. Omnino sunt decem & septem.



*Lelaps.*

## Lelaps.

Canis maior habet unam in capite primæ magnitudinis, nomine Alhabor, splendidissimam stellam, Veneri ferè similem. Habet deinde quoque tertie magnitudinis unam in pede dextro, alteram in coxa sinistra, tertiam inter duas coxas, quartam in extremitate caudæ, et quintam in extremitate pedis dextri. reliquæ in auribus, collo, pectore & genibus sunt quartæ et quintæ magnitudinis.

Canis leporem fugientem consequens, posterioribus pedibus diuiditur ab hyemali circulo, pedem dextrum Orionis penè suo capite coniungens, capite ad occasum spectans, sed caput ad æquinoctialem circulum tendit. occidens oriente sagittario, exoriens autem cum cancro, habet in lingua stellam unam que Canis appellatur. in capite autem alteram, quam nonnulli Sirion appellat, de quo prius diximus. Præterea habet in utrisque auribus obscuras singulas. In pectore duas, in pede priore tres, inter scapulas tres, in sinistro lumbo unam, in pede posteriore unam. In pede dextro unam, in cauda quatuor. omnino sunt decem & nouem.

## Procyon.

Canis minor duas dumtaxat habet stellas, unam primæ magnitudinis in uentre, que Algomeisa uocatur, & aliam quartæ magnitudinis in collario. Sunt quoque unam ponunt in capite.

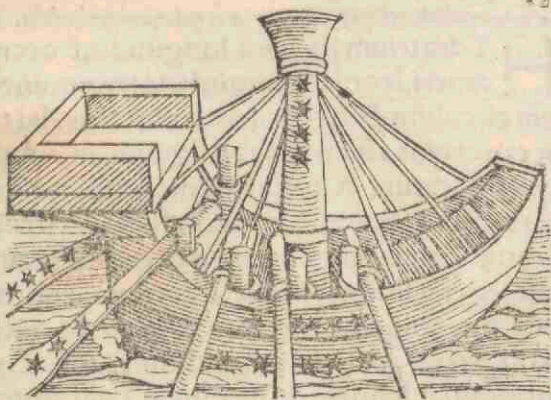
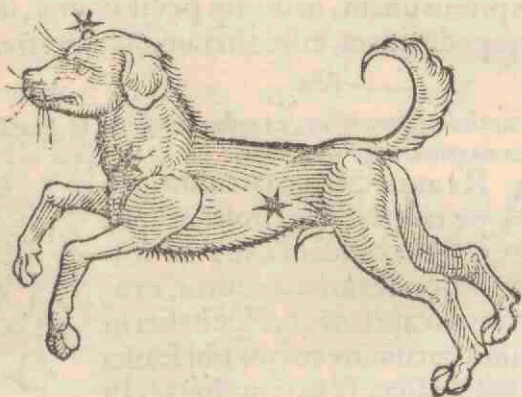
Procyon. Hic in Lacteo circulo defixis pedibus æquinoctialem circulum tangit. Spectat ad occasum, ut inter geminos & cancrum constitutus: qui, quod ante maiorem canem exoritur, Procyon est appellatus. Hic autem occidit exortu capricorni, exoritur cum leone, et habet unam stellam in capite, & aliam in pectore. In lumbo unam: sed omnino stellarum numerus 3.

## Naui.

Naui una habet primæ magnitudinis, qui Canopus uocatur, poniturque in præcipuo remo, sed que longè defleat ad austrum. Habet sex secundæ magnitudinis, unam in transtro, aliam in sectione transtri, etc. habet quoque multas tertie, & item multas quartæ magnitudinis: que in malo ponuntur, sunt quartæ magnitudinis.

Argo. Huius puppis hyemalæ circulum, & maioris canis caudam contingens inferiore parte, non uisimè nauis inclinata Antarcticum circulum tangit. Occidens sagittario & capricorno exorto, ut in mari collocata, exoriens cum uirgine & cheelis. Hæc habet in puppi ad singula gubernacula, ad primam stellas quinque, ad alterum quatuor, circum cauram quinque, & sub reiectum quinque, ad malum quatuor: in tota est stellarum uiginti trium. Quæ, quare non sit tota in mundo collocata, prius diximus.

Phillyris.





## Phillyris.

*Centaurus in pede dextro duas habet stellas primæ magnitudinis, in pede uerò sinistro habet unam secundæ magnitudinis, similiter super coxã dextram, & sub uentre, atq; super calcaneum pedis dextri, & super genu sinistram. habet et multas tertie, quartæ, & quintæ magnitudinis.*

**C**entaurus. Hic ita figuratur, ut in antarctico circulo niti pedibus, humeris hyemalem sustinere uideatur, capite propè caudam hydræ coniungens, hostiam dextra manu tenens supinam, quæ pedibus & extremo ore circulum hyemalem tangit, inter eum & antarcticum orbem collocata. Centauri autem crura à reliquo corpore diuidit circulus qui Lacteus appellatur. Hic spectas ad ortus signorū, totus occidit aquario & piscibus exortis: exoritur autē cum scorpione & sagittario. habet autē stellas supra caput tres obscuras, in utrisq; humeris singulas claras, in cubito sinistro unā, in manu unā, in medio pectore equino unā, in prioribus poplitib. utrisq; singulas, in interscapilio quatuor, in uentre duas claras, in cauda tres, in lūbo equino unā, in genub. posterioribus singulas, in poplitibus singulas, omnino sunt 24. Hostia autē habet in cauda duas, in pede de posterioribus primo unam, in utrisq; pedibus unā, in interscapilio unā clarā, & in priorē parte pedū unam, infra alteram, in capite tres dispositas. Omnino sunt num. 10.

## Ara.

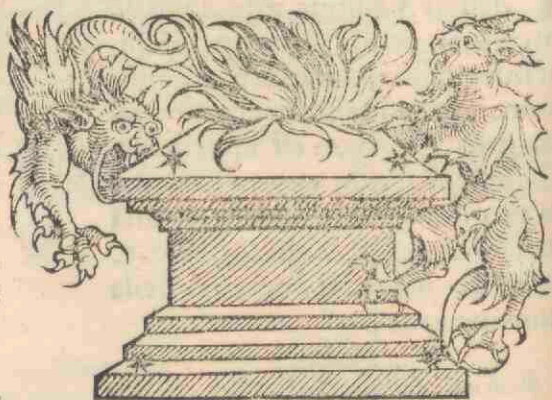
*Ara habet septem stellas, ex quibus quinque sunt quartæ magnitudinis, & duas quintæ.*

**A**ra antarcticum circulum prope tangēs, inter hostiæ caput & scorpionis caudam extremā collocatur, occidēs arietis exortu, exoriens cum capricorno. Hec habet in summo cacumine circuli ubi formatur stellas duas, & in imo alteras. Et ita est omnino stellarum quatuor.

## Hydra.

*Hydra habet unam lucidam stellam, nomine Alphard, & est secundæ magnitudinis. Habet et tres tertie magnitudinis, reliquæ sunt quartæ et quintæ magnitudinis.*

**H**Ydra trium signorū longitudinē occupās, cancri, leonis & uirginis, inter æquinoctialem circulum & hyemalem collocatur. Ita tamē, ut caput eius cōtendens ad signum, id quod Procyon uocatur, & totius hydræ propriē quarta pars inter æstiuum & æquinoctialem circulū uideatur. Cauda autem extrema penē Centauri caput tegens, sustinet in dorso coruum, rostro corpus eius tangentem, et toto corpore ad craterem tendentem: qui satis longo dissidente interuallo propè inter leonem & uirginem constitutus uidetur, inclinatio ad caput hydræ, quæ occidit aquario et piscibus exortis. Oritur autē cum his signis, de quibus supra diximus. Habet autē in capite stellas tres, in prima capitis curuatura sex, sed



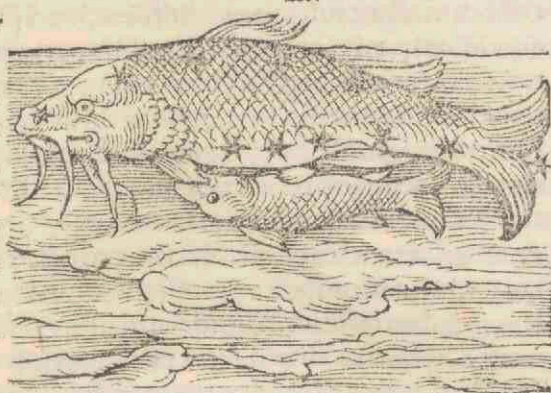
earum

A earum nouissimam claram, in secunda curuatura tres, in tertia quatuor, in quarta duas, in quinta usque ad caudam octo, omnes obscuras. ita fiunt uiginti sex. Coruus autem habet in gutture stellam unam, in pennis duas, infra pennam, caudam uersus, duas, in utrisque pedibus singulas. omnino sunt septem. Supra primam hydræ curuaturam crater positus habet in labris stellas duas, infra autem ansas duas obscuras, in medio cratere duas, ad fundum duas. Omnino sunt octo.

Piscis.

Omnes stelle piscis meridionalis, sunt quarta & quinta magnitudinis.

Piscis autem qui Notius dicitur, inter hyemalem et antarcticum circulum media regione collocatus, spectare ad exortum uidetur, inter capricornum & aquarium, ore excipiens aquam quæ funditur ab aquario. hic occidit oriente cancro, exortur autem cum piscibus. sed est stellarum omnino duodecim.



Aratus cum capricorno exortur aut.

Quæ ad figurationem siderum pertinent, ad hunc finem nobis erunt dicta, reliqua protinus dicemus.

## CLARISSIMI VIRI C. IULII HYGINI,

NI, AVGVSTI LIBERTI, DE QVINQVE circulorum inter corpora coelestia notatione, & Planetis, Liber IIII.



B Quoniam in initio sphaeræ circuli quinque, quomodo efficerentur, ostendimus, neque eos corpore siderum innotauimus, etsi duo nouissimi nihil ad solis cursum pertinent, hoc est arcticos & antarcticos, de medijs dicemus tribus. Sed quoniam Aratus quatuor circulis sphaeram plurimum ualere dicit, neque eorum aperte quenquam demonstrat, uoluntatem nostram apertius ostendimus. Et quemadmodum in initio fecimus, à boreo polo sumemus exordium.

Igitur æstiuum circulum unum de quatuor esse dicemus, qui therinos tropicos uocatur, quo circulo æstatem confici demonstrauimus. & si non nemo dubitat, quare non utriusque circuli, hoc est æstiuus & hyemalis, uno nomine appellentur, ideo quod quem nos æstiuum diximus, nonnullis hyemalis fiat: & quo circulo hyemem confici diximus, eo circulo alijs æstas sit. Quod si uoluerint intelligere id ad nostras collationes mundi esse demonstratum, qui inter æstiuum circulum & arcticum sumus constituti, non ad illorum sphaeram qui ab hyemali circulo antarcticum habitantes nobis antipodes dicuntur, facilius ad nostram accesserint uoluntatem. Si quis enim uoluerit eorum quos antipodas diximus, qui inferiore à nobis circulo constituti uidentur, sphaeram facere, non immerito nostrum hyemalem sibi æstiuum circulum sinxerit. Aut si quis scriptorum eorum mentionem faciens, obscure uoluerit antipodas demonstrare, & dixerit quibus in capricorno æstas summa, aut in cancro hyems maxima fiat, non imperita ratione acutissime dixisse uidebitur. Quodcumque enim nostris circulis contrarium dixerit, id illis erit rectum. sed ne longiore sermone præter consuetudinem utamur, ad inceptum reuertamur.

De tropico cancri.

I N æstiuo circulo, de quo primū dicere instituimus, hæc signa, siue partes eorum perspiciuntur, Capita geminorum, aurigæ genu utrunque, † uel sinistrum Persei

Scelus non minus.

Signa quæ in  
circulo æstiuo  
perspiciuntur:

Persei crur, & humerus sinister. Andromeda autem à pectore, sed manu sinistra diuiditur. Atque ita euenit, ut caput eius cum toto pectore & manu dextra uideatur esse inter æstiuum & æquinoctialem circulum, reliquum autem inter æstiuum & arcticum finem. Præterea in eodem æstiuo circulo, pedes equi Pegasi uidentur positi, & caput à reliquo corpore diuiditur oris, & alæ sinistri oris, ut uolantis pars non magna. Ophiuchus humeris, ut circulum sustinere uidetur: uirgo prope hunc contingens à capite. Inter hunc & æquinoctialem circulos collocata est, ut fulgens ad austrum. leo à pectore ad lumbos diuiditur, ut caput eius & corporis superior à cruribus pars, inter hunc & arcticum circulum uideatur. Inferior autem pars, inter æstiuum & æquinoctialem circulum. Cancer autem sic diuiditur medius, ut inter duos oculos eius, circulus traiectus existimetur. In his signis & hoc, ut antè diximus, circulo cum uehitur sol, euenit nobis, qui hac inclinatione mundi utimur, ut sint diei de partibus octo partes quinque, noctis autem tres. Neque ita tamen, ut ex horologijs, sed ex spheræ ratione. cum enim spheram ita constitueris, ut circulus is qui arcticus uocatur, semper appareat, nunquam autem antarcticus exoriat, atque ita spheræ est constituta: si uoles circulum æstiuum diuidere in partes octo, ex his inuenies partes 5. in spheræ

Cur spheræ in  
octo partes diui  
denda. \*

ra apparere, tres autem infra tanquam sub terra esse. At aliquis dixerit, cur spheræ circulos diuidamus in partes octo potius quam duodecim, aut quot libuerit alias partes, hic non spheram, sed se fallere, hac ratione inueniet porro arbitror. Si enim ita fecerit ex æstiuo circulo partes duodecim, ex his partes 7. & dimidium partis apparere, quatuor autem & dimidium sub terra inueniet esse. Itaque euenit, ut cum ad octo partes addita dimidia sit, simili ratione ad partes quatuor accedat pars dimidia, & fiant supra terram partes septem & dimidium partis: reliquum autem sub terra quidam pars quatuor & dimidium. Igitur oportet intelligere, ut non in minutis partibus & dimidijs fiat, sed certis numeris conficiatur, ut euenit in partibus octo. Præterea quoniam spheræ diuisa in partes 30. euenit, ut ab æstiuo ad hyemalem sint partes octo, nimirum certè eos circulos diuidemus in partes octo. Præterea quoniam ab æstiuo circulo ad æquinoctialem sunt quatuor de 30. Et rursus ab æquinoctiali circulo ad hyemalem de partibus 30. partes quatuor, & ita nihilominus æquinoctialis ipse per se circulus medius diuiditur, ut dimidia pars eius sit sub terra, de partibus octo partes quatuor, & totidem supra, & tota ratio ad octauam partem perueniat, non dubium est quin rectè diuidatur in partes octo. Præterea cum sol per hos circulos currens iter annum conficere uideatur, & ab omnium signorum octaua parte, ut posterius dicemus, incipiat exoriri, & ad aliud signum transire, neque ulla alia parte signi utatur, rectè ipsi quinque circuli diuiduntur in partes octo. Præterea septem sidera ad eundem statum reuertantur, quibusdam placuit, ut cuiusmodi dies hodiernus fuerit in solis aut lunæ tempestate, eiusmodi octauo anno sit futurus, uerè spheræ quoque diuidetur in partes octo. Præterea cum uideamus octauo quoque die eiusdem sideris horam primam, aut quamlibet denique esse, ut cuius hodie fuerit hora prima, eiusdem octauam quoque futuram uerissimum est, ipsam quoque spheram unde horæ sumuntur diuidi in partes octo. Sed ne reliqua prætermittamus, in hoc occupati, ad propositum reuertamur.

quod est

*Æquinoctialis.*

Secundus ab æstiuo æquinoctialis est circulus, in quo hæc signa & partes eorum perspicere possunt. Aries totus omnibus pedibus innixus uidetur. Hunc autem Aratus omnium siderum celerrimum esse demonstrat: etiam minori arcto, que breui spacio uertitur, præstare: id quod uelit esse, sic poterimus uel facillime intelligere. Cum sit enim maximus circulus æquinoctialis in spheræ, in eoque aries, ut affixus uideatur, quomocumque fuerint figuræ corporum collocatæ, ut ad eundem circulum perueniant, necesse est semel uerti spheram. Quod cum fiat, & aries in maximo circulo, & eodem tempore ad locum quo sidera reliqua perueniant,

**A** perueniant, necesse est eum celerrimum dici: sed nos ad circuli + effectiōnem uefficiōnem  
 niemus, & reliqua dicemus. In eodem tauri genua, ut fixa perspiciuntur, etsi  
 nonnulli ita finxere, ut uno genu, hoc est dextro nixus, sinistro propē pedes cō  
 tingere uideatur. De hoc in medio relinquemus. Sed in eodem circulo zona  
 Orionis, ut ipso circulo præinctus existimetur. Hydra flexu à capite primo, ut  
 ceruicibus erectis cancrū contingere uideatur, ex inferiore corpore hydræ cra-  
 ter cum coruo uelut fixus esse circulo conspicitur. Item pauca stellæ chelarum,  
 eodem adiunguntur. Ophiuchi genua eodem circulo à reliquo corpore diuidun-  
 tur. Aquila sinistiore penna penē eum contingens figurata est: eodemq; circu-  
 lo caput Pegasi cum ceruicibus nititur. His corporibus signorum æquinoctia-  
 lis circulus finitur. Quò sol cum peruenerit, bis uno anno cōficitur æquinoctiū:  
 hoc est, in ariete & chelis. In hac enim parte sphaeræ & uer & autumnus confici  
 existimatur, ita ut uer sit in ariete, autumnus in priore parte scorpionis. Quod si  
 gnum nonnulli libram dixerunt: per hunc circulū transiens sol ab ariete ad che-  
 las, efficit sex mensium diem, his locis qui intra arcticum uidetur orbem: noctē  
 autē his, qui antarctico circulo sunt clausi. Quare magis his locis nemo potest  
 durare. Et rursus ab autumno usq; ad uer, hoc est, à chelis usq; ad arietem perue-  
 niens, efficit his locis sex mēsis perpetuis diem, in quibus antē noctē demon-  
 strauimus. Econtrario autem noctem his, qui boreo polo sunt proximi. Sed de  
 hoc antē diximus. Neq; enim mirū est, hac collatione sphaeræ id euenire. Erectio  
 enim boreo polo, neq; unq; occidente euenit, ut corpora quæq; quæ ei proxima  
 sunt circulo, sero occidere uideantur. Id ex hoc intelligere licebit. Cum in his  
 partibus sphaeræ habitetur quæ pars est ab æstiuo circulo ad orbem qui arcticos  
 uocatur, & de arctico circulo, hoc est de duabus uris & dracone, caput draco-  
 nis maximē niti ipso circulo uideatur, ita ut is qui engonasin uocatur, inter æsti-  
**B** uum & arcticum locatus, caput draconis premere intelligatur: quicumq; ut an-  
 tē diximus, ad ipsum caput draconis habitant, ita lōgo die utuntur, ut eis ne ter-  
 tia quidem horæ pars in unaquaq; nocte obtingat. Itaq; Aratus ait:

Κείνη του κεφαλή τῆ νύχτεται ἢ χι πὸρ ἀντραὶ  
 μόνονται δὲ σι δὲ π S αὐτολαὶ ἀλλήλοισι.

Item Cicero dicit: Quod caput hic paulum sese subitoq; recondit,

Ortus ubi atq; obitus parte admiscentur in una.

De hoc Homer. quoque in Odyssea, qui ita breuem noctem esse dicit, ut pasto-  
 res cum alij exigant, alij reducant pecus. possint alius alium audire, cum unus  
 propter noctem pecus reducat, alter propter lucem exigat. sed nos ad propo-  
 situm reuertamur.

**T**ertius ab æstiuo circulo qui hyemalis uocatur, his corporibus & eorū par-  
 tibus finitur. Nam medium capricornum diuidens, & pedes Aquarij, per  
 caudam pistricis, ut traiectus uidetur. Diuidit etiam leporem fugientem à cruri-  
 bus, & quadā parte corporis, & canis sequentis pedes, & nauis ipsius puppim.  
 Cætaurijq; ceruices à reliquo corpore diuidit. Scorpionis extrema cauda, quod  
 acumen uocatur, eodem circulo coniungitur. Sagittarij arcus eodem orbe de-  
 formatur. Huius orbis infra terram sunt, de partibus octo, partes quinq; supra  
 terram autem tres: itaq; it breuior dies nocte, ut antē demonstrauius.

**Q**uartum circulum zodiacum esse, Aratus demonstrat, de quo antē dixi-  
 mus, & posterius dicemus. Sed Aratus non, ut reliqui Astrologi, ab arie-  
 te duodecim signa demonstrat, hoc est uere incipiente, sed à cancro, hoc est ipsa  
 æstate. Nos autem quoniam ab ariete incipimus, ita protinus dicemus. In hoc  
 enim circulo sic duodecim signa figurantur, Aries, Taurus, Gemini: in his tribus  
 signis uer demonstratur, & æquinoctium uernum. Cancer, Leo, Virgo: in his si-  
 gnis maxime æstas conficitur. Sed Sol incipit à Virgine iam transire ad æquino-  
 ctium autumnale. Chelæ, Scorpius, Sagittarius: in his tribus signis autumnus  
 efficitur, & æquinoctium autumnale, Capricornus, Aquarius, Pisces: in his tri-  
 bus

† non bus signis sol hyemem conficere demonstratur. Et si † nulla sunt signa 12. sed it. ideo quod Scorpio magnitudine sui corporis duorum locum occupat signorum. E quibus prior pars Chelæ, reliqua autē Scorpio uocatur. Priores enim astrologi cum omnes res ad duodecim partes reuocarent, ut menses, & horas, & latitudinem signorum: itaque & signa, per quæ res omnes significantur, duodecim esse uoluerunt.

**S**ed quoniā septem circulis in procæmio propositis, de quatuor circulis mentionem fecimus, ne septem ex ordine demonstratis, aliquid à nobis obscurius dictum uideatur, de septem superant, 3. arcticos, antarcticos, & ille qui Lacteus uocatur. Itaque de his dicere incipiemus. Arcticon igitur orbem sustinet caput draconis cum reliqua corporis parte. Cepheus autem pectore suo circumlum iungit. eodem orbe nituntur & pedes maioris ursæ. Præterea sedile Cassiopeia cum pedibus eius nititur ipsi circulo, & de dextro pede genuq; sinistro, & pedis prioribus digitis eius, qui engonasin uocant, & manus sinistra Bootis exteriori parte circuli peruenit coniuncta. Ad antarcticon autem circulum peruenit extrema nauis Argo, pedesq; Centauri posteriores adiungunt. Priores aut prope cōtingere, & ara uidet prope affixa, Eridaniq; fluminis extrema significatio.

**R**eliquum est nobis diffinire quem supra Lacteam orbem demonstrauimus. Ipse enim diuidit oloris extremam sinistram pennam, quæ extra æstiuum peruenit finem. Præterea transit manum dextram Persei, & ab humero sinistro aurigæ perueniens sub manum eius dextram: & geminorum genua, & pedes eius signi quod Procyon uocatur. Hic diuidens æquinoctialem & æstiuum circulum, tangit extremum finem mali, qui in Argo naue defixus uidetur. Deinde rursus reuertens, genua Centauri diuidit à reliquo corpore: & extremam caudam terminat scorpionis, & arcum medium Sagittarij, & aquilæ dimidiam partem per eius transiens pennas.

**Q**uoniam de hisce rebus exposuimus ordine, mundi rationem, & quemadmodum moueatur protinus dicemus, & in duodecim signorum exortu quæ deinde corpora consequantur, & quæ perueniant ad occasum. Conuenit nobis mundum ab exortu ad occasum conuerti, ideo quod uidemus stellas exorientes ad occidentem cōuerti. Sic enim primum poterimus scire quid sit exortus, & quid occasus. Si quis enim nostrum aliquis astiterit cōtra exorientem solem, necesse est arctos nobis à sinistris partibus esse. Cum id ita fiat, illud quoque necesse est, ut omnia è dextris partibus, exorta, in sinistris occidere uideant, de quo & antè diximus. Igitur cū uideamus stellas exoriri, & occidere, necesse est mundum quoq; cum stellis uerti. Sed nonnulli aiunt, nihilominus id euenire posse, ut sic stante mundo, stellæ & exoriantur & occidant: quod fieri nō potest. Si enim stellæ uagæ feruntur, neq; mundus ipse uoluitur, non possunt corpora stellis figurata incolumia & certa permanere. Illud enim uidemus in toto mūdo stellas erraticas esse, neq; horum cursum quenquā posse diffinire. Aratum ipsum quoq; negare se difficiles eorū cursus interpretari posse. Quomodo igitur cum quinque stellas nemo possit obseruare, tot millia quisquam possit peruidere, nisi qui permittat hoc, cursus stellarum posse esse, & nihilominus figuras corporum permanere. quod si non est, tota sphaera ad irritum reuocabitur. Quicumq; enim sphaeram fecerit, non poterit efficere, ut sphaera stante, nihilominus stellæ uersentur. Illud etiam uidemus in extrema cauda draconis stellam esse, quæ in se uersatur, & in eodem loco constet. Quod si omnes stellæ uagæ feruntur, hanc quoq; loco moueri necesse est: quod non euenit. Igitur necesse est mundum quoq; non stellas, uerti. Quoniam ostendimus mundum cum stellis potius quàm stellas per se uerti, nunc reliqua dicemus.

**C**um enim traditum sit nobis, prius noctem quàm diem ferri, noctem dicemus umbram terræ esse, eamq; obstare lumini solis. Et si nonnulli dixerūt in solis cursu euenire, ut cum peruenerit ad eum locum ubi occidere dicitur, ibi

**A** tur, sibi montium magnitudine à nobis lumen auerti solis, & ita noctem uideri. Quod si ita sit, nimirum eclipsim solis uerius quàm noctem diximus. Sed aliter esse, ex ipsa sphaera licebit intelligere.

**H**orizon enim diuidens ea quæ uidentur, & quæ non apparent, ita diffinit sphaeram, ut semper sex signa de duodecim in hemisphaerio uideantur super terram, sex autem signa sint infra sub terra. Igitur cum in uno eorum sol nixus ferri uideatur, ab eo circulo qui horizon uocatur exoritur. itaque incipit lucere, cum nihilominus ipse mundus uertatur cum reliquis signis. Sed quo facilius intelligatur, ponamus solem esse in Ariete, à quo duodecim signa instituiimus numerare. Igitur cum sol sit in Ariete, eo exoriente dies est: qui cum uertente se mundo peruenit ad eum circulum qui Mesembrinos uocatur, efficit diei partem dimidiam. Sed sic etiam facilius intelligitur, & rursus ab eodem ariete incipiemus. Cum aries est exortus, præter eum signa sunt in superiore hemisphaerio: Pisces, Aquarius, Capricornus, Sagittarius, Scorpio. Horum cum tria signa occiderint; hoc est, Scorpius, Sagittarius, Capricornus, exorta sunt tria quæ arietem sequuntur, hoc est, Taurus, Gemini, Cancer: tum fieri dimidium diem necesse est, et arietem peruenire ad eum quem Mesembrinum esse circulum supra diximus. Cum autem cum reliquis signis ipse aries occidit, & exortus est leo, uirgo, tum chelæ exoriuntur, & in superiore hemisphaerio ariete occidente uehuntur. Quæ cum occiderint, rursus aries exortus efficiet lucem. Sed ne in dubium ueniat, cum ariete occidente dixerimus chelas exoriri, quid de reliquis signis siue sphaera posset intelligi, sic inuenietur. In quocunque signo sol fuerit exoriens, quodcunque ab eo signo septimo loco fuerit, id noctu primum exorietur, & ita conficiet cursum. Mundus enim ipse semel in die ac nocte uerti uidetur. Itaque euenit, ut ipsa signa 12. semel in die ac nocte uideri possint. Sed ne solis cursus, de quibus postea sumus dicturi, potius quàm quod antè cœpimus, enumerauerimus, ad incertum reuertemur. Diximus enim principium mundi esse noctem, deinde diem. Inter noctem & diem præter umbram terræ nihil interesse arbitramur. Sed quoniam signorum supra & corporum exortus instituiimus, ad hoc perueniemus. Igitur uertente se mundo per utrosque polos & axem, quem supra dimensio nem sphaeræ diximus esse, & ita sphaera collocata, ut unus polus semper sit supra terram, alter nunquam exoriatu necesse est. Arctus quoque, & reliqua corpora quæ sunt in arctico circulo nunquam occidere, reliqua autem omnia exoriri & occidere, quòd inferiora sint ab eo circulo quem nunc occidere diximus. Id enim posse fieri, hæc edocet causa. Videmus apud extremum draconis, quod maxime arcticon extra circulum prouidet, quod quodam tempore ita occidere existimatur, ut exortus cum occasu permisceatur, ut & antè diximus. Si autem pars aliqua occidere de summo circulo uidetur, necesse est omnia quæ sunt exoriri & occidere. Igitur conuenit nobis, sidera uertente mundo occidere & exoriri. Præterea hac inclinatione cœli, cum unus circulus ita sit erectus, ut nunquam occidat: alter ita sit terræ subiectus, et nunquam exoriatu: qui quocunque circuli fuerint in sphaera, hoc est, ab æquinoctiali ad polum, qui Boreus appellatur, nullus erit eorum qui non maiorem partem circumductionis habeat supra terram. Qui autem ab æquinoctiali fuerint circulo ad eum polum qui Notius appellatur, omnes inferiorem partem maiorem habebunt quàm superiorem: & quanto magis ad polum notium accesserint, hoc maiorem partem sub terra habere perspicientur. Et quanto magis ad boreum finem uenerint, hoc maiorem partem circuli supra terram tenere uidebunt. Quo enim erectior ipse polus fuerit, hoc magis & circuli eius erectiores uidebuntur. Quod cum ita sit, si duo sidera simul fuerint orta, unum ab arctico, alterum ab antarctico circulo, serius occidet id sidus quod ab arctico circulo fuerit exortu: ideo quòd maiorem habet circumductionem sphaeræ, quàm quod à notio polo est ortu. Si autem simul occiderint, serius exorietur id signum quod ab antarctico fuerit exortu, ideo

quod tota illa collatio mundi maiorē partē habet sub terra, quā illa pars quæ in boreo polo est finita. Et non modò signa quæ sunt ad arcticum finem collocata, præstantibus corporibus aut serius occidunt, aut antè exoriuntur quā ea quæ notio polo depinximus: sed ipsa quoq; corpora inter se dissentiunt, ut si quod inferius sit signum, et id cum superiore exoriatur, tamen serius occidat. Et contrario itaq; si qua sunt signa ab æquinoctiali circulo ad notium polum figurata, horum si qua signa pariter exorta fuerint, citius occident quæ proximè polum accedant. Euenit etiam, ut non modò quæ simul sint exorta sidera, ex his serius occidant, quæ proximè arcticum circulum sunt collocata: sed etiam si qua eorum antè exorta fuerint, quæ sunt ad notium polum finita, tamen ante occidant, quā ea corpora quæ in boreo polo figurata esse suprā demonstrauimus. ideo quod maiore circunductione sphaeræ utitur ea corpora, quæ æquinoctiali circulo ad arcticum finem sunt constituta. Igitur ostendimus qua inclinatio mundi sphaera sit constituta. Nūc ad duodecim signa reuertemur: & quorū exortu quæ de reliquis corporibus occidant, aut orientur, commemorabimus, & initium ab ariete faciemus.

- Aries.** Arietis exortu, sinistra pars Andromedæ prouenire, Ara autem occidere uidetur, Cum sidere eodē exoritur & Persei caput usq; ad umbilicum: ut dubium fore uideatur, zona eius utrum usq; extremo Ariete, an tauro primūm exoriente prodeat ad lucem. Tauro autē exorto, quæ prius dubia fuerint, omnia sunt certa. Nam & Ara omnino occidit, & Perseus totus est ortus. & auri-gæ caput cum reliquo corpore duntaxat ad sinistrum pedem uidetur, & pis-trix à cauda exoriēs prospicitur. Hoc signo primūm occidere Bootes uidetur. & si cum quatuor signis occidit, neq; tamen totus ad terram potest uenire. Nam manus eius sinistra circulo arctico conclusa, neq; oritur, neq; occidit. Geminis exorientibus tota iam pis-trix, & fluminis Eridani prior pars apparet, & Orion exoriri uidetur. Occidit autē Ophiuchus à pedibus, genuū sine. Cancer exoriens obscurat dimidiā partem coronæ, pis-tricisq; caudam, & notium piscē, & caput cum reliquo corpore ad umbilicum eius qui Engonasin uocat. Ophiuchum à genibus ad humeros, & anguem totū præter caput & ceruicem, quæ ex æstiuo circulo tendit ad coronam. Bootem propè totum, terra tenet tectum.
- Leo.** Exoritur autem & Orionis corpus ad zonā, & Eridanus totus apparet. Exortu leonis reliqua pars occidit, coronæ cū capite & ceruicibus anguis, & Ophiucho. Engonasin autem qui uocatur, eius præter sinistrum genu & pedem nihil apparet, & Bootes totus obscuratur. Exoritur autē caput hydræ cum lepore toto, & Procyon cum pedibus prioris canis, & aquila tota. Virgo autem exoriēs, non pauca sidera obscurat. Nam statim lyra occidit cum sagitta & delphino, & oloris à capite corpus usq; ad caudā propè occidit, & fluminis prior pars, & equi caput cum ceruicibus. Exoritur autem hydra sine crateris, & canis totus, & nauis Argo sine totius ueli. Chelis exorientibus, uidetur & Bootes exoriens totus, & tota nauis apparet Argo, hydraq; præter cacumen extremum caudæ, quod est sub terra. Exoritur etiam genu & sura eius dextra, qui engonasin uocatur. Hunc eadem nocte occidere & exoriri licet, uidere. Reliquū autem corpus, cum scorpionis & sagittarij prouenit parte. Preterea cum Chelis exoritur cauda centauri. Occidit reliquū Pegasi corpus, & oloris extrema cauda, & Andromedæ caput cū umbilico Pegasi, & pis-trix reliquo corpore ad ceruices, ut caput eius solum uideatur, & caput Cephei pendens ad pis-tricis occasum, cū manibus & humeris peruenit ad terrā. Scorpione exoriente, duæ partes fluminis occidunt, & reliquum corpus Andromedæ cum capite Cephei. Occidit etiam Cepheus capite ad humeros, quæ pars est extra arcticum circulū constituta: obscuratur etiam Cassiopeia, resupinata occidens. Exoritur autem corona, quæ ante centauri pedes iacere existimatur: & hydræ reliquum, quod caudam esse suprā diximus. Prouenit etiam & corpus centauri, quod equina figura uidetur,

A uidetur, & ipsius hominis caput, & hostiam quam tenere eum supra diximus. Deniq; ad id corpus quâ sine pedes eius sunt priores. Ophiuchi autem duntaxat caput exoritur, & ipsius anguis caput, quod est contra cancrum. Sagittarium exorientem Ophiuchus totus exoriens insequitur, & anguis qui ab eo tenetur, caput eius qui engonasin uocatur. Et sinistra manus eiusdem. Deniq; lyra tota cum Cephei capite & humeris exit ad lucem. Occidit autem canis maior cum Orione toto & lepore, & aurigæ superiore parte corporis. Præterea caput & pedes eius. Occidit etiam totus Perseus, præter crus & pedem dextrum. Argo autem puppim solam relinquens, peruenit ad terram. Capricornus exoriens, hæc sidera ad terram premere uidetur, reliquam figuram nauis, & signum quod Procyon uocatur. Eodem tempore & reliquum corpus occidit Persei. Exoritur autem olor cum aquila & sagitta, & ara, quam proximam esse notio polo diximus. Aquarius exoriens, ad dimidiam partem corporis equi pedes secum de terra ducit, & caput cum ceruice Pegasi. At etiam centaurus à cauda ad humeros uirilis corporis occidit, cum hydræ capite, & ceruicibus. Piscibus exoriētibus occidit reliquum hydræ corpus, & ipse Centaurus. Exoritur autem piscis qui notius uocatur, & Andromedæ dextra pars corporis.

Sagittarius.

Capricornus.

Aquarius.

Pisces.

De Sole, &amp; Luna, &amp; cæteris planetis.

Sic igitur exorientibus duodecim signis, reliqua corpora occidere & exoriri uidentur. Sed ut antè diximus, nunc protinus de solis cursu dicemus. Necessè est enim solem, aut ipsum per se moueri, aut cum mundo uerti uno loco manentem. Quod si maneret, necesse erat eodem loco occidere & exoriri, quo pridie fuerit exortus, quemadmodum signa eodem loco semper oriuntur & occidunt. Præterea si ita esset, necesse erat dies & noctes omnes æquales esse: ut quæ longus hodiernus dies fuerit, tam longus semper sit futurus. Item nox simili ratione semper æqualis permaneret. Quod quoniam non est, illud quoque necesse est, cum uideamus esse dies inæquales, & solem alio loco hodie occasurum, & alio heri occidisse. Si igitur alijs locis oritur & occidit, necesse est eum moueri, non stare. Solem autem contra mundi motum currere, sic possumus intelligere: euenit enim, ut duabus ex causis sidera non possimus uidere. Quarum una est, cum abierint infra terram: nostrum quoque effugere conspectum, ita ut in ferius hemisphærio \*ostenditur. Altera autem est ratio, quod propter fulgorem solis & uim maximam luminis sidera obscurètur: siue quod stellis obsistit, ne candor earum ad nostros perueniat aspectus: siue sua magnitudine luminis officit oculis nostris, ne præter eius ignem aliam rem



superiorem perspiciamus. Quod magis uerisimile uidetur. Neque enim solis ignem eiusmodi uidemus, cuiusmodi reliquos ignes intelligimus: sed ita lumen auertit nostrum, ut ipse quoque nobis non igneus, sed albus esse uideatur. Præterea in unaquaque \*nocte, † duodecim signa necesse est apparere. Ideo quod uno signo sol ipse nixus, iter conficere uidetur, cuius figuram corporis ipse suo lumine obscurat. Cum eo enim signo & occidere & exoriri uidetur. Nonnulli dicunt, nos† undecim signa duntaxat hac ratione perspicere posse, si in eius signi prima nouissimaque parte consistat. Habent enim duodecim signa partes eiusmodi, ut unumquodque eorum in longitudine habeat partes 30. in latitudine autem partes duodecim. Itaque euenit, ut in longitudine signorum annus sit, in latitudine autem singuli dies sint. In prima parte signi nihilominus nos reliquum corpus

\*Fortasse die ac nocte.

† undecim alij

duodecim alij



eius signi uidere posse, nonnulli dicunt, Simili ratione & si fuerit in extrema parte signi, quod fieri non potest. Nam cum sol sit in qualibet parte signi & exoritur, ita magnum uidetur habere fulgorem, ut omnia sidera obscurat. Illud tamen potest euenire, ut cum sol sit in prima parte signi, et occidat, reliquum corpus eius signi appareat. Sed certius & uerius est, undecim signa quam duodecim apparere posse. Præterea queritur, quare sol contra mundi inclinationem currens, uideatur cum ipsa sua sphaera occidere & uerti. Nam si sol contra siderum occasum curreret, de ariete ad pisces, non ad taurum transiret. Exoriri etenim ante pisces quam aries & occidere perspiciunt. & ita mundus uerti uideatur, ut prius pisces quam aries occidant. Itaque diebus 30. sol in ariete currens, et eius corpus obscurans, sic duntaxat apparet sol, ut ex eo loco quo aries exoriri uideatur, & post triginta dies sol uideatur ab eodem loco surgere, ex quo loco taurus ante exoriri uidebatur: igitur apparet sol ab ariete ad taurum transire. Quod si ita est, necesse est eum contra mundi inclinationem currere. Quare autem euenit, ut ante diximus, quod uidetur cum mundo sol uerti, eius similis hæc causa est, ut si quis in nauiculæ rostro sedens, inquirat ad primum transire, & nihilominus ipsa nauis iter suum conficiat. Ille quidem uidebitur contra nauiculæ cursum ire, sed tamen eodem perueniet quod nauis. Hoc autem sic etiam facilius intelligitur, si nauim diuiseris in partes 360. quemadmodum sol diebus 360. simul mundum transigit, eodem modo ut ante diximus sit diuisa, & in una parte de 360. constituatur quilibet eorum. Nauis autem habet unius diei cursum, ille quidem contra nauim ire, sed cum ea ad locum definitum peruenire intelligeretur. Non enim extra nauim est, quia rostro ad puppim transit, sed ipsa nauis continetur. Itē sol cum per ipsum mundum iter conficiat, & eo contineatur, uidetur contra mundum ire, sed cum eo peruenit ad occasum. Cum enim mundus trecenties & sexagies se conuertit, tunc sol iter auertit. Est qui conspicuus super hos quæsiuit in astris, (numm conficit. **B**)  
 Ausus habere deum solem, cui tramite recto  
 Conditio imposta est uigilem tolerare laborem.

## Luna.

Quoniam de Sole que uisa sunt nobis utilissima esse, literis mandauimus, nunc de Luna dicemus, & si alta conati perscribere, uelut natura uoluminis ad hoc loci deuenimus, ne nonnullis incaute huius rationem relinquētes, aut propter magnū laborem defecisse, aut inscientia superati, non ualuisse persequi uideamur. Nos autem non illorum existimationis timendæ causa persequi instituimus: sed consuetudinis nostræ rationem demonstrasse. Sed quod alterius quæri uolumen hoc perlecto non uolumus, nec tam diu rem cogitatam scripto ad aliorum desiderium adducere, præterea cum reliqua omnia diligentissime persecuti fuerimus, alienum uidetur esse, nos non eandem persequi causam. Quare sicut ante diximus, ad inceptum reuertemur. & necessario totidem uerbis de Luna & Sole dicemus, ita: Lunam à Sole per alios exortus & occasus necesse est moueri, non stare. Idē facilius quam de Sole licet intelligere. neque enim tam magnus ardor eius est, ut officiat oculis nostris, neque ut sol dies 30. uno quoque signo uehitur, ut difficile sit intellectu, quanta particula luminis aut ipsius signi superesse uidetur, cum ad aliud transierit signum. Lunam enim cum 12. signa diebus 30. percurrat, licet intelligere duobus diebus & sex horis in alio signo esse. Hanc autem cum à Sole lumen accipiat, & ita nobis lucere uideatur, non est uerisimile, de tam multis causis potius eam constare

Ut pro natura uolumen sit, hæc uerba quiddam addunt hoc loco.



**A** stare quæ moueri. Si enim suo lumine uteretur, illud quoque sequebatur, eam semper æqualem esse oportere: nec die tricesimo tam exilem, aut \*omnino nullam uideri. Cum enim totum transegerit cursum, sola autem ad aliud transire signum intelligatur: præterea si suo lumine uteretur, huius nunquam eclipsin fieri oportebat. Sed ne dubium fiat, quare solis eclipsis fieri possit, qui utriusque lumen dare supra sit dictus: Lunæ autem non facile fiat, cum alieno lumine utatur: eius hæc uerissima, ut arbitramur, est causa. Luna enim cum ex toto mundo & omnibus stellis maximè terræ proxima uideatur, & ad acies nostras perueniat: & quodam tempore torrens perueniat ad eundem locum signi quo sol uehitur, obseruare lumen eius à nostro conspectu uidetur. Hoc autem maximè euenit die nouissimo, cum Luna transierit iam in duodecim signa: & cum sol ad aliud signum transire uideatur, & proxima fiet illi. Quod euenire, sic etiã potest intelligi, ut si quis alicui manum planam ad oculos admouerit: quanto magis sic fecerit, hoc minus ille uideri poterit: & quanto longius ab eo discesserit, hoc magis illi omnia poterunt apparere. simili ratione, cum Luna ad solis locum peruenit, tunc proxima eius uidetur esse, & radio eius obturare, ut lumen emittere non possit. Cum autem luna ab eo loco discesserit, tunc sol lumē eiicit, & ita ad nostra adijcit corpora. Lunæ autem eclipsis sic euenit, cum propè dimensionem sit Luna, cum abierit sol sub terram duxat hoc modo, ut per mediam terram si quod directum traieceris, contingere possit solem sub terram, Lunam autem supra terram. Quod cum ita euenit, necesse est solis radios propter magnitudinem terræ ita esse dimissos, ut lumen eius, quo luna lucet, non possit ad eam peruenire: & ita existimatur fieri eclipsis lunæ. Quæ si suo lumine uteretur, licebat ne apparere quidem nunquam solem, ideo quod luna nihilominus luceret. sic namque accipit lumen, ut luceat cum sol uenerit per terras: sed non ut aliquem locum conclusio-rem, totumque spacium impleat lumine. Si quis nostrum steterit in eo loco, quo sol minime lucet, reliquis partibus lumen à sole accipiens præbebit. Id in luna fieri inuenitur. eam solis lumine accepto lucere nonnulli existimant reuibratione. nonnulli existimant, cum dicitur Sol in ariete aut in quolibet signo esse, eum supra ipsas stellas arietis iter facere. Qui autem hac ratione utuntur, longe à uera ratione errant. Nam neque Sol neque Luna proximè sidera apparent. Hac etiã de causa nonnulli septem stellas erraticas finxerunt, adiungentes eodem Solem & Lunam, quod cum quinque stellis feruntur: Luna enim proximè terram est. Itaque diebus 30. totum mundum existimant transire. Id hac euenit ratione, si circulos quis intra zodiaci ambitum fecerit, eosque sic hoc interuallo finxerit, ut terra sit in medio, & unam à terra ad Lunam mensuram fecerit, quam Græci τόνοας appellauerunt. Hunc autem quia non certum spacium potuerunt dicere, tonon dixerunt. igitur abest Luna à terra tono uno. Hac igitur re, quod breuissimo circulo deuehitur diebus 30. ad primum peruenit signum.

circulum

Denique cum Luna est, sublustri splendet amictu:

Quum succincta iacet calamos, Latonia uirgo est:

Quum subnixa sedet solio, Plutonia coniunx.

Ab hoc circulo abest circulus \*tonon dimidium, quo loco Mercurij sidus uehitur. Itaque diebus 30. ad alterum signum transiens tardius, ab hoc circulo abest † tonon dimidium, quo loco iter suum Veneris dirigit astrum, tardius quam Mercurij stella conficiens cursum. Transit enim ad aliud signum diebus 30. Supra huius stellam solis est cursus, qui abest ab Hespero, quæ est Veneris stella, medietate toni. Itaque cum inferioribus pariter peruolans uno anno, id est duodecim signa percurret, tricesimo die ad aliud transiens signum. Supra solē igitur & eius circulum Martis est stella, quæ abest à Sole tono dimidio: itaque dicitur dieb. 60. ad aliud signum transire. Hunc supra Iouis signo orbem est stella, quæ abest à Martis hemitono. Itaque uno anno ad alterum transit signum. Nouissima stella Saturni, quæ maximo uehitur circulo: hæc autem tono distat à Ioue. itaque annis 30, 12. percurret signa. Ab ipsorum tamē

\* alio semitono  
† tono dimidio

siderū corporibus Saturnus abest tono uno & dimidio. Hac igitur ratione potest scire, neq; solem, neq; lunam contingere stellas, & nihilominus per zodiacū circulum uerti. Hinc etiam possumus intelligere, lunam minorem esse sole. Omnia quæ proxima sunt nobis, maiora necesse est esse, quàm quæ longo dissidente interuallo uidemus. Igitur Lunam uidemus proximè nos esse. Neq; eam maiorem nostro aspectui esse, quàm solem. Illud quoq; necesse est, cum sol nō longè absit à luna, & à nobis maior uidetur, si propè accesserit, multo maiorem futurum. Præterea necesse est, ut antè diximus, aut nullam stellam erraticam esse, aut Solem pariter cum Luna, ut reliquas stellas, errare. Si enim quisquam mihi potest demonstrare quinc; stellarū cursum, & dicere, quòd hodie quæq; coram ad aliud transeat signum, quemadmodum de Sole & Luna fieri uidemus, & nihilominus suum efficit cursum, non est erratica. Si autem dubium est, quòd hodie transeat, & ad aliud signum compari ratione cum Luna feratur, & suum circulum dirigat, quemadmodum stellæ quæ sunt dubiæ, necesse est has quoq; errare: sed non euenit ut errent, præsertim cum suo tempore ad cursum reuertantur. Igitur ne stellæ quidem, cum certo tempore ad suum signum reuertantur, possunt errare: nisi fortè uolumus accipere excusationem, quòd duo corpora magna facilius possunt obseruari, quàm singulæ stellæ, quæ non certos cursus conficientes uidentur apparere.

## De Venere.

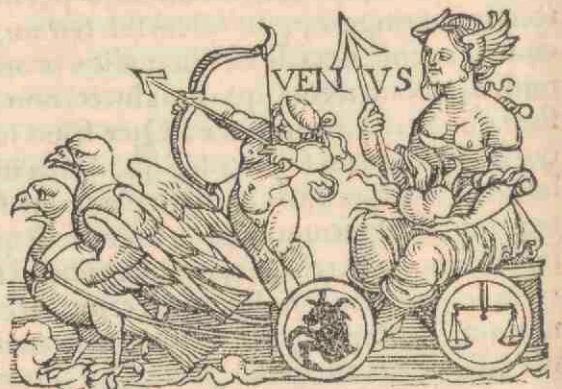
Sed stellas quinc; nonnulli has sciant esse, Veneris, Mercurij, Iouis, Saturni, et Martis: è quibus esse maximam colore candido, nomine Hesperum, & eam appellari Venerem. Hæc stella non abest à sole longius duobus signis, subter eius circulū collocata, sicut antè diximus. Apparès aut̄ maximè noctu, sed toto mense nō plus indeficiens potest uideri. Sed totus Hesperus incertos efficit cursus, nō eodē tempore ad præteritum transiens signum.

## De Mercurio.

Secunda stella est Mercurij, nomine Stilbon, totus acuto lumine, sed in aspectum nō magnus. hic autem à sole non longius abest signo uno, qui semper eodē cursus efficiens, modò nocte prima, modò autem ad solis exortus incipit apparere, nonnunquam etiam perpetuò signis quatuor est cum sole: rediens autem, cum sole non amplius est, quàm tertiam partem signi.

## De Ioue.

Iouis autem stella, nomine Phaeton, corpore est magnus. Figura autem similis lyrae. hic autē duodecim signa annis totidem trāsire existimatur: & unoquoque anno nusquam apparere dicitur, non minus dies triginta, non plus quadraginta, sed



**A**ta: sed tunc maximè obscuratur, cum occidit cum sole. Exoriens autem apparet antè quàm sol.

De Saturno.

**S**olis stella nomine Phaeton, cor Spore est magno, colore autem igneo, similis eius stellæ quæ est in humero dextro Orionis. Hic per 12. signa assidue ferri uidet, nonnunquàm etiam cum solis ipsius sideribus apparet, modò alijs partibus adiectis circuli. hanc stellam nonnulli Saturni esse dixerunt. Redire autem ad signum annis triginta, & quotannis non apparere, minus dies triginta, nec amplius quadraginta.



Saturni stella  
apud Ciceronē  
9. de Nat. deorū  
Phaenō dicitur.

De Marte.

**R**eliquum est nobis de Martis stella dicere, quæ nomine Piro is appellatur. Hæc autē non magno est corpore, sed figura similis est flammæ, nonnunquam autem cum ipsius solis sideribus concurrens, omnia peruolat signa, sedens ad primum signum non longius biennio.

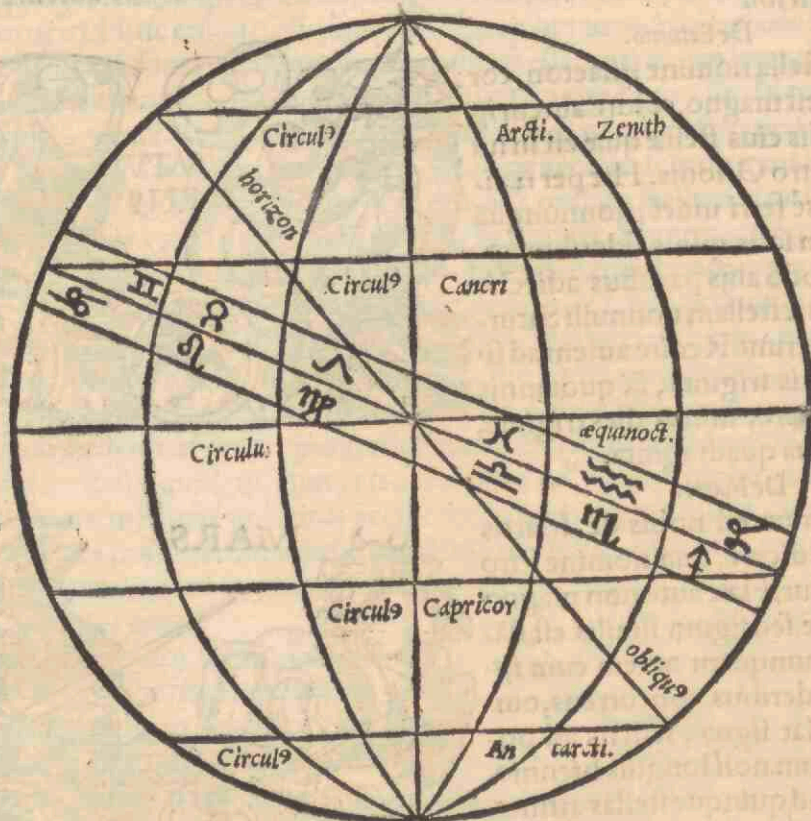
Quod ad quinque stellas attinet, hucusque satis arbitramur dictum. nunc autem demonstrabimus, quibus de causis menses intercalentur.



**B** Quoniam tempus omne metimur die & nocte, mense & anno, sunt qui diem nobis diffinierūt, quamdiu sol ab exortu ad occasum perueniat. Noctis autem spatium constituerunt esse, quamdiu sol ad occasum, rursus ad exortum reuertatur. Mensem autem, quamdiu luna zodiacum circulum perducatur. Annum autem uoluerunt esse, cum sol ab æstiuo circulo redit, & zodiacum ad id signum unde incipiebat permetitur.

Reliqua desunt.

SPHAERA



PALAEPHATI GRAECI SCRIPTORIS, DE NON CRE-  
dendis fabulosis narrationibus opusculum, Philippo Phasianino  
Bononiense interprete.

PHILIPPVS PHASINIANVS LECTORI.



Palæphati huius à nobis de græco in latinū idioma translati, præter  
Eusebium, autorē prouerbiorum Græcorū, & cæteros, mentionē  
& à Suida in collectaneis ita fieri obseruauimus. Παλαίφατος πάριος  
ἢ περικνήδης γερονὸς κτ' Ἀρταξέρξην, ἀπίτων βιβλία ε, πνὴς ἢ ταῦτα εἰς τὸν Ἀθήναιον  
ἀναφέρεισι. hoc est, Palæphatus Parius, siue Prienensis, tēpore Arta-  
xerxis fuit, incredibiliū libros quinque scripsit. quidam tamen hæc in Athe-  
næum referunt. Celebratur quoq; alius quidam nomine Palæphatus Abyde-  
nus, historicus, temporibus Alexandri Magni, qui inter cætera solutiones, inter-  
pretationesq; fabularum scripsisse traditur. Item & tertius quidam eiusdē no-  
minis poeta Athenis, Palæphatus fuit, qui de situ orbis & de contentione Mi-  
neruæ ac Neptuni scripsit, ut in monumentis Græcorum habetur: de quibus  
tamen nihil est ad rem præsentem. Huius Palæphati nostri autoritate atq; testi-  
monio Vergiliū eo carmine ex Ciri ad Messalam usum fuisse tradunt, Docta  
Palæphatia testatur uoce papyrus. Hunc eundem Probus interpres Maronia-  
nus citat, super expositione illius Vergilianī carminis ex 3. Georg. Frena Pele-  
thronij Lapithę, gyrosq; dedere, &c. ubi opinionē Palæphati de centauris, quę  
admodum & Seruius & alij quidam, probat. Admonendus est tamen lector,  
ut apud Probum, ubi passim legitur Palæphatus in libro Ariston, sciat legendū  
esse Apiston. quando libri eius ita appellantur à Suida, βιβλία ἀπίτων, id est libri  
incredibiliū, seu incredulorum, ut quidam exponunt: uel πῶδι ἀπίτων ιστορίας,  
id est

A id est de non credendis historijs, uel falsis narrationibus: ita enim omnibus hi-  
 sce nominibus ac titulis libri isti circumferuntur, citanturq; ab eruditis. Hunc au-  
 tem Palæphatum, ut ex Suidæ uerbis colligimus, libros quinque scripsisse ap-  
 paret. quemadmodum quidam huius librum primum uel secundum incredibi-  
 lium citant, penes quos fortè omnes isti libri integri esse debent. quorum pau-  
 cula hæc, quæ ad manus nostras, iam decem anni sunt, opera Aldi Manutij per-  
 uenerunt, fragmenta quædam uerius esse, quàm legitimum opus eius constat:  
 quæ etiam corrupta mutilataq; pluribus in locis ita sunt, & ea maximè in parte  
 ubi de Hercule agitur, ut uix percipi, eruditorū etiam iudicio, possint, nisi pro  
 captu ingenij cuiusuis, quid pauca illa, & alia quædam ambigua sibi uelint.  
 Quæ omnia calamitati temporum (ut pleraque alia) accepta quidem referimus,  
 quæ omnibus fermè bonis operibus & latinis & græcis semper insidiata est. Ut  
 plura ad nos uel sine capite ac mēbris mutilata imperfectaq; transmiserit, quo-  
 rum reparationi ne ipse quidem Aesculapius, qui mortuos etiā ad uitam reuo-  
 cabat, subuenire atq; occurrere posset. Ego uerò quantum in me fuit, in his trās-  
 ferendis operam dedi, ut culpa carerem, utq; fideliter magis, quàm ornate in-  
 terpretarer. Quibus si maior tamen diligentia requiretur, nō mihi magis quàm  
 temporis iniuriæ uitio detur. Atq; adeo (ut quod sentio semel dicam) quis ab  
 aliquo Græcorum hominum hæc Palæphati scripta interpolata suppressaq; fu-  
 isse non utique etiam credere possit. Etenim cum ipsi de mendacio iam pridem  
 malè semper audiuerint, eorum uanitates, quod Palæphatus facit, testimonio  
 quoq; suorum detegi, atq; redargui non sine graui molestia eos audire posse,  
 necnon incredibilia libros hocce mirandum in modum detestari contende-  
 rim. Sed ut seriò Græcos quandoq; ipsos, cuius lingue studiosus semper fui, ab-  
 is etiam quæ sibi obijciuntur, purgatos reddam, ne ue mendacio eis omnia af-  
 scribi patiar, & ut inepti nomine, sic mendacij uitio carere eos ostendam. Tale  
 quippiam illos in fabulosis narrationibus suis obseruare uoluisse crediderim,  
 quale iurisperiti illi primi, quod Cicero cum alibi, tum in libris de Oratore me-  
 morat, obseruarunt, qui obtinendæ atq; augendæ potentia causa, artem suam  
 peruulgari nolebant, nisi Gn. Flauius primus eam propalasset, qui ob id corni-  
 cum oculos confixisse dictus est: ita res suas Græci sub cortice figmentisq; fabu-  
 losis occultantes, idiotas homines à mysterij suis arcere ac propulsare stude-  
 bant. Quæ quidem Palæphatus ad Gn. Flauij instar (suos ueluti prodens) diuul-  
 gare non dubitauit, fabulas omnes, quæ super ueritate ipsa conflictæ fuerant, ne-  
 que fidem capiebant, ad historie sensum ac ueritatem referens. Cui tamen (cum  
 Græcus & ipse sit) dubium quibusdam, scio, uideri posse, an fides eadem eius,  
 quæ cæterorum Græcorum scriptis adhiberi debeat, quin idem quoq; in taxan-  
 dis aliorum mendacijs uanus ac mendax appareat, ne ue ex fabulis fabulas con-  
 fingere, ac mendacijs mendacia adstruere uoluisse uideatur. Qua in re, ne tale  
 quippiam de se crederetur, ueritus, in præfatione operis sui ad omne dubium  
 prorsus tollendum ea se duntaxat scribere, quæ oculata fide uiderit, quæ ue ab  
 alijs qui ad ea uidenda profecti essent, audiuerit, testatur. Quæ res magnam cre-  
 dulitatis fidem ei dubio procul arrogat, seq; à labe illa mendacij planè eximit.  
 Tantumq; abest, ut Græcorum more uanus ipse esse, aut aliorum uanitates con-  
 fouere uelit, ut suorum etiam mendacia detegere, & in medium allata, su-  
 scepta etiam adhæc uidenda, ut Pausanias, Plinius, & alij fa-  
 ctitarunt, peregrinatione, confutare non dubi-  
 tet. Vt cunque uerò res sese habeat,  
 æqui boniq; lector consu-  
 las, rogamus,

## PALAEPHATVS DE NON CRE-

DENDIS FABVLOSIS NAR-  
rationibus.

## PRAEFATIO.



Aec quidem de incredibilibus conscripsi. Hominum nanque alij, & ij maximè qui ab omni sapientia atq; eruditione alieni sunt, omnibus illis quæ utiq; dicantur, persuasi, fidem adhibere consueverunt. Quidam uerò natura prudentiores, curiosiq; magis, ac in rebus negocijsq; pluribus uersati, omnia illa quæ tradantur, fieri ut penitus credant, adduci nequeunt. Mihi aut omnia, quæcunq; dicta iam fuerint, fieri quoq; uidentur. Neq; enim nomē duntaxat fuisse existimandum est: nullus alioqui super his sermo existeret. Veruntamen ea ipsa primum opera, resq; fuerunt, ac sic demū sermo illis superinductus est. Quæcunq; autem spectes & formæ dictæ fuerunt, factæ quoq; eadem tunc temporis sunt. Quæ uerò nunc minimè extant figuræ, nullo unquam tempore fuerunt. Nam si hæ tunc quidem, & alio quoq; tempore erant, nunc etiam existerent, rursusq; forent. Quamobrè ipse sanè Melissum & Lamiscum Samium historiarum scriptores laudo, in principio quicquid olim fuerit, & nunc quoq; esse, atq; futurum deinceps asseuerantes: quæ autem facta quædam reuera fuerant, poetæ nugatoresq; pleriq; in incredibile magis atq; admirabilius quodpiam conuerterunt, ut illa legentes homines in maximam admirationem perducerent. Ego uerò talia minime esse posse, qualia dicuntur, agnosco. Hoc unū tamen comprehendī, quòd nisi aliquid super his factum fuisset, non quicquam utiq; diceretur. Accedens nanq; ipse ad quamplurima loca, & diuersas mundi regiones peragrans, senioresq; percunctatus, quid nam super unoquoq; eorū quæ dicerentur, audiuissent: quæ ab ijs potissimum intellexi, quæ ue loca ipse uidi, & ut unumquodq; illorum sese habere comperi, in medium afferō. At hæc quidem non qualia falsò à poetis dicta olim fuerant, sed ueluti ad ea oculata fide perspicienda profectus, agnouī: & historiam componens, in hunc modum perscripsi.

## De Centauris.

Centauri tanquam feræ quædam fuerunt, quæ equorum quidem speciem totam, excepto capite, habebant. Si quis est igitur, qui talem hanc ferā fuisse credat, impossibilibus hic planè fidem adhibere persuadetur. Neq; enim ullo pacto equi atq; uiri natura conformis est, neq; cibi eorum aliqua inter se similitudo existit, ne ue ratione aliqua potis est, quòd per os gutturq; humanum equi cibus descendat. Atq; adeò si talis forma tunc temporis erat, etiam nunc utique existeret. Veritas autem rei ita se habet. Ixione Thessaliæ rege existente in Pelio monte taurorum armentum quoddam furore ita correptū, atq; cæstro excitatum est, ut reliqua circumquaq; montana loca inaccessa redderet. In domestica etenim cultaq; loca cum impetu ingruentes tauri ipsi, arbores & fructus ledabant, arataq; corrumpabant. Præconio igitur publico nunciari Ixion iussit, quòd si quis esset, qui tauros hosce caperet, huic sese diuitias perquāpharimas dono daturum esse. Adolescentuli autē nonnulli ex montano loco pagoq; quodam qui Nephele, hoc est, nubes nuncupatur, equos domare tum primum aggressi, quomodo equites sessorisq; dorso gestarent, illos docere excogitantur. Prius etenim homines equis uehi nesciebāt, uerū curribus duntaxat utebantur. sic autē equorum dorso impositi equites illi, ad ea loca, ubi tauri erant, agentes eos impellebant: & armento sese superiniicientes, tauros seriebant, & quandoquidem ab impetu taurorum illos inuadentium iuuenes impellebantur, au fugiebant statim: uelociore enim erant equi. At quotienscunq; tauri firmato

Suid. Μελισσος  
ἱστοροῦν τὸ μὴ γινώσκων, οὐκ ἔχων  
ἀγνοῦν. hoc est,  
Melissus putabat,  
nihil quod fieret, nō habere  
principium. Sic etiam Pausanias.

Lepithe primū  
equitem docere  
sub armis in  
sultare solo. Pli.  
etiam in 7.

gressu

Agressu consistebant, uertentes sese iuuenes eos iterum feriebant, atque hoc pacto eos interfecerunt. Et nomen ipsum Centaurorum exinde Centauri sortiti sunt, eo quod tauros catecenton, hoc est, pungentes feriebant: alioqui nihil tauri Centauris ipsis inest, sed equi atque uiri species illa ex hac re tantum existit. Cum itaque tali pro re ab Ixione pecunias donaque Centauri reportauissent, proque hoc facto ualde exultarent, contumeliosi insuper ac superbi opibus ex illis facti, mala passim multa iam contra ipsum quoque Ixionem perpetrabant: qui quidem Ixion tunc temporis Larissam nuncupatam ciuitatem incolebat, qui uero regionem illam tunc tenebant, Lapithae uocabantur. Inuitati autem cum ab his Lapithis forte ad conuiuium Centauri essent ebrii facti, eorum mulieres diripuerunt: quas cum equos inscedere fecissent, domum illico fugientes, quod impetus illos ferebat, secum asportarunt: sicque bellum aduersus Lapithas Centauri ob hanc rem gerebant, & nocturno tempore e montibus in planitiem descendentes, insidias illis struebant. Diurno uero tempore cum plura diripuissent, in fugam sese conuertentes, montana loca repetebant. Quibus ita recedentibus, equorum duntaxat caudae, capitaque hominum a longe apparebant. Alienum itaque ac inusitatum spectaculum hoc animaduertentes homines, dicere consueuerunt, Centauri nos quidem inuadentes ex Nephelle, hoc est, Nube nuncupato loco, mala multa nobis inferunt. Atque ab hac utique sermonis forma, incredibilis fabula conficta formataque fuit, ut pote quod ex Nephelle, loco ita dicto, equus & uir in monte conueniti fuissent.

Nephelle pascuis.

De Pasiphae.

Pasiphaen tauri pascentis amore captam fuisse fabulantur. Nec non Daedalum ligneam uaccam fabrefecisse, & in eam Pasiphaen inclusisse, sicque taurum, eam inscendentem mulieri admixtum fuisse, quae puerum ex hoc copressu uiri quidem corpus & bouis caput habentem conceperit. Ego uero tale quidpiam minime factum fuisse dico. Primum namque impossibile est, quod unius generis animal alterius ac diuersi generis animantis mutuo amore detineatur. Nec utique possibile est canem & simiam, lupumque & hyenam inter se, aut cum ceruobubulum admisceri. Diuersi namque generis atque naturae animalia existunt. Neque adeo mihi taurus cum uacca lignea sese miscuisse uidetur: aut quod etiam ullo pacto ascendente taurum mulier tolerare, uel conceptum cornua habentem in utero ferre potuerit. Veritas autem fabulae sic ergo sese habet. Minoae dicunt cum circa pudenda morbo laboraret, a Cride Pandionis curatum fuisse. per illud autem curationis tempus Minoen iuuenis quidam satis formosus Taurus nomine sequebatur, cuius cum Pasiphae amore capta fuisset, illi miscetur, puerumque ex illius complexu genuit. quod uidens Minos, ac tempus quidem supputans ex quo dolore pudendorum conflictari coeperit, agnoscensque, quod puer hic ex se natus esse non posset, eo quod per aliquod tempus cum Pasiphae uxore rem non habuisset, ex Tauro potius iuueni puerum illum conceptum esse cognouit. Neque tamen ob id eum interimere uolebat, quia sui ipsius filiorum frater quodammodo ob similitudinem aliquam esse uideretur. In montem tamen quendam eum relegatum mittit, ut in seruitij parte atque officio cum pastoribus esset. Ille uero bubulcorum imperio sese subicere minime uolebat. quod cum Minos intellexisset, & ea quae ab ipso fiebant, quae ue aduersus eum dicebantur, ocyus illum comprehendere ac detineri, missis eorum ciuibus suis, iussit: & si quidem sponte sequeretur, solum ad se accedere sinerent, mandauit: sin minus, ligatum perducerent. Quo intellecto adolescens ipse protinus inde abiit, secum in montes recepit. Vnde oues diripiens, uitam sic degebat. Verum cum Minos aliam quoque, & eam quidem maiorem turbam, ad eum comprehendendum misisset, iuuenis ille fossam sibi profundam faciens, intra eam sese ipsum conclusit, ubi Tauro sic existente, si a Minoe iniustus quispiam uir aliquando deprehensus fuisset, ad taurum protinus, ab eo interimendus, poenasque illi daturus, mittebatur. Atque adeo cum Theseum olim Minos hostem cepisset, ad taurum eum misit, tanquam

Taurus Minois scriba, cuius amore capta est Pasiphae. Seru.

Intra Labyrinthum Minotaurus.

k manibus



manibus eius periturum. Quare ab Ariadna cognita, enssem in carcerem, quod A Minotaurum interfecit, ad eum præmisit.

De Actæone.

Canis in domi-  
num amor, Xe-  
noph. & Plin.

ad obsequium vis-  
to dicitur, à con-  
tumelia in deos  
abstinendum.

Sine seruis gens  
prisca.

**A**ctæona à proprijs deuoratum canibus fuisse dicitur: quod quidem totum falsum est. Canum namq; ea propemodū peculiaris natura est, dominum in primis suū uel maximo amore prosequi, præsertimq; uenaticorū, qui eunctis hominibus adulates, cauda blandiuntur. Quidam tamē eius opinionis sunt, ut Actæonē ipsum dicant, cum à Diana in ceruū transformatus fuisset, à uenatorib; quibusdā interfectū fuisse. Mihi uerò Dianā ipsam, quod uolebat hac in re, efficere non potuisse uidetur. Namq; uerū nullo pacto est, ceruū ex homine, rursumq; ex ceruo hominē factū fuisse. Hæc autē fabulosas fictiones ob id ipsū poetæ formantes in medium adduxerunt, ut talia audientes cæteri homines, à contumelia superbiq; in diuinum numen utenda abstinere debeant. Rei uerò huius ueritas ita sese habet. Actæon Arcadicus genere uir erat, uenationis amator, qui quidem ob id multos canes alebat, & cum eis in montibus uenabatur, bonarum rerū atq; facultatis suæ negligens prorsus. Illo autē tēpore omnes homines proprijs manibus laborabant, operariq; per se erant. Neminem namq; omnino seruū habebant, sed illi ipsi terrā agrosq; suos colebāt: & sic quisq;, qui terrā maximē colebat, ex hoc opere laboriosissimus ditissimusq; euadebat. Actæoni uerò rei domesticæ curam negligentē, quinimo uenationi duntaxat intēto, facultas omnis ac uita defecit. cū autē nihil amplius in bonis haberet, in illū homines dicebant, Heu miser Actæon, qui à proprijs canibus cōsumptus es. nam & modò nūc lenociniū exercens infeliciter ages, dicere uidelicet, putabāt fore q; ut à meretricib; deuoratus esset. Atq; ita tale quippiā de Actæone factū est.

De equis Diomedis homines comedentibus.

Bona præsepi-  
bus donauit  
Diomedes.

**D**e Diomedis quoq; equis, quod homines comederent, dicitur: quod quidem omnino ridiculum est. Animal etenim istud ordeo fœnoq; magis, q; humanis carnibus delectatur. Veritas autē hæc est: Cum antiquiores illi homines primi per se operarij essent, ac cibum ob id, plurimamq; substantiā possiderent, utpote terrā ipsam manibus suis colentes, equos pascere ipse Diomedes cœperat: & usq; adeo equis ipsis tantisper delectatus est, quoad sua bona perdidit. Omnia namq; diuendens, in equorū nutrimentū consumpsit. Qua ex re amici eius equos illos homini uoras, hoc est humana carne uescentes nuncupabāt, & fictali ex facto fabulosus hic sermo in medium adductus est.

De Orione.

Jupiter hospiti-  
bus fauens.

**I**ouis Neptuni atq; Mercurij filius Orion fuisse dicitur. Nam Hyreus Neptuni & Alciones unius Atlantis filiarum in Tanagra Bœotiæ habitabat. Hospitalissimus autē cū esset, deos aliquando hospitio susceperat. Jupiter autē, Neptunus atq; Mercurius cum fortē hospitio suscepti ab eo fuissent, ac benignitatem illius admisissent: eum, ut quicquid uellet peteret, exhortati sunt. Hic uerò cum sine filijs esset, puerū sibi dari petijt. Quo circa dij tres illi cum bouis pellem ab eo in eorum honorem sacrificati accepissent, in eam urinā ueluti semen infundentes minxerunt, & sub terram illam occultari, ac mox post menses decem sciipi iusserunt. Quibus decem mensibus decursis, natus est Vrion, sic primū quidem denominatus, eo quia dij tali pacto urinam intra corium illud infuderant. postea uerò propter bonum nominis sonum Orion dicitur. Cum autē hic simul cum Diana uenaretur, eam uiolare uelle aggressus est. quæ illi ob hoc indignata, scorpionē e terra in illum emisit: qui cum eum circa calcaneum pedis percussisset, interfecit. huius uerò sic mortui miseratus Jupiter, inter sidera ipsum collocauit.

De seminatis Gigantibus.

**D**icitur etiam, quod Cadmus, ut memorant, cum in Lerna draconem interfecisset, & dentes eius collegisset, eos in propria terra seminauit. ex quibus postea

**A** postea nati sunt uiri armati. Quod si uerum fuisset, nullus hominum nostri temporis aliud quippiam unquam præterquam dentes draconis seminarit. huius tamen rei ueritas ita sese habet. Cadmus genere Phœnicus erat, is Thebas aduersus fratrem Phœnicium bellum de regno gesturus, profectus est. Cum plura uerò alia bona hic, ut qui rex erat, haberet, dentes inter cætera elephantis eburneos habebat. Thebanorum autem rex Dracon Martis filius erat, quem cum Cadmus interfecisset, eius regnum occupauit. Amici itaq; Draconis bellum aduersus Cadmum gerebant, contra quem & Draconis quoq; filij insurrexerunt: qui quidem omnes tam amici quam filij posteaquam uiribus inferiores facti, superatiq; ab eo fuerunt, Cadmi bona atq; diuitias diripientes, præsertimq; dentes ipsos eburneos, quò impetus illos ferebat, aufugiebant. Alij namq; aliò dispersi disseminatiq; spargebantur, quidam in Atticam, nonnulli in Peloponnesum, pleriq; in Phocida, alij uerò in Locrida perueniunt: à quibus quidem mox locis uenientes, Thebanis bellum inferebant. Difficilesq; ac molesti admodum belatores erant. Posteaquam igitur eburneos dentes, quos Cadmus habebat, diripientes aufugere, Thebani dicebant, quòd talia tamq; horrenda mala hæc sibi ipsis Cadmus draconem necando, intulerat. Ex cuius quidem dentibus multi strenui, fortesq; uiri, hac & illac disseminati sparsiq; hoc est sati, illis ipsis bellum inferebant. quo quidem ex euento fabula hæc conficta est.

## De Sphinge.

**D**E Cadmea Sphinge dicunt, quòd fera quidem hæc fuit, quæ corpus canis habens, caput & faciem puellæ, alas uerò auium, atq; hominis uocem haberet. In Sphincio autem monte sedens hæc, ænigma quoddam unicuiq; ex ciuibus proponebat. Et quemcunq; (illud soluere nescientem) interimebat. Quod cum soluere Oedipus propositum ænigma sciuisset, sese ipsam (ut quæ grauato animo id ferebat) ex monte deiciens, interfecit. Sermo autem hic incredibilis, ac res ipsa impossibilis est. Neq; enim talis species, formaq; fieri ullo pacto potest. Atq; adeò illud sanè perquam puerile admodum est, ænigma nõ soluentes homines, ab ea tam facile interemptos iri solitos, uel eam à Thebanis feram ob id sagittis confossam non fuisse. stultumq; credere prorsus est, ciues suos, ueluti hostes essent, ita à Thebanis contemptos fuisse, ut à fera illa deuorari permitterentur. Habet igitur sese hoc pacto ueritas. Cadmus cum mulierem Amazonidæ, cui Sphinx erat nomen, secum haberet, Thebas peruenit. Cumq; Draconem interfecisset, huius ipsius regnum occupauit. Post hæc & Draconis sororẽ, cui Harmonia erat nomen, cepit. Intelligens autem Sphinx quòd Cadmus aliam duxisset uxorem, ac sibi persuadens multos ciues se abeunte secuturos esse, quam plurimas diuitias rapiens, secumq; celerem canem ducens, quem Cadmus habebat, cum his omnibus in Sphincium montem nuncupatum peruenit, & exinde Cadmo bellum inferebat. in cursiones autem insidiando, cum per unumquemque ex illis montibus faceret, singulis horis plures homines interimebat. Vocant autem Thebani in cursiones ipsas ænigmata. Diulgabant hoc autem passim ciues in hunc modum, dicentes, Argiua Sphinx nos, ænigma quoddam proponens, diripit. Quò nam autem modo ænigma faciat, inuenire nemo nostrum potest. Publico itaq; edicto nunciari Cadmus iussit, Sphingem interficienti cuiunque, diuitiarum perquam plurimum præmium esse propositum. Ad quam cum Oedipus Corinthius accessisset, uir equidẽ bellicis in rebus clarus, ac strenuus, cum equo ueloci quem secum habebat, unã cum Thebanis quibusdam, quos in societatem sibi assumpserat, nocturno tempore, cum his montem uersus accedens, Sphingem ipsam de medio sustulit. Pro quibus euentibus fabula hæc in medium adducta fuit.

## De Vulpe.

**D**E Telmesia uulpe dicunt, quòd Thebanos hæc rapiens, deuorabat. Quod quidem omnino simplex ac fatuum est. Neque enim quodpiam aliud animal est, quod terrestre existens, hominem rapere atq; asportare ualeat. Vulpes

Bona plurima  
penes reges.

Nota quòd Spar-  
tos quidam gen-  
tem fuisse sic di-  
ctam crediderunt,  
licet apud nos  
Satos significet.  
Simile quiddam  
Apollonius de  
Iasone refert.

Sphincius  
mons.

Sphinx Cadmi  
uxor.

Harmonia, non  
Hermione, Cad-  
mi cõiunx Mar-  
in 7. cap.

Ænigmata pro  
insidijs atque in-  
cursionibus.

Oedipus Corin-  
thius.

*Alopix.**Aliena uirtus tyrannis formidolosa.**Cephalus. De hac uulpe Aratus & Hyginus, ubi de Syrio agunt.*

insuper paruum animal ac debile est. Fuit aut quippiam tale. Thebanus uir quidam bonus, ac pulcher satis admodum fuit, qui Alopix nomine, hoc est uulpes nominabatur. Hunc autem cum astutissimus esset, & omneis homines prudentia superaret, Thebanorum rex ueritus ne sibi insidias aliquando strueret, e ciuitate expulit. Qui cum ualidissimum sibi exercitum comparasset, aliosque secum mercenarios milites adduxisset, Telmelsiu nuncupatum collem occupauit. unde desiliens, Thebanos praedabatur. Dicebant itaque Thebani homines, Alopix, hoc est uulpes dictus, circumquaque decurrens nos subiugat. Ad hunc autem locum uir quidam Cephalus nomine, genere Atheniensis, qui magnu exercitum habebat, cum peruenisset, Thebanis auxilium ferens, Alopeca hunc, hoc est uulpem nominatum interfecit, atque eo ex loco exercitum eius omnem depulit.

*De Niobe.**Statua Niobes in Siphylo cur.*

Niobe dum uiueret, super filiorum suorum sepulchrum lapidem factam esse memorant. Quicumque autem ex lapide hominem, rursusque ex homine lapidem fieri posse credit, stultus hic quidem plane est. Verum autem hoc habet. Niobe mortuis sui ipsius liberis, cum lapideam imaginem sibi constituisset, eam supra natorum suorum sepulchrum posuit. Nosque ipsi hanc utique, qualis reuera esset, inspeximus.

*De Lynceo.**Metalla aeris et argenti a Lynceo inuenta, aliter Plin.**Lynceus trans parietes uidebat. Diuus Hier.*

Lynceum dicunt, quod ea etiam quae sub terra erant prospiciebat: quod quidem falsum prorsus est. Nam ueritas ita sese habet. Lynceus aes, argentum, caeteraque metalla primus inquirere coepit. In qua quidem metallorum inquisitione, lucernas secum intra terrae penetralia circumferens, ibidem eas forte relinquebat, ac sursum ipse aes, ferrumque reportabat. Quod factum uidentes homines, dicere consueuerant, quod Lynceus subterranea etiam prospiciebat, ob idque argentum inde sursum afferebat.

*De Caneo.*

Caenea inuulnerabilem omnino fuisse aiunt. Quicumque autem hoc ad credendum suscipit, quod homo quispiam ferro inuulnerabilis existat, amens hic reputandus est. Veritas itaque sic se habet. Caneus genere Thessalus, uir erat bellicis in rebus strenuus ac potens, pugnandique scientia praeditus, qui cum multis in bellis olim fuisset, nullo tamen unquam tempore uulneratus fuerat. Atque adeo cum Lapithis simul quandoque pugnans, a Centauris interfici nullo modo potuit: sed ab illis solus comprehensus cum fuisset, multitudinem illorum obrutus est: sicque consumptus fuit. Eius itaque defuncti Lapithae cadaver suscipientes, nullisque confossum uulneribus corpus inuenientes, dicere consueuerant: Caneus cum aliis toto suae uitae tempore inuulnerabilis fuerit, itidem sine ullis nunc quoque uulneribus mortuus est.

*De Cygno.**Cygnus ferro inuulnerabilis, Ouid.*

Idem quoque sermo de Cygno Coloniensi circumfertur. Illum namque dicunt inuulnerabilem pariter fuisse, eo quod cum pugnator quoque is, scientiaque bellicae peritissimus esset, ac Troiano in bello ab Achille lapide percussus fuisset, minime uulneratus est. Eius cum itaque defuncti cadaver homines intuerent, quod inuulnerabilis quoque hic esset, diuulgabant: atque ita nomine quoque ipso inuulnerabilis nuncupatus est. Assentitur hac in re mihi, meumque sermonem hunc affirmat & contestatur Ajax Telamonius, Namque & is quoque inuulnerabilis dictus est, qui uel seipsum ense proprio peremit.

*De Daedalo, & Icaro.*

Daedalum unam cum Icaro filio, quandam ob causam in carcerem a Minoe inclusum fuisse aiunt, qui quidem Daedalus cum ficticias sibi pennas fabrefaciendo aptasset, unam cum Icaro illinc exiuisse fertur. Scientiam uero hunc uolantes homines faciendi absque ulla machina, & artificio, penasque praesertim ficticias habentes, calluisse, impossibile est. Tale igitur hoc erat quod ab eis dictum est. Daedalus cum

**A** cum in carcere esset, ac sese ipsum per fenestram quandam demisisset, scapham mare sulcaturus inscendit. quod simulatq; Minos intellexit, quæ illū abeuntem nauigia insequerentur, mittit. Id aut Dædalus atq; Icarus agnoscentes, persecutoresq; à tergo instare animaduertentes, uento terribili ac uehemēti cum impetu flante usi, aduolantes, hoc est nauigantes circum pelagus uertebantur. Atq; is ipse Dædalus in terrā cum peruenisset, incolumis seruatus est. Icarus uerò in mari periit, à cuius quidē nomine Icarium mare denominatū est. qui cū postea ab undis in terrā eiectus Icarus fuisset, à patre Dædalo sepulture demandatus fuit.

*De Atalanta & Milanione.*

*Μινδαίος, qui  
Mimalion ab  
imperitis dici  
tur.*

**D**E Atalanta & Milanione hoc etiam referunt, quòd illa quidam in lænam commutata fuit, hic uerò leo factus est. Veritas tamen rei huius talis est. Atalanta & Milanion cum simul in uenatione essent, Atalantæ puellæ, ut secū in coitu miscerent, Milanion persuadet: atq; ob id in speluncā coiturus, eā perducit, simulq; conueniunt. Sed in eo fortè antro leonis atq; lænæ cubile erat: qui cum illorum uoces audissent, egressi cum impetu, Atalantam atq; Milanionem dilaniarunt. Non multo autem tempore post leone ac læna ipsa exinde egredientibus, qui socij in uenatione Milanionis erant, in huiusmodi animalia Atalantam atq; Milaniona trāsformatos fuisse existimabant. Reuersiq; in ciuitatē, ipsi talia passim de Atalanta & Milanione, quòd in leones mutati fuissent, diuulgabant.

*De Callistone.*

**E**T de Callistone talis quoq; sermo existit, quòd uenatrix cum hæc esset, urfa facta est. Ego uerò dico etiam hanc ipsam montes inhabitantem, ubi urfa quædam fortè inerat, ab ea in uenatione consumptam fuisse. Quicumq; igitur in uenatione cum ea erāt, non illam amplius ex urse cubili egredientem, sed solam ursam uidentes, quò Callisto puella urfa facta esset, dicuntabant.

*De Europa.*

**E**Vropam Phœnicis filiam, cum à tauro uecta fuisset, ex Tyro in Cretam mari peruenisse censent. Mihi uerò longè secius fuisse uidetur, eo quòd neque taurus, aut equus tam profundum pelagus transfretare potuisse uideatur: neq; utiq; puellam Europam supra taurum tam ferum animal ascendere uoluisset. Atque adeò si Iupiter Europā in Cretam accedere in animo habuisset, meliorem sanè uiam, quam hæc erat, inuenire potuisset. Veritas rei hoc habet. Cretensis uir quidam, cui Taurus nomē erat, bellum in Tyrrena regione gerebat. hic cū plures alias in eo loco puellas rapuisset, Europam præcipuè regis filiam, postremo captiuam abduxit. Qua ex re dicere homines solebant, Europā regis filiam Taurus asportauit: ob idq; fabula hæc conficta fuit.

*De Durateo equo: & Troia.*

**A**Chiuos ligneo in equo llium expugnauisse tradunt. qui quidē sermo uanus utiq; ac fabulosus omni ex parte est. Veritasq; ipsa hoc habet. Equū ligneum ita fabricarūt Græci, ut magnitudine sua portas urbis superemineret, ne portis recipi, aut intra mœnia duci ullo pacto posset. Ductores uerò iuxta ciuitatem ipsam concauo in loco quodam sedebant, qui in hunc usq; diem Argiuorum insidiæ uocatur. Transfuga autem Sinon cum ad llium peruenisset, lliensibus ipsis persuadet, ut equum illum intra ciuitatem suā ducere omnino debeant: hoc ipsum addens quoq; fore scilicet, ut nullo pacto deinceps Græci aduersum eos accedere possent. Cui audientes Troiani cū fuissent, & portas quoque urbis deposuissent, equū ipsum introducentes admittunt. Prudentibusq; mox ipsis cum securitate, ac nil tale uerentibus Troianis, impetu facto, eos adorti sunt Græci. Actali quidem pacto Troia capta est.

*De Aeolo.*

**A**Eolum uentorum regem fuisse aiunt, qui Vlysi uentos in utre conclusos dedit. Quam quidē rem fieri impossibile esse, omnibus manifestum existimo. Verisimilius utiq; fuisset, id quod erat dixisse, Aeolum scilicet astro-

*Durateus equus  
apud Lucr.  
ἀνίστατος Σινῶ.  
Sinon in bello  
Troiano specu-  
larem significa-  
tionem inuenit.*

*Homer, Odyss.  
libro x.  
Aeolus Hellenis*

filius uentorum  
rationem inue-  
nit pro Plin. &  
Polybio.

logum fuisse, qui Vlyssi tempora, quibus exortus flantium quorundam uento-  
rum fierent, prædixerit. Moenia insuper hic ciuitatis suæ ex ære circumdata ha-  
buisset traditur, quod etiam falsum omnino est. Armatos namque uiros, ut reor,  
potius ille habebat, qui ciuitatem eius præsidio custodiebant.

De Hesperidibus.

Milesia uellera  
καλλιστα γὰρ ἴ  
χθυος.  
Mila oues et po-  
ma apud Varro-  
nem & Seruiū.  
Draco pastor ab  
asperitate morū  
dictus.

**H**esperidas mulieres quasdam fuisse tradunt, quibus mala aurea super malo  
Harbore, quæ draco custodiebat, fuerant. At quæ quidem poma aurea Her-  
cules expeditionem fecerit. Veritas tamen rei huiusmodi est. Hesperus uir qui-  
dē Milesius erat, qui in Caria habitabat, duasque filias habebat, quæ Hesperides  
nominabantur. Illique ipsi oues pulchræ atque fecundæ erant, quales & nunc in  
Mileto quoque sunt, quæ quidem ob id aureæ iam oues nuncupabantur, quoniam  
pulcherrimum omnium rerum aurum est, & illæ quoque pulcherrimæ erant. μίλα ete-  
nim ut poma, sic oues quoque apud Græcos uocantur, quæ quidem μίλα, hoc est  
oues, cum circa maris litus pascentia Hercules uidisset, ea abigendo comprehen-  
dens, nauis suæ imposuit, simulque earum pastorem nomine Draconem secum do-  
mum perduxit. & hoc non amplius Hespero iam ipso uiuente, sed eius dunta-  
taxat superstitibus filiabus. Dicebant itaque homines, Aurea equidem mala uidi-  
mus, quæ ab Hesperidibus Hercules, Draconem quoque custodem interficiens,  
abduxit: sicque exinde fabulosus sermo confictus formatusque fuit.

De Cotto & Briareo.

Hecatōtachiria  
ciuitas, Orestia-  
des, Stephanus  
de urbibus.

**D**E Cotto & Briareo dicunt, quod cum uiri essent, centum tamen manus il-  
li habebant. Quod quidem uelle dicere, quomodo non stultum prorsus  
est. Verum hoc autem in se habet. Ciuitati, in qua illi habitabant, Hecatontachia  
ria, hoc est centimanus, nomen est. Erat autem ciuitas illa, quæ nunc Orestides  
uocat. Dicebant itaque homines, Cottus, Briareus & Gyges Hecatontachirei, hoc  
est centimani, auxiliū dijs afferentes aduersus Titanas, ab Olympo eos expulerunt.

De Scylla.

Scylla triremis.

Apud Homerū  
Odyssee xij.

**D**E Scylla etiā tradunt, quod in Tyrhena regione fera quædam fuit, quæ mu-  
lier quidem usque ad umbilicum esset, canum uero capita exinde ei nata sint,  
ac reliquum corporis serpentis haberet. talem autem naturam credere, ualde stul-  
tum est. Veritas namque huiusmodi est. Tyrhenorum insulæ erant, quæ cuncta cir-  
cumuicina Siciliae Ionique sinus loca, atque regiones deprædabantur. Tunc tem-  
poris autem nauis erat triremis uelox, cui Scylla erat nomen: quæ quidem ipsa  
triremis cætera nauigia comprehendens, cibum sapius assequebatur, sermoque  
ob id multus de ea erat. Hanc autem nauem, Vlysses uehementi & cum impetu  
flante uento, usus effugit. Quod mox in Corcyra Alcinoos narrauit, quo nam scilicet  
licet pacto euaserat, & quomodo nauem illam effugerat, nauisque præterea eius  
formam descripsit, à quibus quidem rebus fabula conficta fuit.

De Dædalo.

αὐτὸς ἄγαλμα τοῦ  
ἀγῶνα καὶ τοῦ  
De statu his à  
Dædalo in Grae-  
ciae confectis Bus.

**I**llud etiam de Dædalo narrat, quod statuas per se ambulantes fabrefaciebat.  
Ire uero sua sponte statuam, impossibile mihi sanè uidetur. uerū autē hoc habet  
Quicumque tunc temporis statuas uirorum statuarij faciebant, imaginesque exor-  
nabant, iunctos adnexosque corpori pedes quibus inniterentur, habentes, uiriles  
statuas faciebant. Dædalus uero ipse uno pede tantum elato, sese uertentes sta-  
tuas formabat. Quamobrē id uidentes homines, statuas à Dædalo factas ambu-  
lare dicebant, ac non ut cæteras consistere. Quemadmodum nunc quidem etiam  
dicimus, quod picti sunt homines pugnantes, & uertentes sese equi, ac naues  
in undis sese submergentes.

De Phineo.

Phineus Peonie  
rex.

**N**arrationibus quoque fabulosis de Phineo dicunt, quod Harpyia substan-  
tiam eius asportabant. existimant uero quidam, feras uolatiles has fuisse,  
quæ cibaria ex Phineo mensa diriperent. Veritas tamen sic habet. Phineus Peo-  
niae rex erat, qui cum ad senectutem peruenisset, uidendi usum prorsus amisit, si  
mulque

A mulcꝫ liberi eius marēs mortui sunt. filia uerò illi, Pyria & Erasia dictæ erant, quæ paternam substantiã omnem destruebant, adeò ut Phineum miserum poetæ dicere cœperint, cuius bona Harpyiæ ita dilapidarēt. Huius uerò Phinei misericordia moti uicini eius Zethus & Calais, qui Boreæ uiri non ignobilis filij erant, auxiliũq; illi asserentes, filias eius e ciuitate expulerunt: ac diuitias bonaq; illius dispersa in unum congregantes, Thracēsem quendam illorũ custodię præfecerunt.

Pyria & Erasia.

Zethus & Calais.

De Metra.

DE Metra Erisichthonis filia aiũt, quòd quotienscunq; pater suus utiq; uoluisse, formam mutare consueuerat, quod quidem credere, ridiculũ prorsus est. Quomodo enim quæso uerisimile sit, ex puella bouem, rursusq; canem uel auem fieri posse? Verum autẽ sic habet. Erisichthon uir Thessalus erat, qui consumptis facultatibus suis, pauper effectus est. huic uerò filia pulchra & honesta, raræq; formæ erat, quæ Metra nominabatur, hanc quicumq; uidisset, eius amore protinus detinebatur. argento autem illius temporis homines prociq; in sollicitandis mulieribus minime utebantur: sed dabant alij quidẽ equos, nõnulli boues, quidam oues, uel quodcunq; ipsa tanquam sibi magis gratum, uoluisse. quocirca Thessali hoc uidentes, passim dicere consueuerant, congregatum scilicet Erisichthoni uictum opera ac beneficio Metræ eius filia fuisse, quæ patri equos, boues, aliaq; perquamplurima suppeditabat. quibus ex rebus fabula conficta fuit.

Hoc etiam Isai-  
cius Lycophro-  
nis interpres.  
Erisichthon cur  
sane confectus  
apud Calim in  
hymnis Metra.  
Argentũ in usũ  
erat antiquius.

De Geryone.

Geryonem tria capita habuisse dicunt. quod totum planẽ impossibile est, corpus aliquod esse quod tria habeat capita: sed tale quid omnino fuit. Ciuitas in Euxino ponto est, Tricarinia, hoc est tricipitia nuncupata. Erat autem tẽpestate illa Geryon inter alios homines nomine famigeratus, ut qui diuitijs, multisq; alijs rebus maxime excellebat, bouum inter cetera armentũ perquam admirabile habebat, ad quod cum Hercules, ut boues abigeret, accessisset, sese illi opponentem Geryonem de medio sustulit: sicq; boues abduxit. quæ omnibus eas, dum circumagerentur, insipientibus, magnam admirationem incutebant: mediocris namq; illis magnitudo quædam inerat. à capite quoque ad ilia usq; parua simæq; erant, cornua prorsus nõ habebant, ossa uerò & longa & lata quidem apparebant. Percunctantibus itaq; hominibus, cuius nam boues illæ essent, eas Herculem Geryonis Tricariniij, hoc est tricipitis existentes, abegisse nõnulli asseuerabant, ex quibus dictis Geryonem ipsum tria capita dubio procul habuisse quidam existimabant.

Tricarinia ciuitas.  
De Geryone in  
Stinus tres fr-  
tres concordēs  
fuerunt.

Forma tricor-  
poris umbra, de  
Geryone apud  
poetam cur.

De Glaucõ Sisyphi.

Glaucũ quoq; ab equis consumptũ fuisse tradunt, ignorantes scilicet equorum nutritorem hũc etiam fuisse, qui domestica bona nulla in re curabat, quin imò sumptus perquammaximos cum quotidie magis ac magis faceret, consumptus est: sicq; uictus omnis, ac facultas postremò illi defuit.

De altero Minois Glaucõ.

ET hæc ipsa quoq; fabulosa narratio tota ridicula est, quòd Glaucum, cum is mel bibēs perijisset. Minos pater intra sepulchrum, & unã cum eo Polyidũ domini medicum uiuentem adhuc, demersit. Qui quidem medicus, cum draconem quendam mortuo draconi cuiusdam herbam porrigentem, animaduertisset, qua illum ad uitam reuocabat, itidem ipse, eadem herba, in Glaucum face re orsus, eum ad uitam resurgere fecit. quod quidem nullo pacto fieri potest, impossibileq; omnino uidetur. Quod uerò factum fuit, tale quippiam est. Glaucus cũ mel biberet, ualde perturbatus est, plurimaq; illi cholera usque adeò mota est, ut animus illi prorsus defecerit. Adhuc ita malẽ se habentem, quamplurimi alij medici, diuitias sese consequi posse sperantes, uenerũt. Polyidusq; præsertim, qui cum in memoria herbæ cuiusdam naturam haberet, quam a medico quodam, qui nomine Draco dicebatur, perceperat, hæc eadem usus, Glaucum protinus salutĩ pristina restituit. Dicebant itaque quidam hoc

Nota quòd Polyidos herba, quã draconem uocant, hunc restituit, secundum Tarrhacum in prouerbijs.

animaduertentes, Glaucum ex potu mellis mortuum, Polyidi curatione ad uitam reuocatum fuisse.

## De Glaucum marino.

De exitu Glau-  
ci interpres A-  
pollonij & Tar-  
rheus in prou.

**C**anitur insuper, quod & hic Glaucus, cum herbam olim quampiam come-  
disset, immortalis est factus, & nunc quoque in mari habitat. hoc autem cre-  
dere, herbam hanc Glaucum duntaxat, neque alteri cuiquam ut assequeretur, conti-  
gisse, hominemque in mari, uel aliud quodpiam terrestre animal uiuere, puerile  
admodum est. Hoc habet namque in se ueritas. Glaucus piscator uir erat, genere  
quidem Anthedonius, urinatorque praeter ceteris eximius, qui uel cunctos sui  
temporis natatores in undis exuperabat. Contigit autem, quod cum hic prope  
portum ante omnium conspectum, qui in ciuitate erant, nataret, ab omnibusque  
uideretur, in locum quendam ei natate contigit, ut mox per aliquot dies uisus  
ab amicis non fuerit, natansque mox ab eis iterum uisus est. Quarentibus ergo  
domesticis eius, ubi nam locorum per ea tempora, quibus uisus non fuerat, ha-  
bitasset, in mari sese fuisse, falso respondebat. Pisces praeterea unum in locum  
plures concludens & occultans aduectabat, ut hyemali tempore, quando reli-  
qui piscatores nullos capere pisces poterant, solus ipse haberet. Ciuibus ob id  
qui piscatores nullos capere pisces poterant, sese protinus allaturum esse pollicebatur: sicque  
& quos utique uoluissent, eis statim afferebat. Glaucus ob id marinus uoc-  
tabatur. Qui mox cum in marinam feram incidisset, ab ea consumptus est.  
Quo est mari nusquam redeunte, Glaucum in mari uiuere, atque ibi consistere, fa-  
bulati sunt.

Glaucus in ma-  
ri. Prouerb. de  
his, qui mortui ui-  
uere creduntur.

## De Bellerophonte.

**B**ellerophontem ab equo Pegaso, qui pennatus erat, gestari solitum fuisse  
tradunt. Mihi uero absurdum prorsus uidetur, equum uolitare posse, etiam  
si omnium auium pennas sibi adiunxisset. Atque adeo si quandoque tale animal  
fuit, nunc etiam utique existeret. Illum etiam Bellerophontem aiunt Amisodari  
chimæram interfecisse: quæ quidem bellua erat, ut dicitur, prima leo, postrema  
draco, media ipsa chimæra. Quidam uero existimant hanc feram fuisse tria capi-  
ta habentem, quod impossibile est, leonem scilicet similibus cum alijs animan-  
tibus cibus atque domesticis uti. Quod uero mortale naturam habuisse, ignemque  
eam ipsam spirasse dicitur, puerile est. Cui nam enim quæso potissimum ex illis  
tribus capitibus in reliquum corpus potestatem fuisse dicendum est: Verum et  
go ita habet. Bellerophontes Phrygius uir erat, genere quidem Corinthius, bo-  
nus pulcherque satis. Hic cum nauigium sibi praeparasset, maritima circumquaque  
loca deprædabatur. nomen autem nauis Pegasus erat, ut nunc quoque suum cui-  
libet nauigio nomen est inditum. Nomen autem id Pegasi nauigio magis, quam  
equo aptum, fuisse uidetur. Ea uero tempestate Amisodarus rex ad Xanthum  
flumen habitabat, sub quo altus mons Telmissus nomine erat, ad quem duo  
ascensus per planitiem, pascuaque ab anteriori ciuitatis Xanthiorum parte erant.  
Tertius retro à Caria, reliqua uero loca inculta inaccessaque prorsus iacebant. ho-  
rumque in medio hiatus terræ satis magnus erat, unde uel ignis utique superascen-  
debat: his autem mons alius Chimæra dictus adiacebat. Illo uero tempore, quem  
admodum eius regionis incolæ narrant, ante planiciem illam habitantem leo qui-  
dam erat, retro uero draco unus, qui pastores ambo circumquaque lædebant.  
Ad quæ loca Bellerophontes accedens, montem expugnauit, & Telmissus ab  
eo simul concrematus est, feræque illæ sic perierunt. Dicebant itaque eius loci ha-  
bitatores, Bellerophontem illuc cum Pegaso appulsum, Amisodari chimæram  
perdidisse. quo ex facto fabula conficta est.

Amisodari Chi-  
mæra. Hom. car-  
men Iliad. u.

Bellerophontes.

Pegasus nauis  
nomen.

Nomina quoque  
sua nauibus sunt.

Amisodarus  
rex.

Telmissus mons.

Chimæra mons.

## De Pelope, &amp; equis eius.

**P**elopem cum alatis equis Pisam, ut Hippodamiam Oenomai filiã despon-  
saret, uenisse dicunt. Ego uero eadem sermone de Pelope dico, qualia & de  
Pegaso quoque dixi. Si enim Oenomaus Pelopis alatos equos uidisset, non utique  
illi

A illi filiā suam in uxorem, quæ talem currū ascenderet, præbere voluisset. Dicen-  
dū itaq; potius fuit, quod Pelops nauē impellēs, quæ equis quibusdā alatis in-  
sculpta erat, ad Hippodamiam puellam rapiendam accessit: qua rapta fugiens *Nauis inscul-  
pta, pictæue.*  
uehebatur. Talisq; super hac re fabula formata fuit. *De Phrixo & Helle.*

**N**arrant insuper, Phrixo ab ariete prædictum fuisse, quod pater Athamas  
eum mactare in animo habebat. quo audito, sorore sua Helle secum aduo-  
cata, arietem ipsum cum ea inscendit: mareq; ambo sulcantes, in Euxinum pon-  
tum peruenerūt. quod quidem, ut credi possit, perquam difficile est, quod aries  
ueluti nauigium quoddam esset, mare pernatate tanto præsertim duorum ho-  
minum pōdere onustus, potuerit. Et ubi nam quæso alimenta cibi, potusq; arie-  
tis, atq; illorum in mari esse poterāt? Absit enim, quod eos ullo pacto impastos  
& absq; cibo potuq; tanto tempore manere potuisse dicamus. Illud post hæc ab-  
surdū est, quod de Phrixo quoq; dicit, quod salutis suæ autorē, seruatoremq; ari-  
etē cum mactauisset, pellem ei detraxit, quā Aetæ muneris loco, ut filiā eius in  
uxorē haberet, dedit. Hic uerò Aetes, Colchorū rex erat. Vide autē quomodo  
tunc tēporis pelles huiusmodi arietinæ raræ apparebant, quæ regem quoq; ad fi-  
liā propriā illi pro hoc dono, ueluti eius dote in matrimonium dandā, impulerit.  
Licet eā usque adeo magnificeret, ut nullius mariti connubio dignā hæcenus  
existimasset. Iam uerò quidā ut risum (quæ pellis hæc mouere posset) effugiant:  
aureā hanc pellem fuisse adiungūt, quæ si aurea quidē fuisset, tātō minus a rege  
capi, ut quā Phrixus ei peregrinus uir dabat, oportere uidebat. Dicit quoq; ad  
hoc uellus aureū Iasonē unā cum Græciæ proceribus nauem Argo nuncupata  
impulisse. Verū enim uero neq; Phrixus mihi tam ingratus erga arietē benefa-  
ctorem suū fuisse uideat, ut eum perdere uelle sustinuerit: neq; etiā si splendidis-  
simū, smaragdīsq; plenū uellus hoc fuisset, uel propter hoc solū nauē Argo illuc  
Iasonem nauigādo impulisse credendū est. Veritas itaq; sic sese habet. Athamas  
Græcorū exercitus in Phrygiā præfectus erat. huic autē diuitiarū suarum procu-  
rator, ac ueluti custos erat uir quidam nomine Aries, quem præ cæteris fidelem *Aries Athaman-  
tis procuratoris*  
sibi maximē existimabat. Is cum fortē Athamantem de nece Phrixo paranda  
cogitare intellexisset, Phrixo id protinus significat: qui quidem hoc audito, na-  
uem actutum præparauit, & in ea diuitias per plures imposuit: simulq; Pelopis  
matrē in eadem nauī sibi adiungit, quæ Eos, hoc est Aurora dicebatur. hæc quo-  
que suis ex opibus atq; diuitijs imaginem aureā cū sibi fecisset, eam nauī impo-  
suit. Quo facto, simul cū his bonis Phrixus, Helle & Aries, nauigantes abiere.  
Contigit autē, quod in nauigatione illa Helle puella præ imbecillitate nimia de-  
ficiens, mortua est: a cuius nomine mare illud Hellepontī nomen hoc sortitum  
est. Illi uerò cum ad Pharon peruenissent, sedes ibi posuerunt, ubi Phrixus Oe-  
tæ regis Colchorū filiā in matrimonium duxit: cui dotis nomine aureā illā Auro-  
ræ imaginem potius, & non pellem arietis auream dedit. hæc q; ueritas ipsa est.

*De Phorcynis filiabus.*

**D**E filiabus quoq; Phorcynis perquam ridicula narratio circumfertur, uide-  
licet, quod Phorcys ipse tres filias habebat, quæ uicissim uno oculo, quem  
duntaxat inter omnes habebant, cum uidere illis opus erat, utebatur: atque ita *Oculos exemptos  
etiam Lamias  
habebat.*  
fiebat, ut quotienscunq; ex illis una oculo uti uellet, capiti suo illum infertaret,  
sicq; uideret: quo quidem cum illa satis usa fuisset, alijs eum uicissim tradere cō-  
sueuerat, ita ut omnes hoc pacto uiderent. Cum autem Perseus ad illas fortē ac-  
cessisset, atq; eam quæ tūc oculū habebat, cunctanti gradu à tergo adortus esset,  
denudato ense, ut sibi Gorgona ostenderēt, petiit, mortemq; eis, nisi eam utiq;  
manifestarent, minitatus est. Illæ uerò mortem formidantes, eam protinus indi-  
cant. Cuius caput ipse cum amputasset, aera uolando inscendit, simulq; hoc Po-  
lydectē ostendens, in lapidem eum mutauit. Quod quidem omnino ridiculum  
est, uiso defuncti capite, uiuentem hominem lapideum fieri posse. Quæ enim  
quæso ad hoc faciendum uis mortuo inest? fuit autem tale quippiam, Phorcys  
uis



Minerva Gorgone, Bedia, pro Herodo. Diana. Vpis Diana à Lacedaemonijs. Loc. Callimachi in Hymno Diane.

uir quidam Cyreneus fuit: Cyreni uerò genere Aethiopes sunt, Cyrenemq; insulam, extra Herculis columnas existentem, incolunt. Libyamq; arant iuxta Aunona fluium, propeq; Carthaginem sunt ualde diuites. hic Phorcys Herculis columnis, quæ tres sunt, imperans, quatuor cubitorum statuam auream Mineruæ fieri fecit. Vocant enim Mineruam Cyreni Gorgonem, ueluti Dianam Thraces Bendiam, Cretenses Dictynam, Lacedæmonij uerò Vpim. Verùm antequam statuam ipsam Phorcys in templo consecrasset, moritur, tresq; post se natas reliquit, Sthenonem uidelicet, Euryalē & Medusam, quæ nemini in matrimonium sese coniungere unquam uoluerunt: sed uitam cœlibem degentes, substantiam omnem inter se diuisere, & qualibet uni ex tribus in suis imperabat, quæ sibi in bonis contingere. Gorgonem uero statuam illam auream Mineruæ neque in templo sacratam ponere, neque diuidere uelle illis uidebatur. Quinimo apud unam quaque illarum eam ipsam uicissim, ueluti thesaurum quendam depositam, retineri debere censuerunt. Phorcyni uerò socius quidam honestus bonusq; uir erat, quo suis in rebus ueluti oculo utebantur. Perseus autem ex Argo exul, secum nauigia roburq; militare habens, maritima loca tunc populabatur, qui ratus Gorgonem hanc reginam mulierum quandam esse locupletē quidē, sed quæ tamen uiribus imbecilla esset, ad nauigat primum in portum: & stationem ibi nauium faciens, ea loca quæ inter Cyrenem & Sardiniam erant, percurrit: ab unaq; ad alteram earum descendens, oculum ipsum capit. Intellexerat enim ab earum una, se nihil aliud ex illis locis præterquam Gorgonem, quæ magnam uim auri in se habebat, auferre posse. Puellę igitur ipsæ postquam oculum amplius in parte, secundum sermonē prædictum, non habebant, in unum conuenerant iurantes (nam altera alteram accusabat, quòd oculum detineret.) Sed posteaquam sese prorsus eum non habere cognouerunt, quid nam de eo utique factum fuisset, ualde admirabantur. Interim ad eas ita consternatas, Perseus nauigat, oculumq; ab eis quæsitum sese habere significat: quem tamen illis se nullo pacto daturum ait, nisi prius ubi nam Gorgo sit, ab eis edoctus fuerit. Minabatur adhæc, nisi hoc manifestarent, eas interfectorum esse. Medusa non ostensuram se esse ait: uerùm Stheno & Euryale ostenderunt. quare Medusam ob id Perseus interfecit, illis uerò duabus oculum restituit. Cum itaque Gorgonem accepisset, in partes eam plures dissectuit, & in trireme sua seruatum ab se caput eius reposuit, ipsiq; nauis nomen Gorgonis indidit. cum qua mox per nauigans, ab insulanis circumquaque pecunias assequebatur, eo quòd omnes qui aliquid ei contribuere recusarent, interimebat. Sic & à Seriphij, ad quos nauigando peruenit, pecunias petiit. illi uerò in unum omnes sese, ut ei resisterent, primò congregarunt: rursusq; cum ad eos in forum coactos Perseus accederet, Seriphon illi relinquentes abierunt, ut ipse neminem omnino ibi inuenerit hominem: sed lapides quidem factos, non autem uiros amplius. quocirca insulanorum reliquis pecunias sibi tradere denegantibus, dicere Perseus adfueuerat, Videte ne, quemadmodum Seriphij, Gorgonis caput uidentes, in lapides & uos mutemini. Id namq; malum ipsi passi sunt.

Seriphij in lapides mutati.

De Amazonibus.

**D**E Amazonibus talia prædicantur, quòd mulieres illę quidem non erant, sed uiri potius barbari, qui oblongas uestes, & ad talos usq; demissas ad instar Thracensium mulierum gerebant, comamq; mitris continebant, ac barbæ radebant: ob id autem ab hostibus in bello per contumeliam fœminæ uocantabantur. Amazones autē suapte natura sibi ingenita, strenui bellatores erant. Expeditionem uerò mulierum istarum nunquam factam fuisse (quando & nunc quoq; nulla apparet) credere uerisimile est.

De Orpheo.

**F**alfus quoque de Orpheo uate sermo uulgatur, quòd scilicet eum citharizantem

zantem quadrupedes, aues, atq; arbores sequerentur. Id autem mihi tale quippiam fuisse uidetur: quod Bacchæ furentes foemine erant, quæ in Pieria ouium pascua dilaniabant, aliq; plura mala uolenter perpetrabant. Quæ ue cum ad montana loca se recepissent, plures ibi dies se continuerunt: ibi cum diutius permanerent, ciues sibi tam ipsi suisq; mulieribus ac filiabus mali aliquid ab eis timentes, qui Orpheum accirent, mittunt. Illumq; rogant, ut aliquid exco- gitando machinari uelit, ut quoquo modo posset, furētes foeminas e montibus deduceret, qui quidem Orpheus, cum Bacchi sacra solennia ordinauisset, citha- ræ sono bacchantes illas demulcēs, e montibus secum deduxit, ferulas quidem primū habentes: sed quæ cum e montibus descenderent, diuersarū arborum ramos secum gerebant. Quod spectaculum uidentibus hominibus incredibi- lem admirationem afferebat. Namque primo aspectu illo, deducta ab eis e montibus ligna, arbores, quæ reuera descenderent, esse uidebantur. Quam- obrem qui talia perspicerent, ita secum dicere consueuerant: Orpheus citha- ram pulsans, ex monte syluam ad se ducit. Atque ex hoc tantum, fabula ipsa composita fuit.

## De Pandora.

**N**on tolerabilis de Pandora sermo diuulgatus est, quod cum ipsa ex terra formata fuisset, alijs quoq; foeminis similē ipsa formā dederit. Mihiq; hoc potius sic fuisse uidetur, quod Pandora mulier Græca fuerit ualde diues, quæ quotiens domo exibat, sese plurimum exornare solebat, atq; in primis pigmen- to quodam ex terra confecto sese perungens utebatur. Resq; ipsa omnino sic se habet, nec alio quopiam modo. Quanquam sermo hac de re factus, ad impos- sibilia quædam conuersus fuisse uideatur.

## De generatis ex fraxino.

**E**T quid quæso uilius, magisq; stultum est, quam primum genus hominum ex fraxino generatum esse dicere? Siquidem Melius uir potius quidā no- mine fuit, a quo Meliæ foemine denominatæ fuerunt. Quemadmodum ab Hel- leno Hellenes Græci, & Iones ab Iono dicti sunt. Ferreas insuper atque æneas, quod dicitur, ætates tunc fuisse, nunquam omnino existimandum est.

## De Hercule.

**D**icitur quod ex se ipso Hercules folia quædam habuit: ipse igitur Philyres dictus, & si priuatus humilisq; sortis existeret, cogitans tamen quorsum illa Hercules gestaret, combussit: sicq; ratio inde tracta est hoc modo.

## De Ceto.

**D**E Ceto hæc quidē memoratur, quod Troianos e mari exiens inuadebat. Et siquidē ei puellas aliquas Troiani obtulissēt, ab eis recedebat: si minus, eorum totam regionē deuastabat. Quam uerò id fatuum sit, credere Troianos filias proprias Ceto exponere solitos fuisse, quis nō uidet? Virum nanq; potius magnum quæpiam nomine Cetum hunc fuisse dicendum est: qui cum rex es- set, multū roboris utriusq; habens, ac in re nauali ualde potens, paludē quan- dam in Asia, quam Troiani possidebant, circa mare subuertit. Tributumq; ab eis sibi ob id persoluebatur, quod quidam Dasmon, hoc est uectigal uocāt. Ar- gento autem eius temporis homines minime utebantur, sed uasis solum, ac su- plectile omni alia. Imperauit ideo rex ille, qui Ceton nomine dicebatur, ut ci- uitates quædam tributū nomine equos sibi darent, aliæ uerò puellas mitterent. Hunc uerò regem, cui nomen erat Ceton, barbari Cetum uocabant. hic circum- quaq; loca illa adibat, & debito necessarioq; tempore tributū ab ijs promissum exigebat. Quod si quepiam ciuitates persoluere recusarent, eorum regiones ac loca male tractabat. Peruenit & is quoq; ad Troiam eo potissimum tempore, quādo Hercules illuc etiā exercitū Græcorū habens, uenit. Vnde Hercules tunc Laomedon rex in Troianorū præsidium conduxit. Ceton uerò exercitū suū cum impetu

Pandora ex li-  
to à Prometheus  
formata cur, a-  
pud Hesiodum:

Meliæ nymphæ  
apud interp. A  
pollo, & Hierō.  
in Homelys.  
Æneæ ferreæq;  
ætates, seu gen-  
tes nunquam fu-  
erunt.

Dasmos tributū  
Argentū in usū  
pecuniarum an-  
tiquitus nō erat.  
Cetus.  
Ceton.

*Herculem in auxilium Troianorum conducit.*

impetu in eos duxit. Cui cum obuiam Hercules & Laomedon cum copijs suis facti essent, illum interfecerunt. Quo ex facto sermo fabulosus confictus est.

*De Hydra.*

*Lernus rex. In pagis habitates homines.*

*Hydra castelli nomen, et Sophist. apud Plat.*

*Carcinus dux.*

Illud quoque super hydra dicitur, quod Lerneus serpens erat, quinquaginta capita, unicumque duntaxat corpus habens. Et postquam ex illius tot capitibus unum excisum fuisset, duo alia ibi capita repullulare solita fuisset. Cancrum insuper illi aduersus Herculem hydram occupantem, auxiliatum fuisset. Si quis igitur sit, qui talia fuisset omnino persuadere sibi possit, fatuus hic quidem est. Verum namque hoc habet. Lernus rex erat. habitabant autem omnes homines tunc temporis in pagis, & unicuique locorum istorum reges sui praeerant. Sthenelus uero Persei filius, Mycenae locum maximum & hominum frequentia habitatum, tenebat. huic Lernus rex minime subiici uolebat, bellum ob id inuicem ambo geriebant. in ingressu autem regionis eius Lerni oppidulum quoddam fortissimum erat, quod quinquaginta uiri fortes sagittiferi custodiebant, quos intra turrim incluserat, ac diurno nocturnoque tempore pro praesidio eius loci detinebat: nomen huic oppidulo Hydra erat. Ad hunc locum expugnandum Herculem Eurystheus mittit, qui castellum ipsum expugnauit. In hac uero oppugnatione sagittiferi qui in turri erant, ignem in hostes demittebant, sagittasque e turri iaculabantur. Et quotiescunque euenerat, ut ex illis sagittiferis quispiam uulneratus caderet, duo statim alij in demortui unius locum assurgebant: & hoc, quia fortissimus is esse credebatur, qui antea ceciderat. Posteaquam uero ab Hercule Lernus in bello uiribus inferior premi se uidit, externi exercitus auxilium conductur. Carcino duce quodam, qui uir magni roboris ac bellicosus, auxilium afferens, una cum Lerno iunctis copijs suis in Hercule impetum fecit. cui quidem Herculi Iolaus Iphicli filius, atque ipsius Herculis nepos, Thebanorum exercitum habens, auxilium quoque tulit. sicque cum ad turrim Hydrae oppiduli impetu facto accessisset, incendio illam concremauit: talique robore militari eos Hercules expugnauit, & Hydram ipsam diruit, omnem unam exercitum perdens. Quae ex re gesta sermo talis ab ijs qui hydram serpentem fuisse scribunt, & fabulam huiusmodi confingunt, formatus fuit.

*De Cerbero.*

*Tricarinia ciuitas.*

*Cerberus unus ex canibus Geryonis.*

*Myceneus Molottus.*

*Molossi canes apud Suid.*

Cerberum canem fuisse tria capita habentem narrant. Manifestum tamen est, quod & hic Cerberus, quemadmodum Geryones, a ciuitate Tricarinia, hoc est, tricripite nuncupata, denominatus est. Dicebant uero homines, Pulcher magnusque canis ille est Tricarinius, hoc est, triceps Cerberus. de quo illud quoque dicitur, quod Hercules olim ipsum ab inferis deduxit. Sed tale potius quiddam fuit. Geryoni cum boues suis canes magni ac iuuenes simul erant, quorum unum Cerberus nomen erat, alteri uero Orus. hunc Orum nuncupatum Hercules in Tricarinia ciuitate antequam boues ipsas abduceret, interemit. Cerberus uero solus boues sequebatur. Hunc cum Myceneus uir quidam Molottus nomine, percuperet, primum quidem ab Eurystheo sibi illum dari petit. eo uero nolente, pastores inducit, ut canem ipsum in Laconia iuxta Tanaron sub spelunca quadam retinere uelint. Quod cum fecissent, ex suis canes quosdam sceminas ad coitum cum illo mittit. Hoc eodem tempore Eurystheus Herculem ad Cerberi canis inuestigationem misit. Qui cum uniuersam Peloponnesum circumlustrasset, tandem ad locum ubi Cerberum canem esse sibi dictum fuerat, peruenit: ubi descendens, canem ex antro abduxit. Dicebant itaque homines, quod Hercules per antrum quoddam ad inferos descendisset, canemque ab inferis ad auras traxisset.

*De Alceste.*

*Alcestis Euripidis Tragedia.*

Tragedia dignus de Alceste sermo narratur, quod cum forte moriturus Admetus esset, mortem sibi pro illo Alcestis elegit, quodque Hercules ea pietate motus, cum ab inferis reduxisset, Admeto restituit. Mihi uero neminem mortuum

**A** mortuum quempiam ad uitam reuocare posse uidetur. Sed tale quiddam fuit. Posteaquam Peliam patrem filiae interemerunt, Acastus eiusdem Peliae filius, illas persequatur: quas nullo tamen pacto comprehendere potuit. Alcestis etenim ad nepotem eius Admetum Pheras confugit, ad quem locum cum Acastus quoque uenisset, qui eam persequatur, & ab Admeto, qui tum forte ad ignem sedebat, eam dedititiam sibi dari petiisset, minime tradere illi eam uoluit. Quamobrem indignatus Acastus, ualidissimum exercitum, quem in Admetum miseret, comparat, atque urbem eius oppugnat. Quod uides Admetus, multos secum ductores ac milites habens, extra ciuitatem, ut eis sese opponeret, egreditur. Sed accidit ut uiuus nocturno tempore ab Acasto comprehenderetur, qui ei quoque captiuo mortem minabatur. Quam rem cum Alcestes intellexisset, quod Admeto propter eam mors immineret, egressa protinus sese ipsam Acasto ultro dedit, qua comprehensa, Admetum ille liberauit. Dicebant itaque homines, Virago Alcestis sponte quidem pro Admeto mortua est. Nihilque prorsus, quod fabulose super hac re commentum sit, uerum habetur. Atque adeo cum per illud tempus Hercules forte Diomedis equas quodam ex loco duceret, per ea Thesaliis loca iter fecit, hospitioque ab Admeto susceptus est, a quo lugente cum Hercules Alcestis calamitatem intellexisset, miseratione eius motus, Acasto sese opposuit, eiusque exercitum omnem deleuit: & quaecumque illi spolia abstulit, inter suos ipsius exercitus milites diuisit. Alcestemque recuperatam Admeto restituit. Dicebant itaque homines, quod Hercules ultro a morte Alcestem liberauerat, & ex hoc facta fabula formata fuit.

De Zetho.

**C**um plerique alij, tum maxime Hesiodus tradit, quod Thebana moenia Zethus & Amphion citharæ sono struxerunt. Existimant uero quidam illis ipsis citharizantibus lapides sponte sua moenia inscendere solitos fuisse. Reuera tamen hoc ita res habet. Citharcedi Zethus & Amphion perfecti erant, arteque suam mercede inuitati ostendebant: argentum autem illis temporibus homines cum minime haberent, iubebant Amphion & Zethus, quod si quis eos citharizantes audire uellet, pro praemio ad murum construendum accedens in eo se se exerceret: neque enim lapides ibi citharæ sonum audituri stabant, nec sine ratione aliqua homines etiam dicere consueuerant, lyrae beneficio Thebanum murum constructum fuisse.

De Io.

**E**x muliere Io bouem factam esse, aestroque agitata ex Argo in Aegyptium mare peruenisse dicunt. Verum autem hoc habet. Io Argiuorum regis filia erat, huic ciues honorem hunc dederant, quod Argiuae Iunonis sacerdotem fecerant. Verum cum praegnans facta esset, patrem & ciues uerita, e ciuitate protinus aufugit. Argiui uero ad eam inquirendam urbe exeuntes, & ubi eam inuenirunt, comprehendentes in uinculis habebant. Dicebant autem id uidentes, quod Io tanquam bos furens in Aegyptum aufugit, ubi cum peruenisset, peperit, indeque fabula conficta est.

De Medea.

**M**edea, ut dicitur, seniores homines coquens, iuuenes eos faciebat. Fuit uero simile quid. Medea talis naturae florem quendam prima inuenit, qui capillos albos nigros uel faciendi potestatem habebat. Quibuscumque igitur hominibus, qui ex canicie exire delectarentur, nigros capillos apparere faciebat. Prima quoque haec experimentum calidi lauacri cuiusdam uim medicam habentis, inuenit, quo uolentibus omnibus medebatur. atque haec non in publico, sed clam quidem agebat, ne quis medicorum talia addiscere posset. Huic uero compositioni qua utebatur, nomen erat Parepsisis, hoc est decoctio. Quicumque igitur homines hac decoctione utebantur, agiliores prorsus, magisque sani fiebant. Ex hoc Medae praeparationem hanc quicumque uidebant, lebetes scilicet, ligna, & ignem, quod

1 homines

*Alcestis uirago.*  
*De hac aliter*  
*Fulgentius.*

*Argentum in u-*  
*su non erat.*

*Pro Herodoto*  
*in primo.*

*Euseb. in x. pra-*  
*par. euangel.*  
*Medea tinctura*  
*capillorum pri-*  
*ma excogitat.*

*capillorum.*

*Senis Pelie  
mors.*

homines Medea elixando coqueret, existimabant. Pelias uero homo senex, & imbecillus, hac decoctione cum usus fuisset, quod eam sustinere praeseneclutis debilitate non potuit, consumptus est.

*De Omphale.*

*Herculis impe-  
rium.*

*Omphale.*

Quod Omphale mulieri Hercules seruiuit, dicitur. qui quidem sermo stultus est, cum & ipsi Omphale, & caeteris super illam existentibus maioris conditionis hominibus Hercules imperare potuerit. Tale quippiam igitur factum fuit. Omphale Iordanis Lydiae regis filia erat, quae cum Herculis robur maximum audiuisset, ad eum amandum inducta est. ad quam cum appropinquasset, Hercules, pari quoque modo formae illius amore captus est, mixtiq; simul sunt, atq; ex illius complexu Laomedontem filium Omphale genuit. Latatus uero Hercules, & ex illa uoluptatem capiens, eam loco sui imperare sinebat. Quod stulti uidentes, Herculem Omphale seruire crediderunt.

*De Cornu Amaltheae.*

*Quandam nis-  
gas, prouerb.*

*Amalthea.*

*De Amalthea  
hoc idem Suidas  
& Eustathius,  
Homeri interp.*

Cornu Amaltheae secum Herculem ubiq; portare solitum fuisse aiunt, cuius beneficio quaecunq; uolebat, sibi fiebant. Veritas autem sic. Hercules cum ad Iolaum nepotem suum per Boeotiam iret, in Thespijs moratus est quodam in hospicio, ubi mulier formosa & honesta nomine Amalthea erat. Cuius forma delectatus cum Hercules esset, per aliquod ibi tempus hospitatus est. Quod cum Iolaus grauius ferret, pecunias quasdam, quas ex lucro Amalthea faciebat, in cornu quodam accumulatas ei auferre excogitat. Iis etenim pecunijs quaecunq; Hercules uolebat ei Amalthea emebat; peregrini itaq; illuc simul diuertentes, Herculem cornu Amaltheae habuisse dicebant, ex quo quaecunq; uoluisset, sibi ipsi emebat, atq; inde fabula conficta est.

*De Hyacintho narratio.*

*Disce lusus as  
pud Ouid.*

*Flores inscripti  
nomina regni,  
Ver. & Ouid.  
in x. Metamor.*

Hyacinthus adolescens Amycleus erat, pulcher & honestus satis. Hunc Apollo quidem uidit, uidit & hunc Zephyrus, amboq; illius formae amore capti sunt, in eiusq; gratiam & honorem certatim artes uterq; suas illi exhibebat. Sagittabat namq; Apollo, Zephyrus uero spirabat: sed ab illo catus & uoluptas ueniebat, ab hoc uero timor non nisi ac perturbatio sibi erat. Itaq; in Phoebi amorem sese iuuenis inclinat, ob idq; Zephyrum praeszelotypia ad bellum armare fecit. posthac quaedam Hyacintho exercitamenta cum Apolline erant: in quibus cum sese exerceret, a Zephyro sibi maxime timendum erat, discoq; praefertim: quem, cum adolescentis lusu deus preparasset, & ab illo iam descendisset, a pueroq; mox leuaretur, Zephyri fraude in eum ipse decidit, qui ita mortuus est. Terra uero tantae calamitatis memoriam ullo modo desertam omittere non debuit, quin pro adolescentulo, quod fecit, florem Hyacinthi nominis emitteret, in cuius quidem folijs eius ipsius Hyacinthi nominis principium inscriptum fuisse memorant.

*De Marsya narratio.*

*Vide Aul. Gel.  
lib. 14. cap. 17.  
& Plut. in uita  
Alcibiad.*

*De hoc amne  
Qu. Curt. in li-  
bro 3.*

Marsya uir agrestis erat, qui musicus tamen factus est. Nam cum Minerva tibiis odio haberet, quod de pulchritudine non nihil, cum eas inflabat, sibi auferrent, ut ex fonte qui imaginem ei suam reddebat, agnouit, illas abiecit: quas cum Marsya pastor accepisset, labris suis admouit. Illae uero diuinum quendam sonum, etiam inuito illo qui eas inflabat, per se emittebant. Existimabat uero Marsyas, ex arte potius sua sonum illum fieri, quam quod diuina illis uis quaedam inesset. Quare hac persuasione imbutus, Musas iam quoq; ipsas, atq; adeo etiam Apollinem ad certamen inuitabat: quos nisi sono tibiarum superasset, uiuere se nequiquam uelle amplius dicebat. Quare cum in certamen deus Apollo descendisset, Marsyas uincitur, simulque cum uictoria pellem excoriatus deposuit. Vidiq; ego in Phrygia fluuium ipsum Marsyam ab eius ipsius nomine dictum, cuius cursum ex Marsyae sanguine fieri Phryges dicebant.

De

## De Phaone.

**A** Phaonis uita omnis circa nauigia, inq̄ re maritima erat. portitor nanque in mari fuit, quo in officio nullum unquam delictum in quempiam perpetravit. Modestusq̄ adeo erat, ut a nemine portorium reciperet, qui soluendo non esset. Morum autem istius admiratio quaedam apud Lesbios erat, simulq̄ hunc deus laudauit. Deum autem Venerem uocant. quæ cum senescentis hominis, hoc est mulieris formam atq̄ habitum induisset, ad Phaonem accessit, deq̄ nauigatione uerba cum ipso facit: ac ut eam naui sua traiciat, petit. ille uero, in deseruendo ei, celeritate usus, quamprimum illam traicit, præmiumq̄ nullum ab ea petit. Quid igitur post hæc tali pro munere egit Venus? Phaonem certè ex se ne formosum iuuenem illam fecisse dicunt. Atq̄ hic quidem Phaon ille est, cuius amore cum capta Sappho esset, sese interimēs, amorem illum in sanguinem moeroremq̄ conuertit.

De Phaone Aelianus: & Lucianus in quodam Dialogo.

## De Ladone narratio.

**T**erræ uisum fuit cum Ladone fluuio ad coitum descendere: & postea quam cum eo se miscuit, ex eius compressu concipiens, Daphnem gignit. Hanc Apollo Pythius amauit, uerbaq̄ amatoria ad illam faciebat. Sed cum ipsa castitatem seruare uellet, illum minime audire uolebat: necesseq̄ ei ob id erat puellam auerfantē insequi, ueluti sic illam deniq̄ persequebatur. quæ cum fugeret, denegare ei quicquam non prius ausa est, quam Terram matrem suam in auxilium aduocaret: à qua precibus petebat, ut sese iterum intra se admitteret, ac in eadem uirginitate talem, qualis nata erat, custodiret: quod & mater fecit. Daphnem namque intra se occultauit. Post uero tempus illud è Terra egressa Daphne, arborq̄ facta, eodem in loco pullulabat. cuius ramis cum propter amoris impatientiam, deus inhæreret, illi quo minus in laurum commutaretur, resistere nullo modo potuit. Nam manus illius iam intra arboris truncum comprehendit, caputq̄ & reliqua corporis frondibus ornari cœpere: sine quibus lauri folijs, ut dicitur, tripos in Bœotia, ubi antrum erat, nullo modo erigi poterat.

Daphnè ex Ladone & Terra genitam, apud interp. Lycop. et Bupalbium.

Pro Ouid. in primo Met.

Tripas sine lauro in Bœotia erigi non poterat.

## De Iunone.

**I**unonem deam suorum habere patrociniū, ac ciuitatis custodiā, Argiui existimant: propter quod publicum festum in eius honorem ritu atque ordine solenni concelebrant. Huius autem pompæ ordo erat, ut currum Iunonis colore albicantes boues ad templum traherent, in quo currum sacerdotem quoque esse oportebat. Templumq̄ ipsum, ubi ei sacrificium fiebat, extra urbem erat. Quodam uero tempore, cum forte ad hæc solennia sacra Iuno ferri deberet, ac propter albicantium bouum penuriam, ritus atq̄ ordo ille solennis claudicans obseruari nō posset, sacerdos illorum defectum ita emendauit. Nam cum filios quosdam adolescentes haberet, ad instar bouum, Iunonis plaustrum eos subire fecit. Posteaquam igitur quæ à bobus fieri debebant, à filijs facta sunt, illorū mater sacerdos ante Iunonis deæ simulacrū supplex stans, laboris mercedem liberis suis à dea petijt, quibus ueluti data illis à Iunone cōdigna merces fuit, somnus namq̄, ut fertur, pro præmio illis datus est, qui uitæ quoq̄ illorum finis extitit.

PALAEPHATI DE FABVLOSIS NARRATIONIBUS FINIS.

I 2 FVLGEN-

## FVLGENTII EPISCOPI CARTHAGI-

NENSIS MYTHOLOGICARVM AD CATVM

Presbyterum Carthaginensem, Liber I.



Vaniis inefficax petat studium res quæ caret effectu, & ubi emolumētum deest negocij, causa cesset inquiri: hoc uidelicet pacto, quia nostri temporis ærumnosa miseria non dicendi petit studium, sed uiuēdi flet ergastulum, nec famę assistendū poetica, sed fami consulendum domestica. Citius nunc aut quod amiseris fleas, aut quod edas inquiras, quam quod dicas inuenias. Vacat hoc tempore potentibus opprimere, prioribus rapere, priuatis perdere, miseris flere. Quia soles Domine meas cachinnantes sæpius nanius lepore satyrico litas lubentius affectare, dum ludicro talia uentilās epigrammate cœmedica † solita est, uernulitate mulcere. Additur, quia & mihi nuper imperasse dignosceris, ut feriatas adfatim tuarū aurium sedes lepto quolibet fufurro per mulceam. Parumper ergo ausculta, dum tibi rugosam fuleis anilibus ordior fabulam, quam nuper Attica soporatā falsura, nocturna præfule lucerna cōmentus sum, ita somniali figmento delusam, quo nō poetam furentem aspicias, sed onirocritem soporis nugas ariolantem aduertas. Neq; enim illas Heroïdarum arbitreris lucernas meis præfules libris, quibus aut Sulpicille procacitas, aut Psyches curiositas declarata est: neq; illam Phædrā, quæ maritū Phædrum in tumultum duxit, aut Leandricos natatus interceptit, sed quæ nostrum academicū rētorē ita usq; ad uitalem circumtulit, quo penē dormientē Scipionem cœli ciuē effecerit. Verum respublica uideat, quid Cicero egerit. Me interim discedentem à te Domine, dum quasi urbans extorret negocijs ruralis ocij torpor astringeret, euitans ærumnosa calamitatum naufragia, quibus publicæ incessabiliter uexantur actiones, arbitrabar agrestem secure adipsi quietem, ut procellis curarū celantibus, quo in torporem urbana tempestas exciderat, uelut halcyone niduli, placitā serenitatem uillatica semotione tranquillior agitassē, sopitisq; in fauilla silentij raucisonis iurgiorū classicis, quibus me Galogetici quassauerāt impetus, defecata silentio uitā agere credidissē, ni me illuc quoq; mœrorū improbior angina sequerēt, felicitatisq; nouerca fortuna (quæ amarū quoddā humanis interserit semper negocijs) me quasi pedissequa sectaretur. Nam tributaria in dies cōuentio compulsantiū pedibus limen propriū triuerat, noua indicti onū ac momentanea proferens genera, quasi Mida rex ex homine uerteret, ut locupletes tactus rigens auri materia sequerēt. Credo etiā Pactoli ipsius fluenti condictis frequentibus desiccasse. Nec hoc tantū miseriarū ergastulū sat erat: addebatur his, quod etiā bellici frequenter incursus pedū domi radicem infingere iusserant, quo portarū nostrarū pessulos aranearū cassibus oppletos quispiā non uideret. Agrorum enim dominium gentes ceperant, nos domorum. Fructus enim nostros expectare licuit, non frui. merces quippe nobis fuerat gentilibus, si uel ad manendum clausos relinquerēt. Sed quia nunquā est malum immortale mortalibus, tandem domini regis felicitas, aduentantis solis crepusculum mundo tenebris dehiscens, pauores absterfit. Et post torpentes incessus, quæ tum bellicum profligauerat interdictū, licuit tandem arua uisere, limites circuire. Egreditur nautarū in morē, quos tempestatū flagitamento confractos exoptata reduces excipit ripa, uelut parietū indumentis exuti post domesticas stationes ambulare potius discimus, quam progredimur, et Maroneo uersui cōsimiles: Tandē liber equus cāpo potitur aperto. Intuemur arua, quibus adhuc impressæ bellantiū plantæ muricatos (quod aiunt) sigillauerāt gressus, & formidine menti nondū extersa, hostes in uestigijs pauebamus. Terrorem enim profui memoria miles hostis hæredem reliquerat. Sed Troadū in morem ostentabamus alterutrū loco, quorū recordationem aut internitio celebrior faciebat,

A aut præda. Tandem inter sentosa nemorum fruteta, quæ agrestis olim deseruerat manus. nam intercapedinante pauoris prolixitate tam largo fumo lurida parietibus aratra pendebant, & laborifera bouum colla iugales in uaccinam molliciem diduxerant callos. Squallebat uiduus sulcis ager, & herbidis sentibus oliuifero uertici minabatur. Ita enim nexili de syrmate meandrico gramini labrusca coibat, quo septa herbosis radicibus tellus, Triptolemicum contumax abnueret dentem. Ergo dum huiusmodi paliuræa prata incedente premerentur planta, & roscidos florulenti uelleris colles spacianti metirem passu, defectu uoluntas peperit egredientis studio, sed utilitas ex labore successit. Diuertor arborei beneficiu umbraculi præsumens, quod me erranti foliorum intextu Phœbi à torridis defensaret obtutibus, & circumfluam ramorum umbram, quam proprijs radicibus præberet, mihi etiã concederet esse comunem. Nam me auis quædam uernulitas, quæ fragili quadam dulcedine crispantes sibilos corneis edunt organulis, ad hoc opus allexerat, & laboris tam subita requies quoddam carminis expectabat melos.

Thespiades Hippocrene,  
Quam spumanti gurgite  
Irrorat loquacis nymbi,  
Tinctas haustu musico,  
Ferte gradum properantes  
De uirectis collium,  
Vbi guttas florulentæ  
Mane rorat purpuræ,  
Humor algens, quem serenis  
Astra sudant noctibus,  
Verborum canistra plenis

B Reserate flosculis.  
Quicquid per uirecta Tempe  
Rapiat unda proliens

Hinnientis & recursum  
Quam produxit ungula.  
Quicquid Ascræus ueterna  
Rupe pastor cecinit,  
Quicquid ex Atlantis gazis  
Vestra promunt horrea,  
Quod cecidit pastoralis  
Maro sylua Mantuæ,  
Quod Mæonius ranarum  
Cachinnauit prælio,  
Parrhasia candicanti  
Dente lyra concrepet,  
Ad meum uetusta carmen  
Secla nuper confluant.

Hoc itaque sacrificiali carmine Gorgonei fontis aspergine madidas & prepetis ungulam riuo merulentas Pieridas abstraxi. Astiterant itaque syrmate nebuloso lucida ternæ uiragines, hedera largiore circumflua, quarum familiaris Calliope ludibundo palmulæ tactu, meum uaporas pectusculum, poeticę pruriginis dulcedine spargit. Erat enim grauido (ut apparebat) pectore, crine neglecto, quæ margaritis prænitens diadema constrinxerat, talo tenus bis tinctam recolligens uestem. Quod credo & itineris propter difficultatē, & ne meandricos tam subtilis elementi aliquatenus limbos aculeati herbarum uertices scinderent. Astiti propter ergo, erectus in cubitum, ueneratus sum uerbosam uiraginem, olim mihi poetico uulgarum euidenti testimonio. Nec immemor cuius uerbosam fabulas propter scholaribus rudimentis tumidas ferulis gestaueram palmas: & quia non mihi euidenti manifestatione quæ nam esset, liquebat, cur uenisset, inquirō. Tum illa: Vna, inquit, è uirginali sum Heliconiadum curia, louis albo conscripta, quam olim Athenæum ciuem Romanus ordo colendam exceperat: ubi nouellos ita frutices edidi, quo eorum cacumina summis astris infererem. Ita uitæ samam linquentes heredem, quo magis celebriorem obitum protelarent. Ast ubi me Romuleæ arcis conuentu bellicus uiduauit incursus, Alexandria conciliabula urbis exulata possederam, uarijs dogmatum imbutamentis, lasciuia Græcorum præstruens corda, postquam Catonum rigores, Tullianasque seueras inuersiones, & Varroniana ingenia, Apelleæ genti enerves sensus, aut satyra luseram, aut comædico phasmate delectabam, aut tragica pietate mulcebam, aut epigrammatum breuitate condibam. Libebat me mea captiuitas: & licet nostræ uacuisset industriæ, inueniebat tamen animus, quibus inter mala arrideret, nisi me etiam exinde bellis crudelior Galieni curia exclusisset, quæ penè cunctis Alexandria ita est angiportis, quæ chirurgicæ carnificinæ lanienarum plurior habitaculis numeret: denique durior



certando ita remittunt in mortem, quo ferant Charontem citius sopiturū, si col-  
 legio nō donetur. Hanc orationem risus mollior terminabat. Itaq; meis quod  
 euerteret, culminibus impetraui. Tū illa: Nō paues, inquit, musicū tuis recepta  
 re dogma penatibus, cū barbarorū morē auscultauerim, ita literarios mercatus  
 penitus abdicare, ut hos qui primis elementorum figuris, uel propriū descripse-  
 rint nomē, cassata inquisitione in carnificinā raptasēt. Tū ego: Nō ita est inquā,  
 ut audieras, sed fama fuit. nam carmina nostra Musæ tantum ualēt inter Martia  
 tela, quāto dulcis aquæ saliente sitim restinguere riuo. Et ut sūū me amplius fa-  
 miliarē rescisset, illud etiam Terentianum adieci: Olim isti fuit generi quæstus  
 apud seculū prius. Nunc itaq; literæ suos quicquid Helicon uerbalibus horreis  
 enthecatum possederat, in ipsis potestatum culminibus hæreditario iure trans-  
 ferre cantus extendunt. Illa exhilarata carminibus, utpote quasi Mæonium se-  
 nem ut uiseret recitantem, laudatorio palmulę tactu mulsit meam cefariem: per-  
 cussa q; mollius ceruice, quā decuit: Eia, inquit, Fabiana Creonticis iam dudū  
 nouus initiatus es mystes sacris. Ne quid ergo meo tibi desit tyrunculo, accipe  
 parē dogmatis gratiā: & quatenus te nostra satyra lasciuienti uerborū rore per-  
 cussit, uadatumq; te sui retinet amoris illecebra, redde quod sepioticon debes:  
 & quicquid libet Niliacis exarare papyris, feriatīs aurium sedibus percipe. Nec  
 deerit historiæ ei quilibet effectus, cuius uisceribus te interstringi poposceris.  
 Tum ego: Index libelli te fefellit generosa loquacitas, non mihi cornutus adul-  
 ter arripitur, nec hymbre mendaci lusa Danae uirgo cantatur, dum suo iudicio  
 sibi deus prætulit pecudem, & hanc auro decepit, quam potestate nequiuit. Nō  
 suillo caninus morsu depastū iuuenis femur, nec in libellulis meis sub falsa ali-  
 te puerilis pependit lasciuiā. Non olorinis reptantē adulterū plumis oua pulli  
 gera uirginib. inculcantē, uel semina puerigera uiscerib. infundentē, nec Lych-  
 nides puellas inquirimus, & Hero atq; Psyche poeticas garrulantes ineptias.  
 Dū hæc lumē quærit extinctū, illa deslet incensum, Psyche uidendo perderet, et  
 Hero nō uidendo perisset. Nec referā uirginali figmento Aricinam lusam uira-  
 ginem, dum quæreret Iupiter quod magis esse uelit q; fuerat. Mutatas itaq; ua-  
 nitates manifestare cupimus, nō manifesta mutāda fuscamus, ut senior deus hit-  
 nitus exerceat: & sol fulgoris igne deposito, malit anilibus exarari rugis, q; ra-  
 dijs. Certos itaq; nos præstolamur rerū effectus, quos repullos mendacis Græ-  
 cię fabuloso cōmento quid mysticū in his sapere debeat, cerebrū agnoscamus.  
 Tum illa: Vnde hæc tibi, inquit, homuncule tanta ignorantie scientiæ? Vnde e-  
 tiam ratum ordinem ignorādis? Dum enim seculis intacta exquiris, ostendis te  
 sapienter scire quod nescis. Cui ego (si his quibus ignorare aliquid contigit) ne  
 ipsum quidē nescire suū, scire contigerit, quanto satius eis erat etiā nō nasci con-  
 tingere, q; nasci inefficaciter uiuere. primum itaq; ego scientiæ uestibulū puto,  
 scire quod nescias. Ad hæc illa: Tam secretis mysticisq; rebus uiuaciter pertra-  
 ctandis ampliōra sunt autoritatū quærenda suffragia. Neq; enim quippiā ludī-  
 crū querit, quo ludibundo pede metrica uerborū cōmoda sarciamus. Sudor hic  
 opus est palæstrantis ingenij, ne tam magnifici assumpta moles operis ipso ferē  
 medio conaminis impetu uiuacissimis destituta uanescat tractatibus. Ergo erūt  
 nobis Philosophia atq; Vrania cœlestis adiutrices operis asciscendę. Nec enim  
 deerit tuis lasciuens amica solatijs, ut dū te mysticę artes anhelū tractādo reddi-  
 derint, tute tua satyra ludentem excipiat. Quæso inquā munifica largitas, ne tu  
 istam tuā satyrā, cuius me dudū uadatū amore prædixeras, temerē credas nostris  
 penatibus. Tam etenim libens zelo sortitus sum ex affectu coniugiū, ut si hanc  
 suis oblucentē, ut pellicē uoluptatibus domo repererit, ita sulcatis ungue genis  
 in Heliconē remittat necesse est, quo eius diluēdis uulneribus Gorgonei ipsius  
 fontis nequa q; fluenta sufficiant. Tum illa cachinnū quassans, fragile colliso bis  
 terq; pulsu palmulę femore: Nescis, inquit, Fulgenti rudis accola Pieridū, quan-  
 tum satyram matronæ formident, Licet mulierū uerbalibus undis & cauldici  
 cedant,

A cedant, nec grāmatici mutiant, rhetor taceat, et clamorē p̄co cōpescat: sola est  
 quæ modū imponat furentibus, licet Petroniana subit Albutia. hac etenim allu-  
 dente, & Plautinæ satyræ dominatus obdormit, & Sulpicillæ Ausonianæ loqua-  
 citas deperit, Salustianæq; symphonie, quamuis p̄sēns sit cantilena melos cā-  
 Soluerat igniuomus mundi regione peracta, (randi, raucescit,  
 Quadrupedes, gelidumq; rotis tepefecerat orbem  
 Rector, & auratis colla spoliabat habenis.  
 Iam Phœbus disiungit equos, iam Cynthia iungit:  
 Quasq; soror liquit, frater pede temperat undas.  
 Tum nox stellato mundum circumlita peplo,  
 Carula rorigenis pigrescere iusserat alis.  
 Afrigeroq; nitens diademate luna bicornis,  
 Bullatum bijugis conscenderat æthera tauris.  
 Iam simulacra modis mentis fallentia plastis,  
 Mollia falsidicis replebāt stramina signis. & ut in uerba paucissimā conferā,  
 nox erat. Cuius nomen noctis iam dudū oblitus, ut insanus uates uersibus deli-  
 rabam. Dum subito agrestis illa, quam dudū uiderā, hospita oborto impetu cu-  
 bicularias impulsu fores irrupit, inopinanterq; me iacentem reperiens marcen-  
 tia languore somnilepido lumina, rapido atq; admodū splendidē intermicātī  
 quodā sui uultus coruscamine pepulit. Erat enim ultra solitū eminens mortali-  
 tatis aspectū, deniq; pigræ adhuc quietis indicium roratis naribus ructuantem, re-  
 pentina hostij crepitatione turbauit. Hanc præibat florali lasciuiens uirguncula  
 petulātia, hædera largiore circumflua, improbi uultus & ore contumeliarū sarci-  
 nis grauido: Cuius† hyronicū lumen tam timabunda uernulitate currebat, quo *ironicum*  
 mentes etiā abstrusas temulentis inscriptionibus depinxisset. Musæ enim latera  
 sarciebāt altrinsecus duræ: quarū dexterior uerecunda quadam maiestate subni-  
 xa, elatæ frontis Polymnia, argēteis astrorū purgauerat margaritis: cuius phale-  
 ratū exoticis diadema carbunculis, corniculata lunæ sinuatio deprimebat, ac ce-  
 rulanti peplo circumlita hyalinæ cauitatē sphaeræ osseo fastigatus tigillo uersa-  
 bat. Visus itaq; luminis tam elata cōtemplatione cœlitus erigebat intuitus, quo  
 penē foribus superna intuens pollicē illisisset. Leuicomes lateris refugio quodā  
 cōtemplatu secretior humanos intuitus uelamine quodā arcano uitabat. huius  
 ninguida canis albētibus nitebat cesaries, rugaq; crispato multiplici supercilio  
 rancidū se quiddam consopiri promittebat. Tardior incessus erat, & ipsa pōde-  
 rationis grauedine uenerandus. Tunc Calliope prouinciā loquacitatis ingres-  
 sa: His te, inquit, Fulgētī tutricibus sponderā largitū. Quarū sequax si fueris,  
 celeriter raptum ex mortali cœlestem efficiet, astrisq; non ut Neronem poeti-  
 cis laudibus, sed ut Platonē mysticis interferent rationibus. Neq; enim illos de  
 his expectas affectus, quos aut poema ornat, aut deflet tragœdia, aut spumat  
 oratio, aut cachinnat satyra, aut ludit comœdia: sed in quib. Carneadis resudat  
 elleborū, & Platonis auratum eloquiū, & Aristotelis syllogismaticum uerbilo-  
 quium. Nunc itaq; pande mentis cubiculū, & aureū fistulis audito nuncio men-  
 tibus intromitte quod excipis. sed enerua totū mortale quod tibi est, ne tam sa-  
 crati series dogmatis scrupulosi rite non resideat penetralibus. Ergo nunc de  
 deorū primum natura, unde tanta malæ credulitatis lues stultis mentibus inole-  
 uerit, edicamus. Quamuis enim quidā sint, qui sprete capitis generositate, Atri-  
 cinis atq; Arcadicis sensibus glandium quippiam sapiant, atq; eorum altiori  
 stultitiæ nubilo soporata caligentur ingenia: tamen nequaquā apud humanos  
 sensus, nisi fortuitis compulsationibus moti nascuntur errores, ut etiam Chry-  
 sippus de fato scribens ait, compulsationibus lubricis uoluuntur incursum. Itaq;  
 primum omisso circuitu, unde idolum tractum site, dicamus.

VNDE IDOLVM DICATVR.

**D**lophantes, Lacedæmonum autor, libros scripsit Antiquitatum 14. in qui-  
 1 4 bus

bus ait, Syrophanem Aegyptium familia substantiaq; locupletem filium genuisse, quem uoluit enormis substantiae successorem inetrabili, ultra quam paternitas exigebat, affectu erga filium deditum. Isq; dum aduersis fortunae in cursibus raperetur, patri crudele geminae orbitatis dereliquit elogium: & ut posteritati perpetuale suffragium denegasset, & substantiae propagandae subitam interceptionem obijceret. Quid igitur faceret, aut foecunda paternitas hac sterilitate dannata, aut felix substantia in successione curata: parum erat, non habere quod habuit, nisi etiam esset, qui obtineret quod reliquit. Deniq; doloris angustia, quae semper inquit necessitatis solatiu, filij sibi simulacrum in aedibus instituit. Dumq; tristitiae remedium querit, seminarium potius doloris inuenit, nesciens quod sola sit medicina miseriarum obliuio. Fecerat enim ille, unde luctus resurrectio, nis in dies acquireret, non in quo luctus solatium inueniret. Deniq; idolum dictum est εἰδὸς ἰθυῖν, quod nos latine species doloris dicimus. Namq; uniuersa familia in domini adulatione, aut coronas plectere, aut flores inferre, aut odoramenta simulacro succendere consueuerat. Nonnulli etiam seruatorum culpabiles domini furiam euitantes, ad simulacrum profugi ueniam merebantur, & quasi salutis certissimo collatori, florum aut thuris offerebant munuscula, timoris potius effectu, quam amoris affectu. Deniq; huius rei non immemor & Petronius ait Primus in orbe deos fecit timor. Nam & Mintanor musicus in Chromatopion libro musicae artis, quem scripsit, ait, Dominum doloris, quem prima copunctio humani finxit generis, exin inueteratus error, humanis pedetenim consertus disciplinis, barathro quodam saeuae crudelitatis prolabitur.

## Saturnus.

**S**aturnus Pollucis filius dicitur, Opis maritus senior, uelato capite falcem gerens: cuius uirilia abscissa, & in mare proiecta, Venerem genuere. Itaq; quid sibi de hoc philosophia sentiat, audiamus. Tum illa: Saturnus primus in Italia regnum obtinuit. hicq; per annonae prerogationem ad se populos attrahens, a fatu rando dictus est Saturnus. Opis quoq; uxor, eo quod opem esurientibus ferret dicta est: Pollucis etiam filium, siue a pollendo, siue a pollucibilitate, quam nos humanitatem dicimus. Vnde & Plautus in comedia Epidici ait, Bibite, pergraciamini pollucibiliter. Velato uero capite ideo fingitur, quod omnes fructus foliorum obnupti tegantur umbraculo. Filios uero suos comedisse fertur, quod omne tempus quodcumq; gignit, consumit. Falcem etiam fert non immerito, siue quod omne tempus in se uergat, ut curuamina falcium: siue propter fructum, unde etiam & castratus dicitur, quod omnes fructuum uires abscissae, atq; in humoribus uiscerum ueluti in mare proiectae, sicut illic Venerem, ita & libidinem gignant necesse est. Nam & Apollonophanes in epico carmine scribit Saturnum quasi sacrum ὕδρ, ὕδρ enim graece sensus dicitur: aut satorē ὕδρ, quasi diuinum sensum creantem omnia. cui etiam quatuor filios subiiciunt, primum Iouem, secundum Iunonem, tertium Neptunum, quartum Plutonem. & quasi Poli filium quatuor elementa gignentem, id est primum Iouem ignem: unde & ἰδρς graece dicitur, ἰδρς enim graeca significatione, siue uita, siue calor dici potest: siue quod igne uitali animata omnia dicerentur, ut Heraclius uult: siue quod hoc elementum caleat, secundum Iunonem, quasi aerem, unde ἠερν graece dicitur. & quamuis aerem masculum ponere debuerint, tamen ideo soror est Iouis, quod haec duo elementa sibi sunt ualde consocia. Ideo Iouis & coniugem, quod maritatus aer igne feruescat. Nam & Theopompus in Cyprico carmine, & Hellanicus in Dios philologia, qua descripsit, ait Iunonem ab Ioue uinctam catenis aureis, & degrauiatam incudibus ferreis. Illud nihilominus dicere uolentes, quod aer igni caelesti coniunctior, duobus deorsum elementis misceatur, id est aquae & terrae, quae elementa duobus superioribus grauiora sunt.

## Neptunus.

**N**eptunum uero tertium aquarum uolere elementum: quem ideo Graeci etiam Posidona nuncupant, quasi ποσειδῶν τὰ εἰδὸν, quod nos latine facientem imaginem dicimus:

**A** dicimus illa uidelicet ratione, quòd hoc solum elementū imaginē in se formet spectantiū, quòd nulli aliū ex quatuor competat elementis. Tridentem uerò ob hanc rem ferre pingitur, quòd aquarum natura triplici uirtute fungatur, id est li quida, foecunda, potabili. hunc & Neptuno Amphitriten in coniugium deputant, ἀμφὶ enim græcè circumcirca dicimus: eo quòd omnibus tribus elementis aqua cōclusa sit, id est in cœlo, in aëre, in nubib. & in terra, ut sunt fōtes & putei.

*Pluton.*

**Q**uartum etiam Plutonem dicunt terrarū præfulem: πλοῦτος enim græcè, diuitiæ dicuntur, solis terris credentes diuitias deputari. hunc etiam tenebris addictum dixere, quòd sola terræ materia sit cunctis elementis obscurior. Sceptrum quoq; in manu gestat, quòd regna solis competant terris.

*Tricerberus.*

**T**ricerberum uerò canē eius subiūciunt pedibus, quòd mortaliū iurgiorum inuidiæ ternario conflentur statu, id est naturali, causali, accidentalī. Naturale est odium, ut canum, leporum, luporum, & pecudū, hominum, & serpentū. Causale est, ut amoris zelus atq; inuidiæ. Accidens est, quod aut uerbis casualiter oboritur, ut hominibus: aut comestiones propter, ut iumentis.

*Furiæ.*

**H**ic quoq; etiam tres furias deseruire dicunt, quarū prima est Alecto: ἀληκτώ enim græcè impaufabilis dicitur. Alia Tisiphone: τισιφώνη aūt, quasi τῶν φωνῆ, id est istarum uox. Tertia Megera: megera enim est, quasi μεγάλη ἐως, id est magna contentio. Primum est ergo, non paufando furiam concipere. secundum est, in uocem erumpere, tertium, iurgium protelare.

*Fata.*

**T**ria etiam ipsi Plutoni destinant fata, quarum prima Clotho, secunda Lachesis, tertia Atropos. κλωθώ enim græcè euocatio dicitur, λάχεσις uerò fors nuncupatur, ἀτροπος quoq; sine ordine dicitur: hoc uidelicet sentire uolentes, quòd prima sit natiuitatis euocatio: secunda, uitæ fors, quemadmodum quis uere possit: tertia, mortis conditio, quæ sine lege uenit.

*Harpyiæ.*

**H**arpyias etiam tres inferis Vergilius deputat, quarū prima αἴλω, secunda ὤνυπη, tertia κελαινώ. Harpyia enim græcè rapina dicitur. Ideo uirgines, qd̄ omnis rapina arida sit & sterilis. Ideo plumis circumdatae, quia quidquid rapina inuaserat, celat. Ideo uolatiles, quòd omnis rapina ad uolandum sit celerrima. αἴλω enim græcè quasi ἑλὼν ἄλω, id est alienum tollens. Ocypete, id est citius auferens. Celænū uerò græcè nigrū. unde & Homerus prima Iliados rhapsodia, αἴψα δὲ αἶμα κελαινὸν ἐρώσει ποδὲ δει: id est, statim niger tuus sanguis emanabit per meam hastam. Hoc igitur signare uolentes, quòd primum sit, alienum concupiscere: secundum, cupita inuadere: tertium, celare quod inuadit.

*Proserpina.*

**P**lutoni quoq; nuptam uolunt Proserpinam, Ceresis filiam. Ceres enim græcè gaudium dicitur. & ideo illam frumentī deam esse uoluerunt, quòd ubi plenitudo fructuum sit, gaudia semper superabundēt necesse est. Proserpinam uerò quasi segetem uoluerunt, id est terram radicibus proserpentem, quæ & ἐργήτι græcè dicitur: ἐργήτι enim græcè centum sunt. & ideo hoc illi nomen imponunt, quia centuplicatum Ceres proferat fructum.

*Ceres.*

**H**anc etiam mater cum lampadibus raptam quærerere dicitur, unde & lampadum dies Cereri dedicatus est: illa uidelicet ratione, quòd hoc tempore cum lampadibus, id est cum solis feruore seges ad metendū cū gaudio requiratur.

*Apollo.*

**A**pollinem solem dici uolunt: ἀπόλων enim græcè perdens dicitur, quòd feruore suo omnē succum uirentium decoquendo perdat herbarū. Hunc etiam

etiam diuinationis deum uoluerunt, siue quòd sol omnia obscura manifestat in lucem, seu quòd in suo processu & occasu eius orbita multimodos significatio- num monstret effectus. Sol uerò dicitur aut ex eo quod solus sit, aut quòd solitè per dies surgat & occidat. Huic quoq; quadrigā adscribūt illā ob causam, quòd aut quadripartitis temporum uarietatibus anni circulū peragat: aut quòd quadriduo limite diei metiatur spacium. unde & ipsius equis condigna sic nomina posuerunt, id est Erythreus, Actæon, Lampos, Philogeus. Erythreus græcè rubens dicitur, quòd à matutino sol lumine rubicundus exurgat: Actæon splendens dicitur, quòd tertie horæ momentis uehementè insistat: Lampos uerò, qd lucidior fulgeat, dū ab umbilicū diei centrātū cōscenderit circulū: Philogeus græcè terrā amans dicitur, qd hora nona procliuor, uergens occasib. pronus incumbat.

*Coruus.*

**I**N huius etiam tutelam coruum ponunt, siue quòd solus contra rerum naturā in medijs ipsis æstiuis feruorib. ouiparos pullulet fœtus. Vnde & Petron. Sic contra rerum naturæ munera notæ,

Coruus maturis frugibus oua refert. Siue quòd in horoscopis libris, secū dum Anaximandrum, siue etiam secundum Pindarum, solus inter omnes aues significationes habet uocum.

*Laurus.*

**I**N huius etiam tutelam laurum ascribunt, unde etiam eum amasse Daphnen dicunt, Penei fluminis filiam: & unde laurus nasci posset, nisi de fluuiis aquis: Maximè quia & eiusdem Penei fluminis ripæ lauro abundare dicuntur. At uerò amica Apollinis ob hanc rem uocitata est, quia illi qui de interpretatione somniorum scripserunt, ut Antiphon Philocrus, & Artemon, & Serapion Ascalonites, promittant in libris suis, laurum si dormientibus ad caput posueris, uera somnia esse uisuros.

*De nouem Musis.*

**H**ic etiam Apollini nouem deputant Musas, ipsumq; decimum Musis addeunt: illa uidelicet causa, quòd humane uocis decem sint modulamina. unde de cū decachorda Apollo pingitur cithara. Sed & lex diuina decachordon dicit psalteriū. Fit ergo uox quatuor dentibus ecōtra positis, quos lingua percussit: e quibus si uno minus fuerit, sibilum potius quàm uocem reddat necesse est. Duo labia uelut cymbala, uerborum commoda modulantiā: lingua, ut plectrū, quæ curuamine quodā uocalem format spiritum: palatū, cuius concauitas profert sonū: gutturis fistula, quæ tereti meatū spiritalē præbet excursu: & pulmo, qui uelut aceruus follis cōcepta reddit ac reuocat. Habes ergo nouem Musarū uel Apollinis ipsius redditam rationē, sicut in libris suis Anaximander Lampiscenus, & Leophantes Heracleopolites exponūt: quod & alij firmant, ut Pisan der Phyliscus, & Euxemenes in libro θεολογικῶν. Nos uerò nouē Musas doctrinæ atq; sciētie dicimus modos, hoc est, prima Clío, quasi prima cogitatio discendi. κλῆος enim græcè fama dicitur: unde & Homer. ἡμῆς δὲ κλῆος οἶον ἀκχομεν, οὐδ' ἔτι ἴδμεν: id est, Nos uerò solam famam audiuimus, neq; quid scimus. & in alio loco, τὸ κλῆος εὐρὴ καὶ ἑλλάδα καὶ μέσον ἄργος. Et quoniā nullus scientiam quærit, nisi in qua famæ suæ protelet dignitatem, ob hanc rem prima κλειώ appellata est, id est cogitatio quærendæ scientiæ. secunda ἐπιπνι, quod nos latine bene delectans dicimus, quòd primum sit scientiam quærare, secundum sit delectari quod quæras. Tertia μελομένη, quasi μελέτω ποιημένη, id est medicationem faciens permanere: ut primū est uelle, secundum desiderare quod uelis, tertium instare meditando ad id quod desideras. quarta θεάλα, id est capacitas, uelut si dicat θεός θεάλα, id est ponens germina: unde & Epicharmus comicus in Diphilo comœdia ait: θεῶν ὡς ἂν βλέπει βέλμιος ἐπέταξεν, id est germen dum nō uidet, fames consumit. Quintā κλυμένη, quasi κλυμένη, id est multā memoriā facientē dicimus, quia post capacitatem est necessaria. sexta ὄρατι, id est, εἴρων ὁμοιον, quod nos latine inueniens simile dicimus: quia post scientiam & memoriā iustum est, ut aliquid simile & de suo inueniat. septima πρῆξι, id est, delectans instructione: unde

unde & Hermes in Pimandre libro ait: ἀνεροσφόφης καὶ κέφης σώματος, id est absq[ue] instructione esca & uacuo corpore. Ergo post inuentionē oportet te etiam discernere ac dijudicare quod inuenias. octauo θραύια, id est coelestis: post dijudicationem enim eligis quid dicas, quid despicias: eligere enim utile, caducumq[ue], despiciere coeleste ingenium est. nona καλλιόπη, id est optimae uocis: unde & Homerus ait, θεῶς ὀπρὸ φωνησέσσης, id est deae uocem clamantis. Ergo hic erit ordo: primum est, uelle doctrinam. secundū est, delectari quod uelis. tertium est, instare ad id quo delectatus es. quartum est, capere id quod instas. quintū est, memorari quod capis. sextum est, inuenire de tuo simile ad id quod memineris. septimū est, iudicare quod inuenias. octauum est, eligere de quo iudicas. nonū, bene proferre quod elegeris.

Phaethon.

**H**ic etiam cum Clymene nympa coiēs, Phaetonta dicitur genuisse, qui paternos currus affectās, sibi atq[ue] mundo cōcremationis detrimenta confliuit. Semper ergo sol cū aqua coiēs, aliquos fructus gignat necesse est, qui eo qd terris exilientes appareant, phanontes dicunt: φαίνων enim græcè apparens dicitur. qui quidē fructus ad maturitatē sui, solis ardorē quarant necesse est: quo accepto, omnia feruoris incendio consumant. Huius etiā sorores Arethusa, Lampetusa, quæ gemmeis ac translucens fraterna deplorāt guttis incēdia, succināq[ue] diruptis faciunt inaurata corticibus. Soror etiā totius germinis arbor est, quæ una eadēq[ue] feruoris humorisq[ue] iugalitate gignitur. Itaq[ue] istæ arbores, quæ succinū sudāt, dum maturis frugibus solis feruor torrentibus ipsis lunio Iulioq[ue] mensib. incēdiosior cācri atq[ue] leonis tetigerit metas, tūc istæ arbores estu ualido fissis corticibus succū sui liquoris, in Eridano flumine aquis durandū, emittunt.

De Typho, Sagittis, & Pythone.

**H**is Typhū quoq[ue] Apollinis adijciunt, quod sol & præterita nouerit, & præsentia cernat, & uisurus sit futura. Arcum uerò huic sagittasq[ue] conscribunt, siue quod de circulo eius radij in modum sagittarum exilient, seu quod suorum radiorum manifestatione omnem dubietatis scindat caliginem. unde etiam Pythone sagittis interemisse fertur: πείθω enim græcè credulitas dicitur. & quia omnis falsa credulitas (sicut serpentes) luce manifestante deprimitur, Pythone eum interemisse dicunt.

Quare sine barba dicatur, cum pater dicatur.

**Q**uia occidēdo & renascendo semper est iuuenior, sic ut quod nunquam in sua uirtute deficiat, ut luna quæ crescit & minuitur.

Mercurius.

**S**i furtis præuere di, non erat opus criminibus iudice, ex quo culpæ habuere scelestem autorem. Mercurium dicunt præfuisse negocijs, uirgam ferentem serpentibus nexam, pennatis quoq[ue] talaribus præditum. Hunc etiam internuntium, furatrinumq[ue] deum. Quid sibi uerò huius nominis atq[ue] imaginis significatio disserat, edicamus. Mercurium dici uoluerit quasi mercium curam. Omnis ergo negociator dici potest Mercurius.

Quare pennas.

**P**ennata uerò talaria, quod negociantium pedes ubiq[ue] pergendo quasi penati sint.

Quare uirgam.

**V**irgam uerò serpentibus nexam ob hoc adijciunt, quod mercatoribus det aliquando regnum, ut sceptrum: & uulnus, ut serpentium.

Quare galerum, & gellum.

**G**alero enim cooperto capite pingitur, quod omne negociū sit semper absconsum. Gallum quoq[ue] in eius ponunt tutelā, siue quod omnis negociator semper inuigilet, seu quod ab eius cantu surgant ad peragenda negocia.

Quare Hermes.

**H**ermes quoq[ue] dicitur græcè, ab eo quod est ἑρμηνεύω, quod nos latine disse-rere dicimus: illa uidelicet causa, quod negociatori linguarum sit dissertio necessaria,

necessaria. utraq; enim regna permeare dicitur, superna atq; inferna: quòd modò uentis in altum nauigans currat, modò demersus inferna tempestatibus appetat.

*Quare fur, quare celer dicatur.*

**H**Vnc etiam deum & furti præfulem uolunt, quòd nihil interfit inter negociantis rapinam atq; periurium, furantisq; deierationem ac raptum. Stel- lam uerò, quæ *σίλωω* græcè nuncupatur, quam ei pagani ascribunt, ex quo etiã diei nomen inuenere, tanto celerior planetis omnibus currit, ut septima die suos permeet circulos, quod Saturnus xxiiii annis, & Iuppiter xii possunt, unde etiam Lucanus ait, Motuq; celer Cyllenius hæret.

*Quare Argum occidisse dicatur.*

**D**eniq; etiam Argum luminum populolitate cõseptum interemisse fertur, dum oculorum immensam unius corporis segetem ubique uiua circum- spectione florentem, singularis uulneris recursum falcifero messuisset curua- mine. Quid sibi ergo tam fabulosum Græciæ commentū uelit nisi quòd, eti- am centum custodes, totidemq; astutos sine negotiatione uagos (unde & *ἀργός* græcè uagus dicitur) & furantis astutia, & negociãtis circumuenit astutia, falsa- taq; cautela. Solet igitur alludere his speciebus & honeste mendax Græcia, & poetica garrulitas, semper de falsitate ornata phalerator, ut & Danae hymbre aurato corrupta est, non pluuia, sed pecunia.

*Ganymedes.*

**E**T raptum Ganymeden aquila non uerè uolucris, sed bellica præda. Iuppiter enim, ut Anacreon antiquissimus autor scripsit, dum aduersus Titanas, id est Titani filios (qui frater Saturni fuerat) bellū assumeret, & sacrificium Cælo fecisset, in uictoriæ auspiciū, aquilæ sibi adesse prosperum uidit uolatum, pro quo tam felici omine, præsertim quia & uictoria consecuta est, in signis bellicis sibi aquilam auream fecit, tutelæq; suæ uirtuti dedicauit. unde & apud Roma- nos huiuscemodi signa tracta sunt. Ganymedem uerò bellando his signis præ- euntibus rapuit, sicut Europam in tauro, rapuisse fertur: id est, in naue tauri pi- cturam habente, & is idem in uacca similiter, in naui huiuscemodi picturæ. De- niq; ut hoc certius esse cognoscas, nauigium Isidis Aegyptus colit.

*De Perseo & Gorgone.*

**P**erseum ferunt Medusæ Gorgonis interfectorem. Gorgones uoluerè dici- tres: quarum prima Stheno, secunda Euryale, tertia Medusa: quarum quia fabulam Lucanus & Liuius scripserunt, poetæ grammaticorum scholaribus ru- dimentis admodum celeberrimi, hanc fabulam referre superfluum diximus. Theocritus antiquitatū historiographus refert Phorcum fuisse regem, qui tres filias locupletes dereliquit. Quarū Medusa maior, quæ fuerat locuples, regnūq; incolendo fructificandoq; ampliauerat: unde & Gorgon dicta est, quasi geor- gon. nam *γεωργοί* græcè agricultores dicuntur. Serpentino uerò capite ideo di- cta est, quòd astutior fuerit. Cuius regnū opimum Perseus inuadens, ipsam qui- dem interemit. Ideo uolaticus dicitur, quòd nauibus uenerit, cuius capite, id est substantia ablata, ditior factus, non parua regna obtinuit. Deniq; & Atlantis regnum inuadens, quasi per Gorgonis caput, id est per substantiam eius, eum in montem fugere compulit. Vnde in montem conuersus dicitur esse. Tamen Gorgonas dici uoluerunt tres, id est tria terroris genera: primus quippe terror est, qui mentem debilitat: secundus, qui profundo quodā terrore mentem spar- git: tertius, qui non solum mētis intentū, uerumetiam caliginem ingerit uisus. unde & nomina tres Gorgones acceperè: *ἄδον* enim græcè debilitas dicitur, un- de & *ἀσθενείαν* infirmitatem dicimus. secunda Euryale, id est, lata profunditas, unde & Homerus *πρόλιον εὐρύαλον*, id est Troiam latas uias habentem. Itaq; Me- dusam, quasi *μηὶ ἰδῆσθαι*, quòd uideri non possit, Hos ergo terrores Perseus adiu- uante

A uante sapientia interfecit. Ideo auersus uolat, quod uirtus terrorem nunquam aspiciat. Speculum ergo ferre dicitur, quod omnis terror non solum in corde, sed etiam in figura transeat. De sanguine eius nasci fertur Pegasus, in figuram fame constitutus. Virtus enim, dum terrorem amputauerit, famam generat: unde uolare dicitur, quia fama est uolucris. unde Tiberianus: Pegasus hinniens transfudit athram. Ideo & Musis fontem ungula sua rupisse fertur, quod Musæ ad describendum famam heroum, aut sequantur priorum, aut indicent antiquorum.

De Admeto & Alceste.

Sicut nihil benigna superius coniuge, ita nihil infesta crudelius muliere. Quanto enim sapiens pro uiri salute suam opponit animam pignori: tanto maligna ad mariti mortem etiam suam reputat nihili. Ergo coniunx, quantum iure coniunctior, tantum est aut morum dulcedine mellea, aut felle malitiæ toxica: est quippe aut perpetuale refugium, aut perenne tormentum. Admetus rex Græciæ Alcestem in coniugio petijt: cuius pater edictum proposuerat, ut si quis duas feras sibi dispares suo curru iungeret, ipse illam in coniugio accepisset. Is igitur Admetus Apollinē atq; Herculem petijt, qui ei ad currum leonem et aprum iunxerunt. Itaq; Alcestem in coniugio accepit. Cumq; in infirmitatem Admetus decidisset, & mori se comperisset, Apollinem deprecatus est. Ille uerò dixit se ei aliquid nolle præstare, nisi si quis se de eius propinquis ad mortem pro eo uoluntariè obtulisset. quod uxor fecit. Itaq; Hercules dum ad tricerberū carnem abstrahendum descenderet, etiam ipsam de inferis leuat. Admetum posuerit in modum mentis, ideo Admetus nuncupatus est, quali quem adire poterit metus. Hic itaq; in coniugio Alcestem desiderat: ἀλκή enim græcè præsumptio dicitur. unde & Homerus ait, ἀλὰ ἐκ ὅτι βίη φρεσίν, ὅδε τις ἀλκή, non est aliqua uirtus in mentibus, neq; aliqua præsumptio. Ergo mens præsumptionem sperans, sibi coniungi duas feras suo curru subiungat, id est suæ uitæ duas uirtutes asciscat, animi & corporis. leonem, ut uirtutem animi: aprum, ut uirtutem corporis. Deniq; & Apollinem & Herculem sibi propitiet, id est sapientiā & uirtutem. Ergo præsumptio semetipsam ad mortem pro anima obijcit, ut Alceste. quam præsumptionem quamuis in periculo mortis deficientem, uirtus de inferis reuocat, ut Hercules fecit.

## FVRII PVBLII FVLGENTII

MYTHOLOGICARVM LIBER II.



Tudens, mi Domine, tuo reuerendo imperio, meam stultitiam uelut naufrago commisi iudicio, bifida ambiguitate suspensus, utrum ne lector quilibet laudet constructa, aut destruat laborata. Sed quia nullatenus hæc nostrum aut nomen extollunt, aut crimen offiunt, illo uidelicet pacto. quod si ab his lector melius sapit, deum præferat, qui meliora concessit. Sin uerò ab his minus aliquid desipit, ipsum præferat qui ista contribuit. ergo & hæc non nostra sunt, sed eius donū: & quæ ampliora eueniunt, nō hominis, sed diuinū est largimentū. Sicut enim liuoris nota est, filere quod noueram: ita crimen non est, enarrare quod senseram. ergo si his amplius sapis, lauda mentem purissimam, quæ quod habuit non negauit. sed si hæc antè nescieras, habes arenam nostri studij, ubi tui exerceas palæstram ingenij.

De iudicio Paradis.

Philosophi tripartitam humanitatis uoluerunt esse uitā, ex quibus primam theoreticam, secundam practicam, tertiam philargicam uoluere: quas nos latinè contemplatiuam, actiuam, uoluptariam nuncupamus. ut etiam Propheeta ait: Beatus uir qui non abiit in consilio impiorum, & in uia peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentie non sedit: id est non abiit, non stetit, non sedit.

m Prima



Prima igitur contemplatiua est, quæ ad sapientiã & ueritatis inquisitionem pertinet, quam apud nos episcopi, sacerdotes, ac monachi, apud illos philosophi gesserunt. Quos nulla iucris cupiditas, nulla furoris insania, nullum liuoris toxicum, nullus uapor libidinis: sed tantum indagandæ ueritatis contemplandæq; iusticiæ cura macerat, fama ornat, pascit spes. Secunda actiua est, quæ tantum uitæ commodis anxia, ornatus petax, habendi insatiata, rapiendi cauta, seruandi sollicita geritur. Plus enim quod habeat cupit, quam quod sapiat querit: nec considerat quid expediat, ubi intercedit quod rapiat. Deniq; ideo non prestat stabile, quia non uenit honeste. hanc enim uitam penes antiquos aliqui tyranni, penes nos mundus omnis gerit. Voluptaria uero uita est, quæ libidini tantummodo obnoxia, nullum honestum reputat bonum: sed solam uitæ appetens corruptelam, aut libidine mollitur, aut homicidijs cruentatur, aut rapina succendit, aut liuoribus rancidatur. Sed hoc penes illos Epicurei ac uoluptarij, penes uero nos huiusmodi uita natura, non crimen est: & quia bonum nemo gerit, nec nasci bonum licet. Id itaq; considerantes poetæ, trium dearum ponunt certamina, id est Mineruam, lunonem & Venerem, de formæ qualitate certantes. Ideo uero louem non posse de his iudicare dixere, siue quod præfinitum mundi iudicium ignorabant, siue quia in libertate arbitrij constitutum hominem crederent. Quod itaq; si uelut deus Iupiter iudicasset, damnando duas, unam tantummodo terris uitam dimitteret. Sed ideo ad hominem iudicium transferunt, cui liberum deligendi debetur arbitrium. Sed bene pastor, quia non ut sagitta certus, & iaculo bonus, & uultu decorus, & ingenio sagacissimus. Deniq; brutum quiddam desipuit, & (ut ferarum ac pecudum mos est) ad libidinem potius limaces uisus intorsit, quam uirtutem aut diuitias inquisiuit. Sed quid sibi tres deæ de tribus uitarum ordinibus uendicent, edicamus.

*Minerua.*

**P**rimam uitam theoreticam, quam nos in contemplandæ sapientiæ honore dicimus. Ideo de Iouis uertice natam dicunt, quia ingenium in cerebro positum sit: ideo armatam, quod munita sit. Gorgona etiam huic addunt in pectore, quasi terroris imaginem, ut uir sapiens terrorem contra aduersarios gesseret in pectore. Cristam cum galea ponunt, ut sapientis cerebrum & armatum sit, & decorum. Vnde & Plautus in Trinummo ait: Fungino genere est, capite se totum tegit. Triplici etiam ueste subnixa est, seu quod omnis sapientiæ sit multiplex, seu etiam quod celata. Longam etiam hastam fert, quod sapientiæ longè uerbo percutiat. Triplici etiam ueste, quod omnis sapientiæ tecta extrinsecus rarius agnoscatur. In huius etiam tutela nocturnam uolunt, quod sapientiæ etiam in tenebris proprium fulgorem possideat. Inde etiam & conditricem Athenarum eam uolunt. Minerua deniq; & ἀθήνη græcè dicitur, quasi ἀθάνατος καὶ δέος: id est, immortalis uirgo, quia sapientiæ nec mori poterit, nec corrumpi.

*Iuno.*

**I**unonem uero actiue præposuerunt uitæ. Iuno enim quasi à iuuando dicta est. Ideo & regnis præesse dicitur, quod hæc uita diuitijs tantum studeat. Ideo etiam cum sceptro pingitur, quod diuitiæ regnis sint proximæ. Velato enim capite lunonem ponunt, quod omnes diuitiæ sint semper abscondæ. deam etiam partus uolunt, quod diuitiæ semper prægnaces sint, & nonnunquam abortiãt. huius quoq; in tutelam ponunt pauum, quod omnis uitæ potentia petax in aspectum sui semper quærat ornatus. Sicut enim pauus stellatum caudæ curuam concuans, anterius faciem ornat, posterioraq; turpiter nudat: unde & Theophrastus ait in Moralibus, τὰ ἄλλα περιγῶδι, id est reliqua considera: & Salomon, In obitu hominis nudatio operum eius. Huic etiam Irim quasi arcum pacis adiungunt, quod sicut etiam ille ornatus uarios pingens arcuato curuamine mentaliter refugit: ita etiam fortuna quamuis ad præsens ornata, tamen est citius fugitiua.

*Venus.*

Venus.

**T**ertiam Venerem uoluptariæ uitæ in similitudinem posuerunt. Venerem dici uoluerunt, aut secundum Epicureos bonam rem: aut secundum Stoicos, uanam rem. Epicurei enim uoluptatem laudant, Stoici uoluptatem damnant. Isti libidinem colunt, illi libidinem nolunt, unde & ἀφροδίτη dicta est, ἀφρος enim græcè spuma dicitur. siue ergo, quod sicut spuma libido momentaliter surgat, & in nihilum ueniat: siue quod concitatio ipsa seminis spumosa sit. Denique ferunt poetæ, quod exectis falce Saturni uirilibus, atque in mare proiectis, exinde Venus nata sit. Illud nihilominus respondere uolens poetica uanitas, quod Saturnus græcè κρόνος dicitur, χρόνος enim græcè tempus uocatur. Abscisæ ergo uires temporis, id est fructus falce quam maximè, atque in humoribus uiscerum uelut in mare proiectæ, libidinem gignant necesse est. Saturitatis enim abundantia libidinem creat. Vnde & Terentius ait: Sine Cerere & Libero friget Venus. Hanc etiam nudam pingunt, siue quod nudos sibi affectatores dimittat, siue quod libidinis crimen nunquam celatum sit, siue quod non unquam nisi nudis conueniat. Huic etiam rosas in tutelam adiungunt. Rosæ enim & rubent & pungunt, ut etiam libido. Rubet uerecundiæ opprobrium, pungit etiam peccati aculeo, & sicut rosa delectat quidè, sed celeri motu temporis tollitur: ita & libido liber momentaliter, & fugit perenniter. In huius etiam tutelam columbas ponunt, illa uidelicet causa, quod huius generis aues sint in coitu feruidæ. Huic etiã tres Charites adiungunt, duas ad nos conuersas, unam à nobis auersam, quod omnis gratia simplex eat, duplex redeat. Ideo sunt Charites, quia omnis gratia nescit subtilem, sed ornatum. Hanc etiam in mari natantem pingunt, quod omnis libido rerum patiatur naufragia. Vnde & Porphyrius in Epigram. ait: Nudus, egens, Veneris naufragus in pelago. Concha etiam marina pingitur portari, quod huius generis animal toto corpore simul aperto in coitu misceatur, sicut luba in Physiologis refert.

De Hercule. &amp; Omphale.

**P**arcite quæso iudices humanis ardoribus. quid enim puerilis aut muliebris sensus in amore efficiat, ex quo in libidinis pugna Herculea desudat uirtus. Mulieris enim illecebra maior est mundo: quia quæ mundi magnitudo uincere non potuit, libido compressit. Inuasit ergo uirtutem de crimine foemina, quam mereri non potuit de natura. Hercules enim amauit Omphalen, quæ eum persuasit & colit delicatos eneruare contractus, & lasciuenti pollice fusi teretè rotare uertiginem. Hercules enim ἥρακλῆς græcè dicitur: id est, ἀνδροκλῆος, quod nos latine uirorum fortium famam dicimus. Vnde & Homerus ait, κλέος οἶον ἀκρόμεν, id est solam famam audiuiimus. Ideo & Alcei nepos dicitur. Ἀλκῆ enim græcè, præsumptio interpretatur. Nam & Alcmenam matrem habet, quasi ἀλμυροειδῆς, quod est græcè falsugo dicitur. Nā ex igne igneus, ut ex Ioue: & ex præsumptione, ut ex Alceo auo: & ex falsedine sapientiæ, ut ex Alcmena quid nascitur, nisi fortitudinis gloriæ: & tamen à libidine superatur. ὄμφαλος enim græcè dicitur umbilicus. Libido enim in umbilico dominatur mulieribus, sicut lex diuina dicit: Non est præcisus umbilicus tuus, quasi diceret, non est peccatum tuum amputatum. Nam & matrix illic catenata constringitur, unde & epinephridia eodem loco firmandis foetibus opponuntur. Ostenditur ergo, quod libido, quam uis etiam inuictam possit superare uirtutem.

De Caco, &amp; Hercule.

**S**i fumum fures eructuant, quis inuolantem dum negat agnoscat: ergo aut sciliginem aut fumum obijcit, ne agnosci possit: aut in fumum uanescit substantia, quæ furtiue succedit. Cacus enim Herculis boues furatus esse dicitur, quos cauda in spelunca tractos abscondit, quem Hercules presso gutture interfecit. κακὸν enim græcè, malum dicimus. Ergo omnis malitia fumum eructuat, id est, aut quod contraria sit ueritati, id est luci: aut quod acerbata sit uidentibus, ut fumus oculis: aut quod semper occultas obscurasque cauillationes obijciat. Ideo

autem & duplex, quòd multiformis malitia non simplex sit. Triplici etiam modo nocet malitia: aut in euidenti, ut potentior: aut subtiliter, ut falsus amicus: aut occultè, ut <sup>im poten</sup> impossibilis latro. Ideo etiam subtractos boues transuersis ducit ue stigijs, quòd omnis malignus aliena ut inuadat, trāsuerſa defensionis utitur uia. Ideo & bona Herculis concupiscit, quia omnis malignitas contraria est uirtuti. Deniq; in spelunca abscondit, quia nunquam malignitas aperta liberiore fronte sit, sed uirtus & malos interficit, & sua uindicat.

De Antæo, & Hercule.

**A**Ntæus enim in modum libidinis ponitur: unde & ἀντίον græce, contrariū dicimus. Ideo & de terra natus, quòd sola libido de carne concipitur. Deniq; tacta terra, ualidior exurgebat. Libido enim quanto carni cōsenserit, tanto surgit iniquior. Deniq; à uirtute gloriæ, quasi ab Hercule superatur. Nam denegato sibi terræ tactu moritur, altiusq; eleuatus materna non potuit mutuari suffragia, quo euidenter suæ rei fabulam demonstrasset. Omnem enim mentem dum uirtus in altum sustulerit, & carnalibus eam etiā denegauerit aspectibus, uictrix statim exurgit. Ideo etiam & diu in certamine dicitur desudasse. quia rara est pugna, quæ cum concupiscentia uitijsq; congregitur, sicut Plato in Mora lib. ait: Sapientes uiri maiorem cum uitij quam cum inimicis pugnam gerunt. Nā & Diogenes Cynicus cum dolore ramicū torqueretur, & uidisset homines ad Amphithearū cōcurrentes, dicebat: Qualis hominū stultitia, currūt spectare feris homines repugnantes, & me prætereunt cum naturali dolore certantem.

Tiresias.

**T**iresias duos serpentes concumbentes uidit, quos cum uirga percussisset, in foeminam conuersus est. Iterum post temporis seriem eos cōcumbentes uidit, similiterq; percussis, iterum est in pristinā naturam cōuersus. Ideoq; dum de amoris qualitate certamen Iuno & Iupiter habuissent, eum iudicem quaesierunt. Ille dixit, tres uncias habere uirum amoris, & nouem foeminam. Iuno irata ei lumen ademittit, Iupiter uerò ei diuinitatem concessit. Græcia enim quantum stupa mendacio, tantum est admiranda cōmento. Tiresiam enim in modū temporis posuere, quasi ἀειβάτων, id est æstiuæ perennitas: Δίος enim dicitur æstas. Ergo ex uerno tempore, quòd masculinum est (quia eodem tempore clausura soliditasq; est germinum) dum coeuntia sibi affectu animalia uiderit, eaq; uirga, id est feruoris æstu percussisset, in foemineum sexum conuertitur, id est æstatis feruorem. Ideo uerò æstatem posuere in modum foeminæ, quòd omnia patefacta eodem tempore suis emergant folliculis. Et quia concipiendū duo sunt tempora, ueris & autumnii, iterum conceptu prohibito ad pristinam redit imaginem. Autumnus enim ita masculino corpora omnia constringit, quo cōstrictis arborum uenis uitalis succi commertiales transennas interius stringens, foliorū maculentam detundat caluitatem. Deniq; duobus dijs, id est duobus elementis arbiter queritur igni atq; aëri, de genuina amoris ratione certantibus. Deniq; iustum profert iudicium. In fructificandis enim germinibus dupla aëri quàm igni materia suppetit. Aer enim & maritat in glebis, & producit in folijs, & grauidat in folliculis. Sol enim maturare tantum nouit in granis. Nam (ut hoc certū sit) cæcatur à lunone illa uidelicet causa, quòd hyemis tempus aeris nubilo caligante nigrescat. Iupiter uerò occultis uaporibus conceptionem statim ei futuri germinis subministrat, id est quasi præscientiam. Nam ob hanc rem Ianus bifrons pingitur, quòd & præterita & futura respiciat.

Prometheus.

**N**Vlla queratur ultra terris munimina, dum usq; in cœlum pertenerint furta: aut quæ securitas erit argenti & auri, ubi flāma potuit inuolari. Prometheus aiunt hominem ex luto finxisse, quem quidem inanimatū atq; insensibile fecerat. Cuius opus Minerua mirata, spopōdit ei, ut si quid uellet de cœlestibus donis, ad suū opus adiuuandū inquireret. Ille nihil se scire ait, quæ bona in cœlestibus

**A**stibus haberent: sed si fieri posset, se usque ad superos eleuaret: atque exinde, si quid  
 iuae figulinae congruum cerneret, melius iniret, id est propter septem liberales ar-  
 tes, uel propter septem planetas, qui in aere currunt, oculatus arbiter prae-  
 sumpserit. Illa inter oras septemplex clypei sublatum, caelo opificem detulit. Dumque  
 uideret omnia caelestia flammatis animata uegetare uaporibus, clam ferulam phoe-  
 beacis applicans rotis, ignem furatus est: quem pectusculo hominis applicans,  
 animatum reddit corpus. Itaque ligatum eum uulturi feræ secur perenne prae-  
 bentem, ut Nicagoras in Disthemitheia libro, quem scripsit, primum illum formasse  
 idolum refert, ex eo quod uulturi secur praebeat, liuoris quasi pingat imaginem.  
 unde & Petronius arbiter ait: Cui uulturi secur ultimū pererrat, Et pectus trahit,  
 intimasque fibras, Non est quem tepidi uocant poetæ, Sed cordis mala, liuor atque  
 luxus. Nam & Aristoxenus in Epimetheiorum libro, quem scripsit similia pro-  
 fert. Enimvero Prometheus quasi προμηθεϊου, quod nos latine prouidentiam di-  
 cimus, ex dei prouidentia, & Minerva, quasi caelesti sapientia hominem factum.  
 Diuinum uero ignem, quem uoluerit, animam monstrat diuinitus inspiratam,  
 quae apud paganos dicitur de caelis tracta. Iecur uero Prometheus uulturi pre-  
 bentem, quod nos cor dicimus, quia in corde aliquanti Philosophorum dix-  
 erunt esse sapientiam. Vnde & Iuuenalis ait: Si laeva in parte papillae Nil salit Arca  
 dico iuueni. Denique uulturē in modum mundi posuere, quod mundus celeri quadam  
 uolucritate uersetur: & cadauerum nascentium, occidentiumque perennitate de-  
 pascitur. Itaque aliter ac sustentatur diuinæ prouidentiae sapientiae, quae nec ipsa  
 finire nouit, nec mundus cessare ab eius elementis aliquatenus possit. Denique  
 Pandoram dicitur formasse: Pandora enim graece omnium munus dicitur, quod  
 anima munus sit omnium generale.

Πανδώρα.

*Adulterium Veneris.*

**B**Ustē uel Sol Veneris depalat adulterium, quatenus luna solet eius celare se-  
 cretum. Venus enim cum Marte concubuit: quam sol inueniens, Vulcano pro-  
 didit. Ille adamante catenas effecit, ambosque religans dijs turpiter iacentes osten-  
 dit. Illa dolens quinque filias Solis amore succendit: id est enim, Pasiphaen, Me-  
 deam, Phaedram, Circen, Dirce. Quid sibi de hoc poetica alludat garrulitas, in-  
 quiramus: perstant nunc in nostra de hac fabula uita certa admodum testimo-  
 nia. Nam uirtus corrupta libidine, sole teste apparet. unde Ouidius in Metamor-  
 phoseon ait: Videt hic deus omnia primus. Quae quidem uirtus corrupta libidi-  
 ne, turpiter catenata feruoris constructione tenet. Haec itaque quinque Solis filias,  
 id est quinque humanos sensus luci ac ueritati deditos, quasi solis fortis hac cor-  
 ruptela fuscet. ob hanc rem etiam huiusmodi nomina quinque ipsis Solis filia-  
 bus uoluerit. Primam Pasiphaen, ut uisum, quasi πασιφάλλω, quod nos latine om-  
 nibus apparentem dicimus. Visus enim reliquos quatuor sensus inspicit, quia  
 & eum qui clamat uidet, & palpando notat, & degustando aspicit, & odorando  
 intendit. Secundam Medeam, quasi auditum, hoc est μηδὲ ἰδέαν, quod nos lati-  
 ne nullam uisionem dicimus. Quarta Phaedra, quasi odoratus, uelut si dicatur  
 φασάν ἰδών, quasi afferens suauitatem. Quinta Dirce, saporis index, quasi δεικνέ-  
 νη, quod nos latine acre iudicans dicimus.

*De Vlyxi, et Sirenis.*

Sirenes graece tractatoriae dicuntur. Tribus enim modis illecebra amoris tra-  
 hitur, aut cantu, aut uisu, aut consuetudine. Amantur enim quaedam species  
 uenustate, quaedam etiam lenocinante consuetudine. Quas Vlyxis socij obru-  
 ratis auribus transeunt. Ipse uero religatus transit. Vlyxes enim graece quasi  
 ὄλων ξένος, id est omnium peregrinus dicitur. Et quia sapientia ab omnibus mun-  
 di rebus peregrina est, ideo astutior Vlyxes dictus est. Denique Sirenas, id est de-  
 lectationum illecebras & audiuit & uidit, id est agnouit, & iudicauit, & tamen  
 transit nihilominus. Ideo quia audite sunt, mortuae sunt. In sensu enim sapientis  
 omnis uoluptatis affectus emoritur. Ideo uolatiles, quia mentes amantium per-  
 meant

meant celeriter. Inde gallinaceos pedes, quia libidinis affectus omnia quæ habet, spargit. Denique & Sirenes dictæ sunt: *οὐρώ* enim græcè traho dicitur.

*Scylla.*

Scyllam ferunt uirginem pulcherrimam, quam Glaucus Antedonis filius amavit, quem Circe Solis filia diligebat: irataque Scyllæ fontem, in quo lauari solita erat, uenenis infecit. Vbi illa descendens ab inguine, lupis canibusque marinis inserta est. Scylla enim græcè quasi *οκύλιον* dicta est, quod nos latine confusio nem dicimus. & quid confusio nisi libido est: quæ libidinē amat Glaucus, *γλαυκός* enim græcè lusciosus dicitur, unde & glaucomata dicimus cæcitatem. Ergo omnis qui luxuriam amat, cæcus est. Nam & Antedonis filius dictus est. Antedon enim græcè, quasi antidon, quod latine contraria uidens dicimus. ergo lippitudo ex contraria uisione nascitur. Scylla enim in modum ponitur meretricis: quia omnis libidinosa, canibus lupisque inguina sua necesse est misceat. Iuste ergo lupis & canibus mixta, quia nescit sua alienigenis deuorationibus saturare secreta. Sed hanc Circe odisse dicitur. Circe, ut ante dictum est, manus diiudicatio, uel operatio nuncupatur, quasi *χειρῶν κρητή*. Laborem enim manuum & operationem, libidinosa mulier non diligit, sicut Terentius ait: A labore proliuem ad libidinem accipit conditionem, dehinc quæstum occipit. Hanc etiam Vlyxes innocuus transit, quia libidinem sapientia contemnit.

*De Mida rege, & Pactolo fluuio.*

Mida rex Apollinem petijt, ut quicquid tetigisset, aurum fieret. Cumque promeruisset, munus in ultionem conuersum est, coepitque sui uoti effectum torqueri. Nam quicquid tetigerat, aurum statim efficiebatur. Erat ergo necessitas aurea, locuplesque penuria. nam & cibus & potus rigens auri materia, marmoreabat. Itaque Apollinem petijt, ut mala desiderata conuerteret. Responsoque accepto, tertio caput sub Pactoli fluminis undas subderet. Quo facto, Pactolus deinceps arenas aureas trahere dicitur. Sed euidenter poetæ alluserunt argutiam, illa uidelicet causa, quod omnis appetitor auaritiæ, cum omnia pretio destinat, fame moritur: quod & Mida rex erat. Sed collecta pecuniarum summa, ut Socrates Cigizenus in libris historiae scribit, quod omni censu suo Mida rex Pactoli fluuium (qui in mare currere solitus erat) per innumerabiles meatus ad irrigandam prouinciam deriuauit, suaque expensa auaritia fluuium fertilem reddidit. Mida enim græcè quasi *μυδὸν εἶδων*, id est nihil sciens, Auarus enim tantum stultus est, ut sibi prodesse non norit.

*De Vulcano, & Minerva.*

Vulcanus cum Ioui fulmen efficeret, ab Ioue promissum accepit, ut quicquid uellet præsumeret. Ille Mineruam in coniugium petijt. Iupiter impetrauit, ut Minerva armis uirginitatem defendisset. Dumque cubiculum introirent, certando Vulcanus semen in pauimentum eiecit, unde natus est Erichthonius. *ἔρις* enim græcè certamen dicitur, *χθῶν χθονός* uero terra nuncupatur: quem Minerva in cista abscondit, draconemque custode appposito, Aglauro & Pandora commendauit, qui primus currum reperit. Vulcanum dici uoluerè, quasi furiae ignem: unde & Vulcanus dicitur, ueluti uoluntatis calor, quasi *βελίναππος*. Denique Ioui fulgura facit, id est furorem concitat. Ideo uero eum Mineruæ coniungi uoluerunt, quod furor etiam sapientibus subrepat. Illa uero armis uirginitatem defendit: hoc est, omnis sapientia integritatem morum contra furiam uirtute animi uindicat. unde quidem Erichthonius nascitur: *ἔρις* enim græcè certamen dicitur, *χθῶν* uero non solum terra, quantum etiam inuidia dici potest. unde & Thales Milesius ait, *\*ὦ χθῶν δόξης κοσμητικῆς ἕρῆνις*, id est inuidia mundanæ gloriæ consumptio. & quid nam aliud furripiens sapientie furor generare poterat, nisi certamen inuidie? Quod quidem sapientia, id est Minerva, abscondit in cista, id est in corde celat. ergo Minerva draconem custodem apponit, id est perniciem: quem quidem duabus commendat uirginibus, id est Aglauro, & Pandora. Pandora enim

uniuersale

**A** uniuersale dicitur munus. Aglauro uerò, quasi ἀχόλητον, id est tristitiæ obliuio. Sapiens enim dolorem suum aut benignitati commēdat, quæ omnium munus est: aut obliuioni, sicut de Cæsare dictum est. Qui obliuisci nihil amplius soles quàm iniurias. Deniq; cum Erichthonius adolesceret quid inuenisse dicitur: nihilominus currū, ubi inuidiæ semper certamen est. unde Vergilius: Primus Erichthonius currus, & quatuor ausus iungere equos. Inspicite, quantum ualeat cum sapientia iuncta castitas, cui flamma rum non præualuit deus.

Dionysius.

**I**upiter cum Semele concubuit, de qua natus est Liber pater, ad quam cū fulmine ueniens, crepuit. Vnde pater puerum tollens, in femore suo misit, Maroni postea nutriendum dedit. Hic Indiam debellauit, & inter deos deputatus est. Itaq; cum Semele quatuor sorores appellatæ sunt, Ino, Autonoe, Semele & Agaue. Quid sibi hæc fabula sentiat, exquiramus. Quatuor sunt ebrietatis genera, id est prima uinolentia, secunda rerum obliuio, tertia libido, quarta insaniam. Vnde & nomina hæc quatuor Bacchæ acceperunt. Bacchæ dictæ sunt, quasi uino uacantes. prima Ino, οἶνος græcè, latinè uinum dicimus. secunda Autonoe, quasi ἀνοουή, id est seipsam non cognoscens. tertia Semele, quasi σαρμέλων, quòd nos latinè corpus solutum dicimus: unde & ipsa genuisse Liberum patrem dicitur, id est de libidine nata ebrietas. quarta Agaue, quæ ideo insaniam cōparatur, quòd caput filij uiolenter abscidit. Liber uerò pater dictus est, quia uini passio liberas mētes faciat. Indos uerò uicisse, quòd hæc gens ualde sit uino dedita, duobus scilicet modis: siue quia feruor solis eos faciat potare, siue quia ibi sit Seraptenum uinum, uel Meroitanū: cuius uini tanta uirtus est, quo uix quilibet ebriofus sextarium toto mense bibat. Vnde & Lucanus ait: Indomitum Meroe cogens spumare falernum. aqua enim omnino domari non potest. Maroni etiam Dionysius nutriendus datur, quasi Meroni. Mero enim omnis nutritur uinolentia. Hic etiam tigris dicitur infedere, quòd omnis uinolentia feritati semper insistat. Sine etiam, quia uino efferacæ mentes mulceantur. unde & Lyæus dicitur, quasi lenitatem præstans. Iuuenis uerò ideo pingitur Dionysius, quia nunquam ebrietas matura est. Ideo etiam nudus, quia omnis ebriofus interuertendo nudus remaneat, aut mentis suæ secreta ebriofus nudet.

De Cygno, & Leda.

**Q**uamuis in omnibus libidinis amor turpior sit, nunquam tamē deterior erit, quàm se honorato miscuerit. Libido enim honestatis nouerca, dum quid expediat nescit, semper est maiestati contraria. Qualis enim diuinitas eius qui sit, quod esse uelit, ne quidem quod fuerat esset, conuersus in cygnum, cum Leda concubuit, quæ peperit ouum, unde nati sunt tres, Castor, Pollux, & Helena. Sed hæc fabula mystici saporem cerebri concipit. Iupiter enim in modum potentia ponitur. Leda uerò dicta est, quasi λείδη, quòd nos latinè aut iniuriam, aut conuiciū dicimus. ergo omnis potentia iniuriæ mixta, speciem suæ generositatis mutat. Ideo uerò in cygnum conuersus dicitur, quòd ferunt physiologi: quammaximè Melissus Euboicus, qui omnium physiologorū sententias disputauit, huius generis auem cōuicijs ita esse plenam, ut ipsa aue clamante, reliquæ aues taceant, quæ præsto fuerint: unde & olor dictus est, quasi ab oligora tractum, quod nos latinè iniuriam dicimus. ergo quotiescunque nobilitas in iniuriam uergit, conuicijs misceatur necesse est. Sed quid ex hac re concipitur, uideamus. Nihilominus ouum, quia sicut in ouo omnis sordities, quæ purgari potest in igne, continetur intrinsecus: ita etiam in effectu iniuriæ omnis est immunditia. sed ex hoc ouo generantur tres, Castor, Pollux, & Helena. Nihilominus seminariū scādali & discordiæ, sicut antea diximus, & geminū luctū cōcussit adultera mūdo. Castorē uerò et Pollucē, quasi in modū perditionis ponunt, unde & in mari Castorū signa dixerunt, quæ periculū creant. Nam ob hanc rem etiam ambos alternatim resurgere atque occidere dicunt, qd superbia

nonnunquam uiuat. nonnunquā occidat. Vnde & ὑπερφανία græcè, superbia dicitur. sed ὑπερφανία proprie superapparitio dicitur, quia in istis duobus signis quæ eorum uocabulo fratrum nuncupauere, unus superapparet, alter uergat: sicut lucifer, & antifer. nam græce pollux, ἀπὸ τῆ ἀπώλει, id est à perdendo, & Castor quasi κακόν ὕσθρον, id est, malum extremum.

Ixion.

**Q**ui plus querit quàm liceat esse, minus erit quàm est. Ixion igitur coniugium lunonis affectans, illa nubem ornauit in speciem suam, cum qua Ixion coiens centauros genuit. Sicut nihil latina gratiosius ueritate, ita nihil græca fallitate ornatius. Deniq; Ixionem dici uoluere, quasi axionem. ἀξιώτης enim græce dignitas dicitur. Dea uerò regnorum luno est, ut pridem diximus. ergo dignitas regnum affectās nubē meretur, id est similitudinem regni. Regnum enim illud est, quod perenniter duraturum est. At uerò cui temporis fugitiua uis inuidet, pinnatisq; celerrima raptibus momentaneæ felicitatis figuras potius quàm ueritatem ostendens, uentositatis inanem speciem præsumit. Deniq; Beatinus augur dicere solitus erat, diuersarum urbium honores somnialiter peragi turbicario mimologo: & quamuis utraq; nihil agere dixerit, tamen hoc Romæ præstare uisus est, quòd ex parte quidem ueros honores, sed risorios, sed citius fugitiuos. Credo enim quòd de Theophili philosophi sententiâ legerat, dicentis, μίμος ὁ βίος: id est, mimus uita. Nunc ergo fabulâ repetamus. Dromocrides in Theogonia scripsit, Ixionem in Græcia primùm regni gloriam affectasse, qui sibi centum equites primus omnium acquisiuit. Vnde & Centauri dicti sunt, quasi centum armati. Deniq; Centhippi dici debuere, ex quo etiam equis mixti pinguntur, sed ideo centum armati: qui quidem Ixion paruo tempore celere regnum adeptus, dehinc regno expulsus est. Vnde & eum ad rotam damnatum dicunt, quòd omnis rotæ uertigo, quæ superiora habet, modò dericiat. Ergo ostendere hic uoluerunt, quòd omnis qui per arma atq; uiolentiam regnū affectant, subito erectiones, subito elisiones sustineant, sicut rota, quæ stabile nō habet aliquando cacumen.

Tantalus.

**T**antalum dicunt in lacum inferni depositum, cui fallax aqua gulosis labia titillamentis attingit: poma quoq; fugitiuis cinerescentia tactibus desuper facietenus apparent pendula. Ergo hic locuples uisus & pauper effectus, ita se illa unda fallax præbet, ut sitiatur: ita se poma ingerunt, ut esuriat. Hanc fabulâ Peronius breuiter exponit, dicens:

Nec bibit inter aquas, nec poma patentia carpit

Tantalus infelix, quem sua uota premunt.

Diuitis hæc magni facies erit, omnia late

Qui tenet, & sicco concoquit ore famem.

De Proserpina & Endymione.

**L**unam ideo ipsam uoluerunt etiã apud inferos Proserpinam dici, seu quòd nocte luceat, sed quòd humilior currat, & terris præsit, illo uidelicet pacto, quòd detrimenta eius & augmenta non solum terra, sed & lapides, uel cerebra animantium & (quod magis incredibile sit) etiam lætamina sentiant, quæ in lunc cumentis eiecta uermiculos parturiunt. ortis ipsam etiam Dianam nemoribus uolunt simili modo, quòd arborum & fruticum succo augmenta inculcet. Denique cumentis lunæ abscesa ligna fursuraceis tinearum terebraminibus fistule scūt. Nemoribus quoq; adesse dicitur, quia omnis uenatio plus nocte pascatur, dieq; dormiat. Endymionem uerò pastorem amasse dicitur, duplo scilicet modo: seu quòd primus hominum Endymion cursum lunæ inuenerit, unde & 30 annis dormisse dicitur, qui nihil aliud in uita sua, nisi huic repertioni studuit, sicut Mnaseas in primo libro de Europa scribens tradidit. siue pastorem Endymionem amasse fertur, quia nocturni roris humor, quem taporria siderum atq; ipsius lunæ animandis herbarum succis insudat, pastoralibus profit succibus.

ἀπὸ τῆς

## FVRII PVBLII FVLGENTII

MYTHOLOGICARVM LIBER III.



Insipientia formidolosa suspectio semper excusandi querit suffragia. Quo quicquid ignorantia incursionum mater peccauerit, id ueniam absoluat petitio, quae culpas uestire consuevit. Sed quia nunquam de se male aestimat sermo, qui ad amantem iudicem mittitur, idcirco mea simplicitatis negotium tuo Domine purissimo commisi iudicio, fretus, quicquid absurde digestum est, non ut inuidus detrahis, sed ut doctissimus corrigis.

Bellerophon.

Proetus rex uxorem habuit Antiam nomine, quae amauit Bellerophontem cui dum ob stupri causam mandasset, ille noluit, quae marito criminata est. Ille eum ad chimeram interficiendam misit per socerum suum. Quam Bellerophontem equo Pegaso residens interfecit, qui de Gorgonis sanguine natus fuerat. Bellerophonta posuerunt, quasi *βελιφοντία*, quod nos latine sapientiae consiliatorem dicimus. sicut Homerus ait: *ὁ χυρὸν πεινήχον βύδειν βελιφορον ἀφ' ἑσπέρης*: id est, nec decet tota nocte dormire consiliatorem uirum. Nam & Menander similiter in disexapoto comedia ita ait, *βελιφορε ἡμῶν ἴμει πούλαβος ἄρα σιν*: id est, consiliarie nostrae de mea preoccupauisti uisionem. Nam ut hoc certum sit, Homerus in fabula eiusdem Bellerophontis ita ait, *πῶς ἀγαθὰ φρονέουσα δαίφρονα βελιφοφόντιω*, id est, bona cogitantium sapientissimum consilium. Spernit libidinem, id est Antiam. *ἀπὸν* enim graece contrarium dicitur: sicut antichristum dicimus, quasi *ἀπὸν τῷ χριστῷ*, id est contrarium Christo. Vide itaque cuius uxor Antias dicatur, nihilominus Proeti. Proetos Pamphila lingua sordidus dicitur, sicut Hesiodus in Bucolico ludicro scribit dicens. \*id est, sordidus uuarum bene calcatarum sanguineo rore. & cuius uxor est libido nisi sordidi? At uero Bellerophon, id est bona consultatio, qualem equum sedet nisi Pegasum: quasi pegaseon, id est fontem aeternum. Sapientia enim bonae consultationis aeternus fons est. Ideo pennatus, quia uniuersam mundi naturam celeri cogitationum theoria collustrat. Ideo & Musarum fontem ungula sua rupisse fertur. Sapientia enim dat Musis fontem. ob hanc rem etiam sanguine Gorgoneo nascitur. Gorgon enim pro terrore ponitur. Ideo & Mineruae pectore fixa est, sicut Hom. in 13. ait. \* Ergo hic duplex assertatio est, Aut enim terrore finito sapientia nascitur, sicut de sanguine, id est de morte Gorgonis pegasus, quia stultitia semper est timida: aut initium sapientiae timor est, quia & magistri timore sapientia crescit. & dum quis famam timuerit, sapiens erit, unde et chimeram occidit. Chimera enim, quasi *κῆρυξ ὄρωτος*, id est fluctuatio amoris. Ideo etiam triceps chimera pingitur, quia amoris tres modi sunt, hoc est incipere, perficere, & finire. Dum enim amor nouiter uenit, ut leo feraliter inuadit: unde & Epicarmus comicus ait, *δαμάσκεις ὄρωτος λεονταία διωάμει θαλδρός*: id est, domitor cupido leontaea uirtute praesumptior. Nam & Vergilius in Georgicis tetigit, dicens: Catulorum oblita leena Sauior errauit campis. At uero capra quae in medio pingitur, perfectio libidinis est, illa uidelicet causa, quod huius generis animal sit in libidine ualde procliuum. Vnde Vergilius in Bucolicis ait, Hoc dicit petulci. Ideo & satyri cum caprinis cornibus depinguntur, quia nunquam nouere saturari libidine. At uero quod dicitur, Postremum draco: illa ratione ponitur, quia post perfectionem uulnus det poenitentiae, uenenumque peccati. erit enim hic ordo dicendi, quod primum sit in amore inchoare, secundum perficere, tertium uero poenitere de perfecto uulnere.

Perdix.

Semper delicata consuetudo laborioso fert praedudicium operi, & mollitur educatu, dumque quod non optat euenerit, poenitentiam creat. Melius est enim laborare partiliter, securius edoceri, quam ex necessitate ueniente repentaliter perterri.



terreri. Perdicem ferunt uenatorem esse. qui quidem matris amore correptus, dum utrinque & immodesta libido ferueret, & uerecundia noui facinoris relucta retur, consumptus, atque ad extremam labem deductus esse dicitur. Primus etiam ferram inuenit, sicut Vergilius ait: Nam primi cuneis scindebant fissile lignum. Sed ut Fenestella Martialis scribit, hic primum uenator fuit. Cui cum ferinae caedis cruenta uastatio, & solitudinem uagabunda errando cursilitas displiceret, plusquam etiam uidens contheroletas suos, id est Acteonem, Adonin, Hippolytum, miserandae necis functos interitu, artis pristinae affectui mittens repudium, agriculturam affectatus est: ob quam rem matrem quasi terram omnium genitricem amasse dicitur. Quo labore consumptus etiam ad maciem peruenisse fertur. & quia cunctis uenatoribus de pristinae artis opprobrio detrahebat, ferram quasi maliloquium dicitur reperisse. Matrem etiam Polycastem habuit, quasi polycarpen, quod nos latine multifractam dicimus, id est terram.

Acteon.

**C**uriositas semper periculorum germana, detrimenta suis amatoribus nouit uidisse dicitur: qui in ceruum conuersus, a canibus suis non agnitus, eorum morsibus deuoratus est. Anasimenes (qui de picturis antiquis disseruit) in lib. 2. ait, uenationem Acteonem dilexisse: qui cum ad maturam peruenisset etatem, consideratis uenationum periculis, id est quasi nudam artis suae rationem uidens, timidus factus est: unde & cor cerui habere dicitur, unde & Homerus ait, *εινοκοπος, κωος ομματ' εχον, κραδιλω δ' ελαφοιο*, id est, ebriose, oculos canis habens, & cor cerui. Sed dum periculum uenandi fugeret, affectum tamen canum non dimisit: quos inaniter pascendo pene omnem substantiam perdidit. ob hanc rem a canibus suis deuoratus dicitur esse.

De Hero, & Leandro.

**A**mor cum periculo saepe concordat: & dum ad illud solus natat quod diligit, nunquam uidet, quod expedit. *δρως* enim graece amor dicitur. Leandro uero dici uoluerunt, quasi *λυσιανθρωπων*, id est uirorum solutionem. Solutio enim uiri amorem parturit. Sed natat nocte, id est obscuro tempore tentat pericula. Hero quoque in amoris similitudine fingitur lucernam ferre. & quid aliud amor, nisi flammam fert, & desideranti periculosam uiam ostendit: cito tamen extinguitur, quia iuuenilis amor non diu perdurat. denique nudus natat, illa uidelicet causa, quod suos affectores amor & nudare nouerit, & periculis sicut in mari iactare. Nam extincta lucerna, utriusque mors est procurata maritima: hoc in euidenti significans, quod in utroque sexu uapore aetatis extincto, libido commoritur. In mari uero mortui feruntur, uelut in humore frigidae senectutis. omnis enim calorata iuuentutis igniculus tepidae ueternositatis algescit in senio.

De Berecynthia, & Atti.

**D**ecepta Graecia credulitate demonum potius quam deorum, nunquam deo solum puerilem amatum, quantum etiam fingerent zelotypam. Tantum enim zeli succensa anus inuidiosa flagrauit, quae nec suis utilitatibus furiosa pepercit, ut unde fructum sperabat libidinis, illud ueterana succideret meretrix. Et quamuis apud muliebres animos libido obtineat regnum, tamen etiam inuicta libidine zelus obtinet dominatum. Berecynthia enim mater deorum Attin puerum formosissimum amasse dicitur, quem zelo succensa castrando semina masculum fecit. Quid ergo sibi in his Graecia sentire uoluerit, edicamus. Berecynthiam dici uoluerit, quasi mortuam dominam. Ideo matrem deorum, quod deos nuncupari per superbiam uoluerit. Ideo eos in Olympo habitantes, quasi excelsos & superbos. ideo & daemones nuncupant secundum Homerum. qui dicit *μυδα δουμονας αλμυς*, id est post deos alios. *δυμος* enim graece populus dicitur. is dicitur unus: & quia populos subdere cupiebant, & soli super populos esse, demones dicti sunt. Ideo & apud Romanos Indigetes.

getes. Ergo Bercynthiam mōtibus præesse dixerunt Bernicynthos. Cynthos enim Attica lingua flos nuncupatur: unde hiacynthus dicitur, quasi ἱάκυνθος, qđ nos latinè solus flos dicimus, quasi omnibus perfectior. Nā & Epicharmus ita ait: *παγκάριος σέφανος, ἢ πῶδ' ἀκτῆν προβατῆν χροσάλος*, idest, florigera corona, at que ē litoribus procedit chrysalus. Itaq; florem quamuis quilibet amet, tamen abscondit, ut Bercynthia in Attin fecit, tathis enim græcè flos dicit, ut Solides Anthos. Atticus in libro Theologumenon, quem appellauit, scribit matrē deūm, in mōdū potentiæ uoluit poni: unde Cybele dicitur quasi cydos baleon, id est gloriæ firmitas. unde & Home. ait: Cui iupiter gloriā donauerat. Ergo ideo turrita pingitur, quòd omnis potentię elatio sit in capite. Ideo leonū curru præsidēs, quia omnis potentia regno ornata sit. Sceptrum etiam fert, quòd omnis potentia uicina regno sit. Ob hanc rem etiam mater deūm dicta est. illud nihilominus ostendere uolentes, quòd siue Indigetes, siue dij, siue dæmones apud antiquos à diuitijs dicti sunt. ergo potentia diuitū mater est. unde & Homerus Agamemnonē considerans, ait, *ἀτρεΐδῃ τέο δ' αὐτ' ἐπιμέμφει ἠδὲ χατίρης*. Nec non etiā Euripides consimilans Tantalū Iouis in tragœdia Electrę ait: Beatus ille, nec inuideo fortunæ eius Iouis æqualis, ut dicitur Tantalus. Ergo potentię gloria semper & amore torretur, & liuore torquetur: Citoq; abscondit quod diligit, dum tamē amputet illud, quod odit. Deniq; omnis nunc usq; potentia nescit circa suos diuturnum seruare affectum: & quòd amauerit citò, aut celando amputat, aut fastidendo horrescit. & Attin dici uoluerunt quasi ἔδος. ἔδος enim græcè consuetudo dicitur. Ergo quantuscunq; amor sit, potentibus stabilis esse non nouit.

## De Psychi, &amp; Cupidine.

**A** Puleius in libris Metamorphoseon hanc fabulā planissimè designauit, dicens esse in quadam ciuitate regem & reginā. habere tres filias, duas natu maiores, esse temperata specie: iunioem tam magnificæ esse figuræ, ut crederet Venus esse terrestris. Deniq; duabus maioribus que erant temperata specie, cōnubio Venere. illam uerò ueluti deam, non quisquā amare ausus, quā uenerari pronus, atq; hostijs sibi met deprecari. Contaminata ergo honoris maiestate, Venus succensa inuidia, Cupidinem petit, ut in contumacem formam seueriter uindicaret. Ille ad matris ultionē adueniens, uisam puellā adamauit: pœna enim in affectum conuersa est, & ut magnificus iaculator ipse se suo telo percussit. Ita que Apollinis denunciationē iubetur puella in montis cacumine sola dimitti, uelut feralibus deducta exequijs, pennato serpenti sponso destinari. perfecto namq; choragio puella per montis decliua zephyri flātis leni uectura delapsa, in quandā domū auream rapitur, quæ preciosa sine precio, sola consideratione laude deficiente poterat existimari. Ibiq; uocibus tantummodo seruientibus, ignota atq; mansionario utebatur coniugio. Nocte enim adueniens maritus, Venereis prelijs obscure peractis, ut inuise uespertinus aduenerat, ita crepusculo incognitus etiā discedebat. Habuit ergo uocale seruitiū, uentosum dominiū, nocturnum cōmercium, ignotū coniugium. Sed ad huius mortem deslendam sorores adueniunt: montisq; conscenso cacumine, germanum lugubri uoce flagitabant uocabulum. & quamuis ille coniunx lucifuga sororios ei comminādo uetaret aspectus, tamen consanguineæ charitatis inuincibilis ardor maritale obumbravit imperium. Zephyri ergo flagrantis auræ anhelante uectura ad se met sororios perducit affectus: earumq; uenenosis cōsilijs de mariti forma quærenda cōsentiens, curiositatem suæ salutis nouercam arripuit: & facillimam credulitatem, quæ semper deceptionum mater est, postposito cautele suffragio arripuit. deniq; credens sororibus se marito serpenti coniunctam, uelut bestiam interfectura nouaculam sub puluinari abscondit, lucernamq; modio contegit. Cumq; altū soporē maritus extēderet, illa ferro armata, lucernaq; modio cultodita eruta, Cupidine cognito, dū immodesto amoris torret affectu, scintillantis olei desputamento maritū succendit, Fugiēsq; Cupido, multa super curiositate puellæ

puellæ increpitans, domo extorrem ac profugam dereliquit. Tandem multis iactata uenenis, persecutionibus, postea Ioue petente, in coniugio Cupidinem accepit. Poteram quidem totius fabulæ ordinem hoc libello percurrere, qualiter & ad infernum descenderit, & ex Stygijs aquis undâ delibauerit, & solis armenta uellere spoliauerit, & feminum germina confusa discreuerit, & de Proserpinæ pulchritudine particulam moritura presumpserit. Sed quia hæc Saturantius & Apuleius penè duorum continentia librorum tantam falsitatum congeriem enarrauerit, & Aristophantes Athenæus in libris, qui Dyserechia nuncupantur, hanc fabulam enormi uerborum circuitu discere cupientibus prodit: ob hanc rem superuacuum duximus ab alijs digesta nostris inferere libris, ne nostra opera aut proprijs exulatenus officijs, aut alienis adijceremus negocijs. Sed dum his, qui fabulam legent, in nostra hæc trãseat, sciturus quòd sibi illorum falsitas sentire uoluerit. Ciuitatem posuerunt quasi in modum mundi, in qua regē & reginam uelut deum & materiam posuerunt. quibus tres addūt, carnem ultrorantem, quam libertatem arbitrij dicimus, & animam: ψυχή enim græcè anima dicitur. quam ideo iuniorem uoluerunt, quòd corpori iam factò postea in dicitur esse dicebant. Hanc igitur ideo pulchriorem, quòd & libertate superior, & carne nobilior. huic inuidet Venus, quasi libido. ad quam perdendâ, Cupidinem mittit. Sed quia cupiditas est boni & mali, cupiditas animam diligit, & ei uelut in coniunctionem miscetur: quam persuadet, ne suam faciem uideat, id est cupiditatis delectamenta discat. unde & Adam, quamuis uideat nudum se, non uidet, donec de concupiscentiæ arbore comedat. Ne' ue suis sororibus, id est carni & libertati, de suæ formæ curiositate perdiscenda consentiat: sed illarum compulsamento percita, lucerna de submodio eiecit, id est desiderij flammam in petore absconsam depellat, uisam taliter dulcè amat, ac diligit. quam ideo lucernæ ebullitione dicitur incendisse, quia omnis cupiditas quantum diligitur, tantum ardescit, & peccatricem suæ carni confingit maculam. ergo quasi cupiditate nudata, ex potenti fortuna eruitur, & periculis iactatur, & regia domo expellitur. Sed nos, quia longum est, ut dixi, omnia persequi, tenorem dedimus sententiæ. Si quis uerò in Apuleio ipsam fabulam legerit, nostra expositionis materia, quæ non diximus, ipse reliqua cognoscat.

De Peleo & Thetide.

**T**hetidem dici uoluerunt aquam. Iupiter, quasi deus, cõiungit Peleo: πηλός enim græcè lutum dicitur. ergo terram cum aqua commixtam uolunt homines genuisse: unde & Iouem cum Thetide uoluisse concumbere dicunt, & prohibitum esse, ne maiorem se genuisset, qui eum de regno expelleret. Ignis enim, id est Iupiter, si cum aqua coëat, aquæ uirtute extinguitur. Ergo in coniunctione aquæ & terræ, id est Thetidis & Pelei discordia, sola non petitur: illa uidelicet causa, aut quòd concordia utrorumque elementorum homo gignatur. Nam & in competentia illa indicat, quòd Peleus, ut terra, id est caro, Thetis ut aqua, id est humor, Iupiter qui utraq; gignit, ut ignis, id est anima. ergo in conceptione hominis & elementorum, iugalitates tres (ut supra diximus) uitæ certantur. Nam & discordia malum aureū iecisse dicitur, id est cupiditatem: illa uidelicet causa, quòd in malo aureo est quod uideas, nõ est quod comedas. Sicut cupiditas nouit habere, non nouit frui. Omnes etiam deos Iupiter ad nuptias dicitur conuocasse, illa de causa, quòd putarent ethnici singulas partes in homine deos singulos obtinere, ut Iouem caput, Mineruã oculos, Iunonem brachia, pectus Neptunum, cinctum Martem, renes & inguina Venerem, pedes Mercurium. Sicut Democritus in Physiologumenon scripsit. unde & Homerus ait, ὄμματα ἢ κεφαλὴν ἰκελθ' δὲ τῶν περὶ δαίμων, ἀρεὶ δὲ ζῶντι, σῶνον δὲ ποσειδάωνι, id est Caput & oculos similes Ioui fulmine delectanti, Marti cingulum, & pectus Neptuno. Nam & Tyberianus in Prometheo ait, deos singula sua homini tribuisse. Denicq; natum Achillem uelut hominem perfectum, mater in aquas intingit Sty-

git Stygias, id est durum contra omnes labores munit. solū ei talum non tetigit, nihilominus illud physicum significare uolentes, quod uenæ quæ in talo sunt, ad renum, femorum, atq; uirilium rationem pertineant. unde & aliquæ uenæ usque ad pollicem tendūt. quod tractantes & physici, & mulieres ad obtinendos partus, & ischiacos eodem phlebotomāt loco. & emplastro mentaticum, quem stitiden Aphricanus in Astrosophistes uocauit, pollicis & talo imponendū præcepit. Nam & Orpheus illum esse principale libidinis indicat locum. Nam deniq; in entherocilicis & iisdem locis cauteria ponendā præcipiunt. Ergo monstrat quod humana uirtus, quamuis ad omnia munita, tamen libidinis ictibus subiacet patula. unde & ad Lycomedis regiā datur ut nutrireretur, quasi ad luxuriæ regnum. Lycomedem enim græcè quasi γλυκύ μισθόν, id est dulce nihilum. Omnis enim libido & dulcis & nihil est. Denique & amore Polyxenæ perijt, & pro libidine per talum occiditur. Polyxene enim græcè multorū peregrina dicitur: seu quod amor peregrinari faciat mentes ab ingenio suo, seu quod apud multos libido ut peregrinabunda uagetur.

## De Myrrha, &amp; Adoni.

**M**YRRA patrem suū amasse dicitur, cum quo ebriato cōcubuit. cumq; eam pater uterō plenā rescisset, cognito crimine, euaginato eam persequi cœpit gladio. Illa in arborem myrrham conuersa est. quam arborem pater gladio percutiens, Adō exinde natus est. Quid uerò sibi hæc fabula sentiat, edicamus. Myrrha genus est arboris, de qua succus ipse exudat: hæc patrem amasse dicit. Iste arbores in India sunt, quæ solis caloribus cremant. & quia patrē omnium rerum solem esse dicebant, cuius opitulatu cuncta & germinum adolescit natiuitas, ideo & patrem amasse dicitur: dumq; grandioris fuerit roboris, solis ardoribus crepans, rhagades efficit, per quas succum desudat, quod myrrha dicitur: & redolentibus lacrymosa guttulis, fletus suaues scissuris hiantibus iaculatur. unde Adonē genuisse fertur. Adon græcè suauitas dicitur. & quia hæc species odore suauis est, Adonem dicitur genuisse. Ideo autem Venerem amasse dicunt, quod hoc genus pigmēti sit ualde feruidum. Vnde Petronius Arbiter ad libidinis cōcitantum, myrrhinum se poculum bibisse refert. Nam & Sutrius comœdiarū scriptor introducit Glyceram meretricem dicentem: Myrrhinum mihi adfers, quo uirilibus armis occursem fortiuscula.

## De Apolline, &amp; Marsya.

**M**INERUA tibias ex osse inuenit, quibus cum in conuiuio deorum cecinisset, cumq; eius tumētes buccas di omnes irrisissent, illa ad Tritonem paludē pergēs, in aqua faciē suam speculatur. dum turpia adiudicasset buccarū, in flumina tibias eiecit. quibus Marsya repertis, doctior factus, prouocauit Apollinem concertaturum de cantibus, sibiq; Midam regem iudicem deligūt: quem Apollo, cum non rectè iudicasset, asininis auribus deprauauit. Ille criminis sui notam tonsori tamen ostendit, præcipiens ei, ut si crimen eius celaret, eum participem regni efficere. Ille secretum domini sui in terram fodit, & in defosso terræ duxit & operuit. In eodem loco calamus natus est, unde sibi pastor tibiam faciens, quæ cum percutiebatur, dicebat, Mida rex aures asinales habet, nihilominus quam quod ex terra conceperat. Vnde & Petronius Arbiter:

Sic commissa ferens auidus referare minister,  
Fodit humum, regisq; latentes prodidit aures.  
Concepit nam terra sonum, calamiq; loquentes,  
Inuenere Midam qualem conceperat index.

Nunc ergo huius mysticæ fabulæ interiorius cerebrum inquiramus. A' mūsicis hæc reperta fabula, ut Orpheus in Theogonia scribit. Mūsici enim duos artis suæ posuerunt ordines, tertium uerò quasi ex necessitate adijcētes, ut Hermes Trimegistus ait, ἢ ἀδόντων, ἢ φαρμακείων, ἢ κούρηνων. hoc est, aut cātantiū, aut citharizantiū, aut tibicinantiū. Prima est ergo uia uox, quæ sibi in omnibus

musicis necessitatibus celerrima subuenit. potest etiam lemmata subrigere, & parallelolos concordare, & distonias mollire, phthongos iuuare, & ornare chromata. Sequitur secūda cithara, quamuis enim de his rebus disexaphexis dicūt, sicut Mariandes scribit, multa de his faciat, tamen aliqua non implet, quæ uiua uox potest. Limmata enim facta non erigit, quæ lismata in se cathenata non implet. At uerò tibias artis musicæ partem extremam poterit adimplere. Cithara enim symphoniarum gradus habet quinq; secundum quod Pythagoras ait, dum numerorū rhythmos modulos ad symphoniarū adduxisset concordia. Prima enim symphonia est diapasōn, quod est in arithmetiis diplasiōn, qd nos in latinis unum ad secundum dicimus. secunda symphonia diapente, quod est in arithmetiis hemiolius, quod nos in latinis duo ad ternum nuncupamus. tertia symphonia diatessarōn, quod est in arithmetiis epitritos, id est tertius ad quartū. quarta symphonia dicitur tonus, quod apud arithmeticos epogdous uocatur, apud nos quintum ad quartum. & quoniam ultra arithmeticus ordo progressi non patitur, propter nouenarium litem, quia dicimus alterius ordinis primus gradus est: contigit ergo ut habeat quintā symphoniā, quæ harmonia nuncupatur, id est octo ad nouem. Nullam enim ultra numerum coniunctionē inuenies. habet igitur musica partes septem, id est genera, diastemata, systemata, phthongos, tonos, metabolas, & † melumpæas, unde & Vergilius in 6. ait:

Nec non Threñcius longa cum ueste sacerdos,  
Obloquitur numeris septem discrimina uocum.

In arithmetiis enim plenitudo formulæ est, ut est in geometricis tonus. Vox uerò habet gradus symphoniarum in numeris, quātum natura dotauerit ipsam uocē, ut habeat arsis & thesis, quas nos latine elationes & eiectiones dicimus. Tibia uerò uix unam & dimidiā perficit symphoniā. Vna enim symphonia quinq; symphonias habet. ergo post artem musicā Minerua reperit tibias, quas omnis doctus in musicis sonet. has propter sonorum despuit paupertatem. Inflatas uerò buccas ideo risisse dicunt, quod tibia uentose in musicis sonet: & idiomatum proprietate amissa, sibilet potius rem, quā enunciet. Ideo illam iniurste sufflantem omnis quicumq; est doctor ridet. unde eas & Minerua, id est sapientia exprobrās proijcit, quas Marsya assumit. Marsya enim græce, quasi μωγός, id est stultus, solus qui in arte musica tibiā præponere uoluit citharæ: unde & cum porcina pingitur cauda. Sed his duobus certantibus, Mida rex residet. Mida enim græce, quasi μηδεν εἶδων dicitur: quod nos latine, nihil sciens dicimus. ideo etiam asininis auribus dicitur, quia omnis discernendi ignarus, nihil differt ab asino. ob hanc etiam rem & seruum eius auriculas referunt prodidisse. Ingenium enim nostrum seruum habere debemus, ad omnia quæ uolumus obsequentem, & nostra secreta celantem. Quod autē per cannam perdidit, per fistulam gutturis loquendo significat. Quod uerò pastor audit: pastores sunt illi, qui aliena sulcando subtilius pascunt.

Orpheus.

**O**Rpheus Eurydicen nympham amauit, quam sono citharæ mulcens uxorem duxit. Hanc Aristæus pastor dum amans sequitur, illa fugiens in serpentem incidit, & mortua est. post quam maritus ad inferos descendit, & legem accepit, ne eam conuersus aspiceret. Quam conuersus aspiciens, iterū perdidit. Hæc igitur fabula artis est musicæ designatio. Orpheus dicitur ὀρφέα φωνή, id est optima uox. Eurydice uerò, profunda dijudicatio. In omnibus igitur artibus sunt primæ artes, sunt secundæ: ut in puerilibus literis, prima abecedaria, secūda nota. In grāmaticis prima lectio, secūda articulatio. In rhetoricis prima rhetorica, secūda dialectica. In geometricis, prima geometria, secūda arithmetica. In astrologis, prima mathesis, secunda astronomia. In medicinis prima gnostice, secūda uerò mātice. In aruspiciis prima aruspicina, secūda paralytis. In musicis prima musica, secūda apotelesmatica, de quibus omnibus breuiter rationē perstringā necesse

A necesse est. Aliud est enim apud grāmaticos aliena agnoscere, aliud est sua efficiere. Apud Rhetores uerò aliud profuso & libero cursu effrenata loquacitas, aliud cōstricta uirtutis indagandæ curiosa nexilitas. Apud astrologos aliud est astrorū ac siderum cursus effectusq; cognoscere, aliud significata traducere. In medicinis aliud est morborū agnoscere meritū, aliud infirmitatis uenientē concursum mederi. In geometricis aliud formulas lineasq; depingere, aliud numeros formulis coaptare. In aruspiciis aliud est fibrarū particularumq; inspectio, aliud secundum Battiadem euentuum immutatio. In musicis aliud uerò est harmonia phthongorū, systematū, & diastematū: aliud effectus tonorum uirtusq; uerborum. Vocis ergo pulchritudo interna artis secreta uirtutem etiam mysticam uerborum attingit. Sed hæc quantū ab optimis amatur, sicut ab Aristæo, (ὀπίσσω enim græce optimum dicitur) tantum ipsa ars coniunctionem hominū uitat, quæ quidem serpentis ictu moritur, quasi astutię interceptu secretis uelut inferis transmigratur. Sed post hanc artem exquirendam atq; eleuandā uox canora descendit, & quæ apotelesmatica, phantastica omnia præbet, & modulis tantum in secreta latētibus, uoluptatū reddit effectus. Dicere enim possumus, quòd Dorius tonus aut coiēs Phrygius torrens, Saturno feras mulcens, si Ioui aues oblectet. At uerò si rei expositio quæritur, cur hoc uestigandæ rationis caput immoritur. Ideo ergo & ne eam respiciat, prohibetur: & dum uidet, amittit. Nam perfectissimus Pythagoras dum modulos numeris coaptaret, symphonicarumq; pondera terminis arithmeticis per melos & rythmos et modulos sequeretur, effectus uerò rationem reddere non potuit.

Phineus.

PHineus enim in modum auaritiæ ponitur: & à foenerando Phineus dicitur est. Ideo cæcus, quòd omnis auaritia cæca sit, quæ sua nō uidet: ideo ei harpyiæ cibos arripiunt. At uerò quòd eius prandia stercoribus fœdāt, ostendit foenerantium uitam, rapinę ingluuiem esse sordidam. sed has à conspectu eius Zethus & Calais fugant, quia rapina ei aliquid de suo comesse non permittit: græce enim Ζητῆς καὶ Λαῖος inquirens bonum dicitur. Ideo uolatici, quia omnis inquisitio boni nunquam terrenis rebus miscetur. Ideo Aquilonis uenti filij, quia bona inquisitio spiritalis est, non carnalis: ergo ueniente bonitate, omnis rapina fugatur.

De Alpheo, & Arethusa.

ALpheus fluuius Arethusam nymphā amauit: quā cum sequerēt, in fontē conuersa est. Ille in medijs undis ambulans, non immixtus, in sinū eius immergitur: unde & apud inferos obliuionē animarū trahere dicitur ἀλφειῶς φῶς, id est ueritatis lux. Arethusa uerò, quasi ἀπέθρα, id est nobilitas æquitatis. ergo quid amare poterat ueritas, nisi æquitatem? quid lux, nisi nobilitatem? & ideo in mari ambulans nec miscetur, quia lucidi ueritas omni malorum falsitudine morum circumdata, pollui aliqua commistione nō nouit. Sed tamen in sinū æquissimæ potestatis omnis lux ueritatis dilabitur. Nam & descendens in infernum, id est in secreta conscientiæ ueritatis lux, malarum rerum semper obliuionem importat.

## FABII FVLGENTII PLACIADIS

VOCVM ANTIQVARVM INTERPRE-  
tatio, cum testimonio ad Calcidium.



DE de tuorum præceptorum, Domine, serie, nostra quidquam euitasse inobedientia putaretur, libellum etiam, quem de abstrusis sermonibus parare iussisti, in quantum memoriæ entheca subrogare potuit, absolutum retribui: nō phaleratis sermonū studentes somnijs, quàm rerum manifestationibus dantes operam lucidandis.

n 2 Sandapilam

Sandapilam antiqui dici uoluerunt feretrum mortuorum, id est loculū: non in quo nobilium corpora, sed in quo plebeiorum atq; damnatorum cadauera portabātur. sicut Stesimbrotus Thalius de morte Polycratis regis Samiorū descripsit, dicens: Posteaquam de cruce depositus, sandapila etiam deportatus est.

Vespillones dicti sunt baiulatores. quamuis Antidamus Heracleopolites uespillones dixerit cadauerum nudatores: sicut in historia Alexandri Macedonis scripsit, dicens: Plus quam trecetos cadauerum uespillones rex Perfes crucibus affixit. Tamen Mnaseas scripsit in Cecrope libro, Apollinem, posteaquam a Ioue uinctus atq; interfectus est, a uespillonibus ad sepulturam elatum esse.

Pollinctores dicti sunt, qui funera morientia accurant. unde & Plautus in Menahmis comœdia ait: Ut pollinctor dixit, qui eū pollinxerat. Pollinctores dicti sunt, quasi pollutorū uinctores, id est cadauerum curatores. unde & Apuleius in Hermagora ait: Pollincto eius funere domuitionem paramus.

Labeo qui disciplinas Hetruscas Tagetis & Bacchetidis 17. uoluminibus explanauit, ita ait: Fibre iecoris sandaracei coloris dum fuant, manales tunc uereri opus est petras, id est, quas antiqui solebant in modum cylindrorum per limites trahere pro pluuia commutanda inopia.

Diophantus Lacedæmonius, qui de sacris deorū scripsit, ait apud Athenas Marti solere sacrificari sacrum, quod *ἱνατὸν πεφόμενα* appellatur (si quis enim ceterum hostes interfecisset, Marti de homine sacrificabat apud insulam Lemnon) quod sacrificatum est a duobus Cretensibus, uno Locro, id est Tumine Cortyniensi, Proculo Locro: sicut Sosicrates scribit. Sed posteaquam hoc Atheniensibus displicuit, coeperunt efferre porcum castratum, quem nefrendem uocabāt, id est quasi sine renibus. Et apud Romanos Varro scribit Sicinium Dentatum centies & uicies pugnasse singulari certamine: cicatrices habuisse cōtra quadraginta quinque, post tergum nullam: coronas accepisse 26. armillas centum quadraginta: & istum primum sacrum fecisse Marti.

Bebius Macer, qui fastalia dierum scripsit, ait Iunoni eas quæ geminas parent oues sacrificare cū duobus agnis alitrinfecus alligatis, quas oues ambiguas uocari, quasi ex utraq; parte agnos habentes.

Priori tempore suggrundaria antiqui dicebāt sepulchra infantium, qui nec dum xl. dies impleissent, qui nec iam busta dici poterant: quia ossa quæ comburerentur, non erant: nec tāta immanitas cadaueris, qua lucus tumesceret. unde & Rutilius Geminus in Astyanactis tragœdia ait: Melius suggrundarium miser quæres, quam sepulchrum.

Silicernios dici uoluerunt senes iam incuruos, quasi iam sepulchrorum suorum silices aspicientes. unde & Cincius Alimetus in historia de Gorgia Leontino scribit, dicens: Qui dum iam silicernius sui finem temporis expectaret, si mori non potuit, tamen infirmitatibus exultat.

fratribus Acca Laurentia, Romuli nutrix, consueuerat pro agris semel in anno sacrificare, duodecim filiis suis sacrificium præcedentibus, unde cum unus mortuus esset, propter nutricis gratiam Romulus in uicem defuncti se succedere pollicetur: unde & ritus processit, cum duodecim iam deinceps sacrificare, & aruales dici fratres: sicut Rutilius Geminus in libris pontificalibus memorat.

Manilius Crestus in libro quem de deorum hymnis scribit, ait Minerue iuges boues sacrificari, id est iugum nunquam ferentes: illa uidelicet causa, quod & uirginitas iugum nesciat maritale, & uirtus nunquam sit iugo prementis subiecta.

Semones dici uoluerunt deos, quos cælo nec dignos ascriberent, ob meritum paupertatē: sicut Priapus, Hippon, Vertumnus. nec terrenos eos deputare uellent, per Gratia uenerationem: sicut Varro in Mystagorū libro ait: Semoneq; inferius derelicto, deum depinnato attollam orationis eloquio.

Pacuius in Pseudo comœdia inducit Sceparium seruum ancillæ dicentē,

<sup>a</sup> Ni ego te blaterare aspicerem, his nuncium iudicasset. Blaterare enim, quasi uerba trepidantia metu balbutire dixerunt.

Luscitiosos dici uoluerunt interdū parū uidentes, quos Græci myopes uocāt. unde & Plautus in *Mercat. comœdia* ait: Mirum lolio uictitare te tam uili tritico, quia luscitiosus est. Dicunt enim, qd lolium comedentibus oculi obscurentur.

Varro in *Pontificalibus* ait, Tutulos sacerdotes dici breuium deorum. Numma uerò Pompilius & ipse de *Pontificalibus* scribēs: Tutulum dici ait pallium, quo sacerdotes caput tectabant, cum ad sacrificium accessissent. sicut & Vergilius ait: Et capita ante aras Phrygio uallatus amictu.

Oriam dicunt nauicellam modicā piscatoriam. unde & Plaut. in *Cacisto* ait: Malo huc alligari ad oriam, ut semper piscetur, etsi sit tempestas maxima.

Problema, est propositio in capite libri quæstionaliter posita. unde & Demosthenes pro Philippo ait. Sed ne quid græcum te turbet exemplum, ego pro hoc tibi latinum faciam. ait enim, Problematis autenticum gradum tradamus astati, cui nostra subsequens occurret oratio. Nam & Tertullianus in lib. quem de Fato scripsit, ita ait: Redde huic fati primum problematis mancipatum.

Apuleius in *Asino aureo* introducit sorores Psyche marites detrahentis, dicitq; Quouis puero pumiliore & cucurbita glabriorem. Pumilos enim dicunt, molles atq; enermes. Glabrum uerò, leuem & imberbem.

Sutelam dici uoluerunt astutiā, quasi subtilis tela. unde & Plautus in *Casina* ait: Pofcis clam me sutelis tuis eripere Casinam uxorem proinde ut postulas.

Frigutire dicitur, subtiliter adgarrire. unde & Plaut. in *Casina* ait, Quid nā frigutis? Et Ennius in *Alceste* Comœdia sic ait: Hęc anus admodum frigutit, nimirum fauciauit se flore Liberi.

Titiuillitium dici uoluerunt fila putrida, quæ de telis cadunt. ut Plautus in *Casina* ait: Non ego hoc uerbum empsem titiuillitio. id est, re admodum uilissima. Nam & Marcus Cornutus in *Satyra* ait, Titiuillitij sal cedo tibi.

Scolponeas dici uoluerunt cœstus plumbo ligatos. unde & Neuius in *Philempto* Comœdia ait: Scolponeis batuēda sunt huic latera probè. Et Plaut. in *Cas.* simili modo ait: Melius scolponeis, quib. bartuet tibi os senex nequissime.

Catillare dicitur per alienas domos instanter gyrate: à catulis tractum, quod per omnes domos circumeant. Vnde & Propertius: Catillata geris uadimonia publicū prostibulū. & Plaut. similiter ait: Quin meā uxorem mittam catillatū.

Capularem dici uoluerunt senem, iam morti contiguū. sed & reos capularum dicebant, qui capulo digni fuerunt. unde & Lucilius ait: Pergit capulare cadauer. Et Flaccus Tibullus in *Helena* comœdia ait: Tu ne amare audes edentule, & capularis senex? Edentulum, quasi iam sine dentibus dici uoluerunt.

Promos & Condos dici uoluerunt cellaritas, eo quod deintus promant, & intus condant. unde & Plautus in *Asinaria* ait: Ego sum promus, condus, procurator peni. Penus enim cellarium dicimus.

Suppetias dicimus auxiliū. unde & Memor in *tragœdia* *Herculis* ait, Ferre, suppetias optimi comites.

Auctionem dici uoluerunt uenditionem, quasi quod & ementem augeat, et uendentem. unde & Plautus in *Curculione* comœdia ait: Auctionem facio parasiticam.

Nasiternam dici uoluerunt aquæ urnam, id est urceum. unde & Calphurnius in *Phronesi* comœdia ait: Vbi tu nasiternatus aquam petas. & Plautus in *Bacchide* ait: Affer nasiternam cum aqua foras.

Antistare dicimus præcellere. unde & Crispinus in *Heraclea* ait: Diuinis uirtutibus antistas Alcides.

Stega est nauis proscenium, id est tabulatum super quod nauis ambulat: sicut Plautus ait, Fortè ego ut in stega confederam.

Lēbus est genus nauiculæ uelocissimæ, quas dromedas dicimus. sicut Verg. ait:



ait: Quam qui aduerso uix flumine lembum Remigijs subigit. Limbus uerò, ora uestimenti cuiusq; ex auro.

Ramentum dici uoluerunt, quasi quoddam proiectitium purgamentum, unde & Quintus Fabius Lucullus in Epico carmine ait: Vilissimū ramentum, proluuiosa pestis.

Diobolares dicuntur uilissimæ meretrices, quæ sub paruo stipēdio prostāt, sicut Paminatius ait: Diobolare prostibulum, quam ego ut acutum ductē partitam reddam. Nam & Pacuuius similiter ait: Non ego ita fui, ut nunc sunt meretrices diobolares, quæ suam nummi causa, paruipendunt gratiam.

Veruina est genus iaculi longum, quod aliqui uerutum uocant, sicut Galbius Bassus ait in Satyr. Veruina cōfodiende nō te nauci facio. nauci enim pro nihilo dici uoluerunt. nam Plautus in Bacchide ait: Si tibi machæra est foris, mihi ueruina est domi: qua quidem te faciam, si me irritaueris, confossio rem forici na nania.

Diuidias dixerunt tristitias. sicut Propertius ait: Diuidias mentis conficit omnis amor.

Iustitium dicitur luctus publicus. unde & Fonteius in oratione pro Nucernis ait, Deniq; iustitium plebi indicitur.

Choragiū dicitur uirginale funus. sicut Apuleius in Metamorphoseon ait: Choragio itaq; perfectio omnes domuitionem parant.

Desiduo dicitur diurne. unde & Varro in Correlaria ait: Diuidia mihi fuerunt te abfuisse desiduo.

Floci dixerunt quasi nihili, unde & Plautus ait: Floci est, quid rerū geras. Ientaculum dicitur degustatio: sicut Callimachus in Cæcia, lētaculum proferre Ioui.

Eduium dicitur ab edendo, id est preguustatiua comestio. unde Apuleius in Asino aureo ait: Eduijs opipare excepta. Opipare est lucide, deliciose.

Tuceta dicuntur esce regie. sicut Callimachus in Piseis: Ambrosio redolent tuceta sapore.

Ferculum, missum carniū. unde & Petronius Arbiter ait, Postquam ferculum allatum.

Myropolæ dicuntur, qui ungenta uendunt, & sunt pigmentarij. unde & Neuius in Diobolaria ait: Myropola affatim mihi unguentum largitus est, quome uenustarem. Adfatim, abundanter dicitur Venustare, exhilarare est.

Celocem dicunt genus nauiculæ modicissimum, quod blannā dicimus. unde Apuleius in lib. de Repub. ait: Qui celocem regere nequit, onerariam petit.

Coelibatum dici uoluerunt uirginitatis abstinentiam. unde & Felix Capella in lib. de Nuptijs Mercurij & Philol. ait: Placuit Mineruæ petere coelibatū.

Exercitus dicitur contemptus. unde & Plautus in Milite glorioso ait: Itaq; nos nostramq; familiam habes exercitam. & ubi supra ait: Plus uideas ualgijis uis omnes nictantes. Nictare enim, cinnū facere. Valgia enim sunt labellorum obtortiones in supinatione, uel subatione peractæ. sicut & Petronius ait, Abroso ualgiter labello.

Summates, dicuntur uiri potentes.

Symplones dicuntur conuiuæ. Nam & amicus sponsi, qui cum eo per conuiuia ambulat, symplator dicitur. Ganeū uerò taberna est. unde & Succius in Comœdia piscatoria ait: Summates uiri symphones fratri sunt ganei.

Presegmīna sunt partes corporis incisæ. ut Tages in Aruspiciis ait, Presegmīnibus amputatis.

Congerrones sunt, qui aliena ad se cōgregant. unde & apud Romanos Congerrones Brutiani dicti sunt.

Cistellam dicunt capsellam. ut Plautus: Cistellam effer cum crepundijs: id est, cum puerilibus ornamentis.

**A** Antidamas in Moralibus libris ait: Fabrè compactum animal hominè quis ferat, sic ex re pecuatum, & auerruncassit tam eretinas hominum mentes.

Fabrè perfectè dicitur. Auerruncare, eradicare dicitur. Eretinas, testas, uel argillaceas. Pecuatum, stultum.

Allucinare, dicitur uana somniare. Tractum est ab allucitis, quos nos conopas dicimus, sicut Petronius Arbiter ait: Nam centum uernali me allucitæ molestabant.

Culleus dicitur saccus in quo rei conclusi in mare mittuntur: sicut Plautus ait in Vidularia: lube hunc insui culleo, atque in altum deportari, si uis annonam bonam.

Elogium est hæreditas in malo, sicut Cornelius Tacitus ait in libro Facetiarum: Cæsis itaq; motum elogio in filijs derelicto.

Lyxa dicitur mercenarius. unde Lucanus ait, Stat, dum lyxa bibat.

Sudum dicitur serenum. unde Tyberianus ait: Dureos subducit ignes, sudus oritur lucifer.

Luteum, splendidum. Pacuuius in Tragœdia Thyestis: Non illic luteis aurora bigis.

Abstemijs dicitur obseruans. sicut Rubrius in Satyra ait: Abstemium merulenta fugit Metenia nomen.

Vadatus dicitur obstrictus, uel sub fide, uel sub fidei iussione ambulans. sicut Fenestella ait: Apud quem Vadatus amicitia nodulo tenebatur.

Manubiæ dicuntur ornamenta regum. unde & Petronius Arbiter ait: Tot regum manubiæ penes fugitiuum restiterant.

Aumarium dicitur locus secretus publicus, sicut in theatris, aut circo. unde & Petronius Arbiter ait: In aumatium memetipsum conieci.

Deleneficus dicitur blãdiloquusu. unde & Lucretius Comicus in Nummularia ait: Nescio quorsum mihi eueniant tua uerba tam delenefica.

FINIS.

## PHORNTI SPECVLATIO

DE DEORVM NATVRA, IO.

doco Velareo interprete.



**C**œlum ô fili terram & mare in circum ambit, & quæ in terra ac mari sunt omnia. & ob hanc causam, hæc illi cessit appellatio, quum supernè omniũ sit terminus, naturamq; finiat. Sunt qui dicant *ἀπὸ τῆς ὀρατῆς*, hoc est à uidendo, *ἕρανον*, id est cœlum uocari. aut *ἀπὸ τῆς ὀρέγειν*, eo quòd suppeditet ac seruet omnia. à quo & ianitor appellatur, & exacta custodia. At alij ab eo quòd superius uideatur, ei etymologiam contexunt. Vocatur autè cum omnibus quæ circum ambit mundus, à perfecta absolutaq; elegantia. Porro inter poetas sunt, qui cœlum incudis filium esse dixerint, indefessum circumferentiæ cursum hoc in uolucro obtexentes: aut per hanc etymologiam innuere cupientes, cœlũ corruptioni non subiacere. Nam hos qui morte perierunt, laborasse dicimus. Ceterum eius essentia est ignea, ut constat ex sole atq; alijs astris. Vnde etiam æther appellatur extrema mundi pars, ab ardendo. Sunt tamen qui *ἀπὸ τῆς ἀνω θεῖν*, hoc est ab eo quòd supra currat, nomen tulisse dicant: hoc est, quòd cum strepitu atque impetu feratur, quum & astra quasi instabilia, nec unquam stantia, sed semper commota. Imò etiam consentaneum est, & deos *ἀπὸ τῆς θεοσεως*, id est à positione sortitos esse appellationem. primùm enim ueteres deos existimarunt esse, quos constanter ac fixè ferri deprehenderunt: his siderum mutationis causam,

n 4 atque

atq; adeò salutis omnium rerum tribuentes: & sic essent dij *Σητερος*, id est confisi tutores & conditores omnium rerum.

De Ioue.

**Q**uemadmodum nos anima gubernamur, sic & mundus animam habet, quæ uindictet illum ab interitu: & hæc uocatur Iupiter. Sed dictus est Iupiter imperare omnibus, aut quia seruet, ac uitæ causa sit animantibus: aut quia in nos, tanquam anima & natura, imperium obtineat. Porrò Iouem ipsum appellamus, quòd per illum stent feruenturq; omnia. Nec desunt apud quos *δδω* appelletur, fortassis *απετε δδω*, id est rigando terram, quòd q; uitali humore animantia impertiat. Cæterum in cœlo habitare dicitur, quando hic præcipua est pars animæ mundi, etenim nostræ etiam animæ sunt ignis.

De Iunone.

**D**Einde soror pariter & coniunx huic tribuitur Iuno, quæ aer est. Coniungitur enim statim ipsi, & cohæret, à terra sublata, illo enim cum ea coeunte & eodem momento fiunt, nam ipsa essentia in tenuissimū diffuens, ignemq; & aera constituit. Et hanc ob causam Rheam horum esse matrem fabulati sunt, patrem autem Saturnum: siue quòd intensis temporis mensuris hæc fiant: aut quia ob materiæ cōmitionem, ac ebullitionem, elementorum discrimen reddatur, aut quia (quod rationi est magis consentaneum) tunc aer generetur, quando ex igni mota est natura ad res implendas, atq; conficiendas.

De Neptuno.

**C**Aeterum ob hanc causam & Neptunū dicebant ueteres Saturni & Rheæ esse filium. Etenim & aqua ex dicta cōmutatione generatur, nam *νεπειδω*, id est Neptunus, est efficiens uis humidæ in terra, ac circum terram. Siue à potu sic appellata, & ab eo quòd potum suppeditet. Aut iuxta aliam rationem *νεπειδω* Neptunus dicitur, ob commotam atq; conturbatam eius proprietatem.

De Plutone.

**D**Einde & horum frater esse dicitur Pluto, hic omnium est crassissimus, ac maximè uicinus terræ aer, nam statim atq; nascitur, incipit res ipsas diffundere atq; implere, secundum naturæ suæ rationem. Vocatur autem *αδης*, infernus, uel quòd per se uideri nequeat: unde etiã diuidentes, *αιδω* uocamus ipsum. Aut per antiphrasin, quasi nobis morte placens. Porrò & Pluto nominatus est, quòd quum omnia sint interitura, nihil sit quod non postremò ad ipsum deducatur, atq; eius possessio fiat.

De Rheæ.

**A**TRheæ iuxta datum fluxum confictæ, non iniuria iam imbrum causam assignant, quod ut plurimū cum tonitru atq; fulmine fieri consuevit. Et hanc inducunt tympanis & cymbalis, & fulmine aut lampadibus gaudentem. Quum uerò ab æthere funduntur imbres, conspiciuntur sæpius è montibus descendere, nam primò Idam cognominarunt altum eius montē, & quem procul datur cernere, montanā uidelicet eam appellantes. Et generosissima quæ in montibus degant animalia, leones illi subigunt: fortassis, uel quòd aura tempestuosa agreste quid repræsentet, deinde ignea circūposita est corona: aut quòd ab initio in montibus condite sint ciuitates, munitionis gratia: aut qd princeps est primæ præcipuæq; mundi essentia. Porrò ei cor suspendunt, innuētes ipsam uitalis exortus causam extitisse. Ob quod etiam alias quasdam figuras ei ante pectus propenderunt, ut quæ ipsa rerū sit uarietas, ac coloribus omnifarijs distinguatur. Porrò uidetur eadem esse hæc quæ apud Syros Artaga dicitur, quam per columbarum ac piscium abstinentiã colunt, & declarātes ignem & aquam esse, quæ maximè essentia electionem dant in propatulum. At hæc proprie dicitur Phrygia, quòd præ cæteris apud Phryges colatur, apud quos etiam Gallorum frequens est confessus: tale quid fortassis innuens, quale apud Græcos de Cœli executione est in fabulis, Si quidè primò dicitur Saturnus deuorasse, quoscunq;

**A** cunctis ex Rhea sustulerat filios: quod certe hunc in modum admodum probabiliter est confictum. quandoquidem quæcunq; nascuntur per dictam motus rationem, uersa uice per eadem in periodo pereunt. & tempus huiusmodi quidam est. Consumuntur etiã ab ipso, quæcunq; à natura rerum producuntur. Deinde Rheam dicunt nato sibi Ioue, pro ipso lapidem fascijs inuolutũ obtulisse Saturno, hunc se peperisse addens: illumq; ab eo deuoratum esse, ac Ioue enutrito mundi imperium cessisse. Cæterum alio etiam modo hæc est sumpra deuoratio. nam composita est fabula de mundi generatione, in quo tum enutriebatur quæ eum gubernaret natura: & rerum summã obtinuit tum, quando in mediũ eius lapis iste, quem appellamus terram, non secus atq; si deuoratus esset, fixus est. nullo enim alio pacto substitissent res, nisi hoc essent fundamento stabilitæ, quum oriantur ac nutriantur hinc omnia.

## De Saturno.

**I**nter hæc etiam Saturnus fingitur continuò descendisse, ut Terræ commisce retur. Iouẽ autẽ hunc executisse, eiusq; uiolentiã refrenasse. siquidem Iupiter ipsum regno eiectũ, ad tartara retrusit. Atq; hoc fabularũ obtentu prætexerunt uniuersæ generationis ordinẽ (quẽ ab implendo diximus Saturnũ appellatũ esse) abundantẽ aeris fluxũ, hæctenus factũ in terra, contraxisse, quum exhalationes conficiat tenuiores. At mundi natura influxus infundẽs (quã & Iouẽ appellatã diximus) abundantẽ impetũ mutatione cohibuit, & restrinxit longius deducens, & ipsi mundo præbẽs. Neq; præter rationẽ est, qd flexuoso consilio Saturnum appellent, his flexuosis existentibus atq; agrẽ consequentibus: quum ille tantos numeros euoluat, ne ad effectum ueniant.

## De Oceano.

**C**æterum alia ratione Oceanum dixerunt omnium esse principem. nec enim una de hoc nata est fabula, est enim Oceanus, uelox nauium circulus, & deinde commutans. At Tethys pinguium rerum sedes est, ac collectio: siquidem horum temperatura ac commissione res consistunt. nihil enim esset, si alterum non temperatum superabundaret.

## De Ioue.

**P**ost hæc alio etiam modo Iupiter pater esse dicitur & deorum & hominum, pro eo quod mundi natura horum substantiæ sit causa, non secus atq; patres gignunt suos filios. Deinde eum nubecogum ac grandistrepum appellant, quod supernæ nubes cogat & tonitrua, & illinc etiam fulmina & tempestates immitat. Alio etiam modo, quod cœlum sortito deo omnia super terram loco tributa sint. Ad hæc Aegiochus, à cœcutiendo ægida, uocatus est. & ob alias similes ac manifestas causas, pluuius, & fructifer, & descensor, & fulminator, & alio sapius modo secundũ diuersam sententiã appellat. Seruatorem, & herceũ & multipluuiũ, & paternũ, & hospitalem, & possessorĩũ, & consultorem, & triumphatorẽ, & liberũ eum appellant, quũ quæcunq; ei sunt nomina cõprehendi nequeant, quia in omnẽ potentiã & habitũ diffusus est, & omnĩũ autor & speculator habetur. Hunc etiã in modũ & iustitiæ pater esse memorat. nã ipse hominũ cõmunõnem inter res deducit, & leges irrogat, ne sibi mutuò iniuriã inferant. Deinde & Gratiarũ pater est. hinc enim sunt mutuandi atq; benefaciendi initiã: & temporũ, quæ in aere salutare mutationes cõficiunt: & aliorũ quæ in terra nascunt, & à natura nomen habent, moderator ac largitor est. Porro inducunt cum perfecti uiri ætate, ubi nec quicquam abundare neq; deficere apparet, sed id quod maturũ est adesse. & hanc ob causam perfecta ei immolant. Cæterum sceptrum potentiæ est signum. Quin & sapius uincere fingitur: eminent enim omnibus, nec est quod eum superare queat. Deinde ei aquila sacra est, eo quod pennarum uelocitate alijs præmineat. Et coronatur olea, quod semper uireat ac molli sit, & pinguis, aut ob similitudinem glaucoris ad cœlum. Deinde sunt etiam quibus Alastor dicitur, & Palamneus, eo quod de nefarijs & infestis hominibus supplicium sumat. quorum his quidem nomen inditum est, quod huiusmodi

huiusmodi sceleribus se cōtaminent, quibus cruciatus ac gemitus imminet: istis uerò quod manus sordibus non diluendas reddant.

De Furijs.

**H**Ac etiam ratione natae sunt, quae Erinnes uocantur, peccatorum examinatrices, Megara, Tisiphone, & Alecto: dictae, quod hos deae odio ac punitione persequantur, nempe ab ipsis commissas caedes supplicio plectentes, idque factitantes sine ulla intermissione. porro reuera sunt haec deae uenerandae, & Eumenides, eo quod naturae benignitatem ad homines dirigant, uindicando scelera. Ad haec horrendo sunt aspectu, & igni & flagellis persequuntur impios. Et serpentes loco comae habent, ut hanc iniiciant imaginationem maleficis: futurum esse, ut pro delictis poenas pendant. Apud inferos sedes finguntur habere, quod minime in propatulo sint harum causae, quodque dignos harum aduentus inexpectatus opprimat.

Amplius de Ioue.

**N**Echis absonum est quod dicitur, Iouis oculum uidere omnia, atque omnia uerere. quo enim pacto fieri potis est, ut quicquam horum quae in mundo gerantur, lateat omnia gubernantem potentiam. Porro etiam mitem appellant Iouem, nempe placabile esse his, qui e uita scelerata pedem retrahant: non enim ita erga eos est affectus, ut reconciliari nequiret: quam ob causam & placabiles Iouis arae sunt.

De Supplicationibus.

**E**Tiam Preces Iouis esse filias dicit Poeta, & quidem claudicantes. quod se in genua deiciant, qui preces faciunt. Deinde etiam eorum imbecillitati & rugas addit. Ad haec debili & obliquo esse uisu, quod ad quaedam semper conueant. Postremo supplicandi necessitate deuinctas esse. Amplius delinuat Poeta Preces tanquam deas quasdam. Claudas quidem uocat, quod tarde & uix progrediantur. & his supplices esse quos primo iniuria laeserint. rugosas certe, & uisu obliquo, quod affectos iniuria aegre & fronte neutiquam lata intueri possent, quos ueniam petunt. Ad haec Iouis esse filias, quod uenerandae sint.

De Parcis.

**I**upiter certe etiam fatum est, eo quod distributio sit inuisibilis eorum quae uerere. In cuiusque adiunguntur. hinc iam & aliae partes, *Μοῖραι*, id est Parcae appellatae sunt. *αἰσα*, est eorum quae fiunt latens & incognita causa. iam enim manifesta est, quae in singulis delitescit obscuritas: aut, ut ueteres opinati sunt, ea quae semper est. at *εἰμαρμέναι* est, secundum quam fatatum comprehensumque est quicquid in elementi ordine, terminum haud quaquam habentis fit: quae & prima comprehensio, non secus atque si in cathena continet. Porro necessitas est, quam agere aut superare non datur: siquidem omnia quae fiunt, ad hanc recipiunt reductionem. Caeterum alio modo tres inducuntur Parcae, secundum tres temporis partes: & una est Clotho appellata, quod circumuolutioni rerum primordia non sunt dissimilia, quum alia contingant alijs. quamobrem & nere eam fingunt uetustissimi quicque. Aliam autem Lachesim, eo quod sortis casui quae cuique contingunt, non sunt dissimilia. at tertia Atropos, quod ἀνεπίστα, id est inuitabilia sint, quae ab illa statuuntur. sic harum potentiae propriae uidentur tres sortitas esse appellationes. Eadem autem est & Adraestia, siue quod uitari ac deflecti nequeat, sic nominata: siue quod semper quae ad se spectant, faciat, tanquam semper agens: aut particula priuatiua uehementiam declarante, ut ἀξυλαθ' ὕλη, id est sylua lignis abundans: nam est multa agens. Nemesis ἀπὸ τῆς νεμέσεως, id est ab ulciscendo nomen traxit. Opis autem ἀπὸ τῆς λαυδάωνος ὀπίσθου: quia à tergo lateat, & obseruet quae à nobis geruntur, puniatque quae punitione sunt digna.

De Musis.

**C**Aeterum ex Mnemosyne Musas sustulisse dicitur Iupiter, quando et literarum politiorum dux est: quas certe non nisi exacta cura atque detentione suscipere

A scipere datur, & sunt ad uitam bene transigendam maximè necessarię. At Musę uocantur *ἐπεὶ τὸ μῦσος*, ab inquisitione: quemadmodũ dictum est: Ne mollia inquiras, ut ne dura habeas. Sed nouem numero sunt, quòd quos in suorũ numerum cooptarint, triangulares (ut dicit quidam) reddant. talis enim est nonariũ numerus, generationem quandam sua natura innuēs: ac uidetur à perfectione primi numeri particeps esse. Etiam quibusdam duę solum esse dicuntur, alijs iterũ tres, at alijs quatuor, sed alijs iterũ quinq;. Tres quidẽ ob prædictã ternionis perfectionem: aut quòd tria speculationũ genera sunt, quibus tota philosophię ratio impletur. duo quidem in speculando & faciendo ea quibus opus est consistunt: & duobus his comprehenditur eruditio. Quartum & quintum genus, fortassis quòd uetusta musicorum instrumenta tantos habuerũt sonos. Deinde inducũtur mulieres, quia uirtutes & disciplina fortè fortuna muliebres nomenclaturas habebant. estq; illud euidentissimum argumentũ, multarum rerum cognitionem ubertim adesse. & iam dices licebit, id ob fertilitatem factitatũ esse, quæ animi cognitione conficitur. Adhæc, constant & incedunt unã ad innuendum uirtutes inseparabiles atq; indiuisas esse. deinde semper deorũ hymnis atq; ministerio sunt maximè intentæ. si quidem principium atq; adeò elementũ totius eruditionis est, ad diuina oculos perpetuò defixos tenere, atq; id uitæ factum exemplar habere in ore. Cæterum alio modo: Clio quidem una est Musarũ, quòd *κλέος*, id est gloriam adipiscantur literati, quodq; alios laude celebrẽt. Euterpia autem, quòd dictorum conuersatio delectabilis sit ac suauis. Deinde Thalia, siue quòd horũ uita uigeat ac floreat, aut quòd mensę uirtutem habeat, scite & docte in conuiujs uersantes. Melpomene à cantu & suauĩ, quæ carminẽ adest, uoce. nam ab omnibus celebrant boni, atq; ipsi deos celebrant, & præcos uiros. Terpsichore, quòd meliorem uitę partem delectatione ac gaudio trãmittant: aut quòd delectationẽ adferre uideant conuersantibus, una uocula litera superflua: aut fortassis, quia cõpositis à literatis uiris carminibus, choreas dijs cõposuerunt ueteres. Erato uel ab amore nomen tulerit, quod uniuersæ philosophiæ generi adest: uel ab interrogandi atq; respondendi potentia, nam manifestũ est, ratiocinandi quoq; artis peritos esse studiosos. Polymnia, aut est celebrata uirtus, aut potius quæ multos celebret: ac quæcũq; à maioribus cantata sunt, resumat: quæq; in poematis atq; alijs cõmentarijs est, historiæ curã gerat. Urania est circa cõlestia, atq; adeò uniuersam rerũ naturã scientia, nam uniuersum mundũ cõelũ uocabant ueteres. Calliope est rhetorica, suauĩ uoce ac dictione uenusta præcellens, per quam republ. administrat, & populũ hortationibus euibrant, persuasione & non uĩ ad id quod cupiunt ducentes: quã ob causam, hanẽ maximè reges simulac probos uiros comitari dicunt. Certè huic tribuuntur uaria, quod cuiusq; declarat opera, nempe concinna esse, ac concinentem & consentientem sibi esse bonorum uitam. Deinde his se socium adiungit Apollo, ob musices communionẽ. nam & hic memorat, cithara scire. causam paulo post cognosces. Ac in mōtib; uenationi uacare traduntur: quando quidẽ solitariam agere uitam, & crebro ad loca à promiscua consuetudine semota, ac arbitris libera secedere cõsueuerunt hi, qui philosophię nomen dederũt: qua sine, iuxta Comicũ, nihil honesti in solitaria uita inueneris. At huius rei gratia, etiã has numero nouem diciẽ Iupiter cũ Menemosyne congressus sustulisse. etenim nocturna his opus est meditatione, quæ ad eruditionẽ spectent. siquidẽ nullã ob aliã causam poetæ noctem uocarũt Euphronen, quã *ἡ ἐν φρονέειν*, qd noctu accuratius pressiusq; res meditemur. quemadmodũ etiã Epicharmus: Si quid, inquit, sapientius mediteris, nocturna opus est consideratione: & omnia quæ ad literas pertinent, noctu potius excogitantur. Nec defuerũt qui Cõelo ac Terra has dixerint esse prognatas: ut necesse sit hãc uetustissimã fuisse de hac re orationẽ. Coronantur aut ( quorũdam sententia ) palma, ob agnominationẽ, quod nimĩ rũ à Phœnicibus uideant inuentã literã. sed qd magis est consentaneũ rationi, quia

quia deliciosa, ac pulchra, & semper uirens, & ascensu difficilis, ac dulci fructu sit  
hæc planta.

## De Gratijs.

**V**T nobis ordine res dicatur, etiam beneficas esse Iouis filias Gratijs tradi-  
derunt plurimi. quorum hi quidem ex Eurydomene eas natas esse asse-  
ruerunt, quod maxime ex bene stabilitis atq; celebratis domibus dona consue-  
uerunt dare. hi uero ex Eurymene, etiam id addentes, beneficentiores quodam-  
modo esse, aut debere esse, quibus magnæ tributæ sunt sortes. At quidam ex Euryme-  
dusa, in idem hanc etymologiæ partem contendentes: nam proprijs dominari  
solent homines. Verum Iunonem alij dederunt eis matrè, quod generis nobili-  
tate longè ceteris deabus antestent. Et ad alium mouendū affectum introducun-  
tur nudæ, ut quum nullam habeant possessionem, subministrare quædam pos-  
sint, & profus utiliter largiri, quo quis pacto beneficus rectè fuerit: quemad-  
modum dictum est illud, Munerum animus optimus. Sunt qui existiment per  
nuditatem innui, promptè & sine impedimento ad bene merendum properan-  
dum esse. Deinde his quidè duæ numero dicuntur, his autem tres: duæ quidè,  
quum hos auspicari beneficium est necesse, hos uero uices reponere: tres autè,  
quando quidem non rectè fuerit, illum cui remuneratum est, benemeritum gra-  
dum sistere, sed iterum est beneficium parandum, ut sine intermissione id fiat.  
quodq; id fieri debeat, etiam earum color ostendit. Cæterum alij dixerunt unam  
quidem esse Gratijs, quæ illi qui aliquid rectè largitur, adest: aliam autem cir-  
ca illum cui id ministerij confertur, uersari: tertiam certè, quæ illum qui meritū  
reponit, comitetur. Deinde quum hilari uultu beneficium conferant Gratijs,  
atq; eos quoque reddunt hilares in quos beneficium collocent, primū quidè  
uulgariter ἀπὸ τῆς χαρῆς, id est à gaudio appellatæ sunt Charites. Et formosè dican-  
tur esse, quod formam & rei probabilitatem largiantur. deinde singulatim hæc  
quidem appellata est Aglaia, illa uero Thalia, at tertia Euphrone. atq; ob id qui-  
dam Euanthen dicebāt harum esse matrem, at alij Aglaien. at Homerus unam  
Gratiarum Vulcano cohabitare asserit: fortassis quod gratiosa sint mechani-  
ca opera.

## De Mercurio.

**C**Aeterum tradiderunt Mercurium Gratiarum esse ducem, inuenientes haud  
quaquam temerè, sed cum delectu conferendum esse beneficium, idq; di-  
gnis: nam ingratus ad beneficium est tardior. Est autem Mercurius, oratio quæ  
ad nos dii miserunt, quum ex omnibus quæ terra habebat animantibus solum  
hominem oratione donarunt, quod præ cæteris omnibus præstantissimū habe-  
bant ipsi. Porro à considerando ac loquendo nomen haber: aut ab eo quod mi-  
nitio quædam atq; adeò propugnaculum sit nobis. Hinc primò Diactorus, id  
est internūcius est appellatus, uel ab eo quod sit manifestus ac uerus, uel quod  
nostras cogitationes in proximorum animas referat. quare & linguæ ei sacræ  
sunt. hinc & Eriunius appellatur, quod magnam commoditatē adferat, & hos  
supra modum iuuet qui eo utuntur. Et Socus uocatus est, tanquam seruator fa-  
milie existēs: aut ut quidam censent, fortis. Et cuspis huius dicitur signum esse.  
haud certè ad nocendum, sed ad seruandum magis est hæc excogitata ratio: un-  
de & sanitatem ei fecere domesticam. Deinde Argiphontes est, tanquam arge-  
phantes, ab eo quod euidenter omnia ostendat, ac in propatulū agat. nam can-  
didum, argennon uocarunt ueteres Græci. aut à frequentandī uelocitate: ete-  
nim id quod uelox est, per antiphrasin dicitur ἀργός. Chrysorapis autè, quod  
maximo habeantur honore ipse ac eius uellicatio: siquidem non parui est mo-  
menti tempestiua admonitio, & eorum qui huic mentem adhibent cura. Tra-  
ditur etiam præco deorum esse, & eorum mandata ad homines deferre: præco  
quidem, quum facta uoce, ea quæ innuit oratio representatur auribus: nuncius  
autem, quia deorum uoluntatem ex euidentijs per orationem nobis datis co-  
gnosci

A gnoscerimus. Talaria habet pedibus annexa, & per aera fertur: idque congruenter Homero, quemadmodum uocauit uerba alata. etenim Irim uentosis ac procellosis pedibus nunciam uocant, eam a nomine inducentes. Adhuc animarum ducem esse Mercurium fabulantur: inuuentes, illi esse proprium, homines uoluptate delinire. obque id ei uirgam dat in manus, qua uirorum demulceat oculos, mentis nimirum. Deinde iterum dormitantes excitat. & illi in manu est, facile impetum addere remissis ac flaccissentibus, atque hos retrahere ac sistere qui nimio ferebantur impetu. Hinc iam obsolescunt immittere uisus est, & uates esse ob hanc causam, quum pro suo arbitratu uertat imaginationes: nam deorum nuncios sunt insomnia. At anguim circa uirgam complexus, caduceatoris typum gerens, inuuit efferatorum ab ipso concordiam fieri, ac illum inter eos ortum dissidium indissolubili modo coniungere: siquidem per id etiam pacificum apparere esse preconium. Ferunt autem praeter ceteris, qui pacem ambiunt, florentes manuum ramos ad colendorum agrorum memoriam reducenda: iamque fore, ut manu feris ac fructiferis plantis parcatur. Deinde ex Maia loui natum esse ferunt Mercurium: significantes iterum, speculationis atque inquisitionis germen esse hoc animal. nam hinc *Μαία* dictae sunt obstetrices, quod ea quae ad partum spectent, inquirant, ac quoddammodo inuestigent in lucem promere infantes. Ad haec etiam sine manibus ac pedibus fingitur, & figura quadrangulari: quadrangularis quidem, quod solidus ac minime lubricus sit, ita ut & eius casus sit gressus. uerum sine pedibus ac manibus, quando nec pedum nec manuum officio habet opus, ad id quod sibi incumbat agendum. Ceterum ueteres aetate prouectiores ac generantes, Mercurium erectis genitalibus deliniabant. sed minores atque aetate nondum adulta, remissioribus: inuuentes, ad senium uergentis aetatis hominibus foecundam atque perfectam adesse orationem: quae etiam uulgaris sit, tamen ipsa quae proponit adsequitur: at aetate immaturis, sterilem, imperfectamque. Deinde in uis collocatur, ac Trivius dicitur: & Dux, ut omnibus in rebus eo uterentur duce, quum ipse sit qui in consilijs nos in uiam reducat. fortassis etiam ob solitudinem, quandoquidem & illis eius apparatu & cultu est opus, eo quod inter deos atque homines communis sit. Vbi quis quippiam inuenerit in itinere, moris est praefari, Communi Mercurio, qui certe rei inuentae conscius est, ut qui in uis uersetur: inuuentes, quod ei inuentum quoque commune uelint esse, hinc nimirum reb. inuentis dictis Mercurialibus. Deinde lapides accumulati Mercurijs, quisque ex pretereuntibus unum adijciens: siue id tanquam utile quiddam ac commune ob ipsum faciens, ut uia purgetur: siue testans Mercurium, aut ut ei honorem significet, si nihil habeat aliud quod ei offerat: siue ut Mercurij collocationem pretereuntibus faciat manifestiore: aut inuauat, ex paruis partibus proferendam orationem constitui. Ad haec primus dicitur Forensis, idque merito, quum speculator sit eorum qui uendunt aut emunt aliquid, ut qui oratione omnia recte praestare poterit. hinc & mercaturae praesse uisus est: unde & *ἑμπορευτικός* & *κερδοῦς* est nominatus. Deinde lyrae inuentor est, tanquam symphoniae atque concordiae, qua uiuentes foeliciter agunt. nam congruentem habet addere dispositionem. Post haec etiam illi arcanorum scientiam tribuere cupientes, furem tradiderunt esse, & uasri Mercurij erexerunt statuam. nam illum qui proditus erat, sublatum occultat, suffuratus aliquatenus sua persuasione rei ueritatem: unde nonnullos etiam *ἐπιλόπους* uasra ac fraudulenta oratione uti dicunt. etenim fraudem componere his qui sermone uti norunt, est proprium. Deinde legalis esse dicitur, quod ob correctionem eorum sit posita lex, quae in communi uiuendi ratione facienda sunt. itaque ob concordiam, ad accurate loquendi rationem transfertur. Ad haec, & in palaestris eum colunt cum Hercule, eo quod robur rationi comes esse debeat. nam qui solis corporis uiribus fretus, rationem: quae artes in uitam induxit, neglectui habuerit, huic admodum concinne dixeris: Infelix, tuum te robur perditum ibit.



De fabulis quæ antiquorum literis celebrantur.

**M**ultas uariasq; ueteribus Græcis de dijs conditas esse fabulas (ut alix qui A dem apud Magos fuerunt, alix apud Aegyptios & Africanos, atq; alios Græcos) testimoniū ceperis id quod Homero dictum est de Ioue ad lunonem hunc in modum: An non in mentem ueniat, quod ex alto suspensa eras, & pedibus duas demiserim incudes. apparet id Poeta ad ueterem fabulam referre, qua fictū est, Iouem catheris aureis suspēdisse lunonem, eo quod splendorem auro haud dissimilē habeant astra: atq; ex pedibus eius duas depēdite incudes, nempe terram & mare, quæ ad se aëra trahūt: quando ad alterutram partem abstrahi nequeat. Ad hæc alterius meminit fabulæ de Thetide, nempe Iouem ab illa teruatum esse, quū illū dīj alij uinculis constringere uoluerunt, Iunoq; siue Neptunus, & Attica Minerua. Apparet autem, unumquemq; horū pro uirili cōtinuō Ioui struxisse insidias, quū futurum esset, ut hunc ornatū remorarentur. sed quod natum erat, humore superabundauit, & in aquam erant redacta omnia: aut igni, & aër quoq; in ignem transijt. Verū cum decoro omnia disponens Thetis, hoc est prouidentia, Centimanum Briareum, nempe diuinā potentiam dijs obmolita est, qua disponuntur euaporationes undecunq; ē terra prodeuntes, non secus ac si multis manibus per omnes numeros impleretur hæc distributio. Hic mihi fixius perspice, an ab eo quod mundi partibus illam ademerit uoraginem, nuncupatus sit Briareus. Aegeon dictus est, quia semper floreat ac uiueat. Deinde nō est qd fabulas reijciamus, nec aliarum ad alias transferamus nomina: nec, si quid adfectum sit, genealogijs ab his datis proportionem faciamus. Proinde fabulati sunt Chaos, esse genitum, quemadmodum describit Hesiodus. Post hoc Terrā, & Tartarum, & Amorem, at ex Chao, Erebum et Noctem prodijisse, uel ex Nocte Aethera & Diem. itaq; opus est scitu, quod Hesioidus post Chaos dixit natam esse Terram, dicens: Certē primus qui inter cælum & terram fuit locus, chaos erat. & deinde: Terraq; lata omnium immortalium tutum solum, Qui niuosi Olympi detinent uertices, ac amplis dentibus Tartara, recessum latæ terre. Deinde Amor, qui pulcherrimus est inter immortales deos, Emolliens deos, ac omnes homines, Domat in pectore mentem, & prouidens consilium. Deinde ē Nocte Aether & Dies prognati sunt. Ex Chao autem, Erebusq; ac Nox atra prodierunt. Nam terra per contractionem facta est, at Aër per retributionem. Deinde quod in aëre est tenuissimum, in ignis naturam abiit: uerū mare per exuctionem, porrò montes per terræ secretionem. At ē nocte aether, quod noctu aethera cernamus in astris: & iterum, nisi nox secēdat, nō fiat dies. Porrò chaos est humidum, quod ante mundi expositionē fuit, a fundendo sic appellatum: aut ignis, quasi caos, *καὸς τὸ καλὸν*, id est ab uicō: & hic ob tenuitatem diffusus est. Erat enim aliquando ò fili, quicquid est in rerum natura, ignis: & annis uoluentibus, iterum fiet. at igni in aëre extinctio, crassa fit mutatio in aquam: quæ quidem mutata substantiæ partes per densitatē arripit, ac extenuata per raritatem. Nec temerē dixerūt post chaos terram esse factam, & tenebricosa tartara, quæ terræ recessum nominat prædictus poeta, quod præsumpserit hūc abstrusum esse. At erebus cū ipsis dicitur natus, qui ad generandū impetus est, quū aliud simul ex alto nascit. Nec putandum est, pulcherrimā ac spectandā hanc uim deficere. Cæterum erebus ex chao prodijt, quando quidem regi & occultari aliud ab alio significat sermo: quemadmodū & cū hoc cōgressa terra, ilico conformē sibi terrā protulit, ut per uniuersam terram esset beatiss dijs tutum solum, semper currentibus in hoc beatiss astris. Peperit autē terra ē uaporationib; cælū, dictio uulgariter cælo, quicquid circa ipsum est tenuis ac raræ naturæ. nam & terra quoq; ē chao genita est. Cæterum primò separatus a primogenito liquore aër, tenebricosus & caliginosus erat. Deinde attenuatus, in aethera & lumen trāsijt. Scitē igitur & hunc ē Terra natum esse dictū est. At terra montes & mare peperit, idq; certē nemini in amore cōmixta, & se sanē conti-

A nuit mare in concavis horum partibus, mutationē expectās: ac quæ ob inæqua-  
 litatē contractionis fuerint, eminentias cepit. Post hæc prognati sunt Titanes.  
 hi certè nihil aliud sunt quàm rerū differentia, quemadmodū enumerat Empedo-  
 cles, Phiso, & Phthimenē, Cnio, & Astempeha, Polystephanon, & Megisto, ac  
 alias multas prædictā rerum uarietatem obscurioribus uoculis inuoluens. at à  
 ueteribus hæc ratio lapetus est appellata, secundū quā etiā et animalia astuta na-  
 ta sunt. & in uniuersum sonus iste est perfectus, quū lacerus, id est medicus quif-  
 piam existat, ut uox sonat. nam sepius Iones litera  $\kappa$  loco literæ  $\tau$  utunt. Ad hæc  
 $\kappa\rho\iota\varsigma$ , id est aries nominat, quòd eo imperiū ac dominiū rerum quæ subiectæ  
 sunt obtineat. hinc fortassis & in grege  $\kappa\rho\iota\varsigma$ , id est aries, nomē traxit. Hyperion,  
 quòd supra alia eat. Oceanus, quòd breui temporis spacio perficit, qui acalatte-  
 tas, id est leniter & quiete fluens appellat, quòd lenis ac quietus eius fluxus ad  
 solis motum appareat. &  $\beta\alpha\sigma\iota\upsilon\delta\iota\upsilon\varsigma$ , id est habens uortices profundos, quòd cō-  
 tinuò moueatur. Porrò Tethys dicitur, quia omnia pura ac splendida reddat ef-  
 ficiatque, ut contrariorū habituū causæ decenter his succedant. Mnemosyne cau-  
 sa est, ut quæ facta sunt, animo cōseruemus. Themis est, quæ efficiat ut inter nos  
 cōeant fœdera, ac seruentur. At Saturnus omniū quæ fiunt prædicta ratio filijs  
 existens potentior. Postremum aut eum dicunt natū, quòd post dictorū genera-  
 tionem ipse permaneat, tanquā in ipsa generatione fuerit. Tum certè perfectior  
 Hesiodi narratio, qui hæc quidem (ut existimo) à uetustissimis mutuatus sit: hæc  
 aut fabulosius suo Marte addiderit, quo modo etiam plurimā theologiæ partē  
 corripit, sed nunc ea quæ à plurimīs celebrata sunt, oportet perpendere.

## De Prometheo.

**Q** Vum antiquitus promulgatū sit, Prometheum è terra humanū genus fin-  
 xisse, considerandum Prometheum esse dominiū animæ uniuersarū rerū  
 B inditum: cui recentiores nomen indidere prouidentia. nam per hanc cum alia  
 omnia, tum è terra, idoneè ad id disposita, cōficti sunt ab orbe cōdito homines.  
 Dicitur & aliquando Ioui cōuersatus esse Prometheus. nam quū omni imperio  
 multa prouidentia ac multorū præsentia sit opus, maximè certe Iouis, ac ignē  
 dicitur pro hominibus suffuratus esse, quòd ignis usus nostri ingenij ac prouid-  
 entia sit inuentū. Deinde hunc illum è cœlo detulisse ferunt, eo quòd magna  
 illic ignis sit copia: aut quòd hinc orientur tonitrua, icu hæc nostra accēdentes.  
 & fortassis tale quippiam per ferulam adumbrat. Deinde ob id ligatus Prome-  
 theus puniebatur, aquila iecur eius radente: siquidem nostra sollicitudo prædi-  
 ctum lucrū cū alijs possidens, sua ipsius culpa quandā experitur molestiā tristi-  
 bus uitæ curis alligata, & quodammodo ob uigilantiā ad uiscera usque exesa. Ad  
 hæc Promethei dicebant esse fratrem natu minorem Epimetheū, moribus quo-  
 dammodo incultioribus, quòd prospectiōne præuenterit illā (quæ ex cōtingen-  
 tibus prodit) scientiam. Nam reuera factū stultus cognouit patiens: ob id enim  
 primæ mulieri dicunt conuersatum fuisse. nam conuenit uecordiorū esse foemi-  
 neum sexum: & suapte natura magis post rem factam utitur consilio, quam an-  
 tea. Dicitur etiam à quibusdam & artium inuentor esse Prometheus, idque nullam  
 ob aliā causam, quàm quòd ad earū inuentiōnē intellectu ac prouidentia sit opus.

## De Vulcano.

**A** T bona hominū pars artes Mineruæ ac Vulcano tribuere. Mineruæ qui-  
 dem, quādo hæc prudentia ac industria esse uidetur: Vulcano aut, quòd  
 ex artibus plurimæ per ignem sua opera exhibeant. Deinde certe ether ac splen-  
 dor & purus ignis est Iupiter. At ille qui in usu est, ac aeri miscetur,  $\nu\phi\alpha\upsilon\varsigma$ , id  
 est Vulcanus dictus est, ab incēdendo, ducto nomine: hinc eum Ioue & Iuno-  
 ne prognatum esse dixerunt. & aliqui Iunone sola: nam crassiores ad pinguior-  
 res flammæ quodammodo ex solo incenso aere materiam sumunt. Verum tra-  
 ditur claudus esse, quòd ob materiae crassitudinem cursum claudicatibus haud  
 dissimilē faciat: aut fortassis, quòd sine ligneo tanquā baculo progredi neque-

at. Verum nonnulli, quia superiorem motum ob nutrimentum inferiori dissimili  
lem atque inaequalem faciat, illo tardiore existente, eum claudicare dicebant. ferunt  
autem, Iouem illum ex caelo in terram dedisse praecipitem: quod fortassis, qui pri  
mi coeperint igne uti, ex ardenti fulminis factu hunc adepti sunt, quum antea nul  
lis ingenij machinis ad ignita peruenire potuissent. Caterum ei Venerem con  
nubio iunctam fuisse dicunt, & eadem ratione unam Gratiarum, nam quemad  
modum diximus, mechanica opera gratiam habere, sic & Venerem quandam  
illis adesse censemus, nisi id sic, ad innuendum, magnam caloris vim adesse, in  
ipso coitus impetu, istud est confictum. nam fabulantur eum metuisse Martem  
suam uxorem adulterio conspurcantem: est enim apud poetas fabula, quum ta  
men vetustissima sit. siquidem ignis robore & aë & ferrum domatur. At illud de  
adulterio figmentum innuit, non admodum conuenire pugnae ac uolentiae cum  
hilaritate ac mansuetudine: nec iterum praeter naturae legem ea connecti, quum  
alterum alterius commixtionem sibi uendicet. nam praestantius ac generosius  
germen harmoniam ex ambobus consistentem reddere solet. Deinde Ioui ob  
stetricis officium praestitisse dicitur, quando Mineruam parturierit. nam defecto  
eius capite, effecit ut illa exiliret: siquidem hic igni quo utuntur artes cooperatio  
ad ostentationem naturalis hominum scientiae, ipsam industriam tanquam oc  
cultatam in lucem produxit. nam qui aliquid quaerunt, si inueniant, id parturire  
ac parere dicuntur.

## De Minerua.

**C**Aerum Minerua est Iouis intellectus, haudquaquam diuersa existens, quae  
Ioui inest, prudentiae: quemadmodum etiam prouidentiae Mineruae erecta  
sunt templa. Prognata autem ex capite Iouis dicitur, fortassis existimantibus ueteri  
bus hinc esse praecipuam animae partem, quemadmodum & alij his aetate minores  
censebant: aut forte quia homini suprema corporis pars sit caput, mundi autem  
aether, ubi praestantissima eius pars siet atque sapientiae causa, deorum uertex (ut  
ait Euripides) terram ambiens lucidus aether. Deinde matre caret Minerua, quod  
peregrina sit uirtutis generatio, nec horum similis quae ex congressu nascuntur.  
Proinde *μῆτις*, id est consilio absorpto, eam peperit Iupiter: siquidem ipse prudens,  
ac consilio pollens, nulla alia ex re quam ex prompto consilio, sapientiae sum  
psit primordia. Ad haec, nominis Mineruae etymologia inuentu est multo diffi  
cillima, idque ob uetustatem: his quidem *ἄρτεω* & *ἄρτεω*, id est ab eo quod omnia per  
spiciat, appellantibus eam Athrenam: alij autem, quod foemina licet siet, mini  
me tamen muliebribus delicijs eneruetur. Deinde iterum alij, quia hac sit natura  
uirtus, ut nemini subigatur, ac nullius iugum ferat, hinc nomen tulisse dixerunt.  
Aut fortassis ab aethere, quemadmodum & ueteres eam uocarunt Aetheronia:  
eius enim uirginitas puri atque incorrupti est symbolum, tale quiddam est & uirtus.  
nam fingitur quoque armata, & sic eam fuisse natam narrat: innuentes, sapientiam  
suis ipsis praesidijs satis esse instructam ad maximas atque difficillimas res obe  
undas: siquidem armati maximam rebus praesidium adferre uidentur. & hanc ob  
causam illi quoque masculinum illud atque gorgoniū tribuere: tale etiam quiddam  
glaucore eius representate. etenim inter animantia robustissima quaeque, ut sunt  
pardis & leones, quiddam uisu obnitentibus intolerabile glaucis euibrant ocu  
lis. Verum quiddam haec illi tribuerunt, quia aer est caesus. Deinde id maxime ra  
tioni concinit, quod in Aegidis communionem cum Ioue uenerit, quum illa so  
la sit qua excellat Iupiter, atque omnibus antestet. At in ipsa Aegide caput est Gor  
gonis, in medio deae pectore linguam exerens: quod nimirum in omni rerum  
administratione praecipuum atque praestantissimum sit ratio. Deinde dracones &  
ulula ob oculorum similitudinem offeruntur huic, caesus nimirum oculis existen  
ti. nam acutissimo uisu est draco, & quandam excubandi uigilandi que uim habet,  
nec uenatione capi posse uidetur. non enim decet consiliarium uirum totam no  
ctem somno transigere. Dicitur & Atrytone, quod nullo possit labore conterri,  
aut quia de tertio est aethere. Deinde Tritogenia, quoniam malis tremorem &  
metum



gentibus, dicitur: quādo apud illos rerū bellicarum exercitiū honore floreat, ac iustitia habeatur neglectui. Deinde uulturem ei sacrā faciunt, quod hic maxime sit huiusmodi auiū copia: ubi multa sunt cadauera, quæ Martis sunt indicia.

De Neptuno.

**P**osthæc autem de Neptuno, o puer, dicendum est. Suprà dictum est, hunc esse illam circa liquidas res uersantem potentiam: at nūc id altius explicandum. Primum quidem eum Phyalmiū uocarūt, idēq; ab eo, quod omnibus quæ ē terra oriuntur, prorsus nascendi causa est terræ indita humiditas. Deinde Enosichthona, & Ennosigæum, & Sisichthona, & Tinactoragæen, id est terræ motorem ac tensorem: quia nulla alia causa terræ motus generatur, q̄ quod terræ fistulæ ac uenæ maris ac aliarum aquarum inundationem suscipiant. nam coangustati in ipsa spiritus, & exire ad libertatē nitentes, turbare & rumpere eam solent: aliquando & iam redditis quibusdam mugitibus in hac eruptione. Hinc quoq; à nonnullis Mugitor dicitur. Deinde mare & iam talem sonū edit: à quo & sonorum & clamorū & turbulentū dicitur. Hinc etiam illi conueniunt tauri. & hos immolāt ei prorsus nigros, idēq; ob maris colorē: quum maximē aquæ cæruleam esse narrent. Proinde recte eum cæruleis crinibus decorum esse ferūt: & huiusmodi etiam uestitu inducunt. At huius rei gratia fluuios cornigeros & taurino esse uultu fingunt, quod uiolentiam & mugitū quendam eorum cursus habeat. Etenim Scamander apud poetam, tauri in morem barbatus esse dicitur. Cæterū alio modo, à nonnullis Gæuchus, id est terræ rector, dicitur Neptunus. & Themeliuchus, id est fundamentorū cōcussor. & ei sepius asphalacos immolant: quod in ipso sitū est, ut terræ ædificia ἀσφαλῶς, id est tute & sine periculo stent. Adhæc gestat tridentem, aut quia hoc utuntur in captura pisciū: aut quia id instrumentū ad terram mouendā est aptum. nam sic dicitur: Et ipse Neptunus habens manibus tridentem, Prodiit. omnia enim fundamenta sedibus suis mouit. Suscipitur ab occulto quodam, ut puto, Tritone. hinc Amphitrite. At Triton dictus est, siue à fluxu ac impetu τρίτερῃ literæ superflue: aut ἀπὸ τῆς τριῶν, à tremendo, per antiphrasin. Est autem triformis Triton, & hac quidem parte hominem, illa uerò cete repræsentat: quia dicta humiditas uim habet partim utilem, partim nociuam. Deinde lato pectore uocatur Neptunus, ob maris latitudinē. quemadmodum dictum est, Per lata terga maris. Dicitur quoq; eandem ob causam latē imperans ac latisonans. Sed equestris fortassis, quia concitatius per mare fit iter, quodq; nauibus tanquam equis utantur. Hinc & equorū curatorem esse his ætate posteriores censuerunt. Deinde νυμφαγέτης & κενεργός esse perhibetur, ob prædictas causas: si quidem nymphæ sunt dulciū aquarū fontes, eo quod semper uernanti ætate uideantur esse: aut à splendore sic dicte. Deinde nubentes nymphas eas uocant, quod nunc primū appareant, hætenus occultatæ. Eò quoq; pertinet, Neptuni filiū esse Pegasus, ἀπὸ τῆς πεγῶν, id est à fontibus sic nominatum. nam ob uiolentiam in mari conspectā omnes quoq; uiolentos & magni consilij homines, ut Cyclopem, & Lestrygonas, & Aloidas, Neptuno prognatos esse fabulabantur.

De Nereo.

**A**T Nereus mare est: hunc in modum uocatus, quod natitet per mare. Deinde senem illum uocant, quia cana quodammodo spuma ebulliat fluctibus: etenim Leucothea tale etiam quid innuit, quæ Nerei filia perhibetur esse, nempe ob spumæ candorem.

De Venere.

**C**Aeterū consentaneum quoq; est, Venerem nullā ob aliam causam ē maris humiditate opus sit: quæ utraq; in mari abundant. Deinde & eò tendebant, qui eam Diones dixerunt esse filiā. nam δρεπὸν, humidū significat: sicut ἀφροδίτη, id est Venus. Venus autem est, masculinum atq; foemellam induens, potentia. Et forte quod spumosa sint animantium semina, talem est sortita appellationem. Aut, ut Euripides commentus est, eo quod à Venere superati, ἀφροσύς, id est parum sanæ mentis

mentis sint. Deinde pulcherrima inducitur, quod maxime detineat hos, qui parum mente constant, quæ ex congressu est voluptas, tanquam alias omnes lōgē à se relinquens. Dicitur autē amans risus, quando huiusmodi notæ hominibus peculiare maxime sunt, risus & hilaritas. Deinde assidentes sibi habet Gratiæ, & Suadela, & Mercuriū, qđ suadela & oratione & gratijs suos pellectet amantes: aut ob blandā ac facilem consuetudinē. Porro Cytherea est dicta, Ἀφροδίτη ἐν τῷ μίξεων γινόμεναις κνήσας, qđ ē congressu in utero cōcipiant mulieres: aut Ἀφροδίτη καὶ δῆλα, id est quod ut plurimū sedeant, ac fixæ sint amantiū cupiditates. Hinc utiq; Cythera insula Veneri esse sacra uidef: aut forte Cyprus, nomine quodāmodo concinens κρύψαι, id est occultationi. At Paphus eius est domiciliū, quæ Paphia dicta fortasse per defectū, ἀπὸ τῆς ἀποφίσκειν, id est à decipiendo: habet enim, secundū Heliodum, risusq; & fraudes: & secundū Homerū, imposturā, qua mentem eripit etiam admodum sapienti. Cæterum eius cæstus, est zona ornata, ut cū maxime, aut quod stimulandi uim uariamq; habeat efficaciam, aut etiam stringere debeat. Vocatur quoq; Venus cœlestis, & uniuersalis, atq; omniū causa, quod & in terra & in mari eius potentia conspiciatur. Adhæc, minime rata, nec punitiōne plectenda dicebant uenerea iusiuranda, quod quatenus ad rem obtinendam sint accommoda, his in adducendo uti cōueniat amantes. Et ex auibus maxime gaudet columba, quod purum sit id animal, ac à sue, ob sordes animantis, abhorret. Deinde plantarum myrtus quidē, ob arboris amicitiam, Veneri sacra esse præsumitur: atq; hæc maxime quæ φιλότιμα uocatur, ob nomen, quod hoc pacto amor apte effertur. & ad flectendas coronas ea magis uti solent: ac cauent, ne πῆρον deæ offerant, his quodāmodo cæstum maxime consecrantes.

## De Amore.

Nec est quod admireris, si quū huiusmodi sit, simul cum ea colatur atq; conuerfetur Cupido, quum bona eruditorum pars hunc Venere progenitum esse tradiderit. Qui certe puer est, quod amantes animo sint imperfecto, ac facile fraudibus conuellendo. Alatus autem, quod etiam cædes edat: aut quia nō seclus ac auis frequenter mortalium aduolet animum. & Sagittarius, quoniā amore capti, perinde ac si telo icti essent, afficiuntur: neq; se, postquam uulnerati fuerint, bonis adiungunt, sed procul illos intuentur. Deinde tribuitur ei fax, quoniam igni suo animos incendere uidetur. Adhæc consentaneum est, eum appellatum esse ἔρωτα, id est cupidinem, ab amatorū inquisitione: siquidem ab inquirendo dicitur ἔρω, ut dictum est ἰδὲ αὐτῷ τῷ ἰπποῦ ἐρέων: Abi eius quæsiturus equos. Hinc, ut puto, dicta est ἔρωτη inquisitio. Ac traditū est, plures esse Cupidines, ob amorum uarietatem, quodq; huiusmodi frequentī satellitiō obstipetur Venus. Vocatur etiam ἱμῶθ, siue quod eat aut feratur ad fruendum his quæ formosa habentur: aut per imitationem mentis ἐκλάσεως ἀναμειμωθεῖσθαι πῶδι τῷ τῷ. Deinde πῶθ, ob osculorum imitationem. unde & dictio παπῶθ appellatiōnem habuit: aut quod frequenter amantes sciscitantur de amatis, πόθεν ἔρχονται, id est unde ueniant, & ubi fuerint. Adhæc, non desunt qui uniuersum mundū nihil aliud quam amorem esse putarint, quum pulcher sit & uenustus, ac forma florida: ætate tamen antecedens omnia, quumq; multo utatur igni, & motum uelocem ueluti ab arcu ac alis faciat.

## De Atlante.

Hinc autē alio pacto & Atlantem esse, et citra negociū explentem ea opere, quæ sermone de illo feruntur: & sic cœlum gestare perhibent. Longas autē habere columnas, nempe elementorum potentias: secundum quas hæc quidem supra, hæc autē infra tendunt. nam his prorsus stabilita est terra. Ad his δλοόφρων est dictus, quod τῷ ὅλων φρονίζει, id est uniuersarum rerum curam gerat, ac omnium suarum partium salutē prospiciat. Deinde ex ipso Pleiadas ortas esse fabulantur: inuētes, illum astra omnia numero plura existētia, generasse Astreo & Athamātī: quia unus quum sit ac solus, rerū uniuersitatem haudquaquā potuit

cōstituerē, et si maximē ei usū uenisse uideat: ut ipse solus quū sit, maximā tamen admirationē concitarit his, qui eius euentioni insistant. De Pane.

**T**Alem quoq; Pana esse perhibēt, siquidē idem est omnibus. Et inferior eius pars hispida est & hirta, idq; ob terræ asperitatem. at superior humana est figura, eo quod mundi imperium, quod ratione prorsus cōstat, æther obtineat. Porrò lasciuum ac in Venerem prouectum inducūt, quod illi naturalis seminis adsit copia, atq; eorum quæ per congressum ex ijs nascuntur. Adhęc, in desertis locis illum degere, per id maximē eius solitudinem significantes: unus enim ac soligenitus est mundus. At nymphas affectatur, quando quidem euaporationi bus humiditate redditus gaudet, extra quas nihil esse in rerū uniuersitate uide- tur. Deinde nebride & pardali indutus esse fertur, ob aliorum atq; aliorum co- lorum uariationem quæ in eo conspicitur. Deinde tripudiator esse: aut for- tassis quod omne genus uentis differatur, aut quod austero & agresti sit exerci- tio, minimeq; ad ostentationem composito. ideoq; in mōtib; ac antris uitam exigere dicitur. Et additur ei corona, pinea fronde cōtexta, quando montanum quiddam ac magnificum hæc habeat plāta. Deinde mos obtinuit, ut tumultus repentinos ac prorsus ratione carentes, appellemus Panicos: sic enim quodam modo armenta ac greges caprarum redduntur attoniti, strepitu aliquo è syluis antrisq; ac præruptis locis audito. Nec temere illum pecudum ac armenti spe- culatorem fecerunt: hanc forte ob causam ei cornua quoq; ac fissas ungulas tri- buentes, aut forte id per duas illas prominentes auriculas adumbrantes. Et est fortassis hic etiam Priapus, quod omnia in lucem producat: & sunt etiam è uete- ribus heroibus, qui illum ἀδρόλας, ob ea quæ de mundi natura speculati sunt, de- signarint. At uerendorū magnitudo, uim seminis in genitalibus abundantem significat. Sed quam sinu gestat omnium fructuum miscellaneā, significat copi- am fructuum in sinu terræ sub tempore nascētium ac prodeuntium. Inducitur quoq; custos & hortorum & uitiū: quando quidem ad generantem spectat ea- dem tueri quæ generauit: quum hinc quoque seruator dicatur Iupiter. Porrò ui- tes, linguę diuersitatem ac puritatem innunt. At maximē horti uariationem & delectationem facilemq; fieri generationem, quum huiusmodi ueste (ut plu- rimum) sit indutus. At dextra manu protendit falcem: aut quia hac ad purgan- das uites utantur: aut quia ad custodem spectat ad sui tutionem armatum esse: uel quia hæc potentia, ubi res in naturam produxerit, easdem execat & corrup- pit. Deinde bonum numen appellatur, quia mundus singulis annis, nouis ite- rum fructibus est onustus: aut quæ illi præfecta est ratio, quatenus oportet, di- uidit obiectum, boni diuisoris munus exequēs. Adhęc artifex est, ac propria- rum rerum seruator, eo quod suam domum adeò pulchre seruet, seq; alijs exem- plar exhibeat. Deinde Amalthę cornu propria est illius prudentia, qua simul o- mnia impellit quæ suo tempore nascuntur. Verum haudquaquam una in re id quod à rerum natura producitur, sed confertim & uariē, in periodo ditat, aut iterum demolitur, ac ad nihilum redigit omnia, ob eam quæ ex ipso fit ad labo- rem exhortationem, tanquam is qui non emolliant bona prouenirent.

De Cerere & Vesta.

**R**eliquum est ò fili, ut de Cerere & Vesta uerba faciamus: quarū altera nihil aliud q; ipsa terra uidetur esse. siquidē hinc illi ob id quod semper stet ac fi- xa sit ἰστίας, id est Vestæ nomen indiderunt ueteres: aut quia super ipsam tanquā fundamentum stabilitus est uniuersus mundus. Deinde quod in morem ma- tris educat ac nutriat omnia, δῆμητρι, id est Cereri, tanquā terræ matri, nomen fe- cere: aut Iouis matri, quod ipse hominibus quæ edant, affatim suppeditarit: aut ἐκ τῆς δεινῆς, id est quod inuenerit quæ illi maximē exquirant. Cæterum inducitur nobis Vesta uirgo, quod perpetuus motus rerum generandarum causa ne- queat esse: obq; hanc causam illi à uirgine administratur. At non itidem Ce- res, sed κόρη, id est puellam, tanquam κόρον, id est satietatem peperit: quum sit ma- teria

A teria ad satietatem usque alimenta subministrare idonea. Caeterum tribuitur Vestae  
 inextinguibilis ignis: fortassis quod uis ignea quae in mundo est, hinc nutriat, ac  
 per hanc subsistat: aut quod fecunda terra etiam animalium sit mater, quibus uis  
 ignea uitae est causa. Fingitur autem rotunda, & per medios humeros fixa esse, eo  
 quod huiusmodi sit terra, & sic coagulata sedeat. Hinc per similitudinem  $\gamma\eta$  &  
 $\chi\theta\alpha\nu$ , id est terra appellata est. forte  $\gamma\eta$   $\alpha\lambda\theta\eta$   $\tau\eta$   $\chi\theta\alpha\delta\eta$ , id est a capiendo: nempe quod om-  
 nia capiat, sic appellata. Adhuc primò & postremò nata perhibet, quod in hac  
 re soluantur quae ab ea producuntur, & ab eadem constituuntur. Quare & Graeci  
 ab illa sacrificiorum principium sumpserunt, & in illam postremò desinebant. Ser-  
 ra autem ei candida circumposita sunt, quod coronetur & occultetur undecumque à  
 candidissimo elemento. Caeterum  $\delta\eta\mu\eta\tau\eta\rho$  Ceres, eo quod semina largiatur, con-  
 ficta est. Non inconcinne inducitur spicis coronata: id enim est omnium quae data  
 sunt homini maximè necessarium, uictus nimirum mansuetior. Hunc fabulae per  
 uniuersum terrarum orbem seminasse Eleusinus ille Triptolemus, à Cerere in ala-  
 torum draconum uehiculum impositus: siquidem è ueteribus primus intellectu di-  
 citur assecutus, deo nimirum quopiam illum ad sublimiorè mentem erigente, quo  
 pacto hordeum tractari debeat, & quomodo euentilatione à paleis discernat.  
 hinc &  $\kappa\epsilon\rho\iota\delta$  ad sationem est accommodus. inde etiam appellationem traxit ille  
 qui hordeum conterit: nam  $\delta\lambda\alpha\iota$  hordeum dicitur. Deinde Eleusis locus est ubi  
 primum inuentum est. & Ceres Eleusinia dicitur à prima illic inuentione, homi-  
 nibus reuera ad caelestem ac diuinam uitam facta. Adhuc perhibetur Pluto  
 Cereris filiam rapuisse, ob frumenti penuriam qua id temporis tenebantur om-  
 nia: hinc enim est conficta dea mœstities, & illa per totum terrarum orbem inqui-  
 sitio. Deinde & tale quiddam apud Aegyptios significat perditus Osiris, & diu  
 quaesitus, & inuentus ab Iside, qui uicissim sex mensium spacio super terram, & sub  
 terra moratus Adonis dicitur, quod Cereris inuentum hominibus placeat, sic ap-  
 pellatus. quem sus dicitur sustulisse, eo quod semper segeti sus noceat: aut per suis  
 dentem, his perplexius ac tectius designantibus tempus quo sub terra occultetur  
 seges. Sic à Venere ordinatum esse, ut pari tempore apud Proserpinam maner-  
 et Adonis: & qua id causa factitatum est, addam. Vocarunt Persephonem Cereris  
 filiam, eo quod haec operatio molestiae plena ac laborum patiens sit, aut quod om-  
 nium abstinentia colatur. nam ieiunabant in honorem Cereris, id est siue ut ueneren-  
 tur illum peculiari quodam ab ea tradito modo, seu ut abstinere ab his quae ab  
 illa data sunt, aut prouidentia quadam id facitantes. nam quum aliquando rei  
 frumentariae penuriam immitteret dea, post sementum proprijs uisibus detra-  
 xerunt quiddam, ut seminandi tempore deae festum celebrarent. At uerno tem-  
 pore, deae uirentem herbam cum lusu ac gaudio sacrificant, uidentes illam uigo-  
 rem immittere segeti, ac abundantiae spem protendere. Hinc quoque Plutus diui-  
 tiarum deus non inconcinne dicitur, & Cereris esse filius, iuxta illud: Prae tritico  
 atque hordeo o fatuae diuitiae sunt potiores. Et affluere opibus, contrarium quo-  
 dammodo est penuriae ac fami. in quod etiam respiciens Hesiodus, inquit:

Ergo incumbere operi generoso è sanguine Perse,

Te ut fugiat male suadae fames, ac uoueat alma

Tum frugum genitrix. Deinde sues grauidas immolat, id est appositissimè, fer-  
 tilitatem ac concipiendi facilitatem inuentes. Offerunt quoque illi papauera: nec id  
 quoque temere. nam horum rotunditas, ac turbatum illud, terrae figuram, sphaeram in-  
 more, rotundam esse significat. At inaequalitas illa, ualles & humeros montium de-  
 clarat: uerum interna hominibus & subditis assimilantur. Porro quum innume-  
 ra semina terra produxerit ob frumenti copiam, à molesto illo ac semper in con-  
 tentionem uocato uictu desistebant. unde quoque leges quasdam sibi mutuo de  
 his quae ad terminos aliena discernentes spectabant, condiderunt: ac inter se di-  
 uisis operis, non iniuria dicebant, sibi Cererem legum atque equitatis causam ex-  
 titisse. Hinc quoque illam & Legislatricem appellant. Nec horum sententiae accedo, qui



qui eo quòd deponantur ac recondantur frumenta, illā sic appellatā esse ferunt. At philosophantes ei mysteria adducere tentabant, simulatq; ea quæ ad uicium conferunt inuenisset. idq; adeo panegyri gaudentes, tanquā memoriā renouarent, illius quod à necessariorū contentione destitissent. nā *μυσία*, satiri significat. consentaneū est hinc quoq; dici mysteria. unde etiā Mysia à nōnullis appellatur.

De Horis.

**A**T ob hanc causam dicitur Iupiter Horas ex Themide sustulisse, à quibus bona omnia nobis subministrantur ac seruant. Harū autē hæ quidem *θύνομία*, *ἀρχὴ τῆς ἀνέμεσθαι*. *δίκη*, *ἀρχὴ τῆς δίχου χωρίζεν* uocatur, à copiosa atq; affluentī distributione, alia uerò *δίκη*, id est iustitia, quòd dirimat cōtendētes. sed tertia *εἰρήνη*, id est pax, quòd nulla alia re q̄ oratione rem discernat. nam *πόλεμος*, id est bellū, eo quòd multas extinguat ac deleat, sic appellat. Aut quòd *παλάμοις ἀπὸ δειπιδίγινεσθαι*. *τῶν ἐναντίων*, id est manibus aduersarios properet superare.

De Baccho.

**H**Aud sanè temerè uidetur pax Bacchus appellari, quum mitium arborū creator atq; adeo dator sit Deus, quando nec hæc res quoq; neglectui fuit: nam belli tempore regiones arboribus nudantur maxime. At in pace hæ quæ ad cōuiuia spectant, tum florēt, quibus necessariū est uinū. At dicitur Dionysos, *ἰδ δαίνας*, id est irrigat nos iucunde: aut tanquā dissolutor, mutato *α* in *ο*, & *λ* in *ν*. Unde etiā illum *ἀλύσιον καὶ λυαῖον* appellant, ut qui curas soluat. At sunt qui dicant, ab eo quòd ad cōbationem primū mons uineam produxerit, transisse nomen illud in consuetudinē. At hæc dicitur ignis opera matris utero prodixisse, fabula nimirū calorem eius & corporū feruorē inuēte: tali enim natura est uinū, uim obtinens igni parem. Sed apud poetas est: Femori Iouis insutū, ad perfectionē uenisse: quòd secūdo femoribus uinū maturescat ac perficiatur. nam primum quū maturum est, usui profum imperfectū est. Deinde pedibus calcatum fit perfectius. nam prima illa generatio fit in autumnī maturitate; quæ est uigente etiā tum æstu. At secunda cum calcatione pedibus exteritur, atq; id femoribus confici uidetur. Ad hæc *βρόμιος* & *βάνχος* uocatur, quòd calcantes eo primò utant. Deinde etiā quum ad ebrietatem eo usi sint, discedere huius loci uinculis. Ad hæc stuporis symbolū Satyri sunt, *ἀρχὴ τῆς σεουρείαι*, id est ab hiando, nomen ductentes. At *συνετοί*, id est tripudiatōres, *ἀρχὴ τῆς συναίγαν*, id est à tripudiando. Porro *σελάμοι*, *ἀρχὴ τῆς σελαίναν*, id est quòd alios suos dicerijs exagitent. At *συνίδου ἀρχὴ τῆς συνίδαν*, id est eo quòd ruant ac impetu ferantur. Cæterum his omnibus innuitur ebriorū corpus pariter & animū solui atq; effœminari. Huius quoq; rei gratia foeminea fingitur esse forma, quòd uigorem omnem carpat ebrietas. Et cornua habere dicitur, quòd ebriū ui utantur, ac impetum quendam haud facile tolerant dū habeant. At uestis florīda, autumnī inconstantia declarat. Verūm quòd multa statuæ pars nuda sit, morum simplicitatem ac nuditatem innuit. Qua ratione etiā *οἶνος* uinum uere dici uidet fortassis: & ob id uaticinādi ars aliquādo est tributa Baccho. at illam ebriorum turbulentiam proprie exprimere uidetur tinnitus ille & tympanorū sonitus, quæ in eius orgia assument. Utuntur multi etiā tibijs, quum fructuum uindemiam faciunt, alijsq; huiusmodi instrumentis. Thyrsus autē ostendit, ebrijs suos ipsorum pedes minimè sufficere, illisq; fulcimento opus esse. Sūt etiā Thyrsi, qui cuspidem ferream folijs habeant obiectā, quòd aliquando amaræ ac triste quid bacchicæ hilaritate subsit, multis ad contumeliā & offensas excidentibus. unde etiā Manales dicitur Bacchus: & Menades, quæ circa illū uersant mulieres. Ad hæc fingit & iuuenis & senex esse, eo qd omni ætati quadret: iuuenib. nimirū illo meracius utentibus, senib. autē suauius. qui suauiter cōmistī nymphis inducunt, & has quidē tāgentes, has autē ioco uiolare nitētes, eo qd aquæ tēperamētū uino additū, admodū utile sit. Deinde pardales Dionysō subiungūt, atq; illū sequi inducūt, siue ob coloris uarietate, ita ut etiā ipse & Bacchē nebride induat: aut qd asperrimī etiā mores temperato uini usu mansue-

mansuescant. Adhæc illi hircū mactant, quod uitis ac ficis infestū sit id genus animantis. quā ob causam hunc deglubentes, in uterū insiliunt per pagos Atticos, iuniores agricolæ. & gaudet fortassis id genus sacrificio Bacchus, quod ipse hircus sit. Vnde etiā asini in pompis eius frequentant, & priapi ei offerunt, & sphalagogia celebrātur: etenim ad coitum facit, & Venerem cit uinum, obq̄ id quidā Venerem & Bacchū cōmuni colūt sacrificio. At ferula per membrō obliquitatem apparet, quod huc atq̄ illuc circumferātur ebrij, simul quod pariter leues ac facillē mouendi sint. Deinde in mōtibus ferē uersantur, ac solitudinem amant Bacchæ, quod nō in oppidīs, sed in agris uinū nascat. Adhæc Dithyrambus est appellatus Bacchus, aut q̄d os referet, faciatq̄ ut imo pectore recondita supernant ac diffuāt: aut quod ipse sit qui ianuas cogat adire adolesecētes, aut egredi, & excidere, & claustra transilire. Deinde quod impetum atq̄ uim inferat, uocatus est Triambus: unde inter triambos in hoste paratos multis utuntur anapæstis, quum scommate aduersarium ferire uelint. Ac illi picam, garrulā nimirum auem, sacram fecere: & bastarreā uocant, ab incessu: & eraphioten, quod contentionem remittat, quando uino prorsus reconciliandi uis adsit. Deinde uisus est bellator esse strenuus, ac primus ostendisse, bello accommodum esse iambum. Porrō hedera coronatur, ob hederæ ad uitem ac uuas similitudinem. Et Orybadon dicitur: natura enim per ramos arborum procacibus brachijs geniculato cursu scandit, ac fortioribus truncis se implectit. Deinde theatricis auditionibus oblectatur Dionysius, eo quod conuiuia horum sibi usum maximē uendicent, ut cantus & citharæ: hæc enim ciborum sunt additamenta quædā, & quasi corolarium. Porrō in fabulis est, illū à Titanibus distractū, iterū à Rhea cōpositum esse: quibus inuolucris obtexerunt fabulæ autores, Terræ filios agricolæ confudisse uuas: quæq̄ in his uini fuerint partes, à se mutuo separasse: quas iterum in hoc influens dulcor coniungit, & unum corpus reddit. At illa apud poetam fabula, quod aliquādo fugiens Lycurgi insidias deus, in mare insilierit, & deinde à Thetide sit seruatus, manifestam habet sententiam. nam uites Bacchi erant nutrices: has enim Lycurgus uindemiator existens deprædabatur, ac deuastabat. Deinde uinū mari mixtum in tuto erat. Et hæc quidē de Dionyso.

## De Hercule.

**H**ercules est ratio uniuersis rebus indita, qua natura fortis ac ualida est, quæ ea insuperabilis, ac minimē uincēda sit, roboris & mutæ fortitudinis particeps existens: fortassis ab eo, q̄d ad heroas pertendat, nomen habens, quæ hæc sit quæ generosos ac strenuos celebrari faciat. nā ueteres corporis pariter & animi fortitudine insignes uocabant heroas, obq̄ id diuinis generi uidebantur participes, nec nouo rumore cōturbari posse apparebant. nam ob uirtutē attributa est deo appellatio, quæ Alcmenæ ac Amphitryonis sit filius. deinde cōtatu difficilia dei esse insignia, ex his quæ de heroe ad posteritatē uenerūt, fortassis leonis pellis & claua, ex prisca theologia, ad id relata sunt. siquidem quum in re bellica præstiterit, ac bonam terræ partem cum exercitu peragrarit, uerisimile esse nō existimarūt solo, ligno obarmatū obambulasse: sed his inter signijs deum post obitū ab his qui beneficium eius senserint, ornatū esse. nam utriusq̄ fortitudinis & generosi animi fuerit symbolū: etenim leo animi generositate antestat omnibus animantibus, at claua armorū est ualidissima. Adhæc sagittarius quoq̄ inducitur deus, eo quod nusquam non penetret telum, quodq̄ intentum quid habeat telorū impetus. Sed haudquaq̄ uerisimile est, Herculem his armis fretum, hostiū aciei occurrisse. nec temerē tradiderunt, Heben in uxore habere Hercule, pleniore mēte præditū. ut enim ad iuuenile. quid faciendū intensiores sint manus, sic seniorū mentes multo sunt meliores. Adhæc, reor ego illā apud Omphalē seruitutē in illū admodū cōcinne quadrare, declarantib. per hæc ueterib. debere etiā fortissimos uiros rationi subiugare seipos, & quæ ab hac decreta sunt exequi, etsi speculatione, ac rationali cōsideratione incidat mollius quiddā oraculi,

oraculi, quòd non aliud appellasse uidebimur quàm ὀμφαλόν, id est umbilicum. **A**  
 Porro duodecim illa certamina deo tribui possunt, quum neutiquàm ab hoc sint  
 aliena. quemadmodum etiam Cleantes fecit: nec putandum est ubiq; esse ratio  
 nis inuentorem senem.

De Apolline, & Diana.

**C**oncinnè ô fili, appellatur Sol Apollo, ac Luna Diana, atq; ob id ambos sa  
 gittiferos inducunt, lōgum illum radiorum iactum quodammodo adum  
 brantes. Vocantur autem, hic quidem Hecatos, hæc autem Hecate, quòd pro  
 cul lumen suum emittant: unde eos nō inepte longe iaculantes cognominarūt.  
 Verùm aliqui his nominibus Hecatos & Hecate aliam ascribunt etymologiam:  
 quòd uidelicet, qui hæc primò imposuerint, pro precibus his usi sint, precātes  
 ne ab his procedens malum appropinquet. interdum enim hi aerem corrumpere  
 re uidētur, & pestiferi influxus autores esse: ob id illis ueteres δῆς immolarunt.  
 Hinc poëta quum peste populus periret, introducit Achillem dicentem, quæ  
 rendum esse uatem, qui dicat: Cur in tantum iratus sit Phœbus Apollo. Atq; hu  
 ius rei gratia blandiendi formula putant dictam esse ἀρετὴν Dianam, quòd ἀρετὴ  
 μᾶς, id est sanos faciat: atq; Apollinem tanquam ἀφλύνουσα, id est liberantem nos  
 à morbis. In quam sententiam etiam ποιήων nominatus est, & medicus esse esse  
 uisus. Sunt etiam qui hinc Apollinem ἀπὸ τῆς ἀκλίνουσα, id est à perdendo atq; con  
 sumendo dictum asserant: nempe hunc esse qui mundi huius apparatus consu  
 mat, quòd sine intermissione humorem undecunq; auferat, atq; lunæ & ætheri  
 largiatur. ac fortassis ab eo, quòd densitatem ac constipationem substantiæ ex  
 tendat ac dissoluat: aut quòd etiā tenebras depellat, ut simpliciter dicatur. Pro  
 prie quoq; illos inducunt fratres sibi mutuò similes, ac conformi agitados mo  
 tu, & eandem omnibus in rebus habentes uim, & itidem ea quæ in terris sunt  
 nutrientes. Ad hæc etiam Apollo Mars esse fingitur: siquidem feruentior est ig  
 nis ac agendi uim habet. Porro Diana fœmina est, ut quæ obtusorem ac imbe  
 cilliozem habet potentiam. Deinde Apollo ætatem habet admodū iuuenilem,  
 qua ætate formæ excellentia etiam se ipsos uincunt homines: siquidem uisu est  
 pulcherrimus, quum purus sit ac splendidus. Ad hæc & alijs nō inepte in illum  
 utuntur, auricomum & indetonsum appellantes: quando quidē aureo est aspe  
 ctu, et sua puritate relinquit à se omnia. Deinde & Delium uocarūt, & Phangū,  
 eo quòd res per ipsum in manifestum agantur, & mundus illuminetur. ita ut eti  
 am Anaphæo Apollini templum erexerint, nempe qui omnia illustret. & huic  
 consentaneum est, quòd Delum & Anaphen illi sacras fecerunt, atq; ob id uati  
 cinandi artem ac dictam rerum declarationem illi tribuerunt: ac quòd Delphis  
 inuentum est oraculum, cognominarunt Pythium, eo quòd huc confluentes  
 mortales πυνθάνονται, id est sciscirentur ea, quæ ad se spectent. Est etiam hic locus  
 dictus terræ umbilicus, non quòd dimidium sit eius, sed à reddito in eo uatici  
 nio, quòd Omphæ græce dicitur. Porro à λόφοις, id est incuruis & obliquis existi  
 tibus oraculis, λοφίας est nominatus: aut propter obliquitatem itineris, quòd per  
 zodiacum circulū faciat. Ceterum Musicus & citharædus inducitur, quòd  
 cōcinne & decore omnem mundi partem pulset, moueatq; & se socium omni  
 bus partibus adiungat, nulla eius dissonantia in rerum natura cōspecta, sed tem  
 porum ad se mutuò symmetriam in summo (nō secus ac si ad numerum) seruet  
 & animalium uoces, ipse nimirum aliorum corporum sonus existens: ac per se  
 siccitatem, quo facilius ad auditum uox ueniat, præstet. Et hinc Musarum dux  
 & custos uocatus est, & Musis colludere putatur. nā ut ait Hesiodus: E' Musis  
 & lōge iaculante Apolline, Viri poëtæ sunt terrestres reges. Et hæc ob causam  
 est illi cygnus sacer, qui canendi suauitate & corporis nitore reliquis auibus an  
 testet. At à coruo abhorret, quòd colore sit inauspicato. & è lauro illi corona ne  
 ctitur, quòd tractabilis ac semper florens sit planta. ac facile quoq; aduritur, &  
 ad purgationem peculiarem quandam uim habet: itaq; non inscite purissimo  
 ac

ac maximam urendi uim habenti Deo attributa est. aut fortassis nomen eius quodammodo *επε τῆς διαφαινεύσεως* deductum, effecit ut accommoda ad uaticiniū uideretur. Cæterum tripos ob plenitudinē ternarij numeri ei datus est, deinde etiam à tribus æquidistantibus circulis, quorū unum quidem secat sol, anniuersarium motum conficiens, ac duos pertingit. Adhæc, quum grassante peste, ut in omnibus uideretur, armenta pascat, & continuò eadem ab initio corrumpat peste, ei gregis custodiam tribuerunt, Lycium & Lupicidam appellantes. Nec temere Agyeus uocatus est, utpote in uis collocatus. nam exortas has irradiat ac lumine implet: ita ut illi contrarium dictum sit, Occidit sol, & obscurabantur omnes uitæ. Etiam Leschenoriū appellant illum, quòd diem tractandis nugis ac mutux conuersationi exhibeat, ac noctem depellat. Deinde Pæana, aut per antiphrasin, deprecando ne morbos immittat, neq; corrumpat spiratū à se aera: siue quòd reuera corporis sanitatis author sit, ob sanam aeris temperiem.

## De Aesculapio.

Vt iterum ordine rem exequamur, Aesculapiū ex Apolline natum esse dicebant, qui mortalibus medendi artē ostendisse uisus est. nec id certè mysterio uacare æquū fuerit. Dicitur autem est Aesculapius, quòd ad mortem uergentem inclinationē reiciat atq; repellat. obq; id illi draconē appingunt, quòd quiddam huic ne utiquam diuersum patiantur qui medendi arte utuntur: idq; hac de causa, quia è morbis reuiuenscant, ac senectutem exuant: simul etiam quum attentionis signum sit draco, qua plurimū opus est in re medica. Cæterū baculus huiusmodi rei symbolum esse apparet, quòd nisi tali cura erigamur ac confirmemur, continuò ad imbecilliores ualitudinem æquo citius prolapsuri simus. Dicitur quoq; Chiron enutrisse Aesculapium, & in medicæ artis speculationibus Aesculapij Hepeonem, nomine haud quaquam ociose in fabulam assumpto: nempe quòd innuat turbationum sedationem per suauem medelam induci.

## Scorsum de Diana.

Diana Lucifera est nominata, quòd suum splendorē iaculetur, ac circumfusum aërē quoddammodo illuminet, idq; in plenilunio. Deinde Dictyna illā uocant, quòd huc suos deiciat radios: nam *δίνειν* iacere significat. aut quòd in omnē terræ angulum suam uim exerat. Cæterū uenatoriam ipsam & ferecidam & cervos figentē & monticulam inducunt: idq; aut quòd in feras uertere cupiant ab hac procedens malum aut quòd noctu maximè appareat: siquidem noctu altum ubiq; silentium, quemadmodū in syluis ac desertis locis est, ita ut in huiusmodi locis uideri poterit oberrare. extra hoc, quòd commentū sint illam arcu insignem semper uenari. Cui concinit & illud, quòd huic canes sacros esse putarint, qui ad uenatū accommodi sunt, ac ad custodiam & ad latratum nati. Atqui uenatrix uisa est, quòd non desistat nunc persequendo, nunc iterum fugiendo solem. deinde in zodiacū transgrediatur, ac signa celerius transeat, quū etiam uelocitate uenatrici non dissimilis sit. ac quum maximè terræ uitium sit sidus, in montium uerticibus eam uersari perhibebant. Triformis autem (nam eadem est quæ Hetate dicitur) inducitur, quòd tribus formis ad plenitudinem redigatur luna: nempe quum curuata est in cornua, & quū in orbem sinuata. Et tertio alium quendam habitum eam fingunt assumere, iam penè exacto mense: nunquam enim impletur circulus. Hinc etiam est appellata Triuia, ac triuioiū custos est habita, quòd triplici modo mutetur, per animalia incedens. Porro sole interdiu solum apparente, hanc autē noctu & tenebris lucentem & incedentem nocturnā, & noctiuagam, & terrestrem uocarunt: ac sub terrestribus dijs sacra facientes, eam quoq; cum illis honorare inceperunt. & adfectū est, in morē inferorum hanc contaminare, & etiam contaminari. quin eam ueneficis opitulari credunt. ac his quoq; additum, est illam luctu & cæde gaudere: unde nonnulli moti sunt, ut sacrificijs absurdis, nempe cede humana, illā placarent. Deinde illi

de illi trigla, id est mulum piscem, sacrum fecerunt, idque ob nomen. Nec ullam aliam ob causam dicta est in uis uersari, quam qua Apollo & Iupiter. Videtur quoque multis eadem esse haec & Lucina dicta, quasi ελουμένη, id est currens incessans per terram: quam precantur sibi uenire matrem ac zonifoliam parturientes, nempe cui in promptu est, contractum ac arctum sinum dissoluere, atque allevare parientis dolores. Ad haec plures Lucinae traduntur fuisse, qua ratione etiam plures Amores: diversi enim mulierum partus sunt, non secus atque amantiū cupiditates. Deinde fulgens Luna foecundat, quae concepta sunt: atque huic in manu est, praestare ut uel crescant, uel pereant, uel manifeste laborent. Desinas itaque mirari, si ueteres alia sententia Dianam incorruptam, nec quicquam puritate soli inferiorē putarint: at alia, parturientibus propitiam, quum in huius sit facultate, nascentia facili partu in lucem promere. Deinde iterum alia ratione horrendi ac mali quid habere, quemadmodum de Hecate diximus.

## De Inferno.

At postremo animas accipientem aera, αἶθρῳ uocarunt, ob tenebras (ut ipsi quidem censebant) quum prorsus nobis disparuerint, qui eò sub terram concesserunt. Porro mutatorē uocarunt, quin et Clymenos dicit, quod ipse κλυμενος, id est auditus author sit: siquidem nihil aliud est uox, quam percussus aer. Deinde per fastigium, eum beneuolum ac bonum consultorem uocarunt, ut qui rebus humanis bene consulat: quum huius opera laborum ac curarum requies nobis superinducatur.

## Comus.

Daemon est Comus, a quo mortalibus καμάζειν, adstat in thalami foribus aureis, ut puto. Tarda autem ac difficilis ipsarum comprehensio, ac cognitio, quod in tenebris sint. nox enim non a corpore, sed a tempore picta est. Vestibula autem sponso admodum feliceis in lecto iacere indicant. & Comus iuuenis, ad iuuenes accedit, mollis, nec adhuc ephebus, praeter uino rubicundus: & quod ebrius sit, rectus dormiens. Dormit autem, faciem quidem in pectus deiciens, et gutturis nihil ostendens, sinistram uenabulo sustinens. Sed manus sustineri arbitrata, soluitur. & profecto is exprimitur affectus, qui in dormiendi exordio accedit, cum nobis somno blandiente, cogitatio in eorum transit obliuionem quae continet. unde & quae in dextra est facula, manum praeter somno languentem effugisse uidetur. Sed Comus metuens cruri adhaerentem ignem, sinistram quidem tibiam in partem dextram, faculam uero ad sinistram transfert, ut ignis uaporem declinet, ab exposito genu manum arcens. Faces autem debentur quidem a pictoribus his, qui in uigore sunt aetatis constituti: & absque his caecutiunt picturae. Como uero paululum facie opus est nuenti, & a capite umbram trahenti. Verum ceterae corporis partes exacte effictae sunt, eas illustrante atque in lucem educeute facula. Rosarum autem corona laudatur quidem, sed nequaquam a specie. Flauis enim ac caeruleis si contigerit coloribus florum imagines referre, haud magnus est labor. Ceterum ob coronae laxitatem ac molliam laudetur oportet. Commendo et rosarum rosidum, ipsasque cum odore pictas assero. Quid reliquum est Comi? Quidnam aliud, praeterquam lasciuientes. nonne crotala, strepitusque intonans, ac uox enormis te petit? Lampades quoque sublucent, unde & lasciuientibus quae ante pedes habent, uidere, & a nobis uideri licet. Multus autem populus simul accersit, & mulierculae cum uiris incedunt, & calciamentum extat, & praeter peculiarem cingunt consuetudinem. nam Comus et mulieri uirum agere, & uiro stolam induere muliebre, muliebriterque incedere permittit. & coronam non amplius floridam, sed ipsarum quod capitibus concinnatae sint, ablata est hilaritas, cum per luxum ac lasciuiam currant. Florum enim libertas manum auersatur, utpote quae eos ante tempus flaccidos reddat. Plausum etiam quendam imitatur pictura, cuius maxime indiget Comus. Nam dextra, contractis digitis, subiectam sinistram ad clauum plectit, ut manus cymbalorum more percussae consonae fiant.

## Fabula.

**A**D Aesopum fabulae proficiscuntur (quod ipsarum sit studiosus) eum diligentes. Nam & Homero quidem curae fuit fabula, & Hesiodo, nec non & in Lycamben Archilocho. uerum humana omnia ab Aesopo sub fabularum inuolucro conficta sunt, & rationis causa feras orationis particeps fecit. Etenim auaritiam demolitur, contumeliamque ac fraudem abigit. Et haec leonem ac uulpem & per Iouem equum agere inducit. Et ne testudo quidem muta, sub quibus humanarum rerum peritiam pueri percipiunt. Aesopi itaque causa probatae fabulae, ad sapientis fores accedunt, uittis ipsum oleaginoque ramo coronaturae. Ipse autem aliquam (puto) contexit fabulam. Oris enim risus, oculique in terram dimissi, id praesferunt. Nouit fabularum cogitationes, relaxato indigere animo. Philosophatur autem pictura, & circa fabularum corpora. feras enim commiscens, Aesopo choream constituit, ab illius scena confingens. Chorea autem princeps, picta est uulpes. Nam haud secus Aesopus in plurimis argumentis ministra utitur uulpe, ac Dauid comedia.

FINIS.

ALBRICI PHILOSOPHI DE  
DEORVM IMAGINIBVS  
Libellus.

## De Saturno.



**S**aturnus primus deorum supponebatur: & pingebatur, ut homo senex, canus, proluxa barba, curuus, tristis, & pallidus, tecto capite, colore glauco: qui una manu, sed dextra, falcem tenebat, & in eadem serpentis portabat imaginem, qui caudam propriam dentibus comordebatur. Altera uero, scilicet sinistra, filium paruulum ad os applicabat, & eum deuorare uidebatur. Qui iuxta se habebat filios, Iouem scilicet, Neptunum, Plutonium, & Iunonem. quorum uirilia Iupiter amputabat. Ante quem erat mare depictum, in quod Iupiter dicta uirilia abscissa proiciebat; de quibus Venus puella pulcherrima nascebatur. Iuxta autem ipsum Saturnum erat imago Opis uxoris suae, in cuiusdam similitudinem matronae depicta: quae aperta manu dextra, opem omnibus uelle dare praetendebat: panem uero manu sinistra pauperibus porrigebat.

## De Ioue.

**I**upiter Saturni filius, cui coelum & coeli regnum in sortem cessit, pingebatur in throno eburneo, in sua maiestatis sede sedens: sceptrum regium in manu tenens, scilicet sinistra: ex altera uero, scilicet dextra, fulmina ad inferos mittens. & Gigantes repressos fulmine, tenens sub pedibus, & conculcans. Iuxta eum uero quaedam aquila, quae uolans inter pedes suos quendam pulcherrimum iuuenem, scilicet Ganymedem raptum portabat, habentem in manu craterem, ut Ioui poculum propinaret.

## De Marte.

**M**ars tertius deorum dictus est: qui & tertius in ordine planetarum, atque stella eius. taliterque in sua imagine pingebatur. Erat enim eius figura tanquam unius hominis furibundi, in curru sedens, armatus lorica, & ceteris armis offensiuis & defensiuis. qui & galeam habebat in capite, & flagellum in manu portans, accinctusque mucrone. Currus uero eius ab equis rabidis trahi uidebatur. Ante illum uero lupo quem portans pingebatur, quia illud scilicet animal ab antiquis gentilibus ipsi Marti specialiter consecratum erat. Iste enim maior est, id est mares uorans, eo quod bellorum deus a gentibus dictus est: & quia Romani fratres geminos, primos urbis fundatores, scilicet Romulum & Remum, Martis filios esse finxerunt, quorum Romulus Remum interfecit: ideo

sub eius curru idem Romulus depictus est, qui fratrem Remum occidebat.

De Apolline, siue Sole.

**A**pollo quartus deorū est: quia Sol, qui dicitur Apollo, inter planteas quarum orbē tenet in cœlo. Iste pingebatur in specie impuberis iuuenis, nunc facie puerili, nunc iuuenili, semper imberbis, nunc autē in cana diuersitate apparentis: licet rarō tali facie esset formatus. Iste super caput portabat tripodem aureum. In dextra uerō manu habebat sagittas, arcum & pharetram. In sinistra autem citharam tenebat. Sub pedibus eius depictum erat monstrum terrificum, cuius corpus erat serpentinū. tria quōque habebat capita, scilicet caninum, lupinum, & leoninum. quanquam inter se forent diuersa, in unum tamen corpus coibant, unam solam caudam serpentinam habentia. Coronam uerō capite gestabat Apollo, duodecim lapidum preciosorum. Iuxta autem illum erat uiridis laurus picta, & coruus niger desuper uolitans pingebatur, auis scilicet ipsi deo consecrata. Sub lauro uerō, nouem Musæ choream faciunt: & circa Apollinem cantus melodiam promunt. A longē uerō, Python serpens maximus pictus erat, quem sagitta una Apollinis per medium transigebat. & erat Apollo inter duo iuga montis Parnasi sedens, de quo & fons Castalius scaturiebat.

De Venere.

**V**enus quintum tenet inter planetas locum: propter quod quinto loco figurabatur. Pingebatur Venus pulcherrima puella, nuda, et in mari natans: & in manu sua dextra concham marinam tenens atque gestans: rosisque candidis & rubris fertum gerebat in capite ornatum, & columbis circa se uolando, comitabatur. Vulcano deo ignis, rustico turpissimo, in coniugium erat consignata, qui stabat ad eius dextram. Et coram ipsa tres astabant iuuenulae nuda, quæ tres Gratia dicebantur, ex quibus duarū facies uersus nos aduersæ erant, tertia uerō dorsum in contrarium uertebat. Hinc et Cupido filius suus alatus & cæcus assistebat, qui sagitta & arcu, quos tenebat, Apollinē sagittabat: propter quod deos contra se turbatos timens, ad Martis gremiū fugiebat. Cui & illa adulteri crimine familiaris reperta est.

De Mercurio.

**M**ercurius sextus in ordine planetarū, sicut et alias ab antiquis gentilibus luerunt. Erat enim ipsius signum homo unus, qui in capite & in talis alas habebat: in manu autem sua læua, uirgam tenebat, quæ uirtutem habebat soporiferā, & quæ erat serpentibus circumsepta. & gladium curuū, quem Harpen hominē uocabat: fistulam quōque de calamo factam Syringe ad os suum ponebat, dextra sonans, galerum quoque seu umbellam capite deportabat. Coram ipso autem erat gallus, sibi peculiariter consecratus. Ab altera uerō parte erat Argus, cuius caput & facies plena erat oculis, qui coram eo iacebat decollatus. Iste ergo dicitur deus mercatorum, & deus furtorum: & ideo ab alio eius latere depicti erant mercatores cum aliquibus mercibus: et latro, qui ipsi mercatori perā abscondebat. Eloquentia autē in fistula designatur, qui de uiro in foeminam, & de foemina in masculum se mutabat, cum uolebat: & ideo pingebatur cum utroque sexu. De albis uerō nigra, et de nigris alba faciebat, quod ostenditur per eius pileum semialbum & seminigrū. Aliqui uerō eum capite canino pingebant: ideoque & lanceam pro uirili, & collum pro muliebri sexu tribuerunt.

De Diana.

**D**iana, quæ & Luna, Proserpina, Hecate nuncupatur, ultima inter planetas est, propter quod ultima ponitur in numero fictorum deorum. Ipsa ergo pingebatur in specie unius dominæ, coma dissoluta, quæ arcum tenebat & sagittam. ceruos quoque cornutos in uenatione insequi uidebatur: circa quam, siue ad eius latera, erant chori Dryadum, Hamadryadum, Naiadum, & Nereidum: & chori nympharum, sylvarum, montium, fontium & marium, cum choris & Satyrorum cornutorum, qui dii dicebantur agrorū. Et nauicula possit

post ceros cum homine nauigante & uelificantē in mari erat figurata.

De Minerua.

**M**inerva dea sapientiæ ex cerebro Iouis nata: quæ alio nomine Pallas dicta est. Hæc enim pingebatur à poëtis in similitudinem unius dominæ armata lorica, & gladio accincta. cuius caput uiri decinctū circum erat, ipsamq; castis cum crista desuper detegebat. ipsa autem lanceam tenebat in dextra: in sinistra uerò scutum crystallinum habebat, quod caput Gorgonis à ceruice serpentibus monströse continebat. Hæc igitur oculos habebat splendidos triplici colore. pallium induebat distinctum aureo, purpureo & cœlesti. iuxta se habebat oliuam uiridem pictam: desuper auem, quæ dicitur noctua, uolitantem.

De Pane.

**P**an ab antiquis diebus fuit deus naturæ, et in similitudinem naturæ uniuersalis fuit ab eis taliter figuratus. Pingebatur homo cornutus cum facie rubicunda: in cuius pectore stellarum plurium erat forma. Pellis eius in parte pingebatur stellata. Femora autem habebat denudata cum herbis & arboribus prodeuntibus ex ea: & in ore eius fistulam septem calamorū tenebat, quam digitis pulsare uidebat. Pedes quoq; & crura caprina habebat. Cum Amore uerò pingebatur luctam habuisse, qui ab ipso Pane uictus erat: ideoq; idem Amor iuxta eum, quasi ad terram prostratus, iacebat.

De Plutone.

**P**luto Saturni filius, dictus est ab antiquis deus inferorum et regnorum, terrarum, et animarum iuste decedentium. Credebant enim antiqui, omnes animas ad inferos descendere, ibiq; cū Plutone in caligine perpetua remanere. Quapropter ipsi Plutoni, id est inferno, uel ipsi uirtuti diuinæ inferna gubernanti talem imaginem depinxerunt, quem & tenebrarū principem esse uoluerunt. Erat enim imago eius, homo terribilis in solio sulphureo sedens, sceptrum regni in manu tenens dextra: sinistra, animam constringens. cui tricipitem Cerberum sub pedibus collocabant, & iuxta se tres Harpyias habebat. De throno autem eius sulphureo quatuor flumina manabant, quæ scilicet Lethum, Cocytū, Phlegethontem, & Acherontem appellabant, & Stygem paludem iuxta flumina assignabant. Iuxta Plutonium inferorū regina Proserpina sedebat cum facie fusca & terribili, quæ Plutoni coniugi à sinistris assidebat. Erant autem Furie tres horribiles, uenenatis serpentibus crinitæ, quæ homines furere faciebant, quæ Alecto, Tisiphone, et Megera dicebantur. Parce seu fata sic dictæ per antiphrasim, eo quod nemini parca nt, tres erant, Domicilæ sorores: quarū una tenebat colum, et nebat, altera fluuoluebat, tertia illud rumpebat: et istæ, Cloto, Lachesis, et Atropos uocabantur. Harpyiæ uerò, aues erant rapacissimæ, cum facie uirginea: quæ, Aello, Ocypete, et Celæno uocabantur.

De Iunone.

**I**uno posita est in similitudinem aëris. Antiqui enim ipsam Iouis, id est ignis Iuxorem & sororem dixerunt. Iridem & Nymphas eidem attribuerunt. cuius imago taliter pingebatur. Erat enim fœmina in throno sedens, sceptrū regium tenens in dextra eius, caput nubes tenebant opertum supra diadema quod capite gestabat. cui & Iris sociata erat, quæ ipsam per circuitum cingebat: nunciamq; Iunonis Iridem populis appellabant. Ideo iuxta ipsam Iridem ancillam paratam ad obsequium dominæ figurabant. Pauones autem ante pedes eius lambebant: quia à dextris & à sinistris dominæ stabant, auesq; Iunonis specialiter uocabantur. Mulier erat filium pariens: quia ipsa Iuno partibus præesse dicebatur. quæ & Mercurium dicitur lactasse.

De Cybele.

**C**ybele mater deorum, fuit dicta terra: quam & deos genuisse dixerunt ueteres, & gigantes. cui antiqui philosophi talem imaginem depinxerunt. Erat enim uirgo fœmina in curru sedens: lapidibus preciosis, & metallorum



diuerforum uarietate uestita. Itaque mater deorum extitit, & gigantum. Irata enim Terra contra deos, Titanas dicitur parturisse. Erantque gigantes pedibus serpentinis: de quibus fuit unus Titan, qui etiam Sol dicitur. Sed quia iste contra deos nihil fecit, sicut alij fratres, ideo alijs detrufis, hic solus in sua deitate permansit. Currus autem Cybeles a leonibus trahitur, coronamque turritam in capite gestare dicitur. Pingitur iuxta eam in curru Atys puer nudus, quem illa amasse dicitur, & nimio zelo castrasse: & sic illi uirilium pingitur amputare.

De Aeolo.

**A**Eolus autem in deorum numero computatus, & qui uentorum deus dicitur est. cuius talis erat imago depicta. Stabat enim in antro, linea ueste indutus & praecinctus, tenens sub pedibus flabra, instrumenta fabrilium. In manu autem utraque tenebat cornua: quae ori admouens, ea sufflare, & ab uno quoque cornuum sex uentos emittere uidebatur. Et quia luno ei regnum dedisse fingebatur, a dextris ei luno stans septa nube, eius capiti coronam imponebat. A sinistra uero eius Nympha seminuda in aqua, quam ei coniugem eadem luno dicitur dedisse,

De Iano.

**I**anus uero in deorum numerum acceptus est: cui omnis rei initium & finem tribuebant. Hic autem taliter figurabatur. Erat rex homo, sedens in throno fulgenti radijs circumquaque, qui duas facies habebat: quarum una ante se, altera post se respiciebat. Iuxta illum quoque erat templum, & in manu eius dextra habebat clauem, qua templum ipsum aperire se monstrabat. In sinistra uero habebat baculum, quo saxum percutere, & ex illo aquam producere uidebatur.

De Vulcano.

**V**ulcanus deus ignium, pingebatur similitudine fabri, deformis, & claudis, malleum in manu tenentis, & deorum impulsu de caelo in terram decidisse figurantur. Ipse quoque sic expulsus, fulmina in terris Ioui parere dicebatur, quae ad caelum Iouis ipsius aquila deferbat. Ideoque iuxta ipsum Vulcanum, depicta erat officina, & aquila parata ad fulmina deferenda.

De Neptuno.

**N**eptunus deus aquarum, & praecipue maris, depingebatur ad modum cuiusdam numinis mare gubernantis. Erat enim eius imago, homo nudus in mare natans, ab umbilico supra aquas imminens, & tridentem pro sceptro regio manu tenens: quo saxum quoddam percutiens, aquor quoddam acerrimum producebat. De mari uero plurima flumina manare uidebantur. Greges item illi Tritonum circa se a mari natantes prodibant, & regem aequoris honorabant. Sunt autem Tritones pisces, qui tubas ore portant, quibus intonare se ostendunt: ideo aliqui gentilium ipsos marina quaedam monstra dicebant.

De Vesta.

**V**esta dea ignis, scilicet diuini, in collegio deorum annumerabatur. Hanc Iouis fuisse nutricem, & eum suo gremio sustentasse, antiqui dicebant: quam etiam taliter figurat pictura. Erat enim templum latum et spaciosum, cum ara in medio. circa quam ex utroque latere erat ignis accensus, qui perpetuo seruabatur, quem extinguere nullatenus fas erat. & ideo ad huiusmodi mysterium erant multae Vestales uirgines deputatae, quae & ipsae ibidem depictae ab utraque parte ignem fouere uidebantur. Supra pinnaculum autem templi depicta erat ipsa Vesta, in formam uirginis, infantem ipsum Iouem suo sinu fouens.

De Orpheo.

**O**rpheus uir fuit magnus ingenio, & eloquio perfulgens, eruditissimus philosophiae, & artium disciplinae: qui homines irrationabiliter uiuentes, ex feris & immanibus fecit mites & mansuetos, & moribus composuit. Unde & bestias quascumque, uolucres, fluuios, saxa & arbores, cithara sono dicitur mouisse. qui

uisse. qui & Eurydicem nympham eodem mulcens sono, in coniugem habuit quam à serpente percussam & occisam, descendens ad inferos, citharæ sono dulcissimo Plutone placato, dicitur redemisse: ea lege, ne eam auersus respiceret, donec ultimum limen inferni excederet. Quam legem ut praterit, uxorem retentam amisit. Iste igitur in numerum deorum consecratus, taliter pingebatur. Erat homo in habitu philosophico, citharam manu pulsans. Ante eum erant diuersa animalia ferocia, quæ pedes eius lingebant, scilicet lupi, leones, ursi, serpentes, aues diuersæ circa eum uolitantes, montes & arbores deflectentes uertices suos: qui & uxorem se sequentem conuersus aspiceri uidebatur, sed eam inferi retinebant.

## De Baccho.

**B**acchus filius Iouis inter deos connumeratus est, quem uinum, & uini deum esse dixerunt. Attendentesque uini uirtutem & proprietatem, illum uti deum in natura coluerunt, & eidem huiusmodi imaginem esse depinxerunt. Erat enim imago sua facie muliebri, pectore nudo, capite cornuto, uitis que coronato, qui super tigride equitabat. Iuxta ipsum autem erant imagines trium animalium, scilicet simiæ, porci, & leonis, quæ pedem unius uitis circumire uidebantur. Ob cuius umbram Bacchus equitabat, uitisque racemis erat plena. Ipse uero una manu tenebat poculum, scilicet sinistra: altera uero, scilicet dextra, in eo uuæ racemum extricabat.

## De Aesculapio.

**A**esculapius dictus est filius Apollinis, qui deus medicinae & medicorum putabatur. Eius imago, erat homo quidam, cum barba ualde proluxa, indutus habitu medici, sedens: in cuius sinu erant pyxides unguentorum, & alia instrumenta ad medicum pertinentia. cuius manus dextra barbam tenebat, sinistra uero baculum cum serpente gestabat intorto.

## De Perseo.

**P**erseus etiam filius Iouis inter deos annumeratus est: qui rex Asiae diues & præpotens, qui & nauibus multas regiones transiuit, & Aphricam debelauit, qui & tres sorores illud regnum tenentes sua sapientia occidit, quæ Gorgones dictæ sunt: quæ unum solum oculum habentes, homines se aspicientes uertebant in saxa. Hic enim tali imagine figurabatur. Erat homo iuuenis alatus & uolans, quasi nauis discurrens, & alarum utens uolatu. cui assistebat Minerva, sapientia dea. Hic uero armatus, crystallinum scutum ante oculos deferens, telo falcato tres foeminas uirgines, scilicet ipsas Gorgones, decollabat, Sthenyonē, Euryalem & Medusam: et hæc post habebant homines semiconuersos in lapides. Hic caput Medusæ ablatum in hasta deferre uidebatur. de sanguine uero Gorgonum equus alatus, nomine Pegasus, nasci uidebatur: qui ungula terram fodiens, fontem erumpere faciebat, qui Castalius dictus, Musis ad potum productus est.

## De Hercule.

**H**ercules Iouis filius dictus est, quem in deorum collegio antiqui acceperunt, propter eius quasi innumeras probitates, quæ inferius per singulas depictæ sunt. Hercules enim herocleos, quod est uirorum gloria fortium. Prima igitur eius uictoria notabilis fuit, quando in nuptijs Centauros ibidem existentes & inebriatos, qui dominas inuitatas uolebant uolenter opprimere, claua pro maiori parte macrauit, unde reliqui timore perculli fugerunt. Centauri enim, qui dicunt esse semihomines et semiequi, denotant homines carnali concupiscentia facti, ut bestia, qui uirtute animi superant. Secunda uictoria Herculis notabilis fuit, quia ipse pugnasse cum leone, ipsumque claua macrauit, et interempto pellem abstulisse dicitur. quo deinde spolio incessit semper indutus, in signum uictoriae perceptæ. In quo etiam ostentat animi fortitudo, contra quam nulla

uis corporea præualet, quæ semper spoliū leonis, id est uim uirtutis defert. <sup>A</sup>  
 Tertia Herculis fortitudo est, de qua sic scribitur: Admetus Pheræorum rex  
 Alcestim habuit coniugem: & dum infirmaretur ad mortem, Apollinis misera-  
 tionē inuocauit. cui sic respondit, nil in hoc ei posse præstare, nisi aliquis de pro-  
 pinquis eius se pro illo mortī uoluntariē offerret, quod uxor eius libenti animo  
 fecit, & se ipsam interemit. Quod Hercules prospiciens, & mulieris tantæ fidei  
 compassus, ad inferos descendit, & Cerebrum tricipitem sibi ad ostium infer-  
 ni resistentem, triplici uinctum catena, uidelicet singula singulis faucibus intor-  
 ta, ab ostio abstraxit, et Alcestim ex inferno reduxit. In quo denotatur, quia ra-  
 tio & uirtus animi omnes cupiditates & uitiā terrena deuincit, & maximē uitiū  
 gulæ, quod habet tria capita: eo quod gulolitas tria exigit, scilicet abundantia  
 quantitate, assidua tempore, grata faucibus uoluptate: quæ omnia uirtus supe-  
 rat. et siquid ex infirmitate animi deuictū fuerit, etiā ab inferis abstrahit. Quar-  
 ta fortitudo Herculis scribitur, qua dicit Hesperides spoliasse, quæ fuerant At-  
 lantis regis Africæ filia. Hæ hortum habebant, in quo erant mala aurea Ve-  
 neri cōsecrata, ad quorum custodiam draco nunquam dormiens positus erat.  
 Quæ poma Hercules abstulit, occiso dracone. Nam uirtus animi non potest  
 fructum capere uirtutum, nisi malicia prius interimatur, quæ iugiter uigilat in  
 custodiam uiciorum. Quinta Herculis fortitudo est, qua hydram serpentem  
 occidisse legitur. Fuit autem hydra, iuxta fabulam, in Lerna palude: cui uno ca-  
 so capite, duo excrecebant. quam dum Hercules gladio uincere non posse se  
 cerneret, occasione iam dicta, capitum excrecentium, igne circa eam apposto  
 illam exussit. In quo intelligitur, quod lacus fuit Aemoniæ, cuius aquæ uicinas  
 ciuitates uastabant: Hercules uerò multa uicina loca in circuitu exussit, & sic a-  
 quæ clausit meatus. Nā & hydra ab hydor, quod est aqua, ducta est. Sexta ui-  
 ctoria eius est, quam obtinuit de Acheloo: de quo fabulose dicitur, quod hic A-  
 chelous filius fuit Thetidīs deæ aquarum: cui mater concesserat, ut cum aduer-  
 sario pugnans, quamcunque formam uellet sumeret. qui contra Herculem se-  
 cum pugnaturum formā tauri syluestris induit: cum quo diu Hercules pugna-  
 do, ei tandem cornu dextrum euulsit, quod et Copiæ deæ diuitiarum dedicauit.  
 Sed cum Achelous ad fluuium bibiturus accessisset, uidens in aquis sibi abla-  
 tum cornu, seipsum in flumine præ dolore suffocauit. In quo intelligitur, quod  
 Hercules fluminis, qui dicitur Acheolus, & cuius eruptiones non modicè a-  
 gros obruebant, dum alterum eius alueum exiccasset, sua industria fertilem  
 reddidit regionem, & sic fructuum copiam præstauit. Septima Herculis for-  
 titudo est, de qua sic scribitur. Erat in Italia quidam latro, nomine Cacus, qui  
 dum Hercules ad Italiam deuenisset, & ab Euandro rege officiose receptus es-  
 set, bobus aduectis ex Hispania, Geryone perempto, dum Hercules boues in  
 pascuis custodiret, & somno oppressus dormiret, Cacus eo dormiente securus  
 exiens de spelunca, in qua latebat, plures ex bobus rapuit: quos per caudam  
 auersos capite traxit, ne ex rectis eorū uestigijs humo pressis, quò ducti essent,  
 deprehendi posset: quin potius illos abijisse uideretur. Verum excitatus Her-  
 cules, et furto comperto, uestigia uersa decernens, eaquē insecutus ad antrū per-  
 uenit, & Cacuū suis cū bobus latitantem reperit: quem fumum & nebulam eru-  
 ctantem claua peremit, bouesquē redemit. Moraliter autem, Cacus malus in-  
 terpretatur: qui latet in spelunca, quia nunquam malitia liberæ frontis est.  
 Hercules autē, id est uirtus, malos interficit, & sua uendicat. sed Cacus fumum  
 & nebulam emittit, quæ uisui nocent: quia malitia semper occultas deceptio-  
 nes molit. Octaua Herculis uictoria scribitur, qua alium malū nomine Diome-  
 dē mastrauit: qui hospites aduenas benignè recipiebat, et illis hilariter ministra-  
 bat, uinoquē condito inebriabat: dumquē graui somno essent oppressi, illos occi-  
 debat, & equabus suis in pastū præbebat. Quo comperto, illuc Hercules acces-  
 sit, & illum claua peremit, ipsumquē in pastū eisdē suis equabus apposuit. In quo  
 notatur,

notatur, qualiter uirtus omnium maculam superat, & eadem pœna punit uitiũ in quo delinquit. Nona Herculis huiusmodi scribit uictoria: Anteus erat gigas, filius Terræ: cui mater concesserat, ut quotiens terræ prostratus occumberet, uiribus duplicatis exurgeret. Cum hoc Hercules pugnans in lucta, eumq; bis prosternens, comperuit illum exurgere fortiorẽ. unde illum brachijs apprehendens, eleuatum à terra cõstrinxit ad pectus: & tam diu tenuit suspensum, donec deficiens expiraret. Ponitur autem Anteus sub forma libidinis, nam *αιτιον* Græcè, Latine contrarium sonat. Et nascitur libido de terra, quia de carne concepta. & tactu terræ fortior reditur: quia libido tactu ualidior excitat. Sed à glorioſa superatur uirtute, quia denegato tactu, ad altiora uirtutũ mens eleuata, libidinis concupiscentiam extinguit. Decima uictoria eidẽ Herculi ascribitur de apro. Erat enim aper terribilis in regione Calydoniæ, qui non solũ segetes deuastabat, sed occurrentes homines dentibus lacerabat. Contra hunc procedens Hercules, & diu cum eo pugnans, illum tandem claua maclauit: & quem plaustrum iugatis bobus trahere nequiuit præ magnitudine, subiectis humeris, ipsum in ciuitatem omnibus mirantibus detulit. In quo similiter notatur animi uirtus, quæ omnia superat & uincit. Undecima uictoria est, qua de Geryone rege Hispaniæ triumphauit. De quo scribitur, quod ipse Geryon habebat canẽ bicipitem, quo omnes superabat. Hunc Hercules (ut fingitur) olla ærea pugnans deuicit, cui adhibito cane, cum etiam diu pugnaſſet, canẽ occidit, & regnũ Geryonis obtinuit. In quo notatur allegoricè, quod dictus Geryon duorum capitum canem habuit, quia terrestri & nauali prælio plurimum potuit. Ad eum Hercules olla ærea uectus accessit, quia nauem habuit fortem in qua nauigauit, armis æreis munitam, cuius canem occidit, quia potentiam eius committit terra & mari, eiusq; obtinuit regnum. Duodecima & ultima Herculis fortitudo legitur talis. Fuit quidã gigas Atlas nomine, in Mauritania, in monte altissimo cœlum ipsum contingente: qui cœlum, ne caderet, humeris sustentabat: et sidera, si quæ cadebant, malleo fixa, cœlo reponebat. Quem cum accessisset Hercules, ille qui audierat de fortissimis illius uiribus, rogauit eum ut quia fessus erat cœlum sustinendo, ipsum aliquanto iuuaret, donec quiesceret, quod Hercules libenter annuit, & humero supposito, cœlum sustinuit. In quo intelligitur, quia ipse Atlas astrologus peritus fuit: et ideo cœlum dicitur sustentasse, & sidera cadentia cœlo reposuisse. Hercules etiam fuit astrorum artis multum edoctus, qui scientiæ comprehendendæ plenus gratia ad ultimos terræ fines accessit: & cum eodẽ Atlante de scientia conferens, illum in aliquibus iuuuit, opeque impendisse fertur ad cœlum sustentandum.

## De Cerere.

Ceres dea inter omnes deos deasq; ueterum ultimo in ordine posita est: eo quod eius suffragium omni humanæ uitæ potissimè ueterum esse uidebatur. Dicitur enim dea frumenti & segetum, ac generaliter omnium seminum ac frugum, quæ terra producit, sine qua specialiter natura deficeret: ideoq; taliter pingebat. Erat enim in figura matronæ præcinctæ, & pannis & calceis admodum rusticana: sedens super bouem, qui est animal culturæ terræ deputatum: quæ manu dextra habebat ligonem, ad terram uertendam. & brachio habebat appensum calathum cum seminibus. Ab ipso quoq; latere dextro habebat duos agricultores, quorum unus ligone terram uertebat, & alius semina spargebat. In manu uerò sinistra Ceres tenebat falcem messoriam, & baculum ad terendum frumentum: à quo etiã latere erant duo alij agricolæ, quorũ unus metebat, & alius frumenta baculo triturbat. Erat ergo Ceres inter duas arbores pomis onustas. Latere uerò dextro desuper erat Iuno dea nubium, imbrem spargens per fata. à sinistro uerò erat Apollo, id est sol, suis radijs segetes exiccans metendas.

## ARATI PHAINOMENON FRAGMENTVM, GERMANICO

Cæsare interprete.



Oelū circuli quinq; distinguitur, quorū duo extremi maximē frigidī, australis humilīmus, et aquiloniūs excellissīmus. His utriq; proximi duo paralleli uocant, ut ita dixerim, æquē distantes. ideo tropicus unus solstitialis, alter hybernus, per quē sol transiens ac tenens octauā partem Capricorni, solstitiū hybernū facit: alter æstiuus, per quē sol transiens ac tenens octauā partē cancri, solstitiū æstiuū facit. Medius est equinoctialis, qui octauā partem arietis tenens, equinoctiū uernum facit: octaua libræ, autumnale constituit. Vt circuli in cœlo, ita zonæ in terra uocant. inhabitabiles frigidī circuli sunt ob rigorē, quōd ab his longissīme sol abest. Sub torrido quidē habitare putant Aethiopiæ maximā partem. item pluri-  
mas insulas maris rubri, aliosq; uertices eminentiasq; terrarum nostris ampliores, sub tropicis habitare nulli dubiū est. Noster solstitialis æstiuus est excelsus atq; arduus. Diuisi autē sunt à nobis circulo equinoctiali, qui Antichthones nominant: & uidentur humiles atq; depressi, qui antipodes infra sunt. Qd ut esse uideat, efficiunt flexus obliquitatesq; terrarū, quas antichthones & antistochæ et antiseptæ inhabitare dicunt. Incipit autem signifer nō ab extremo circulo, nec ad extremū extendit, sed ab intimo tropico australi brumaliq; eodē per æquinoctialē ad summū solstitialē, eundemq; æstiuā per mediū (in his longitudo latitudoq;) porrectus, oblique circuli signiferi partes 365. signa 12. partium singulatricenariū. Quorū quedā minora, quedā ampliora, et populo Canophora dicuntur. sed cōpensatio quinq; partib. credit applicari, ut sint omnes signiferi partes 365. Horum incipientia ab ariete, alia sunt masculorū naturalibus, alia fœminarū. Itē quartū quoq; eorū aut tropicū, aut solidū, aut deforme. incipiet dinumeratio ab ariete. Signa tropicorū duo sunt æquinoctialia, aries et libra: duo solstitialia, capricornus et cancer. Tropicis maxima solida anteposita his deformia. Hic est stellarū ordo, utrorūq; circulo, septentriones duplices ad austrū uertuntur, figura auersis caudis inuicē sibi aduersantes, inter quas obliquus dilabitur draco. Sub unius nanq; pede est serpentarius, cuius serpentarij pedes attingūt frontē scorpionis: à latere autē retro stat custos, sub pedib. quidē eius uirgo habens igneā in manib. spicā. Retrorsus uerō uestigijs eius adiacens leo, medio æstiuo solstitio cancer & gemini. Genua autē agitatoris caput gemini attingunt. pedes autem eius tauri cornib. iungunt, cuius hœduli desuper obtinent locū septentrionis. Habet autē septentrio à dextris iuxta coronā desuper serpentē in manibus Serpentarij, & eū qui in geniculo stat, & sinistro pede septentrionalis draconis uerticē calcans: unū brachiū libræ, alterū dans coronē. Nā ad minoris septentrionis ultimus pes Cephei continet, cygnū manu dextra apprehendens, super cuius alas equus extendit pedē, & super equū Aquarius extollit, iuxta quē capricornus est. Sub Aquarij pedib. piscis magnus austrinus. ante Cepheū Cassiopeia, & à dorso agitatoris Perseus pedē extendit, super Persei caput Cassiopeia pedibus properare uidetur. Inter cygnū igitur & eum qui in geniculo stat, lyra constituit. In quorū medio desuper ab oriente delphinus cognoscit, sub cuius cauda est aquila, in proximo habens serpentarium. Sed iam de aquilonio circulo dictum est, nunc ad australem ordinem properemus.

Sub aculeo scorpionis sacrariū cōstitutū est, sub corpore eius anteriora cœtari uidetur, in q̄ est bestia. cōspicit & Sagittarij pes sumus ex alia parte sub australi circulo, prope centauri membra hydræ cauda, et coruus. ad genua uirginis urna est posita à sinistris Orionis, qui et incola. fluuius, qui & Padus, nec non et Eridanus, sub pedibus Orionis. lepus splendida effigie conspicitur, retrorsum uero à pedib. eius canis splendida refulget, post cuius caudam nauis constituta est, ad tauri pedē ptendit manū Orion, pedib. gemini appropinquat: anticani super

A super caput arietis, non longè ab Andromedæ pedibus triangulus positus est.  
Sub ariete & piscibus cetus. connexio uerò piscium communem habet stellâ:

ARATI PHÆNOMENA; GER-  
manico Cæsare interprete.



B loue principium magno deduxit Aratus  
Carminis, at nobis genitor tu maximus autor  
Te ueneror, tibi sacra fero, doctiq; laboris  
Primitias, probat ipse deum rectorq; fatorq;.

Quantum etenim possint anni certissima signa,  
Quæ sol ardentem cancrum rapidis imus ambit,  
Diuerfasq; secat metas gelidi capricorni.  
Quæ ue aries & libra æquant diuortia lucis.  
Si non parta quies te præside puppibus æquor,  
Cultoriq; daret terras, procul arua silerent.  
Nunc uocat audaces in cœlum tollere uultus,  
Sideraq; & uarios cœli cognoscere motus:  
Nauita quid caueat, quid uitet doctus arator,  
Quando ratem uentis, aut credat semina terris.  
Hæc ego dum lætis cogor prædicere Musis,  
Pax tua, tuq; ad sis nato, numenq; secundes.

Quæritur cur à loue incepit, & nō à Musis? ut Homero conueniens magis  
hoc existimauit principium Phænomenis uti louem inuocaret, quod ipso-  
rum carminū origo est iupiter. non solus autē ita cœpisse uidet Aratus, sed &  
Crates comicus à Vesta incipiens & profari carmina. Sophron in Mimo, qui  
nuncius inscribit, à Vesta incipiens: omnes inuocant louem omnium principē.  
Sed quæritur cuius louis meminerit, utrū ne fabulosi, an naturalis? Et philoso-  
phi quidē plurimi, naturalis aiunt eum louis meminisse. Sed Crates ait louē di-  
ctum cœlū. Inuocatū uerò meritò, quia in aere & æthere sunt sidera: et Homerū  
dixisse louē in aliqua parte cœlū, & ipse Aratus, cū dicit Herodotus louē dictū  
aera, & Crates quidē eiusdē est opinionis, testemq; esse Philonē comicum dicit.  
Hoc autē constat et ipsum dicere. Nam quia nihil aliud est uox quàm percussus  
aer, uidetur conuenienter dixisse, quæ rei præstat autoritatem, plenas loue uias  
referens, et omnis hominum conuentus. nihil eorum quæ in terra sunt, sine aere  
est, ratione etiam cuius omnes usum desideramus. Nam cuncti mortales osten-  
dunt usum suspirio: & cū uiuimus, aere indigemus. At qd ait, Dextra monstrat:  
ad auguria pertinet auitū. propter quod et Stoici louē esse affirmant, qui per ma-  
teriā manat spiritus, et similis est nostræ animæ. Zenodotus autē Aetolus et Di-  
odorus aiunt, nec ad fabulosi louis sufficere eiusdē opinionē: esse enim talē cau-  
sam louis, & conuenire omnes uias eò confertas, quas tanquā loco eius descri-  
bit. Dicendo autem etiā genus, ostendit animæ immortalitatē. Bene, propterea  
qd ait: nouerat enim uirtuti aliquid æmulū futurum. Deo igit aduersus delicatā  
lenem esse proprium est, quoniam omnium parens affirmatur, et non solum ho-  
minum, sed etiam deorum.

Cætera quæ toto fulgent uaga sidera mundo,  
Indefessa trahit proprio cum pondere cœlum.  
Axis stat, motus semper uestigia seruat,  
Libratasq; tenet terras, & cardine firmo  
Orbem agit extremum, geminis determinat axem,  
Quem Graij dixere polon: parsmersa sub undas  
Oceani, pars celsa sub horrifero aquilone.  
Axem Cretææ dextra læuaq; tuentur,  
Siue arcti, seu Romanæ cognominis ursæ.  
Plaustrum, uel facies stellarum proxima uera.

Tres temone rotisq̄ micant, sublime quaternæ.  
 Si melius dixisse feras, obuersa refulgent  
 Ora feris caput alterius super horida terga:  
 Alterius lucet, pronas rapitorbis in ipsos,  
 Decliuus humeros, ueteris si gratia formæ,  
 Cresia uos tellus aluit, moderator Olympi  
 Donauit cælo, meritum custodia fecit.  
 Quod fidei comites prima in cunabula magni,  
 Fuderunt Iouis attonitæ cum furta parentis,  
 Aerea pulsantes mendaci cymbala dextra,  
 Vagitus pueri patrias ne tangeret auras,  
 Dicta exercere dominæ famuli Corybantes.  
 Hic Iouis altrices Helice Cynosuraq̄ fulgent:  
 Dat Graijs Helice cursus maioribus astris,  
 Phœnicas Cynosura regit, sed candida tota,  
 Et liquido splendore Helice nitet, haud prius ulla,  
 Cum sol oceano fulgentia condidit ora,  
 Stella micat cælo septem qua Cresia flammis:  
 Certior est cynosura tamen sulcantibus æquor.  
 Quippe breuis totam fido se cardine uertit,  
 Sidoniamq̄ ratem nunquam spectata fefellit.  
 Has inter medias abrupti luminis instar,  
 Immanis serpens sinuosa uolumina torquet  
 Hinc atq̄ hinc, superatq̄ illas mirabile monstrum.  
 Cauda Helicen superat, tendit simul ad Cynosuram  
 Squamigero lapsu: qua desinit ultima cauda,  
 Hac caput est Helices, flexu comprehenditur alto  
 Serpentis, Cynosuræ ille explicat amplius orbes:  
 Sublatusq̄ retro maiorem respicit arcton.  
 Ardent ingentes oculi caua tempora claris  
 Ornantur flammis, mento sedet unicus ignis,  
 Tempus dexterius quæ signat stella draconis:  
 Quæq̄ sedet mento, lucet nouissima cauda,  
 Extremumq̄ Helices sidus micat ac radiatur.  
 Serpentis decliue caput, quæ proxima signa,  
 Occasus ortusq̄ uno tanguntur ab ore,  
 Oceani tumidis ignota fluctibus arcti,  
 Semper in occiduis seruantes ignibus axem.

**V**ertices extremos, circa quos sphaera cœli uoluitur, polos Græci nuncupa-  
 detur. Alter autē Septentrionalis qui Boreus uocatur, & nunquā occidit. Duo  
 sunt arcturi, quorū maiorem uocant Helicen, minorē canis caudam. Alterutra  
 quidē horū capita deorsum, alterutra sursum, aspiciūt. Altera namq̄ Helice est,  
 quæ apparet prima noctis: altera pusilla quidē, sed à nauigantibus obseruatur.  
 maria enim conturbat. Helicen autē dicit Hesiodus Calisto Lycaonis regis filiā  
 fuisse, & in Arcadia solitam cum Diana uenari, & in montibus uagari, & à Ioue  
 compressam, rem celasse Dianæ. Quam grauidā nudam se lauante cum aspexit,  
 Iouem in Dianæ effigiem transfiguratū in uenatione Calisto oppressisse: tem-  
 pore partus plena cum uexaretur, Dianæ culpam indicasse, & iratam Dianā in  
 ursam transfigurasse. Quæ dum in montibus uagaretur, à quibusdā pastoribus  
 apprehensa, cum puero perducta est ad Lycaonem: post tempus Lycaei Iouis  
 templo

A<sup>o</sup> templo confugiens, cum eam Arcas filius sequeretur, quò eam nefas erat intrare, ab Arcadibus utriq; interfecti sunt. Iupiter autem utrosq; cœli astris intulit, utramq; eam nominavit. Ouidius à lunone in bestiam cõversam scribit. Habet aut stellam in capite septem, in singulis humeris singulas obscuras, in armo duas, in pectore unam, in pede priore claras duas, in summa cauda claram unam, in ventre clarã unã, in spina unã, in crure posteriore duas, in extremo pede duas, super caudam tres. fiunt omnes 24. Porrò arcturus minor à pluribus Phœnice, à Græcis Arctophylax, à nonnullis canis cauda uocatur. Quam Sidones aspicientes, cõtinuò nauigant. Dicitur à loue inter astra collocatus, ut duplex honor Helicis mōstraretur. Agatosthenes quidem in Asiaticis carminibus Cynosurã dicit louis fuisse nutricẽ unã ex Idæis nymphis, à qua in Cretæ oppido Hystoẽ Nicostratus cõstituit portus, & circa eum locũ Cynosurã fuisse, cum Telchinis, qui dicuntur Curetes Idæi. Aratus Cynosuram & Helicen Cretenses louis nutrices fuisse dicit, ob quod sunt cœlesti donatæ honore. Habet aut stellam in humero splendidã unam, in pectore clarã unam, in ventre clarã unam, super caudam claras tres. fiunt omnes 7 supra alias decem quæ præcedunt, & dicuntur ludentes: et maximè altera quæ uocatur Polus, in quo à quibusdã putatur totus orbis circumuerti. inter ambas ergo arctos maximus flexuoso corpore adiacens draco, qui utraq; arctõ flexuoso corpore semicingit, Helicis superuoluit caput, Phœnices circũcingit caudã. Hæc Pherecydes dicit inter astra collocatã beneficio lunonis, eo qd cũ nuberet loui luno, dijs offerẽtib; munera, terra quoq; obtulerit aurea mala cũ ramis: quæ luno in hortũ suum, qui erat apud Atlantem, inferri iussit, & Hesperides Atlantis filias custodes posuit: quæ cũ à filiabus Atlantis subtraherentur, & sæpe uexarent, luno custodẽ horti draconẽ peruigilẽ implicuit arbori, quẽ Hercules interfecit, & illa astris intulit. Hũc aliĩ louẽ astris intulisse dicũt, ob memoriã uirtutis Herculis Mineruæ obiectu, quẽ illa contortũ cœlo immisit, & inter septentriones locauit. Habet autem stellam in capite splendidã tres, in corpore uerò usq; ad caudam duodecim ab inuicem distantes. Sũt autem omnes 15.

Draco.

Haud procul efficiens unde est defecta labore,  
Non illi numen, non magni causa laboris.

Dextro namq; genu nixus, diuersaq; tendens  
Brachia, suppliciter palmis ad numina palmis,  
Serpentis capiti figit uestigia sæua.

D<sup>o</sup> Raconem immensæ magnitudinis, hortorum custodem insomnem, dum à lunone ad custodienda aurea mala esset cõstitutus, Hercules cum ad mala aurea profectus fuisset, ut refert Pannalis Heracleas, fertur peremisse, & iccirco inter astra à loue hunc laborem memoria dignum honorasse, & utrosq; sideribus intulisse, ita ut in certamine fuerint eorum habitus, serpentis capite iam defecto: qui ideo in genu stans manibus sursum extensis, dextro pede cõtra draconem porrecto pingitur, ut certaminis labor significetur. Ideo pellem leonis in sinistra manu habere fingitur, ut insigne uirtutis mōstretur, quia leonem inermis interfecisse narratur. Habet autem stellam in capite unam, in singulis humeris singulas splendidas, in sinistro cubito unam, in eadem manu unam, in eodem brachio unam, in sinistro femore unam, in dextra parte femoris duas, in coxa duas, in genu dextro unam, in eadem tibia unam, in crure duas, in eodem pede unam, in dextra manu unam, in claua quam eadem tenet manu unam, in leonina pelle quatuor. Sũnt omnes 24.

Corona.

Clara Ariadneæ propius stant signa coronæ,  
Hunc illi Bacchus thalami memor addit honorem,  
Terga nitet stellis, à quo se uertice tollit,  
Succiduis genibus lapsus & miserabile,



**H**Aec corona dicitur esse Ariadnes, quam Liber astris intulisse dicitur, dum A  
eius nuptias dii in insula Creta celebrarent, cogitans praecleara facere, pro  
qua primum noua nupta coronata est. Sed qui Creticam conscripsit, refert, quia  
cum Liber ad Minoen regem uenisset, ut Ariadnen filiam eius duceret uxore,  
coronam dono Ariadnae dedisse, Vulcani opere factam ex auro & gemmis pre  
ciosis. & talis fulgoris fuit, ut Thesea ex labyrintho liberaret, quae post astris affi  
xa est, cum in Naxos utriusque uenissent. signum amoris eius crines ostendunt. &  
est stellis fulgentibus, sub cauda leonis. Habet autem stellas nouem in circuitu  
positas, quarum tres sunt splendidae, ad caput serpentis arcturi.

*Ophiuchus.*

Hic Ophiuchus erit longe caput ante nitendo,  
Et uastos humeros, tum caetera membra sequuntur.  
Illis languet honor humeris, manus integer ardor.  
Luna etiam mensum cum pleno diuidit orbe,  
Lux tenuis manibus, per quas elabitur anguis,  
Pressus utraque manu medium cingens Ophiuchum,  
Scorpius ima pedum tangit: sed planta sinistra  
In tergo residet, uestigia dextera pendent.  
Est impar manibus pondus. nam dextera paruam  
Partem anguis retinet, per laeuam attollitur omnis,  
Quantumque a leua distantia ferta notantur,  
Erigitur tantum serpens, atque ultima mento  
Stella sub aetherea lucet crinita corona.  
Ad quam se dorso peruadet lubricus anguens,  
Insignes caelum perfundunt lumine chelae.

**H**ic est serpentarius, qui super scorpionem stat, tenens utraque manu serpen  
tinae arte uteretur, mortuos fertur suscitasse. Quamobrem iratus in eum Iouis, do  
mum eius cum ipso fulminis ictu percussit. Rogatu autem Apollinis patris, Iu  
piter ei arte sua rursus post obitum defuncto animam restituisse ad uitam, & in  
ter astra constituisse putatur. Habet autem stellas in capite claram unam, in sin  
gulis humeris claras singulas, in sinistra manu tres, in dextera quatuor, & duas  
ex eis claras, in singulis lumbis singulas, in singulis genibus singulas, in dextera  
tibia claram unam, in singulis pedibus singulas claras. Sunt omnes 27.

Serpens quem tenet in manibus, habet stellas in orificio duas, in flexura ca  
pitis spissas quatuor, in manu Ophiuchi duas claras, in prima flexura octo: in se  
cunda quem tenet in dextera manu alias octo, in tertia usque ad caudam sex, fiunt  
omnes stellae serpentis 30.

*Scorpius.*

**S**corpius sane inter astra a Ioue illatus est, pro eo quod ferunt ex terra ortum,  
summissumque, qui Oriona interficeret ob eius loquacitatem, quod ex uena  
tione nullam se feram relinquere diceret. isque Oriona percussit & occidit, & in  
de a Ioue astris illatus est, ut eius naturam futuri homines intelligerent. Nigidius  
autem dicit, scorpionem ad perniciem Orionis in insula Chio in monte Chelip  
pio ortum, uoluntate atque ope Dianae. Nam cum in monte Celsionio uenaretur,  
irridens Dianam, contemnebat eius opera quae in monte constituebat. Itaque Dia  
na dicitur misisse scorpionem, qui Orionem uita priuaret: postea ab Ioue impe  
trasse, ut scorpio in duodecim signorum memoria constitueretur. Hic ob magni  
tudinem in duo domicilia partitur: etenim ad aliud tendunt brachia eius, ad al  
liud corpus, & cauda, & aculeus. Habet autem stellas in unoquoque cornu duas,  
in ore unam claram, in fronte duas, in dorso claras tres, in uentre duas, in cauda quin  
que, in aculeo duas. sunt omnes 19. Ex his quatuor quae sunt in cornibus, eius duae  
priorae clarae, & duae obscurae, librae assignantur, quam chelas Graeci dicunt.

*Arctophya*

Arctophylax.

A Inde Helicen sequitur senior, baculoq; minatur  
 Se uelle Arctophylax brachiorum munera cæcus,  
 Icarus ereptam pensauit munere ripam.  
 Non illi obscurum caput est, non tristia membra,  
 Sed proprio tamen una micat sub nomine flamma:  
 Arcturum dixere sinus, quæ uincula nodant.

B Ootes, qui & arcturus, fertur esse custos plaustrum sequi  
 tur, id est septentriones, & quasi succinctus sit septentrionibus. Hunc di-  
 cunt Arcadem Iouis filium esse, de cuius post nomine Arcadia dicta est: quem  
 Lycaon Pelasgi filius cum Iouem hospitio recepisset, infantem membratim lace-  
 rauit, & Ioui in epulis apposuit, tentans Iouem, utrum deus esset. Iouis aut dicit  
 domum Lycaonis fulmine incendisse, eoq; loco ciuitatem constructam, quæ Tra-  
 pezos appellata est, Lycaonem uero conuertisse in lupum. Arcadem autem  
 compactis membris ad uitam reduxisse, & cuidam caprario dedisse nutriendum.  
 Qui cum adulta iam ætate esset, matri inscius uim inferre uoluit. quos cum in-  
 colæ Lycæi montis eum occidere uellent, Iupiter utrosque liberans, astris in-  
 tulit: qui ut res gesta est, ita manent: illa uræ naturæ hic impetum faciens, quem  
 Bootem Homerus uocat. Habet autem stellas in dextra manu quatuor quæ non  
 occidunt, in capite claram unam, in singulis humeris singulas, in singulis ma-  
 millis claras singulas, in dextra parte corporis sub mamilla obscuram unam,  
 in dextro cubito claram unam, inter utraq; genua claram unam, & magnam, quæ  
 est arcturus, in singulis pedibus singulas. fiunt omnes quatuordecim.

Virgo.

Fulget spica manum, maturisq; ardet aristis.  
 Quam te diua uocant, tangunt mortalia si te  
 Carmina, nec surdam prebes uenerantibus aurem:  
 Exosa heu mortale genus, medio mihi cursu,  
 Stabunt quadrupedes, & flexis lætus habenis,  
 Teq; tuumq; canam terris uenerabile numen.  
 Aurea pacati tegeter cum secula mundi,  
 Iustitia inuiolata malis placidissima uirgo:  
 Sive illi astra genus fuerit, quem fama parentem  
 Tradidit, astrarum se uero intercipit æuo.  
 Ortus fama tui medijs te læta ferebas,  
 Sublimis populis, nec designata subire  
 Tecta hominum, & puros mores sine crimine diua  
 Iura dabas, cultuq; nouo rude uulgus in omnem  
 Formabas uitæ sinceris artibus usum.  
 Nondum ufanos rabies nudauerat enses,  
 Nec consanguineis fuerat discordia nata,  
 Ignotiq; maris cursus priuataq; tellus  
 Grata satis, neq; per dubios auidissima uentos,  
 Spes procul amotas fabricata naue petebant.  
 Diuitias fructusq; dabat placata colono  
 Sponte sua tellus, nec parui terminus agri  
 Præstabat dominis signo tutissima rura.  
 At postquam argenti creuit deformior ætas,  
 Rarius inuasit maculatas fraudibus urbes,  
 Seraq; ab excellis descendens montibus ore  
 Velato, tristisq; genas abscondita ripa.  
 Nulliusq; larem, nullos adit illa penates.  
 Tantum cum trepidum uulgus, cœtusq; notauit,

Increpito partum soboles oblita priorum  
 Degeneres habuit, semperq; habitura minores.  
 Quid me nunc habitus super & mala uota uocatis?  
 Quærenda est sedes nobis, noua secula uestra  
 Artibus indomitis tradat, sceleriq; cruento.  
 Hæc effata, super monteis abite cursu,  
 Attonitos linquens populos grauiora pauentes.  
 Aerea sed postquam proles terris data, nec iam  
 Semina uirtutis uitijis demersa resistunt,  
 Quisq; priora tenet uestigia, quisq; secunda,  
 Ferriq; inuento mens est lætata metallo.  
 Polluit & taurus mensas, assuetus aratro,  
 Deseruit properè terras iustissima uirgo,  
 Et cœli sortita locum, quâ proximus illi  
 Tardus in occasum sequitur sua plaustra Bootes.  
 Virginis ac placidæ præstanti lumine signat,  
 Stella humeros, Helicenq; ignis non clarior ambit.  
 Quisq; micat cauda, quisq; armum fulget ad ipsum,  
 Quisq; priora tenet uestigia, quisq; secunda,  
 Clunibus hirsutis & qui sua sidera reddit.  
 Nanq; aliæ quibus expletum ceruicq; caputq;  
 Vatribus ignotis præscis sine honore feruntur.

**A**D aspectum autē Bootis uirgo constituta est, quæ Erigone dicta est, quæ  
 inter leonem & libram in zodiaco locum tenet. Hanc Hesiodus Iouis &  
 Themidis filiam esse dicit, nomine Iustam. Hunc secutus Aratus dicit, quod cū  
 esset immortalis, in terris morabatur, & à uirorum aspectu se subtrahere solita,  
 cum sceminis consulto ludere & cōuersari uidebatur. & ab eis Iustitia uocatur,  
 & nondum inter homines nequitia, neq; navigationem fuisse, sed illam in ter-  
 ris moratam, æquitatem hominibus præstitisse, eo seculo quod aureum diceba-  
 tur. Sed postquam diminuti homines, à pietate quieuerunt, illa cum eis minime  
 conuersata est. postquam uerò hominum mores in deterius uersi sunt, in toto se-  
 cū terris abstulit, & in ea parte cœli habitauit, qua enumeretur. Nonnulli autē eam  
 esse Cererem, eo quod spicas teneat: alij Atergatin. Quidam uerò Fortunā, pro  
 eo quod sine capite astris infertur. Nigidius de uirgine ita refert. Virgine Iusti-  
 tiā dici, siue æquitatem, quæ ab hominibus recesserit, & ad immortales merito  
 transferit. Nam cum inter mortales conueniret omnibus locis cōciliabilisq; so-  
 litam consistere, & præcipere hominibus ne temere à iustitia & equitate discede-  
 rent, qui quandiu monitis eius obedirent, diu in uita sine cura & sollicitudine fir-  
 tuos: sed cū negligentius æquitatem obseruantes declinarent, insidijsq; cupidit-  
 ate & auaritia alter alterum deciperet, ab hominibus discessisse, & digna cœle-  
 sti numero immortale præmium pietatis possedit. Habet autē stellas in capite,  
 obscuram nimis unam, in singulis humeris singulas, in unaquaq; ala obscuras  
 duas. ex eis quæ sunt in dextra ala à parte humeri est clara una, & in singulis cu-  
 bitis singulas, in singulis manibus singulas, illa quæ in dextra, clarior est, & uo-  
 catur spica, in tunica obscuras sex, in singulis pedibus singulas. Sunt omnes 19.

Gemini.

Qua media est Helice, subiectum respice Cancrum,  
 Ancipitis suberit gemini quâ posterior pes.

**H**ic dicuntur Castor & Pollux, fratres Gemini, maxima concordia. è quibus  
 immortalitatē accepit: quos Iupiter utrosq; cœlo intulit, sideribusq; Geminos  
 nominauit, qui salutare sunt appellati. Nam & horum stellæ ita se habent, ut  
 occidente una, oriatur altera. Alij uolūt Zetum & Amphionem esse, ideo unus  
 zonam,

A zonā, alter Iyram habens. Nigidius deos Samothracas dixit, quorum argumen-  
tum nefas sit enumerare propter eos qui ministerijs præsumunt. Item dicit Castorē  
& Pollucem Tyndaridas Geminorum honore decoratos, quod principes pa-  
cationis dicantur, quod mare totum prædonibus maleficisq; pacatū reddidif-  
sent: & quo in tempore nauigauerint cū Iasone atq; Hercule ad pellem inaura-  
tam auferendam, multis laboribus tempestatibusq; conflicti, periculorum atq;  
animorum experti impendia laboribus liberare studuerunt. atq; cum à Ioue el-  
sent elati, petierunt à patre, ut sibi liceret in eo cœli loco constitui, unde mortali-  
bus auxiliantes prospicere possent. Quamobrē eis cōcessum est immortalī me-  
moria locoq; constitui, & plerisq; mortalibus auxiliantes sui conspectus gratiā  
præbent. Quorum prior habet stellas in capite clarā unam, in singulis humeris  
singulas claras, in dextro cubito unam, in eadem manu unam, in lingulis geni-  
bus singulas, in singulis pedibus singulas. Sūt omnes 9. Alter qui tripus appel-  
latur, is iuxta cancrum est. habet stellas in capite clarā unā, in singulis mamil-  
lis singulas, in sinistro cubito duas, in eadem manu unam, in sinistro genu unā,  
in singulis pedibus singulas, in sinistro pede ultimæ distantia unam, quæ uoca-  
tur tropos. fiūt simul 10. Hi sunt inter duodecim signa zodiaci circuli, sed in me-  
dio circulo æquinoctiali tropici hyemalis, qui australis appellatur, sita sunt.

## Cancer.

B **C**ancer in astris positus esse dicitur beneficio Iunonis. Quod cū Hercules  
cum hydra ad fontem Lernæum depugnaret, hic cancer Herculis pedem  
morsu deprehendit, ut Pamasis autor dicit. quem iratus Hercules calcatum con-  
trivit, beneficioq; Iunonis magnis honoribus decoratus est, idem duodecim  
signorū numero annumeratus. sunt in hoc signo aliæ stellæ quas Græci dicunt,  
quod cum Liber à Iunone infania obiecta fugeret ad occasus Dodonæi Iouis,  
eiusq; in templo responsa peteret, ut Philiscus refert, magni imbres cum gran-  
dine orti sunt, ea parte qua transiturus erat. Asinus ē cōtrario transeuntibus per  
aquas in uno ex his sedens, & ipse transectus est sine periculo, & ab infania li-  
beratus. Vni aut ex his effecisse dicitur, ut uoce humana loqueretur, & post pau-  
cum tempus cum Priapo contendere cœpit de membro naturali. Priapus com-  
pressum asinum occidit. Iouis autem beneficio utriq; immortalī honore donati,  
astris sunt illati. Est & altera origo quæ infertur ab alijs. Quod cum aduersus Gi-  
gantes dii bellū agerent, idem Liber & Vulcanus & satyri asinis insidentes, pro-  
fecti sunt ad pugnam. Quod genus uiso tumultu, diro cū murmure rugissent,  
gigantes eorum uoce territi fugerunt, & confestim dii de gigantibus triumphā-  
uerunt: & iccirco unā cum præsepio suo astris sunt illati, & in signo nobilis can-  
cri positi, cuius cursum ad occasum tendit. Habet autem stellas in cornibus an-  
terioribus duas claras, & tres obscuras, quæ appellantur nubilum. quod circa  
eum uidetur, præsepium dicitur. in ore unam, in dextris pedibus singulas. sunt  
quatuor obscuræ, in sinistris priores claras duas, in secundo unam, in tertio u-  
nam, in extremo minore unam, in testa duas, sunt omnes 16.

## Leo.

Horrentisq; iugas & fuluum cerne leonem,  
Hunc ubi contigerit Phœbi uiolentior axis,  
Accensa in cancro iam tunc geminabitur æstas,  
Tunc lymphæ tenues, tunc est tristissima tellus.  
Et densas lætus segetes bene condit arator.  
Ne mihi tunc remis pulset uaga cærulea puppis,  
Dem potius uentis excluso uela rudente,  
Excipiamq; sinu zephyris spirantibus auras.

**L**eonem beneficio Iunonis inter astra collocatum dicitur, eo quod uirtute  
cæteras præcellat. Perianthus Rhodius refert eum ob primos labores Her-  
culis memoriæ causa honorificè astris illatum, Nigidius refert hunc leonem nu-

tritum apud lunam iussu lunonis, & in terra Arcadia in regione Nemeæ in spe lunca \* Mithimmon nomine fuerit, quam quidam Aphriso dicunt, & iussu lunonis ad Herculis exitium dimissum: quæ Hercules iussu Eurysthei interfecit, cum Molocho hospite suo, cuius clauam pro uiribus tributam principio est adeptus, cum qua leonem interfecit. itaque postea claua pro gladio, pelle pro scuto, reliquo tempore uti coepit, & apud omnes mortales gratus ob uirtutem haberi. coepit lunoni porro magis odio esse. Quapropter leonem caelesti memoria dignatum uoluntate lunonis nos arbitramur. Hic notabilis & maximus inter signa est. Plerique uolunt Nemeæ gymnicos ludos ob hunc leonem institutos. Hic totus figuratur. Habet stellas in capite tres, in collo duas, in pectore claram unam, in spina tres, in cauda media unam, in ultima cauda claram unam, in medio uentre unam, sub pectore duas, in priore pede claram unam, sub uentre unam claram, in medio uentris unam, in posteriore pede claram unam, in genu posteriori claram unam. fiunt omnes decem & nouem. Videntur aliae stellae obscurae septem iuxta caudam eius, quae uocantur crines Berenices, & sunt earum uirginum quae Lesbo perierunt. Illa autem magna & clara quae in pectore eius est, appellatur Tyberone.

*Erichthonius.*

Est etiam Aurigae facies, siue indyta forma,  
Natus Erichthonius, qui curru sub iuga duxit  
Quadrupedes, seu Myrtoas demersus in undas,  
Myrtilos hunc potius species in sidera reddit,  
Sic nulli cursus, sic ruptis moestus habenis,  
Perfidia Pelopis raptam gemit Hippodamiam.  
Ipse ingens transuersus abit leuam Geminorum,  
Maiorisque urae contra delabitur ora.  
Numina praeterea secum trahit, una putatur  
Nutrix esse Iouis, si uere Iupiter infans  
Vbera Cretae nulli fidissima caprae.  
Sidere quae claro gratum te gestat alumnum.  
Hanc Auriga humero totam gerit, at manus haedos  
Ostendit nautis inimicum sidus in undis.  
Orbis ob Oceano celsus rapit, aut semel haedi  
lactatam uidere ratem, nautasque pauentes.  
Sparsaque per sauos morientum corpora fluctus.

**H**ic agitator Erichthonius dicitur fuisse Vulcani & Mineruae filius. Qui Vulcanus cum Ioui fulmen efficeret, ab Ioue promissum cepit, ut quicquid uellet praesumeret, ille Mineruam in coniugem petiuit. Iupiter imperauit Mineruae, ut uirginitatem defenderet. Dumque cubiculum introiret, certando Vulcanus semen in pavementum iecit, unde natus est Erichthonius. quem Minerua in cista abscondit, draconeque custode appposito, duabus sororibus Aglauro & Pandroso commendauit. Hic primus currus homines equis iunctis docuit similes quadrigae solis facere. primum Panathenaea constituisse, arcem templumque aedificasse dicitur. Quem Iouis miratus, astris receptum memoriae tradidit. In hoc signo & capra est, quam in humero portat, quae Iouem nutriuit. Itemque eius filij haedi, quos Auriga in brachio portat, qui fluctus significare dicuntur, noscunt. Musaeus de capra hoc refert: Datur Iouis infans nutriendus Themidiae Althaeae, quae fuit domina caprae, quae ex ea Iouem nutriuit. Esse autem hanc capram filiam Solis dicunt, cuius aspectus tam atrox fuisse dicitur, ut Tytanes eam timerent, rogarentque matrem Terram ut eam abderet. Terra autem in antro clausam Amaltheae tradidit custodiendam, ibique Iouem cum cura Amaltheae educasse. Qui cum esset iuuenis, & ille contra Tytanes inermis uellet pugnare, eius pellem dicitur acceptam pro scuto habuisse, quod semper Tytanibus agitator timori fuerit, & dicebatur media pelle Gorgoneum caput habere, eo tectus tegmento caprae ter-

A go alterius pellis tecta restituit. uitę etiam immortalitate donauit, coeliq; astris intulit, & eius pellem appellauit. Alijs placet, agitatore[m] Myrtilum esse Mercurij filium, Oenomai aurigam, & a parte Mercurio astris illatum, cuius caput non multum distat ab Helyce: genua apponuntur geminis, pedes iuxta tauri cornua. Habet autem stellas in capite unam, in singulis humeris singulas. sed ea est clarior quę in sinistro humero est, & appellatur capra. in singulis genibus singulas, in dextra manu unam, in sinistra duas, & super ipso brachio stellas duas, quę uocantur hœdi. sunt omnes simul decem.

## Taurus.

Aurigę pedibus trux adiacet ignea taurus,  
Cornua fronte gerens, & lucidus igne minaci.  
Quem Liber ignarum cœli formādo docebat:  
Et caput, & patulas nares, & cornua tauri  
Fronte micant hyades, quę cornua flamma sinistra  
Summa tenet. sub hęc eadem uestigia dextra  
Aurigę, mediāq; ligant compagine diuos,  
Myrtilus exoritur summo cum piscibus ore,  
Totus cum tauro lucet, ruit Oceano bos,  
Ante super terras cum fulget Myrtilus ore.

Porro taurum inter astra quidam putant positum, propter Iouem, quod in bo-  
uem sit fabulose conuersus. Nigidius hunc Iouem a Neptuno fratre per  
gratiam adduxisse, qui in figura tauri sensum humanum haberet, quem Iouis Sy-  
donem misit, ut Europam Agenoris filiam ad se portaret. isq; per pelagus Sy-  
donem uenit, ibiq; Europam inter æquales suas ludentem in templo Aescula-  
pij cōspexit, eamq; repentino arreptu collocatā suo tergo deuexit ad Iouem in  
insulam Cretam. Ob hanc igitur causam Iupiter taurum sideribus dignatus est  
immortalis memoria inferre. Eratosthenes dicit, hunc esse qui coijt cum Pasiphae,  
cuius priores partes apparent: reliquum corpus non apparet propter foemineum  
sexum. Spectat autem orientem. In signo autē tauri frons & facies Hyades uo-  
cantur, quas Pherecyades Athenæus nutrites Liberi dicit, quę Dodonides  
nymphę uocantur. Quę cum a Lycurgo captiuitatem timentes fugerent The-  
bas, ne sibi a Iunone aliquid paterentur, Iupiter cœlo illatas sideribus honora-  
uit: Hyadesq; appellauit, quod nascente Libero eas inuenerit, quas in signum  
temporis posuit. uel quod sint pluuiales, uel enim pluet est, quia eorum or-  
tus imbres concitat: uel quia in modum y literę positę sunt. Musęus & ista refert.  
Ex Atlante & Hyæ duodecim filię procreatę sunt, & filius Hyas: quem dum ab  
apro uel leone occisum sorores omnes nimis diligentes flerent, obierunt, e quib-  
us quinque stellas figuratas Hyades appellauerunt, septem autem Pleiades. Myr-  
tilus autem quinque filias Cadmi esse dixit. Habet autem taurus stellas in capite  
quinque, quę Hyades appellantur: id est, in cornibus singulis singulas, in fronte  
duas, in naribus unā: hęc sunt hyades. In singulis genibus singulas, in ungue an-  
teriore duas, in palearibus duas, in collo unam, in dorso tres, e quibus nouissi-  
ma splendida est, in uentre splendidā unā, in pectore unā, in palla unam. sunt o-  
mnes 18. ab excisione tauri usq; ad id quod septem stelle sunt, quas quidam Plei-  
ades uel Pleiades dicunt, quę non uidentur simul, eo quod septima obscura sit.

## Cepheus.

Isides etiam cœlum cum coniuge Cepheus  
Ascendit, totaq; domo: quia Iupiter autor  
Est generis. prodest maiestas sepe parentis.  
Ipse breuem patulis manibus stat post cynosuram,  
Diducto passim quantum latus a pede dextro,  
Cepheus extremam tangit cynosurida caudam.  
Tantundem a leuo distat minor, utraq; iungit

Regula, Cepheos uestigia baltheus ambit.

**C**epheus in ordine, quarto loco positus est, quem septentrionalis circulus occupat, à pedibus usq; ad pectus, reliquus medius est arcturo æstiuo tropico circulo. fuit ergo, sicut Euripides scribit, Aethiopum rex, Andromedæ pater, qui filiam suam ad cetum dicitur exposuisse, quam Perseus saluauit, eiusq; causa & ipse pater beneficio Mineruæ sit astris illatus. Habet quidem stellas in capite splendidas duas, in singulis humeris singulas, in singulis manibus singulas claras, in singulis cubitis obscuras singulas, in zona tres obliquatas, in dextra coxa unam, in sinistra genu duas, supra pedes quatuor, in ultimo pede unam. sunt omnes nouendecim.

*Cassiopeia.*

Qua latus afflexum sinuosi respicit anguis,  
Cassiopeia uirum residet sublimis ad ipsum.  
Clara etiam pernix coelo cum luna refulget,  
Sed breuis & paucis decorata in sidere flammis,  
Qualis ferratos subicit clauicula dentes,  
Succutit, & foribus præducit uincula claustrî:  
Talis dispositis stellis ipsa horrida uultu,  
Sic tendit palmas ceu sit planctura relictam  
Andromedam, meritæ non iusta piacula matris.

**C**assiopeia interea (ut refert Sophocles carminum uates) dicitur præpositurisse formam suam Nereidibus, ob quam rem ira Neptuni ceto transmissio uastabatur eorum terra, exposita tamq; Andromeden & ceto propositam, ob quam rem longè habitus eorum diuersus est. ita autem est Cassiopeia in sella dens. habet in capite stellam claram unam, in singulis humeris singulas claras, in dextra mamilla claram unam, in dextra manu claram & magnam unam, in sinistra manu claram unam, in umbilico claram & magnam unam, in sinistro femore duas, in eodem genu claram unam, in uno quoque angulo sellæ in qua sedet, singulas claras. Sunt omnes 13.

*Andromeda.*

Nec procul Andromedæ, totam quam cernere nondum  
Obscura sub nocte licet, sic emicat ore,  
Sic magnis humeris candens nitet, ac media ambit,  
Ignea substricta fulget qua zonula palla,  
Sed penè facies remanet, districtaq; pandit  
Brachia, ceu magni teneantur robore saxi.

**A**ndromeda filia fuit Cephei & Cassiopeia, quæ adamata est à Cupidine: & datum est responsum, ut traderetur ceto ad deuorandum. Quæ suspensa inter duos montes, & exposita ceto est cum omnibus ornamentis. A Perseo autem liberata est, et ob id Persea dicta, beneficioq; Mineruæ astris recepta est. Euripides eam dicit intra astra collocatam, ut labor Persei æternus patèret, manibus eius extensis, quemadmodum ceto opposita est. Quæ cum à Perseo liberata esset, neq; patri neq; matri uoluit commorari, sed continuo cum Perseo profecta est. Habet stellas in capite claram unam, in singulis humeris singulas, in singulis cubitis claras singulas, in dextra manu claram unam, in eodem brachio claras duas, in zona tres, sub zona quatuor, in singulis genibus claras singulas, in dextro pede duas, in sinistro pede unam. Sunt omnes 21.

*Equus dimidius.*

Andromedæ uerò radiat qua stella sub ipsa,  
Albo fulget equus, tres harmo, sed latera æquis  
Distinguunt spacis, capiti tristissima forma.  
Et ceruix sine honore obscuro lumine fordet,  
Spumanti mandit sed quæ ferus ore lupato,

**A** Et capite & longè cervicè insignior exit.  
 Stella nitens harmis, lateriq; simillima magno.  
 Nec totam ille tamen formam per singula reddit,  
 Primo præstat equo medio rapta ordine membra,  
 Destituunt uisus, radijs hinc surgit imago  
 Gorgonis, hinc proles in Pierio Helicone.  
 Vertice cum summo nondum decurreret unda,  
 Musæos fontes dextræ pedis ictibus hausit.  
 Inde liquor genitus nomen tenet Hippocrenen,  
 Fontes nomen habent, sed Pegasus æthere summo  
 Veloces agitat pennas, & sidere gaudet.

**E**quus præterea dimidius est, priore parte patens usq; ad umbilicum. Aratus dicit super geniculatorem situm, & iam astris illatum, eo quod à celsitudine Heliconis montis percusso pede dextro aquam produxit, quem liquorem Hippocrenen dicunt. Quidam pro eo, quod Iouis eo usus fuerit. Nonnulli uero Pegasus putant, qui ad astra pro Bellerophontis interitu euolauerit. Euripides dicit Menalippen Chironis filiam esse, quæ compressa grauida profugit in Pelion montem. & dum à patre comprehendi timeret, deorum misericordia cōuersa in equum, ad astra conscendit: cuius posterioris partes corporis propter foeminei sexus pudorem nō uidentur. Habet autem stellas in facie claras duas, in capite claram unam, in singulis auribus singulas claras, in maxilla unam, in ala proxima capiti claram unam, in humero alæ dextræ unā, in media ala unam, in extremis pennis unam, in harmo unam, in pectore unam, in spina unam, in umbilico claram unam, in singulis genibus singulas, in singulis unguibus singulas, fiunt omnes 18.

## Aries.

**B** Inde subest aries, qui longè maxima torrens  
 Orbis, & ad finem spacijs non tardior horam  
 Peruenit, & quando grauiore Lycaonis arctos,  
 Axem uel tutor quem tanto gratior ille  
 Distantis cornu properat contingere metas.  
 Clara ue non illi est facies, nec sidera possunt,  
 Officiat si luna sua uirtute nitere:  
 Sed quærendus erit zonæ ratione micantis,  
 Ut chelæ candens, aut balthæus Orionis.

**A**ries, ut Hesiodus & Pherecydes dicunt, inter astra collocatus est, propter Phryxum & Hellen Athamantis & Nebulæ filios. Qui cum nouercam occidere uellent, insani à Libero dicuntur effecti. qui dum in sylua errarent, mater eis arietem aurata pelle fertur adduxisse. qui cum nauigare uellent, in mare profecti sunt, quod pelagus ab Helles nomine Hellepōtus uocatur. Helles autem (ut aiunt) à Neptuno saluata est, & ex ea puerum Pæonem genuit. Phryxus autem insidens præparato arieti, Colchos adductus est ad Oetam regē, ibiq; arietem Marti immolauit, eiq; suam aureā pellem concessit antequā inter astra processisset: quam draco custodiuit. Genitū aut hunc arietem dicunt ex Neptuno et Theophane Altidis filia: quam cum adamasset, in insulā Crinnissam traduxit, inq; Iouem conuertit, cū quā in arietem mutatus concubuit, ex qua aries chrysouellus natus. Nigidius hūc arietē dicit ducem & principē esse signorū zodiaci circuli. Immortali aut honore donatū, quod cū Liber exercitū in Africā duceret, & aquæ inopiā patere, subito aries ex arena exiuit, & Liberū cum suo exercitu ad aquā perduxit diuinitus. Hoc factō Liber eū arietem Iouem Ammonē appellauit, eiq; fanum magnificū fecit eo in loco in quo reperta est aqua, & ab Alexandria itinere dierū nouē, locus arenosus & serpentū multitudīne plenus, & ab arena Ammon est nominatus, Præterea aries dux aquæ immortalis mutatus,



mutatus, & cœli sidera consequutus. Conuertit autem caput ad taurum, ipse autem affequitur alijs signis. Habet autem stellas, in capite unam, in auriculis tres, in collo duas, in summitate pedum anteriorum singulorum singulas, in dorso quatuor, in cauda unam, in uentre tres, in summitate singulorum pedum posteriorum singulas. Sunt omnes 18.

## Deltoton.

Est etiam propiore Deum cognoscere signo, Deltoton, si quis donum hoc spectabile Nili, Diuitibus ueneratum undis in sede notarit. Tris illi laterum ductus, æquata duorum Sunt spacia, unius breuior, sed clarior ignis. Hunc aries iuxta medium deltoton habebit.

**S**uper caput arietis non longè ab Andromedæ pedibus adiacet signum quod Græci, ob similitudinem deltae literæ, deltoton uocant: latini autem, ob proprietatem formæ, triangulum dicunt. Quod quidam à Ioue per Mercurium inter astra positum dicunt, super caput arietis, pro eo quod obscurum esse dicitur. Quidam uerò dicunt, Aegypti esse effigiem stellis figuratam in tribus angulis, id est trigono, & Nilum talem ambitum facere. Habet autem stellas tres, in singulis angulis singulas: è quibus una est clarior.

## Pisces.

Inter lanigeri tergum & Cepheida mœstam Hunc ultra gemini pisces, quorum alter in austrum Tendit: Threicium boream petit alter, & audit Stridentes auras niueus quas procreat Hamus. Non illis liber cursus, sed uincula cauda, Singula utrumque tenent uno coeuntia nodo. Nondum stella premit piscis qui respicit auras, Threiciæ dextram Andromedæ cernuntur ad ulnam.

**P**isces hi sunt, & maior piscis. Nigidius hos pisces dicit in flumine Euphrate fuisse, & ibi ouum inuenisse miræ magnitudinis: quod uolentes eiecerunt in terram, atque ita columbam in sedisse, & post aliquot dies exclusisse eam Syriæ quæ uocatur Venus. maximeque misericors ad homines pertinebat, quæque multa quæ ad utilitatem hominibus uerterentur ea dicitur inuenisse. Quæ quoniam Iouis sæpius à Mercurio laudari nominarique audiret, quod in deos religiosa, in hominibus officiosa diligenter fuerit, rogata à Ioue quod sibi optanti tribuerentur. Iupiter in duodecim signis pisces siderum splendore decorauit. Unde hodie quoque Syri neque hos pisces edunt, & columbas potestate decorant. Horum autem unus aquilonius est, alter australis, ex aduerso caudis utrinque positus. Habent inter se alligamentum luteum continens usque ad priores pedes arietis. Andromedæ autem humerus dexter, piscis est signum. Habet idem aquilonius stellas duodecim. Alligamentum luteum, quo continentur in parte borealis habet stellas tres, in parte notis tres, ad orientem tres, ad occidentem tres. Australis piscis quindecim. Sunt omnes 39.

## Perseus.

Tantus & ille micat, tantum occupat ab Ioue cœli, Dextra sublata similis prope Cassiopeam, Sublimis fulget, pedibus properare uidetur, Et uelle aligeris purum æthera tangere palmis.

**P**erseus quidem ex Danae & Ioue natus est. Iupiter enim in similitudinem aurei imbris se transformans, oppressam delusit Danaen, Acrisij regis Argiuorum filiam. quam cum pater à Ioue uiriatam cognouit, intra arcam includens, præcipit tauit in mare, quæ delata ad Italiam, inuenta à quodam piscatore, & oblata regi, eam

eam sibi fecit uxore, una cum Perseo quem enixa est in mari. Qui missus ad Polydectem regem insulae Seriphi, accepta à Mercurio talaria, & à Vulcano harpe adamantina, per aera iter faciens, ad Gorgones Phorci filias uenisse perhibetur: quae angues pro crinibus dicuntur habuisse, quosque uidissent in lapides conuertere. Gorgones tres ferunt fuisse sorores, uno oculo, una pulchritudine inter se communicantes. quarum nomina putantur, prima Sthenio, secunda Euryale, tertia Medusa. Quidam uero eum à Minerua missum dicunt, & ab ea clypeum uitreum accepisse, per quae uidere, nec uideri ab eis posset. Qui cum Gorgones dormientes inuenisset, caput Medusae abscidit, & Mineruae tradidit: quod illa in suo pectore aptauit, ut in bello terribior esset. Perseum autem inter sidera collocauit. Habet autem stellas in capite unam, in singulis humeris claras singulas, in manu dextra claram unam, in eodem cubito unam, in manu sinistra unam, in dextra parte lumborum claram unam, in sinistro femore claram unam, in singulis genibus singulas, in singulis tibijs singulas, in singulis pedibus singulas, in capite Gorgonis circumquaque tres, in harpe unam. fiunt omnes 12.

## Pleiades.

Sidera communem ostendunt ex omnibus ignem:

Septem traduntur numero, sed carpitur una,  
Deficiente oculo distinguere corpora parua:

Nomina sed cunctis seruaui fida uetustas:

Electra, Alcynoeque, Celenoque, Taygeteque,

Et Sterope, Meropeque simul, formosaque Maia;

Coelifero genitae, si uere sustinet Atlas  
Regna Iouis, superosque, atque ipso pondere gaudet.

Lumine non multo Pleias certauerit astris,

Præcipuo sed honore ostendit tempora bina.

Cum primum agricolam uentus superimminet auster,

Et cum surgit hyems portu fugienda peritis.

Pleiades à pluralitate Graeci uocant, latini eo quod uere exoriantur Vergiliam dicunt. Dicit autem Pherecydes Athenæus, septem sorores fuisse, Lycurgis filias, ex Naxo insula. & pro eo quod Liberum educauerunt, à Ioue inter sidera sunt relatae. Harum nomina putantur, Electra, Alcynoe, Celano, Asterope, Merope, Taygete, Maia: quarum septima, ut ait Aratus, uix intueri potest, quam quidam præ timore Orionis fugisse putant, quidam à Sole persecutam arbitrant, uocantque Electram, quae non sustinens uidere casus pronepotum, fugerit. Unde & illam dissolutis crinibus propter luctum ire asserunt: & propter comas quidam Cometen appellant. Nonnulli uero Meropen esse autumant, quae nupta, à quodam uiro nominata est Hippodamia. Museus autem refert filias Atlantis fuisse septem, ex quibus sex clare sunt, una obscura. Cum dijs concubuerunt: tres cum Ioue, & ex Electra Dardanus, ex Maia Mercurius, ex Taygete Lacedaemon. cum Neptuno duo: Alcynoe, ex qua Hercules: Celeno, ex qua Lycus. cum Marte Asterope, ex qua Oenomaus: Merope cum Sisypho. Magnam apud homines dignitatem habent.

## Lyra.

Tempora laeva premit parti subiecta draconis,

Summa genu subuersa tenet, quae se lyra uoluit,

Contra spectat auem uel Phœbi quae fuit olim.

Cygnus de thalamis candens qui lapsus adulter,

Furta Iouis falsa uolucer sub imagine textit.

Lyram inter astra collocatam dicunt propter honorem Mercurij, qui eam condidit ex testudinis similitudine, de Apollinis bouum cornibus, qui intendit chordas septem Atlantidum numero. Regrediente igitur Niio ad suos meatus, inter caetera relicta etiam testudo est: quae cum putrefacta fuisset, & nerui eius extensi intra corium remansissent, percussa à Mercurio sonitum dedit, in cuius similitudinem

quinem Mercurius Iyram fecit: quam postea Apollini datam, alij Orpheo dicunt, eo quod unus ex Musis, id est Calliopæ sit filius, fecit autem chordas nouem, iuxta numerum Musarum. Tantæ namque dicitur dulcedinis in modulando fuisse, ut arbores, saxa, bestias, atque inferos commouerit, ob coniugis Eurydices desiderium ad inferos descendens. Qui cum Apollinem maximum deorum honoraret, Liberum autem patrem, à quo fuerat glorificatus, minimè glorificaret, sedens in Pangeo monte, & expectans solis ortum, Liber indignatus misit Bacchas, ut Aeschylus scribit, quæ eum membratim discerperent: collectisque membris eius, sepelierunt eum in Lesbiijs montibus. eius Iyram Museo dederunt: loquemque rogauerunt, ut eius memoriam astris inferret. Habet autem stellas in utrisque pectinibus singulas, in cacumine chordarum singulas, in utrisque humeris singulas, in fundo unam, in modulo unam, in tympano claram atque candidam unam. Sunt omnes nouem.

## Cygneus.

Aut medijs fulgoris erunt penna utraq; læta  
Dexterior iuxta regalem Cepheos ulnam,  
At læua fugit instantem sibi Pegason ala.

CYGNUM dicunt inter astra constitutum, eo quod Iupiter in cygnum transfiguratus euolauerit in ramum Atticæ regionis, ibique compresserit Nemeum, quæ & Leda dicitur (ut refert Crates tragicædiarum scriptor) quæ enixa est ouum, unde nata est Helena. Sed quoniam Iupiter rursus in cælum, in cygnum transfiguratus se recepit, ut fuit pennis tensus, simulacrû eius sideribus reliquit. Habet autem stellas in capite claram unam, in dextra ala quinque, unam claram quæ est erga collum, in sinistra ala quinque, in pectore unam, in cauda unam, quæ est amplissima. Sunt omnes 13.

## Aquarius.

Oceano merfus sopitas condere flammæ,  
Hymbres occasus, ortusque intercipit ora.  
Et cum terrores auget mox atra marinos,  
Multum clamatos frustra spectauerit ortus.  
Tunc rigor, aut rapidus ponto tunc incubat auster.  
Tarda ministeria & nautis tremor alligat artus,  
Et rationem animi temeraria pectora soluent.  
Nulla dies oritur, quæ iam uacua æquora cernat,  
Pupillis & semper tumidis ratis innatet undis.  
Interea tentare undas iuuat: aspera sed cum  
Affultat lateri deprensæ spuma carinæ,  
Tunc alti curuos prospectant littore portus,  
Inuentasque alij terras pro munere narrant,  
Interea exanimat pauidos instantis aquæ mons.  
Ast alij procul è terra iactantur in altum:  
Munit & hos breue lignum, & fata instantia pellit,  
Et tantum à leto, quantum rate fluctibus absunt.

PORRO aquarius nomen accepisse dicitur, quod eius exortu hymbres pluri-  
mi fiant. Quidam uolunt Ganymedem eum esse, Troili & Calliroes filium:  
qui cum in Ida monte ueniretur, ob nimiam pulchritudinem à Ioue adamatus,  
& per aquilam raptus, inter astra est collocatus. Dehinc Aquarius dicitur esse,  
quod undas funderet. Nigidius Hydrochoon siue aquariû existimat esse Deu-  
calionem Thessalum, qui maximo cataclysmo sit relictus cum uxore Pyrrha in  
monte Aetna, qui est altissimus in Sicilia. & posteaque se & uxorem suam solû in  
terra relictum censuit, orbitatis & uastitatis misertus, ab Ioue precari cœpit, ut  
aut et ipsi interirent, aut hominû genus restituerent. Iupiter respondit, & per sor-  
tem indicauit, ut lapides quos ante se reperissent, post se iactaret. Reuersi itaque,  
quotquot

quotquot Deucalion misit, uiri fiebant: quos Pyrrha, foemina. Quo facto, rursus hominum genus natum est. ob quam rem λαός græcè populus dicitur: quia lapis antiquitus græcè λέσος appellabatur. Ab antiquis quidem dicitur Aristeus filius Apollinis fuisse, quem Apollo dicitur ex Cyrene procreasse, quam compressit in monte Orpheo, qui Cyrenis est appellatus. Aristeus dicitur omnibus artibus doctus fuisse, quibus ceteros homines ad bonos fructus utilitatēq; perducebat. Is cum caniculæ signū pestiferum oriretur, & statim praesentes fructus laederentur, & homines diuturna pestilentia afficerentur, factū est ut à dijs impetraretur, maximè Neptuno, Iouis fratre, ne tempestatibus & uentis pateretur genus humanum affici indignis calamitatibus. Itaq; uenia data, cōstitutum est à dijs, ut caniculæ stellæ exortu uenti perflarēt dies circiter quadraginta, eiusq; pestilentie uim abscinderent. Quapropter Aristeus à dijs inter astra est collocatus. Habet autem Aquarius stellas in capite obscuras duas, in singulis humeris singulas amplas, in sinistro cubito unam, in dextro cubito unam, in singulis manibus singulas, in singulis mamillis singulas, sub mamillis singulas, in dextro lumbo unam, in singulis genibus singulas, in dextera tibia unam, in singulis pedibus singulas. Sunt omnes 18. Effusio uerò aquæ dextra leuaq; fit stellis 31. Quarum duæ splendide sunt, ceteræ uerò obscuræ. *Capricornus.*

**C**apricornus sanè similitudinem habet Aegypanos: habet enim posteriorem partem piscis, priorem capricorni. & hunc honorem dicitur assecutus, eo quod cum Ioue sit nutritus. Epimenides dicit in Ida utrosq; nutritos, & ad Titanorum bellum cum Ioue esse profectū: quem Iupiter uictor astris intulit, quod eius opera dijs armati essent. Itemq; matrē eius capram, quod Dicolon inuenisset in mari, ideo piscis cauda notatam. Nigidius capricornum refert immortalis honore donatum, quo tempore Phytho in monte Tauro speluncam haberet, & Aegyptum incoleret, ab Ioue concessum habuisset, quemadmodū dijs posset obistere, cum eis cōsiliū panderet, si neq; terras relinquere uellent, neq; Phythonis immanitati resistere dijs possent, inconsultè figuras immutauerūt, in quā quis uellet, seu bestiam, seu uolucrem, seu piscem pecudem'ue, Phython se in capram transmūtasset. itaq; immortales figuris ignotis Phythonis ante oculos crebro uersabantur: unde adhuc maximè pro dijs multas bestias obseruant colūtq; Aegyptij, & conuenit Phythoni neminem deorum aduersari sibi met, uacua cognouit, dominantibus, arbitratus deos se ueritos propter metum, dominabatur imperitis fortunæ uarietate, & periculi magnitudine instantis. Nam post 18. dies dicitur cōsiliū de eo repente à dijs factum, ut interficeretur. ob idq; usq; hodie in Aegypto hos dies, id est 18. festos perpetuò annis singulis instituerūt: in quibus diebus qui nascitur, amplius quam eos non uiuit. Phython autem fulmine interficitur ab Apolline in templo Aegypti Memphis, ubi mos fuit solio regio decorari reges qui regnabant. ibi enim sacris initiabantur primū, ut dicitur, reges satis religiose tunicati. & tauro quem Apim appellant, iugum portare fas erat, quem Deum maximum Aegyptij existimāt: & per uicū unum duci, ut periti existimabant labore humanę necessitatis, ut crudelius quę sub eis sint abutantur. Deducitur autē à sacerdote Isidis in locum qui nominatur Adytos: & iureiurando adigitur, neq; mensem, neq; diem intercalandum quem in festū diem immutarent, sed 355 dies peracturos, sicut institutū est ab antiquis. Sed illo reuertamur unde digressi sumus. Igitur dijs posteaquam Phythonem poena affecerunt, sancta astrorum memoria decorauerunt, & ei nomen Aegyptij Aegypana imposuerunt, quod contenti dijs se in bestias conuertissent, Phython se in capram trāsfigurabat. oppidumq; magnificū in Aegypto edificauerūt, quod Panopolim appellauerunt. Habet autem stellas in singulis cornibus duas, in naribus claram unam, in capite claras duas, sub collo unam, in pectore duas, in anteriore pede unam, in summitate ipsius pedis unam, in dorso septem, in uentre quinq; in caudę extremitate claras duas. Sunt omnes 26.

## Sagittarius.

Belligerum Titan etiam cum contigit arcum,  
 Ducentemq; ferunt sinuato spicula neruo,  
 lam clausum ratione mare est, iam nauita portu  
 Infestam noctem fugit ad longasq; tenebras,  
 Signum erit exoriens nobis tum nocte suprema,  
 Scorpions ille micat super freta cerula cauda.  
 Insequitur grauis arcus, & in lucem magis exit.  
 Tunc alte cynosura repit, tunc totus in undas  
 Mergitur Orion, humeris & uertice Cepheus.

**P**orro Sagittarius scorpione oriente ascendit: quo ascendente, Orion occidit totus, & Cepheus à uertice & humeris cū manibus. in cuius signi regione zodiacus circulus humillimus propter equina crura. Quidam negant, dicentes nunquam Centauros ullis sagittis usos fuisse. Quidam autem dicunt, quòd quadrupedes esse non uideantur, sed stans bipes Sagittarius. Hic autem homo equinis pedibus est, & caudam habet ueluti Sagittarij. Sositheus autem tragœdiarum scriptor, illum affirmat esse Crotonem. Euschemis Musarū nutricis filiu, & inhabitasse Heliconem, atq; sagittis & uenatu uitā exegisse, qui inter Musas sapius commoratus, plausu cantus earum distinguebat, id est ad pedem manibus plaudebat, quo alij timerent. Hunc Musæ beneficio Iouis astris intulerunt, cuius artes, id est plausus & sagittæ inter mortales mansere. Nigidius de Crotonem idem dicit, sed non cōuersatum cum Musis: sed dum illæ cantus chorosq; celebrarent, hunc procul auditu repentino plausu ad pedē feriendo oblectare canētes. ob hoc eum à Ioue immortalī memoria earum rogatu donatū, quod esset nutricis earum filius, idem Oceani nepos. Habet autē stellas in capite duas, in arcu duas, in acumine sagittæ duas, in dextro cubito unam, in eadem manu unam, in uentre clarā unam, in spina duas, sub cauda duas, in anterioribus geniculis singulas. Sunt omnes 15. Reliquæ uerò septem subter crura similes quidem sunt posterioribus, quæ nō ostenduntur, quòd Centaurus duplex sit, iaculū autē eius, ex quo dicunt omnes cygnos ab Apolline interfectos, qui Iouis fulmina furerat, absconditum, fertur ad aquilonem: & peracta, ac potius sedata lite, assumptum, & ad pedes Sagittarij inter astra collocatū. Habet autē stellas quatuor, in summo unā, in medio obscuram unam, in pennis duas, unam uerò splendidiorē alijs.

## Aquila.

Vnguibus innocuis Phrygium rapuit Ganymedem,  
 Et cœlo appositus custos, quo Iuppiter arsit  
 In puero, luit excidio quem Troia furorem.

**A**quilam sanè inter astra collocatam dicunt propter Ganymeden Iouis ministrum, quem rapuit in cœlum: est enim ea signū Iouis, quòd cum dii omnes uolucres inter se diuiderent, eam in portione sortitus sit Iouis, quod altius cunctis uolantibus euolet, & penè inter omnes principatum teneat, & quod sola auium solis radijs non terreatur. Namq; ita est spectans ad orientem pennis tensis. Aglaosthenes dicit Iouem in aquilam transfiguratū, Naxiam regionem ubi nutritus fuerat petiisse, & regnum accepisse. egresso uerò de Naxo, cum aduersus Titanas proficisceretur, & sacrificium faceret, aquilam ei in auspicio apparuisse, & fulmina ministrasse, quam bono omine acceptam tutelæ subiecisse. Habet autem stellas in capite clarā unam, in humeris singulis alarū singulas, in pectore obscuram unam. sunt omnes quatuor. Sagitta autem quam tenet in pedibus, dicitur sagitta Apollinis fuisse, cum qua Cyclopa interfecit, eo quòd Iouis fulmina facerent, quòd eo telo Aesculapius eius filius à Ioue esset interfectus: quam sagittam astris illatam in memoriam uirtutis suæ reliquit. Habet autem stellas quatuor, in summo unam, in medio unam, in pennis sagittæ duas.

Delphinus.

## Delphinus.

A Sidera quæ mundi pars cellior æthere uoluit,  
 Quæq; uident boream uentis assueta serenis,  
 Diximus: hinc alius decliuus ducitur ordo,  
 Sentit & insanos obscuris flatibus austros.

**N**eptunus, ut Artemidorus refert, Amphitriten uoluit in coniugiū accipere: quæ cum ob uerecundiæ magnitudinem & uirginitatis obseruantiam ad Atlantem cōfugisset, Neptunus post eam multos milit qui eam peterent: inter quos & delphinū misit, qui eam peteret. Quæ cum circa insulas Atlantis moraretur, reperit eam, nūciauitq; Neptuno, quā ille suis persuasionibus ad suam perduxit uoluntatem, delphinoq; maximos honores in mari tribuit: quem in astris intulit, & in manu sua habere instituit. Habet autē stellas nouem, & ideo musicum signum dicitur, eo quòd in numero Musarū. stellas habet in ore unā, in solio duas, in pinnulis uentris tres, in dorso unam, in cauda duas, sunt omnes nouem. Delphinus autem non multum currit supra capricornum,

## Orion.

Tela caput magniq; humeris sic balteus ardet,  
 Sic uagina ensis, pernici sic pede fulget.

**O** Orion, qui & incola dicitur, ante tauri uestigia fulget. & dicitur Orion ab urina, id est ab inundantia aquarum. Tempore enim hyemis habet ortū, cum mare & terras aquis & tempestatibus turbat. Hunc Romani iugulam uocant, eo quòd sit armatus ut gladius, stellarum luce terribilis & clarissimus: qui si fulget, serenitatem portēdit: si obscuratur, tempestatē innuit imminere. Hūc Hesiodus dicit Neptuni & Euryales filium, cui dono datum est à Neptuno, ut super fluctus ambularet ueluti supra terram. Qui cū Chium uenisset, Meropem Oenopionis filiam compressit, quem Oenopion ob iniuriam excæcauit, & de finibus suis expulit, ipse cum Lemnum uenisset, à sole dicitur ei lumina restituta esse, & reuersus est ad Oenopionē. qui cum à ciuibus terra abscederet Oenopion, desperata eius inuētionē, Cretam est profectus, ubi cum immodicē uenaretur, & à Diana corripere, ait se nullā feram in terris relicturū. Tellus indignata, scorpionem extulit miræ magnitudinis, qui pœnas magniloquentiæ eius exigeret, Iouis autem Orionem ob uirtutem astris intulit. idem rogatu Dianæ scorpionem inter astra duodecim cælo collocauit, quorum contra magnitudinem stellæ quoq; eorum amplissimæ sunt. Aristomachus autē dicit, Cautibram quendā Thebis uoto petisse ut filiū haberet: ad quem Iouis, Mercurius, & Neptunus hospitio deuenerunt, qui eis hostiam immolauit ut filius nasceretur, cuius bouis pelle detracta, dii in eam urinā fecere, iussuq; Mercurij terra obruta est, unde puer supradictus est natus, quem Vrionē appellauerunt, & astris intulerunt. Quidam autem dicunt Vrionem Methymnæū, qui cum esset citharæ potens, rex Corinthiorum Pyranthus nomine eum dilexit: qui cū à rege impetrasset, ut ciuitatem arte sua illustraret, & magnum patrimonium acquisiuisset, consenserunt famuli cum nautis ut eum interficerent. quē cum uellent interficere, petijt ab eis ut antē decantaret. Cum autē citharæ sonus cum uoce eius audiretur, delphini circum nauim uenerunt, ille super unum ex his se præcipitauit, qui eum sublatum ad regem Pyranthū Corinthū detulit. delphinus subductis per æstum aquis exanimatus est. Qui cum suos casus Pyrantho narrasset, iussit rex Pyranthus delphinum sepeliri, & ei monumentum fieri. Post aliquantulū temporis nauis, qua Orion deuectus fuerat, Corinthum delata est. Nautas cum ad se adduci rex imperasset, & de Orione inquireret, dixerūt eum obijisse. Quibus ille: Craftino, inquit, die ad delphini monumentū iurabitis: eosq; custodiri mandauit, atq; Orionem ita ornatum sicut se præcipitauerat, in monumento delphini delitescere. Cum autem adducti per delphini monumentum iurarent Orionem obijisse, & de monumento prodijisset, illi eum uidentes obmutuerūt, ibiq;

regis imperio crucifixi sunt. Dehinc Iouis miseratione dicitur Orion cum Delphino inter astra positus. Nigidius autem refert, quodam tempore Iouem cum cæteris dijs apud Musæum Bisthoniæ regē hospitio dapfili copiosoq; affectu prædito in hilaritate constituisse, ut in corio tauri qui tunc immolatus fuerat, mingerent, eoq; loco in corio terra obruta natus sit Orion: qui factus adolescens, digna deorum forma, atq; egregia uirtute incitatus, immortalis memoria obtēperabat, quibus ortus dicebatur. Nam cum in Celinio uenaretur, Dianam irridens contemnebat eius opera, quæ in monte cōstituebat. Itaq; Diana mississe dicitur scorpionem, qui Orionē uita priuaret. Orion uita priuatus, sideribus illatus est. Habet autem stellas in capite claras tres, è quibus media est splendidior cæteris, in singulis humeris singulas claras, in dextro cubito obscuram unam, in eadem manu unam, in zona tres, in gladio quem tenet in manu tres, in singulis genibus singulas, in singulis pedibus singulas, in mantili tres, Sunt omnes 17. & decem ex eis obscuriores.

Canis.

Cum tetigit solis radios, accenditur æstas,  
Discernitq; ortu longè fata uiuida firmat.  
At quibus arctatae frondes, aut languida radix,  
Exanimat: nullo gaudet maius' ue minus' ue  
Agricola, & sidus primo speculator ab ortu.

Sirius stella est in medio centro cœli, ad quam cū sol accesserit, duplicatur calor ipsius, & languore afficiuntur corpora humana. Sirius autem stellam uocantam putant, propter flammæ candorem. Latini autem illam caniculam uocant, unde & dies caniculares dicuntur: quia quandiu sol in ipsa est, pestifera est, sed pro qualitate adiacentiū cōmutatur. Nam aut uincitur, aut morbosus utitur uiribus. Hinc est quod cum certo tempore oritur, non semper est noxia. Quidam uero dicunt canem fuisse, quæ Europæ cum dracone custos data est, quæ postea Minos utraq; accepit, eandem postea ob medicinæ causam Procridi in munera datam: quæ postea Cephalus utraq; possedit, uir Procridis, qui eam ad Thebas dixit ad uulpem, Thebanorū agros infestantem: cui cani fatum est, ne ab ullo posset interfici, itemq; uulpi. Iupiter uero uulpem in lapidem conuertit, & canem astris intulit. Amphianus tragœdiarum scriptor refert, quod cū hominibus stellæ relinquerent locum, missus est legatus canis ad Doloram: quam ut uidit, tempore tēpestiuo adamauit, qui cum flagraret amore, nec posset frui, magis et asperius urebatur: calamitate accepta, & deos adiutores inuocare cœpit. Tūc Aquilo misit filios suos adolescentes, qui operam cani traderent, & ipse flatu suo canis ardorem sedauit, qui flatus eteliæ dicitur, amoris autem memoria remansit. Sunt qui aliter memorēt. Icarus à Libero hospitio receptus est, qui ei in munere utrem plenum uino tribuit, iussitq; ut in reliquas terras propagaret. Icarus de hinc Athenæus cum in terrā Atticā ad posteros deuenisset, eis genus hoc suauitatis ostēdit. pastores autem cū immoderatus biberent, ebrii facti conciderūt. Qui arbitantes Icarū malū medicamentū sibi dedisse, eum fustibus interfecerūt. Icarū autem occisum, canis qui cū eo fuerat, Neæra nomine, ululans, Erigonæ eius filie monstrauit, ubi pater insepultus iaceret: quæ cum uenisset, eius corpus sepeliuit: ipsaq; se in monte Hymetto cōtulit, ibiq; laqueo sibi mortē consciiuit. Tūc dicitur Liber à Ioue petiisse, ut Erigonem & Icarū astris inferret. Iouis autem audita eius petitione, Erigonem signū uirginis nominauit, Icarū autem patrem eius Arcturū. Qui cum exoritur, tempestates mari terræq; efficit, cumq; Athenas pestilentia opprimeret, ex oraculo responsum est, cessaturā pestilentia, si per annos singulos de frugibus & uindemia Icaro & Erigonæ primū delibaret. Quod factū est ab Atheniensibus, qui diebus festis institutis aras cōstituerunt, ideo quia illā pendentē aspexerūt, qd est apud Græcos. ex quo factū est, ut solī osculo iactaret homines, Canis autē Icarī qui ululans ante pedem pendentis uirginis mortuus est,

**A** est, Astricyon nominatur, quod nos canis stellam dicimus: qui ob eandem causam quando exoritur, summam pestilentiam hominibus facit. Habet autem stellas in capite unam, quæ Isis dicitur, claram: in lingua unam, quam Sirium uel Canem uocant, quæ magna est & splendida: in collo duas, in singulis humeris singulas obscuras, in pectore claras duas, in anteriore pede sinistro tres, in dextro unam claram, in extremo supra dorsum tres, in uentre duas, in sinistro femore unam, in posteriori pede sinistro unam, in summitate caudæ unā. Fiunt omnes xx. Situm autem est hoc signum inter hyemalem tropicum, & arcticum subterraneum, qui australis uocatur.

*Dafypus.*

Sic utrunq; oritur, sic occidit in freta sidus:

Tu paruum leporem perpende sub Orione.

**L**epus sub pedibus Anticanis & Orionis cōstitus est. Hic dicitur Orionis canem fugere uenantis. Nam ut uenatorem eum finxerunt aliqua de causa, ita leporem ei ad pedes fugientem finxerunt. Quidam negant tam nobile tamq; magnum uenatorē, de quo antē in scorpione signo diximus, & postea in ipsius figura dicemus, oportere leporem uenari. Callimachusq; accusat eum, quod cum Dianæ scriberet laudes, dicit eam leporino sanguine gaudere, & eos uenari dixerit. Nonnulli à Mercurio inter astra collocatum dicunt propter nimiam uelocitatem: siue quod inter quadrupedes plus pariat, & quosdam foetus pariat, quosdam uerò in uentre habeat: sicut Aristoteles philosophus ait, qui de animalium ratione disseruit. Antiquitus autē dicebatur, in insula Hiero nullum leporē fuisse, sed ex eorū ciuitate adolescens quidam studio generis ab exteris terris leporem foeminā produxit, & ad eius partū diligentissimè quæ opus essent administrauit. itaq; cum peperisset, & cōplures eius ciuitatis ad studiū intēdissent, & partim precio, partim beneficio mercati essent, omnes lepores alere cœperunt: quibus cum nihil daretur ad manducandū, impetu facto omnia comedērūt. quo facto, insulā calamitas afflixit. itaq; postea leporis figurā astris cōtulerunt, ut homines meminissent, nihil his exoptandū in uita, si insolēter utantē lætitiā qua dolorē capere posterius cogantur. Habet autē stellas in singulis auribus singulas, in pectore duas, in dorso nitidā unā, in posterioribus pedib. singulas. Sunt autē omnes 7.

*Argo nauis.*

At cum decurrens inhihet iam nauita remos,

Auersamq; ratem uotis damnatus ab ore

Perlegit, optatam cupiens contingere terram.

Sed quia pars uiolata fuit, coeuntia saxa

Numine Iunonis tutus confugit Iason.

Hæc micat in cœlo lateri non amplior, actus

Quæ surgit malus, quæ debet reddere proram,

Intercepta perit, nulla sub imagine forma.

Puppis demisso tantum stat lucida clauo.

**P**ost canis igitur magni caudā, secundum stellarum ordinem nauis cōstituta est. quam quidam beneficio Mineruæ inter astra collocatā dicunt, quæq; prima ab ea fabricata est: & mare quod antea inuium fuerat, hominibus peruiū naualis ingenio fecit. quam notatam in cœlo figurauit, sed à gubernaculis usq; ad malum. Nonnulli dicunt Danaum Beli filium ex compluribus coniugibus quinquaginta filias habuisse, fratrem autē eius Aegyptū totidem filios. Danaū autem & filias eius interficere uoluit, ut regnum paternū solus obtineret, easq; filijs suis uxores à fratre poposcit. Danaus autē cognita malitia, Mineruam inuocauit adiutricem. tunc primū dicitur Minerua nauim fecisse, quæ Argos appellata est, cum qua Danaus ex Aphrica Argos profugit. Aegyptus filios suos ad persequendum fratrem misit. Qui postquam Argos uenerunt, patruū impugnare cœperunt, Danaus autem ut uidit se eis obsistere nō posse, dedit eis filias



suas, quæ patris iussu viros suos una nocte interfecerunt. sola Hypermetra Li. A num seruauit, ob quod fanum illis factum est. cæteræ uerò dicuntur apud inferos in dolium pertusum aquam ingerere. Habet autem nauis stellas in puppe quatuor, in catastroma quatuor, in malo summo tres, in singulis temonibus quinque, sub carina quinque. sunt omnes 26.

*Cetus.*

Diuerso posita & boreæ uicina legenti,  
Auster pistris agit duo sidera, perlegit unum,  
Namque aries supra pistrim piscesque feruntur,  
Bellua sed ponti non multum præterit amnem.

**P**orro sub ariete & piscibus super fluuium cetus in cœli regione collocatus est. Dicitur autem à Neptuno missus ad Cepheum propter inuidiâ Nereidibus, à qua contra Cassiopeiam & Andromedam exardescerebat propter nimiam pulchritudinem. huic cetui Andromeda proposita erat, quem Perseus interfecit, & ab Ioue astris illatus est, ut memoria actus maneret. Habet autem stellas in caudæ extremo claras duas, à cauda usque ad gibbum eius sex, sub uentre sex. Sunt omnes 14.

*Eridanus fluuius.*

Planxere ignotis Asiæ Phaethontides undis,  
Eridanus medius liquidis interiacet astris.  
Huius pars undæ læuum ferit Orionis  
Lapsa pedem, procul amotis qui piscibus usus  
Vincula coniecat, nodus cristam super ipsam  
Aequore pistris adit. sunt illi libera cœlo  
Sidera nonnullam specie reddentia formam,  
Sub leporisque latus uersam, post denique puppim  
Inter & Eridanum flexusque cauumque carinæ.  
Atque hæc ipsa notat, si nullam ferre figuram,  
Sunt etiam toto sparsi sine nomine mundi,  
Inter signa ignes, etiam quibus & sua desit  
Forma, per oppositi noscuntur lumina signi.

**F**luuius, ut superius diximus, subter cetum collocatus est, cœli regione cernitur. Ad quem sinister Orionis pes extēditur. Ab Arato & Pherecyde Eridanus Padus esse putatur: & ideo inter astra collocatus, quod à meridianis partibus dirigere cernitur. Hesiodus autē dicit eum inter astra collocatum propter Phaethonta, Solis & Clymenes filiū, qui dicitur currū patris ascendisse: cumque à terra altius leuaretur, præ timore in Eridanum fluuium, qui & Padus dicitur, cecidit, ab Ioue fulmine percussus. & omnia ardere cœperunt: causaque extinguendi uniuersos amnes immisos esse, omneque mortalium genus interiisse, præter Pyrrham & Deucalionem. Sorores quoque Phaethontis flentes in arbores populos uersæ sunt, lachrymæque earum in electrum durare dicuntur, Heliadesque apollatae, ipsas autem nomina habuisse, Merope, Helie, Aegle, Aegiale, Petre, Phœbe, Charie, Diolippe. Cygnus quoque, rex Liguriæ, Phaethontis propinquus, dum fleret, in cygnum cōuersus est. id quoque monēs, flebile canit. à quibusdam uerò Nilus, qui & Gyon existimatur, & ideo inter sidera collocatus, quod à meridianis partibus cursum dirigat. Est autem sidus multarum stellarum luce adoratum. & subiacet ei stella, quæ uocatur Canopus siue Ptolemæon splendens, tangitque temonem nauis, apparet autem humillima, eo quod circa terram esse uideretur: & nullum sidus inferius apparet, ob quod terrestris uocatur. Habet autem stellas in primo flexu quatuor, in secundo tres, in tertio tres, usque ad nouissimam septem, quas dicunt in ore Nili fluuij esse. sunt omnes 17.

*Aquarius.*

Infimus hydrochoos, sed quæ uestigia figit,

Sunt

A Sunt aliæ stellæ, quæ caudam bellua flectit,  
 Quæq; caput piscis media regione locata.  
 Nullum nomen habent, nec causam nominis ullam,  
 Sic tenuis cunctis iam penè euanuit ardor.  
 Nec procul hinc dextra diffundit aquarius undas,  
 Atq; imitata cadunt errantis signa liquoris.  
 E quibus una magis sub cauda flamma relucet.  
 Squamigeræ pistris pedibus subit altera signi  
 Fundentis latices. est & sine honore corona,  
 Ante sagittiferi nullum pernicia crura.

**P**iscis magnus, cuius nepodes dicuntur pisces qui in circulo zodiaci consti-  
 tuti sunt, dicitur in astra collocatus, eo quod decidens in Boeth stagno, Pha-  
 cetis filia Veneris in piscem sit transfigurata, quam Syri deam nominauerunt.  
 Quidam autem dicunt, quod de stagno filiam Veneris saluauerit. Vnde usque  
 hodie Syri pisces argenteos in templo sacrauerunt. Est autem signum in parte  
 australi, quod piscibus orientibus oritur, quem piscem dicunt aquarii urnæ ha-  
 bere effusionem. Habet autem stellæ 12. e quibus una fertur esse sub pedibus aqua-  
 rij, & tres in brachijs eius. Ipsæ autem clarioræ esse ceteris noscuntur. Inter hæc  
 sunt astra siue signa quæ planetæ appellantur.

Oceanum occasu tangit tanto & magis arte,  
 Thuribulo metæ uim cælo suscipit, & iam  
 Præcipiti tactu uastis dimittitur undis.  
 Multa dedit natura homini rata signa salutis,  
 Venturamq; nouis cladem depellere suasit.  
 B Inter certa licet numerus sub nocte cauenda  
 Thuribulum, nam si sordebunt cætera cœli,  
 Nubibus obductis illo splendore timeto,  
 Ne pacem pelagi soluat uiolentior auster.  
 Tunc mihi siccentur astricco cornua uelo,  
 Erigat emittantq; latus per inane rudentes.  
 Quod si deprehensa turbauit lintea puppis,  
 Incubuitq; sinu laxo, uel mergitur undis  
 Prona ratis, soluetq; inimicum Nerea prora,  
 Vel si perspexit seruator Iuppiter æger,  
 Vltima persoluunt iactatæ uota salutis.  
 Nec metus antè fugit, quam pars effluerit orbis,  
 Quæ boream cœlum spectantibus indicet ortum.

**S**acrarius, qui & Pharus dicitur, est signum nauigantibus semper contrarium,  
 Quod sequitur scorpionis caudam, Quod quidam locatum inter astra dicunt,  
 quod in eo dij primùm mutuo coniurationem fecerunt, cum Iouis contra Satur-  
 num fecit, quod memoriæ non solum astris illatū, sed etiam hominibus hoc ha-  
 bere institutum, quia in agonibus & ludis quinquennialibus coronæ habentur,  
 & fœderis testes adhibentur, itemq; uates per quos futura responderūt in sym-  
 posijs domibus cōsecrantur. & iure Iupiter igneum sibi uelamen, ne eius fulmi-  
 nū potentia deprehenderetur, adhibuit. Habet stellæ quatuor, duas in superfi-  
 cie, in qua prunæ fuisse dicuntur, duas in uase eius.

## Centaurus.

Inde per ingentes costas, per crura, per harmos  
 Nascitur intacta sonipes sub uirgine dextra,  
 Seu prædam è syluis portat, seu dona propinqua,  
 Placatura deos cultor Iouis admouet aræ.  
 Hic erit ille pius Chiro tutissimus omnis  
 Inter nubigenas, & magni doctor Achillis.

Hic humero medium scindens iter atheris alti,  
Sic tenuem traxit nubem, stellas' ue recondit,  
Toto clarus equo uenientes nunciat euros.

**C**entaurus dicitur Saturni & Phillyræ filius. nam Saturnus cum Iouem filiū  
quareret in Thracia, cum Phillyra Oceani filia in equum uersus dicitur cō  
cubuisse, & ex ea Chironem centaurum natum, artis medicinæ inuentorem: ip  
samq; in arborem *φίλυραν*, hoc est tiliam uersam esse. & habitasse Chironem in  
Pelio monte, inter homines æquissimū: à quo Aesculapius medicina, Achilles  
cithara, in astrologia Hercules literis instructi sunt. cuius hospitio cū Hercules  
uteretur, sicut Antisthenes dicit, è pharetra sagitta lapsa dicitur pedem eius uul  
nerasse: acceptoq; uulnere, illum animā exhalasse, & ab Ioue astris illatū. Est autē  
signū ad aspectū Sacrarij. Vnde & ad idem Sacrarium sacrificare uideē. Habet  
stellas in capite obscuras tres, in singulis humeris singulas claras, in dextro cubi  
to unā, in eadē manu unā, in medio pectore unā, in spina duas, in uētre splendi  
das duas, in dextro lumbo claram unā, in cauda tres, in singulis genibus retror  
sus duas, in utroq; harum unam, in utrisq; pedibus anterioribus singulas. fiunt  
omnes 33. Quidam arbitrantur tenere in sinistra manu arma & leporem, in dex  
tra uerò bestiolam quæ *θηρίον* appellatur: & *βύρσαν*, id est utrem uini plenum, in  
quo libabat dijs in sacratio. Habet autem stellas bestiola in capite unā, in spina  
claram unam, in cauda duas, in summo pede posteriore claram unam, in anteri  
ori pede unam claram, in thyrsu tres. Sunt omnes 33.

*Hydra.*

Hic primos ortus crater premit ulterioris,  
Vocalis rostro corui super, hydraq; lucet.

**H**Ydra, super cuius caudam coruum sedere dicunt, & in medio urnam asse  
runt, est signum in parte australi, caput deflexum habens ad cancrum, cui  
ius sinuosi corporis medietas est cōnexa sub leone. caudā uerò extendit ad Cē.  
taurū, supra quam sedet coruus. Qui coruus ideo inter astra collocatus dicit, eo  
quod fuerit in tutela Apollinis, à quo missus ad fontē, ut dijs ad libandum aquam  
deferret. qui cum uidisset arbores grossos ficus habentes, uolans cōsedit in eis,  
donec maturæ fierent, & aquam deferre distulit, post paucos autem dies pera  
cto sacrificio, cū ille ficos comedisset, & se dijs peccasse sensisset, denuò ad fon  
tem ut aquam hauriret redijt: & ab hydra exterritus, uas uacuum reportauit, di  
cens excessisse aquam quæ fuerat in fonte. Cognoscēs Apollo sibi coruum pec  
casse, prohibuit eum eo tempore aquam bibere, ut Aristoteles dicit in eo libro  
qui de Bestijs scribit. Et Isidorus in Naturalibus, uel in Physicis memoriæ tradi  
dit, quod ipse peccati pœnas daret, qui & postea astris illatus est. Crater autē in  
medio angue positus est, caudam autem anguis coruus appetit rostro, neq; po  
test iuxta accedere ut bibat. Habet anguis stellas in capite claras tres, in prima  
flexura sex, & una ex eis obscura, ad ultimū in secunda flexura tres, in tertia qua  
tuor, in quarta duas, in quinta usq; ad caudam octo claras. fiunt omnes 26. Pau  
lulum sub prima flexura crater siue urna situs est, inclinatus ad genua uirginis.  
Habet stellas in labris obscuras duas, per singula latera tres, in fundo duas. sunt  
omnes 10. Coruus autem qui est ad ultimam eius caudam, spectans ad occasum,  
habet stellas in capite claram unam, in ala duas, in cauda tres, in pedibus singu  
las ab unguibus. sunt omnes sex. omnes simul fiunt 43.

Aethereum uenit thalamum super imbris atrum,  
Et tonitru crebraq; abscondit grandine terras.  
Temperat in geminis annum: nec crede sereno,  
Nubila nec diuturna putes cum sidere cancri:  
Fons erit ardentis: tamen hoc in littore certum,  
Flagrantis placidē lucens hic temperat annum.  
Composuit sedem Nemeæis finibus astrum,

Virginēq;

A Virgineq; & libra semper pendentia tantum  
 Nubila, continua magis in statione manebunt.  
 Nunc quoq; nulla fides, cœlum cum scorpion acer  
 Stat super: incerta namq; omnia lege feruntur.  
 Heu quantis terras cum Iuppiter ignibus omnis  
 Obruat, aut glomerata cadet, quem densa per astra,  
 Immitis grando cœlo, quam sæpe sonabit,  
 Cum spacium attigerit tendentis singulaq; ignis,  
 Non terris imbres, ponto non flamina decrunt,  
 Et cœli terret sonitus mortalia corda,  
 Cum sedem ægoceri Cithereius attigit ignis,  
 Horridus ad gelidos portendit aquarius ignes,  
 Hybernæq; cadunt pluuia, concretaq; grando,  
 Piscibus à geminis sub prima recurrerit astra.  
 Hesperus hæc tibi signa feret, cum lucifer ora  
 Ingressitur Venus alma polum, sed ubi hesperus ignes  
 Prouocat æthereos, & noctem ducere terris  
 Incipit, exoriens ecce hæc Cytherea mouebit.  
 Vere caute imbres & fulmina culmine ab alto,  
 Phixum rutilo pecus irradiauerit astro,  
 Nubila commixtusq; fragor pluuiâlibus undis,  
 Flaminaq; assiduo terris tum stantia pulsu,  
 E cœlo diri deiecti grandinis ictus.  
 Verè magis nitido tauri cum sidere fulxit,  
 Appota geminis eadem constantia præstat.  
 B Cum dederit soles, inducit nubila cœlo:  
 Nubila cum fuerint, subitos mirabere soles.  
 Et modò te uento gelido, modò protinus imber,  
 Lucent alterna superabit nube serena.  
 Sin leuis ingressa est spaciosi sidera cancri,  
 Pacem mundus habet, nonnulli corpore soles  
 Pestiferi incendunt, non sidera densa solutos  
 Astringunt artus alieno tempore lenis.  
 Omnia pacato tum sidere temperat aër.  
 Ac rapidis idem ne solibus æstuet orbis  
 Efficient magni conspectu signa leonis.  
 Virgine erunt pluuia, pleriq; in nube fragores,  
 Concaua quos reddunt incluso nubila uento,  
 Detrahit autumnno pluuia, eademq; repellit,  
 Nubibus assiduâ, cœlumq; ob frigora prima,  
 Extremum autumnni superent glacialia terræ,  
 Scorpios at raris ne quis caua terra grauetur,  
 Horrebit pluuia, ad diros omnia nimbos,  
 Continuisq; ruit cum per sinuosa tenetur  
 Cornua centauri, rapida distincta sagitta,  
 Aegoceros imbres & crebro lumine ruptos  
 Nubibus elidet sonitus, tremuloq; nitore  
 Flagrantis teli mortalia numina uincet.  
 Hæc eadem fundens prædicat Aquarius imbrem,  
 Extremis sæuis maria increbrescere uentis.  
 Ostendunt pisces Veneris quos stella notarit.  
 Et quoniam certis extat uia cognita signis,  
 Accipe quid moueat mundo Cyllenius ignis.

Si modò Phœbei flammæ euaserit axis.  
 Matutina ferens solitus per sidera cursus,  
 Cum pecudum uillis auratum fulserit astrum,  
 Ventorumq; graues & diræ grandinis iræ.  
 Non intermisso patienti tempore surgent,  
 Qui pluuias alias etiam in regione notabis  
 Affore non omni: namq; est tunc imber in aruis.  
 Ast ubi se taurus sinuatis cornibus effert,  
 Grandine significat geminis tranquilla sereni,  
 Et placidum nautis spondet cœlumq; fretumq;  
 Nubila atq; imbres, æstus ac frigora miscet.  
 Certior ardor erit, quamuis iuuet aura fauoni,  
 Cum uasti calida radiabit sede leonis,  
 Tempa sed etherei simulac possederit ignis.  
 Omnia mixta feret, pluuias meditabitur ingens.  
 Vndiq; grando uenit, rumpuntur culmina nimbis,  
 Centauri attigerit cum iam Cyllenius arcus:  
 Aut ubi confurgit capricornus & ipse biformis,  
 Aut subitos cœlo deducet crebrius imbres,  
 Fulminis aut iactu magnum perumpit Olympum,  
 Nulla serenato capricornus nubila cœlo  
 Comparat, aut gelidos flatus cœliq; fragores.  
 Non alio melius signo prædicere possis.  
 Piscibus hæc eadem quamuis cognoscere fas sit,  
 Quando quidem exoritur mundo Cyllenius ignis,  
 Quid faceret primùm modò cum lumine solis,  
 Tempus & occasus moneat quoq; discere Phœbi,  
 Ver erit hybernis totum execrabile nimbis,  
 Et crebro tonitru iunget florentia rura,  
 Spesq; nouæ segetis quatientur grandinis ictu:  
 Vretur cœlum, magni cum regna Tonantis  
 Ingrediens, pecudis ingreditur aurea terga,  
 Hinc & Agenorei stellantia cornua tauri,  
 Quid ue ferant gemini, rapido quid sidere cancer,  
 Si penitus quæras, taurum sequere uidebis.  
 Grandine nec contrâ ferri ratione probanda,  
 Aut cancro aut geminis calidus uestigia seruat,  
 Hic quo dicta leo sæuisq; caloribus ardet.  
 Flatus at geminis miscet tranquilla serenis,  
 Spiciferæq; manu tendenti libera nutu  
 Dissentit diuæ, sed ut hæc uentura serena  
 Nunciat, & uentis cessat mare, cessat & aër:  
 Scorpios in pluuias rarus, sed nubibus atris  
 Creber agit nimbos, & seua tonitrua portat,  
 Clara sagittiferi tetigit cum lumina signi,  
 Aegocero semper cœlo leuis excidit imber.  
 Frigidus at rapidis horrebit aquarius euris,  
 Brumalesq; dabit pluuias, atq; igne perenni,  
 Cum sonitu quatiet nubes secunda laboris.  
 Non frustrans animum, certo me limite ducat,  
 Hæc eadem tibi signa dabunt non irrita pisces.

**S**olem per seipsum constat moueri, nō cum mundo uerti, sed in zodiaci circuitu  
 sculi obliquitate cursum peragere, paulo superius diximus: qui dū per tre-  
 centos

centos sexagintaquinque dies & quadrantem, zodiacum lustret, & singula tricenis diebus denisq; horis ac semisse, id est dimidia hora transcurrat, incremento dimidiarum horarum quarto anno unum diem complet, quem bisextū nuncupant, qui dies conficitur ex quadrantibus. Nam cum duodecies semis sex horas integras faciāt, id est quadrantē, hic quadrās quater ductus uigintiquatuor horas perfecit: idem unū diem cum sua nocte complet, & in quarto bisextum, ut præfati sumus, efficit. Sol interea dum igneus sit, præ nimio motu conuersionis suæ amplius incalescit. cuius ignem dicunt philosophi aqua nutriri, & e contrario elemēto uirtutem luminis & caloris accipere: unde uidemus eum sæpius madidum atq; rorantem. Tunc autem eclīpsim patitur, quod latine defectio dicitur, quotiens luna 30. ad eandem lineam qua sol uehitur peruenit, eiq; se obijciens eum obscurat: unde deficere nobis uidetur, cum ei orbis lunæ opponitur. Signa enim tempestatum uel serenitatis, hoc modo astrologi mundi cognoscenda esse dixerunt. Vergilius namque ait: Si sol in ortu suo maculosus sit, atq; sub nube latens, aut si dimidia pars eius apparuerit, imbres futuros. item Varro ait: Si exoriens concavus uidetur, ita ut e medio fulgeat, & radios faciat, partim ad aquilonem, partim ad austrum, tempestatē humidam & uentosam futuram innuit. item si sol, inquit, rubeat in occasu, sincerus dies erit: si palleat, tēpestatem significat. Nigidius quoq; ait, si pallidus sol in nigras nubes occidat, aquilonē uentum significat. Hunc etiam Græci Apollinem appellauerunt, à quo se spiritum accipere arbitrantur. & ἄπολλων enim græce, latine perdens dicitur, quod feruore suo omnem succum uirentium decoquendo perdat herbarū. Hunc etiam diuinationis deum esse uoluerūt, siue quod sol omnia obscura manifestat in luce, siue quod in suo processu & occasu eius orbita multimodos significationum monstret effectus. Sol dicitur aut ex eo quod solus sit, aut quod solito per dies surgat & occidat. Hunc etiam sine barba pingunt, quia occidendo & nascendo semper est iunior: siue quod nunquā in sua uirtute deficiat, ut luna, quæ crescit aut minuitur. Huic quoq; illam ob causam quod aut quadripartitis temporum uarietatibus anni circulum peragat, id est, uerni, estatis, autumnī, & hyemis: aut quod quadripartito limite diei metitur spacium. Vnde & ipsis equis condigna nomina posuerunt, id est Erythræus, Actæon, Lampros, & Philogæus. Erythræus græce ruber dicitur, quod à matutino lumine rubicūdus exurgat. Actæon lucidus dicitur, quod tertia hora instante lucidior fulgeat. Lampros uerò lucens uel ardens dicitur, quod sit, dum ad umbilicum diei contra arcticum conscenderit circulum. Philogæus græce terram amans dicitur, quod hora nona procliuior uergens occasui pronus incumbat.

Luna terris uicinior est quàm sol, siue quàm cætera errantia sidera. Vnde & breuiore orbe celerius peragit cursum suum. Nam iter quod sol trecentis & sexagintaquinque diebus & sex horis peragit, luna uigintiseptē diebus & octo horis percurrit, singula uerò signa sol tricenis diebus & denis horis ac semisse. Luna autē binis diebus & semis hora bisse unius perlabitur. Vnde fit, ut quantum spacij in zodiaco luna percurrit, tantum sol tredecim diebus expleat. Hanc quidā philosophorum dicunt proprium lumen non habere, globiq; eius unam partem esse lucifluam, aliam uerò obscurā, & paulatim se uertendo diuersas formas efficere. Alij contra aiunt lunam globum suū habere, sed ignem à sole concipere: & quantum percutitur, ardescere: & quantum à sole discedit, augeri. Cum uerò contra steterit, feritur ex aduerso, & uelut speculum non uim, sed imaginem reddit: unde & defectum patitur, si inter ipsam & solem umbra terræ interueniat. Hac enim crescente, uniuersa gignentia pubescunt: tenuescente, tenuantur. humor etiam & spiritus omnis augetur, tumescit Oceanus. quod diuerso coeli & uagantiū stellarū temperatur, atq; deteritur, & infra fluit, id excipit luna, & soli tradit: quo & animalia rigescunt, & humus quodāmodo animatur gentali calore: & ut ita dixerim, uia plurimū ualent in originibus, q̄ in ortu sunt, languent

languent in occasu. ortum facit in stella quam sol præterit. deinde statione matutina cum à quinto loco solis steterit, in eodem manet signo, donec ab eodem sole moueatur, quæ contraria est soli. mane occidit, oritur simul nocte, & uocatur Chronicos. Deinde rursus altero latere à quinto signo deprehensa, post meridiana stationem facit, donec ingresso sole idem signum sub radijs eius delitescens in totum occidat. Aspiciunt inter se stelle ex tertio signo, quod dicitur trigonum, & habent maximè confusionem. item à quarto signo quod tetragonon & centrum uocatur, & in alterutrum maximè præstant effectum. Item ex contrario, quod est septimum signum, & diametron uocatur, quæ maximè aduersum cætera disident uel leuiter aspiciunt, ut sextum quod dicitur hexagonon. Signa tropica peregrinis nationibus præsent, & omnino motibus & consilijs subinde uariantur, atq; permutantur, biformia generatione. rerum omnium repetitionem significat, & interim dilationem solida uehementer & instanter efficiunt, & ad exitum uel prospera uel aduersa perducunt: sicut aspiciuntur à stellis, uel fauentibus, uel repugnantibus. iam uerò quia de eius cursu uel ordine sub breuitate diximus, restat ut quid de ea gentiles senserint, edicamus. Lunam gentiles Dianam, germanam Solis, quem Apollinè nuncupabant, fuisse dixerunt. & sicut à sole spiritum, ita se à luna corpus accipere arbitrabantur. Dicebant enim eam uirum præsidere & uirginem, eo quòd in uia nihil pariat. Idcirco igitur ambo sagittas habere dicunt, quòd ipsa duo sidera de cælo radios usque ad terram emittant: ideo faces, quia luna illuminat, sol & illuminat & exurit. ideo bigam luna dicitur habere, siue propter uelocitatem, siue pro eo quòd nocte & die apparet. ideo unum equum album & alium nigrum dicitur habere, eo quòd hyeme & æstate plus luceat, quàm uere & autumnò. Diana autem luna dicta est quasi diane, eo quòd die ac nocte apparet ipsa. & Luna, eo quòd luceat: & Triuia, eo quòd tribus fungatur figuris. de qua Vergilius ait: *Triua uirginis ora Dianæ.* Nam eadè luna, eadè Diana, eadè Proserpina uocatur, id est cælestis, terrestris, & infernalis. De qua quidam: *Denique cum luna est sublustris, splendet amictu:* Cum succincta iacet calamis, Latonia uirgo est. Lunam uoluerunt etiam apud inferos Proserpinam, seu quòd nocte luceat, siue quòd humilior currat & terris præsit. unde bigam bouum habere dicitur, illo uidelicet pacto, quo detrimenta eius non solum terra, sed & lapides uel crebra animantium, & quòd magis incredibile sit, etiam latamina sentiunt, quæ in lunæ incrementis eiecta uermiculos parturiant. ipsam Dianam dictam à nemoribus uolunt, simili modo quòd arborum ac fruticum succo augmenta inducat. Denique clementis lunæ abscissa ligna fufuraceis tinearum terebra manibus fistulascut. Nemoribus quoque adesse dicitur, quòd omnis uenatio plus nocte quam die dormiat. Endymionem uero pastorem amasse dicitur, duplo scilicet modo: seu quòd primus hominum Endymion cursum lunæ inuenerit, unde & triginta annos dormisse dicitur, quia nihil aliud in uita sua nisi reparationi studuit, sicut Mnaseas in primo libro de Europa scribens tradidit: siue quòd Endymionem amasse fertur, quia nocturni rotis humor qui est siderum quoque, ipsius lunæ animandis herbarum succis insudat, & pastoralibus profunt successibus. Præterea signa tempestatis, uel & serenitatis in ea uideri posse, antiqui dixerunt. Nigidius ait: *Si luna in summo circulo maculas nigras habuerit in primis partibus mensis, imbres futuros significat: si in medio, nunc cum plena sint in eo cornicula, serenitatem.* Ceterum si rubet quasi aurum, uentos ostendit: fit enim uentus ex aeris densitate, qua obducti sol & luna rubeant. Item si cornua eius tetra fuerint nebula, tempestas futura est. Aratus autem dicit, si aquilonium cornu lunæ est correctius, aquilonem imminere. Item si cornu australe sit erectius, notum imminere. Quarta autem luna index futurarum certissima habetur aurarum. Vnde & Vergil. *Si in ortu quarto, namque is certissimus autor.*

*Bruma in fauonium.*

**C**Aesari nobilia sidera significant, 3. calend. Ianuarias matutino canis occidet, quo die Attice & finitimis regionibus Aquila uespere occidere tradit. Pridie

**A** Pridie nonas Ianuar. Cæsari Delphinus matutino exoritur, et postero exoritur Fidicula, quando sagitta uesperis occidit. Itē quinto Idus Ianuarias eiusdē delphini uesperinus occasus, & cōtinui dies hyemis Italię, cū sol in aquariū sentitur trāsire, quod ferē 13. calen. Febr. euenit. 8. Febr. regia stella, appellata Tuberone, in ecore leonis occidit matutino, et pridie nonas Febr. Fidicula uesperis occidit.

**A** Fauonio in æquinoctiū Cæsari significant 4. calen. Mart. quatruduū uariē, & 8. calend. Mart. hirundinis usu s: & postero die arcturi exortus uesperinus. Item nonas Mart. Cæsar cancri exortu id fieri obseruauit. 8. Idus Mart. Aquilonis piscis exortus, & postero die Orionis exortus, & in Attica miluus apparere obseruat. Idib. Martijs Cæsar ferale sibi notauit scorpionis occasus. 3. calēd. Aprilis Italię miluus ostendit. 12. calen. Aprilis Equus occidit matutino.

Æquinoctium uernum 8. calen. Aprilis peragi uidetur. Ab eo ad Vergiliarū exortum matutinum Cæsari significant. 3. nonas Aprilis in Attica Vergilię uespere occultatur. Item post pridie nonas Aprilis in Bœotia & Chaldeis Orion & gladius eius incipiūt abscondi. Cæsari 6. calen. Aprilis. significat imbres, librę occasus. 14. calen. Maias succule occidunt uespere, sidus uehemens, & terra marię turbidum. 16. calend. Maias, in Attica occidunt uesperis, Cæsari 15. calen. Maias, quatrduum significat. 12. calen. Maias Assyrijs succula occidit uesperis, quod uulgō appellatur sidus parilicium: quoniam 11. calen. Maias urbis Romę natalis habetur: quo ferē serenitas redditur, claritatē obseruationis membrorū augmento: Hyadas appellantibus Græcis, quod nostri à similitudine cognominis, uocabulum eis stellis propter succos impositū arbitrant. imperiti appellauerunt succidas. Cæsari 8. calen. Maias notatur dies. 7. calen. Maias Aegypto hœdi exoriūtur. 6. calen. Maias. Bœotia & Atticę canis uespere occultatur, & Fidicula mane oritur. 5. calen. Maias Assyrijs Orion totus abscondit. Quarto autē cal. Maias Assyrijs canis. 6. nonas Maias Cæsari succule matutino exoritur. & 8. Idus Maias, capella pluuialis. Aegypto autē eodē die canis uesperis occultatur. Sic ferē in 6. Idus Maias, qui est Vergiliarū exortus, decurrūt sidera.

**A** Vergiliarum exortu significant Cæsari, post pridie Idus Maias, arcturi occasum matutinū. 3. Idus Maias, Fidiculę exortus. 12. calen. Iulias capella uesperis occidit, & in Attica canis. 11. cal. Iulias Cæsari Orionis gladius occidere incipit. 3. nonas Iulias Assyrijs Aquila oritur uesperis. 7. Idus Iulias acturus matutino occidit Italię. 4. Idus Iulias Delphinus oritur in Aegypto. 11. calen. Iulias eiusdē Orionis gladius Cæsari occidere incipit. 8. calend. Iulias longissimus dies totius anni, & nox breuissima solstitium conficit.

**A** Solstitio ad fidiculę occasum 6. calen. Iulias, Cæsari Orion exoritur, Zona autem eius Assyrijs 4. nonas Iulias: Aegypto uerò eadem die Procyon æstus ofus, matutino oritur. quod sidus apud Romanos non habet nomen, nisi canicula, quam uolumus intelligere minorem canem, ut in astris pingitur: ad æstum maximē pertinens, sicut paulo post docebimus. 4. nonas Iulias Chaldeis corona occidit matutino. Atticę Orion totus eadem die exoritur, pridie Idus Iulias. Aegypto Orion desinit exoriri 15. calend. Augustas. Assyrijs Chiron exoritur. Deinde post triduum ferē ubiq; confusus inter omnes, sidus indicans, quod canis ortu uocatus, sole partē primā leonis ingresso, cum sit solstitiū: quod sidus accendit solem, & magnam æstus obtinet causam. 16. calen. Aug. Aegypto Aquila occidit matutino, Eteliarumq; prodromi flatus incipiunt qd Cæsar, 10. calen. Augustis sentire Italiā existimauit: Aquila Atticę matutino occidit. 8. Id. Aug. Arcturus medius occidit 3. Id. Aug. Fidicula occasu suo autem inchoat, aut annotat: sed uera ratio id fieri inuenit pridie Idus August. Equus oritur uesperis: et Cæsari Aegypto Delphinus occidit 11. cal. Septēb. Assyrijs stella, quę ante uindemiator appellatur, exoriri mane incipit, uindemię maturitatē promittens, cuius argumēto erūt agni colore mutati. & Assyrijs quinto cale. septemb, Sagitta occidit, Etelieq; desinūt, Anteuindemiator Aegypto



nonis septembris oritur. Atticæ Arcturus matutino, & sagitta occidit mane. 5. Idus septembris, Cæsari capella oritur uesperis. Arcturus uerò pridie Idus septembris imbres uehementissimos significat, terra mariq̃. Ratio eius hæc traditur: si Delphino occidente imbres fuerint, non defuturi sunt per Arcturum. eius signi ortum seruat hirundinum habitus. nanque deprehensæ intereunt. 15. calendas Octobres Aegypto spica, quam tenet uirgo, oritur matutino, Etesia que desinunt. 11. calendas octobres commissura piscium occidit, ipsumq̃ equi sidus 8. calendas Octobres. 3. calendas Octobres hœdi oriuntur. calendis Octobribus, capella matutino exoritur. 6. nonas Octobris, Atticæ corona exoritur mane. 5. nonas Octobris, Heniochus occidit matutino. 4. nonas Octobris Cæsari corona exoriri incipit, & pridie nonas occidunt hœdi uesperis. 8. Idus Octobris Cæsari fulgens in corona stella exoritur, & tertio Idus Vergiliæ uesperis exoriuntur. 18. calendas nouembris Succule uesperis oriuntur. pridie calendas nouembris Cæsari Arcturus occidit, & succule exoriuntur cum sole. quarto nonas nouembris Arcturus occidit uesperis, & Idibus nouemb. Atticæ Vergiliæ occasu suo hyemē inchoant: quinto Idus Orionis gladius occidere incipit. Deinde tertio Idus Vergiliæ occidunt, occasum matutinum Vergiliarū Hestodes. natura huius quoq̃ nominis Hestodis astrologiam tradidit fieri.

In æquinoctio autumnii cōfiteatur quod tales 25. dies ab æquinoctio Anaximander 31. Euclythemon 48. Nos autem sequentes observationem Cæsaris, 45. die ab æquinoctio dicimus fieri.

Ante omnia autem duo esse nomina cœlestis iniuriæ, meminisse debemus. Vnum quod tempestates uocamus, in quibus grandines, procellæ, cæteraq̃ similia intelliguntur, quæ cum plenilunio acciderint, uel maiore impelluntur. Hæc ab horridis sideribus exeunt (ut sæpius diximus) uelut Arcturo, Orione, hœdis. Alia sunt illa quæ silente cœlo serenis noctibus fiunt nullo sentiente, nisi cum facta sunt publica, & magnæ sunt differentia à prioribus, alijs rubiginem, alijs uredinem, alijs caliginem impellētibus, omnibus uerò sterilitatem. De his nunc dicemus, quæ ante nos à nullo sunt prodita: prius causas reddemus eorum, quæ sunt præter lunarem, & quæ paucis cœli locis constant. Nanque Vergiliæ primatum tenent ad fructus, quarum exortu æstas incipit, occasu hyems semestris spacio intra se, & messes uindemiasq̃, & omnium maturitatem amplexantur. Est præterea in cœlo qui uocatur Lacteus circulus, etiam uisus facilis. huius defluuium uelut ex ubere aliquo fata cuncta lactescunt, duorum siderum obseruatione, Aquilæ in septentrionali parte, & in austrina canicula, cuius mentionem suo loco fecimus. ipse circulus fertur per Sagittarium & Geminos, solis centrum infra æquinoctialem circulum secans, commissuras eorum obtinens. hinc Aquila, illinc canicula, ideo effectus utriusque ad omnes frugiferas pertinet terras, quoniam in his tantum locis solis terræq̃ centra congruunt. Igitur horum siderum diebus si purus atque mitis aer genitalem illum lacteumq̃ succum transmiserit in terras, læta adulescunt fata: si luna quæ dictum est ratione roscidum frigus asperferit, admixta amaritudo, ut in lacte perperium necat, modus in terris: huius iniuriæ quam fecit in quacunque conuexitate comitatus utriusque causæ: & ideo non pariter in toto orbe sentitur, ut nec dies. Aquilam diximus in Italia exoriri 13. calend. Ianuarias, nec patitur ratio naturæ quicquam in satis ante eum diem spei esse certæ. Si uerò interlunium incidat, omnes hybernos fructus lædi necesse est. Rudis fuit priscorum uita, atque sine literis, non minus tamen ingeniosam fuisse in illis obseruationem apparebit, quam nunc esse rationem. Tria nanque tempora fructibus metuebant, propter quod instituerunt ferias, dies que festos, rubigalia, floralia, uinalia. Rubigalia Numa constituit anno regni sui 11. quæ nunc aguntur ad 7. calen. Maij, quoniã tunc ferè segetes rubigo occupat. Hoc tempus Varro determinat, sole tauri patrē decimã obtinente, sicut tunc ferebat ratio, sed uera causa est, quod

**A** est, quod post dies 19. ab æquinoctio uerno, per id quadriduum uaria gentium obseruatione, in quarto calend. Maij, canis occidit sidus, & per se uehemens & cui præoccidere caniculam necesse sit. Idem itaque Flor. lia quarto calend. easdem instituerunt urbis anno 516. ex oraculis Sibyllæ, ut omnia bene deflorescerent: hunc diem Varro determinat sole tauri partem quartam decimam obtinente. Ergo si in hoc quadriduum incidit plenilunium, fruges & omnia que florebunt lædi necesse erit. Vinalia priora que ante hos dies sunt 9. calend. Mart. degustandis uinis instituta, nihil ad fructus attinent, nec que adhuc diximus ad uites oleasq;: quoniam earum conceptus exortu uergiliarū incipit, ad sextum Idus Maij, ut docuimus, aliud hoc quadriduum est, quod neq; rore sordere uelint: exhorrent enim frigidum sidus arcturi postridie occidens. & multo minus plenilunium incidere, quarto nonas Iunias iterū Aquila exoritur uesper, decretorio die florentibus oleis uiribus que incidat, in eum equidem & solstitium octauo calen. Iulias in simili casu dixerim, & Canis ortum post dies à solstitio 23. sed interlunio accidente: quoniam uapore constat culpa, acini que præcoquantur in callum. rursus plenilunium nocet ad quartum nonas Iulias, cum Aegypto canicula exoritur, uel certe 16. calend. August. cum Italia item 4. calend. August. cum Aquila occidit. usque in 10. calen. eiusdem Extra has causas sunt Vinalia altera que agunt 13. calen Septē. Et Varro, à Fidicula incipiente occidere mane, derminat quod uult initiū autumnū esse: & hunc diem festum tempestatibus leniendis esse institutum, nunc Fidiculā occidere sexto Idus Aug. obseruatur, intra hæc cōstat cœlestis sterilitas: neq; negauerim posse eam permutati arbitrio legentium locorum, æstimantium naturas. sed à nobis rationem esse demonstratam satis est, rei qua obseruatione cuiusque constabunt. Alterutrum quidem fore in causa, hoc est, plenilunium, aut interlunium non erit dubium, & in hoc mirabilem admirari benignitatem nature succurrit iam primum hanc iniuriam omnibus annis accidere non posse propter festos siderum cursus, nec nisi paucis noctibus anni, idq; quando sit futurū facile nosci, ac ne per omnes menses timeretur, earum quoque lege diuisum æstate interlunia, præter quam biduo secunda est hyeme plenilunia, nec nisi æstiuis breuissimisq; noctibus metui, non diebus i rem ualeret. Præterea iam facile intelligi, ut formica minimum animal interlunio quiescat, plenilunio & etiam noctibus operetur. Auem param oriente Syrio ipso die non apparere, & donec occidat: ediuerso uirionem prodire ipso solstitij die. Neutrum uerò lunæ statum noxium esse, nec noctibus quidem nisi serenis, et omnia aurea quiescente, quoniam neq; in nube neq; in flatu cadunt rores, sic quoq; nō sine remidio sarmenta aut palarum aceros, & euulsas herbas fruticesq; per uineas camposq; cum timebis, incendito, fumus medebitur, hic è paleis & contra nebulas auxiliatur, ubi nebulæ nocent. Quidam tres cancos uiuos cremari iubent in arbutis, ut carbunculi non noceāt. Alij siluri carnem leuiter uri, ut à uento per totā uineā fumus dispergatur, Varro autor est. quod si Fidiculæ occasu, quod est initiū autumnū, una pica consecretur inter uites, minus nocere tempestates. Archibius ad Antiochum Syriæ regem scripsit, si fictili nouo obserata obruatur rubeta rana in media segete, non esse noxias tempestates.

**V**ertices extremos circa quos cœli sphaera uoluitur, polos nuncupauere, è quibus unus est septentrionalis, qui boreus appellatur, qui nunquā occidit: alter australis, qui terre obiectus à nobis nunquā uidet: & austronotus dicitur, quē quidā dicunt esse Thetin Oceani uxore, nutricem lunonis, qui fingitur in Oceano prohiberi occidere. Hæc habet stellas in capite septem non claras, in utraq; aure duas, in harmo unam, in pectore claram unam, in pede priorum unam, in fœmore posteriori duas, in pede extremo posteriori duas, in cauda tres. Sunt omnes. 20

FINIS:

# ΑΡΑΤΟΥ ΣΟΛΕΩΣ

## ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.



Κ Διός ἀρχαίμεδα, τὸν ὀλίποτ' ἀνδρῶν ἑώμω  
 ἄρρητον. μεσά δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυαί.  
 Πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί, μεσὴ δὲ θάλασσα,  
 Καὶ λιμῆδον. πάντι δὲ Διὸς κερήμεθα πάντες.  
 Τὸ γὰρ καὶ γυῖθ' ὄραμν', ὃ δ' ἦπιος ἀνθρώποισι

Δεξιά σημαίνει. λαὸς δ' ἰδί' ἐργον ἐγέρει,  
 Μιμνήσκων βίοτιο. λέγει δ' ὅτι βῆλος ἀρίστη  
 Βροσί τε καὶ μακίλμοι· λέγει δ' ὅτι δεξιά ὄραει,  
 Καὶ φυτὰ γυρῶσαι., καὶ ἀσθμάτα πάντα βαλίδοι.  
 Αὐτὸς γὰρ τὰ γ' σίματ' ἐν οὐρανῶ ἐξέρειψεν.  
 Ἄσρα διακείνας. ἐσκέφατο δ' εἰς γνῖαυτον  
 Ἄσδρας, οἱ κε μάλιστ' \* τετυγμένα σημαίνουσιν  
 Ἄνδράσιμ ὠράων, ὅφρ' ἐμπέδ' αὐτὰ φύνονται.  
 Τῶ μιν αἰεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἰλάσκονται.  
 Χαίρει πῶτόν μίγα θαῦμα, μέγ' ἀνθρώποισιμ ὄνειρα,  
 Αὐτὸς καὶ πῶτόν γηρῆν. χαίρουσι δὲ μῦσαι,  
 Μαλιχίαι μαλτα πᾶσαι, ἐμοί γε μὲν ἄσδρας εἰπέιν.  
 Εἰ θέμις θυχομλῶν, τε κημέρατε πᾶσαν αἰοιδίην.  
 Οἱ μὲν ὁμῶς πολέδον τε, καὶ ἄλλοις ἄλλοι ἐόντοσ,  
 Οὐρανῶ ἔλκονται πάντ' ἡμᾶτα σιωεχίς αἰεὶ.  
 Αὐτὰρ ὄγ' οὐδ' ὀλίγον μετανίσσεται, ἀλλὰ μάλ' αὐτῶς  
 Ἄξωμ αἰγὴν ἄρρησιν. ἔχει δ' ἀτάλαντον ἀπάντη  
 Μιέσπυγς γαῖαν. πῶδι δ' ἔρανος αὐτὸν ἀγινεῖ.  
 Καὶ μιν περαίνουσι δύνω πόλοισι ἀμφοτέρωθεν.  
 Ἀλλ' ὃ μὲν ἐκ ἐπίοπθ', ὃ δ' ἀντίος ἐκ βορῖας,  
 Ὑψίθην ὠκεανοῖο. δύνω δὲ μιν ἀμφίς ἔχουσαι  
 Ἄρκτοι, ἅμα τροχέωσι. τὸ δὲ καλέονται ἀμαξᾶι.  
 Αἰ δὲ τῶι κεφαλᾶς μὲν ἐπ' ἰξύας αἰγὴν ἔχουσι  
 Ἀμνήλων. αἰεὶ δὲ κατωμάδισιαι φορέονται,  
 Ἐμπαλιμ εἰς ὠμῶς τετραμυλῖαι. εἰ ἐπὶ οὐ δὴ,  
 Κρήτησιν κείναι δὲ Διὸς μεγάλοιο ἰότητι  
 Οὐρανὸν εἰσανέβησαν, \* ὅμιμ τότε κερρίζοντα  
 Δίκτωσ γ' ὀνόματι ὄρεος χρεδὸν ἰδαίοιο  
 Ἄνθρωπ' ἐγκατέθεντο, καὶ ἔτρεφον εἰς γνῖαυτον,  
 Δικταίοι κέρητοσ, ὅτε κρόνον ἐψέδοντο.  
 Οἱ τῶν μὲν, κινώσθραν ἐπίκλυσιν καλέουσι,  
 Τῆσ δ' ἐτόρλιμ, ἐλίκη γε μὲν ἀνδρες ἀχαῖοι  
 Εἰμ ἀλί τε κμαίρονται, ἵνα γρη νῆας ἀγινεῖμ.  
 Τῆ δ' ἄρα φοίνικον πῶισωσι πῶρώσι θάλασσαν.  
 Ἀλλ' ἢ μὲν κερβαρῆ, καὶ αὐτὸ φράσεται ἐτοίμη,  
 Πολλὴ φαινομένη ἐλίκη πρώτης ἀκρυκτός,  
 Ἢ δ' ἐτόρην ὀλίγη μὲν, ἀπᾶρ ναύτησιμ ἀρείων.  
 Μειοτόρη γὰρ πᾶσα πῶδισρέφεται σφαλίγη,  
 Τῆ καὶ σιδόνιοι ἰθαύτατα ναυτίλονται.  
 Τὰς δὲ δὴ ἀμφοτέρωσ, οἷν ποταμοῖο ἀπορρῶφ  
 Εἰλείτοια, μέγα θαῦμα, δρᾶκων, πῶρίτ' ἀμφί τ' ἐαγῶσ  
 Μυρίοσ, αἰδ' ἄρα οἱ ἀσείρησ ἐκάτερθε φύνονται  
 Ἄρτοι, κυανῶσ πεφυλαγμύλαι ὠκεανοῖο.  
 Αὐτᾶρ ὄγ' ἄλλω μὲν νεάτη ἀρτείνετα οὐρῆ.  
 Ἄλλω δὲ ἀσείρη πῶδιστέμνετα. ἢ μὲν οἱ ἄκρη

τετυγμένα ) fac  
 ta, faciunda: ac  
 ly, cunctus. Que  
 quo vis tempore  
 facienda sunt,  
 prædicent, etc.

ὃ μιν τότε κούρι  
 ζοντα) ἔτι μιν.

Οὐρῆ

## ARATI SOLENSIS

APPARENTIA.



Ioue principium: quem nunquam mittimus ipsi  
 Infatum. plena uerò Iouis omnia quidem compita,  
 Omnes uerò hominum cœtus: plenum uerò mare,  
 Et portus. ubiq; aut Ioue indigemus omnes.  
 Huius etenim genus sumus. Hic uerò beneuolus hominibus

Commoda significat: populos autem ad opus excitat,  
 Commonens uictus: prædicat item, quando gleba optima  
 Bobusq; & ligonibus: prædicat inquam, quando secunda tempora,  
 Et plantas scrobibus infodere, & semina qualibet iacere.  
 Ipse enim signa in cœlo firmavit,  
 Sidera dispertitus: prouidit uerò ad annum  
 Stellas, quæ potissimum faciunda indicarent  
 Hominibus temporum, quò stata cuncta nascerentur.  
 Eoq; ipsum semper primumq; & ultimum placant.  
 Salue pater, magna admiratio, magna hominibus utilitas:  
 Ipse & prior generatio. Saluete uerò Musæ  
 Strauissimæ omnes, mihi quidem stellas dicendi,  
 Si fas oranti, promite omnem cantum.  
 Hæ quidem simul multæq; & alibi aliæ existentes  
 Cœlo uoluuntur omnibus diebus continuò per æuum.  
 At ne tantillum quidem circumuertitur, sed planè immobiliter  
 Axis semper firmatus est: habetq; æquilancinam omnino  
 In medio terram: circa autem cœlum hunc se uersat.  
 Etiam ipsum terminant duo poli utrinq;  
 Verum ille quidem non conspicuus, hic uerò oppositus est è Borea  
 Ex alto supra Oceanum. Duæ autem ipsum circumtenentes  
 Ursæ, unâ currunt: eoq; uocantur plaustra.  
 Quæ scilicet capita quidem ad lumbos semper habent  
 Inuersim, semper uerò resupinæ circumferuntur,  
 Vicissim in humeros uersæ (si credere dignum)  
 E' Creta uerò illæ Iouis magni beneficio  
 Cœlum ascenderunt: quia ipsum olim infantientem  
 Dicto inodoro montem prope Idæum,  
 Antro imposuerunt, atq; nutrierunt per annum,  
 Dictæi Curetes, quando Saturnum fallebant.  
 Qui hanc quidem Cynosuram cognomine dicunt,  
 Alteram uerò Helicen. Helicon quidem uiri Achiui  
 In mari signant, quò oporteat naues dirigere.  
 Altera uerò Phœnices fisci, persulcant mare.  
 At Helice quidem clara est, ac obseruatu parata,  
 Multa lucens prima à nocte.  
 Altera uerò obscura quidem, sed nautis aptior:  
 Minori enim tota circumuersatur orbe.  
 Hac quoq; Sidonij rectissimè nauigant.  
 Has uerò per ambas, qualis fluuij decursus  
 Volutatur (horrendum) ingens draco circumcirca distractus,  
 Immensus. Verum ei ex utraq; parte spiræ hærent  
 Ursæ, caruleo seruatae Oceano.  
 Sed hic alteram quidem extrema emetitur cauda,  
 Alteram uerò spirâ circumscribit: ei quidem summa

Οὐρή παρ κεφαλῆν ἑλίκης ἀναπαύεται ἄρκυς.  
 Σπέρη δ' ἔν κωόσθρα κέρηχει, ἢ δὲ κατ' αὐτίω  
 Εἰλείται κεφαλῆν, καὶ οἱ ποδὸς ἔρχεται ἄρκυς.  
 Ἐκ δ' αὐτίς παλίνορος ἀνατρέχει, οὐ μὲν ἐκείνη  
 Οἶσθον, οὐδ' οἶθ' κεφαλῆν ὑπλάμπεται ἀσῆρ.  
 Ἀλλὰ δύο κροτάφοις, δύο δ' ὄμμασιν, εἰς δ' ἰσφίεσθον  
 Ἐξαπῆν ἐπέχει γόνυθ' Διανοῖο πελάσθ.  
 Λοξόν δ' ἐστὶ κέρη, νόνοντι δὲ πᾶμπαν εἰκον  
 Ἄρκυι εἰς ἑλίκης ἄρκυ, μάλα δ' ὄσκατ' ἰθὺ  
 Καὶ σῶμα καὶ κροτάφοιο τὰ δεξιὰ νεῖάτω οὐρεῖ.  
 Κέννη πρὸ κεφαλῆ τῆ νήχεται, ἠχίτορ ἄκραι  
 Μίσγονται δύσις τε καὶ ἀντολίαι ἀλλήλοισι.  
 Τῆς δ' αὐτὸ μογιόντι κυλίνδεται ἀνδρὶ εἰκόσ  
 Εἰδῶλον, ἢ μὲν οὐτίς ἐπίσεται ἀμφασθον εἰπέμ,  
 Οὐδ' ὦπτι κρέματου λείνθ' ὠνόσθ, ἀλλὰ μιν αὐτίως  
 \* Ἐγγόνασι καλέσθ, τὸ δ' αὐτ' ἔν γάνασι κάμνον  
 Ὀκλάζοντι εἰκον, ἐπ' ἀμφοτέρω δὲ οἱ ὄμων  
 Χέρου ἀείρονται, τάνυται γέμει ἀλυδὶς ἄλλθ  
 Ὄσασθ δὲ ὄργην μείσθ, ἐφ' ἰσφίεσθ κέρησθ  
 Δεξιτέρω ποδὸς ἄρκου ἔχει σκολιόσθ δρᾶκοντθ.  
 Αὐτὸ κᾶκῆνοσ σέφανθ, ἢ μὲν ἀγαυὸν ἔθηκε  
 Σῆμ' ἐμνεαι διόνυχοσ ἀρχιμομῆσ ἀριάσθης,  
 Νώτω ἰσφίεσθεται κεκμηκόσθ εἰδῶλοισι.  
 Νώτω μὲν σέφανοσ πελάσθ, κεφαλῆν γέμει ἄρκυ  
 Σκίπτεσθ παρ κεφαλῆν ὀφιδῆσθ, ἐκ δ' ἄρ' ἐκείνησ  
 Αὐτὸν ὑπ' φρέσασθ φαεινόμνον ὀφιδῆσθ.  
 Τοῖοι οἱ κεφαλῆν ὑποκέμνοι ἀγλαοὶ ὄμοι  
 Εἰδόνται, λείνοὶ γε καὶ αὐ \* διχομῆλαι σελήνησ  
 Εἰσώποὶ τελέθοιν, ἀπὲρ χέρου οὐ μάλα ἴσασθ.  
 Λεπῆν γὰρ τῆ καὶ τῆ ἕζεσθιδέσθρομν ἀίγλη.  
 Ἀλλ' ἐμπησ λᾶκῆναι ἐπόψασθ, οὐ γὰρ ἔλαφρᾶσθ.  
 Ἀμφοτέρω δ' ὀφίθ' ὑπεπονείσθται, ὄσράτε μείσθ  
 Δινδύει ὀφιδῆσθ, ὄσθ' ἐμμῆσθ ἐν ἰσφίεσθ  
 Γροσθῆν ὑπὸ θλίβει μέγα θηρίον ἀμφοτέρωσθ  
 Σχερπίον ὀφθαλμῶν τε καὶ ἔν θώρηκι Βιθηνκῶσ  
 ὄρθοσ, ἀπὲρ οἱ ὄφισθ γε δύο σφίεσθεται μετὰ χέρσθ,  
 Δεξιτέρω ὀλίγοσ, σκαυῆ γέμει ὑψοθὶ πολλοσ.  
 Καὶ Δι οἱ σέφανθ ποδικέκλυται ἄκραι γνῆσθ.  
 Νειόβη δὲ σφίεσθ μεγάλασ ὑπὸ μᾶσθο χηλάσθ.  
 Ἀλλ' αἰ μὲν φαίωσ ὑπὸ δινδύει, ἔδερ ἀγαυᾶσθ,  
 Ἐξέπθθον δ' ἑλίκησ φέρεται ἑλάοντι εἰκόσθ  
 Ἀρκτοφύλαξ, τέρθ' ἀνδρῶσ ὑπὸ κλείσθ Βοώτλωσ,  
 Οὐνεχ' ἀμαφαίησ ἐπαφάμνθ εἰσθεται ἄρκτου.  
 Καὶ μάλα πᾶσ ἀριάσθης, ὑπὸ ζώνησ δὲ οἱ αὐτίσθ  
 Ἐξ ἄλλωσ ἀρκτῶσθ ἑλίοσεται ἀμφασθον ἀσῆρ.  
 Ἀμφοτέρωσθ δὲ ποδῆσθ ὑποσκέψασθ Βοώτθ  
 Παρθγῶσθ, ἢ γ' ἔν χερσὶ φέρει σάχμω ἀγλήσθται.  
 Εἰτ' αὐτ' ἀσφᾶσθ κέννη γόνυθ', ὄσράτε φασθ  
 Ἀσφον ἀρχαίωσ πατῶσθ ἐμνεαι, εἰτέ τδὺ ἄλλθ,  
 Ἐν κηλθ φορέοιτο, λόγθ γέμει ἔν τρέχει ἄλλθ  
 Ἀνθρώποσθ, ὡσθ δινδύει ὑπὸ χθονίησ πᾶροσθ ἦσθ.  
 Ἦρχθ δ' ἀνθρώπων κατ' ἄρκυ, οὐδέ ποτ' ἀνδρῶσθ,  
 Οὐδέ ποτ' ἀρχαίωσ ἠνῆνατο φύλα γυναικῶσθ.

\* ἔγγονασι) In gē  
 nibus. Hoc ig-  
 notum signū a-  
 lijs nominib. uo-  
 cat, γν. ξήμωνον,  
 αἰεὶ γνίξ, ἐπι σκη-  
 λῆσθσι πῶτα λον,  
 κενμηκὸσ ἀλλο-  
 λον ἀπὸ πῶτιε ἀλλο-  
 λον.

διχομῆνη) Medio  
 mense, id est ple-  
 na luna, cuius li-  
 ce astra obscu-  
 rantur. Veteres  
 Graeci mensē  
 augmento decre-  
 mentoq; lune di-  
 recte apputa-  
 re solebant, sicut  
 in Hesiodi  
 scholijs ostendi-  
 mus: unde tempo-  
 re semestri  
 erat lune appa-  
 rere orbē plenū.

Ἄλλ'

**A** Cauda ad caput Helices quiescit Vrsæ:  
 In spirâ uerò Cynosura caput habet: hæc autem circum ipsum  
 Gyratur caput: eiçq; ad pedem inuenit usq;  
 Rufus uerò retro fugus recurrit, non quidem illa  
 Ex sola parte: neque sola in capite splendet stella,  
 Sed duæ in temporibus, duæ uerò in oculis: unus autem inferius  
 Extremitatem occupat genæ horrendi monstri.  
 Incuruum aut est caput, nutanti uerò prorsus assimilatum est  
 Extremam in Helices caudam. omnino uerò sunt ex directo  
 Et os & temporis dextera extremæ caudæ:  
 Illud ferme caput hæc natat, ubi quidem extremi  
 Miscentur occasusq; et ortus sibi in uicem.  
 Hoc uerò prope laboranti uoluitur uiro simile  
 Idolum, quod quidem nemo scit manifestò dicere:  
 Neq; cui incumbat ille labori. sed ipsum uulgo  
 Engonasi uocant, eo quòd in gibus laborans  
 Geniculanti simile est, super ambobus uerò ei humeris  
 Manus eleuantur: distenditur certe hinc inde  
 Quantum ad manum passum: medio uerò super capite  
 Dextri pedis imum habet, tortuosi draconis.  
 Ibidem et illa corona, quam lucidum posuit  
 Signum esse Bacchus morientis Ariadnæ,  
 Humero subuoluitur fatigati idoli.  
 Humero quidem Corona uicina est, caput uerò summum  
 Obserua iuxta caput Serpentarij: ex illo nanç  
 Ipsum deprehendas licet splendidum Serpentarium,  
**B** Quales sibi capiti subiacentes clari humeri  
 Apparent. ij quidem etiam plenâ luna  
 Conspiciuæ essent: sed manus non admodum æquales:  
 Tenuis nanç hinc inde exit splendor:  
 Attamen etiam illæ contemplabiles: non enim modicæ sunt.  
 Ambæ autem serpente fatigantur: qui quidem medium  
 Inuoluit Serpentarium. hic uerò constanter apteq; innixus  
 Pedibus conterit magnam feram ambobus  
 Scorpionum, oculoq; & in pectore calcans  
 Rectus: sed ei serpens ambas uoluitur per manus,  
 Dexteram modicus, sinistram uerò superne multus.  
 Atq; ei sanè Coronam attingunt supræ genæ.  
 Subter spiram autem magnas inquire Chelas:  
 Sed hæc quidem luminum indigæ, nequaquam splendida.  
 At post Helicen circumfertur auriganti similis  
 Arctophylax, quem quidem homines cognominant Booten,  
 Eo quòd plaustrum contrectare uidetur Vrsæ.  
 Atq; ad eò totus perspicuus est. sub zona uerò sibi ipse  
 Præ alijs Arcturus obuoluitur lucida stella.  
 Verùm ambobus sub pedibus obseruato bubulci  
 Virginem, quæ quidem in manibus gerit spicam splendidam.  
 Siue igitur Astræi illa proles, quem utiq; ferunt  
 Astrorum primæ uorum patrem esse, siue cuiuspiam alius,  
 Secura uerfetur, fabula certè incidit alia  
 Hominibus, quòd ferè in terra conuersata quondam sit.  
 Veniebat autem hominum in conspectum: nec unquam uirorum,  
 Nec unquam ueterum recusabat coetus mulierum:

Illud ferme ca-  
 put hæc natat.  
 Caput Draco-  
 nis pertingit us-  
 que ad maximū  
 circuli semper  
 apparentiū, ha-  
 bitatibus clima  
 Macedoniae seu  
 Hellepontii. Sub  
 hoc circulo mis-  
 centur extremi  
 ortus & occa-  
 sus. Nā quæ pro-  
 xime sunt intra  
 hunc circuli, oc-  
 cidere: quæ ex-  
 tra, semper ap-  
 parere incipiūt.  
 Veteres astrono-  
 mi, sicut Pro-  
 clus, hunc circuli  
 Arctici uocau-  
 re, atq; è regio-  
 ne Austrī maxi-  
 mum semper oc-  
 cultorū Antar-  
 cticum. At neote-  
 rici iam istos cir-  
 culos per polum  
 zodiaci circum-  
 poli mundi de-  
 scriptos intelli-  
 gunt. Quo fit, ut  
 isti duo circuli  
 omnibus habita-  
 tionibus apud ue-  
 tiores statim ma-  
 neant, aut ueteres  
 secundum clima-  
 tū diuersitatem  
 uariant.

Ἄλλ' ἀνὰ μίξ' ἐκείνητο, καὶ ἀθανάτη πῶρ' ἔδσσα.  
 Καὶ ἐδὴ λυω καλέεσθον. ἀγειρομένη δὲ γόροντας,  
 ἢε πρὸν ἄγορῃ, ἢ δὴν χωρῶν ἐν ἀγῆν,  
 Δημοτόρας \* ἠδὲ δειδὸν ἠδιστο ὄρχου δέμισας.  
 Οὐ πῶ λδὴ γαλῆς τότε νεκεῖθ' ἠπίσανθ,  
 Οὐδὲ δ' ἀκεῖσιθ' πῶ μεμφέθ', ἔδδ' ἐκυδιμῶ.  
 Αὐτῶς δ' ἐζωοῦ χαλεπὴ δ' ἀπενετο θάλασσα,  
 Καὶ βίου δ' πῶν ἠδὸν ἀπόπρωθον ἠγίνεσθον,  
 Ἀλλὰ βόδον ἀρότρα. καὶ αὐτὴ πύτνια λαδῶ  
 Μυρία πάντα πῶ ἔαχε δίκη δῶτερα δικάσιον.  
 Τάφρ' ἠὲ ὄφρ' ἐπ' ἰαῖα γῆθ' χρύσειον ἐφόρβον.  
 Ἀργυρίου δ' ὀλίγα τε, καὶ ἐκπ' ἀάμπαν ἐπίμπ  
 Ομίλια ποβίεσα παλαῶν ἠβια λαῶν.  
 Ἄλλ' ἐμπης ἐπ' ἐἴνο κατ' ἀργύριον γῆθ' ἠγῆ.  
 ἠρχετο δ' ἔξ ὄρειον ἠδὴ δειλῆθ' ἠχηγῆτων  
 Μονάξ. ἔδδ' ἠθ' ἐπεμίσθ' μελιχίσιον.  
 Ἄλλ' ὅπῳτ' ἀνθρώπων μεγάλας πησαιτο πωλώνας,  
 ἠπέλει δ' ἠπειτα καθαπῆομένη κακόπιθ'.  
 Οὐδ' ἔτ' εἰσωπὸς ἐλδύσει δαι καλῆσιον.  
 Οἴλω χρύσειοι πατόρδον γῆθ' ἐλίπανθ  
 Χειροτόρλω. ἠμεῖς δὲ κακώτερα τεξείεδδ.  
 Καὶ δῆπῶ πόλεμοι καὶ δῆ καὶ ἀνάσθου ἀἴμα  
 ἔσσειται ἀνθρώποισι. κακῶ δ' ἠδὴ κείσειται ἄλλοθ.  
 ἠς εἰπῶσ' ὄρειον ἐπεμαίθ'. ἠδδ' ἔρα λαός  
 Εἰς αὐτῶν ἐπ' ἀάμπαν ἐλίμπανε παπῆάνονταθ.  
 Ἄλλ' ὅτε δῆ κακῆνοι ἐτέθνασαν, οἱ δ' ἐγῆνοντο  
 Χαλκῆν γῆθ' ἠθ', πῶτόρδον ὀλωτόροι ἀνδρόθ.  
 Οἱ πρῶτοι κακοτόρδον ἐχαλκῆσανθ μάχαιραν  
 Εἰνοδῆλω. πρῶτοι δὲ βῶων ἐπίσανθ' ἀροτήρων.  
 Καὶ τότε μισῆσανθ δίκη ἐἴνων γῆθ' ἀνδρῶν,  
 ἔπῆθ' ἔσθρανῆν. ταύτῶν δ' ἔρα νάσανθ χωρίων  
 ἠχίπορ γῆθ' ἠθ' ἐπ' φαίνετα ἀνθρώποισι  
 Παρθῆθ', ἐγῆν ἐδδ' ἀ πολυκέπῆοιο βῶώτα.  
 Τῆς ἔσθρ' ἀμφοτόρδον ἠμῶν εἰλίσειται ἄσῆθ  
 Δεξιτόρῃ πῆορῆν, πῶτρογῆθ' ἠθ' αὐτε καλῆταθ.  
 Τῶσος μὲν μεγέθει, τοῖσι δ' ἐγῆμῆθ' ἠγῆθ,  
 Οἱθ' καὶ μεγάλῃς ἔρῶν ἔσθ φαίνετα ἀρκῆθ.  
 Δεινὴ γὰρ ἐἴνη, δεινοὶ δὲ οἱ ἐγῆθον εἰσῆθ  
 ἠσῆθ. ἔκ αὐ τῆς γε ἰδῶν ἠδὴ τε κῆθραθ.  
 Οἴσ' οἱ πῶ πῶ δῶν φῶρετα καλός τε μέγας τε,  
 Εἰς μὲν ἔσθ ἠμῶν, εἰς δ' ἠξυόθον καπῆόντων,  
 Ἄλλ' ἠθ' ἔρα εἰσῆθ ἔσθ γῆθασθ. ἠλλ' ἔρα πάντῶθ  
 ἠπλόσι ἠμῶθον ἠλλ' ἠθ' ἀνῶνυμῆθ φῶρεόντα.  
 Κρατῆ δὲ οἱ δῆδύμοι. μῆσθ δ' ἔσθ καρκῆνός ὄσι.  
 Προσῆ δ' ἔσθ ἀμφοτόρδον ἠῶν ἔσθ καλῆ φαίνεθ.  
 ἔσθ μὲν ἠελίοιο θερεῆταθ εἰσῆ ἠελδύθοι.  
 Αἱ δὲ πῶ ἀσῆχῶν ἠγῆθ φαίνοντα ἀρῆθ  
 ἠελῆθ τὰ πρῶτα σῶσθρομῆοιο ἠῶντι.  
 Τῆμῶθ καὶ ἠελῆθδῶντῶν ἐπῆσαι δῆρεῆ πῶντῶ  
 ἠθῆθ εἰμπῆθσι. ἠ δὲ πῶσθ ἔκ ἐπ' κῶπαιθ  
 ἠθῆθ, δῆρεῆ μοι ἀρῆσιονθ τότε νῆθ.  
 Εἰς ἀνεμοθ δὲ τὰ πῶσθ ἠλυβερῆθῆθ ἔχοιθ.  
 Εἰ δὲ τοῖ ἠνιοχῶθ τε καὶ ἠσῆθ εἰνῆοιο

ἠδδδδδ) Lego  
 ἠδδδδδ, pro ἠδδδ  
 ξῆν. Nunquam  
 enim memini me  
 legisse ἠδδδδδ.

Σκίπιδης

A Sed permixtū confidebat, quamuis immortalis esset.  
 Atq; ipsam Iusticiam uocabant. Congregans autem senes,  
 Aut alicubi in foro, aut propatulo in compito,  
 Ciuiles monstrabat studiosa leges.  
 Nondum perniciosam tunc litem norant,  
 Nec disceptationem contentiosam, neq; seditionem:  
 Sed simpliciter uiuebāt. periculosum aut procul aberat mare  
 Atq; fictum nondum naues è longinquo ducebant,  
 Sed boues, aratra, etiam ipsa domina populorum  
 Copiosa omnia suppeditabat iusticia datrix iustorum.  
 Tam diu aderat, quam diu item terra genus aureum fouebat.  
 Argenteo autem raraq; & non amplius omnino parata  
 Conuersabat, desiderans ueterum mores populorum:  
 Veruntamen adhuc illo argenteo seculo erat:  
 Sed ueniebat è montibus post crepusculum argutis  
 Solitaria: neq; cuiquam congredebatur blanditijs.  
 Verum quando hominum magnas impleuisset urbes,  
 Increpabat subinde, carpens malitiam.  
 Neq; amplius, inquit, uisendā me dabo uenire rogātibus.  
 Mirum quā aurei patres seculum reliquerint  
 Deterius: uos autem peiora generabitis.  
 Tunc scilicet bella atq; etiam promiscuè fusus cruor  
 Futurus est hominibus: malo autem impendebit dolor.  
 Sic locuta montes repetebat. Verum populos  
 In ipsam adhuc, prorsus deferebat, oculos conijcientes,  
 Ceterum quando etiam illi obierunt, alij nati sunt,  
 B Aenea ætas, prioribus perniciosiores homines:  
 Qui primi maleficum fabricarunt gladium  
 Viatorum primi etiam boues edere ceperunt operarios.  
 Atq; tunc exosa iustitia illorum genus hominum.  
 Volauit sub cœlum: eamq; forte occupauit regionem,  
 Vbi nam nocturna adhuc cernitur hominibus  
 Virgo, uicinè existens perspicuo bubulco.  
 Cuius super ambobus humeris circumuertitur stella  
 Ad dexteram alam: Præuindemiator autem uocatur:  
 Tanta quidem magnitudine, taliq; insidens splendori,  
 Qualis etiam magnæ sub cauda lucet ursæ.  
 Ardens profecto illa: ardentem etiam ei cominus sunt  
 Stelle, nec forsā hasce cōtuitus, tibi inquisitione opus fuerit.  
 Quales ei ante pedes fertur claraq; magnaq;  
 Vna quoq; sub humeris, una item lumbotenens obeuntium,  
 Alia præterea posterioribus sub genibus. Alia uerò omnes  
 Mediocres alibi, alia sine nomenclatura feruntur.  
 Capiti autem ei Gemini, mediæ uerò Cancer subest:  
 Ad pedibus sub ambobus Leo clarè sublucet.  
 Ibi quidem solis ardentissimi sunt cursus,  
 Atq; tum spicarum uacua apparent arua.  
 Sole primum accedente Leonem.  
 Tunc etiam susurrantes Etesiæ, uastum Pontum  
 Glomerati irruunt, nauigatio autem non amplius remis  
 Tempestiua est: magnæ mihi placerent tunc naues:  
 Contra uentum uerò, gubernacula rectores teneant oportet.  
 Porro si tibi Aurigam & stellas Aurigæ

Contem-



Σπένθηδαι δὲ κίκοι, καὶ τοὶ φάτις ἤλυθον αἰγὸς  
 Αὐτῆς, ἢ δ' ὀρίφων, οἳ τ' εἰμ' ἀλί προφουρέωσιν  
 Πολλάκις ἐσκέψαντο λευκαομήνης ἀνθρώπων,  
 Αὐτῶν μὲν μὴ ἅπαντα μέγαν διδύμων ἕδι λαιῶ  
 Κεκλιμένον θήεις, ἐλίκης δέ οἱ ἄκρα κέρλινα  
 Ἀντία δινδύει, σκαίῳ δ' ἐπελήλαται ὤμων  
 Αἰξίφρη, τὴν μὲν τε λόγῳ δὴ μαζὸν ὤπλησεν.  
 Ὀλιγίω δέ μιν αἶγα διὸς καλέεσσι ἔποφῆται.  
 Ἄλλ' ἢ μὲν πολλὴ τε, καὶ ἀγλαή, οἳ δέ οἱ αὐτῷ  
 Λεπτά φαίνονται ἔριφοι κερπὸν ἤϊ χερσός,  
 Πάρ ποσὶ δ' ἠνιόχου κερὰν πεπῆστοτα ταύρων  
 Μάϊεσσαι· τὰ δέ οἱ μάλ' εἰσιώτα σήματα κείτοι.  
 Τοῖν οἱ κεφαλὴν διακίκεριτοι, ὅσθι τις ἄλλω  
 Σήματι τε κήρατο κέρη βοός, οἳά μιν αὐτοῖ  
 Ἀσδρόν ἀμφοτέρωθεν ἑλισσόμενοι τυπόωσι.  
 Καὶ λίω κείνον ὄνομ' εἴρεται, οὐδ' οἱ αὐτῶς  
 Νήκσοι ὑάδον, τὸ μὲν ἔδῃ παντὶ μετώπῳ  
 Ταύρος βελίαται, λαῖδ' δέ κέρωτος ἄκρον,  
 Καὶ πόδια δεξιτέρῳ πῆλα κέμενον ἠνιόχοιο.  
 Εἰς ἀσὴρ ἐπέχει, στυλιηλάμενοι δέ φέρουται.  
 Ἄλλ' αἰεὶ ταύρῳ προφρέερος ἠνιόχοιο  
 Εἰς ἐτέρῳ κατακίναει, ὁμιλοῦσι πρὸ ἀδελφῶν.  
 Οὐδ' ἄρα κηφῆσσι μοχρὸν γῆσσι σῖδ' ἀσ  
 Αὐτῶς ἀρῆτον κατακίεσται, ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν  
 Οὐρανοῦ εἰς ὄναμ' ἤλυθον, ἐπεὶ διὸς ἐγγύθην ἦσαν.  
 Αὐτῶς μὲν κατόπιθον εἰώμ κινωστέριδος ἀρεκτῷ  
 Κηφύς, ἀμφοτέρως χερσας τανύοντι εἰκώς.  
 Ἰσθ' οἱ σέβην κείτης ἀρτέινατου οὐρεῆς  
 Ἔς πόδας ἀμφοτέρως, ὅση πόδος δὲ πόδια τένας.  
 Αὐτὰρ ἄρ' ἠνιόχου ὀλίγου κε μεταβλήψαις  
 Πρώτῳ ἱέμενος κερὰν μεγέλοιο δρᾶνοντῳ.  
 Τῷ δ' ἄρα δαιμονίῳ πεκυλίνδεται, οὐ μάλ' ἀπολλῆ  
 Νυκτὶ φαινομένη παμμήνιδι, κροσῖπια.  
 Οὐ γὰρ μιν πολλοὶ καὶ ἐπιμοιβοὶ γανώωσιν  
 Ἀσδρες, οἳ μιν πᾶσαι ἕδρηδῶσι σιχόωσιν.  
 Οἴω δέ κελύδι θυρῶν ἐντεδ' ἀραρῆσαν  
 Δικλίδ' ἕδι πλῆσονται ἀνακρῆσιν ὀχῆδον,  
 Τοῖσιν μὲν ἔξ' ἔποκείμενοι ἰνδάλλονται  
 Ἀσδρόν, ἢ δ' αὐτῶς ὀλίγου ἀρτέινετα ὤμων  
 Ὀργυρῆν φαίνεσθαι ἀνιάζων ἕδι πιαδί.  
 Αὐτῷ δ' ἱακείνο λυλίνδεται αἰνὸν ἀγαλμα  
 Ἀνδρομέδης, ἔπο μητρὶ λευκαομήνου, οὐ σὲ μάλ' οἴω  
 Νύκτα πόδι σκέψασθαι, ἢ αὐτίκα μάλορ' ἰδῆσαι.  
 Τοῖν οἱ κεφαλῆ, τοῖσι δέ οἱ ἀμφοτέρωθεν  
 ὤμοι, καὶ πόδες ἀκρότατοι, καὶ ζώματα πάντα.  
 Ἄλλ' ἐμπης κακείδι διωλγίῃ τετάνυσαι  
 Δόρυμα δέ οἱ κείται καὶ ἐν ὄρανῳ, αἰδ' ἀνίχονται  
 Αὐτῷ πεπῆσθαι πάντ' ἡματα χερσὶν ἐκείναι.  
 Ἄλλ' ἄρα οἱ καὶ κρατὶ πέλωρ ἐπελήλαται ἵππῳ  
 Γαστρίνεϊσθ' ἔξω δ' ἕδι λάμπεται ἀσὴρ,  
 Τῷ μὲν ἐπ' ὀμφαλίῳ, φλ' δ' ἐχάτωντι κερῶν.  
 Οἳ δ' ἄρ' ἐτι τρεῖς ἄλλοι ἕδι πλ' ἀρεῆς τε καὶ ὤμων  
 ἵππῳ, δεικνύουσι δίκασθ' ἰκ' ἀπὲρ ἱερα,

Contemplari uideatur, etiam mentio incidit Capræ  
 Ipsi, atq; Hædorum (qui in mari nigrescente  
 Sæpe contuiti sunt iactatos homines)  
 Eum quidem ipsum totum & ingentem, Geminorum sub læua  
 Acclinatum inuenies. Helices autem ei summum caput  
 E regione obseruatur, uerùm sinistro superincumbit humero  
 Capra religiosa, quam fabula est Ioui mammam præbuisse.  
 Oleniam uerò ipsam Capram Iouis uocant subuates.  
 Atq; hæc quidem multa & splendida: uerùm ei ibidem  
 Obscurè lucent Hædi in iunctura manus.  
 Prope pedes autem Aurigæ cornutum expansum Taurum  
 Scrutare, atqui ei ualde consimilia indicia ponuntur.  
 Quale ipsi caput interstinctum est: neq; quispiam alio  
 Argumento coniectarit caput bouis. Qualiter id ipsæ  
 Stellæ utrinq; circumductæ configurant?  
 Etiam crebro eorum nomen memoratur. neq; adeò  
 Incelebres Hyades, quæ scilicet per totam frontem  
 Tauri sparsæ sunt. sinistri autem cornu summitatem  
 Et pedem dexterum adiacentem Aurigæ  
 Vnica stella complectitur. simul agitati item feruntur:  
 Attamen semper Taurus pronior Auriga  
 In occasum descendendo, pari ascensu alioquin exortus.  
 Neq; certè Cephei ærumnosa familia lasidæ  
 Omnino ignobilis iacebit: quinetiam horum  
 In cælum nomen peruenit: siquidem Iouis cognati erant,  
 Ipse quidem à tergo existens Cynosuræ ursæ  
 Cepheus, ambas manus pandenti similis.  
 Tanta ei linea ab extrema tenditur cauda  
 In pedes ambos, quanta à pede in pedem tendit.  
 Cæterum à cingulo parumper respicere poteris  
 Primam petens flexuram magni draconis.  
 Ante hunc autem infœlix uoluitur, non admodum multa  
 Nocte lucens plenilunari, Calsiopia.  
 Neq; enim ipsam multæ & frequentes illustrent  
 Stellæ, quæ eam totam sparsim componunt,  
 Qualem uerò sera ianuam intus munitam  
 Biforibus concurrentes reuerberant uectes,  
 Tales singulatim subiectæ figurant  
 Stellæ: atq; hæc itidem modicis tendit ab humeris  
 Passum, dices profectò angî propter filiam.  
 Ibi nanq; & illud obuoluitur triste simulacrum  
 Andromedæ, sub matre constellatum. haud te multum opinor  
 Noctem disquirere, quò mox potius intuearis:  
 Tam clarum ei caput est, tam clari item ei utrinq;  
 Humeri, & pedes extremi, & cincturæ omnes.  
 Etiamnum & illic secundum brachia propansa est.  
 Vincula item ei admota sunt etiam in cœlo: retinentur autem  
 Illic expassæ omnibus diebus manus illæ.  
 Sed enim ei etiam supra caput ingens uolutatur equus  
 Ventre extremo: communis autem fulget stella:  
 Huius quidem in umbilico, illius uerò in extremo capite,  
 Præterea autem tres aliæ intra latera & armos  
 Equi signant distanter equalia spacia,

Καλοί καὶ μεγάλοι κεφαλὴ δὲ οἱ οὐδὲν ὅμοιοι,  
 οὐδ' αὐχὴν δολιχὸς πρὸ ἰώμ. ἀτὰρ ἔχαστος ἀσπὴ  
 Αἰθιομῆος γένους καὶ κεν προτόφους ἔρισε  
 Τετράσιμ, οἱ μὲν ἔχασσι πρὸς κίπποι μάλ' ἔοντο.  
 οὐδ' ὄγε τετράπ' ὄδῳ. ἀπ' ὀμφαλῆς γὰρ ἄκρῃ  
 Μεσοθῆν ἡμιτελής πρὸς τέλειται ἱερὸς ἵππος.  
 Κείνου δὲ καὶ φασὶ καὶ ὕψηλ' ἔλικων.  
 Καλὸν ὕδωρ ἀγαθῶν δὲ αὐτῶν ἵππων κρήνης.  
 οὐ γάρ πρ' ἔλικων ἄκρῃ κατελείβεται ὡγῆς,  
 Ἄλλ' ἵππος μὲν ἐτυφε τὸ δ' ἀβροῦν αὐτόθην ὕδωρ  
 Ἐξέχυντο πληγῆ πρὸς τὸ πρὸς. οἱ δὲ νομῶδες  
 Πρῶτοι κείνο ποτὸν διεφήμεσαν ἵππων κρήνῳ.  
 Ἄλλὰ τὸ μὲν πρὸς ἀρλεῖται. ὄλεποτ' αὐτὸ  
 Θεσπίων ἀνδρῶν ἐκὰς ὄψεαι. αὐτὰρ ὁ ἵππος  
 Ἐνδοῦς εἰλείπει. καὶ τὴν πᾶσαν βηθισαδαί,  
 αὐτὸ καὶ κρηῖο θωάτατοι εἰσὶ κίλυθοι.  
 Ὅς ῥά τε καὶ μήκιστα διωκόμεν πρὸς κύνεα,  
 οὐδὲν ἀφαιρότερον τροχῆσι κωσοχρῆσθ' ἀρκτου.  
 Ἄντ' ὅ μὲν νωθὸς καὶ ἀνάσπερος οἶα σελήνη  
 Σκέψασθαι ζῶντι δ' αὐτὸ μῶς ὡπτε κρήνας  
 Ἀνδρομίδης, ὀλίγον γὰρ ἴσ' αὐτῶν ἐσηκίται.  
 Μεσοθῆ δὲ τρεῖς μέγαν ἔρανον, ἤχι πρ' ἄκρῃ  
 Χηλαὶ καὶ ζῶντι πρὸς τέλειται ὠρίωνος.  
 Ἔστι δὲ τοὶ καὶ ἕτ' ἄλλο τετυγμένον ἐγγυθὶ σῆμα  
 Νειόθην ἀνδρομίδης, τὸ δ' ἔστι τρισὶν ἐσάβηκται  
 Δελτωτῶν πλῆθος, ἰσαμομῆος ἰσοκός  
 Ἀμφοτέρως. ἢ δ' ἔτι τῶν, μάλα δ' ὄδῳ ἐποίμη  
 Εὐρέλαι πρὸς γὰρ πολέων διάσερος ὄσι.  
 Τῶν, ὀλίγον κρηῖ νοπιώτεροι ἀσπὸν εἰσὶν.  
 οἱ δ' ἀρ' ἐπὶ πρὸς τῶν, ἐπὶ δ' ἔν' πρὸς Βολῆσι νότιο  
 Ἰχθύον. Ἄλλ' αἰεὶ ἐπὶ πρὸς φερέσειε ἄλλο,  
 καὶ μάλλον βορέας νεομ κρηῖοντ' ἀκρῆ.  
 Ἀμφοτέρως δὲ σφραγῶν ἀρτάνεται ἢ τε δισμα  
 οὐραίου ἐκὰς τῶν ὡπτε ἔρις εἰς γ' ἰόντων.  
 καὶ τὰ μὲν εἰς ἀσπὴν ἐπέχει καλὸς τε μέγας τε,  
 Ὅς ῥά τε καὶ σὺν δισμομ ἰσάραμοι καλέσειν.  
 Ἀνδρομίδης δὲ τοὶ ὄμοι ἀριστέρος ἰχθύος ἔστω  
 Σῆμα βορείων, μάλα γ' ἔν' οἱ ἐγγυθὶν ὄδῳ.  
 Ἀμφοτέρως δὲ πρὸς τῶν γαμβρῶν ὡπτε μαινοῖν  
 Περσίως, οἱ ῥά οἱ αἰεὶ ἐπὶ μαῖοι φορέονται.  
 αὐτὰρ ὄγ' ἔν' βορέω φέρεται πρὸς κρηῖ ἄλλων.  
 καὶ οἱ δὲ φερέται μὲν ἔν' κρηῖ μὸν τεταίνσαι  
 Πρὸς τῶν δὲ φροῖο. τὰ δ' ἔν' ὡπτε οἶα δῶκω  
 Ἰχθῆα μαινοῖν, κρηῖο μὲν ἔν' οἱ δὲ πατρί.  
 Ἄλλ' οἱ οἱ σκαῖς ὡπτε κρηῖ ἢ λιθα πᾶσαι  
 Πρὸς τῶν φορέονται. ὅ δ' οὐ μάλα πολλὸς ἀπάσας  
 Χῶρ' ἔχει. καὶ δ' αὐτὰ ἔν' οἱ κρηῖ ἀφαιραί.  
 Ἐπὶ ἄποροι δὲ τὰ γε μετ' ἀνθρώπων ὕδρονται,  
 Ἐξ οἶα πρὸς ἔστω ἐπὶ οἶα ὀφθαλμοῖσιν.  
 οὐ μὲν πρὸς ἀπὸ λῶν ἀπὸ θῆς ἐκ δὲ ἀσπὴ,  
 Ἐξ ἔν' οἱ γρηῖ ἄκρῃ. Ἄλλ' ἄλλ' αὐτὸς  
 εἰρεται. ἔπὶ δὲ κρηῖ ὡπτε κρηῖ καλέονται,  
 Ἄλλ' οἱ μὲν, κρηῖο τε, κρηῖο τ', ἢ κρηῖο τε,

A Claræ & magnæ, uerùm caput ei haudquaquam simile,  
 Necq; ceruix, longa alioqui existens: tamen extrema stella  
 Fulgentis genæ etiamnum prioribus concertaret  
 Quatuor, quæ ipsum continent, conspicuæ planè existentes.  
 Nec uerò hic quadrupes est: ab umbilico nanq; extremo  
 Dimidio semiperfectus exoritur facer equus.  
 Hunc etiam aiunt in excessu Helicone  
 Pulchram aquam produxisse largi equi fontis.  
 Nec unquam enim Helicon summus destillat fontibus:  
 Verùm equus ipsum ferijt, atq; copiosa inde aqua  
 Effusa est ictu prioris pedis, pastores autem  
 Primi hunc potum apellarunt equi fontem.  
 Atq; hic quidem è rupe stillat, nec modo ipsum  
 A Thespianibus uiris longè cernes. Cæterùm equus  
 In cælo obuersatur. Atq; (propè spectato)  
 Illic etiam Arietis celerrimi sunt cursus:  
 Qui fanè uel longissimos agitatus per orbis,  
 Nihilo segnus currit Cynosura urfa.  
 Ipse quidem languidus & obscurus, utpote lunam  
 Obseruando, ueruntamen per cingulum deprehendere poteris  
 Andromedæ: haud longe enim sub ipsam situs est.  
 In medio autem terit magnum cælum, ubi nam summæ  
 Chelæ, & cingulus circumagitur Orionis.  
 Est uerò adhuc aliud dispositum propè signum  
 Subter Andromedam: id autem in tria dimensum est  
 Deltotum latera, æqualibus assimilatum  
 B Duobus, tertium uerò non tantum, tamen admodum facile est  
 Inuentu: præ multis enim fulgidum est.  
 Quibus paululum Arietis australiores stellæ sunt:  
 Illæ uerò adhuc antèrius. Præterea autem in procuribus austri  
 Pisces: sed semper alter propior altero:  
 Atq; magis Boream recenter descendente sentit.  
 Ab ambobus uerò ipsis tenduntur quasi uinacula,  
 E caudis utrinq; sequenter in unum coeuntibus.  
 Et hæc quidem una stella connectit, claraq; magnaq;  
 Quam utiq; etiam colligaturam subcaudinam uocant.  
 Porrò Andromedæ humerus sinister piscis esto.  
 Index septentrionalioris: admodum nanq; ei uicinè est.  
 Ambo autem pedes sponsum indicare poterunt  
 Persea, qui quidem ei semper ob humeros uoluuntur.  
 Verùm hic in boreali parte fertur maximus aliorum:  
 Atq; ei dextera quidem ad lecticam protensa est  
 Socinæ sellæ, in pedibus autem uelut persequens  
 Vestigia distendit, fatigatus in diu patre.  
 At ei prope sinistrum genu aceruatim omnes  
 Pleiades feruntur, nec uerò adeò spaciosus uniuersas  
 Locus continet: atq; ipsæ in spiciendo languidæ.  
 Septemgradæ autem eæ ab hominibus celebrantur,  
 Sex solæ quamuis existant conspicuæ oculis.  
 Nec certe unquam perijt ignota ex cælo stella,  
 Ex quo à primordio audimus: sed planè fabulose  
 Dicitur, porrò septem illæ nominatim uocantur,  
 Alcyone, Meropèq;, Celænoq;, Electraq;

Καί εδροπή, καὶ τῆ γέτι, καὶ πότνια μάα.  
 Αἰ μὲν ὁμῶς ὀλίγοι καὶ ἀφειγμένοι, ἀλλ' ὀνομασάει  
 ἦει καὶ ἑσπέρια, ζεὺς δ' αἴτιος, εἰλίοντο.  
 Ὅς φισὶ καὶ θορῆος καὶ χέματ' ἀρχομύσιο  
 Σημαίνειν ἐπέδυσον, ἐπὶ χομύσι τ' ἀρότιο.  
 Καὶ χέλυς, ἢ τ' ὀλίγη. τὴν δ' ἀρ' ἐπι καὶ πρὸ λίκων  
 ἔρμείας ἐτόρησε. λυρῶν δέ μιν εἶπε λέγεσθαι.  
 Κασδὶ ἐβρο πρὸ παροῖθον ἀπὸ βυθίου εἰδῶλοιο  
 Οὐρανὸν εἰσαγαγῶν. τὸ δ' ἠδὲ σκελεέοσι πῶτε τῶν  
 Γόνατι οἱ σκαῖω πελάσει. κεφαλὴ γέμων ἄκρη  
 Ἀντιπὸρῶν ὄρνιθ' εἰλίοντο. ἢ δὲ μεσηγνῆ  
 ὄρνιθες κεφαλῆς καὶ γόνατ' ἐσηκίοντο.  
 ἦτοι γὰρ καὶ ζῆνι πρὸ ἀτρίχει αἰολ' ὄρνιθι.  
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἠέροισι. τὰ δὲ οἱ ἠδὲ τρήχωντο  
 Ἄσρασιμ, ὅτι λίλυ μεγάλοισι, ἀτὰρ ὁ μὲν ἀφαιροῖσι.  
 Αὐτὰρ ὄγ' \* ἠδὲ δῶντι ποτὶ λυ ὄρνιθι ἰοικῶς,  
 Οὐεῖος εἰς ἐπὶ λυ φέρεται, ἢ δὲ διεξία χερσὶ  
 Κηφῆος παροῖο τὰ διεξία πῶρατα τείνων.  
 Λαίῃ δὲ πρὸρυγι σκαρβῆμος πρὸ ἀκίλιται ἵππο.  
 Τὸν δὲ μετὰ σκαίροντα δὴ ἰχθύων ἀμεινέμοντο  
 ἵππο. πᾶρ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆ χεῖρ ὑδροχόιο  
 Δεξιτέρῃ τεταύωδ'. ὅδ' ὁπίδερος ἀγοκερῆος  
 Τέλειται. αὐτὰρ ὄγε πρότορος καὶ νέοθι μάλλον  
 Κίλιται ἀγοκερῶς, ἵνα τρέπεται ἠελίοιο.  
 Μὴ κείνω γνὶ μινὶ πῶδε κλύζοιο θαλάσσης  
 Περσῆμινω πελάγει κεκομύσιος, οὐτέ κεν ἠοῖ  
 Πολλῆν περὶ νέας, ἐπεὶ ταχινώτατοῖ εἰσιν,  
 Οὐτ' ἂν τοι νυκτὸς πεφρομύσιος ἐγγύθον ἠώς  
 ἔλθοι. ἢ μάλα πολλὰ βοιωμύσιος οἰδ' ἀλιγενοῖ  
 Τῆμος ἠδὲ φέροισι νότοι ὅποτ' ἀγοκερῆος  
 Συμφέρετ' ἠελίος. τότε δὴ κέρως ἐκ δῖος ὄβρι  
 Νάυτη μαλκῶσιοντι λακώτορον. ἀλλὰ καὶ ἔμπης  
 ἦδη πάντ' ἠναιτῶν πῶδε σέρεσι θαλάσσης  
 Γορφύρει. ἴκελοι δὲ κολυμβῆσιμ ἀβήμοσι  
 Γορμάκις ἐκ νηῶν πέλαγος πῶριπα πῆλινοντο  
 ἦμεθ' ἐπ' αἰγιαλὸς τετραμύσιος, οἱ δ' ἐπὶ πῶρσση  
 Κλύζοντο. ὀλίγον δὲ σῆξ φύλον αἰδ' ἐρύκει.  
 Καὶ δ' ἂν ἠδὲ πῶτόρω γι θαλάσση πολλὰ πεπονηῶς,  
 Τόξον ὄτ' ἠελίος καὶ κείνη ῥητήρα τόξο,  
 Ἐσπίριος κατὰ γοιο, πεπονηῶς ὄκειτι νυκτῆ,  
 Σῆμα δὲ τοι κείνης ὄρης καὶ μινὸς ἐκείνης  
 Σπῆρπιος ἀντέμων ἐν πυμῶντις ἠδὲ νυκτὸς.  
 ἦτοι γὰρ μέγα τόξον ἀνέλιται ἐγγύθι κηφίτρω  
 Τοξότῃς, ὀλίγον δὲ πρὸ ἰσάται κῶτῶ  
 Σπῆρπιος ἀντέμων. δ' ἀνδρῆται αὐτῆκα μάλλον.  
 Τῆμος καὶ κεφαλὴ κωσοσεῖος ἀκρόθι νυκτὸς  
 ὕψι μάλα τροχάει. ὁ δὲ δύνεται ἠῶδι πῶ  
 Ἄρροος ὠρίων, κηφῆος δ' ἀρ' χερσὸς ἐπ' ἰξίω.  
 ἔσι δὲ πῆς πῶτόρω βελκμύσιος ἀλλ' οἰσός,  
 Αὐτὸς ἀτὸρ τόξο. ὁ δὲ οἱ πρὸ ἀπῆπῆται ὄρνιθι  
 Ἄσρότορον βορῆω. χερσῶν δὲ οἱ ἀλλ' ἀήτης,  
 Οὐ πῶσος μεγίθει. χαλεπὸς γέμων δὲ ἀλὸς ἐλθεῖν  
 Νυκτὸς ἀπορχομύσιος, καὶ μιν καλῆσιμ ἀπτόγ,

\* ἠδὲ δῶντι ποτὶ  
 τῶν) Immotus ac  
 lis in aere pen  
 denti.

**A** Et Sterope, & Taygeta, & ueneranda Maia.  
 Hæ quidem simul modicæ & obscuræ: tamen celebres  
 Mane & uespertinæ (Ioue autore) circumaguntur:  
 Qui eis æstatem & hyemem instantem  
 Significare præcepit, aduenientemq; arationem.  
 Præterea testudo, quæ parua: quam etiam dum ad cunam  
 Mercurius compegit: Lyram uerò eam iussit uocari.  
 Collocauit autem ante ignotum idolum,  
 In cælum transferens, atq; in cruribus uolatile  
 Genu ei sinistro appropinquat, caput certe summum  
 E regione Cygni circumuoluitur: illa uerò inter  
 Cygninum caput & genu sita est.  
 Porrò etiam in cælo uolant uariis ales:  
 Verùm is quidem obscurus: alæ autem ei exasperatæ sunt  
 Stellis non ad eò magnis, tamen neq; languidis.  
 Sed hic tranquillanti uolatum aui similis,  
 A cauda in occasum fertur, contra dexteram manum  
 Cephei, unguis dexteræ extremitates tendens.  
 Laeuæ uerò alæ ungula acclinata est Equi.  
 Quem item subsultantem duo pisces circudant  
 Equum, atqui ei prope caput manus Aquarij  
 Dexteræ extensa est: is autem posterior Capricorno  
 Oritur, cæterum prior & remote magis  
 Inclínatus est Capricornus, ubi uertitur solis cursus.  
 Haud illo in mense fluctuosi maris  
 Vasto pelago usus, uel certe dic  
**B** Multam uiam confeceris, quoniam breuissimi sunt:  
 Vel forte noctu exterrito propè dies  
 Venerit, etiam ualde multum clamantí, periculosi autem  
 Tunc irrumpunt Austrí, quando Capricorno  
 Cooritur sol: tunc sanè frigus ex aere est  
 Nautæ rigenti perniciosius. Veruntamen  
 Iam totum annum sub carinís mare  
 Nigrescit. Similes autem urinatoribus mergis  
 Sapenumero é nauibus mare circumspicientes  
 Sedemus ad litora conuersi: illa uero adhuc procul  
 Alluuntur: modicum autem lignum mortem prohibet.  
 At uerò in priore mense mari multa passus,  
 Arcum quando sol incendat & rectorem arcus,  
 Sub uesperam nauem reducito, fidens non amplius nocti.  
 Indicium autem tibi illius temporis & mensis illius  
 Scorpius exoriens esto extrema sub nocte:  
 Quando quidem magnum arcum attrahit prope aculeum  
 Sagittarius, sed aliquantum anterior consistit ipso  
 Scorpius exoriens: ille uerò ascendit confestim admodum  
 Tum quoq; caput Cynosuræ in extremo noctis  
 Excelsè ualde fertur: occidit autem ante matutinum  
 Cumulatus Orion: Cepheus uero à manu ad lumbum.  
 Est item quædam ulterius iacta alia sagitta,  
 Ipsa absq; arcu: atq; illi aduolat Cygnus  
 Propius Boreæ. Vicina item ei alius ales,  
 Non tantus magnitudine, tempestuosus sanè mare egrediendo,  
 Noctè decedente: atq; ipsum uocant Aquilam,

Caput certe sum-  
 mū è regione Cy-  
 gni circumuolui-  
 tur) Summū Cy-  
 gni caput uolui-  
 tur è regione. αὐ-  
 τῶν, abso-  
 lute.



A Delphinus autē nō admodū magnus appropinquat Capricorno,  
 Medio obscurus: quatuor uerō ei circumiacent  
 Stellæ, adiectim duæ, iuxta duæ uolantes:  
 Atq; hæc quidem Boream & uagationem solis  
 Interfusa sunt. Porro remotē oriuntur alia  
 Multa inter Austrum & solis orbitam.  
 Obliquus quidem Tauri sectioni subiacet ipse  
 Orion. Non illum quis serena in nocte  
 Sublime uolitantem præterit: sed confidat  
 Cælum intuens, promptius contemplari.  
 Talis & custos elato sub dorso  
 Lucet ambobus Canis sub pedibus sistens  
 Varius, at non penitus illustratus. uerū circa ipsum  
 Ventrem obscurus obuertatur. Sed ei summum  
 Stella insignitum est feruida mentum, quæ quidem maxime  
 Vehementer exiccat: atq; ipsum uocant homines  
 Sirium. non amplius illum cum sole orientem  
 Arbores fallunt sine humore frondentes.  
 Facile siquidem discernit per ordines, acutus penetrans:  
 Et quasdam consolidat, quarundā uerō corticem perdit omnem.  
 Illum etiam occidentem sentimus, cæterum ei aliæ  
 Quæ signum sint membris, languidiōres circumiacent,  
 Pedibus autem Orionis sub ambobus Lepus  
 Incessanter omnibus diebus fugatur, at semper  
 Sirius à tergo fertur insequenti similis:  
 Etiam ei cooritur, atq; ipsum occidentem insectatur.  
 B At Canis magni contra caudam uoluitur Argo  
 A puppi: non enim huic ex more sunt curius,  
 Sed retro agitatur uersa: ceu etiam ipsæ  
 Naues, cum nauæ inuertunt rostrum,  
 Portum appellantes, atq; subito quilibet resulcat  
 Nauem, retrogata uerō attingit continentem:  
 Sic à puppi Iasonica trahitur Argo.  
 Atq; quibusdā in partibus obscura & sine stellis (sicut ad ipsum  
 Malum à prora) fertur: in alijs uerō tota splendida.  
 Etiam ei gubernaculum submissum fultum est  
 Pedibus sub posteris Canis antecedentis,  
 Cæterum (et si admodum eminens uolitantem)  
 Andromedam grandis Cetus adueniens urget.  
 Porro hoc Thracij sub uentum Boreæ  
 Inclinata fertur: at ei Auster infestum circumagit  
 Cetum, sub Arieteq; & Piscibus ambobus,  
 Paululum super fluuio iacentem stellato.  
 (Mirum nanq; quales etiam illæ deorum sub pedibus ferantur  
 Reliquiæ, Eridani luctuosi fluuij)  
 Etiam hic quidem Orionis sub sinistrum pedem tendit.  
 Vincula autem caudina, quibus Pisces extremi tenentur,  
 Ambo coeunt, à caudis descendentes,  
 Beluinum uerō post dorsum commixtim feruntur,  
 In unum ducta: unica etiam stella terminantur  
 Ceti, quæ eius primæ insidet spinæ.  
 Quæ autem modica magnitudine, modico item insitæ fulgori  
 In medio gubernaculi & Ceti uoluuntur,



Γλαυκὸ πτεπῆνῶτα δὲ ὑπὸ πλοῦρῃσι λαγῶν,  
 Νώνυμοι δ' γὰρ τὶ γε τετυμλῆσι εἰδιώλοιο  
 Βιβλία ται μελίεσσιν εἰσκότῃσι, οἷά τε πολλὰ  
 ἔξείης σιχόνοντα πῶδρ' ἔχεται αὐτὰ κελύθεα  
 Ἀνυμλῶν ἑτίων, τὰ τις ἀνδρῶν ἐκ' ἐτ' ἰόντων  
 Εφράσεται ἢ δ' ἑνόσσην ἅπαντ' ὀνομασί κελίεσαι,  
 Ἡλιθα μορφάσας, δ' γὰρ κεν διωκίετο πάντων  
 Οἷά τ' ἐκκεκρυμμένον ὄνομα εἰπέη, δ' δὲ δαλίωαι.  
 Πολλοὶ γὰρ πάντη, πολέων δ' ἠδ' ἴσα πείλονται  
 Μίτρα τε καὶ χροῖν, πάντων γέμων ἀμυδελικτοί.  
 Τῶ καὶ ὀμηγερέας γε εἰς αὐτὸ ποιήσασθαι  
 Ἀσθράς, δ' φρ' ἠδ' ἰταξ' ἄλλω πῶδ' ἀκείμην ἄλλ' ἄλλ'  
 Εἶδεα σημαίνοντι, ἄφαρ δ' ἄνομασ' ἀγγύειντο  
 Ἄσρα, καὶ ἐκ' ἐπι νύκ' ὑπὸ δαύματι τέλει τοῦ ἀσῆρ,  
 Ἄλλ' οἱ μὲν καθαροῖς ἑνὸς κρότες εἰδιώλοισι  
 φαίνονται, τὰ δ' ἑνὸς βε διωκόμελοιο λαγῶν  
 Πάντα μάλ' ἠερόντα, καὶ ἐκ' ὀνομασ' ἀφορόντα.  
 Νειόθι δ' ἀγοκρῆν ὑπὸ πνοιῆσι νότιο  
 Ἰχθύς ἐς κῆντ' ἑτραμυλῆν κώρηται,  
 Οἷ' ἄρ' πλοτόρων νότιον δὲ ἐκ κλησκόσση.  
 Ἄλλοι δὲ ἀποράδην ὑποκείμενοι ὑδροχοῖν  
 Κῆντ' αἰθόρῃσι καὶ ἰχθύ' ἠδ' ἠδ' ἰθύνται  
 Μεσοθῆ, νωχελῆδ' καὶ ἀνώνυμοι, ἐγγύθι δὲ σφῶν  
 Δεξιτόρῃς ἄρ' χεῖρὸς ἀγαυῶ ὑδροχοῖοιο,  
 Οἷν τις τ' ὀλίγη χύσις ὑδατ' ἑνὸς καὶ ἑνὸς  
 Σπιδθαμλῆς, χαροποι καὶ ἀναλδέδ' εἰλιόσονται  
 Ἐν δὲ σφῆν δὴο μάλλον ὀρεδόμενοι φασίονται  
 Ἀσθρόν, δ' ἐπὶ πολλὸν ἀπύροιο, δ' δὲ μάλ' ἐγγύς,  
 Εἰς μὲν ὑπὸ ἀμφοτέρωσι ποσὶ ἰαλός τε μέγας τε  
 Ὑδροχός, δ' δὲ κινανῆς ὑπὸ κῆντ' ὄρεν.  
 Τὸς πάντας κελίεσσιν ὑδατ', ὀλίγοι γέμων ἄλλοι  
 Νειόθι πρὸς τῆς ὑπὸ πλοτόροις πόδες  
 Δινοτοὶ κύνκλοι ποδηνγῆδ' εἰλιόσονται.  
 Αὐτὰρ ὑπὸ αἰθόρῃσι κύνκτρων τῶν μάλισθαι  
 Σκορπίου ἀγχινότοιο θυτήριον αἰωρεῖται.  
 Τὸ δὲ πῶς ὀλίγον μὲν ἠδ' ἑνὸς ἑνὸς ἑνὸς  
 Φάσεται, ἀντιπρόσω γὰρ αἰερεται ἀρκτύροιο.  
 Καὶ τῶν μὲν μάλισθαι πολλὰ μετύροισι εἰσι κελύθεα  
 Ἀρκτύρων, τὸ δὲ δάσσοιο ὑφ' ἑσπέρῃσι ἄλλα νεῖται.  
 Ἄλλ' ἄρα καὶ πρὸς κῆντ' ἑνὸς θυτήριον ἀρχαῖν νύξ,  
 Ἀνθρώπων κελίεσσα πόνου, χειμῶν ἑθνηκῶν  
 Εἰναλίον μέγα σῆμα, κελίεσσα μὲν γὰρ ἐκείνη  
 Κῆντ' ἄρ' φρῆγνός εἰσι, τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πεφάσκει  
 Σῆματ' ἐποικτερέσθαι πολυρρόθῃσι ἀνθρώπων.  
 Τῶ μὲν μοι πελάγει νεφέων εἰλυμένων ἄλλων  
 Εὐχτο μεσοθῆ κῆντ' ἀνθρώπων ἑραυῶ ἄστρον,  
 Αὐτὸ μὲν ἀντιφίλον τε καὶ ἀγλαῶν, ὑφ' ἑ δὲ μάλλον  
 Κυμαίνοντι νεφέων πεπυσμένων, οἷά τε πολλὰ  
 Θλίβειτ' ἀνατέλλοντ' ὀπωρινῶ βορέας.  
 Πολλὰ κεν γὰρ καὶ ἄλλ' ὑπὸ νύκ' ἐπὶ σῆμα πτύσκε  
 Νύξ αὐτῆ, μογεροῖσι χαρίζομένη ναύτησιν.  
 Οἷ' εἰ μὲν κεν πύθωνται ἑνὸς σῆμα σημαίνοντι,  
 Αἰτίαν τε κελίεσσιν πάντων, καὶ ἄν τι ποιήσωνται,

**A** Glauci uolutantes sub lateribus Leporis,  
 Ignotæ sunt: non enim illæ conflati simulacri  
 Sparsæ sunt membris similes, qualia multa  
 Ex ordine incedentia perambulant easdem semitas  
 Completis annis: quæ quispiã hominum nõ amplius superstiti  
 Obseruauit, & excogitauit uniuersa nominatim appellare,  
 Cumulatim imaginatus: non enim potuit omnium  
 Ceu distinctarum nomen dicere, neq; discere.  
 Multæ nanq; passim, multarum insuper æquales existunt  
 Magnitudinesq; & color: omnes utiq; circumuolubiles.  
 Quare & simul collectas uisum fuit facere  
 Stellas, ut ordinatim aliæ adiacens alia  
 Imagines effigiarent, moxq; nominabilia fierent  
 Astra: atq; haud amplius nunc cum admiratione oritur stella,  
 Sed hæc quidem conspicuis insignitæ imaginibus  
 Cernuntur. Porro subter impetum Leporem  
 Omnia planè obscura sunt, & sine nomine feruntur.  
 Infra autem Capricornum sub flatibus Austri  
 Piscis contra Cetum uersus in alto natat,  
 Vnicus præter priores: Austrinum autem ipsum appellant.  
 Aliæ item sparsim subiectæ Aquario  
 Cetum cœlestem & Piscem pendent  
 Inter, languidæ & ignotæ: at iuxta eas  
 Dextra à manu splendidi Aquarij:  
 (Qualis quædam fusio aquæ huc & illuc  
 Sparsæ) uisui gratiosæ & debiles circumuoluuntur.  
**B** Inter ipsas autem duæ magis firmæ feruntur  
 Stellæ, nec multum distantes, neq; admodum uicinæ:  
 Vna quidem sub ambobus pedibus pulchraq; magnaq;  
 Aquarij, altera uerò obscuri sub Ceti cauda:  
 Quas omnes uocant aquam. Paruæ profectò aliæ  
 Ultra Sagitarij sub prioribus pedibus  
 Volubiles coronæ circumactæ uoluuntur.  
 At sub flagrante aculeo monstri magni  
 Scorpij, prope Austrum, Ara in cœlo pendet.  
 Quam certè modicum quidem ad tempus in alto existentem  
 Senties: è regione enim eleuatur Arcturi.  
 At huic quidem admodum multum sublimes sunt uia  
 Arcturo, illa uerò citius sub uesperum mare redit.  
 Sed & per hanc Aram primæua Nox,  
 Hominum deplorans calamitatem, tempestatis fecit  
 Marinum certum signum. Periclitantes enim illi  
 Naues dolori sunt. alicunde item alia docet  
 Signa, commiserans disiectatos homines.  
 Idcirco ne mihi pelago, nubibus obductis alijs,  
 Opta in medio hoc apparere cœlo astrum,  
 Ipsum quidem innubilum & splendidum: quin supernè magis  
 Turbida nube pressum, sicut frequenter  
 Vrgetur surgente autumnali Borea:  
 Sæpe nanq; & hoc super Austro signum subornat  
 Ipsa Nox. miseris gratificans nautis.  
 Qui si quidem obsecuti fuerint certa significanti,  
 Statim facilia omnia, etiam si quid egerint,

\*Volubiles coro  
 næ circumactæ  
 uoluuntur) Has  
 stellas alij Coro  
 nam austrinam  
 appellant.

Αὐτίκ' ἐλαφρότερον ὤλεται πόντος· εἰ δὲ λιανὴ  
 ὕψος ἐμπλήξει λιανὴ αὐέμοιο δύελλα  
 Αὐτως ἀπρόφατος, τὰ δὲ λαίφρα πάντα παράξῃ.  
 Ἄλλοτε μὲν καὶ πᾶμπαν ὑπόβρυχα ναυτίλωνται,  
 Ἄλλοτε δ' αἴκε διὸς πρᾶνιοσομνίοιο τύχῃσι  
 Εὐχόμενοι, βορέω δὲ πρᾶτροίφει αὐέμοιο,  
 Πολλὰ μάλ' ὀτλήσαντο, ὁμῶς πάλιν ἐσκέφαντο  
 Ἄλλῃ δὲ ὕδρ' ἠὲ νότον δ' ὕδρ' ἰσηματι τῶτω  
 Δέδιθι μέχρι βορῆς ἀπασράφαντος ἰσημα.  
 Εἰ δὲ κεν ἐσπέρης μὲν ἄλλος κενταύρος ἀπείη  
 ὤμῃ, ὅσῃ πωτόρης, ὀλίγη δὲ μὴ εἰλύοι ἀχλὺς  
 Αὐτῶν, ἀτὰρ μετόπισθ' ἐοικότα σήματα τῶνδε  
 Νύξ' ὕδρ' ἀμφοτέρωντι θυσιῶν, ὅσ' ἐ μάλα χρῆ  
 Ἔς νότον, ἀλλ' ὄρυοι πῶδισκοπέειν, αὐέμοιο.  
 Δίαις δ' ἄστρον ἐκείνο δύνω ὑποκέμνη ἄλλοις.  
 Τὸ γὰρ τοι τὰ μὲν αὐδρῶν ἐοικότα, νεῖοθι λείπειται  
 Σικερίαι, ἰππεραὶ δ' ὑποσφίσι χηλαὶ ἐχσπῃ.  
 Αὐτὰρ ὁ δεξιότρον αἰεὶ ταυνοῖντι ἰοικῃ  
 Ἄντια λεινοτοῖο θυσιῶν, γν' δὲ οἱ ἀπρίξ  
 Ἄλλο μάλ' ἐσφίκωται ἐληλάμνον ὄρα χειρὸς  
 Θηρίων, ὡς γὰρ μὴ πρότορον ἐπεφημίξαντο.  
 Ἄλλ' ἐπι γὰρ τε καὶ ἄλλο πρόχειθον ἔλκεται ἄστρον.  
 Ὑδρῶν μὴ καλέσῃ, ἄ δὲ ζῶντι ἰοικός  
 Ἦνεκὲς εἰλεῖται, καὶ οἱ κεφαλῆ ὑπομέσομ  
 Καρκίνων ἰνέειται, ἀπείρη δ' ὑποσῶμα λείοντος.  
 Οὐρὴ δὲ λείματα ὑπὲρ αὐτῶν κενταύροιο.  
 Μίση δὲ ἀπείρη κρητῆρ, πυμάτη δ' ἐπίκειται  
 Εἰδωλον ἰόρακος, ἀπείρω κόπροντι ἰοικός.  
 Ναὶ μὲν καὶ πικρῶν θησιδύμοις ὑποκαλά φαίνας.  
 Ταῦτά κε θυήσαι προδροχολῶν γνῖαυτῶν  
 Ἐξείης παλίνωρα, τὰ γὰρ καὶ πάντα μάλ' αὐτως  
 Οὐρανῶν εὐ γνᾶρηγν ἀγάλατα νυκτὸς ἰόσης.  
 Οἱ δ' ὕδρ' ἰοίκοι πᾶσι τ' ἀστροδὺν ὄδρ' ὁμοιοί.  
 Γαυρῶν εἰδωλον διουκαίδεκα δινδύονται.  
 Οὐκ αὖτ' εἰς ἄλλας ὄρωμ ὕδρ' ἐκμήραο  
 Κίανον, ἢ χι λείονται, ἐπεὶ πάντων μετανάσαι.  
 Μακροὶ δὲ σφίρω εἰσὶν ἔλιοςομνίων γνῖαυτῶν.  
 Μακρὰ δὲ σήματα λείπειται ἀπὸ πῶθον εἰς γν' ἰόντων.  
 Οὐδέ τι θαρσαλίον κίανων ἐγώ, ἀρκιόν εἰλω  
 Ἀπλανίων, τὰ τε λύνκλα τὰτ' αὐδρῶν σήματ' ἰοίωειν.  
 Ἦτοι μὲν τὰ γε λείπειται ἀλίγια δινωτοῖσι  
 Τίοςαρα τῶν κίε μάλισα ποθὶ ὄφελός τε γήροισι  
 Μέτρα πῶδισκοπέοντι ἀνωμνίων γνῖαυτῶν.  
 Σήματα δ' εὐ μάλα πᾶσι ὑπὲρ ἰσημα περὶ κείται  
 Πολλὰ τε, καὶ χερδῶν πάντη σωδργμνία πάντα.  
 Αὐτοὶ δ' ἀπλανέων καὶ ἀρκρότων ἀλλήλοισι  
 Πάντων, ἀτὰρ μέτρον γε δύνω διου ἰοίωφροντοῖα.  
 Εἴ ποτέ τοι νυκτὸς κεθάρης ὅτε πάντας ἀγαυὸς  
 Ἀσδράς αὐθρῶπις ὑπὸ λείκνυται θραίνῃ νύξ,  
 Οὐδέ τις ἀφρανέων φέρετα νιόμωσι σελῶν,  
 Ἄλλὰ τὰ γε λείπειται ὄρα φαίνας τὰ πάντα.  
 Εἴ ποτέ τοι τῆμ' ὁ πῶδ' ἐφρῆγας ἰση βαῦμα  
 Σκεψαμνίων πάντη λείκασμνίων δυνεὶ λύνκλα

βορέω δὲ πρᾶτροίφει  
 αὐέμοιο ὁ βο-  
 ρείας τοῦ βορέου,  
 τοῦ βορέου ἰονίε  
 per synaresin ἐο-  
 ρίω, sicut τοῦ αἰ-  
 νέω αινέω. Et  
 subintelligendū  
 more Attico ἰο.

Οὐρανόν,

A Mox leuior est labor. Sin autem nauis  
 Ex alto impegit uehemens uenti procella  
 Planè improuifa, atq; uela omnia turbauerit:  
 Interdum quidem omnino submersim nauigant,  
 Interdum uerò (modò Iouem appropinquantem nacli sint  
 Supplices, etiam uis Boreæ superauerit uenti)  
 Multa ualde passî, simul reuifunt  
 Sese super nauem. Austrum autem sub signo illo  
 Metue, donec Boream deserentem senseris.  
 Si uerò ab occidentali quidem mari Centauri abfuerit  
 Humerus, quantū à priori: modica autē eum occulerit nebula  
 Ipsum. in super autem eadem signa faciat  
 Nox cum omnino lucida Ara, minimè te oportet  
 Super Austro, sed circa Eurum speculari uentum.  
 Inuenies autem sidus hoc duobus suppositum alijs.  
 Huius enim partes homini assimilatæ, infra iacent  
 Scorpionum, posteriores uerò equinas sub se Chelæ habent.  
 At is dextram continuò pandenti assimilatus est  
 Contra rotundam Aram. In eo item strictim  
 Alia ualde prensa est ducta per manum  
 Fera: sic namq; ipsam priores appellarunt.  
 Præterea quoq; aliud eminus uoluitur sidus:  
 (Hydræ eam uocant) id uerò uiuo simile  
 Longè uolutatur: atq; ei caput sub medium  
 Cancrum pergit: uolumen uerò sub corpus Leonis.  
 Cauda autem pendet super ipso Centauro.  
 Porro medio uolumini Crater, extremo autem insidet  
 Simulacrum Corui, spiram mordenti simile.  
 Scilicet & Procyon sub Geminis clarè lucet.  
 Hæc sanè speculari poteris decurrentibus annis  
 Ex ordine suis horis redeuntia: ea namq; omnia ualde statè  
 Cælo aptè infixæ sunt simulacra nocte labente.  
 At promiscuè aliæ quinque stellæ, haud quaquam stabiles  
 Undiq; per signa duodecim uersantur.  
 Non itidem alias intuendo coniecturam facere poteris  
 Harum, ubi sitæ sint: quoniam omnes uagabundæ sunt.  
 \* Longi autem earum sunt reuolutarum anni:  
 Sera item signa posita sunt è longinquo in unum commeantiū.  
 Nec quicquam confidens harum ego, potens fuerim  
 Fixarum & circulos & in cælo signa referre.  
 \* Porro hi quidem ponuntur similes uersatilibus  
 Quatuor, quorum maximè desiderium commoditasq; accidi  
 Statuta obseruantî complentium se annorum.  
 Indicia autem aptissimè omnibus affatim circumiacent  
 Multaq; & uicina ubiq; coniuncta omnia:  
 At ipsi statî & aptati sibi inuicem  
 Omnes etiam magnitudine duo duobus correspondent.  
 Porro si quando nocte clara, cum omnes lucidas  
 Stellæ hominibus ostendit ætheria Nox,  
 Neq; ulla languida fertur prima luna,  
 Verum per caliginem lucent perspicuè omnia,  
 Si quando certè tunc item in animum uenerit admiratio  
 Contemplanti undiq; exornatum spaciofo circulo

Coelum

\* Longi autem earum sunt reuolutarum anni: Sera item signa posita sunt & c. )  
 Anni Platonis indicat, de quo apud Ciceronem in Somnio Scipionis.  
 \* Porro hi quidem ponuntur in cælo similes uersatilibus quatuor & c. Tantiu quatuor sphaeræ circulorum mentem facit Aratus, duorum Tropicatorum, Aequinoctialis, & zodiaci: quippe cū hi potissimū conferat id annorū rē statuta obseruanda. Quintum autem laetū uel superuacane unū subiungit.

Οὐρανὸν, εἰ καὶ τις ἴδῃ ἕως ἄλλ' ἔδειξε,  
 Κεῖνο πῶδ' ἡλιώεις βοχαλόν, γάλα μιν καλέεσσι.  
 Τῶ δὲ χιχοῖν μὲν ἀλίγκι, οὐκ ἐτι λύνκλ' ἔ  
 Δινείτου, τὰ δὲ μέτρα πόσι τῶν σίφων πρὸ ἰόντων  
 Οἱ δὲ τοῖ δὲ σφείων μέγα μείονδ' εἰλίωσοντου.  
 Τῶν ὁ μὲν ἐγγύθην ἔδει κατέρχοντις βορέαιο.  
 Ἐν δὲ οἱ ἀμφοτέρω κεφαλαὶ διιδύμων φορέοντου.  
 Ἐν δὲ τὰ γόνατα κείται ἀφροστ' ἠνίοχοιο.  
 Λαίη δὲ λύνμη καὶ ἀρισδρός ὦμ' ἐπ' αὐτῶ  
 Πόσι, αὐδ' ἀρομίδης δὲ μέσσω ἀγκῶν ὑπόρθην  
 Δεξιτέρῳ ἐπέχει, τὸ μὲν οἱ ὄφθαρ ὑπόθι κείται  
 Ἀσώτορον βορέω γε, νότῳ δὲ ὑπὸ κλίτου ἀγκῶν.  
 Ὅπλα δὲ ἵππειοι καὶ ἰππῶν ὄρνιθειον  
 Ἄκρη σὺν κεφαλῇ, καλοὶ τ' ὀφθαλμοὶ ὦμοι,  
 Αὐτῶν διιδύονται ἐληλάμνοι πῶδι λύνκλου.  
 Ἦσ' ὀλίγον φορέεται νοσιτόρη, ὅδ' ὑπὸ κάλλει,  
 Παρθῆν' ἄλλὰ λῆαν, καὶ καρκίν' οἱ μὲν ἀρ' ἀμφῶ  
 Ἐξίως κείται βελονημῖοι, αὐτὰρ ὁ λύνκλ' ἔ  
 Τὸν μὲν ὑπὸ σὺν καὶ γαστέρα μέχρι πρὸ αὐδῶ  
 Τέμνει, τῶν δὲ διιδυκίως ὑπόρθην χεῖρα  
 Καρκίνου, ἢ καὶ μάλισα διχαιομῖνον καὶ νοήσης  
 Ὄρθου, ἢ ὀφθαλμοὶ λύνκλ' ἐκὰ τέρθην ἴοιν.  
 Τὸ μὲν ὅσον τε μάλισα διιδυκίως μετρηθῆντ',  
 Πρῶτε μὲν γνῶσθαι σφίεται καὶ ὑπόρθατα γάλας,  
 Τὰ τρία δὲ γνῶσθαι πρῶτα, ὄφθαρ δὲ οἱ γνῶσθαι εἰσιν.  
 Ἄλλ' ὁ μὲν γνῶσθαι βορέω πρὸ καρκίνου ἐσθαι κείται.  
 Ἄλλ' ὁ δὲ ἀντιῶντι νότῳ μέσσω ἀγοκίρῃ  
 Τέμνει, καὶ πόσις ὑπόρθου, καὶ λύνκλ' ἔρῳ.  
 Ἐν δὲ οἱ ὄφθαλμοὶ λαγῶς, αὐτὰρ λύνκλ' ὁ μάλα πολλῶ  
 Αἴνυται, ἀλλ' ὁ πῶσι ἐπέχει ποσιν, γνῶσθαι οἱ ἀρ' ἔ  
 Καὶ μέγα λύνκλ' αἰοιο μετὰ φεγγου, γνῶσθαι τε λύνκλου  
 Σινορπίς, γνῶσθαι καὶ τῶν ἀγῶν τῶν ὄφθαρ.  
 Τὸν πῶσι καθαροῖ πρὸ ὄφθαρ μὲν βορέαιο  
 Ἐς νότῳ κείται φέρεται, πρῶτεται γέμναι αὐτῶ  
 Χαμόρι, καὶ οἱ τρία μὲν πῶδι τέμνεται ὑπόθ  
 Τῶν ὄφθαρ, τὰ δὲ πρῶτε κατέρχεται διιδύονται.  
 Μεσοῖθι δὲ ἀμφοτέρω, ὄφθαρ πολιοῖο γάλακτ',  
 Γάλα ὑπόσφίεται λύνκλ' διχάοντι ἰοκίως.  
 Ἐν δὲ οἱ ἠμάτα νυξί ἰοκίεται ἀμφοτέρωσι,  
 Φίροντ' ὄφθαρ, τὸν ἔαρ' ἰσαμῖοιο.  
 Σῆμα δὲ οἱ κείως τῶν οἰοῖ τε γόνατα κείται.  
 Κείως μὲν ἢ μῆν' ἐληλάμνι δὲ λύνκλ',  
 Τῶν δὲ σκελῶν ὄφθαρ πῶδι φαίνεται ὄφθαρ.  
 Ἐν δὲ τε οἱ λύνκλ' ὄφθαρ ὄφθαρ,  
 Καμπή τ' ἀπομῖνος ὄφθαρ γνῶσθαι, καὶ ἑλαφρός  
 Κρητῆρ, γνῶσθαι λῆραφ, γνῶσθαι ἀσδρόν ὁ μάλα πολλοὶ  
 Χηλάωμ, γνῶσθαι ὄφθαρ ὄφθαρ γόνα φορέται.  
 Οὐ μὲν αὐτῶ ἀπαμείρεται, ἀλλὰ οἱ ἐγγύς  
 Ζεύς ἀντέεται μέγας ἀγγελ', ἢ δὲ κατ' αὐτῶ  
 Ἰππῆς κεφαλή καὶ ἰππῶν εἰλίωσονται.  
 Τὸν μὲν πρὸ βολῶσθαι ὄφθαρ πῶδι βάλλεται ἄφω  
 Μεσοῖθι πῶσι ἔχων, ὁ δὲ τέταρτ' ἐσθαι κείται  
 Λοφός γνῶσθαι ἀμφοτέρωσι, οἱ μὲν ἔ' ἐκὰ τέρθην ἔχουσι

A Coelum, uel si quis hunc astans alius monstrauerit,  
 Illum constellatum orbem lac ipsum uocant.  
 Huic sanè colore similis, nullus præterea circulus  
 Versatur: sed magnitudine tanti quatuor existentium  
 Duo, duo uerò ipsis multum minores obuoluuntur.  
 Quorum unus quidem uicina est decidenti Boreæ:  
 In eo autem ambo capita Geminorum feruntur.  
 In eo etiam genua sita sunt aptati Aurigæ:  
 Læua item tibia, & sinister humerus in eo  
 Persei: Andromedæ autem mediâ supra cubitum  
 Dexteram continet: ei quidem uola supernè posita est  
 Vicinius Boreæ, Austro uerò inclinatus est cubitus;  
 Vngulæ inquam Equinæ, & collum Cygninum  
 Summo cum capite, clariq; Serpentariani humeri  
 Ipsum uoluuntur agitati circum orbem.  
 Porro aliquanto fertur australior, neq; attingit  
 Virgo: sed Leo & Cancer. hi quidem ambo  
 Ex ordine iacent distracti: sed circulus  
 Leonem quidem sub pectore & uentre usq; ad pudenda  
 Secat, continuè uerò sub testa  
 Cancrum, ubi maximè in duas sectum uideas,  
 Rectè ut oculi à circulo utrinq; eant.  
 † Hoc sanè (quantus quantus est) per octo partes menso,  
 Quinq; quidem diurna uoluuntur in supremis terræ,  
 Tres uerò in parte inferna. ætatis aut in ipso cōuersiones sunt:  
 Sed hic quidem in Boreâ circa Cancrum fixus est.  
 B Alius autem in opposito Austro medium Capricornum  
 Secat, & pedes Aquarij, & Ceti caudam.  
 Inest quoq; ei Lepus: cæterum Canis non ualde magnâ patrem  
 Aufert, sed quantum continet pedibus. inest item ei Argo,  
 Et magna Centauri scapula: inest etiam aculeus  
 Scorpj, & arcus lucidi Sagittarij.  
 Quem extremum sereni præteriens Boreæ  
 In austrum sol agitur: uertitur profectò ibi  
 Hybernus, atq; ei tres quidem circumuoluuntur supernæ  
 Octo partium, quinq; uerò subterraneæ uersantur.  
 At in medio amborum (quantus Cani lactis)  
 Subter terram uoluitur circulus, bipertenti similis:  
 In eo autem dies noctibus æquantur utrisq;  
 Decrescentis estus, uerisq; instantis.  
 Sed signum ei Aries, Tauriq; genua ponuntur.  
 Aries quidem secundum longitudinem deductus per circulum,  
 Tauri uerò crurum quanta apparet geniculatio.  
 Inest quoq; ei cingulus præfulgidi Orionis:  
 Flexuraq; flagrantis Hydræ inest ipsi, & tenuis  
 Crater. inest uerò Coruus: insunt etiam stellæ non ualde multæ  
 Chelarum: in hoc item serpentariana genua feruntur.  
 Non tamen Aquilam intercipit, sed ei uicinè  
 Iouis uolitat magnus nuncius: etiam iuxta ipsum  
 Equinum caput & collum uoluuntur.  
 \* Hos quidem adiectim rectos circumpellit axis,  
 In medio omnes tenens. At quartus fixus est  
 Obliquus in ambobus, qui quidem utrinq; tenent

† Hoc sanè,  
 quartus quantus  
 est, per octo par  
 tes diuiso. Quin  
 que quidem diur  
 na etc. Notan  
 dum Aratum et  
 Proclum ad cli  
 na quintum in  
 quo maximus  
 dies quindecim,  
 minima nox no  
 uem horarū est,  
 fuis sphaeras die  
 rexisse. Cū autē  
 Tropicus Can  
 cri, sicut quilibet  
 alius circulus nō  
 p̄ax̄ax̄ax̄ax̄ax̄ax̄ax̄ax̄  
 tori, in die natu  
 rali, id est uigin  
 ti quatuor horis,  
 suū ambitū cōs  
 ficiat, necesse e  
 rit, unanquāq;  
 de octo partibus  
 tribus horis ora  
 tum suū absolue  
 re: Si enim uigin  
 ti quatuor per o  
 cto diuisis sin  
 gulis octonis tri  
 a contribuitur:  
 Iam octo partū  
 quinque diei ad  
 scriptæ, quindec  
 im horas faci  
 unt: tres uerò no  
 ſti, nouem. Siqui  
 dem ter quinq;  
 quindecim pro  
 ducunt: ter tria  
 uerò, nouem. Ea  
 dē ratione Tro  
 picus Capricor  
 ni maximam no  
 ſtem et minimū  
 diem efficit.

\* Hos quidē adie  
 ctim ) π̄αγβολ̄α  
 ἀπὸ τῆς π̄αγ̄α  
 ἑλ̄κ̄ου, π̄αγβολ̄α  
 λ̄α, ἠ̄ quidistans  
 ter.

E regio

Ἄντιπρόβην τροπικῆί, μέσος δέ ἐ μεσόδι τέμνει.  
 Οὐκ αὖ ἀβλωαῖς χειρῶν δεδιδαγμένος αὐτῆς  
 Ἄλλη κομήσασα το λυλινδύμνα τροχάλεα,  
 Τοιά τε καὶ πῶσα πάντα ποδισφαιροδὸν ἐλίσσων,  
 ὧς τὰ γ' ἦν αἰθερία πλαγίω σωμαρηρότα λύνκλω  
 Ἐξ ἡδὲ ἠδὲ νύκτα διώκετο ἡμάτα πάντα.  
 Καὶ τὰ μὲν αὐτέλμει τε καὶ αὐτια νεόθι δῶει  
 Πάντα πῆρα βληθῆν, μία δέ σφραγῶ δῶν ἐκάστω  
 Ἐξένης ἐκά τῶρθε κατπλοσίν, αἰνοδὸς τε.  
 Αὐτὰρ ὄγ' ὠκεανὸς πόσον πῆρα μείετο ὕδαρ,  
 Ὅσον ἀπ' αἰγοκερῆος ἀνερχομῆλοιο μάλιστα  
 Καρκίνου εἰς αἰόντα κυλινδετο, ὅσον ἀπ' ἀντι  
 Ἄντελμωρ ἐπέχει, πόσον γέ μιν ἄλλοθι δῶων.  
 Ὅσον δ' ὀφθαλμοῖο Βολῆς ἀρτέμνεται αὐγῆ,  
 Ἐξάκις αὖ πόσ' ἡμῖν ὑποδράμοι, αὐτὰς ἐκάσῃ  
 Ἴση μετρηθεῖσα δῶω ποδὶ τέμνεται ἄστρα.  
 Ζωίδιου δέ λύνκλον ἐπίκλησιν καλίστη,  
 Τῶ γ' ἦν καρκίνος δῶν, λῆωρ τ' ἠδὲ τῶ, καὶ ἴω αὐτῶ  
 Γαρβῆνθ' αἰ δ' ἠδὲ οἱ χηλαί, καὶ σκορπίος αὐτῶς,  
 Τοξοδότης τε, καὶ αἰγοκερῆος ἠδὲ αἰγοκερῆι  
 Ὑδροχόθ' αὐτῶν δ' αὐτῶν ἐπ' ἰχθύων ἀσδρόωνται.  
 Τῶς δέ μετὰ κριός, ταῦρος τ' ἠδὲ τῶ, δίδυμοί τε.  
 Ἐν τοῖς ἡέλιθ' ἄφορται διουκείδεια πᾶσι,  
 Πάντ' ἦν αὐτῶν ἄγων, καὶ οἱ ποδὶ ἄστρον ἴοντι  
 Κύνκλον, αἰξοντοῦ πᾶσαι ἠπλιέρποι ἄραι.  
 Τῶ δ' ὅσον κοίλοιο κατ' ὠκεανοῖο δῶνται,  
 Πόσον ἴω γαῖης φέρεται, πᾶσῃ δ' ἠδὲ νύκτι  
 Ἐξ αἰεὶ δῶωσι διουδεκάθ' ἠδὲ λύνκλοιο.  
 Τόσσαι δ' αὐτέλμωσι, πόσον δ' ἠδὲ μῆθ' ἐκάσῃ  
 Νύξ αἰετάνυσαι, ὅσον τε πῆρ ἡμισυ λύνκλω  
 Ἀρχομῆλος ἀπ' νύκτος ἀέρεται ὑπόδι γαῖης.  
 Οὐκ ἔν ἀπόβλητον δεδνημῆν ἡμάτος εἶη  
 Μοιράων σκέπηεδα, ὅτ' ἀντέλμωσιν ἐκάσῃ.  
 Αἰεὶ γὰρ τᾶων γε μὴ σωμαδρῆεται αὐτῶς  
 Ἠέλιος, τᾶς δ' αὐγῆ ποδισκέφαλο μάλιστα  
 Εἰς αὐτὰς ὄρωμ, αὐτῶς εἰνεφέεσι μιλαιναε  
 Γίνοντ' ἦ ὄρεθ' ἠε κρυμῆλαι ἀντέλμωσιν,  
 Σήματ' ἐπὶρχομῆλοισιν ἀρηρότα ποιήεδα.  
 Αὐτῶς δ' αὖ μάλα τοι κερᾶων ἐκά τῶρθε διδδῆθ  
 ὠκεανός, τὰ τε πολλὰ ποδισφίφεται ἰοῖ αὐτῶ,  
 Νειόθην ὀππῆμυς λείνωρ φορέσιν ἐκάστω,  
 Οὐ οἱ ἀφανρότατι ὅτε καρκίνθ' ἀντέλμωσιν  
 Ἀσδρόν ἀμφοτόρωθην ἐλίσσομῆλοιο πόρικενται,  
 Τοῖ μὲν δῶοντες, τοῖ δ' ἄζ' ἐτόρης αἰόντες.  
 Δῶει μὲν εἴφανθ' αὐτῶς δέ ἦν ἴσχυμ ἰχθύς.  
 ἡμισυ μὲν κην ἴσθαι μετῆρορ, ἡμισυ δ' ἠδὲ  
 Ἐξαπταὶ βάλμωσι κατρχομῆλῶς σεφάνοιο.  
 Αὐτὰρ ὄγ' ἄζ' ὀππῆθην τετραμῆλος, ἄλλα μὲν οὐπω  
 Γασδρὶ νειάειν, τὰ δ' ἴω δότῶρα νύκτι φερέται.  
 Τῶν δέ καὶ εἰς ὠμυς κατὰγει μογερῶν ὀφιδῶν  
 Καρκίνος ἐκ γονάτων, κατὰγει δ' ὄφιν αὐχρῆνος ἐχθῆς.  
 Οὐσί αὖ ἐτ' ἀρκυφύλαξ εἶη πολλὸς ἀμφοτόρωθην,  
 Μείωρ ἡμάτος, πόσι ἠπλιέων γῆνυχος ἠδὲ.

**A** E regione tropici. Medius autem ipsum in medio secat.

Haud facile Mineræ manibus edoctus aliquis,

Aliter compegerit uolubiles orbes.

Talesq; & tantos omnes rotabiliter circumuoluens,

Sicut in aetheria regione obliquo coaptati circulo,

Ab aurora ad noctem impelluntur diebus omnibus.

Atq; ij quidem oriunturq; & ex aduerso inferne occidunt

Omnes æquidistanter: unus autem ipsorum est cuiusuis

Ordinatim utrinq; descensus ascensusq;.

Verum obliquus orbis Oceani tantam pertransit aquam,

Quantum à Capricorno ascendente maxime

Cancrum ad ascendentem uoluitur, quantum ubilibet

Exoriens continet, tantum certe alibi occidens.

† Quantum autem ocularis radij demetit uisus,

Sexies tantumdem nobis subtermeauerit, at quæuis portio

Aequalis diuisa duo circumsecat astra.

Animalem uerò circulum cognomento dicunt.

In quo Cancer est, Leoq; iuxta ipsum, & sub eo

Virgo, atq; prope eam Chelæ, & Scorpius ipse.

Sagittariusq; et Capricornus: at iuxta Capricornum

Aquarius, duo item ipsum Pisces constellant.

Hos autem post Aries, Taurusq; iuxta hunc Didymiçq;

In quibus sol fertur duodecim omnibus,

Totum annum deducens: etiam ei circa hunc eunti

Circulum augetur omnes frugiferae tempestates.

Huius item quantum concuum sub Oceanum occidat.

**B** Tantum supra terram fertur: omni autem in nocte

Sex semper occidunt duodenarij circuli,

Tot item oriuntur. Tantam autem ad longitudinem quælibet

Nox semper protensa est, quàm longi dimidium circuli

Incipiente à nocte eleuatur supra terram.

Nec sanè contemnendum obseruanti diem fuerit

Partium considerare, quando oriatur quælibet:

Semper enim harum unì cooritur ipse

Sol. Has uerò deprehenderis maxime,

Eas intuens. uerum si nubibus obscuræ

Fiant, uel monte occultatae orientur,

Indicia coorientibus idonea facito:

Ipsæ autem assiduo tibi à cornibus utrinq; dare poterit

Oceanus, quæ multa circumuoluuntur sibi ipsi,

Ab infero quum illarum uoluat unamquamq;.

Haud ei omnino ignota, cum Cancer oriatur,

Astra utrinq; agitata circumiacent:

Hæc quidem occidentia, illa uerò de oriente ascendentia:

Occidit certè corona, occidit item secundum scapulam piscis:

Dimidium quidem uideris sublime, dimidium uerò iam

Extremities submittunt descendens Coronæ:

Sed hic retro uersus, secundum alias quidem partes nondum

Ventre extremo, secundum superiores uerò nocte fertur.

Quinetiam usq; in humeros deducit laboriosum Serpentarium

Cancer à genibus: deducit autem serpentē ad collum usq;.

Nec uerò amplius Arctophylax fuerit multus utrinq;.

† Minor diurnus, ad maius uerò nocturnus iam:

† Quantum autem ocularis radij demetit uisus (ut supra dicitur etc.) Visualis linea à terra, hoc est, centro mundi ad eiusdem circuli ferentiam ducta, sexies sexangulatur in circulo ferentia habetur. Id autem commodè percipiunt, quo circumferentia scripsisti, eundem inuariatum per eandem ducendo monstrabit. Deinde singulas portiones in duas equas secando, habetis duodecim signa zodiaci. Aratus uocat signa zodiaci, *uigias, rotas, duodecim, das, dygas, swa dia.*

† Minor diurnus) Minor supra, maior uerò sub horizonte. Bootes ingens signum in septentrione, lentius ad occasum tendens quatuor signis Zodiaci, Chelis, Scorpio, Sagitario et Capricorno co-occidit. Is quoque soli occubenti cōdescendens, ultra mediam noctē in occasu moratur: nam quodlibet signum zodiaci duas horas occasu suo absoluit, tria uerò sex. Hic autem cū Capricorno quarto signo totus demū occubuit. Vnde noctes, in quibus uespere occidere incipit, sero occidendi dicuntur. Quin Homerus *dygas* eundem appellat.



Τέτρασι γ' μοίραις ἦδη καπὸν τὰ βοώτιον  
 ὠκεανὸς διεχέται, ὅδ' ἐπὶ λυφάει ἄκορῆσσι ται,  
 Βασιτῶ δ' ἐπέχει πλείου δέχα νυκτὸς ἰσούς,  
 Ἡμ' ὅτ' ἠελίοιο κατὰ χομῶνιο δύνῃται.  
 Κεῖναι γὰρ καὶ νύκτις ἐποψέ δύνοντι λέγονται.  
 Ὡς οἱ μὲν δαύροισιν, ὅδ' αὐτίθ' ἔδην ἀεικίς,  
 Ἀλλ' εὐ μὲν ζώνη, εὐ δ' ἀμφοτέρωσι φαεινός  
 ὁμοῖς ὠρείων, ξίφειθ' γέμεν ἴωι πεποιθώς,  
 Πάντα φέρων ποταμῶν, κέρραθ' ἄρα τείνεται ἄλλω.  
 Ἐρχομένων δὲ λείοντι τὰ μὲν ἴσθι πάντα φέρνται  
 Καρνίων ὅσ' ἐδύνοντο, καὶ αἰετός, αὐτὰρ ὄχι γυνήξ  
 Ἡμῶνθ', ἀλλὰ μὲν ἦδη, ἀτὰρ γόνυ καὶ πόδα λαίω  
 Οὐπω λυμαίνοντο, ἔσσορξίφει ὠκεανῶ.  
 Ἀντέλλει δ' ὕδρου κεφαλῆ, χαροπὸς τε λαγώς.  
 Καὶ πεκύων, πρότοροι τε πόδες λιμῶς αἰδομῶνιο.  
 Οὐ μὲν θλιβὸν ὀλίγος γαίης ἰσὸν νεάτα βάλλει  
 Παρθένθ' αὐτέλλουσα, λύρη τότε λυλλωαίη,  
 Καὶ δειλφίς δαύροισιν, καὶ δὲ πύκνιθ' ὀϊστός.  
 Σὺν τοῖς θρηνίθ' πρὸτα ἠδρά μίσησθι πρὸ αὐτίω  
 Οὐρίω, καὶ ποταμοῖο πρὸ νοεῖαι σιόωνται.  
 Δαίει δ' ἰππείη κεφαλῆ, δαίει δὲ καὶ αὐχλῷ.  
 Ἀντέλλει δ' ὕδρου μὲν ἠδὲ πλείου ἄχρη πρὸ αὐτόν  
 Κρητῆρα, φθάμενθ' δὲ λυῶν πόδας αἰνυται ἄλλω,  
 Ἐλκων ἔξ ὀπίθην πρὸ μῆνα πολυτερεῖθ' ἀργῶς.  
 Ἡ δὲ θείη γαίης ἰσὸν διχόωρα κατ' αὐτόν,  
 Παρθένθ' ἡμ' ἄπασα πόραιοθην ἀρπὶ γήνηται.  
 Οὐδὲ αὖ ἐπὶ χομῶνιο χηλαὶ καὶ λειπῆ φέσσαι,  
 Ἀφρασοὶ πρὸισιν, ἐπεὶ μέγα σῆμα βοώτις  
 Ἄθροθ' αὐτέλλει βεβολημῶθ' ἀρκτηροῖο.  
 Ἀργῶ δ' ὁ μάλα πᾶσα μετῆροθ' ἔοσεται ἦδη,  
 Ἀλλ' ὕδρου, λείχεται γὰρ γνὴ θραυῶ ἠλιθα πολλῆ,  
 Οὐρῆς αὖ δαίει το μόνον, δὲ ἠδὲ χηλαὶ ἄχρησιν  
 Δεινὸν ἐφεσῆωτ' ὀϊστέα, τῶ μὲν ἐπειτα  
 Δεινὸν τῶν λυμῶν αὐτίς ἠδὲ γηνίθ' ἄχρη  
 Αἰεὶ γυνήξ, αἰεὶ δὲ λύρη πρὸ ἀπεπῆωτ' ὅθ',  
 Ὅν τινα τῶτον αἴισον ἰσπερῶνιο εἰδωλῶν  
 Ἀμφοτέρω δύνοντα, καὶ ἔξ ἑτέρης αὐίοντα,  
 Πολλάκις αὐτονοχέει θηδύμεδα, τῶ μὲν ἄρ' οἴη  
 Κνήμη σὺν χηλῆσι φαίνεται ἀμφοτέρωσι.  
 Αὐτὸς δ' ὁ κεφαλῆ ἐπὶ πρὸ τετραμῶνθ', ἄλλη  
 Σχεπίου αὐτέλλοντα μῆναι, καὶ ῥύτορα τῶθ'.  
 Οἱ γὰρ μιν φορέσιν, ὁ μὲν μέγαν ἄλλὰ τε πάντα,  
 Χεῖρα δὲ οἱ σκαλιῶ κεφαλῆ θ' ἄμα τῶθρον ἀγινεῖ.  
 Ἀλλ' ὁ μὲν ὡς τρίχα πάντα καταμελεῖσι φορεῖται.  
 Ἡμισυ δὲ σεφῶνιο, καὶ αὐτίω ἔχατομ ἔρῶ  
 Κρηταῖος φορέσιν ἀνδρῶνιο ἐπὶ χηλαί.  
 Τῆμ' ἄποιχομῶνιο κεφαλῶν μεταδύεται ἰππ' ὅθ',  
 Καὶ πρὸ τῶθρον ἄρῆθ' ἐφέλκεται ἔχατοθ' ἔρῆ.  
 Δαίει δ' ἀνδρῶνιο κεφαλῆ, τὸ δὲ οἱ μέγα δαίωμα  
 Κῆτεθ' ἠδὲ οἱστέα ἐπάγει νοτ' ὅθ', αὐτίω δ' αὐτὸς  
 Κηφένος ἐκ βορέω μεγάλην αὐτὰ χεῖρὶ λειδύω.  
 Καὶ τὸ μὲν ἐς λυμῶν τετραμῶνιο, ἄχρη πρὸ αὐτίω  
 Δαίει, ἀτὰρ κηφένος κεφαλῆ καὶ χεῖρὶ καὶ ὠμῶ.

**A** Quatuor enim partibus iam descendentem Booten  
 Oceanus excipit. At hic cum luce satiatus sit,  
 Vespere item continet plus dimidio noctis labentis,  
 Tum quando sole descendente occidat.  
 Illæ etiam noctes serò occidenti dicuntur.  
 Sic hæc quidem occidunt. At oppositus haud illucidus.  
 Sed pulchrè quidē cingulo, pulchrè uerò ambobus splendidus  
 Humeris Orion, ense quidem fortiter fissus,  
 Totum ferens fluuium, à cornu protenditur altero.  
 Orienti uerò Leoni omnia quidem subterferuntur,  
 Cancro quæ occidebant: etiam Aquila. Verùm geniculatim  
 Sedens alias quidem partes iam, sed genu & pedem dextris  
 Nondum procelloso subteruoluit Oceano.  
 Oritur autem Hydræ caput, glaucusq; Lepus:  
 Et Procyon, priores pedes Canis ardentis.  
 Nec certè pauca sidera terræ sub infima mittit  
 Virgo exoriens. Lyra tunc Cyllenæa,  
 Et Delphinus occidunt, & fabrefacta sagitta.  
 Cum quibus Cygni priores pennæ usq; ad ipsam  
 Caudam, & Fluuij extremitates occultantur.  
 Occidit item equinum caput, occidit etiam collum.  
 Oritur uerò Hydra amplius usq; ad ipsum  
 Craterem, præ ueniens uerò Canis pedes arripit alios,  
 Trahens à tergo puppim stellatæ Argus.  
 Hæc autem currit supra terram, malum dimidiata iuxta ipsum,  
 Virgo quando uniuersa ab infero iam euaserit.  
**B** Nec fortè exorientes Chelæ, & tenuiter lucentes  
 Ignotæ præterierint: quoniam ingens sidus Bootes  
 Cumulatus oritur, interstinctus Arcturo.  
 Argo autem non planè tota sublimis erit modò,  
 Sed Hydra: fusa est enim in cælo abunde multa:  
 Cauda indiguerit saltem. Chelæ item adducunt  
 Constantè innixum Serpentarium: ipsius quidem cõsequenter  
 Dexteram tibiam usq; ad ipsum genu  
 Semper geniculantis, semper item Lyræ acclinati.  
 Quem eundem ignotum inter cœlestes imagines  
 Vtrobq; occidentem, & ex altera parte ascendentem  
 Sæpe eadem nocte conspiciamus. huius quidem sola  
 Tibia cum Chelis apparet ambabus:  
 Ipse uerò in caput adhuc aliquò uersus, alia  
 Scorpionem orientem manet, & tentorem arcus:  
 Hi namq; ipsum fuerunt: Scorpionem quidem medium, aliaq; omnia:  
 Manum uerò ei læuam, simulq; cum capite Arcus aduoluit.  
 Atq; is quidem sic trifariam per omnia mēbratim circumfertur.  
 Dimidium uerò Coronæ, & ipsam extremam caudam  
 Centauri proferunt exorientes adhuc Chelæ.  
 Tunc post demersum caput occidit Equus:  
 Et prioris auis attrahitur extrema cauda.  
 Occidit item Andromedæ caput: atq; ei magnum monstrum  
 Ceti turbidus immittit Auster. è regione uerò ipse  
 Cepheus de septentrione ingenti manu cohortans.  
 Atq; Cetus quidem in dorsum uersus, usq; ad ipsum  
 Occidit: sed Cepheus capite, & manu, & humero.

Καμπάει δ' αὖ ποταμοῖο, καὶ αὐτὴν ἐπὶ χρομλίοιο  
 Σκορπίος, ἐμπύπλοισιν ἐύροτος ὠκεανοῖο.  
 Ὃς καὶ ἐπὶ χρομλίος φοβεῖται μέγαν ὠρίωνα.  
 Ἄρτεμις ἰλνίοι, πλοτῶν λόγος, οἱ μὲν ἔφασκε  
 Ἐλκῆσαι πῶπιλο χίον, ὅτε θηρία πάντα  
 Καρτόρος ὠρίων σιβαρῆν ἐπέποθη κορῶν,  
 Θηρὸς ἀρνύμλος κείνῳ χάριον οἰνοπίανι.  
 Ἢ δὲ οἱ δὲ αὐτὸς ἐπέτελλενα το θηρίου ἄλλο  
 Νήσος, ἀνάρρηθα κα μέλας ἐκάτορθε κολῶνας  
 Σκορπίου. ὅς ῥά μιν οὐτα καὶ ἔκτανε πολλοὺς ἔοντα  
 Γλειτόρος πλοφανέας. ἐπεὶ ἄρτεμις ἠκαχεν αὐτήν,  
 Τένεκα δὴ καὶ φασὶ πόραιοθην ἐχρομλίοιο  
 Σκορπίος, ὠρίωνα πῶδι χθονὸς ἔχρατα φθύγειν.  
 Οὐδέ μιν ἀνδρομέδης καὶ λήτιος ὅσ' ἐλέλειπτο,  
 Κένος δ' αὐτέλλοντος ἀπὸ θύβου. ἀλλ' ἄρα καὶ τοι  
 Γασυδῆν φθύγισιν. ὃ δὲ ζῶνι τότε κηφεύς  
 Γάσιν ὠξέει, τὰ μὲν εἰς κεφαλὴν μέλα πάντα  
 Βάπτειν ὠκεανοῖο, τὰ δ' οὐ θέμις. ἀλλὰ τὰ γ' αὐτῶν  
 Ἄρτοι κωλύσει πῶδλας καὶ γῶνα καὶ ἰξυῖ.  
 Ἢ δὲ καὶ αὐτὴ παιδὸς ἐπέγειται εἰδωλοῖο  
 Δελνὴ κασιέπεια. τὰ δ' ἐκέρτοι οἱ ἦσαν κόσμου  
 φαίνετο ἐκ δῖφροιο πῶδλας καὶ χεῖρας ὑπερβῆν.  
 Ἀλλ' ἦ γ' εἰς κεφαλὴν ἴση δύνει ἀρνύπτηρι  
 Μειρομλὴν γονάτων. ἐπεὶ ἔκ ἄρ' ἐμελλεν ἐκείνη  
 Δωρίδι καὶ πῶν ὀππὴ μεγάλων ἀτόρ ἰσώσαδτα.  
 Ἢ μὲν ἄρ' εἰς ἐτόρῳ φέρεται. τὰ δὲ νεοῖοι μάλλον  
 Οὐρανὸς ἀνιφθέρει, σεφανοῖο τε δούτορα λύνκλα,  
 Ὑδρὸς τ' ἔχρατιν, φορεῖντ' ἠδὲ λεγνταύροιο  
 Σῶμά τε καὶ κεφαλὴν, καὶ θηρίον, ὃ ῥ' ἦν χεῖρι  
 Δεξιτόρῳ λεγνταύροῦ ἔχει. τοὶ δ' αὐτῶν μὲν ἴσσι  
 Τόξω ἐπὶ χρομλίον προτόροι πῶδλας ἰπτότα φηρός.  
 Τόξω καὶ σπείρη ὄφιῶ καὶ σῶμ' ὄφιόχου  
 Ἀντίλει ὠδόντι. καρῆατα δ' αὐτὸς ἀγινεῖ  
 Σκορπίῶ αὐτέλων. ἀνάγει δ' αὐτὰς ὄφιόχου  
 Χέρας. καὶ πλοτῶν ὄφιῶ πολυταρῆῶ αὐγῆν.  
 Τὸ γὰρ μὲν γῶν ἰσάσι, πῶδι γὰρ τετραμυλῶ αἰεῖ  
 Ἀντίλει, τότε μὲν πῶδλας δὲ ὄρχεται ἄλλα,  
 Γῶν τε καὶ ζῶνι καὶ σῆθεα πάντα καὶ ὠμοι  
 Δεξιτόρῳ σῶ χεῖρι. κάρη δ' ἐτόρῳ μετὰ χεῖρός  
 Τόξω ἀνδρῶν καὶ πλοτῶν ἀντέλλοντι.  
 Σῶ τοῖς ἐρμαῖν τε λύνει, καὶ σῆθεῶ ἄχρῳ  
 Κηφεύς ἦως ἄρ' ἐλαύνεται ὠκεανοῖο.  
 Ἢμος καὶ μέγαλοιο λιμὸς πῶσαι ἀμαρυγὰ  
 Δαύσει. καὶ πάντα κατάρχετο ὠρίωνος.  
 Πᾶντα γὰρ ἀτέλεσα διωκομλίοιο λαγῶ.  
 Ἀλλ' ἔχ' ἠνιόχῳ ἔριφοι, ἔδ' ὠλγίνῳ αἰξί  
 Εὐθύς ἀπὸρχονται. τὰ δὲ οἱ μεγάλλω ἀνὰ χεῖρα  
 Λάμπονται, καὶ οἱ μέλεων διακίκεται ἄλλων  
 Κινῆσαι χεῖμᾶνας, ὅτ' ἠελίῳ σιωῖωσι.  
 Ἀλλὰ τὰ μὲν κεφαλὴν τε καὶ ἄλλω χεῖρα καὶ ἰξυῖ  
 Αἰγοπόρῳ ἀνὼν κατὰγει, τὰ δὲ νεάτα πάντα  
 Αὐτῶ τῶδ' ἴσσι κατάρχετο. ἔδ' ἐπὶ πλορῶν,  
 Οὐδέ τι ἄκρα κῶρυμβῶ μῶνι πολυταρῆος ἀργῶς.

APPARENTIA.

**A** At curuaturæ Eridani, iam primum exoriente  
 Scorpio, inciderint latefluum Oceanum,  
 Qui etiam exorians terret magnum Orionem.  
 Diana æqu ferat: ueterum sermo: qui ipsum fabulati sunt  
 Arripuisse peplo in Chio, quando feras omnes  
 Fortis Orion ualida cædebat claua,  
 Venationis administrans illi gratiam Oenopioni:  
 Illa autem ei ex ipsa immisit feram aliam  
 Insula, diffringens medios utrinque colles,  
 Scorpiū, qui quidē ipsum uulnerauit & occidit grandē existentē  
 Maior præcellens: quoniam Dianam læsit ipsam,  
 Quare etiam aiunt ab imo ueniente  
 Scorpio, Orionem ad terræ extrema fugere.  
 Neque quidem Andromedæ & Ceti quæcunq; relicta sunt  
 Illo exoriente, ignota: sed etiam hæc  
 Glomeratim fugiunt. cingulo item tunc Cepheus  
 Terram adradit, quæ quidem ad caput sunt planè omnia  
 Tingens Oceano, reliqua non licet. sed hæc quidem ipsæ  
 Ursæ prohibent, pedes, & genua, & lumbum.  
 Sed & ipsa filia urgetur simulacro  
 Misera Calsiopia: uerum haud ei decorē  
 Apparent è sella pedes, & manus desuper:  
 Sed hæc in caput similis occidit urinatori,  
 Diuisa à genibus: siquidem non poterat illa  
 Doridi & Panopæ magnis sine malis conferri.  
 Hæc quidem in occasum fertur: sed illa ab imo magis  
**B** Coelum affert, Coronæque secundos orbes,  
 Hydreque extremitatem: offertque Centauri  
 Corpusque & caput, & bestiolam quam in manu  
 Dextra Centaurus habet. at illic expectant  
 Arcum suborientem priores pedes inequitantis gigantis,  
 Cum Arcu etiam spira serpentis, & corpus Serpentarij  
 Oritur ascendente, capita autem ipse agit  
 Scorpius exorians: reducit autem ipsas Serpentarij  
 Manus, atque priorem serpentis constellati fulgorem.  
 Ipsius quidem Engonali (siquidem obuersus semper  
 Oritur) tunc sanè ab imo egrediuntur alia,  
 Membraque, & cingulus, & pectora tota, & humeri,  
 Dextra cum manu: sed caput altera cum manu  
 Sub arcu ascendunt & Sagittario exoriente.  
 Cum quibus mercurialisque Lyra, & ad pectus usque  
 Cepheus ab eo agitur Oceano.  
 Tum etiam magni Canis omnes micantiæ  
 Occidunt, & omnes partes descendunt Orionis:  
 Omnes quidem mutilæ impetiti Leporis.  
 At non Aurige Hædi, neque Olenia capra  
 Statim decedunt, quæ ei magnam per manum  
 Lucent, atque ei à membris discreta sunt alijs,  
 Ad commouendum tempestates, quando soli coorientur.  
 Sed hæc quidem, caputque, & aliam manum & lumbum  
 Capricornus ascendens deducit, infima uerò omnia  
 Sub ipso Sagittario occidunt. Neque amplius Perseus  
 Neque summa rostra manent stellatæ Argus:

Ἄλλ' ἠὲ πῶς ἔστι μὲν, ἄτερ γυνὸς τε ποδὸς τε  
 Δεξιτέρῳ, δύνεται· πρὸ μνησ δ' ὄρου δὲ ποδία γῆν.  
 Αὐτὴ δ' αἰγοκόρη κατάρχεται αὐτέλωντι.  
 Ἥμος καὶ πλοκύνω δύνεται. τὰ δ' αὐδάρχεται ἄλλα,  
 Ὀρνις τ', αἰκτός τε, τὰ τε πηρόγοντος οἰσῶ  
 Τείρεα, καὶ νοτίς θυτηρὶς ἱερός ὕδρου.  
 Ἴππος δ' ὕδροχόοιο νέου ποδί τε μομλῆοιο  
 προσί τε καὶ κεφαλήν ἀνελίσσεται. αὐτὰ δ' ἴππῳ  
 Ἐξ ἑρῆς κενταύρου ἐφέλκεται ἀσδρήν νύξ.  
 Ἄλλ' οὐ δ' οἱ δύνεται κεφαλῆν, ἔσ' ἐύρεας ὤμους  
 Αὐτῷ σὺν θώρηκι χασδαίμ, ἀλλ' αἰθοπος ὕδρου  
 Αὐχγνίω κατὰ γει ἀπείρω, καὶ πάντα μέτωπα.  
 Ἡδὲ καὶ ἑξόπιθον πολλὰ μῆνει, ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν  
 Αὐτῷ κενταύρω, ὅπῳ ἰχθύων αὐτέλωσι,  
 Ἀθροὺν ἐμφόρεται. ὅσ' ἐπ' ἰχθύσιμ ἔρχεται ἰχθύς  
 Αὐτῷ λυαυίῳ ὑποκέμνι αἰγοκίρητι,  
 Οὐπὶ γ' ἄσθλω, ὀλίγον δὲ διουσιεκάδα μὲν ἄλλω.  
 Οὐτῶ καὶ μογρὰ χεῖρδ καὶ γῆνα καὶ ὤμοι  
 Ἀνδρομέδης δίχα πάντα. τὰ μὲν πάρος, ἄλλα δ' ὅπισθα  
 Τάνεται ἀκεανοῖο, νέου ὅπῳ τε πω γνῶνται  
 ἰχθύων ἀμφοτέρω. τὰ μὲν οἱ κατὰ δεξιὰ χεῖρὸς  
 Αὐτῷ ἐφέλκονται· τὰ δ' ἀριστερὰ νεόθεν ἔλκε  
 Κεῖος ἀνδρῶν ἄλλω. τὸ καὶ ποδί τε μομλῆοιο  
 Ἐσπρόθεν κεν ἰδίω θυτήριον, αὐτῶ γ' ἄλλω  
 Πόρος αὐτέλωντος ὄρου κεφαλῆν τε καὶ ὤμους.  
 Αὐτὴ δὲ ζώνη καὶ κ' ἀμφήριστα πείλοισι  
 Ἡ κριῶ λήγοντι φαίνεται, ἢ ἠδὲ ταύρω,  
 Σὺν τῷ πωσυσδίῳ ἀνελίσσεται. ὅσ' ὄχι ταύρος  
 Λάπτειται αὐτέλωντος, ἐπεὶ μάλα οἱ σωμαργῶς  
 Ἡνίοχ' ἔφρεται. μίση γέμει ἔκ ἠδὲ ταύτη  
 Ἀθροὺς αὐτέλει. δίδυμοι δὲ μὴ οὐλοῦ ἄγασσι.  
 Ἄλλ' ἔριφοι λαεῶ τε θνήσκ' ποδὸς αἰγί σὺν αὐτῇ  
 Ταύρω συμφορέονται, ὅτε λοφίη τε καὶ ἑρῆ  
 Κητε' αἰθερίοιο πῶρα ὀθεν αὐτέλωσι.  
 Δαῖσι δ' ἀρκτοφύλαξ ἦσιν πρώτη τότε μίση,  
 Τάων, αἰ πῶσι γῶν μὲν ἄτερ χεῖρὸς κατὰ γαστρί  
 Λαίης. ἢ δ' αὐτῷ μεγάλῃ ὑποτίμεται ἀρκτος.  
 Ἀμφοτέρω τε πόδων κατὰ διουμένους ὀφισχῶ  
 Μίσησ' αὐτῶν γονάτων διδύμοις ἠδὲ σῆμα τετύχθω  
 Ἐξ ἑτέρης ἀνιδῶσι. τότε ἔκπι κήτε' ἑδερ  
 Ἐλκεται ἀμφοτέρωθεν, ὄλου δὲ μὴ ὄφειαι ἦσιν.  
 ἦσιν καὶ ποταμῶ πρώτης ἄλως ἑξαιδῶν  
 Καμπῆν γ' καθαρῶ πειλάγει σκίψαι τὸ κεναῖσι,  
 Αὐτῶ ἐπ' ὠείωνά μὲν ἄλλω, εἰ οἱ πῶσι σῆμα  
 Ἡ νυκτὸς μέτρον γ' ἢ πλὸς ἀγγέλει.  
 Πάντη γὰρ τὰ γε πολλὰ θεοὶ ἀνδρῶσι λίγασσι  
 Οὐχ ὄραας, ὀλίγα μὲν ὅταν κῶραεσι σελήνη  
 Ἐσπρόθεν φαίνεται, ἀεφομλῆοιο διδασκει  
 Μιῶς, ὅτε πρώτη ἀρκτίδναται αὐτόθεν αὐγῆ,  
 Ὅσῳ αὐτοκίαιμ, ἠδὲ τέτρατον ἡμαρ ἰδῶσα,  
 Οκτῶ δ' ἐν διχάσι, διχόμωσα δὲ παντὶ πῶσῳ,  
 Αἰεὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πῶρα κλίνωσα μέτωπα  
 Ἐρμ' ὅποσα ἰνὴ μίως ποδί τε μέτωποι ἠώς

A Sed Perseus quidem (præter genuq; pedemq;  
 Dextum) occidit: ipsius puppis uero quantum ad circumactum.  
 Ipsa autem sub Capricorno descendit oriente.  
 Tum quoq; minor Canis occidit. Sed oriuntur alia,  
 Olor, Aquilaq;, alataq; sagittæ,  
 Astra, & austrinæ Aræ sacra Hydra.  
 Equus autem Aquario recenter ex oriente,  
 Pedibusq; & capite sursum uoluitur: è regione autem Equi  
 A cauda Centaurum attrahit siderea nox:  
 Sed non ei potest caput, neq; latos humeros  
 Ipso cum thorace uorare, at rutilæ Hydræ  
 Collarem subducit spiram, & omnem frontem:  
 Hæc autem à posterioribus multa manet, sed etiam hanc  
 Cum ipso Centauro, quando Pisces orientur,  
 Cumulatim infert. At sub Piscibus oritur Piscis  
 Ipso obscuro subiectus Capricorno:  
 Haud quidem plenè: parumper enim signum expectat aliud.  
 Sic etiam lassæ manus, & genua, & humeri  
 Andromedæ dimidiatim omnia, hæc quidè antè, alia uerò post  
 Pertingunt ex Oceano, primùm quando prodeunt  
 Pisces ambo: dexteram quidem ei manum  
 Pisces attrahunt: at sinistram ab imo trahit  
 Ariens ascendens. Quo etiam oriente,  
 Ab occasu conspexeris Aram: cæterum in altera parte  
 Persei orientis tantum caput & humeros.  
 B Ipse autem cingulus etiam ambiguum fuerit  
 An sub Ariete desinente luceat, an sub Tauro:  
 Cum quo cumulatim aduoluitur. nec item Tauro  
 Linquitur oriente, quoniam ualde ei coniunctus  
 Auriga fertur: signo tamen haud sub illo  
 Plenus oritur, Gemini autem ipsum totum proferunt.  
 At Hædi, sinistriq; planta pedis, Capra cum ipsa  
 Tauro cooriuntur, quando dorsumq; & cauda  
 Ceti cœlestis ab imo orientur.  
 Occidit autem Arctophylax iam primo tunc signo,  
 Quorum quatuor quidem præter manum deducunt  
 Læuam, sed sub ipso magna oritur Vrsa.  
 At ambo pedes occidentis Serpentarij  
 Vsq; ad ipsa genua Gemini in signum sunt  
 Ab altera parte orientibus. Tunc non amplius Ceti quicquam  
 Voluitur utrinq;, totum uerò ipsum uidebis iam.  
 Iam quoq; fluuij primo mari egredientem  
 Curuaturam, in sereno pelago conspexerit nauta,  
 Ipsum Orionem expectans, sicubi ei signum  
 Vel noctis mensuram, uel nauigationis nunciare possit.  
 Vbiq; enim istiusmodi multa dij hominibus prædicant.  
 Non uides, modica quidem quando cornibus Luna  
 Ab occasu appareat, quod inchoantem significat  
 Mensuram, quando prima spargatur inde lux,  
 Sic ut umbram creet, quod ad quartum diem tendit,  
 Octauum in dimidietatibus, medium mensuram plena facie,  
 Semper autem alias atq; alias declinans frontes  
 Dicat quora mensis oriatur aurora?

Ἄρα γὰρ μὴ νυκτῶν λείπει Διὸς καὶ Δέκα μοῖραι  
 Ἄρκια ἔξαιπῆρ, τὰ δὲ πρὸ μέγα εἰς γνῆαιον.  
 Ὡρὴ μὲν τ' ἀρῶσαι νεῖδες, ὥρῃ δὲ φυτὸύσαι.  
 Ἐκ Διὸς ἦδη πάντα πεφασμένα πάντοθι κείτοι.  
 Καὶ μὲν τις καὶ νηὶ πολυκλύσῃ χειμῶν  
 Ἐφράσεται ἢ Διὸς μεμνημένην ἄρκιόροιο,  
 ἢ ἐτέρω ἄλλω, οἷτ' ὠκεανὸς ἀρνόντο.  
 Ἄσδρόβη ἀμφιλύκης, οἷ τε πρώτης ἐπι νυκτός.  
 ἢ τοι γὰρ πῶς πάντας ἀμείβεταί εἰς γνῆαιον  
 ἢ ἑλίῃ, μέγα ὄγμου ἐλαύνω, ἄλλοτε δ' ἄλλω  
 ἔμπελάσει, τότε μὲν τ' αὐτῶν, τότε δ' αὐτίκα δῶν,  
 Ἄλλο δ' ἄλλοίω ἀστὴρ ἠδὲ δέρεται ἦδ.  
 Γινώσκεις τὰ δὲ καὶ σὺ, τὰ γὰρ στωαεὶ δέεται ἦδη  
 Ἐννεακαίδεκα λυκλά φασιν ἠελίοιο,  
 Ὅσα τ' ἀπὸ ζώνης εἰς ἕχαστον ὠρίωνα  
 Νύξ ἠδὲ δινῆται, λυκλά τε θρασυῶν ὠρίων.  
 Οἷτε ποσειδάων ὄρα μὲν οἱ ἦ Διὸς αὐτῷ  
 Ἄσδρόβη ἀνθρώποισι τε τυγμῆα σημαίνουσι.  
 Τῶν λείνων πεπύονισσος, μέλαι δὲ τοι, εἴ ποτε νηὶ  
 Ριζοῦεις, εὐρεῖν ὅσα πρὸ λερμηλῆα λείτοι  
 Σήματα χειμερίοις ἀνέμοις, ἢ λαίλαπι πόντου.  
 Μόχθῃ μὲν ὀλίγῃ, τὸ δὲ μελῶν αὐτίκ' ὄνειρα  
 Γίνετ' ὑπὸ φροσύνης αἰεὶ πεφυλαγμῶν ἀνδρῶν.  
 Αὐτὸς μὲν τὰ πρῶτα σαώτερόν, εὖ δὲ καὶ ἄλλω  
 Παρειπῶν ὠνησεν, ὅτ' ἐγγύθεν ὥρορε χειμῶν.  
 Πολλὰ κὶ γὰρ καὶ τίς τε γαλλωαῖν ἔσω νυκτὶ  
 Νῆα ποδισέλλει πεφοβημένῃ ἠὲ θαλάσσης.  
 Ἄλλο τε μὲν τρίτον ἡμῶν ὑπὸ τρεῖς, ἄλλοτε πῆμα πῆμα.  
 Ἄλλο τε δ' ἀπὸ φάτορ κακῶν ἴκῃ, πάντα γ' οὐ πῶ  
 Ἐκ Διὸς ἀνθρώποι γινώσκουμεν, ἀλλ' ἐπὶ πολλὰ  
 Κέκρυπται, τῆν αἴκε θεῶν, καὶ εἰς αὐτίκα δῶσει  
 Ζεὺς, ὃ γὰρ οὐκ ἔχεται ἀνδρῶν ἀναφανδὸν ὀφείλει,  
 Φαίνεσθαι εἰδόμενον, πάντι δ' ὄγε σήματα φαίνων.  
 Ἄλλα δὲ πρὸ ἐρέει, ἢ πρὸ δὴχῶσα σελήνη  
 Γληθῶσ' ἀμφοτέρωθεν, ἢ αὐτίκα πεπληθῆα.  
 Ἄλλα δ' ἀνδρῶν ἰκῃ, τότε δ' ἀκρῶν νυκτὶ λελδύων  
 ἠελίος, τὰ δὲ τοι καὶ ἀπ' ἄλλων ἔοσε τοῖς ἄλλοις  
 Σήματα καὶ ποδὶ νυκτὶ καὶ ἡματι ποιήσασθαι.  
 Σκέπῃ δὲ πρῶτον λυράων ἐκάτερθε σελήνῃ.  
 Ἄλλοτε γὰρ τ' ἄλλη μὲν ὑπὸ γράφει ἑσπέρου ἀγλή,  
 Ἄλλοτε δ' ἄλλοιαι μορφῆαι κερῶσι σελήνῃ  
 Εὐθύς ἀεφομένῃ, αἰ μὲν τρίτη, αἰ δὲ τετάρτη,  
 Τάων καὶ ποδὶ μίως ἐφεσάοις λει πύθοιο.  
 Λεπτὴ μὲν καθαρή τε ποδὶ τρίτον ἡμῶν ἔσθαι,  
 Εὐδίας κ' εἶναι, λεπτὴ δὲ, καὶ εὖ μάλ' ἐρδυθῆς,  
 Γυδυματῆν. παχίω δὲ καὶ ἀμβλέησι λυραῖαις  
 Τέτρατον ἐκ τριτάτου φῶος ἀμυλῶν ἔχουσα,  
 ἢ νότω ἀμβλύνεται, ἢ ὕδατος ἐγγύς ἐόντος.  
 Εἰ δὲ κ' ἐπ' ἀμφοτέρω λυράων, τρίτον ἡμῶν ἄγασσά,  
 Μῆτι πινυδάροι, μὲν ἔσπῳσα φαίνοι,  
 Ἄλλ' ὄρθαι ἐκάτερθε ποδὶ γνάμῃσι λυραῖαις,  
 Ἐσπέρου κ' ἀνεμοὶ λείνω μετὰ νύκτα φέρουσα.  
 Εἰ δ' αὐτῶς ὄρθη καὶ τέτρατον ἡμῶν ἀγίνοί,

**A** Terminos sanè noctium illa duodecim signa  
 Sufficientia sunt indicare, quæ item longum in annum.  
 Tempus quidem arandi nouales, tempus quoq; plantandi,  
 E' Ioue iam omnia ostensa ubiuis sunt.  
 Etenim quispiam nauis pluuiosam tempestatem  
 Animaduertit, uel uehementis memor Arcturi,  
 Vel quarundam aliarum, quæ ab Oceano tolluntur  
 Stellæ diluculo, quæq; prima adhuc nocte,  
 Siquidem illas omnes transit per annum  
 Sol, longam orbitam ductans, alias autem aliam  
 Accedet, nunc quidem oriens, nunc uerò uicissim occidens.  
 Alia item aliam stella inspicit auroram.  
 Cognoscis hæc & tu: † concinunt enim iam  
 Nouem & decem circuli lucidi solis.  
 Quotquot etiam à Zona ad extremum Orionem  
 Nox obuoluit, Canemq; audacem Orionis.  
 \*Etiã Neptuni conspectæ, aut Iouis ipsius  
 Stellæ, hominibus euentus significant.  
 Idcirco illis operam da. Curæ item sit tibi, si quando nauis  
 Te credis, deprehendere quæcunq; debita ponuntur  
 Signa hybernis uentis, aut turbini maris.  
 Labor quidem paruus, ingens uerò mox commoditas  
 Fit diligentia semper cauto uiro:  
 Ipse quidem primum tutior, probè uerò & alium  
 Admonens iuuat quando mox irruat tempestas.  
 Sape enim uel quispiam serena sub nocte  
**B** Nauem subducit, metuens manè pelagus.  
 Alias quidem ad tertium diem durat, alias quintum:  
 Quandoq; uerò improuisum malū subit. Omnia enim nondum  
 E' Ioue mortales didicimus. uerūm adhuc multa  
 Occulta sunt: quorū aliqua cum libuerit, etiam in posterū dabit  
 Iupiter: hic enim genus hominum aperte iuuat,  
 Vndiq; conspectus: passim uerò hic signa ostendens.  
 Quædam autem indicat, uel alicubi dimidiata luna  
 Augescens utrinq; uel iam aucta:  
 Quædam item exoriens, tum uerò summa nocte indicans  
 Sol: sed etiam ab alijs licebit alia  
 Signa & per noctem & diem facere.  
 Obserua autem primum à cornibus utrinq; lunam.  
 Alias enim alio ipsam depingit uesperus splendore:  
 Alias uerò alia facies miscet lunam  
 Primum crescentem, hæc quidem tertio, illæ uerò quarto:  
 Quibus & de mense instante perquirere poteris.  
 Rara quidem puraq; circa tertium diem existens,  
 Serena fuerit: rara uerò & probè admodum rubens,  
 Ventosa: crassa autem & obtusis cornibus,  
 Quartum à tertio lumen debile habens,  
 At Austro hebetatur, aut pluuia propè existente.  
 Sin autem in ambobus cornibus tertium diem agens,  
 Neq; nutet, neq; resupina luceat,  
 Sed recta utrinq; inclinent cornua,  
 Occidentales uenti illam post noctem agitentur.  
 At si eodem modo recta, & quartum diem agat,

† Concinnunt e-  
 nim iam) Refert  
 Arati Commens-  
 tator, istis tem-  
 poribus astron-  
 mos tabulas pub-  
 lice in urbibus sit-  
 spendisse, quibus  
 usq; ad decimum  
 nonum annū dur-  
 rantibus, quatu-  
 or anni partium  
 initia & fines,  
 pluuies et uen-  
 tos, aliq; ad uis-  
 tam conducentia  
 monstrabāt. Pre-  
 erea singulari ob-  
 seruatio ne usos  
 circa Orionem  
 & Canem  
 \* Etiam Neptu-  
 ni conspectæ, etc.)  
 Neptuni stelle,  
 quæ suo ortu uel  
 occasu tempesta-  
 tem serenitatem  
 ue nunciant: Io-  
 uis, quæ agrorū  
 culturam.

Certe



Ἦτ' αὖ χειμῶνος σιωπαγερομβλοιο διδασκεί.  
 Εἰ δέ κεν οἱ λιθάριον ἢ μετρίον ἐὺ ἀθινδοί,  
 Δειδέχθαι βορέω' ὅτε δὲ ἔσπασται νότοιο.  
 Αὐτὰρ ἐπὶ τριτόωσαν ὄλ' ὄπι κύνκ' ἑλίσοι  
 Πάντη δροβόμην, μάλα κεν τότε χέμορ' εἴη.  
 Μείζονι δ' αὖ χειμῶνι πυρώτορα φοινίσσοι.  
 Σκέπῃσ' εἰς πληυίω τε, καὶ ἀμφοτέρου διχόωσαν,  
 ἢ μὲν ἀεφομνίω, ἢ δ' εἰς λιθάριον αὐθις ἴδωσαν,  
 Καί οἱ ἕδι χροῖν τε κμαίρεο μίως ἐκείσθ.  
 Πάντη γὰρ κερδαρή, καὶ μάλ' εὐδρα τε κμαίρεο.  
 Πάντα δ' ἐροβόμην, δοκέειν αὐέμοιο κελύδοι.  
 Ἄλλοθι δ' ἄλλο μελαινομνίω, δοκέειν ἕτεροιο.  
 Σήματα δ' οὐτ' ἄρα πάσῃ ἐπ' ἡμασι πάντα τέτυκτ'.  
 Ἄλ' ὅσα μὲν τριτάτη τε τερταίη τε τέλῃται,  
 Μείσοφα διχαιομνίω, διχάδοις γέμν, ἀχρὶς ἐπ' αὐτῷ  
 Συμκαίνει διχόμνω, ἀτὰρ πάλιν ἐκ διχομνίω  
 Ἔς διχάδοι φθιμνίω. ἔχεται δέ οἱ αὐτίκα τετραίς  
 Μίως ἀποχομνίω, τῆ δὲ τριτάτη ἀπίοντ'.  
 Εἰ δέ κέ μιν ὄπι πᾶσαν ἄλωα κύνκ' ὄνται  
 ἢ τρεῖς, ἢ δὴ πᾶσι κύνκ' αὐθις, ἢ μὴ οἴη,  
 Τῆ μὲν ἐκ αὐέμοιο γαλιωαίης τε δοκῶειν,  
 Ρῆ γυνμνίω αὐέμοιο, μαρρανομνίω δὲ γαλιωαίης.  
 Ταῖ δὴ οὐδ' αὖ χειμῶνι ὄπι τριχάδοι τε σέληνη,  
 Μείζονα δ' αὖ χειμῶνα φόροι τριελεκτρὸς ἄλωα.  
 Καὶ μάλοιο μελανόδοι, καὶ εἰ ρηγνῶνα μάλοιο.  
 Καὶ τὰ μὲν αὐθις ἐπὶ μνίω σεληνάϊης τε πύθοιο.  
 Ἡελίοιο δέ τοι μελέτω ἐκάτορθον ἰόντ',  
 Ἡελίω καὶ μάλοιο εἰσὶ πᾶσι σήματα κείτοιο  
 Ἀμφοτέρου δυνόντ', καὶ ἐκ πόρ' αὐθις ἀνιόντ'.  
 Μὴ οἱ ποικίλοιο νέου βάλλοντος ἀφ' ἄρας  
 Κύνκ' ὄτ' ἔδωκεν ἀεφομνίω ἡμασι εἴη,  
 Μὴ δέ τι σῆμα φόροι, φαίνονται δὲ λιτὸς ἀπάντη.  
 Εἰ δ' αὐτῶν καθαρόν μιν ἔχει βελίσοι ὄρη,  
 Διῶσι δ' ἀνέφελ' ὄπι μαλακῆν ἑσπερίοιο ἀέγλω,  
 Καὶ μὲν ἐπὶ ρηγνῶν ἡδὲ εἰς ἑσπερίοιο εἴη.  
 Ἄλ' ὄχι ὄπι κύνκ' εἰσὶ μνίω ὄπι τέλοιο,  
 Οὐδ' ὄπι ἀκτινοιο αἰ μὲν νότοιο, αἰ δὲ βορέα  
 Σχιζομνίω βάλλωσι, τὰ δ' αὖ ὄπι κύνκ' φαίνη,  
 Ἄλλὰ πρὸ ἢ ἕτεροιο δέρεται ἢ αὐέμοιο.  
 Σκέπῃσ' εἰ δὲ καὶ τοι αὐγαὶ ἔσπασται αὐθις Ἡελίοιο,  
 Αὐθις δὲ Ἡελίοιο. τῆ γὰρ σκοπία καὶ ἀφίαι.  
 Εἴ τι πρὸ ἢ καὶ ἐροβόμοιο ἀνιόντ', οἷά τε πᾶσι  
 Ἐλκομνίω νεφέων ἐρυθραίνονται ἄλλοθιν ἄλλω,  
 ἢ εἰ πρὸ μελαίης, καὶ σοι τὰ μὲν ἕδωκεν ἕσπεροιο.  
 Σήματα μέλλοντος, τὰ δ' ἐροβόμοιο πᾶσι αὐέμοιο.  
 Εἴ γε μὲν ἀμφοτέρωσι ἀμνίω κύνκ' ὄπι εἴη,  
 Καὶ κύνκ' ὄπι φορέοιο, καὶ ἑσπερίοιο τανύοιο.  
 Εἰ δέ οἱ ἀνιόντ', ἢ αὐτίκα δυνομνίω  
 Ἀκτινοιο σιωπῶσι, καὶ ἀμφοτέρωσι πεπλήθωσι,  
 ἢ ποτε καὶ νεφέων πεπλομνίω, ἢ ὄτ' ὄπι ἢ πᾶσι  
 Ἐρχεται πρὸς νύκτος, ἢ ὄτ' ἢ πᾶσι ἕδωκεν νύκτα,  
 ἕδωκεν κύνκ' καὶ πᾶσι πρὸς τρεῖς ἡμασι κείνα.  
 Μὴ δ' ὅτε οἱ ὀλίγη νεφέλη πᾶσι ἀνιόντ'.

A Certè pluuiam collectam indicat.  
 Sin autem ei cornuum superius apte nutet,  
 Expecta Boream: cum uerò resupinet, Austrum.  
 Verùm quando triduanam totus orbis circumambiat  
 Vndiq; rubens, ualde tunc tempestas fuerit:  
 Maiore autem tempestate rubentius colorari solet.  
 Aspice item ad plenamq;, & utrinq; dimidiatam,  
 Tum crescentem, tum ad cornu rursus euntem,  
 Atq; eius ex colore signa capesce mensis cuiusuis:  
 Omnino enim pura cum sit, serenitatem obseruato:  
 Omnino uerò rubens, conijcito uenti meatus:  
 Alias aliter nigricans, conijcito pluuiam.  
 Signa autem non omnibus diebus omnia eueniunt:  
 Sed quæ quidem tertio quartoq; fuerint,  
 Vsq; ad dimidiatam, à dimidiata quidem usq; ad ipsam  
 Significant semimenstruam: atq; rursus è semimenstrua,  
 Ad dimidiatam decrescentem: habetur uerò eius mox quarta  
 Mensis decedentis, post hanc autem tertia abeuntis:  
 Sin autem ipsam totam circi ambiant  
 Aut tres, aut duo circumiacentes, aut unus solus:  
 Per unum quidem uentum serenitatemq; obserua,  
 Per scissum, uentum: marcescentem uerò, serenitatem.  
 Duo autem tempestate ambièrint lunam:  
 Maiorem uerò tempestatem afferre solet triplicatus circus,  
 Tum magis nigricans, tum si frangatur magis.  
 Atq; hæc quidem in mense lunaq; deprehenderis,  
 B Solis item tibi cura sit utrinq; euntis:  
 Soli etiam magis nota signa ponuntur  
 Vtrobicq; occidenti, & ex imo ascendenti:  
 Ne eius uarietur primùm tangentis arua  
 Circulus, quando sereni indigus diei fueris:  
 Neq; aliquam notam ferat, sed appareat unicolor ubiq;  
 Si item planè purum ipsum habeat uespertinum tempus,  
 Occumbatq; innubilus, blando postmeridianus fulgore,  
 Equidem subsequente aurora adhuc serenus fuerit:  
 At non, quando cauus apparens exoriatur,  
 Neq; quando ex radijs quidam Austrum, quidam Boream  
 Scissi tangant, media autem lucida sint:  
 Sed tum uel pluuiam ostendit, uel uentum.  
 Aspice autem, si etiam subeant radij solis,  
 Ipsum in solem: huius enim obseruationes optimæ sunt,  
 Si quando uel rubor incidit, ut sæpe  
 Attractis nubibus rubescit alicunde aliter,  
 Aut si quando nigrescet: & tibi hæc quidem pluuiæ sunt o  
 Signa futuræ, rubea uerò omnia uenti.  
 Porro si ambobus simul coloratus fuerit,  
 Et sanè pluuiam ferret, & uentis obnoxius panderetur,  
 Si uerò eius orientis, aut uicissim occidentis  
 Radij coeant, & circa unum locum crassescant,  
 Aut quandoq; nubibus pressus, uel cum ad auroram  
 Veniat à nocte, uel ab aurora ad noctem,  
 Pluijs delabentibus peraguntur dies illi.  
 Nec item, cum ei modica nubes præoriatur,

Hanc

Τὼ δὲ μετ' ἀκτίνων λεχρῶσμιλιθ' αὐτὸς ἀδρῆν,  
 Ἀμνησεῖν ὑετοῖο. πολὺς δ' ὅτε οἱ πόρι λυκλ  
 Οἶον πικρομύλων γυαλίγκιθ' ἀνεύνεται  
 Πρωτοῦ ἀνδρῶσμιλοιο, καὶ ἄψ' ἠδὲ μείον ἴσι,  
 Εὐδλιός κε φέροιτο. καὶ εἰ ποτε χείματ' ὄρη  
 Ὠχέσμι κατῶν. ἀτὰρ ὕδατ' ἠμδρνοῖο  
 Γυνομλῆς κατὸ πῶδε πόρι νίφρα σκοπέεδα,  
 Καὶ δὴ δυομλῆς τετραμυλίθ' ἠελίοιο,  
 Ἡρ μὲν ἕσσοκιάσμι μελαινομλῆς εἰκῆα  
 ἠέλιον νεφέλη, τὰ δ' ἀμυθίμι μινθα καὶ γῆθα  
 Ἀκτίνδ' μεσοκῆν ἠελιοσμίλαι δισχόωνται,  
 Ἡτ' αὖ ἐτ' εἰς πῶσκηπαθ' λεχρῶμλῆθ' εἴης.  
 Εἰδ' ὁ μὲν ἀνίφελθ' βάρησι ῥοσέσσοδρῖοιο  
 Τὰ δὲ κατὸρχομλῆς νεφέλαι καὶ οἰχομλῖοιο  
 Πλησίον ἐσκήσμι δρδύθεδ' ἔσε μάλα χρῆ  
 Αὐελοῦ δ' ἠδὲ νυκτὶ πῶδε τρομέσμι ὑετοῖο.  
 Ἀλλ' ὅπότε ἠελίοιο μαρρανομλῆσμι ὁμοῖαι  
 Ἐξαπίνης ἀκτίνδ' ἀπ' ἔρανοθεν τανύονται,  
 Οἶον ἀμαλδύωνται ὅτε σκιάσμι κατ' ἰδύ  
 Ἰσαμλῆν γαῖης τε καὶ ἠελίοιο σελλῶν,  
 Οὐδ' ὅτε οἱ ἐπέχοντι φανήμλαι ἠῶθι πῶ  
 Φαίνονται νεφέλαι ἕσσοδύθεες ἄλλοθεν ἄλλη,  
 Ἀρῆαντοι γίνονται ἐπ' ἠματι κείνω ἀρῆσαι.  
 Μη δ' αὐτως ἐτ' εἶοντι πῶδρω, ὅπότε πῶταθεῖσαι  
 Ἀκτίνδ' φαίνονται ἐπίσκησι ἠῶθι πῶ,  
 Ὑδατ' ἠ αἰέμοιο κατὸρχομλῆς λελαθῆεδα.  
 Ἀλλ' εἰ μὲν κείναι μᾶλλον λινέφαθ' φορέοντο  
 Ἀκτίνδ', μᾶλλον κῆν ἐφ' ὕδατι σημαίνουσι.  
 Εἰ δ' ὀλίγηθ' τανύοιο πόρι δνὸφθ' ἀκτίνεσμι,  
 Οἶον πῶ μαλακῆν νεφέλαι φορέσμι μάλισα,  
 Ἡτ' αὖ ἐπὸρχομλῖοιο πῶδε δνὸφθ' αἰέμοιο.  
 Οὐδέ μιν ἠελίος χεσθῶν μελανδύσαι ἀλωαί,  
 Εὐδλιοι, ἀσὸτόρραι δὲ καὶ ἀσεμφῆς μελανδύσαι,  
 Μᾶλλον χεσθῶσαι. δνὸ δ' αὖ χαλεπώτορραι εἴσι.  
 Σκέπηθ' δ' ἠ αἰετόντ' ἠ αὐτίκα δυομλῖοιο,  
 Εἴπῃ οἱ νεφῶν, τὰ πῆγλια λικλῆσκηονται,  
 Ἡ νότῃ κὲ βορῆθ' δρδύθεται, ἠ ἐκᾶτόρθην.  
 Μη δ' ἔτω σκοπιῶ ταύτῳ ἀμλῶν ἀ φυλάσσαι.  
 Οὐ γὰρ ὅτ' ἀμφοτόρθην ὁμῶ πόρι μῆσσομ ἔχουσι  
 ἠέλιον κείναι νεφέλαι, χεσθῶν ἠεκαοῖο,  
 Γίγνεται ἀμβολίη δισθῶν χεσθῶν ἰόντ' ἠ.  
 Εἴγε μὲν ἐκ βορέας μί' οἶν φοινίσοιτ',  
 Ἐκ βορέας πνοαῖς κε φέροι, νοτίη δὲ νότιο.  
 Ἡ καὶ πῶ ραβᾶμι γῆς ἠπὸ τροχῶσ' ὑετοῖο.  
 Ἐσσοδρῖοις καὶ μᾶλλον ἀλκῆα τε κῆραιο.  
 Ἐσσοδρῶν γῆ ὁμῶς σημαίνετο εἰμλῆς αἰεῖ.  
 Σκέπηθ' καὶ φάτυλω, ἠ μὲν τ' ὀλίγη εἰκῆα  
 Ἀλλῆν, βορῆαῖν ἕσσο κερκίνον ἠ γηλάζει.  
 Ἀμφὶ δὲ μιν δνὸ λεπῆα φαενόμλῖοιο φορέονται  
 Ἀσθῶν, ἔτέπι πολλὸν ἀπῆροιο, ἔτε μάλ' ἔγγυς,  
 Ἀλλ' ὅσον τε μάλισα πνυγῶσσοιο οἶκαδα.  
 Εἰς μὲν βορῆαῖο, νότω δ' ἠπὸρθεται ἄλλ' ἠ.  
 Καί τῃ μὲν καλῆνται ὄνοι, μῆσσο δὲ τε φάτυνη.

A Hanc uerò post radijs uariatus ipse eleuatus fuerit,  
 Immemor esto pluuia. Magnus autem cum eius circum orbis  
 Ferè flaccescenti similis dilatetur  
 Primùm exorientis, & mox decrescat,  
 Serenus sanè agatur: etiam si quando pluuia tempore  
 Palluerit occumbens. At pluuia diurna  
 Facta, postea nubes circumspicito:  
 Atq; occidentem conuersus ad solem,  
 Si quidem obscuret nigricanti similis  
 Solem nubes, circum ipsam autem hinc inde  
 Radij interuoluti findantur,  
 Cerre adhuc in auroram operimento indigus esses.  
 At si hic quidem innubilus se submergat fluxu uespero,  
 Descendenti uerò nubes & abeunti  
 Vicinè existant rubicundæ, haud te ualde oportet  
 Cras, neq; per noctem timere de pluuia.  
 Verùm quando solis marcescentibus similes  
 Extemplò radij à cœlo protenduntur  
 (Sicut euanescent quando obumbret ex directo  
 Stans terræq; & solis luna)  
 Neq; quando ei moranti lucere ante auroram,  
 Apparent nubes subrubeæ, alibi alia,  
 Arida fiunt in die illo arua.  
 Neq; pari modo adhuc existenti infernè, quando prætensi  
 Radij apparent obscuri ante auroram,  
 Pluuia aut uenti irruituri obliuiscere.  
 B Porro si illi magis caligine inuoluantur  
 Radij, magis certe de pluuia monerent.  
 Sin autem modica extendatur caligo circum radios,  
 Qualem nonnunquam teneræ nubes ferunt maximè,  
 Certè adueniente obtenebrari solent uento.  
 Neq; quidem prope solem nigrescentes coronæ,  
 Sereni: uiciniores uerò & impense nigrescentes,  
 Magis tempestuosi: duo item fauiores fuerint.  
 Considera autem, uel orientis, uel uicissim occidentis,  
 Sicubi eius nubes, quas parelia uocant,  
 Aut ab austro aut borea rubescant, aut utriq;  
 Neq; adeò obseruationem hanc friuolè custodi:  
 Non enim, cum utrinq; simul mediū circundent  
 Solem illæ nubes prope Oceanum,  
 Fit dilatio è cœlo pluuia uenientis.  
 Si uerò è Borea una sola rubescat,  
 È Borea flatus ferre solet: austrina uerò, Austro:  
 Aut sicubi guttæ decidant, pluuia  
 Occidentalibus etiam magis certa deprehenderes.  
 Ab occidente nanq; signa sumuntur inuariabiliter semper.  
 Intuere quoq; præsepe, id quidem tenui simile  
 Nubeculæ, Boreale sub Cancro uersatur:  
 At circa ipsum duæ parum lucentes feruntur  
 Stellæ, nec multum distantes, neq; ualde uicing,  
 Sed quàm maximè cubitum puta:  
 Vna quidem Boreæ est, Austro uerò appropinquat altera.  
 Atq; hæc quidem uocantur asini: mediū autem præsepe est,

ἦτε καὶ ὄζα πίνης πάντη διὸς δουδιάντος  
 γίνετ' ἄφαντος ὄλη, τοῖσ' ἀμφοτέρωθεν ἰόντ' ὄν  
 Ἄσδρον ἀλλήλων αὐτοχέδον ἰνδάλοντα.  
 Οὐκ ὀλίγω χειμῶνι τότε κλύζοντο ἄερα.  
 Εἰ δὲ μελαίνηται τοῖσ' αὐτίκ' εὐκρότον ὄσιν  
 Ἄσδρον ἀμφοτέρω, πρὶ χ' ὕδατι σημαίνουγ,  
 Εἰ δ' ὁ μὲν ἐκ βορέω φάτης ἀκλυτὰ φαίνε  
 Λεπτόν ἐπακλύωμ, νότιος δ' ὄνος ἀγλαός εἰσ,  
 Δειδ' ἔχθαι ἀνέμοιο νότα. βορέω δὲ μάλα χρῆ  
 Ἐμπαλιμ ἀχλύοντι, φαινομύλω τε, δὴ δύνειμ.  
 Σῆμα δὲ τρι ἀνέμοιο καὶ οἰδάνεσα θάλασσα  
 Γιγνέδω, καὶ μακρόν ἐπ' αἰγιαλοὶ βοῶντ' ὄν,  
 Ἄκταί τ' ἐνάλιοι, ὅπ' οὐ εὐδίοι ἠχίεσαι  
 γίγνονται, κορυφαί τε βοῶμλαι οὐρεὸς ἄκρα.  
 Καὶ δ' ἄρ' ὕδ' ἔφηρ' ὄτ' ὄρωδὸς οὐκ ἔστι κόσμου  
 Ἐξάλος ἔρχηται, φωνῆσ' ὄν πολλὰ λεληκώς,  
 Κινυμύλω λει θάλασσα ἰσδρφορεῖτ' ἀνέμοιο.  
 Καὶ ποτε καὶ λείπφοι, ὅπ' οὐ εὐδίοι ποτέωνται,  
 Ἄντια μελλόντων ἀνέμων εἰληδὰ φρόνται.  
 Πολλάκι δ' ἀγρὶ ὄν νῆοσαι, ἢ εἰρ' ἀλί δῖναι  
 Αἰθραι χερσαία τινάσσονται πῆρ' ἄγροισιν.  
 ἢ νεφέλη ὄρεος μνηκίετοι γν' κορυφῆσιν.  
 ἢ ὄλη καὶ πάπποι λουκῆς γήρειον ἀκλύτης,  
 Σῆμα ἔγνοντ' ἀνέμω, λωφῆς ἄλος ὅπ' οὐ πολλοὶ  
 Ἄκροῦ ὕδ' ἔπλειωσι, τὰ μὲν πάρος, ἄλλα δ' ὀπίσω.  
 Καὶ δόρεος βροντοὶ τε καὶ ἄερα παῖ γν' ἴωσιν,  
 Ἐνθ' ἐπ' ἔρχομύλοιο πῶδισι πῆρ' ἀνέμοιο.  
 Καὶ ὄζα νύκτα μελαίναν ὄτ' ἄσδρον αἰώσωσι  
 Ταρφία, τοῖσ' ὄπ' ἔρχομύλοιο ἔπολυθαίνωνται,  
 Δειδ' ἔχθαι λείνοισ ἀντῶ ὄσιν ἔρχομύλοιο  
 Ἐνδύματος. εἰ δὲ κεν ἄλλοι γν' ἄντιον αἰώσωσιν  
 Ἄλλοις ὄζ' ἄλλωμ μερέωμ, τότε δὴ πεφύλαξο  
 Γαντοῖωμ ἀνέμων, οἱ τ' ἀκρὶ τοῖ εἰσι μάλιστε,  
 Ἄκρῖτα δὲ πνεῖσιν ἐπ' ἀνδρῶσι τε κημέρα δα.  
 Αὐτὰρ ὄτ' ὄζ' εὐρεοὶ καὶ ἐκ νότα ἄερα πῆρ' ἴωσιν,  
 Ἄλλοτε δ' ἐκ ζεφύροιο, καὶ ἄλλοτε πᾶρ βορέω,  
 Δὴ τότε πῆρ' ὄζ' ἔχει πῆρ' ἀντῶ νηυτίλοσ ἀνήρ,  
 Μῆμυ τῆ μὲν ἔχει πῆρ' ἀγροσ, τῆ δ' ἐκ διὸς ὕδαρ.  
 Ὑδατι γὰρ ποσαῖδε πῶδ' εἰροπαῖ φορέονται.  
 Πολλάκι δ' ἔρχομύλωμ ὕετ' ὄν νεφέα πῶ πῆρ' ἴωσιν,  
 Οἷα μάλιστε πῶδ' ἴωσιν εὐκρότα ἰνδάλοντα,  
 ἢ δὴ δύνειμ ἔζωσε ὄζ' ἔμεγαν οὐρανὸν ἴρις,  
 ἢ ἄλλοτε πῆρ' ἄλλωμ μελανομύλωμ ἔχει ἄσδρ.  
 Πολλάκι λιμναῖαι ἢ ἐνάλια ὄρνεθ' ὄν  
 Ἄπλοσιν κλύζοντο γν' ἔμλαι ὕδατεοισιν,  
 ἢ λίμνῶ πῶδ' ὄζ' ἄλλωμ χελιδνῶσιν αἰώσωσιν,  
 Γαστέρι τῆ πῆρ' ἄλλωμ εἰλυμύλωμ ὕδαρ,  
 ἢ μάλιστε δειλαὶ γνηαί, ὕδρῶσιν ὄνειαρ,  
 Αὐτόθ' ὄζ' ὕδατος πατῶρεσ βοῶσιν γυρῶμ.  
 ἢ τρῦζει ὄρνεθ' ἔρχομύλωμ ὄλλοι γν' ἴωσιν,  
 ἢ πῶ καὶ λακέρυζα πῶ ἴωσιν πῶ ἄσδρ  
 Χείματος ἀρχομύλωμ χόρστω ἔπεκνυε κορώνη,  
 ἢ πῶ καὶ ποταμοῖσ' ἔβάψατο μέχρι πῶ ἄκροσ

A Quod etiam confestim cœlo sereno  
 Fit euanidum totum: atq; utrinq; coeuntes  
 Stellę sibi inuicem uicinę apparent.  
 Non modica tempestate tunc inundant arua.  
 Si autem nigrescat, rursus uerò eodem colore existant  
 Stellę ambæ, de pluuia sanè signum dare solent.  
 Si uerò hic qui est è Borea præsepis languidè splendeat,  
 Modicè tenebrascens, austrinus uerò asellus lucidus sit,  
 Obseruato uentum Austrum: Boream uerò ualde oportet  
 E' contra tenebrascente, lucenteq;, obseruare.  
 Atqui signum uenti etiam intumescens mare  
 Esto, & multum margines insonantes,  
 Litora q; marina, cum serena arguta  
 Fiunt, cacumina q; sonantia montis summa,  
 Quinetiam ad terram cum ardeola non ritè  
 E' mari ueniat, uoce multum perstrepsens,  
 Commoto sanè mare superferatur uento.  
 Interdum etiam fulicæ, cum serenæ uolitent,  
 Contra futuros uentos glomeratim feruntur.  
 Sæpe item feræ anates, aut in mari urinatores  
 Mergi, terras quatiant alis:  
 Aut nubes montis elongatur in uerticibus.  
 Iam etiam decidui flores, albi senium cardui,  
 Indicium fiunt uenti, muti maris quando multi  
 Summum supernatant, partim antè, partim post.  
 Etiam æstatis tonitrua q; & fulgura unde eant,  
 B Inde aduenientem obserua uentum.  
 Item per noctem atram cum stellæ præcipites ruant  
 Crebrò, à tergo uerò tractus subalbescant,  
 Accipito per illas eadem uia uenientem  
 Ventum. Sin autem aliæ contrario ruant  
 Alijs ex alijs partibus, tunc utiq; obseruato  
 Omniuarios uentos, qui confusi sunt maxime,  
 Confusi item spirant hominibus obseruando.  
 Caterum cum ex Euro & ex Austro fulgurat,  
 Tum etiam è Zephyro, & interdum à Borea,  
 Certe tunc quispiam in pelago timuerit nauita:  
 Velim ne ipsum partim teneret pelagus, partim cœli pluuia:  
 Super pluuia enim tot fulgura feruntur.  
 Sæpe numero item uenientibus pluuijs nubes prius  
 Vt plurimum uelleribus similes apparent,  
 Aut gemina circumcingit magnum cœlum iris,  
 Vel etiamnum aliqua aream nigricantem habet stella:  
 Sæpe palustres aut marine aues  
 Infaturabiliter se immergunt, desiderantes aquam:  
 Aut paludem circum hirundines agitantur  
 Ventre uerberantes incassum conuolutam undam:  
 Aut magis miseræ progenies, hydris esca,  
 Indidem ex aqua patres coaxant ranularum  
 Aut ululat mane solitaria bubo:  
 Aut alicubi etiam garrula ad litus prominens  
 Tempestate instante terræ subsidit cornix:  
 Etiam si quando flumini se immergit usq; ad summos

ὄμις ἐν κεφαλῆς, ἢ καὶ μάλα πᾶσα κολυμβᾷ,  
 ἢ πολλὴ σρέφεται πρὸ ὕδατος παχία κρώσσα.  
 Καὶ βόες ἦδη τοι πάρος ὕδατος γνῶσις,  
 οὐρανόμεισανιδντόν, ἀπ' αἰθέρος ὡσφρήσαντο.  
 Καὶ κοίτης μύρμηκον ὄχης ἐξ ἄνα πάντα  
 Θάσσομ ἀνλωέγλαντο, καὶ ἀθέομ ὠφθον ἴσλοι  
 Τέχει ἀνόρποντο, καὶ πλαζομένοι σκάληκες  
 Κάνοι, πῶ καλέσσι μελαίνης γνῶρα γαίης.  
 Καὶ πτθαί ὀρνιθόν, τοῖ ἀλίκτορσ' ὄβεγνοντο,  
 εὐ ἐφθερίσαντο, καὶ ἐκρωξαν μάλα φωνῆ,  
 οἶον σαλον φοφεί ἄθι ὕδατι ὕδατος. |  
 Δύ ποτε καὶ γηραιὸν κέρακων, καὶ φύλα κολοῖων,  
 ὕδατος ἐρχομένοιο δίδος πάρα σῆμ' ἐγγόντο,  
 φαινόμενοι ἀγελήσιν, καὶ ἐρήκισιμ ὁμοίον  
 φθεγφάμενοι, καὶ πρὸ κέρακον δίδος σαλαγμῶς  
 φωνῆ ἐμιμήσαντο σὺν ὕδατος ἐρχομένοιο.  
 ἦ ποτε καὶ κρώξαντε βαρέην δισσάκι φωνῆ,  
 μακρόμ ἄντ' ἔροιζοῖσι πιναξάμενοι πῆρα πυκνά.  
 Καὶ νῆοσαι οἱ λαροί, ἴστωρόφιοί τε κολοῖοι,  
 ἐρχόμενοι ἢ γεία, πιναξάντου πῆρ' ἔγισιμ.  
 ἦ ἄθι λῦμα διώκει ἐρωδιδὸς ὄξυ λεληκώς.  
 Τῶν φη μὴδ' ἀπόβλητον πεφυλαγμένομ ὕδατος  
 εἰνέδω, μὴ δ' εἰκν ἄθι πλεονήε πάρα ἰθὺν  
 δάκνωσι μῆαι, καὶ ἐφ' αἵματος ἰμείρονται.  
 ἦ λύχνοιο μύκκτον ἀγείρονται ποδὶ μύξαν  
 νύκτα ἢ σποτίλω, μὴ δ' ἦν ἴστω χέματος ὄρε  
 λύχνων ἄλλοτε μὴτε φάος ἢ ἴστωμ ὄρωρει,  
 ἄλλοτε δ' αἰόσωσιμ ἀπ' φλόγης, αὐτε λῶφαι  
 βομφόλυγες, μὴ δ' εἰκν ἐπ' αὐτόφι μαρμαίρωσιμ  
 ἀκτίνες, μὴ δ' ἦν θέρεις μέγα πεμπῆμεμένοιο  
 νηοσαῖοι ὀρνιθες ἐπασσύντοροι φορέωνται.  
 μὴ δ' εὐγ' ἢ χύτρης ἢ ἐπὶ ποδὸς πυρεβήτω,  
 σπινθῆρον ὄτ' ἔωσι ποδὶ πλεονόν, λελαθέδω.  
 μὴ δ' ἢ σποδὶν ὄποτ' ἀνθρακσ' αἰθρομένοιο  
 λάμπηται ποδὶ σῆματ' εἰκοῖτα λεγχεῖοισιμ.  
 ἄλλ' ἄθι καὶ τὰ δέκδιε ποδὶ σκοπίων ἕτοιο,  
 εἰ γέμν ἡερόεσα πάρεξ ὄρεσ' ἐμγάλοιο  
 εὐθιμένα τένηται νεφέλη, ἀκραὶ δὲ κολοῖνας  
 φαίνωνται καθαραὶ, μάλα κν τὸδ' ὑπὸ δίδωσ' εἰς.  
 εὐδὶσ' κ' εἰς, καὶ ὄτε πλατέσ' ποδὶ πόντα  
 φαίνηται χθαμαλὴ νεφέλη, μὴ δ' ὑφῶδι λένε,  
 ἄλλ' αὐτὸ πλαταμῶνι πῆρα θλίβηται ὁμοίη.  
 σκέπτεσ' δ' ὕδιδσ' μὴ εὐγ' ἄθι χέματος μάλλον,  
 εἰς δὲ γαλῶαίλω χειμωνόθην, εὐ δὲ μάλα κν  
 εἰς φάτινλω ὄρεάν, τῶν κερκίνσ' ἀμφιελίσει,  
 πρῶτα καθαερομένομ πάρος ἴστω ὄρθην ὁμίχλης.  
 Κένη γάρ φθίνοντι καθαίρεται γν' χειμῶνι,  
 καὶ φλόγης ἴστωχαι λύχνων, καὶ νυκτορὶν γλαυφ  
 ἦσυχον αἰείστω, μαραινομένομ χειμῶνος  
 εἰνέδω τοι σῆμα, καὶ ἦσυχαι ποικίλτωσ' αἰ  
 δῖον ἐσπερίη κρώξη πολύφωνος κορώνη.  
 καὶ κέρακες μένοι μὴ ἐρημαῖοι βοῶντες  
 Δισσάκις, αὐτὰρ ἐπειτα μεταθρέα κελύγοντες.

**A** Humeros à capite, uel etiam planè tota subternat,  
 Vel frequens uersatur prope undam crasse crocicans.  
 Etiam boues iam ante pluuiam cœlestem,  
 Cœlum intuiti, ab æthere mox sentiunt.  
 Etiam cauo formicę foramine oua omnia  
 Ocyus efferunt: atq; cumulati cernuntur iuli,  
 Muros asserpentes: atq; obeuntes uermes  
 Illi, quos uocant atræ intestina terræ.  
 Etiam pulli uolucres, quæ gallo prognatæ sunt,  
 Studiose pedunculos quarunt, pipiuntq; maiore uoce,  
 Sicut stillans strepit super aquam aqua.  
 Quandoq; etiam genera coruorum, & turmæ graculorum,  
 Pluuiæ uenientis è cœlo signum fiunt,  
 Vili gregatim, & accipitrum instar  
 Garrientes. Etiamnum corui magnas guttas  
 Voce imitantur simul pluuiâ ueniente:  
 Vel quandoq; etiam crocicantes graui congemina uoce,  
 Multum constrepitant, quatientes alas frequentes.  
 Etiam anates pulli, domesticiq; graculi,  
 Venientes super pinnacula, quatunt alis:  
 Aut ad aquam festinat ardea, acutè uociferans.  
 Quorum tibi nullum friuolum obseruanti pluuiam  
 Esto. Nec item si amplius quàm antè  
 Mordeant muscæ, & sanguinem desiderent:  
 Aut lucernæ fungi congregentur circa labium  
 Noctem per caliginosam. Neq; si sub hyemis tempore  
**B** Lucernarum alias quidem lumen debite moueatur,  
 Alias uerò delabantur flammæ, ceu leues  
 Ampullæ: Neq; si ad ipsam lucernam splendeant  
 Radij: neq; si æstate multum uolitante  
 Anates aues accumulatiores obuersentur:  
 Neq; tu si ab olla aut tripode in igne stante  
 Scintillæ cum fuerint per plures obliuiscere:  
 Neq; per cinerem, quando carbone ardente  
 Splendeant circum circa signa similia cenchrîs:  
 Sed ad hæc etiam spectato obseruans pluuiam.  
 Cæterum si obscura per montis magni  
 Vallem extendatur nebula, summa uerò cacumina  
 Appareant pura, ualde tunc serenus fueris.  
 Serenus sanè fueris etiam, quando uastum circa pontum  
 Videatur humilis nebula, neq; in alto existat,  
 Sed inibi planiciei maritimæ deprimatur similis.  
 Respice uerò serenus cum sis, ad tempestatem magis:  
 Ad serenitatem uerò, è tempestate. diligenter uerò oportet  
 Ad præsepe respicere, quod Cancer circumuoluit,  
 Recens purgatum ab omni subtus nebula:  
 Illud nanq; pereunte purgatur sub tempestate.  
 Etiam flammæ quietæ lucernarum, & nocturna noctua  
 Tranquillè canens marcescentis tempestatis  
 Esto tibi signum, & tranquillè uarians  
 Tempore uespertino crocitet garrula cornix.  
 Item corui priuati & solitarij uociferantes  
 Ingeminanter, at postea turmatim clamitantes,



Γλειότροφοι δ' ἀγελήσων ἐπήν κοίτοιο μέδωντα  
 Φωνῆς ἐμπλοιοι, χαίρειν καὶ τις οἴωτο,  
 Οἷα τὰ μὲν βοόωσι λιγαινομύνοισι ὁμοῖα.  
 Πολλὰ δὲ σφιν δροῖοιο πόδι φλόου, ἄλλοτ' ἐπ' αὐτῶν  
 ἤχίτε λείσοι, καὶ ἕστροποι ἀπέρουονται.  
 Καὶ δ' αὖ πε γόρανοι μαλακῆς πεπάρειθε γαλήνης  
 Ἀσφαλῶς τανύσαιεν γῆα δρομοῦ ἤλιθα πᾶσαι,  
 Οὐδέ παλιρροῖοι κεν ἕστροποιοι φορέοντο.  
 Ἡμῶ δ' ἀερόθεν καθαρόν φαῶ ἀμβλυώντο,  
 Οὐδέ ποθεν νεφίλαι πεπιεσμέναι αὐτίωσι,  
 Οὐδέ ποθεν ζοφῶ ἄλλῶ ἕστροπῆν, ὅδε σελήνη.  
 Ἀλλὰ τὰ γ' ἕσταπίνης αὐτῶς ἀμυλῶα φέρονται,  
 Μικέτι τοι τόδε σῆμα γαλιναῖης ὑπὸ κείδω,  
 Ἄλλ' ὑδὶ χεῖμα δέκονε, καὶ ὅπποτε τὰ μὲν ἕστρο  
 Αὐτῆ γῆ χάρεν νεφίλαι, τὰ δ' ἄλλαι ἐπ' αὐταῖς,  
 Ταῖ μὲν ἀμεβόμναι, τὰ δ' ἕστροπῆν φορέονται.  
 Καὶ χῆνδρ ἑλαγχησὼν ἐπειγόμεναε βρωμοῖο,  
 Χαιμῶν ῶ μέγα σῆμα καὶ γίνεάγχεα κορώνη  
 Νύκτροφο ἀεδία, καὶ ὄψ' ἐβοῶν τε κολοῖοι,  
 Καὶ αἰὶ ῶ ἠὼ ἀσπίζω, καὶ ὄρενα πάντα  
 Ἐκ πειλάγης φέρονται, καὶ ὄρχιλ ῶ, ἢ καὶ ἐριθίνε  
 Δαύκω δὲ κοίλας ὀχεῖς, καὶ φύλα κολοῖω  
 Ἐκ νομῶ ἐρχόμενα τραφερό ὑδὶ ὄψιου αἰλίω.  
 Οὐδ' αὖ ὑδὶ εἶσθαι μεγάλο χαιμῶν ῶ ἰόντος  
 Βρόσσω ποιήσαντο νομῶν ἑκροῖο μέλισαι,  
 Ἄλλ' αὐτῶ μέλιτος τε καὶ ἔργων εἰλίσονται.  
 Οὐδ' ὑδὶ γορῶν μακρῆς σίχου αὐτὰ κέλυθα  
 Τάνονται, σροφάδου δὲ παλιμπέτες ἀρνέονται.  
 Μηδ' ὅτε νύκτε γῆν ἀρᾶχνα λεπτᾶ φέρηται,  
 Καὶ φλόγες αἰθύσσωσι μαραινομύνοιο λύχνοιο,  
 Ἡ πῶρ αἰνται αποσιῆ, καὶ ἕστροποιοι λύχνα,  
 Ρισόειν χαιμῶνι, τί μοι λέγω ὅσα πείλονται  
 Σήματ' ἐπ' αὐθροπῆς, οἷα γὰρ καὶ ἀεκίε τέφρη  
 Αὐτῶ πηγνυμῶν νεφετῶ ὑδὶ τε κηραῖο,  
 Καὶ λύχνο χίονος, λέγχοις ὅτ' εἰκότα πάντα  
 Κύνλω σήματ' ἔχει πυριλαμπῆς ἐγγύθι μύξα,  
 Ἀνθρακι δὲ ζῶντι, χαλάζης, ὅπποτε λαμπρὸς  
 Αὐτῶς εἰσθῆται, μέσσω δέ οἱ ἦν τε λεπτῆ  
 Φαίνονται νεφίλη, πυρός γῆστρον αἰθομύνοιο.  
 Πρίνοι δ' οὐ καρπίοι καταχθῆτες, ὅδε μέλαιναε  
 Σχίνοι, ἀπείρητοι, πάντι δέ τε πολλὸς ἄλωιός  
 Αἰεὶ πατῆται μή οἱ θέρος ἐκ χερὸς ἔρρη.  
 Πρίνοι μὲν ταμίνης ἀκύλῃ ἢ μέτρον ἔχουσαι,  
 Χαιμῶνός τε λέγοιεν ὑδὶ πλείον ἰσχύοντες.  
 Μηδὲ ἄλλω ἐκπαγλα πόδι βροῖοιεν ἀπάντη.  
 Τηλοτόρω δ' αὐχμοῖο σωμασχυνοῖον ἀρῆσαι.  
 Τριπλοῖα δὲ χίνοσ λυῖει, τρισσαί δέ γε αἰξαι  
 Γίνονται καρπίοι, φέροι δέ τε σήμαθ' ἰνάσκ  
 Ἐξείης ἀρότων, καὶ γάρτ' ἀροτήσιον ὄρω  
 Τριπλοῖα μέρονται, μέσσω, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρ' ἀκρας.  
 Πρώτος μὲν πρώτῳ ἀροσίω, μέσσω δέ τε μέσσω  
 Καρπὸς ἀπαγγέλει, πυνμάτῳ γέ μιν ἕστατος ἄλλω,  
 Ἐν τῆν γὰρ καλῆσκ λοχαῖν χίνοσ ἀρῆται,

A Frequentius uerò congregati, quando cubilis memores sint,  
 Voce pleni: letari etiam quis putauerit:  
 Sic enim uociferantur iucundantium in morem.  
 Sæpe item arboris per ramos, quandoq; super ipsam  
 Vbi cubant etiam reduces alas excutiunt.  
 Præterea grues blandam ante serenitatem  
 Securè pandere solent unicum uolatum gregatim omnes,  
 Neq; retroacti sereni ferri solent.  
 Cum autem è stellis lucidus fulgor hebetetur,  
 Neq; alicunde nubes pressæ obuient,  
 Neq; alicunde caligo alia succedat, neq; luna,  
 Sed astra extemplo planè languida ferantur,  
 Non amplius tibi hoc signum ad serenitatem ponatur,  
 Sed ad tempestatem spectata. Etiam quando quædam existant  
 Eodem in loco nubes, aliæ uerò iuxta ipsas,  
 Hæ quidem prætereuntes, illæ uerò à tergo ferantur,  
 Etiam anseres cum clangore festinantes ad pastum.  
 Tempestatis certum signum etiam nouem ætates uiuentis cornix,  
 Noctu cornicans: & serò clamantes monedula:  
 Et passer mane pîrpitans: & uolucres omnes  
 E mari fugientes: & orchilus, & erithacus  
 Subiens caua foramina: & turmæ graculorum  
 A pastu uenientes sicco ad ferotinum lustrum.  
 Neq; sanè sufflauæ, magna tempestate instante,  
 Ante facere solent pabulum faui apes,  
 Sed intus melleq; & in structuris occupantur.  
 Neq; in alto gruuum elongati ordines easdem uias  
 Tendunt, conuersi uerò reuolanter absistunt.  
 Neq; quando in uentorū tranquillitate aranæ graciles ferantur,  
 Et flammæ flagrent marcescentis lucernæ,  
 Aut ignis lambat cinere, & serenæ lucernæ,  
 Crede tempestatî. Quid tibi refero quæcunq; sunt  
 Indicia per homines: Si quidem uel uili cinere  
 Ipsam concreto niuem obserues licet:  
 Etiam per lucernam niuem, milio cum similes undiq;  
 Circumcirca notas habet candicans propè ellychnium:  
 Carbone autem ardente, grandinem, quando candens  
 Ipse uideatur: in medio uerò ipso uelut tenuis  
 Appareat nebula, igne intus candente.  
 Nec uerò ilices fructu onustæ, neq; nigræ  
 Lentisci sine signo sunt. Passim autem frequens agricola  
 Continuò circumspicit, ne ei æstas è manu fluat.  
 Illices quidem frequentis glandis non parum ferentes,  
 Hyemem certè nunciare solent haud leuiter in ualescentem:  
 Neq; nimis insolenter grauidæ fiant undiquaque:  
 Sed magis procul à squallore spicis compleantur arua.  
 Tribus uicibus uerò lentiscus foetificat, tria item incrementa  
 Fiunt fructus: fert autem indicia quoduis  
 Ex ordine arationi. Etenim arandi tempus  
 Trifariam diuidunt, medium, & utrinq; extremum.  
 Primus quidem primam arationem, medius uerò mediam  
 Fructus denunciat, ultimam autem ultimus aliorum.  
 Quem enim pulcherrimè foetificans lentiscus tulerit,

Κείνω γ' ἔξ ἄλλω ἀφροσις πολυλλίσις εἶν,  
 Τῷ δὲ γ' ἀφαιροτάτω ὀλίγη, μέσση δὲ τε μέσση.  
 Οὕτως δ' αὐθερικός τριχῶ σκύλλης ἑσπερασθῆ.  
 Σήματ' ὑπὸ φράσασθαι ὁμοίως ἀμήτιο.  
 Ὅσα δ' ὑπὸ χίνας ἀφροσις ὑπὸ φράσασθαι κερπῶ,  
 Τόσσα καὶ γ' σκύλλης τε κμαίρεται ἀνθεὶ λυδύκω.  
 Αὐτὰρ ὅτε σφῆκός μετόπωρινόν ἤλιθα πολλοὶ  
 Πάντη βεβριθῶσι καὶ ἑσπερίων πεπάρειθον  
 Πλησιάδων, εἴ ποί τις ἐπερχόμενον χειμῶνα,  
 Οἷος ὑπὸ σφῆκεσιν ἐλίσεται αὐτίκα Δίνος.  
 Θήλειαι δὲ σύες, θήλειαι δὲ μῆλα, καὶ αἴγες,  
 Ὅππότε ἀναστροφῶσι μὲν ὄχης, τὰ δὲ γ' ἀρρῆγα πᾶσι  
 Δεξάμεναι πάλιν αὐτῆς ἀναβλήστω ὀχευόντων,  
 Αὐτῶ καὶ σφῆκεσι μέγαν χειμῶνα λέγοισιν.  
 Ἐπεὶ δὲ μισογυμνίων ἀγῶν, μήλων τε σῶν τε,  
 Χαίρει ἀνολθος ἀνὴρ, ὅ οἱ οὐ μάλα θαλπωρῶντι  
 Εὐδίου φαίνουσι βιβαίμεναι γνῆαυτῶν.  
 Χαίρει καὶ γυμνίων ἀγέλας ὄρατος ἀφροσις  
 Ἰριου ἐρχομένης, ὅδ' ἀφροσις αὐτίκα μάλλον.  
 Αὐτῶς γὰρ χειμῶνός ἐπερχόντου γυμνίσι,  
 Πρώϊα μὲν μάλλον καὶ ὀμιλάδου ἐρχομένησι,  
 Πρώϊον, αὐτῶς ὅτ' ὄψι καὶ ἐκ ἀγλινθῶν φανῆσαι  
 Πλειότῳ φορέοντι ὑπὸ χρόνον, ὅδ' ἅμα πολλὰ  
 Ἀβολίη χειμῶνός ὀφείλεται ὑστερα ἔργα.  
 Εἰ δὲ βόες καὶ μῆλα μετὰ βριθῶσαν ὀπώρῳ  
 Γαῖαν ὀρέσσωσι, κεφαλὰς δ' ἀνέμοιο βορῆος  
 Ἀντία τείνωσι, μάλα ἴσιν τότε χεῖμαρον αὐτῶ  
 Πλησιάδες χειμῶνα κατὰρχόμεναι φορέοισιν.  
 Μὴ δὲ λίω ὀρύχοισιν, ἐπεὶ μέγας οὐκ ἔστι κῶσις  
 Γίνεται ὅτε φυκίς χειμῶν φίλος, οὐτ' ἀφροσις.  
 Ἀλλὰ χιῶν εἶν πολλὴ μεγάλας ἐπ' ἀρρῆγας,  
 Μὴ πῶ λεικεμένη, μὴ δὲ βλαβρῆ ὑπὸ πῆνι,  
 Ὄφρα τις δὲ τῷ χείρει ποσιδέγμενος ἀνὴρ.  
 Μὴ δ' εἶν καδ' ὑπὸ βρῆν ἑοικῶτες ἀσφῆς αἰεὶ,  
 Μὴ δ' εἶς, μήτε δύω, μὴ δὲ πλείονες κομῶντες.  
 Πολλοὶ γὰρ κομῶσι ἐπ' ἀνχιμῶν γνῆαυτῶ.  
 Οὐδέ μιν ὀρνίθων ἀγέλας ἠπειροθῆν ἀνὴρ  
 Ἐκνήσω ὅτε πολλὰ ὑπὸ πλῆθος ἀρρῆγας  
 Ἐρχομένης βορέος χαίρει. ποσιδέει δὲ δὲ αἰνῶς  
 Ἀμήτω, μὴ οἱ κεκός καὶ ἀχυρμιός ἔλθῃ  
 Ἀνχιμῶν αὐθιγῆς, χαίρει δὲ πρὸς αἰπόλος ἀνὴρ  
 Αὐταῖς ὀρνίθεσι, ἐπὶ μὲν ἔστι μέτρον ἴσιν,  
 Ἐλπίομενος μετέπειτα πολυγλάγος γνῆαυτῶ.  
 Οὕτω γὰρ μογεροὶ καὶ ἀλήμονες ἄλλοθεν ἄλλοι  
 Ζῴων ἀνθρώπων. τὰ δὲ πᾶσι πᾶσι ἐπιμοῖ  
 Σήματ' ὑπὸ γνῶσαι, καὶ δὲ αὐτίκα ποιήσασθαι.  
 Ἄρνασι μὲν χειμῶνας ἐπεκμήσαντο νομήδου,  
 Ἐς νομόν ὅππότε μάλλον ἐπεγόμενοι προχέωσι.  
 Ἄλλοι δ' ἔξ ἀγέλης κερτοί, ἄλλοι δὲ καὶ ἀμνοὶ  
 Εἰνόδιοι παίζωσι ἐρεσθῆμενοι κεράεσι.  
 ἢ ὅππότε ἄλλοθεν ἄλλοι ἀναπλῆθωσι πόσει,  
 Τέτρασι οἱ κέρφοι, κερτοί γε μὲν ἀμφοτέρωσι.  
 ἢ καὶ ὅτ' ἔξ ἀγέλης ἀκέρσια κινήσωσι

A Illi præ alijs aratio frugifera extiterit:  
 Minutissimo uerò, modica: at medio, media.  
 Sic etiam flos trifariam scillæ cum superetur,  
 Signa aduertito similiter melsis.  
 Quæcunq; uerò in lentisci arator obseruauit fructu,  
 Eadem etiam in scillæ deprehendit flore albo.  
 Sed cum uespæ autumnî tempore glomeratim multæ  
 Palsim constipatæ fuerint, etiam uespertinas ante  
 Pleiades, dixerit quis subsecuturam hyemem,  
 Qualis in uespis conglomeratur itidem turbo.  
 Fœminæ item sues, fœminæ oues, & capræ  
 Cum redeant à pastu, maribus omnibus  
 Admissis, rursus mutuò coeant:  
 Ex hoc & uespis multam hyemem prædicere solent.  
 Tardè autem coeuntibus capris, ouibusq;, suisq;  
 Gaudet pauper uir: quia ei parum calenti  
 Serenum monstrant coactæ annum.  
 Gaudet etiam gruum cateruis tempestiuus arator  
 Tempestiuè uenientibus: intempestiuus uerò, è diuerso magis:  
 Pari modo enim hyemes consequuntur grues,  
 Citò quidem magis, & constipatim uenientes,  
 Citò: sed quando serò & non gregatim uisæ  
 Maius uolant ad tempus, neq; simul multæ,  
 Dilatio hyemis promouet serotina opera.  
 B Sin autem boues & oues post plenum autumnum  
 Terram cornupetant, capita uerò uentum Boream  
 Contra tendant, ualde tunc tempestuosam ipsæ  
 Pleiades hyemem occidentes afferre solent.  
 Ne uerò nimium fodiant, quoniam magna & immoderata  
 Fit, neq; plantis hyemis grata, neq; arationibus:  
 Sed nix esto multa spaciolis in aruis,  
 Nedum discreta, neq; grandî in segete,  
 Quo quilibet anni feracitate gaudere possit fruens uir.  
 Nec item fuerint desuper uisæ stellæ semper  
 Vel una, uel duæ, uel plures comatæ:  
 Multæ enim comantur in arido anno.  
 Neq; quidem uolucrum agminibus in continente degens uir  
 Ex insulis cum multæ irruant arua  
 Veniente tempestate gaudet, timet uerò anxie  
 Melsi, nec ei uacua & line granis ueniat  
 Squallore læsa: gaudet uerò opilio  
 Iplis uolucris, cum non omnino pauca ueniant,  
 Spem capiens sequentis lacte abundantis anni.  
 Sic enim ærumnoli & instabiles alibi alij  
 Viuimus homines: atq; ea quæ ante pedes sunt, omnes parati  
 Signa cognoscere, & in posterum capere.  
 Agnis quidem tempestates obseruare soliti sunt pastores,  
 Ad pabulum cum magis festinantes currant:  
 Alij etiam è grege arietes, alij item agelli  
 In itinere ludant, innixi cornibus.  
 Aut quando alibi alij referiant pedibus,  
 Quatuor leues, cornuti uerò duobus.  
 Vel quando aliqui è grege inuicè moueantur

Δείλον εἰσελάοντο δὲ ὁμῶς, τὰ δὲ πάντοτε ποῖος  
 Δάνκωσι πυκνήσι λελευόμενα λιθάκωσι.  
 Ἐκ δὲ βοῶν ἐπύθοντ' ἀρότου καὶ βυκόλοι ἀνδρῶν  
 Κινυμένω χειμῶνος, ἐπεὶ Βόσν ὀππότε χιλᾶς  
 Γλώσση ἰσωμαίωσι ποδῶς πῶδιλιχμήσονται,  
 ἢ κοίτῳ πλυρᾶς ἕδι δεξιτῶρας τανύσονται,  
 Ἀμβολίω ἀρότου γόρῳν ἐπέλπετ' ἀροτῶνδης.  
 Ἥδ' ὅτε μυκηθμοῖο πρόβησι ἀγρότωνται  
 Ἐρχόμενα, σπυρῶν δὲ Βόες βυλύσου ὄρῳ,  
 Σπυρῶν, λειμῶνος πόρῳ καὶ βυθούσιο,  
 Αὐτῆκα τεκμαίρονται ἀχέμεροι ἐμπλήσειδα.  
 Οὐ δὲ ἀέγῳ πρῖνοιο πῶδα διδῶσαι ἀκάνθαις,  
 Εὐδῶι, οὐδὲ σῦες φερῶν ἰσμεργαίνουσαι.  
 Καὶ λῦκος, ὀππότε μακρὰ μονόμυκος ὄρῳται,  
 ἢ ὅτ' ἀροτῶν ὀλίγον πεφυλαδμῶν ἀνδρῶν  
 Ἔργα κατέρχεται, σκέπας χατέοντι εἰκόσ  
 Ἐγγύθῳ ἀνθρώπων, ἵνα οἱ λέχος αὐτόθῳ εἴη,  
 Τεῖς πῶδι τιμομένης ἡδὲ χειμῶνα δηκῶν.  
 Οὐτῶ καὶ πῶτόροις ἕδι σήμασι τεκμήραιο  
 Ἐσομῶν ἀνέμων ἢ χέματ' ἢ ἕρῳ,  
 Αὐτῶν, ἢ μετ' αὐτῶν, ἢ τριτάτῳ ἐτ' ἢ ἡ.  
 Ἀλλὰ γὰρ οὐδὲ μῦες τετριγότες, εἴ ποτε μᾶλλον  
 Εὐδῶι ἐσκίρτησαν, εἰκόσ τε ὄρχηθμοῖσι,  
 Ἀσκίρῳ ἐγγόνῳ παλαιότεροι ἀνθρώποις.  
 Οὐδὲ λιμῶν, καὶ γὰρ τε λιμῶν ὄρῳ τῶ ποσίμ  
 Ἀμφοτέρω χειμῶν ἢ πῶρ χυμῶνιο δηκῶν.  
 Καὶ μὴ ἔξ ἕδατος καὶ κερκίνας ὄρῳ χέσῳ  
 Χειμῶν ἢ μέλλοντος ἐπαίσειδα ὄρῳ.  
 Καὶ μῦες ἡμέριοι ποσὶ σιβάδια σροφῶντες  
 Κοίτης ἡμέρονται, ὅτ' ὄμβρῳ σήματα φαίνοι,  
 Κακῆνοι χειμῶνα μῦες τότε μαντῶνται.  
 Τῶν μηδὲ κατόνησο, καλῶν δ' ἕδι σήμασι σήμα  
 Σκέπῳδα, μᾶλλον δὲ διουῖν εἰς ταυτῶν ἰόντων  
 Ἐλπῶν τελέθῳ, τριτάτῳ δὲ κε θαροῖσας.  
 Αἰεὶ δ' αὖ πρῖνοιο ἀριθμοῖσιν ἡνῶν  
 Σήματα, συμβάλλῳ εἴ περ καὶ ἐπ' ἀέρι τῶν  
 Ἡὼς αὐτέλλοντι κατέρχεται, ἢ καπῶντι  
 Ὄπποιο καὶ σήμα λέγοι, μάλα ἀρκίον εἴη  
 Φράξῳ φθίνοντ' ἢ φισάμνοι τε μῶν  
 Τετράσας ἀμφοτέρω, αἰ γὰρ τ' ἀμνῶν στωῶντων  
 Μῶν πέρατ' ἔχουσι, ὅτε σφαλερώτατος αἰθῆρ  
 Ὄκτῳ νυξὶ πῆλει χίται χαροπῶ σελάνης,  
 Τῶν ἀμνῶν πάντων ἐσκεμῶν εἰς ἡνῶν,  
 Οὐδέ ποτε χερίσῳ ἐπ' αἰθῆρι τεκμήραιο.

Τέλ' ἢ τῶ ἀράτῳ φαινομένων  
 καὶ διουμῶν.

ΠΡΟΚΛΟΥ

A Vespere ad stabulum redeuntēs simul, sed undiq; herbam  
 Arrodant crebris impetiti lapillis.  
 Sed & à bobus signa capere solent agricolæ & armentarij  
 Surgentis tempestatis: siquidem boues quando ungulas  
 Lingua posteriorum pedum circumlingant,  
 Aut stabulo latere super dextero iaceant extenti,  
 Ad differendam arationem peritus spectat arator.  
 Etiam quando mugientes plus solito congregentur  
 Venientes ad stabulum boues uespertino tempore,  
 Tristes, è prato uitulæ & pastu:  
 Tunc indicant ante tempestatem se cupere saturari.  
 Neq; capræ ilicis studiosæ circum ramos,  
 Serenæ sunt: neq; sues in luto furentes.  
 Item lupus, quando altè solus ab alijs eiulet,  
 Aut quando agricolarum parum cautus uirorum  
 Opera accedat, tegmine indigenti similis  
 Vicinè hominibus, ut ei lectus ibi sit,  
 Ad tertiam exorientem auroram tempestatem obserua.  
 Sic etiam prioribus in signis coniecturam facito  
 Futurorum uentorum, aut tempestatis, aut pluiiæ,  
 Aut præsentè, aut post præsentem, aut tertiam deniq; ad auroram,  
 At uerò neq; mures uociferantes, si quando frequentius  
 Sereni saliant, similes tripudiantibus,  
 B Sine significatione habiti sunt ueteribus hominibus.  
 Neq; canes: etenim canis fodere consueuit pedibus  
 Ambobus, tempestatem instantem sentiens.  
 Quin ex aqua etiam cancer egredi solet, terra  
 Tempestate futura accingendo se itineri.  
 Etiam mures domestici lectulum sternentes  
 Cubitum desiderant, cum pluiiæ signum appareat:  
 Et illi tempestatem mures tunc uaticinantur.  
 Quorum nullum fastidito, bonum uerò est cum signo signum  
 Obseruare: magis uerò duobus in unum tendentibus  
 Spes esto: tertio autem confidas licet.  
 Semper item prætereunti numerare poteris anni  
 Signa, conferens sicubi etiam sub stella talis  
 Aurora exoriente transeat, uel occidente,  
 Quale etiam signum nunciet. Impense uerò idoneum fuerit  
 Contemplari decrescētis instantisq; mensis  
 Quartas utraq; hæ enim simul coeuntium  
 Mensium terminos habent, cum maxime dubius æther  
 Octo noctibus est defectu pulchræ aspectu Lunæ.  
 Quæ simul omnia contemplatus ad annum,  
 Haud unquam leuiter super æthere significabis.

FINIS ARATI APPAREN-  
tium et prognosticorum.

PROCLI

# ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ

Περί ἄφωνου καὶ πόλου.



Ξω κελείται τὸ κόσμος, ἢ διὰ μετροῦ αὐτοῦ, ποδὶ ἢν σφίφεται. τὰ δὲ ποδῶν  
 τὸ ἄφωνον, πόλοι λέγονται τὸ κόσμος. Ἰν δὲ πόλων, ὁ μὲν λέγεται βόρειος,  
 ὁ δὲ νότιος. Βόρειος μὲν, ὁ εἰς παντὸς φανόμενος, ὡς πῶς τὴν ἡμετέραν οἰκί-  
 σιν. νότιος δὲ, ὁ εἰς παντὸς ἀόρατος, ὡς πῶς τὸν ἡμέτερον δείζοντα. εἰσι μὲν τοῖ  
 τόποι τινες ὡδὶ τῆ γῆς, ὅπερ συμβαίνει τὸν πῶ ἡμῖν πόλον τὸν ἀεί φανερόν, ἐ-  
 κείνοις ἀόρατον εἶν. τὸν δὲ πῶ ἡμῖν πόλον ἀόρατον, ἐκείνοις φανερόν εἶν. Ἐπάλιν, ὅτι τις τὸ πῶ  
 ὡδὶ τῆ γῆς, ὅπερ δύο πόλοι ὁμοίως ὡδὶ τὸν δείζοντες κείνται.

Περί σφαιρας κύκλων.

Τῶν δὲ γῆ τῆ σφαιρας κύκλων, οἱ μὲν εἰς περὶ ἄλλοι, οἱ δὲ λοξοί, οἱ δὲ εἰς τῶν πόλων. πε-  
 ράλληλοι μὲν, οἱ αὖτὸς αὐτὸς πόλος ἔχοντες τῶ κόσμῳ. εἰσι ἡ πῶ ἄλληλοι κύκλοι πῶντε, ἀρκτικός,  
 θερινός τροπικός, ἰσημερινός, χειμερινός τροπικός, ἀνταρκτικός. Ἀρκτικός μὲν οὐδὲ κύνκ  
 ὁ μέγιστος τῶν ἀεί θεωρημένων κύνκων, ὁ εἰς ἀπὸ μὲν τὸν δείζοντα καὶ ἡν σμείον, καὶ ὅλος  
 ὑπὲρ γῆν ἀπλασματόμῳ. γῆ ὡ τὰ κύνκων τῶν ἀστρων, οὐτε δύνει, οὐτ' ἀνατολήν ποιεῖται,  
 ἀλλὰ δι' ὅλης τῆ νυκτὸς ποδὶ τὸν πόλον σφαιρόμῳ θεωρεῖται. οὗτος δὲ ὁ κύνκων γῆ τῆ καὶ ἡμῶν  
 οἰκουμενῆ ὑπὸ τὸν ἐμποδίον ποδὸς τῆ μεγάλης ἀρκτου ποδὶ γράφεται. Ὁβρινός δὲ τροπικός  
 κύνκων ὅστις ὁ βόρειότατος τῶν ὑπὸ τῆ ἡλίου γραφομένων κύνκων. ἐφ' οὗ γινόμενος ὁ ἡλίου τῶ  
 θερινὴν τροπὴν ποιεῖται. γῆ ἢ ἡ μέγιστη μὲν πασῶν τῶν γῆ τῶν ἡμετέρων ἡμῶν, ἐλαχίστη δὲ ἡν  
 γίνεται. μετὰ μὲν τοῖ τῶν θερινὴν τροπὴν, οὐκίτι πῶς τὰς ἀρκτους παρὰ τὸν πόλον ὁ ἡλίου  
 θεωρεῖται, ἀλλ' ὡδὶ βάρβαρον μὲν τρέπεται τὸ κόσμῳ. διὸ κύνκωνται τροπικός. ἰσημερινός δὲ κύν-  
 κων ὅστις ὁ μέγιστος τῶν πῶντε παραλλήλων κύνκων, ὁ διχοτομῶν τὸν δειζόντα, ὡστε  
 ἡμικύκλιον μὲν ὑπὲρ γῆν ἀπλασματόμῳ, ἡμικύκλιον δὲ ὑπὸ τὸν δείζοντα. ἐφ' οὗ γινόμενος  
 ὁ ἡλίου τὰς ἰσημερίας ποιεῖται, τῆν τ' ἐαρινὴν καὶ τῶν φθινοπωρινὴν. Χειμερινός δὲ τροπικός  
 κύνκων ὅστις ὁ νοτιώτατος τῶν ὑπὸ τὸν ἡλίου γραφομένων κύνκων, τῶν ὑπὸ τὸν κόσμῳ γινόμε-  
 νῶν ποδὶ σφαιρῆν. ἐφ' οὗ γινόμενος ὁ ἡλίου τῆ χειμερινὴν τροπὴν ποιεῖται. γῆ ἢ ἡ μέγιστη μὲν  
 πασῶν τῶν γῆ τῶν ἡμετέρων ἡμῶν, ἐλαχίστη δὲ ἡμῶν. μετὰ μὲν τοῖ τῶν χειμερινὴν τροπὴν, οὐ-  
 κίτι πῶς μεσημβρίαν ποδὶ τὸν πόλον ὁ ἡλίου θεωρεῖται, ἀλλ' ὡδὶ βάρβαρον μὲν τρέπεται τὸν κόσμῳ,  
 διὸ κύνκωνται καὶ οὗτος τροπικός. Ἀνταρκτικός δὲ ὅστις κύνκων ἴσος τῶν πῶ ἄλλων τῶν ἀρκτικῶν,  
 καὶ εἰς ἀπὸ μὲν τὸν δείζοντα καὶ ἡν σμείον, καὶ ὅλος ὑπὸ γῆν ἀπλασματόμῳ, γῆ ὡ τὰ κύν-  
 κων τῶν ἀστρων εἰς παντὸς ἡμῖν ὅστις ἀόρατα. τῶν ἡν σμείων κύνκων, μέγιστος μὲν ὅστις  
 ὁ ἰσημερινός, ἐφῆς δὲ οἱ τροπικοί. ἐλαχίστοι δὲ, ὡς πῶς τὴν ἡμετέραν οἰκίσην, οἱ ἀρκτικοί. τῶν  
 ἡν σμείων κύνκων δὲ οἱ νοτιοὶ ἀπλατῆς, λόγῳ θεωρητῶν, ἐκ τῆ τῶν ἀστρων θέσεως καὶ τῆ αὐτῆς  
 θέσεως. καὶ τῆ ἡμετέρας ὡννοίας διατυπυμῶν. μόνον γὰρ γῆ τῶν κόσμῳ κύνκων ὅστις αὐδὴν  
 τὸν τοῦ γαλακτος. οἱ δὲ λοιποὶ λόγου εἰσι θεωρητοί.

Διὰ τί πῶντε μόνον πῶ ἄλληλοι γῆ τῆ σφαιρας κύνκων.

Πῶντε ἡ πῶ ἄλληλοι μόνον κατὰ γράφονται κύνκων εἰς τῶν σφαιραν, οὐ εἰς τὸ μόνον τῶν  
 γῆ τῶν κόσμῳ πῶ ἄλλων εἶν, ὁ γὰρ ἡλίου καὶ ἡν σμείων ἡμῶν ὡς πῶς αὐδὴν κύνκων πῶ ἄλλων  
 ποδὶ σφαιρῆν τὸ ἰσημερινός καὶ τῶν τῶν κόσμῳ γινόμενων ποδὶ σφαιρῆν, ὡστε μετὰ τῶν τῶν τρο-  
 πικῶν κύνκων εἰς τῶν κύνκων πῶ ἄλλων γραφόμενα ὑπὸ τὸν ἡλίου. τῶν αὐτῶν ἡν σμείων εἰσι  
 αἱ μετὰ τῶν τῶν τροπικῶν. φερόνται δὲ καὶ πάντων οἱ ἀστρων ὡδὶ πῶ ἄλλων κύνκων καὶ εἰς  
 εἰς ἡμῶν. οὗτοι συγκαταγράφονται δὲ οὗτως πάντων εἰς τῶν σφαιραν, εἰς τὸ πῶς ἄλλων  
 πραγματέας τῶν γῆ τῆ ἀστρολογίας πολλὰ συμβαλέμεθα. οὐδὲ γὰρ κατεπερὶ ἡμῶν διωκτῶν κα-  
 λῶς τῶν σφαιραν ἀνδρῶν πάντων τῶν παραλλήλων κύνκων, οὐδὲ τὰ μέγιστη καὶ τῶν νυκτῶν τῶν  
 ἡμερῶν τε ἀκριβῶς εὑρεθῆναι ἀνδρῶν τῶν θεωρημένων κύνκων. πῶς μὲν τοῖ τῶν πρώτῳ εἰσάγω-  
 γῆν τῆ ἀστρολογίας οὐδὲν ἀρτέλεσμα φερόμενοι, οὐ κατὰ γράφονται γῆ τῆ σφαιρα. οἱ δὲ πῶντε  
 πῶ ἄλληλοι κύνκων, εἰς τὸ ἀρτέλεσμα τὰ πῶντα πῶσ φερόμεθα διωρισμένα εἰς τῶν πρώτῳ εἰ-  
 σωγῆν τῆ ἀστρολογίας, κατὰ γράφονται εἰς τῶν σφαιραν. ὁ μὲν γὰρ ἀρκτικός κύνκων ἀφορίζει τὰ  
 ἀεί θεωρημένα τῶν ἀστρων. ὁ δὲ θερινός τροπικός κύνκων τῶν τροπικῶν ποδὶ εἰς, Ἐπῶς δὲ τῆ  
 τῶν ἡλίου πῶς ἀρκτου μεταθέσεως. ὁ δὲ ἰσημερινός κύνκων τὰς ἰσημερίας περιεχει. ὁ ἡν σμείων  
 τροπικός κύνκων τῶν τῶν πῶς μεσημβρίαν ποδὶ τὸν πόλον, καὶ τῆ χειμερινὴν τροπὴν  
 ποδὶ εἰς. ὁ ἡν σμείων ἀνταρκτικός κύνκων τὰ μὲν θεωρημένα τῶν ἀστρων ἀφορίζει. ἔχοντες οὐδὲν  
 ἀρισμῶν

# PROCLI SPHAERA THOMALI

NACRO BRITANNO INTERPRETE.

De Axi & Polis.



Xis mundi uocatur dimetiēs ipsius, circa quā uoluitur. Axis extrema, poli mundi seu uertices sunt nominati: horū alter septentrionalis, alter austrinus dicitur. Septentrionalis, qui semper in nostra habitatione apparet: Austrinus cōtrā, qui semper, ut ad nostrū horizōta conditur. Sunt tamen in terra loca quaedā, in quibus polus, qui semper nobis cōspicius est, ijs qui ibi degunt haudquaquam cernitur. Qui uerō nobis perpetuō occultus est, iisdem conspicuus euadit. Rursus quoq; locum quempiam in terris inuenies, ubi ambo poli equabilem in horizonte situm habent.

De circulis sphaerae.

Circulorū sphaerae, alij paralleli siue æquidistātes sunt, alij obliqui per polos ducti. Aequidistātes sunt, quib. iisdē cum mūdo poli sunt. Sūt autē ij numero quinq; Septentrionalis, Solstitialis, Aequator, Brumalis, Antarcticus. Septentrionalis igitur circulus is est, qui omnium quos perpetuō cernimus, planē maximus est, quicq; horizonta solo pūcto cōtingit, totus supra terrā interceptus. In hoc quacūq; claudunt astra, nec ortū nec occasum norūt, sed circa polū uerti tota nocte cernūtur. Porro is circulus in nostro tractu, à priore maioris uris pede describitur. Solstitialis autē circulus is est, qui omnium qui à sole describuntur, maximē septentrionalis habet. In quē cu se sol receperit, estiuā reciprocationē peragit: lōgissimusq; totius anni dies, breuissimāq; nox exit. Post hanc autē reciprocationē nequa quā ultra septentriones uersus solē progredi, quin potius ad diuersa mūdi regredi cernas, unde & tropico græcē nomē. Aequator circulus is est, qui maximus æquidistantiū circulorū statuitur: ita nimirū ab horizōte dissectus, ut alter eius semicirculus supra terrā, alter sub terra cōdatur. In hoc sol duplex æquinoctiū, uernū, aut tūnaleq; facit. Brumalis circulus is est, qui omnium circulorū, qui à sole mūdi circū actu describuntur, maximē ad austrū pertinet. In quo sol brumalē reciprocationē facit: maximaq; totius anni nox, minimusq; dies efficit. Post hanc metā nequaquā ultra progredit sol, sed ad alteras mūdi partes reuertit: unde tropicushic quoq; quali uersilis appellatur. Antarcticus uerō circulus equalis & æquidistās septentrionali circulo est, & horizōta uno puncto cōtingens, totus præterea sub terrismersus: in quo sita astra semper nobis occulta manēt. Maximus autē ex quinq; memoratis circulis est æquator, deinde tropici. Minimi uerō (quod ad nostrā habitationē dixerim) arctici. Porro hos circulos citra omnē latitudinē intelligi cōuenitatioe cognoscibiles ex astrorū situ, et eodē dioptræ obtutu et nostro intellectu deliniatos. Sensu enim unus lacteus discerni in cœlo potest. Reliqui omnes ratione.

Cur quinq; duntaxat æquidistantes in sphaera.

Quinq; uerō æquidistātes circuli describi in sphaera solent: quod tamē non eo ualet, quasi ij soli in mundo æquidistātes sint: quippe cum sol quotidie æquidistantem æquatori circulū (quod sensu animaduerti licet) mūdi rotatu peragat. Quo fit, ut bis centū octuaginta duos æquidistātes circulos intra tropicos describat: totidē enim dies intra reciprocationes numerātur, quin et stellę ipse uniuersę in æquidistantib. circulis quotidie ferūtur. Non tamē hi omnes in sphaerā adhibentur. Qui tamen multas alijs reb. in astrologia conducant (siquidē fieri nequit, ut uel astra probē in sphaera locētur sine omnib. æquidistantib. circulis, uel ex amussim dierū noctiūq; magnitudines sine iisdē inueniātur) tamen quod ad prima astrologiæ rudimenta nō adeo utiles existimati sunt, parū uisum est eos in sphaerā adscribi. Quinq; uerō æquidistātes circuli ob certa cōpendia, quæ astrologiæ tyronib. afferūt, optimo iure in sphaerā sunt adhibiti. Septentrionalis enim astra, quę nobis perpetuō cernuntur, definit. Solstitialis tropicus, solis receptionē cōtinet, finisq; est eiusdē ad boreā transitus. Aequator circulus æquinoctia cōplectitur: Brumalis tropicus solis ad austrū progressi meta est, & brumalē eius reciprocationem in se habet. Antarcticus circulus astra, quæ nostrum conspectum fugiunt, determinat. Itaque cum ijs qui primis astrologiæ rudimentis imbuendū

y sunt.



φειωμένα, καὶ ἀπ' ἐλεσμάτα πῶς τῆ εἰσαγωγῆ τῆ ἀστρολογίας, οὐλόγως καὶ ἐγράφησαν εἰς τὴν σφαιραν.

Περὶ ὑψηφάνειας καὶ κρύψτους τῶν πόντων

παραλλήλων κύκλων.

Τῶν δὲ πτωερημῶν πόντων παραλλήλων κύκλων, ὁ μὲν ἀρκτικός κύκλος ὁλθ' ὑπερὶ γῆν ἀκλαμαίνεται· οὗ δὲ θορινός τροπικός κύκλος εἰς δύο μέρη ἀνίστα τέμενται ὑπὸ τοῦ οὐρίζοντος, καὶ τὸ μὲν μείζον τμήμα ὑπερὶ γῆν ἀκλαμαίνεται, τὸ δὲ ἔλασσον ὑπὸ τῆν γῆν. οὐ κατὰ πᾶσαν δὲ χώραν καὶ πόλιν ὁμοίως ὁ θορινός τροπικός κύκλος τέμενται ὑπὸ τοῦ οὐρίζοντος, ἀλλὰ πρὸς τὰς τῶν κλιμάτων παραλλαγὰς, διαφοράν τῶν τῶν κλιμάτων ὑπεροχῆν συμβαίνει γίνεσθαι, καὶ τοῖς μὲν πῶς ἀρκτικὸν μᾶλλον ἡμῶν οἰκουσιν εἰς ἀνωτέραν μέρη συμβαίνει τέμενται τὸν θορινόν ὑπὸ τοῦ οὐρίζοντος, καὶ πόδας δεξιὰ χώρας πρὸς τὴν ὁλθ' ὁ θορινός τροπικός κύκλος ὑπερὶ γῆν γίνεται. τοῖς δὲ πῶς μεσημβρίαν μᾶλλον ἡμῶν οἰκουσιν, εἰς ἰσώτερα μέρη ὁ θορινός τροπικός κύκλος ὑπὸ τοῦ οὐρίζοντος τέμενται, καὶ πόδας δεξιὰ χώρας πῶς μεσημβρίαν ἡμῶν κειμένη, γῆν δὲ διχοτομεῖται ὁ θορινός τροπικός κύκλος ὑπὸ τοῦ οὐρίζοντος. κατὰ δὲ τῶν ἡμετέρων οἰκουσιν ὁ θορινός τροπικός ὑπὸ τοῦ οὐρίζοντος τέμενται οὕτως, ὥστε τὸ ὅλον κύκλου διαμερουμένου εἰς ἑξήκοντα μέρη, εἰ μὲν τμήματα ὑπερὶ γῆν ἀκλαμαίνεται, γ' δὲ ὑπὸ γῆν. πῶς δὲ εὐφραν τὸ κλίμα διοκῆ καὶ ὁ Ἄρατος σωπεταχῆσαι τῶν φαινομένων πραγματείαν. πόδι γὰρ τοῦ θορινός τροπικού κύκλου ὡς λεγόμενος φησὶν οὕτως· τὸ μὲν ὅσον τε μάλιστα δι' ὀκτώ μετρούμενος τῶν πόντων, πόντων μὲν γῆν ἀκλαμαίνεται καὶ ὑπερὶ τὰ γαίης, τὰ τρία δὲ γῆν πῶς ἀρκτικῆς. θορινός δὲ οἱ γῆν τροπικαί εἰσι, εἰ δὲ ταύτης τῆ διαμερίσεως ἀπολαθεῖ τῶν μεγίστων ἡμῶν ὡρῶν ἰσημερινῶν γίνεσθαι, τῶν δὲ νύκτων ὡρῶν ἰσημερινῶν δ'. γῆν δὲ τῶν ἡμετέρων οὐρίζοντος, ὁ θορινός τροπικός κύκλος ὑπὸ τοῦ οὐρίζοντος τέμενται οὕτως, ὥστε τὸ ὅλον κύκλου διαμερουμένου εἰς μέρη μὲν, τὰ μὲν κ' καὶ δ' τμήματα ὑπερὶ τὸν οὐρίζοντα ἀκλαμαίνεται, τὰ δὲ εἰς ὑπὸ γῆν. ἐπεὶ δὲ διαμερίσεως ταύτης ἀπολαθεῖ τῶν μεγίστων ἡμῶν γῆν ὡρῶν γίνεσθαι ὡρῶν ἰσημερινῶν δ' καὶ ἡμισυ, τῶν δὲ νύκτων ὡρῶν ἰσημερινῶν δ' καὶ ἡμισυ. ὁ δὲ ἰσημερινός κύκλος καὶ ὅλως τῶν οἰκουμένων διχοτομεῖται ὑπὸ τοῦ οὐρίζοντος, ὥστε ἡμικύκλιον μὲν ὑπερὶ γῆν ἀκλαμαίνεται, ἡμικύκλιον δὲ ὑπὸ γῆν. οἱ δὲ αἰτίαι ὡς τὸ κύκλος τούτου αἰσημερινοὶ γίνονται. ὁ δὲ ἰσημερινός τροπικός κύκλος ὑπὸ τοῦ οὐρίζοντος τέμενται οὕτως, ὥστε τὸ μὲν ἔλασσον τμήμα ὑπερὶ γῆν γίνεσθαι, τὸ δὲ μείζον ὑπὸ γῆν. ἢ δὲ ἀνωτέρας τῶν τμημάτων τῶν αὐτῶν παραλλήλων ἔχει ὑπὸ πάντων τῶν κλιμάτων, ἢ πρὸς τὴν γῆν καὶ ὑπὸ τοῦ θορινός τροπικού κύκλου. εἰς πάντας δὲ τὰς γῆν ἀρκτικῆς τμήματα τῶν τροπικῶν κύκλων εἰς ἀλλήλους δεξιὰ. δι' αἰτίαν ἢ μεγίστην ἡμῶν, ἴση δὲ τῆ μεγίστην νυκτερινῆν καὶ ἢ ἐλαχίστην ἡμῶν, ἴση τῆ ἐλαχίστην νυκτερινῆν. ὁ δὲ ἀρκτικός κύκλος ὁλθ' ὑπὸ τῆ οὐρίζοντα κρύπτεται.

Περὶ μεγέθους τῶν πόντων παραλλήλων κύκλων.

Τῶν δὲ πτωερημῶν πόντων παραλλήλων κύκλων, πινδὸν μὲν τὰ μεγέθη ἐφ' ὅλως τῶν οἰκουμένων διαμερῆσαι τὰ αὐτὰ, τῶν δὲ τὰ αὐτὰ μεγέθη μεταπίπτει πρὸς τὰ κλίματα, καὶ οἷς μὲν μείζονος, οἷς δὲ ἐλάττωσιν οἱ κύκλοι γίνονται. οἱ μὲν γὰρ τροπικοὶ κύκλοι καὶ ὁ ἰσημερινός καὶ ὅλως τῶν οἰκουμένων ἴσοι εἰσι τοῖς μεγέθεσιν. οἱ δὲ ἀρκτικοὶ μεταπίπτει κατὰ τὰ μεγέθη, καὶ οἷς μὲν μείζονος, οἷς δὲ ἐλάττωσιν γίνονται· τοῖς μὲν γὰρ πῶς ἀρκτικὸν οἰκῶσι μείζονος οἱ ἀρκτικοὶ κύκλοι γίνονται. τὸ γὰρ πῶς μετεωροτόρος φαινομένης, ἀνάγκη καὶ τὸν ἀρκτικὸν κύκλον τὸν ὑψηφάνειον τὸν οὐρίζοντος, μείζονα αἰεὶ μάλιστα γίνεσθαι. τοῖς δὲ ἐπι πῶς ἀρκτικὸν οἰκῶσι γίνεσθαι πῶς ὁ θορινός τροπικός κύκλος ἀρκτικός, ὥστε αὐτὸν δύο κύκλους ἐφαρμόσαι ἀλλήλους τὸν βορρηνόν τροπικόν κύκλον καὶ τὸν ἀρκτικόν, καὶ μίαν ἀναλαθεῖν τάξιν. πῶς δὲ αὐτὸν ἀρκτικοτόρος τὸ πῶς καὶ τὸν θορινόν τροπικόν κύκλον μείζονος οἱ ἀρκτικοὶ κύκλοι γίνονται. πόδας δὲ δεξιὰ χώρας πῶς ἀρκτικῆς κειμένη, γῆν δὲ μὲν πόλιν ἡμετέραν κρυφῶν γίνεσθαι. ὁ δὲ ἀρκτικός κύκλος τῆ οὐρίζοντος ἐπιχει τὰξιν, καὶ ἀφαρμόζει αὐτῶν μετὰ τῶν εὐροφῶν τὸ κόσμον, καὶ τὸ αὐτὸ μείζονος λαμβάνει τῶν ἰσημερινῶν, ὥστε αὐτὸν τρεῖς κύκλους τὸν ἀρκτικόν καὶ τὸν ἰσημερινόν καὶ τὸν οὐρίζοντα, τῆ αὐτῶν τάξιν ἀφαιρῶν λαμβάνει. πάλιν ἢ τοῖς πῶς μεσημβρίαν οἰκῶσιν, οἱ μὲν πόλοι ταπεινότεροι γίνονται, οἱ δὲ ἀρκτικοὶ κύκλοι ἐλάσσονος. καὶ πόδας δεξιὰ πρὸς μεσημβρίαν ἡμῶν κειμένη, αὐτὴν δὲ ὅσον ἢ λεγομένη ὑπὸ τῶν ἰσημερινῶν, γῆν δὲ μὲν πόλοι ὑπὸ τῶν οὐρίζοντα γίνονται, οἱ δὲ ἀρκτικοὶ κύκλοι καὶ ὅλως ἀναρῶντες, ὥστε αὐτῶν τῶν πόντων παραλλήλων κύκλων τρεῖς παραλλήλους γίνεσθαι, τὸς τροπικόν καὶ τὸν ἰσημερινόν. εἰς τὴν τῶν πτωερημῶν ὅσον ὑποληπτικόν καὶ βωλικῶς γίνεσθαι αὐτῶν πόντων παραλλήλων, ἀλλ' ὡς πῶς τῆ ἡμετέραν οἰκουσιν τὸ πῶς αὐτῶν ἐλαχίστην εἰσι γὰρ τινες οὐρίζοντος γῆν οἷς τρεῖς μόνον παραλλήλοι γίνονται κύκλοι, εἰσι δὲ οἰκῶσιν αὐτῶν τῶν πόντων ὡς πρῶτον.

A sunt, certa emolumenta suggerant, meritò in sphaeram coniectos quis dubitet?

*De occultatione & emerſu æquidistantium.*

Verùm ex memoratis quinque æquidistantibus circulis, Arcticus sanè supra terram totus existit; Solstitialis autè tropicus bipertito ab horizonte scinditur, maiore eius parte supra terram cõspicua, minore subter occulta. Neque tamè in omni tractu, urbe uel similiter circulus hic ab horizonte secatur: sed pro climatũ uarietate, uariã sectionũ exuperantiã fortit: ijs quoque qui propius septentriones agunt, inequalius ab horizonte scindit; nec finis, donec eò loci uentũ sit, ubi totus supra terram emineat. Qui uerò ad austrũ magis uergunt, ijs profectò per æquabiliores partes ab horizonte diuidit: donec ad plagã quadã uentũ sit, nobis certè australẽ, in qua tropicus ab horizonte per æquas partes secatur. At in nostra habitatione, ita solstitialis ab horizonte scindit, ut uniuerso circulo per octo partes dissecto, quinque supra terram appareant, tres sub terra lateant. Sanè ad hoc clima direxisse stylũ Aratus uidet, cũ Phænomena cõscriberet. In quibus cũ de solstitiali tropico differit, ita ait: Huius in octonis dissecti partibus, alta Terrarum inuisunt quinque, tres ima frequentant.

Alterni & Phœbi reditus celebrantur eodem.

Ex hac diuisione sequit, maximũ diem horarũ æquinoctialiũ quindecim esse, noctẽ uerò nouẽ. In Rhodio autè horizonte ita tropicus ab horizonte dirimit, ut cũ circulus uniuersus in octo & quadraginta partes secetur, unde triginta sectiones supra horizontẽ appareant, undè uiginti sub terra lateant. Ex qua diuisione fit ut apud Rhodios lōgissimus dies horas æquinoctiales quatuordecim habeat, nox nouẽ, additis huic inde semissibus, unius horę singulis. Aequator uerò circulus per uniuersũ terrarũ orbẽ ita ab horizonte diuidit, ut semicirculus eius supra terram extet, semicirculus sub terra linquat. Quo fit, ut in hoc circulo æquinoctia fiat. Brumalis autè tropicus ea ratione ab horizonte intersectus est, ut minor è sectionibus supra terram habeat, maior sub terra. Inæqualitas uerò sectionũ eandẽ in omnibus climatibus uarietate habet, quã etiã in solstitiali tropico diximus: semper enim respondentes ex aduerso tropicorũ sectiones æquales inter se sunt. Eoque fit, ut maximus dies maximæ nocti, & minimus dies minimæ nocti æqualis euadat.

Antarcticus autem circulus totus sub horizonte latet.

*De magnitudine æquidistantium.*

Sed ex quinque iam memoratis circulis, quorundã magnitudines per uniuersum terrarũ orbem eadẽ sibi constant, nonnullorũ pro climatibus mutantur, alii quæ maiores, alii quæ minores circuli euadunt. Tropici enim & æquator pares per totũ orbẽ magnitudines seruant: Arctici magnitudine euariant, cũ alibi maiores, alibi minores cernantur. Quippe ijs qui septentriones uersus degunt, maiores septentrionales fiunt, cũ polo magis in altũ sublato arcticum circulũ, qui horizonta cõtingit, necesse sit assidue maiore fieri. His uerò qui magis etiã ad septentriones uergunt, interdũ solstitialis tropicus in arcticũ planè abit; fitque ut duo circuli, septentrionalis, tropicusque coeant, pro unoque habeantur. Adeò cum magis etiã ad septentriones acceditur, maiores solstitiali tropico septentrionales redduntur. Nec finis donec eò uentũ sit, ubi polus supra uerticẽ conspicitur, septentrionalis in horizontis locũ cedit, eique in mundi rotatu coniungitur, æquatoris planè magnitudine: fitque ut tres circuli, septentrionalis, æquator, & horizon, eundẽ situm positumque obtineant. Rursus autem ijs qui ad austrum habitant, poli humiliores fiunt, septentrionales uerò circuli minores. Finis autem decrementi est, locus ad austrũ nobis situs sub æquatore, in quo poli sub horizonte habentur, septentrionales autè circuli prorsus euanescunt. Ita ex quinque æquidistantibus tres denique superant, nempe cum æquatore tropici duo. Neque enim ob ea quæ dicta sunt, quinque perpetuos æquidistantes existimandum, sed pro nostra habitatione numerũ eorum existere: quippe quibusdã in horizontibus tres dumtaxat æquidistantes inuenias. Sunt sane et supra terram habitationes, quarũ prima est, in qua solstitialis circulus,

ὡν πρώτη ἡ οἰκίσις, πρὸ οἷς ὁ θόρινος τροπικός κύκλος ἐφάπτεται τοῦ ὁρίζοντος, καὶ τὴν τῆς ἀρκτικῆς κύκλου τάξιν λαμβάνει. Δευτέρα δὲ οἰκίσις, ἢ λεγομένη ὑπὸ τῶν πόλων. Τρίτη ἢ ὄσιν οἰκίσις, ὑπερὸς ἢς μίσηρον ὑπόρου ἐρήκωμην, ἢ πρὸ σαγορδομην ὑπὸ τῶν ἰσημερινῶν.

Περὶ τάξεως τῶν πέντε πρᾶκτικῶν κύκλων.

Ὅθεν οὐδ' ἡ τάξις τῶν πέντε πρᾶκτικῶν κύκλων ἢ αὐτῆ πρὸς πᾶσι ὄσιν, ἀλλ' ἐν μὲν τῆς κατὰ ἡμᾶς οἰκουμένης, πρώτη ὁ μὲν ὀνομάζεται ἀρκτικός, δευτέρα δὲ ὁ θόρινος τροπικός. εἶτα ἰσημερινός, καὶ χειμερινός. πέμπτη δὲ ὁ ἀνταρκτικός. τοῖς δὲ πρὸς ἀρκτον μᾶλλον ἡμῶν οἰκουσὶν γίνεται ποτὲ πρώτη ὁ θόρινος τροπικός, δευτέρα δὲ ὁ ἀρκτικός, τρίτος δὲ ὁ ἰσημερινός, τέταρτη δὲ ὁ ἀνταρκτικός, πέμπτη δὲ ὁ χειμερινός τροπικός. πρὸ οἷς γὰρ ὁ ἀρκτικός κύκλος μέγιστος γίνεται τοῦ θόρινος τροπικοῦ, ἀνάγλυ τὴν πρὸς ἀρκτικὴν τάξιν ὑπερᾶρχει.

Περὶ διωμέως τῶν πέντε πρᾶκτικῶν κύκλων.

Ὀμοίως δὲ οὐδ' αἱ διωμέως τῶν πέντε πρᾶκτικῶν κύκλων αἰ αὐταὶ εἰσι. ὁ γὰρ πρὸς ἡμῶν θόρινος τροπικός κύκλος, τοῖς ἀπὸ τῶν χειμερινῶν τροπικῶν κύκλων γίνεται. ὁ δὲ πρὸς ἐκείνοις θόρινος τροπικός κύκλος, πρὸς ἡμῶν γίνεται χειμερινός τροπικός. τοῖς δὲ ὑπὸ τῶν ἰσημερινῶν οἰκουσίν, τῆ μὲν διωμέως οἱ τρεῖς κύκλοι θόρινοι εἰσι τροπικοί. ὑπὸ αὐτῶν γὰρ τῶν πρὸς ὄρου τοῦ ἡλίου κέντρου. τῆ δὲ πρὸς ἀρκτικὴν πρᾶκτικῶν γίνονται ἄν θόρινος μὲν τροπικός, ὁ δὲ πρὸς ἡμῶν ἰσημερινός. χειμερινοὶ δὲ οἱ δύο τροπικοί. φύσις γὰρ λέγεται ἄν καὶ καθολικῶς πρὸς ἀπασιν τῶν οἰκουμένων θόρινος τροπικός κύκλος ὑπερᾶρχει, ὅτι γινεσθαι οἰκίσσεως ὑπερᾶρχει. δι' ἣν αὐτῶν τοῖς ὑπὸ τῶν ἰσημερινῶν οἰκουσίν θόρινος τροπικός γίνεται ὁ ἰσημερινός. τότε γὰρ αὐτοῖς ἢ κεντρικῶν γίνεται ὁ ἡλίου ἰσημερινοὶ δὲ κύκλοι γίνονται πρὸς αὐτοῖς πάντες οἱ πρᾶκτικοὶ ἰσημερία γὰρ ὅσα πάντες ὄσιν πρὸς αὐτοῖς πάντες γὰρ οἱ πρᾶκτικοὶ κύκλοι διχοτομοῦνται ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος.

Περὶ διαστάσεως τῶν πέντε πρᾶκτικῶν κύκλων.

Οὐδὲ αἱ διαστάσεις αἰ ἐπ' ἀλλήλων τοῖς κύκλοις αἰ αὐτοὶ διαμενοσίν κατὰ ὄσιν οἰκουμένην, ἀλλὰ πρὸς τὴν καταγραφὴν τῶν σφαιρῶν διαμενοσίν ὅπως, τοῦ πάντος μεσημερινοῦ κύκλου διαμενοσίν εἰς μόνην, ὁ ἀρκτικός ἀρκτικὸν τὸ πᾶν καταγράφεται ἀπὸ τῶν ἡμῶν. ὁ δὲ ἰσημερινός, ἀπὸ τῶν ἡμῶν κατὰ τὸν ἰσημερινόν. ὁ δὲ χειμερινός τροπικός κύκλος ἀρκτικὸν τὸ ἀνταρκτικὸν ἀπὸ τῶν ἡμῶν. ὁ δὲ ἀνταρκτικός ἀρκτικὸν τὸ πᾶν ἡμῶν. ἢ τῶν ἡμῶν καὶ τῶν ἡμῶν τὰς αὐτὰς διαστάσεις ἔχουσι ἀπὸ ἀλλήλων οἱ κύκλοι. ἀλλ' οἱ μὲν τροπικοί ἀρκτικὸν τὸ ἰσημερινόν ἢ τῶν ἡμῶν ἐγκλίμα τὴν αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἡμῶν ἔχουσι. οἱ δὲ τροπικοί κύκλοι ἀρκτικὸν τῶν ἀρκτικῶν τὴν αὐτῶν ἔχουσι διαστάσιν ἢ τῶν ἡμῶν ἀπὸ τῶν ὁρίζοντος, ἀλλ' οἱ μὲν ἑλασσον, οἱ δὲ πλείον διίστασιν. ὁμοίως ἢ οἱ ἀρκτικοὶ ἀρκτικὸν τῶν πόλων οὐ τὴν ἰσὺν ἀπὸ τῶν ἡμῶν ἔχουσι ἢ τῶν ἡμῶν ἐγκλίμα, ἀλλ' οἱ μὲν ἐλάττω, οἱ δὲ πλείω. καταγράφονται μὲν τοῖς πᾶσι αἰ σφαιραὶ πρὸς τὸν γῆν τῆ ἑλλάδι ὁρίζοντα.

Περὶ κολόρων κύκλων.

Διὰ τῶν πόλων δὲ εἰσι κύκλοι ὑπὸ πινω κολόροι πρὸ σαγορδομην, οἷς συμβέβηκεν ὑπὸ τῶν ἰσημερινῶν ποδιφοριῶν τὰς τῶν ἡμῶν πόλιν ἔχειν. κολόροι δὲ λέκκηνται, ὅσα τὰ μόνη τινὰ ἀθεωροῦνται αὐτῶν γίνεσθαι. οἱ μὲν γὰρ λοιποὶ κύκλοι ἢ τῶν πόλων σφαιρῶν τὸ κῶμα ὅλοι θεωροῦνται. τῶν δὲ κολόρων κύκλων μόνη τινὰ ἀθεωροῦνται, τὰ ἀρκτικὸν τὸ ἀνταρκτικόν ὑπὸ τῶν ὁρίζοντα ἀρκτικῶν νόμων. γράφονται δὲ ὅσοι οἱ κύκλοι ὅσα τῶν τροπικῶν σημείων, καὶ εἰς μόνη ἰσὺν διαμενοσίν τῶν ἡμῶν ἰσημερινῶν κύκλων.

Περὶ ζωδιακῶν κύκλων.

Λόγος δὲ ὅστις κύκλος, ὁ τῶν ζωδιακῶν. αὐτὸς ἢ ἐκ τριῶν κύκλων πρᾶκτικῶν σφαιρῶν. ὡς οἱ μὲν τὸ πλάττει ἀφορίζου λέγει τῶν ζωδιακῶν κύκλος, ὁ δὲ ὅσα μίσηρον τῶν ζωδιακῶν καλεῖται. ὅπως ἢ ἐφάπτεται δύο κύκλων ἰσῶν ἢ πρᾶκτικῶν, τῶν θόρινος τροπικῶν ἢ τῶν καρκίνου πρὸς τὴν μίσηρον, τῶν χειμερινῶν τροπικῶν ἢ τῶν αἰγολόρων πρὸς τὴν πλάττει τῶν ζωδιακῶν κύκλος ὅστις μοῖραι β'. λόγος ἢ λέκκην τῶν ζωδιακῶν κύκλος, ὅσα τὸ τέμνην αὐτῶν πρᾶκτικῶν κύκλων.

Περὶ ὁρίζοντος.

Ὀρίζου δὲ ὅστις κύκλος, ὁ διορίζου ἡμῶν τὸν πᾶν φανόρον καὶ τὸ ἀφανὲς μόνη τὸ κῶμα, καὶ διχοτομῶν τὴν ὄσιν σφαιρῶν τὸ κῶμα, ὡς τὸ ἡμισφαιρίον μὲν ὑπὸ τῶν ἡμῶν ἀρκτικῶν νόμων, ἡμισφαιρίον δὲ ὑπὸ τῶν ἡμῶν. εἰσι ἢ ὁρίζοντος δύο, εἰς μὲν ὁ αἰθιῶν, ἔτερος δὲ ὁ λόγος θεωρητικός, αἰθιῶν μὲν αὐτῶν ὁρίζου, ὁ ὑπὸ τῶν ἡμῶν πρὸς τὸν πᾶν σφαιρῶν ἢ τῶν ἀρκτικῶν ματισμῶν φερόσεως, ὡς οὐ μίσηρον τὴν διάμετρον ἔχειν ζωδιακῶν διχίλων. ὁ δὲ λόγος θεωρητικός ὁρίζου ὄσιν, ὁ μίσηρον φερόσεως ἀρκτικῶν σφαιρῶν σφαιρῶν διχίλων, καὶ διχοτομῶν τῶν ὄσιν

A horizonta contingit, & pro arctico planè habetur: secunda, quam sub polo appellat: tertia, de qua paulo antè retulimus, quam sub æquatore nominant.

*De ordine æquidistantium.*

Quocirca nec ordo quinque æquidistantiū circulorū idē apud omnes est: sed in nostro tractu primū sanè septentrionalē dixeris, secundū solstitialē, tertium equatorē, quartū brumalē, quintum antarcticū. At ijs qui propius quam nos septentriones incolūt, primus interdū solstitialis tropicus numerat, secundus septentrionalis, tertius equator, quartus antarcticus, quintus brumalis circulus. Cū nāque septentrionalis solstitiali capaciore euadit, necesse est memoratū ordinē seruari.

*De potestate æquidistantium.*

Iam uerò nec potestates eorundē æquidistantiū eedem. Nam qui nobis solstitialis circulus habetur, Antipodibus certè brumalis efficitur: contra qui illis solstitialis est, nobis brumalis reddit. Sed qui sub equatore degunt, ijs uniuersales tres circuli uirib. planè solstitiales sunt, utpote sub ipsam solis orbitā incolentibus. Quanquā si ad se inuicē conferantur, qui nobis pro equatore statuit, solstitialis uicem obtinet: ambo uerò tropici pro brumalibus censent. Namque is demū natura solstitialis circulus, perpetuè ratione in toto terrarū orbe dici potest, qui proxime habitationē habet. Quo fit, ut ijs qui sub æquatore agūt, equator ipse pro solstitiali statuatur: utpote in quo sol supra uerticē agit: pro equatoribus aut omnes æquidistantes circuli, uelut per equas partes ab horisōte dissecti.

*De interuallo æquidistantium.*

Sed nec interualla circulorū in toto orbe à se inuicē stata sunt: uerū pro sphaerarū descriptione ad hunc modū dispensari solēt. Diuiso in sexaginta partes meridiano quouis circulo, septentrionalis circulus à polo sexagesimarū partiū sex interuallo describit. Idē in alterā partē à solstitiali circulo sexagesimarū partium quinque interuallo notat. Aequator ab utroque tropicorū sexagesimis quaternis distat. Brumalis circulus ab antarctico sexagesimis quinque. Antarcticus à polo sexagesimis sex. Neque tamē in omni plaga urbē uel eadē intercapedine inter se seruat: sed tropici ab æquatore parē in omni inclinatione distantia uendicant. Idē aut ab arcticis non parē per omnes horisōtas, sed alibi minorē, alibi maiorē. Ita demū & arctici à polis non parē in quauis inclinatione distantia seruat, sed alibi maiorē, alibi minorē habet. Sphaerę tamē omnes ad Græcię horisōta describunt.

*De Coluris.*

Sunt & per polos ducti circuli, quos nonnulli coluros uocant. Iis accedit, ut in ambitus suos mundi polos recipiant. Coluri aut dicti sunt, quod partes aliquas in se minimè conspectas habent. Reliqui enim circuli in mundi circūactu integri cernuntur: sed colurorum partes quæpiā, quę uidelicet ab arctico sub horisōte latent, cerni non possunt. Signantur autem ij circuli per tropica puncta, diuiduntque per duas æquas partes circulum, qui per mediā signiferi ducitur.

*De signifero.*

Obliquus circulus is est, qui duodecim signa continet, ex tribus æquidistantibus circulis constans: quorum duo latitudinem signiferi determinant, unus per mediā signa ductus uocatur: hic adeo duos pares & æquidistantes circulos solstitialem in prima Cancrī parte, brumalem in Capricornī principio. Latitudo signiferi continet partes duodecim. Dicitur est autem hic circulus obliquus, quod æquidistantes ad inæquales angulos interfecet.

*De horisōte.*

Horizon uerò circulus est, qui conspectā mundi partē ab incōspecta dirimit. Itaque in duas partes uniuersam sphaerā secatur, ut alterū hemisphaerium supra terrā, alterū sub terra relinquat. Est uerò horisō duplex, alter qui sensu usurpat, alter qui sola ratione percipit. Ergo sensibilis horisō mest, qui à nostro uisu in termino uisionis circūscribitur. Hic adeo non amplius duū miliū stadiorū demerentē habet. Qui aut ratione percipitur, ad fixarū stellarum sphaerā pertinet, mūdumque

ἔλασιν ἰσμοῖς ἢ τῆσδε πᾶσιν δὲ χῶρον τὸ πόλιον αὐτὸς ὄριζων, ἀλλὰ πῶς τὴν αἰδομένην χεῖρα  
 ὁρῶν ἡδὲ σαδίας τετρακοσίας ὁ αὐτὸς ὄριζων διαμύνει, ὥστε τὰ μεγέθη τῶν ἡμερῶν, καὶ τὸ κλίμα,  
 καὶ πάντα τὰ φαινόμενα, τὰ αὐτὰ διαμύνει. πλείονον δὲ σαδίων γινομένων ἢ τὴν πᾶσα  
 λαγνὴν φλοικίσεως, ἔστω ὁ ὄριζων γίνετο ἢ τὸ κλίμα διαφορῶν, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα  
 μεταπίπτει. Διὰ μὲν τοῦ γὰρ τὴν πᾶσα λαγνὴν φλοικίσεως τὴν ὑπὲρ τετρακοσίας σαδίας διαμ  
 λαμβάνεσθαι ἢ τὴν πῶς ἀρκτοῦ μεσημβρίας τε πάροδον, τοῖς μὲν γὰρ ἡδὲ τὸ αὐτὸ πᾶσα  
 λήλα οἰκίστην ἀπὸ μερῶν σαδίων ὑπάρχουσαν, ὁ μὲν ὄριζων δὲ διάφορος, τὸ δὲ κλίμα τὸ αὐτὸ,  
 καὶ πάντα τὰ φαινόμενα πᾶσα πλησία. αἱ μὲν τοῖς ἀρχαῖς καὶ τελευταῖς αἱ τῶν ἡμερῶν οὐχ ἅμα  
 πᾶσιν ἔχονται τοῖς ἡδὲ τὸ αὐτὸ πᾶσα λήλα οἰκίστη. ἢ δὲ τὴν πῶς τὸν λόγον ἀκρίβειαν, ἀμα τῶ  
 σιγματῶν πάροδον γίνεσθαι καὶ ὁποῖον μέρους τὸ ἰσμος, μεταπίπτει καὶ ὁ ὄριζων καὶ τὸ  
 ἔγκλημα, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα διάφορα. οὐ κατὰ γράφεται δὲ ὄριζων γὰρ ταῖς σφαιραῖς  
 εἰ αἰτίαν τριακτίων, ὅτι οἱ μὲν λοιποὶ κύνλοι πάντες, φερομένης τὸ κύνλοι ἀπ' ἀνατολῶν ἡδὲ  
 τὴν δύσην, συμπέδισσεν φροντα καὶ αὐτοὶ τῆσδε τὸ ἰσμος λινῆσαι. ὁ δὲ ὄριζων δὲ φύσει ἀκίνητος,  
 τὴν αὐτὴν τάξιν διαφυλάττει ὅσα πάντες. εἰ οὖν κατὰ γράφοντο οἱ ὄριζοντες γὰρ ταῖς σφαι  
 ραῖς, σφαιρομῶν αὐτῶν, σωβείων ἂν τῶν ὄριζοντα λινῆσαι, καὶ ἢ κορυφῆν ποτε γίνεσθαι,  
 ὅστω δὲ ἰσμοῦ καὶ ἀλότρου τ' σφαιρικῶς λόγος. ὑπὸ μὲν τοῦ γὰρ τῆσδε σφαιρικῆς θήκης ἢ  
 ὄριζοντος θέσις καίανόσται.

Περὶ τῶν μεσημβρινῶν κύνλων.

Μεσημβρινὸς δὲ δὲ κύνλος, ὁ ὅσα τῶν τὸ ἰσμος πῶλον καὶ τὸ ἢ κορυφῆν σημεία γράφομεν  
 νος κύνλοι, ἐφ' οὗ γρόμον ὁ ἥλιος τὰ μίση τῶν ἡμερῶν καὶ τὰ μίση τῶν νυκτῶν ποιεῖται  
 καὶ οὗτος δὲ ὄριζων ὁ κύνλος ἀκίνητος γὰρ τῶν ἰσμων, καὶ τὴν αὐτὴν τάξιν διαφυλάσσει γὰρ ὅσα  
 τῆσδε τὸ ἰσμος πῶλον. οὐ κατὰ γράφεται ἢ οὗτος ὁ κύνλοι γὰρ ταῖς κατὰ σφαιρικῶν σφαι  
 ραῖς, ὅσα τὸ καὶ ἀκίνητος εἶναι, καὶ μεσημβρίαν ὑπὸ δέχεται μετὰ πᾶσιν. ἀλλὰ πῶς μὲν τὴν αἰδο  
 σιν χεῖρα ἡδὲ σαδίας τετρακοσίας ὁ αὐτὸς μεσημβρινὸς διαμύνει. πῶς δὲ τὴν γὰρ τὸν λόγον ἀκρί  
 βειαν, ἀμα τῶ τὴν πᾶσαν γίνεσθαι πάροδον, ἢ πῶς ἀνατολῆν, ἢ πῶς δύσην, ἔστω ὁ ὄριζων  
 μεσημβρινός. κατὰ μὲν γὰρ πῶς ἀρκτοῦ καὶ μεσημβρίας πάροδον, καὶ μετὰ μὲν μερῶν σα  
 δίων ὑπάρχουσαν, αὐτὸς μὲν μεσημβρινός. κατὰ δὲ τὴν ἀπ' ἀνατολῆς πρὸς δύσην πάροδον  
 διαφορὰ μεσημβρινῶν.

Περὶ γαλακτικῶν κύνλων.

Λοφὸς δὲ δὲ κύνλοι ἢ ὁ τὸ γάλακτος. οὗτος μὲν οὖν μέγιστος πλάτει λελοφῶσται τῶν πρὸ  
 τῆσδε κύνλων. σωβείων δὲ ἐκ βραχυμερίας νεφελοειδῶς, καὶ εἰσιν γὰρ τῶν ἰσμων μόνον βραχυμε  
 ρῶν οὐχ ἄρισται δὲ αὐτῶν τὸ πλάτος, ἀλλὰ ἢ μὲν τινὰ μέρη πλατύτορος ὄριζων, ἢ δὲ τινὰ στενότε  
 ρῶν. εἰ ἢν αἰτίαν γὰρ ταῖς πλείσταις σφαιραῖς οὐδὲ κατὰ γράφεται ὁ τὸ γάλακτος κύνλοι. εἰ  
 δὲ καὶ οὗτος τῶν μεγίστων κύνλων. μέγιστος γὰρ γὰρ σφαιραῖς λέγονται κύνλοι, οἱ τὸ αὐτὸ κύνλοι  
 ἔχοντες τῆσδε σφαιραῖς. εἰ δὲ μέγιστοι κύνλοι ἐπ' ἴσην, ἰσημερινός, ζωδιακός, καὶ ὁ ὅσα μίση τῶν ζω  
 δίων, ὁ ὅσα τῶν πῶλον, ὁ καὶ ἑκάστω οἰκίστη ὄριζων, ὁ μεσημβρινός, ὁ τὸ γάλακτος.

Περὶ τῶν πῶντε ζωνῶν.

Ἡ τῆσδε συμπάσης ὑπὸ φάνει σφαιροειδῆς ὑπάρχουσα, διακεῖται εἰς ζώνας πῶντε. ὅσα δὲ  
 μὲν αἱ πῶντε πόλεις. πρῶτοντα δὲ κείμεται φλοικίσεως τῶν ἡλίου πῶντε, κατεψυγμένα λέγονται,  
 καὶ αἰκίητοι ὅσα τὸ ψυχρῶν εἰσιν. ἀφορίζονται δὲ ὑπὸ τῶν ἀρκτικῶν πρὸς αὐτὴν πόλεις. αἱ δὲ τῶ  
 των ἑξῆς, συμμετρῶς μὲν κείμεται πρὸς τὴν τῶν ἡλίου πάροδον, ἐν κρᾶτι καλῶντα. ἀφορίζονται  
 δὲ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν γὰρ τῶν ἰσμων ἀρκτικῶν καὶ τροπικῶν κύνλων, μετὰ μὲν κείμεται αὐτῶν, ἢ δὲ  
 λοιπῆ, μίση τῶν πῶντε κύνλων κείμεται δὲ ἐπ' αὐτῶν τὴν τῶν ἡλίου πάροδον, διακεκαμμένα  
 λέγεται. διχοτομεῖται δὲ αὐτῆ ὑπὸ τῶν γὰρ τῶν ἰσημερινῶν κύνλων, ὅσα κείμεται ὑπὸ τῶν γὰρ τῶν ἰσ  
 μων ἰσημερινῶν κύνλων. τῶν ἢ δὲ κρᾶτων δύο ζωνῶν, ἢ ὑπὸ τῶν γὰρ τῶν καὶ ἡμῶν οἰκομῆν κατὰ κεί  
 μεται συμβέβηκεν, ἡδὲ μὲν τὸ μῆκος οὗτο ὡς ἔστι πῶντε δέκα μερῶν σαδίων, ἡδὲ δὲ τὸ πλά  
 τος ὡς ἔστι τὸ ἡμισυ.

Περὶ τῶν κατὰ σφαιρικῶν ζωδίων.

Τὰ κατὰ σφαιρικῶν ζωδίων διακεῖται εἰς μέρη τρία. ἀ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡδὲ τῶν ζωδιακῶν  
 κύνλων κείμεται, ἀ δὲ λέγεται βόρεια, ἀ δὲ πρὸς ἀνατολῆν νότια. τὰ μὲν οὖν ἡδὲ τῶν ζωδιακῶν  
 κύνλων κείμεται, δὲ τὰ ἢ ζωδία, ὅσα τῶν ὀνομασίας πρὸς ἑκάστην γὰρ ἄλλοις. καὶ γὰρ τοῖς ἢ ζω  
 δίοις, πῶντε ἀνατολῆν ὅσα τῶν ἐπ' αὐτῶν γινομένων ὑπὸ σφαιρικῶν, ἰσμῶν πρὸς ἑκάστην ἢ σφαιρικῶν  
 εἰσιν. οἱ μὲν γὰρ ἡδὲ φλοικίσεως, ἡδὲ τῶν νότιον αὐτῶν κείμεται ἀνατολῆν, τῶν ἀριθμῶν ἑξ, καλῶντα  
 πλάσσειν.

totum in duo secat. Nec uerò per omnē tractum urbem'ue idem horizon est: sed sensu idem quadringentis ferè stadijs manet. Quo fit, ut dierū lōgitudō, & clima, & apparentiæ omnes eadem sibi constant. Aucto uerò stadiorū numero, pro habitationis diuersitate Horizon, clima, omnes deniq; apparentiæ mutantur. Conuenit tamen, ut habitationis ultra quadringenta stadia mutationē ad austrū boream'ue accipiamus. Si quidē qui eundem æquidistantē incolunt, in quamlibet magno stadiorū numero horizonta quidem diuersum habent, clima uerò idem, & apparentias omnes similes. Dierum tamē exitus inītiāq; haud quaquā ijs qui eundem æquidistantē habitant, eodē temporis momento eueniunt. Verūm si exactæ rationis examini stare uelimus, pro quolibet puncto, in quauis orbis parte mutati situs horizon, clima, & apparentiæ omnes euariant. Horizon uerò ea ratione in spherarū descriptionē non adhibet, quòd reliqui circuli omnes ab ortu ad occasum circūacto mūdo unā rapiunt. Horizon suapte natura quietē amat, eodē semper seruato situ. Si ita horizon in sphaeras adderet, circūactis ijs etiā eum moueri, & nonnunquā supra uerticem esse accideret. Id quod certē tum captum omnem superat, tum à spheræ ratione abhorret. Verūm non incōmodē situs eius ab alueo, in quo sphaera reuoluitur, intelligi solet.

*De meridianis circulis.*

**Meridianus circulus est,** qui per mūdi polos & punctū quod nobis supra uerticē eminet, ducit. In quē cum sol incidit, medios dies, mediasq; noctes efficit. Hic etiā circulus, **immutus in mūdo** est, uno eodēq; in tota mundi uertigine seruato positu. Nec in spheris, qui astris insigniunt, adscribit, quòd & immotus sit & nullā mutationē recipiat: sed (quod sensu usurpari possit) trecētis ferè stadijs idē meridianus manet. Rationis tamen scrupuliosiore indagine ad quēuis gressum, qui ortū uersus occasum'ue dirigit, nouus meridianus notatur. Ad austrū enim boream'ue quantum progrediare, etiam si decem miliū stadiorū interualū intersit, idē meridianus seruatur: cum ab ortu ad occasum itur, mutatur.

*De lacteo circulo.*

Obliquus etiā est & lacteus circulus. Hic itaq; supra tropicos obliquatus cernitur. Constat autem ex tenui nebulosa substantia: unus certē coelestium circulorum conspicuus, nec certa latitudine definitus, sed aliqua sui parte latiore, aliqua angustiore: quo minus equidem in plerisq; sphaeras adscribi solet. Est autem unus e numero maximorum circulorum: quippe cum maximi circuli in spheris dicantur, quibus idem centrum cum sphaera est. Sunt porò maximi circuli septem: Aequator, Signifer, qui per media signa ducitur, qui per polos ducitur, cuiusq; habitationis Horizon, Meridianus, Lacteus.

*De quinque zonis.*

Totius terræ superficies sphaerica est, & diuiditur in zonas quinque. Ex quibus duæ sunt quæ circa polos describuntur, frigida dictæ, quòd maximè absunt à solis orbita: eadem ob frigoris iniuriam parum habitata. Determinantur autem polos uersus arcticis circulis. Quæ uerò post has deinceps habentur, quod mediocriter ad prætereuntem solē sunt sitæ, temperatæ appellantur, habentq; in cælo limites arcticos, tropicos'ue circulos, quibus interiacent. Reliqua, quæ inter memoratas quatuor medium locum tenet, quòd sub ipso solis transitu iacet, torrida nuncupatur, à terrestri æquatore in duas partes diuisa. Is porò sub mundi æquatore porrigitur. Sed ex temperatis altera à nostri orbis hominibus incolitur: ipsa longa propè centum milibus stadiorum, lata ferè dimidio.

*De signis cælestibus.*

Signa stellis insignita diuidunt in partes tres: quædā enim in signifero locata sunt, quædā septentrionalia uocantur, quædā austrina. Quæ itaq; in signifero sita sunt, duodecim animalia sunt, quorū nomenclaturas alibi diximus. In ijs duodecim stellæ quædam sunt, quæ ob quasdam quas referunt notas, proprias appellationes meruerunt, Siquidem sex numero, quæ in tauri dorso uisuntur, Pleiades no-

πλειοδιδου. οι δε υψι τω βυκρην τω ταυρω, λειμνοι ασειρον, τω αριθμου η αυριε, καλδνται  
υαδου. ο η προηγυμν θη ποδω τ διδυμω ασηρ, προαγορδνετ προπρς. οι η γν τω κερ  
κινω νεφελωειδεις συσροφη εοικωτου, καλδνη φάτνη. οι η πλησιου αυτης δυο ασειρον λειμνοι  
θνοι προαγορδνουτ. ο η γν τω καρδια τω λεοντ θ λειμν θ λαμπρς ασηρ ομωνυμω τω τω  
πω εφ ου λειτ, καρδια λεοντ θ προαγορδνετ, τω ο διε τινω βασιλισκος καλδνη. οτι διο  
κωσν οι ποδι τω τωπου εωσν γηρομνοι, βασιλικω εχμ τω γηθλιω. ο η γν ακρα τη αριστερα χει  
τ προθνη λειμν θ λαμπρς ασηρ, σαχης προαγορδνετ. ο η προ τ διεξια τ προθνη πηρου  
γα λειμν θ ασειρσκος, προπρυγντης ονομαζετ. οι η γν ακρα τη διεξια χειρι τω υδροχοχίτεωσ  
ρδ ασειρδ, καλπη καλδνη. οι η ακρ τω υρανω μερω τ ιχθυω η τ διεξια λειμνοι ασειρες, λινοι  
προαγορδνονται. εισι δε γν η τω νοτια λινω ασειρες θ γν δε τω βορειω λινω ε. ο δε γν ακρα τω  
λινω λειμν θ λαμπρς ασηρ, σωδισμου προαγορδνετ. βορεια διε δειν, οσα τω τω ζωδιω  
λυκλς προς αρκτες λειτ. εστ η ταδε, η μεγαλη αρκτος, η μικρα, δρακων ο στα τ αρκτων, αρκτο  
φυλαξ, σεφαν θ, γυγονισμ, οφιδχος, οφισ, λυρα, θενις, οισος, αετος, διελφισ, προτομη ιππος, καθ  
ιππαρχου ιππος, λεφους, κασιπεια, ανδρομεδια, πδρσους, υνιοχος, διελτωτου, και ο υσερου  
κατεσρηγυλιος τω Καλλιμαχο βρενικης πλοκεμος. παλιμ δε η γν τω τοις ασειρες τινες, ιδιαι  
εχου προσηγοριας στα τωσ ολοχερις επ αυρις γινωμνης υλοπιασιας. ο μν γαρ αυα μωου τω  
σκελων τω αρκτοφυλακος λειμνος επισιμος ασηρ, αρκτδρος, ονομαζετ. ο δε προ τω λυρα  
λειμνος λαμπρς ασηρ, ομωνυμωσ ολω τω ζωδιω λυρα προαγορδνετ. οι η γν αριστερα ακρα  
χειρι τω πδρσους λειμνοι ασειρες, γοργονιοι καλδνη. οι η γν ακρα τη διεξια χειρι τω πδρσους  
λειμνοι ασειρσκοι πυκνοι η μικροι, εις τω αρπλω κατσηριζουτ. ο η γν τω δυωνυμω ωμω τω  
κνιοχ λειμνος λαμπρς ασηρ, αιφ προαγορδνετ. οι η γν ακρα τω αυτη χειρι ασειρσκοι δυο, ερι  
φοι καλδνη. νοτια διε δειν οσα τ τ ζωδιω λυκλς προς μεση βριαυλειτ. εστ δε ταδε, ωριων,  
προκνωμ, λαγωσ, αργω, υδρος, λερατηρ, υραξ, κνηταυρος, θηριου ο κρατει ο κνηταυρος, θυροσλη  
χος ον κρατει ο κνηταυρος, θυμιατηριω, νοτιος ιχθυς, κηρος, υδρω τω ακρ τω υδροχοχ. ποταμωσ ο  
τω ωριωνος, νοτιος σεφανωσ, τω πνω υρανισκος προαγορδνομνος, κηρυκιω και ιππαρχου.  
παλιμ δε και γν τω τοις τινες ασειρες ιδιαις εχου προσηγοριας. ο η γαρ γν τω προκνωμ ων λαμ  
πρς ασηρ, προκνωμ καλειται. ο δε γν τω σωματι τω κνωμ λαμπρς ασηρ, οσ οδικε τω επίτα  
σιμ τω λαυματω ποιεμ, ομωνυμωσ ολω τω ζωδιω, κνωμ προαγορδνετ. ο η γν ακρα τω πω  
δαλιω τω αργως λειμνος λαμπρς ασηρ, κνωσος ονομαζετ. ουτος μν γν ρωδιω μολις θεωσ  
τος δειν, η παντελωσ αφ υψηλων τωπων ορατος. γν αλεξανδρεια δε δετ πω  
τελωσ αφανης. χειλον γαρ τεταετου μερος ζωδιω ακρ τω  
δριζοντος μεταωρισμωσ φαίνεται.

τιλ θ ρι τω πρσκλη σφαιρας.

des nominantur. Quinque uero, quae in capite Tauri cernuntur, Hyades dicuntur. Stella uero, quae pedes Geminorum praecedit, Propus, quasi praepes uocatur. Quae uero in Cancro nubeculae referunt, Praesepe uocant. At duae quae iuxta Praesepe collocatae sunt, Afelli dicuntur. Praenitens autem sidus, quod in corde Leonis notatur simili cum loco nomine, Leonis cor dicitur: à nonnullis regia stella, quod qui sub ea nascuntur, regiam natiuitatem sint nacti. Sed quae in uirginis summa sinistra manu haeret, fulgida sane stella, Spicam nominant. Stellula uero quae iuxta uirginis dextram alam figitur, Protrygetes dicitur. At quatuor stellae quae in summa Aquarii dextra uisunt, Vrsae nomen habent. Quae uero à Piscium caudae partibus sitae deinceps sunt, graece lini, latine lineae, uel ut quibusdam placet, lineolae nuncupantur. Sunt itaque in austrina linea stellae nouae, in septentrionali quinque. Sed praefulgens sidus, quod in summa linea conspicitur, graece syndesmos, latine nodus nuncupatur. Septentrionalia sunt, quaecumque ad septentrionem signiferi situm habent. Sunt autem haec: Ursa maior, Ursa minor, Draco qui inter Ursas locatur, Arctophylax, Corona, Engonasin, Serpentarius, Serpens, Lyra, Auis, Sagitta, Aquila, Delphinus, Protomehippi, hoc est prior equi portio, iuxta Hipparchum equus Cepheus, Cassiopeia, Andromeda, Perseus, Auriga, Deltoton, & qui postea à Callimacho in astra relatus est, Berenices crinis. In his rursus stellae quaedam, ob notas quasdam integras, quas in se continent, proprias appellationes sunt sortitae. Nam insigne sidus, quod supra mediae Arctophylacis crura iacet, Arcturus appellatur. Clara autem stella, quae iuxta Lyram posita est, totius signi nomine Lyra dicitur. Quae uero in Persei summa sinistra spectantur, Gorgonae nomen habent. Sed quae in summa eius dextra notantur, stellulae certe crebrae paruaeque, falcem conficiunt. At illustre sidus, quod in aurigae sinistro humero cernimus, Capram nominamus. Duas uero exiguas stellas, quae in summa eiusdem aurigae manu figuntur, Haedos dicimus. Austrina signa sunt, quaecumque ad meridionalem signiferi partem sunt posita. Eorum nomina haec sunt: Orion, Procyon, Lepus, Argo, Hydra, Cratera, Coruus, Centaurus, Fera quam Centaurus tenet, Thyrsolochus quem Centaurus praefert, Thuribulum, Austrinus piscis, Cetus, Aqua quae ab aquario funditur, Flumen quod ab Orione defluit, Australis corona, quam nonnulli Vraniscum uocauerunt, ac si à caelo diminutiuum declines: & iuxta Hipparchum, Caduceus. In his quoque stellae quaedam propria sibi nomina uendicauerunt: quippe lucida stella, quae in Procyone cernitur, Procyon appellatur: quae uero in ore canis conspicuo splendore aspicitur, quodque aestus incrementa secum afferre putatur, canis eodem, quo totum signum, nomine censetur. At sidus quod in summo Argus gubernaculo fulget, Canis, hic in Rhodo aegre conspicitur, aut certe ab editis locis: in Alexandria uero profus non cernitur, utpote uix quarta signi portione supra horizontem extante.



# RERVM ET VERBORVM IN PRAE

CEDENTIBVS LIBRIS MEMORA

bilium Index.

A



Bas 5.b Neptuni F. 37.b	Astor 5.b 6.b Neptuni F. 37.b	alice 68.a
abas clypeo Iunonis argiuae donatus. 40.a 54.a	acus inuentrix Bellona 55.a	ello 42.a 129.b
abantis parricidium 50.b	adam non uidet se nudum, donec de concupiscentiae arbore comedit. 144.b	emathia 2.b
Abderus 11.a Abrax 42.b	adamantea Iouis nutritrix 34.b	enaria insula 30.b
Abscus 1.a	adfatim 150.b	eneae atates quae 129.b
Abforis oppidum 9.a 10.a	Admeto 1.a	eneas Veneris ex anchisa F. 23.a ab 27.b
Abstemiis 151.a	Admetus 5.a 22.b Pheretis F. 40.b	eneas quot occiderit 28.a
Absrtus 10.a deq; eo fabula 9.a	admetus rex quomodo alcesti uxore potitus 14.b	eneae ad inferos descensus 51.b in
Acamas 42.a	adolescentium Iunonem uehentium mors 123.b	eneae ad inferos descensus patrem & filium pietas 52.a
Acastus 6.b 9.b acastiludi 54.b	adon quid graecis 145.b	eneae facti ludi cuiusmodi 54.b
Acestes 54.b 55.a	adon, siue adonis 15.b Myrrhae F. 38.b 145.a ab apro percussus 51.a	eneus 7.b
accipiter Dædalion 47.a	adonis Veneri amatus, eiusq; forma. 54.a	eolia ab aeolo condita 47.b
Athamantis Danae F. 39.b	adonidis ad inferos descensus 51.b	aeolus à uacca nutritus 51.b
Acheloe 6.a achelous 1.b	Adrasta 42.a adrastia 154.b	aeolus apud ueteres quomodo pictus. 174.a
Achelous fluuius 55.a	Adrastus rex 17.b inde 18.a	aeolus astrologus 113.b uentorum rex ibid. eiusdem uera narratio. 30.b 114.a
achelous Herculi domitus 11.a.b	adrasti interitus 50.a	aeolus Hellenis F. 30.b item Neptuni F. 37.b 43.b quomodo educa 40.d
acheloi profapia 2.a	Aeaea insula 31.a	catus 49.b
Acheron 173.b	Aeacus 5.b Iouis F. 37.b eius uoto fornicia in homines 14.b 15.a	aeolus Canacen filiam necat 72.b
Achillis Agamemnoni reconciliatus. 26.b	Aeaeus 20.b	aeoli filij 42.a
achilles cithara dolorem animi ob raptam Briseida placat 26.b	Aeeta 2.a 5.b 8.b	aeon 32.a
achilles inter uirgines regias latitans, Pyrrha dictus 23.b quomodo ibi ab Ulyse deprehensus eod.	Aeetas rex. 3.a eius parricidium 50.b	aequinoctialis aries 96.b
achilles quot nauibus ad Troiam profectus eod.	Aegeae oppid. unde dictum 48.a	aequinoctialis circulus 59.a unde ductus 59.a
achilles quot occiderit 28.a	Aegeus rex 9.b 12.b eius interitus. 49.b	aequinoctialis circulus maximus in sphaera 96.b eius situs eod.
de Achillis armis inter Graecos contentio 26.b	Aegeum pelagus 13.b 49.b	aequinoctium uernum in quibus signis demonstratur 97.b
achillis cum Asteropeo congressus. 27.b item cum Hectore & alijs eod.	Aegialeus 18.b	aer quando feruescat 128.b
achillis & Patrocli amicitia 52.b	agina asopi F. 14.b & inde dicta insula 15.a 37.b	aeper. a. u. a. q. p. 161.b
achillis forma 54.a mors 26.b 28.a	agipana Iouis F. 37.b	erica 1.a
achilli funebres instituti ludi cuiusmodi 54.b	agisthus puer expositus 21.b à caepra nutritus 51.b quomodo ab Oreste & Pylade caesus 29.a 50.b	eris inuentor Cadmus 55.a
achilli talus solum mortalis 126.b	agisthus unde dictus 21.a	eropa 22.b
Achiuorum reges qui 30.a	agisthus rex 30.a eius parricidium. 50.b	escacus 169.a
Acrisius, eiusq; mors 16.b 54.a	agle 1.a 37.a Solis F. eod.	esculapius ex apolline natus a cur à Ioue ictus fulmine 14.b
Acetes. Acetes 33.b	agoceri signum Pan 46.b	esculapius ad caelum quomodo sublat 69.a
acontiae 46.a	egyptus, egypti F. 39.b	esculapius an opbiuchus eod.
Actaeon in ceruum conuersus 42.a	egypti filiorum nomina 39.b	esculapius medicus 169.a Hippo 69.a
& à suis canibus discerptus 41.b 42.a 51.a 142.a 110.a à quibus nam interfectus ibid.	egypti amplitudo 56.a	lytum cur sanarit 169.a
actaeon quid graecis 130.a	egypti nouennalis siccitas 15.b	esculapij alumnus quis 175.a
Actaeonis canum nomina 42.a	egypti oppida ab Epapho constituta 36.a	esculapij imago quomodo olim depicta 3.a 4.b 5.a
Acte 42.b Actea 1.b	egypti Pyramides 49.a	estus quando 59.b quomodo circumlo conficiatur 95.b
actiua qualis uitae humanae pars 134.d	egyptios & afros primum fustibus dimicasse 56.a	estui circuli signa quae 64.a
	aliani locus de Phaone 123.a	etesia unde dicti ether

I N D E X.

ether. 1.a unde dictus	151.b	cariam edocia, & ab Areopagitis	ἀλωδης ἕρμα	135.b
etheris & Diei, item Terræ profa-		damnata	allucinare	151.a
pia	1.a	agoreus Athen. rex	alope à patre necata	49.b à Ne-
etherie	37.a	agre 42.a Agrianome	ptuno compressa	43.b in fontem
ethiopes sub utroq; orbe necessariò.		agriodus	uersa	44.a
59.a		agrius 42.a Oeneum fratrem re-	alope urbs	5.a
ethiopum habitatio ubi	59.a	gno pellit. 40.b eius interitus. 41.a	alopes Fons	44.a
ethon, ethyops solis equus	42.b	agrii interitus	alopie 6.a alous	10.a
ethra 1.b 5.b Oceani F.	45.b itē	agrifope	alpheus 1.b unde sic dictus	47.b
Pitthei F	19.b 20.a	aiax Locrus fulmine ictus	alta 6.a altercatio	1.a
ethra Helenæ ancilla	23.a	aiax Oileus Helenæ procus	althea 6.a althea 42.a Thestij F. Li	
ethre fabula 12. b	eius interitus.	aiax Telamonius	bero amata 32.b filiū necat. 49.b	
50.a		aiax Telamonius & Oileus, quot na	althea una nocte à duobus, Oeneo &	
etlius Iouis F.	37.b	uib. ad Troiam profecti	Marte, compressa	40.a
etna mons	35.b	aiacis Telamonij furor, & mors	altheæ sax scelerata	51.a
etne incendium à Typhone	36.b	50.a	altheæ fratres 40.b inde	(b
etolia	10.b	aiax lucta uictor	altheæ in filiū Meleagriū facinus. 40.	
eton Herculi domitus	11.a	aiax uterq; quot occiderit	amalthea mulier formosa 122.a Her	
ex 63.a an Solis filia eod. Panos		aiacis cum Hectore congressus	culi adamata	ibid.
uxor eod. b eius pulchritudo. eod.		& mutua dona	amalthea cur Iouis nutrix	63.a
africe situs	60.a	aiacis petreæ unde dicta	amaltheæ cornu receptaculū argenti.	
afric cur Pœni appellati	41.a	& ados galeam cur & æci dicant	ἀμαλθίας νέκρας, prouer. eod. (122.a	
afros primū fustibus dimicasse	56.a	alce 42.a ἀλκίς quid græcis	profectus	24.a
ἀγαμέμνονος qui	114.b	135.b	amazones, earūq; nomina 38.a 118.b	
agamede	37.b	alceitis 9.b 24.a Admeti uxor, Pe	ambigæ oues que	148.b
agamemnon rex 30.a Diana cer-		lie F. 14.b qualis mulier	ambracia	30.a
uan occidit imprudens	53.b	b cur uirago dicta	ambrosia	45.b 73.b
agamemnon ab uxore necatus	49.b	alceitidis in mariū amor 4.b	ameleon	5.b
agamemnon quot nauib. expugnatū		dem interitus	amicitiæ mutue exempla	52.b
ierit ad Troiam	23.b	alceitidis ad inferos descensus	amifodarus rex 116.b eius Chimæ	
agamemnon quot occiderit	28.a	eadem ab inferis reuocata per Her-	ra	eod.
agamemnonis tædem quomodo uli		eulem	ammodes locus unde dictus	73.a
Orestes & Pylades	29.a	ἀλκίς ἄλως ἀνάλπειν, prouerb. 121.a	ammon	eod. 189.b
agamemnonis cum Cassandra inter-		alcimede	ammon capite cornuto cur	73.b
tus	28.b	alcimedon	amemone 37.b Danai F.	39.b
agamemnoni irata Diana cur	14.b	alcinous rex 9.a eiusdem in Vlyse	in Amore tria, inchoare, perficere,	
agamippe	16.b	sem humanitas	& pœnitere	141.b
agamenor 20.b quot nauib. ad Tro		alcmeon 18.b Eriphylen matrem	amphialus	30.a
iam profectus	24.a	necat	amphiararus 18.a, b 40.a augur;	
agathon	22.a, b	alcmeonis mors	32.b	
agaue 1.b Cadmi F.	41.b	alcmena 5.b deq; eadē fabula	amphiararus ab uxore proditus 19.a	
agaue, Amazon	38.a	alcon 5.b 40.b Martis F.	terra absorptus	17.b 18.b
agaue filium necat 49.b item ma-		alcyone 1.b 16.b 45.b eius in ma	amphiarai quadriga	51.a
ritum	eod.	ritum amor	amphidamas 6.a amphidamus. eod.	
agaues furor 42.b in patrem pie-		alcyone, Atlantis F. 37.b Meleagri	amphimachus quot nauibus ad Troiā	
tas	52.a	coniunx, mærore confecta	profectus	24.a
agauius	22.b	alcyones aues. alcyonia que	amphinome	1.b
agenor 3.b 16.b 22.b 35.b Ae		alecto 1.a ἀλκτὸς græcè qd	amphion 3.b unde dictus 4.a 6.	
gypti F. 39.b Neptuni F.	37.b	1.a	a Iouis ex Antiopa F.	37.a
agenor ab Apolline seruatus	27.b	alemon	amphion Theb. rex 19.b Thebas	
agenor Europam filiam à Ioue raptā		aletes Aegisthi F. 29.b quomodo ab	muro cinxit	18.a
inquirat	41.a	Oreste necatus	amphionis interitus 4.b eiusdem	
agenor quot occiderit	28.a	aletidas sacrificium	parricidium	50.b
agenoris mors	50.b	alexāder 22.a qui et Paris dictus. eod.	amphionis septem filie, earumq; no-	
aglaopheme	2.b	alexander Priami quot occiderit	mina	18.a
aglaosthenes	62.a	alexander Eurysthei, rex	amphis poeta comicus	180.a
aglauros 39.a ex incestu nata.		alexander Magnus ab Archelao ori-	amphithemis 6.b Amphithoe 1.b.	
51. b		undus	eod. b	
agnodice puella medicinam obstetri-		alexander à Philoctete occisus	amphitryone	
		alexandri Paridis forma	amphirrite	

I N D E X.

Amphitrite	1. b.	antigone interitus	50. b	apollo cur quartus inter deos	172. b
amphitryon	10. b	antiloche à cane nutritus	51. b	apollo quomodo apud ueteres pictus	172. a
amphrysian antrum	10. c	antiloche quot nauibus ad Troiam profectus	24. a	cum cithara	130. a
amponitus	5. b	antiloche quot occiderit	28. a	serpente	172. a
amycus	6. b	antiloche cum Memnone congressus.	27. b	ἀπόλλων græcè quid	129. b
amymone	5. b	antiloche interitus	eod.	apollo cithara decachordos	130. b
Danai F.	39. b	antiloche mors	28. a	apollo cum Marsya & Pane certata	45. b
Neptuno compressa	39. b	antimachus	20. b	men	38. a
amymonium flumen	39. b	Aegypti F.	39. b	apollo filij	38. a
monius fons	eod.	antinous	22. a	apollo fratres cur sibi mutuo adeo	168. a
amymtor Aegypti F.	eod.	antioche Amazon	38. a	similes	56. b
anacreon	65. b	antiochus Aegypti F.	40. a	apollo inuenta	172. c
132. a		antiochus Helenæ procius	20. a	sedes	11. b
anaplades	71. a	ue Antiloche	eod.	apollophanis locus	128. b
anasimenes	142. b	ἀντίον quid græcis	136. a	ἀπόλλων ueteres apollinem cur dixere	168. a
anatole	42. b	antiope	5. b	rint	eod.
anaurus fluius	5. a	sive antiope	37. a	ἀπολλώνες	163. b
anaxabia	6. b	antiope Euripidis	4. a	ἀποφισιναρ	140. b
Anaxobie	14. b	antiope Aeoli F.	37. b	ἀπόροια quid græcis	1. b
ancæus	6. a	Antiope	11. a	apseudes	37. b
Ancei duo	eod.	antiope	11. a	aptale	149. a
8. a	41. b	antiope Euripidis	4. a	apuleius	150. a
ancæus Neptuni F.	37. b	antiope	4. a	cus	143. a
percussus	51. a	antiope Aeoli F.	37. b	aquarij sidus	49. a
anchises in Eryce sepultus	53. b	Antiope	49. b	& occasus	51. a
anchises Veneri amatus	eod.	Antiope fabula	3. b	an Ganymedes.	eod.
anchises fulmine ictus	23. a	antipaphus Aegypti F.	39. b	71. a	an Merops
anchisæ exequiæ cuiusmodi ludis ab Aenea celebratæ	54. b	antiphates rex	30. b	aquila cur sola contra solares radios uideat	70. b
anchisæ forma	53. b	antiphonon	22. b	cur super aquarium uolare uideatur	eod. b
anchisen etiam in Italiam uenisse	53. b	antiphonon	22. b	aquila Ganymeden rapuit	eod. b
androgei mors	13. a	antiphonon	22. b	aquila situs & constellatio	86. a. b
andromacha Eetionis F.	30. a	antiphonon	22. b	aquilonis filij	6. a
andromachus Aegypti F.	39. b	antiphonon	22. b	aquilonius circulus	178. b
andromeda	67. a	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
liberata à Perseo.	16. b	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b
inter astra quomodo relata.	67. a	antiphonon	22. b	situs & constellatio	eod.
andromedæ situs & constellatio	84. a	antiphonon	22. b	aratus	62. a
andros insula	56. a	antiphonon	22. b	notatur	eodem
anguinentis locus	68. b	antiphonon	22. b	aratus Phenomena cur non à Musis auspicatus	179. a
aniger puteus	63. b	antiphonon	22. b	arati de Calyptus nomine controuersa	62. a
annuli quomodo geri coepti	70. b	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
antæus cur de terra natus dicatur.	136. a	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b
antæus tacta terra fortiter surrexisset quomodo intelligendus	136. a	antiphonon	22. b	situs & constellatio	eod.
antæus Herculi domitus	11. a	antiphonon	22. b	aratus	62. a
antæus quis	136. a	antiphonon	22. b	notatur	eodem
in modum libidinis cur ponatur	ibidem	antiphonon	22. b	aratus Phenomena cur non à Musis auspicatus	179. a
antæus circulus	58. b	antiphonon	22. b	arati de Calyptus nomine controuersa	62. a
antæus Neptuni F.	37. b	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	situs & constellatio	eod.
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	notatur	eodem
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus Phenomena cur non à Musis auspicatus	179. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	arati de Calyptus nomine controuersa	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	situs & constellatio	eod.
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	notatur	eodem
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus Phenomena cur non à Musis auspicatus	179. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	arati de Calyptus nomine controuersa	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	situs & constellatio	eod.
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	notatur	eodem
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus Phenomena cur non à Musis auspicatus	179. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	arati de Calyptus nomine controuersa	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	situs & constellatio	eod.
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	notatur	eodem
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus Phenomena cur non à Musis auspicatus	179. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	arati de Calyptus nomine controuersa	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	situs & constellatio	eod.
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	notatur	eodem
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus Phenomena cur non à Musis auspicatus	179. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	arati de Calyptus nomine controuersa	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	situs & constellatio	eod.
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	notatur	eodem
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus Phenomena cur non à Musis auspicatus	179. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	arati de Calyptus nomine controuersa	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	situs & constellatio	eod.
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	notatur	eodem
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus Phenomena cur non à Musis auspicatus	179. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	arati de Calyptus nomine controuersa	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	situs & constellatio	eod.
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	notatur	eodem
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus Phenomena cur non à Musis auspicatus	179. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	arati de Calyptus nomine controuersa	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	situs & constellatio	eod.
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	notatur	eodem
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus Phenomena cur non à Musis auspicatus	179. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	arati de Calyptus nomine controuersa	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	situs & constellatio	eod.
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	notatur	eodem
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus Phenomena cur non à Musis auspicatus	179. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	arati de Calyptus nomine controuersa	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	situs & constellatio	eod.
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	notatur	eodem
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus Phenomena cur non à Musis auspicatus	179. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	arati de Calyptus nomine controuersa	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	situs & constellatio	eod.
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	notatur	eodem
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus Phenomena cur non à Musis auspicatus	179. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	arati de Calyptus nomine controuersa	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	situs & constellatio	eod.
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	notatur	eodem
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus Phenomena cur non à Musis auspicatus	179. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	arati de Calyptus nomine controuersa	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	situs & constellatio	eod.
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	notatur	eodem
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus Phenomena cur non à Musis auspicatus	179. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	arati de Calyptus nomine controuersa	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	situs & constellatio	eod.
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	notatur	eodem
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus Phenomena cur non à Musis auspicatus	179. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	arati de Calyptus nomine controuersa	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	situs & constellatio	eod.
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	notatur	eodem
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus Phenomena cur non à Musis auspicatus	179. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	arati de Calyptus nomine controuersa	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	situs & constellatio	eod.
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	notatur	eodem
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus Phenomena cur non à Musis auspicatus	179. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	arati de Calyptus nomine controuersa	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	situs & constellatio	eod.
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	notatur	eodem
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	aratus Phenomena cur non à Musis auspicatus	179. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	arati de Calyptus nomine controuersa	62. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	ara inter astra quomodo numerata	79. a
antæus Neptuni F.	eod.	antiphonon	22. b	eiusdem ortus & occasus	94. b

INDEX.

archelous Herculis F.	38.a	35. b	afini in cancro	74.b	
archemorus	4.b 19.a	argyope	3.b	aslo	42.b
archemoro facti in Nemea ludi	54.b	ariadne	5.b item 6.b 13.b	aspis en Argo, ludi nomē	40.a 54.a
archenor	4.b	ariadna Libero quomodo sui copiam	64.b	asterie	1.b in ortygem auem 15.a
archius	31.b 44.b	fecerit	45.a	et insulam	eod.
arcippa	40.b	ariadne Libera dicta, et in stellas re-	182.a	asterion	5.a 6.a
ardicus circulus	59.a eiusdē signa	lata	117. b	asteris Aegypti F.	39.b
et positio quae	98.a	ariadnes corona	33.a 73.a	asterius	5.b Aegypti. F 39.b
ardici pol signa cur serius occidant.	100.a	ariadna in fratrem et filias impietas.	73.b 87.b	asterope	37.b
ardophylax	61.b 62.a 63.a	aries	72.b athamantis procurator.	asteropeus ab Achille occisus	27.b
ardophylax Arcas	163.a an Icarus.	117. b	aries aurei uelleris	αδδωγα græcis quid	132.b
eodem		aries inter sidera	3.a siue Chryso-	in Astra relati ex hominib. qui	49.a
ardophylacis parentes	63.a	aries signorum duodecim princeps	mallus, Neptuni F. 44.a Phrixi	astræus	1.a eius profapia eod.b
αρπυιας	61.b ab Hesiodo quomodo	quomodo factus	in Colchos uector	astrologiæ interpres primus Euhad-	55.b
uocata	61.a	arietis ortus, occasus, situs	eodem	nes	
arcios maior. eod. minor	62.a	100. a	33.a 73.a	astyanax Hectoris F. de muro deie-	27.a
arcio maiore qui utantur	eod. b	arion inter astra relatus	46.b	ctus	
arcturus, qui et Icarus	33.a	arionis cantus	71.b	astygratia, astyrcratia	4.b 18.a
arcturi sidus	49.a	arionis citharædi à delphino seruati	46.a.b	astynome	18.a Talai F. eod.
arena	6.a	historia	46.a.b	astynomus	22.a eius mors 28.a
arefor	5.b arete	aristeus Apollinis F.	38.a	astynous	22.b astyochea 28.b
areusa	1.a arethusa eod. b 37.b	aristei petitio	64.a	astypalea	7.b astypyle 37.b
131.a 147.b		aristogitonis et Armodij amicitia.	52. b	atalanta	18.a siue Atalante, Iasij F.
arethusa canis	42.a	aristomache	22.a	24. b eius ex Meleagro fil.	25.a
arethusa in fontem quomodo et cur		aristonos Aegypti F.	40.a	attalanta cursu ab Hippomene uicta.	43.a
conuersa	147.b	aristorides	35.b	atalanta in leenam conuersa. eod.	
arge in ceruam	48.a	armoasbus Danai F.	39.b	atalanta et Milanion in leones an cō	uerfi 113.a
argentum in usu quando non fuerit.	121. b	armodij in amicum fides	53.a	atergati	184.b
argenti inuentor Caecus	55.a item	armonia Martis et Veneris F.	36.a	athamas	2.b 3.a.b Aegypti F. 39.b
Indus. eodem		armæ urbs ab Apolline condita.	56.a	athamas quot occiderit	28.a
argus Apollinis F.	38.a	aromachus	22.a	athenæ primùm in terris conditum à	
argus	1.b 5.b Adrastii filia	arprites	37.b	Minerua oppidum	38.a 56.a
18.a.b 35.b		arpyia	42.a	athenæi Dyserestia	144.a
arguorum de Iunone opinio	123.b	αργυια	161.b	atheniensiu filie suspendendi seipsas	
argo canis	42.a	arsalte Danai F.	39.b	furore à Libero agitata.	32.b 63.b
argo nauis inter sidera relata	7.a	artemon quis	130.a	atheniensium reges	14.a.b
argo cur sic dicta	78.b cur Pegasæ.	artemis an Iouis nutrix	68.a	atthis	5.b puer formosiss. 142.b à
eodem		aruales fratres	148.b	Berecynthia adamatus et castra-	
argo nauis faber	5.b forma 7.a	ascalaphus Helenæ procus	20.b	tus	eodem
gubernator	5.b rectores qui.	ascalaphus Martis F.	37.b	atlas	1.a.b cur ἀλοόφρωρ dictus 163.b
7. a		ascalaphus quot nauib. ad Troiā pro-	24.a	atlas Titanū dux	36.a cur cœliger.
argo prima in mari an fuerit	78.b	fectus	24.a	eod. b	
argo quis inuenerit	eodem	ascalaphi mors	28.a	atlantis profapia	1.b duodecim fi-
argus ortus et occasus	93.b item	ascanius	22.a fluuius	lij	45.b
situs et constellatio	eodem	asclepiades	73.b	atlantij, qui et Hermaphroditus di-	
argo stellis cur figurata	78.b	asclepius	6.b 49.a Apollinis F.	ctus, forma	54.a
argolica historia	64.b	38. a		atlantes	40.b
argonautæ qui Colchos non peruene-	6.b	asclepius è matris occise utero edu-	47.b	atlites Aegypti F.	39.b
runt		ctus	52.b	atreus	21.a 22.a ab Aegistho ne
argonautarum catalogus	5.a.b eo-	asclepij ab inferis reditus	55.a	catus	eodem.
rum ludi	54.b	asellorum capita uite alligata cur in	55.a	atreus rex	30.a solaris eclipsis apud
argus	3.a 5.b 7.a 8.b	triclinijs apud ueteres	60.a	Mycenas inuentor.	53.a
argus rex	30.a à quo Argos oppi-	asia	1.b 60.a	atrei et Thyestis similtas	eod.
dum dictum	35.b eius soboles.	asiae situs	60.a	atrei filij Agamemnon et Menelaus.	21.b
eod. 56.a				21. b	
argus Iouis ex Nioba F.	37.a			atrei mors	50. b eiusdem parricid
argus multoculus à Mercurio casus.				dium	21.a.b 50.b

I N D E X.

ob Atrei scelus oborta frugum sterilitas 21. b  
 atriacha 6. b  
 atropos 1. a 40. a 129. b 154. b  
 auctio 149. b  
 auernus lacus ubi 21. b 30. b  
 auerruncare 151. a  
 auge 38. a 42. b ab Hercule compressa 24. b Telepho filio inuenta 25. a  
 augeas 6. a  
 augei stabula Herculi purgata 11. a  
 augures celebriores qui 32. b  
 aumarius 151. a  
 aura 42. a  
 auriga, heniochus 85. a eius situs & constellatio eodem  
 aurora 1. b  
 aurora dilectus Cephalus 44. b  
 auri inuentor Sacus 55. a  
 autolycus 7. a Mercurij F. 74. a eius furacitas 47. b  
 automedon quot nauibus ad Troiam profectus 23. b  
 αὐτόμοδος Sinon cur dictus 113. b  
 autonoe Cadmi F. 41. b αὐτόνοα quid graecis 139. a  
 autonoes furor 42. b  
 autonoi mors 23. a  
 autumnum quando Sol efficiat 59. b  
 auxo 42. b  
 axenus 1. b  
 axis quid 58. b axion 22. a eod. b  
 ἀξιώτης quid graecis 140. a

B

Babylon à Semiramide cõdita. 56. a  
 item eius murus 48. b 49. a  
 bacchi cognomina quæ, & cur 166. a  
 b 167. a  
 bacchus quomodo olim pingi solitus. 175. a  
 bacchi cultus à quo primum doctus. 49. a  
 bacchi nutrices ex uetulis in iuuenes à Medea conuerse 47. b 167. b  
 C. Bassus poeta 150. a  
 basus 35. b  
 bebicus Macer 148. b  
 bellona à quibus maximè coli solita. 161. b  
 belone acus, & Bellona acus inuentrix 55. a  
 bellerophon, siue bellerophontes, Neptuni F. 37. b 72. a eiusq; res gestæ 15. b 116. b  
 bellerophon Pegaso cur insidere dictus 141. b  
 bellerophon unde dictus eod. a  
 bellerophontes equo uictor 54. b

bellerophontis fabula 116. b 142. b  
 bellum à Belo dictum 56. a  
 belus Neptuni F. 37. b gladio primus belligeratus 56. a  
 berecynthia mater deorum 142. b  
 montibus cur præfecta 143. a  
 berecynthia unde dicta eod.  
 beroe 1. b 39. a inq; eam mutata Iuno 41. b  
 beronice 75. b  
 bias Prieneus 48. b eius dictu. eod.  
 biantes 22. a bibalus 6. a  
 bimater cur dictus Liber 39. a  
 bitia, siue Bitonis in matrem pietas. 52. a  
 blanius 20. b  
 blaterare 149. a  
 bœotia à Bœoto condita 43. b 41. b  
 bœotus Neptuni F. 37. b 43. b quomodo modo educatus eod. 51. b  
 bomonica qui apud Lacones 53. b  
 bootes 62. a eius situs & constellatio 81. b 183. a  
 borax 42. a Boreas 1. b  
 boreas canis 42. a  
 bosphorus unde dictus 35. b  
 boues domare, Cereris inuentu 56. b  
 briareus 1. a  
 briseis Agamemnoni ab Achille abducta 26. b  
 brissonius 22. a  
 bromie 42. a bronte eod. b  
 brumalis circulus 59. a  
 βροχίλαπρος quid graecis 138. b  
 busiris Neptuni F. 15. b Herculi domitus 11. a  
 butes 5. b 6. b  
 byblidis interitus 50. b  
 byrseus rex 46. b

C

Cacus boues cur transuersis duxerit uestigijs 136. a  
 cacus Herculi boues an furatus 135. b  
 cacus quis. eodem. ab Hercule domitus ibidem  
 cadmus æris inuentor 55. a  
 cadmus literas ex Aegypto in Graeciam attulit 56. b  
 cadmus Thebarum conditor. eod. a  
 & rex 19. b  
 cadmi ex Armonia filij qui 41. b  
 cadmi fabula 3. b  
 cadmo seminati draconis dentes, & Spartæ inde nati 41. b  
 cæacus auri inuentor 55. a  
 cæleno 2. a  
 cæleus 158. b  
 cæteus 62. a  
 calais 6. a 7. a 8. a 115. a  
 diaulo

uictor 54. b  
 calcedonius mons 5. a  
 calchas uates 24. b 32. b Thestor 45. a  
 ris F. 37. b  
 calchima 51. b  
 calciopes pietas in patrem 1. a  
 caliginis progenies 1. b  
 calirrhoe 2. a callianassa 150. a  
 callimachus 131. a  
 calliope 3. a unde dicta 155. b  
 callirhoe 35. b  
 callisthenes 49. b  
 calphurnius 149. b  
 calyce, siue Calyx Hecatonis filius. 37. b  
 calydonius aper 18. a & qui ad eum expugnandū profecti. 40. a b  
 calypso 1. b eiusq; in Ulyssæ amor. 31. a interitus 50. b  
 calysto catei filia 62. a Lyaonis F. 37. b ab Aetolis capta 61. b à Diana an interfecta eod. à Ioue eod. a  
 compressa  
 calysto in ursam uersa 41. a interitustrata relata eod. 49. a 61. b 113. a  
 canilla ab equa nutrita 51. b  
 canaces incestus cū fratre 49. b eiusdem interitus 50. b  
 canace 42. a  
 cancer inter astra quomodo collocatus 74. b  
 cancer quomodo diuidatur 96. a  
 cancri situs & constellatio 38. b 66  
 casus 100. b 184. b  
 canethus 6. b  
 canicula 63. b  
 canophora que 178. b  
 canopicum Nili os 60. a  
 canis an Icarij 78. a  
 canis conuersus in lapidem eodem  
 canis Europe custos 33. a  
 canis sidus, siue canicula, Meræ cur Sirios 78. b  
 canum Aetæonis nomina 42. a  
 canum propria natura que 110. a  
 à Canibus consumpti qui 51. a  
 cantæ insula 9. a canto 6. b  
 canthus 5. b 7. b Aegypti F. 35. b  
 capaneus 18. a. b fulmine ictus. 17. b 38. a  
 capharea saxa  
 capra animal ad libidinem procliu. 141. b  
 capricornus ad astra quomodo translatus 76. b  
 latus 76. b eius effigies  
 capricorni inferior pars cur Piscis eod.  
 forma eius  
 capricorni signum Pan 46. c  
 situs, constellatio, ortus 90. b 101

I N D E X

101.a		cephalus 31. b Athen. rex 14. b	chediatros 42. a (Eus 59. a
capulares senes qui	149. b	Aurora dilectus 44. b 53. b	χρημειος quis circulus, & cur sic di
carcani mors	28. a	cephalus funda uictor 54. b	cheonophyla 5. b chersis 1. b
carcinus dux	120. b	cephalus Mercurij F. 37. b Procrin	chiade 4. b chias 18. a
caria	42. b	tentat 44. b ab eadem iaculo et	chilon Lacedæmonius 48. b eius di
carmenta Euandri mater, literarum		cane donatur. eod. eandem per im	ctum 48. b
inuentrix	56. b	prudenciam interficit. eod. 9. b	chimera 2. a λιμὸς ὄφρων 141. b
carmentum à Nilo conditum	56. a	cephalus à Procrin inuenem muta-	chimera ex Gorgone sanguine cur na
carneubutas anguinenens 68. b. Ge		ta superatus 44. b	sci dicta 141. b
tarum rex	68. b	cephali forma 53. b	chimera Typhonis ex Echidna F.
cassandra 22. a. b uates 32. b cum		cepheus 1. b 6. a 36. a 66. b in	36. b
Agamemnone occisa 28. b		ter sidera quomodo relatus. 67. a	chimera cur triceps 141. b
cassandra etiam uera uaticinanti, cur		cepei parentes 66. b patria 66. b	chimera nauis 55. a
fides non habita 23. a 27. a		situs & constellatio 83. a. b	chimera Bellerophonti interfecta.
castropeia 67. a Epaphi uxor 36. a		cephistus 1. b ception 5. b	15. b
castropeia in siliquaastro cur constitu-		κερασσι cur miscere 55. a	chimera mons 116. b
ta 67. a		cerasus uini aqua miscendi autor. 55.	chione 38. a chiona Aquilonis F.
castropes arrogantia 16. b forma		a	37. b 47. a una nocte à duob. dijs
67. a. eiusdè situs & constellatio		cercyon filiam suam necat 49. b	compressa eod.
83. b		cereris imago quomodo olim depicta	chirodamas 22. a
castis Aegypti F.	39. b	177. b	chiron 1. b chiron Saturni ex Phy
castalij fontis custos draco 41. b		cerberus 2. a triceps, Typhonis ex	lyra F. 34. a Aesculapij nutritor.
castitatis exempla 52. a		Echidna F. 36. b	73. b ab Hercule quomodo interfe
castor 5. b Castor et Pollux Iouis F		cerberus unus ex canibus Geryonis.	ctus eodem
Ex Leda 37. a an gemini 24. b		120. b Herculi domitus 11. a	chiro inter astra relatus 78. b. 79. a
castor & Pollux Dioscorida condit		cercyon 12. b Vulcani F. 37. b à	chiron medicinae chirurgicae inuictor
56. a		Theseo interfectus 44. a	55. b
castor & Pollux inter sidera positi		cercyonis in filiam Alopen austeri-	chironis hasta usus Achilles 25. a
castor Leda ex Tyndareo F. 19. b		ritas 44. a	medendi ui predata eod. b
castor Lynceum interficit, ac uicissim		ceres 1. b ab inferis reuersa 51. a	chironis iustitia 78. b parces. eod.
ab Ida uulneratur 20. a		ceres Eleusinia dicta 165. a item legis	chirurgicae medicinae inuentor Chiro
castor stadio uictor 54. b		latrix eod. b ἀμύγνη 154. b 165. a	55. b
castor unde sic dictus 140. a (51. b		ceres frumenti inuentrix 55. b 56. b	chlionijs mors 28. a
castoris & Pollucis ab inferis reditus		ceres inter deos cur ultimo posita.	chloris 4. a. b 18. a 24. a
castoris cū Polluce alterna mors. 20. a		ceres Triptolemi nutritrix 62. b (177. b	choragium 150. a
cataclysmi causa 36. b		cereris beneficia 68. a	choraules unde dictus 54. b
cathectus 6. a catillare 149. b		cereris concubitus 64. a	χρησται que stelle dicantur 81. a
22. b		cereri cur oblata papauera 165. b	chrestus 22. a
cebriones		cerinthum oppid. 5. b	chronius 22. b quot nauib. ad Troa
cecropis Athen. rex 14. b Vulcani		cerion 6. b	iam profectus 24. a
F. 37. b		ceruus aureis cornibus Herculi domi-	chrysaor 2. a Neptuni ex Medusa F.
cecropis filie furore correpta 39. a		tus 11. a	36. b
cedalion dux 77. b		cete. 1. b. ceto 1. b	chryses sacerdos, & alter iunior ex
celeno 1. b 6. a Ergei F. 37. b		ce-ton rex 119. b ad Troiam quan-	Chryseide & Agamemnone 29. b
45. b unde dicta 129. b		do uenerit. ibid. eius tributum ar-	chryseis sacerdoti patri restituta. 26. b
celus 35. b 36. a		gentarium eod.	chrysippus Aegypti F. 39. b item
celox 150. b		cetus 77. a 119. b à barbaris qua	Pelopis F. Laio raptus 21. a eius
cenchreis, eiusq; arrogantia 15. b		liter uocatur ibid.	mors eodem
ceneus 6. b		cetus à Perseo interfectus 77. a	chrysippus Theseo raptus, eiusq; for-
centaurus 78. b an sagittarius.		cetus, cui Hestione exposita, ab Hercu-	ma 54. a
76. a		le interfectus 11. a 22. a	chrysolaus 22. a
centaurus nauis 55. a		ceti immanitas 7. a	chrysomallus aries Neptuni F. 44. a
centauri, eorumq; fabula 11. b. ex 13		ceyx, eiusq; interitus 16. b	chrysothoas fl. 50. a cur sic dictus
xione & Nube geniti 16. a		chalciopè 3. a 7. a 8. b	Paetolus fl. 45. b
centauri seræ cur ficti à ueteribus.		chalybes 6. b	chrysothemis Danaï F. 39. b
108. b eorundem historia uera		chaon 22. b chaos 1. a	chylus Elati F. 47. b
que ibid.		chaos unde dictum 158. b	ciceronis locus 97. b 105. a
centimanus Briareus 158. a		chaus & Caliginis profapia 1. a	cidippe à proprijs filijs ad Iunonis
centrum quid 53. a		charops 42. a charybdis 31. a	templum uecta. 52. a
cephalion 6. b			cilix

I N D E X

cilix, à quo Cilicia nomen 41. b  
 cimon à propria filia nutritus 52. a  
 cincius Alimetus, historicus 148. b  
 cinyras rex 15. b eius forma 53. b  
 interitus 50. a  
 circe 2. a Solis f. 37. b eiusq; uene-  
 ficia 30. b  
 Circe quomodo Telemacho Vlysis F.  
 nupta 32. a. b  
 circe unde sic dicta 138. a  
 circes ex Vlysse filij 30. b  
 circes in Glaucum amor 47. b  
 circini inuentor Perdix 55. a  
 circulus æstiuus quis 95. a eius si-  
 gna quæ 96. b  
 circuli cur quo remotiores à polo, eo  
 maiores 59. a  
 circuli sphaera 58. b 59. a  
 cisseus 42. a  
 cisseus rex 48. a eiusq; interitus  
 eod. 150. b  
 cistella 150. b  
 citorus 3. a Cleio 1. b  
 cleo Danaï F. 39. b  
 cleobis & Bitia in matrē pietas 52. a  
 cleobule 6. a  
 cleobulus Lindius 48. b eius senten-  
 tia 48. b  
 cleodice 22. b  
 cleodoxe 41. b 43. a  
 cleopatra 8. a Danaï F. 30. b  
 eius quid 13. b  
 cleostratus Tenedius 68. a  
 clinicæ medicinæ inuentor Aselepius.  
 55. b  
 clio unde dicta 30. b 15. a  
 clitemneste 1. b  
 cloanthus nauis uictor 55. a  
 clonius 21. a  
 clorho 1. a 40. a 129. b  
 κλωρ 170. a  
 clymene 1. b 2. a 5. a 22. b Oceani  
 F. 37. b Amazon 3. a  
 clymenus 6. b 37. a 170. a  
 clymenus rex, eiusq; cum filia ince-  
 stus 48. a 51. b  
 clymenus filia Harpalicē necat. 49. b  
 clymenus filiam suam epulatus. 51. a  
 clymeni interitus 50. a  
 clypeus coronæ loco dari solitus. 40.  
 a 51. a  
 clytemnestra Lede ex Tyndareo F.  
 13. b  
 clytemnestra maritum occidit. 49. b  
 2. b  
 clytemnestra quomodo ab Oreste ce-  
 sa 29. a  
 clytia 2. a 4. b  
 clytius 5. b clytius Cyaneus 20. b

clytus rex 30. a Aegypti F. 39. b  
 clytus quot occiderit 28. a  
 cocalus rex 13. a. b  
 cocytus 173. b  
 coelibatus 130. b  
 coelum 1. a à Terra quomodo proge-  
 nitum 153. b  
 coelum unde dictum ἄραδος 151. b  
 cœli per circulos distinctio 178. a  
 cœli quis cursus 151. b  
 Coeneus 5. a 6. b 7. b 40. b in-  
 uulnerabilis 112. b eiusdem histo-  
 ria. ibidem cum Lapithis pugna.  
 eodem  
 coenei interitus 50. a  
 coeus 1. a  
 coemse 1. a  
 cognatos suos qui occiderint 50. b  
 colophonia Erichthei F. 14. a à pa-  
 tre necata 49. b  
 colophonius 1. a  
 colubas à Syris pro dijs haberi. 47. a  
 κολυβάσειρ 70. b  
 cometes, Meropæ crinis 46. a  
 corui partus quæ ratio 130. a  
 communi Mercurio, prouerbium.  
 177. b  
 comus dæmon iuuenis 170. b  
 comò cur addite lampades 170. b  
 concordie templum Romæ 53. b  
 concubitus nefandi exempla 5. b  
 congerrones 150. b  
 conon Mathematicus 75. b  
 consuetudo quomodo pœnitentiam  
 creat 141. b  
 contemplatiua qualis uitæ humane  
 pars 134. a  
 continentia 1. a  
 coran 42. a  
 corcyæ amplitudo 56. a  
 κόρυς 164. b  
 corinthus, prius Ephyre 56. a  
 cornicines à classicis inuenti 56. a  
 cornu Amaltheæ ab Hercule cur cir-  
 cumlatum 122. a eius quæ uirtus  
 & uis 122. a  
 cornu copie 11. b (b  
 corona à Dia ubi accepta muneri. 64.  
 corona an Theseti 64. b  
 corona à Libero cur relicta 64. b  
 corona inter sidera quomodo colloca-  
 ta 64. b  
 corona Veneri quomodo detracta.  
 64. b  
 coronæ materia quæ 64. b  
 coronæ situs & constellatio 82. a  
 coronidi grauidæ adhibitus coruus cu-  
 stus 47. b  
 coronis 6. b 38. a 45. b 73. b

coronus 7. b  
 κόρυς Cereris filia 164. b  
 corsicæ ager pessimus, eiusq; amplitudo  
 do 56. a  
 coruus Coronidis custos 47. b  
 coruus ex albo niger factus 47. b  
 79. a  
 coruus quando non bibat 79. a  
 coruus sub solis tutelam cur positus  
 130. a  
 cometarum diuersæ species 46. a  
 corybantes, qui & Curetes 34  
 b eorum constellatio 180. a  
 corydon 1. a coryna 6. a  
 corynetes 12. b Vulcani F. 37. b  
 corytus 64. a cotonea 35. b  
 cotto et Briareus quales 114. a ceno-  
 ibid.  
 timani unde dicti  
 crateis Scylla 47. a Crates fl. eod.  
 crates quis author 179. b  
 crenis 1. b  
 creon rex 9. b 17. a 18. b 19. a. b  
 creontides 38. a  
 crespfontes 34. a 41. b  
 cretæ amplitudo 56. a  
 cretheus 72. b  
 cretica historia 64. a  
 creusa 9. b 22. b Erichthei F. 37.  
 b 35. b  
 crinus 149. b  
 crispinus poeta 39. b  
 critomedia Danaï F. 44. a  
 cromiusa, siue Crumissa inf. 49. a  
 crocon Panis F. 4. b  
 κρόκων 39. a 138. b Chthonius 4. b  
 eod.  
 climene 5. b Climenus 151. a  
 culleus 144. b  
 cupiditas animam cur diligit 144. b  
 cura hominem primum è luto fabrica-  
 ta 48. a. b  
 curetes 8. b qui, & unde dicti. 34. b  
 62. a  
 curiositas semper periculorum ger-  
 mana 242. a  
 cursu uictores qui 54. b  
 Q. Curtij locus 82. b  
 cyaneæ cautes 8. b  
 cybele mater deorum 175. b  
 cybele Titanas an pepererit 17. b  
 in Cybeles curru cur Atys pictus.  
 173. a  
 cylades insula quot, earumq; nomina  
 57. a  
 cyclops Neptuni F. 37. b  
 cyclopes fulminum fabricatores ab Au-  
 polline interfecti 24. b  
 1. b  
 cydippe 1. b  
 Cyenus Martis F. 37. b Herculi do-  
 22. a 53. b  
 cygnus

I N D E X

cygnus cur creditus inuulnerabilis esse	112. b	eius in bello fortitudo,	ibidem
cygnus rex in sui nominis auem conu-	37. a	uersus, eiusque cantus	37. a
cygnus quot nauibus ad Troiam profectus	24. b		
cygno caesus Pilus	54. b		
cylindrus	3. a	7. a	8. b
cyllenes cum patre congressus	51. b		
cylllo	42. a	Cylopotes	42. a
cymodoce	1. b	Cymothea	1. b
cyneum mare unde dictum	50. a		
cyneas Smyrnae oppidi conditor.	56. a		
cyneum	27. b		
cynosema	27. b		
cynosura nympha	62. a		
cynosura Iouis nutrix in stellis relata	49. a	62. a	
cynosura regio	62. a		
cyprae amplitudo	56. a		
cyprus	42. a		
cyrene	5. b	38. a	
cyri regis domus in Ecbatanis.	48. b		
cytheron mons	3. b		
cytorus	7. a		
cyrcius	7. b	eius mors, & instituti ei ab Argonautis ludi	54. b
D			
Aedalion accipiter	47. a		
Dedalion in sui nominis auem.	47. a		
Dedalus	13. a	an uolandi potens.	
	112. b	eiusdem fabula & historia.	
dedalus simulacrorum deorum inuentor	55. b		
dedalus statuarius	114. b	eius statuæ ambulantes	ibid.
dedali cum Icaro uolatus	13. a		
dedali parricidium	50. b		
damasichthon	4. b		
damone Danai F.	39. b		
damonis in matrem pietas	52. a		
danae	16. a	b Acrisij F.	37. a
daneus	5. b	rex 30. a primus nauis biprora usus	56. b
danae filiae quæ quos occiderint.	39. b		
danae filiarum nomina	39. b		
danae fuga	39. a		
danao quinquaginta filiae	39. a	eadundem facinus	eod.
danae ludi Argis facti	54. a		
danaidum in patre uel suos facinus.	52. a	earundem apud inferos poena.	239. a
daphne à terra cur occultata	123. a		
Apollini adamata	123. a		
daphne in laurum conuersa	47. b		
daphnes generatio quæ	123. a		
daplidice Danai F.	39. b		
dardanus Iouis F.	37. a	Dardaniæ conditor	56. a
dardanus unde natus	74. a		
daretis & Entelli certamen	55. a		
dascylus	7. a		
dasmos tributum	119. b	apud antiquos an fuerit	ibid.
deianira	11. b	40. b Liberi ex Althæa F.	32. b
deianira mariti Herculis interitus causa	49. b		
deianira fabula	12. a	eiusdem interitus	50. a
deimone	22. b		
deionone quid Græcis	137. b		
deioneus	31. b		
deiopea	1. b		
deiphila	24. a	Adrasti F.	37. b
deiphila Tydeo nupta	18. a		
deiphilus	7. b	ilione matri pro fratre educatus	27. a
deiphilus cursu uictor in ludis Nemæis	54. b		
deiphobus	22. a	contra Paridem.	22. b
deiphobus ab uxore Helena necatus.	49. b		
deiphobi mors	28. a		
deiphontes	34. a		
deleus	151. a		
delos ins.	56. a	quæ prius Asterie & Ortygia	15. a
deli nullus canis	52. a		
deloanus Apollinis sacerdos	51. a		
delphin	71. a	inter astra relatus.	46. b
delphinus Arionis uector in littore mortuus, sepelitur monumento ei facto	46. b		
delphini ex Tyrrhenis nautis facti	3. b	atque inde Tyrrheni dicti eod.	
delphini ortus et occasus	86. b	si tus & constellatio	eod. a. b
delphus Apollinis F.	38. a		
deltoton	72. b	ad sidera quomodo sublatum	72. b
deltoti forma	87. a	eiusdem situs & constellatio	87. b
demarchus Aegypti F.	39. b		
demosia	22. a	demoanasa	18. b
democoontes	22. b		
democriti opus	144. b		
demoditas Danai F.	39. b		
demoleon	7. a		
demophile Danai F.	39. b		
demophoon Athen. rex	14. b		
demophoontis in Phyllidæ amor.	15. b		
demophoontis quid Græcis	142. b		
demosthea	22. a	Demosthenes	149. a
denuxippus	40. b	Desidius	150. a
desmontes	43. b	eius interitus. eod.	
deucalion	6. b	Herculis F.	38. a
deucalion an aquarius	76. a		
deucalion & Pyrrha soli in diluuiio superstitites	36. b	37. a	
deucalionis iactu lapidum uiri creati.	37. a		
dexamene	1. b	Dexamenus rex.	11. b
dia ins.	3. a	8. b	12. b
dia item Oenei F.	37. b		
dianæ ueneris terre pars quæ	60. a		
diana	166. a	Diana	2. a
diana ad Laconas translata	53. b		
diana an lucina dicta	170. a	cur à reus dicta	168. a
diana an lucina dicta	168. a	item fastelis, & lucifera	53. b
diana cur canes sacri	169. b		
diana imago qualis apud ueteres.	172. b		
dianæ Ephesiae templum	48. b	ab Otrica primum structum	49. a
dianæ Tauricæ hospites immolandi mos	29. a		
dianæ tauricæ sacrorum inmanitas.	53. b		
dianæ tauricæ simulacrum quomodo Mycenæ delatum	29. b		
diana quæ uer	169. a		
diaphorus	24. b	diastor	22. a
diaprep	169. b	diaprep	166. a
dictys	33. b	Neptuni F.	37. b
dictys piscator	16. b		
didonis interitus	52. b		
diēpōp	162. b	Dies	1. a
dij ex mortalibus facti qui deorum simulacra primum inuenit	55. b		
deos Græci cur demonas uocent.	142. b		
diluuium ad restringendum Phaetontis incendium à Ioue immisum	36. b		
dinomache	42. a	Diobates rex.	13. b
Diobolares	150. a		
diogenis dictum	136. a		
diogenites Erithraeus	76. b		
diomedes Helena procus	20. b		
diomedes Martis F.	37. b	Tydei F.	18. a
diomedes Agrio pulso Oeneum socerum	18. a		
regno			



I N D E X

E

regna restituit	40.b 41. a		
diomedes quot nauibus ad Troiã pro-		Echemon	22.b
fectus	24. a	echidna 2. a	eius ex Typhone sobo-
diomedes quot occiderit	28. a	les	36. b
diomedis cum Aenea congressus.	27.	echion 5. a	41. b Echione
item cum Glaucò, & alijs eodem		echinobas	42. a
diomedis & Stheneli amicitia	52. b	echo Mercurij F.	37. b
diomedis equi	11. a 110. b	echominus Aegypti F.	39. b
diomedis quadriga	51. a	edulium 150. a	Effra
dione 1. a. b Atlantis F.	20. b	egeftas 1. a	Ehefis 5. a
dionysus cur dictus Liber	39. a. 41. b	eiglon unde dicta	166. a
dionysus quomodo nutritus.	138. b	eioneus 22. b	Elatus
inde		elestra 1. b 2. b	45. b 64. a Aga
dionysij Siculi tyrannis	52. b	memnonis F.	38. b Atlantis F.
diophantus Lacedæmonius	148. b	a. Danaï F.	39. b
diophantis opera	17. b	elestra cur sola inter Pleiadas nõ appa	
diophites	22. a	reat 45. b & an appareat	74. a
Diores	55. a	elestra Orestis soror quomodo Pyladi	
dioscuris urbs à Castore & Polluce		nupta	29. b
condita	56. a	elestra in fratrem pietas	51. b
dioxippe 2. a 37. a 42. a Amazon		elestryonis mors	50. b
38. a		elephemor 20. b	quot nauib. ad Tro
dirce dirceus. 3. b fons	4. a	iam profectus	24. a
disci lusus apud ueteres	122. b	elete 2. b	Eleus
discordia 1. a Discordie pomũ.	23. a	eleusinus à Cerere in alatorum dracoc	
dino 1. b Dinus	11. a	num uehiculum quomodo positus.	
diuidie	150. a	165. a triturationis hordei an pri-	
dodon. ei iouis templum	49. a	mus inuentor ibid. cum nepos di-	
dodonides nymphæ	42. 1	ctus. eodem	
dolichus Aegypti F.	39. b	eleusinus, siue Eleusinus rex	35. b à
dolon 2. a eius mors	28. a	Cerere necatus	36. a
dolopeius 5. b Dolops	1. b	eleusinus Eleusin urbem condit	56. a
dolor 1. a Dolus	eod.	Eleusinus Triptolemus	165. a
dorceus 42. a Doricops	22. a	eleusis unde dicta	36. a
doris 1. b Doryclus 22. b Doto. 1. b		eleuther primus simulacrũ Liberi pa-	
draco aurei uelleris custos 2. a 3. a		tris constituit	49. a
36. b Iasoni domitus	9. a	elion	42. a
draco canis	42. a	elide quadrigarũ certamina primũ	
draco pastor unde dictus	114. a	instituta	55. a
draco Hesperidum 2. a Typhonis		elogium	151. a
ex Echidna F. 36. b Herculi domi		elpenoris apud Circe interitus	30. b
tus	11. a	emphitus 1. a Enasimus	40. b
draco Martis F. Castalij fontis custos		enceladus 1. a Aegypti F.	39. b
3. b 41. b à Cadmo necatus. eodem		endeis 5. b Enipeus fl.	5. a
draconis dentes à Cadmo seminati,		endymion pastor 20. 4. b Luna ama	
indeq; nati Sparte	41. b	tus, eiusq; forma	54. a
draconis situs & constellatio	81. b	engonasis 62. a 64. b ad astra quo	
driantis mors	14. a	modo translatus 65. a Lyrae cur pro	
dromas 42. a Dromius	42. a	ximus	65. b
dryas Aegypti F. 39. a item Iapeti		enneadas littus unde dictum	15. a
F. 40. b Martis F.	37. b	ennius	149. a
drymo 1. b Drypon	22. a	entelli & Daretis certamen	55. a
dumiles	1. a	enyo	2. b
duodecim signa authores ut diuidant.		eos, eos, solis equus	42. b
97. b		epaphus 1. a 3. b Memphis conditor.	
durateus equus quis, & qualis. 1. 3		56. a 4. a Iouis & Ius F.	35.
b dymas	6. b	b 37. a Aegypti rex factus	36. a
Dynomene	1. b	eius obitus	
		epialtes 1. a 10. a Aegypti F.	39. b
		ephebi formosissimi qui	54. a
		ephesia Diana templum	48. b 49. a
		ephoceus Neptuni F.	37. b
		ephyre 1. b Corinthus post dicta.	
		ab Ephyre nympba condita	56. a
		epicharmus literarum inuentor.	56. b
		eiusdem locus	141. b 143. a
		ἐπιμόλιος qui dicti	147. b
		epigoni septem, eorumq; nomina.	18. b
		epimeithus 1. b eidem nupta	
		dora	35. a
		epiphron	1. a
		epistrophus quot nauibus ad Troiam	
		profectus	24. a
		epopeus 4. a 33. b rex.	47. b
		eiusdem cum filia congressus	51. b
		interitus	42. a
		equus Troianus 27. a. eiq; inclusi Grae	
		ci qui præcipue	eodem
		equus ad sidera quomodo translatus.	
		72. a. b	
		equi cũ aquario ortus 87. a cũ pisce oc	
		casus eod. eius situs et constellatio.	87. a
		equi super aquas & aristas ambulante	
		tes	22. a
		equorum Solis nomina	42. b
		erastia quæ	115. a
		erato Danaï f.	40. a
		erato 42. a unde dicta	130. b 155. b
		eratosthenes 62. b 137. a eiusdem di	
		æum de Icario	62. a
		eratoclis Isthmia ludi	54. b
		erebus 1. a unde factus	155. b
		erechthei filiarum mors	67. b
		erotine 15. a ἐρωτινα	165. b
		erginus 6. a eribotes	8. b
		erichtheus Athen. rex 14. b propri	
		am filiam necat	49. b
		erichtheus fulmine ictus	14. a
		erichthei cum filia congressus	51. b ea
		eiusdem filiarum mors	49. b
		erichthonius Vulcani F. 27. b 38. b	
		unde dictus 39. a Athen. rex. 40.	
		b an Panathenæorum inuentor.	67. b
		erichthonius anguis 67. b unde ore	
		tus	eodem
		erichthonius argentum primus Athe	
		nas attulit	35. a
		erichthonius auriga 67. b eiusdem	
		patria	67. b
		erichthonius primus equos iuxit.	67. b
		erielimenus Neptuni F.	37. b
		eridanus fl. 5. b 77. a qui & Pan	
		dus	37. a leod.
		eridanus an Nilus 77. a an Oceanus.	
		eridani sideris ortus & occasus.	92. a
		situs	



I N D E X

glauce 1.b 9.b Amazon	38.a	harpalus 42.a harpinna	37.b	hephestius locus	eod.
glaucippe Danaï F.	39.b	harporates Isidis F.	55.b	ἠφαίστος græcè quid	15.b inde
glaucoma, cæcitas	138.a	harpyia 42.a harpyiæ 2.a	6.a	herbarū medicinae inuētor	Chirō. 55.b
glaucus 69.a γλαυκός græcis quid	138.a	8.a quæ & quot	129.b	hercai Iouis ara	22.b
glaucus Minois F. ab Aesculapio ad uitam reuocatus	14.b item à Polydo	hecabe Danaï F.	39.b	hercules 5.b Ioui ex Alcumena natus	10.b 37.a
lyido	34.a	hecatombe 28.b ἑκατόμβη (a ἑκατόν & πόμπευα qualia sacrificia	148.	hercules ab Omphale muneratus.	69.a
glauco Minois F. mors	115.b	hecatonpyle Thebæ	56.a	a 135.b	
glaucus ab equis an consumptus	11. b	hecatontaclonia	111.b	hercules cur Omphale seruerit.	11.b
glauco ad inferos descensus	51.b	hector 22.a.b ab Achille interfictus		hercules ab uxore necatus	49.b
glaucus Iolao uictus	54. b eius interitus	26 b eiusq; corpus à Priamo redemptum eod.	27.b	hercules cur sic dictus	135. b (69. a
glaucus in mari, prouerb.	116.a	hector quot occiderit	23.a	hercules dracone cur circumplexus.	
glaucus piscator	116.a	hectoris cum Aiace congressus	27.b	hercules in auxilium Troianorū conductus	120. a
glauco in Scyllam amor à Circe amatus	47.a eodem	& mutua dona	eod.	hercules pammacho uictor	54. b
glauco quadriga	51.a	hectoris lytra	26.b	hercules primigenius dictus	10. b
glaucus quot occiderit	28.a	hecuba Cyssæ, siue Dymantis F.	22.b	hercules Prometheum de Caucasofoluerat	35. a
glauco mors	28.a	hecubæ ab Vlyssæ abducta, & canis facta	27. b 50. a	hercules proprios liberos occidit.	11. b
glauco tres qui gnofius	115. b 42. a	hecubæ castitas	52. a	hercules ratio uniuersis indita.	167. b
gorge 40. b Gorgition	22. a 22. b	hecubæ sax scelerata	51. a	hercules sagittarius	167. b
gorgo canis 42. a Gorgon	2. a	hecubæ interitus	50. a	herculis ad inferos descensus	51. b
gorgon Typhonis ex Echidna F.	36. b	hecypriis 42. b Hegesianax	68. b	herculis certamina ab Eurystheo impetrata, duodecim, & plura	10. b 21. a
gorgonis in lapidem mutatio	117. b	hegestias 80. a ἠεγεστίας	154. b	herculis cælestis situs & constellation.	82. a
gorgon pro terrore	141. b	helena Iouis ex Pyrrhe F.	37. a ite ex Leda	19. b	
gorgonis caput	16. b 68. a	helena Deiphobum maritum necat.	49. b	herculis cum Liguribus pugna	65. b
gorgonis profapia	1. b	helena ob formam multis procis petita	19. b	herculis & Philoctetæ amicitia	52. b
gorgona à Minerua an interfecta.	67. b	helena octauo demum anno post Ilij ruinam, cum Menelao in patriam reuersa	23. b	herculis filij	38. a
gorgonum custodes	67. a	helena quomodo Menelao nupta	19. b	herculis imperium	122. a insignia 50. a
græci qui quot occiderint	28. a	helena sax scelerata	51. a	herculis interitus	18. a
gratiæ 2. a quot & quæ unde χάριτες dictæ	156. a 156. b	helena ortus	66. b	herculis ludi gymnici, Olympici instituti	54. a 11. a
gyarus inf. 56. a gyas 55. a gyges	1. a	helena proci, eorumq; nomina	20. a	herculis parerga	
gymnasia 42. b gyrton urbs	5. a	helena raptus	19. b 23. a	herculis pyra à Philoctete constructa	25. b
	H	helenoris mors	28. a	herculis sagitta Philoctetæ donata, facta tales Troiæ	25. b
hædus	170. a	helenus 22. a. b augur	32. b	herculis statua quomodo olim depicta	175. b eiusdem duodecim uictorie ibidem, et inde
hæmonis & Antigona interitus.	13. b	heliades, Phaetontis sorores, quot & quæ	37. a	hermaphroditus, eiusq; forma	54. a 131. b
hælietus auis è Niso	47. a	helice 62. a Danaï F.	39. b	ἠρμῆς quid græcis	
ἠμῆς	62. a	helice, quæ & ursa, & septetrio.	41. a	hermione Menelai & Helenæ F. Oreæ stinupta	29. b prius Neoptolemo desponsa
hammon à Libero condita	56. a	helicta Danaï F.	39. b	hermippus	30. a
hammonis Iouis templum à Libero constitutum	35. a	helie 2. a 37. a Helimus	55. a	hermis locus	64. a
harmodij & Aristogitonis amicitia.	52. b	helle 2. b 3. a Hellepontus. eodem	73. a	hermo	13. a
harmonia 2. a 3. b Martis F.	37. b	belle Neptuni F.	37. b ab eodē seruata	hermo Iouis Danaï F.	39. b 62. b
harpalice à uacca et equa nutrita.	46. a	bellen an aries	72. b	herodotus Milesius	(65. b
a 51. b filium necat	49. b 52. a	hemisphærij cuiuslibet triginta partes	58. a	herse	39. a
harpalice à pastorib. interfecta.	46. a	hemon 42. a Henicea	22. a	hesiodus 153. b Hesiodi locus	73. b
harpalice cum patre congressa	51. b	heniochus 67. b. Heniochi fidus.	49. a	hesiona 24. a ceto exposita	22. a
à patre interfecta	48. a 49. b	hephestius cur appellatus Erichthonius	67. b	ab Hercule & Telamone liberatur.	11. a 22. a
harpalice in patrem pietas.	51. b. 46. a			eod.	2. a
harpalicus rex	42. a 46. a			hesperie 1. a Hesperides	1. a 134. a
harpalici interitus	46. a			hesperidum draco	1. a
				hesperusa	hesperus



I N D E X

ilaira Leucippi F.	20. a	iphinome Amazon	38. a	iouis Lycei templum	63. d
iliona 22. a	ilione. eod. b. maritum	iphis 8. a	iphitus 5. b 6. a	iouis nutrices	42. d
necat	49. b	ira	2. a	iouis oculus uidet omnia	134. d
iliona in fratre et parètes pietas.	51. b	irene 42. b	Iris	iouis Olympij simulacrum à factum	Phidia 48. b
iliona interitus	50. a	irus 5. b	mendicus	iouis proles	1. b 2. a. inde
iliona Priami F. Polymnestori nupta.	27. a	ischys Elati F.	47. b	iouis stella cur clarissima	80. a quis
ilius Apollinis f.	38. a	isferinos circulus	59. a	eius cursus	204. b
ilium quomodo à Græcis expugnatum	113. b. eiusdem uera narratio. ibid.	isidoce 9. b	isis dea ex lo facta.	35. b	ioui prima ex mortalibus cōpressi Ni
ilonomus Aegypti F.	39. b	isismenij inuentrix	56. b	ismarum oppid.	30. a ismarus 1. b
imbrasia inf. 7. b	imbrasus fl. eod. & inf.	ismena Oedipi F.	17. b	ismenus. Ismenius	1. b 4. b
impietatis exempla	52. a	isthmia 3. a	ludi	isthmus	54. b
incestum exempla	51. b	ifus	22. b	italus, unde Italia dicta	33. b 32. b
indus 1. b	argenti inuentor	itea Danaï f.	40. a	iteales	17. b
inachus 1. b	35. b Oceanif.	ithone	24. b	itrys à matre occisus	14. a 49. b à
indi ex Phaetontis incendio atri redditi	37. a	patre deuoratus	51. a	iuno 1. b	à lasone flumen trāsuecta
ab Inferis reuersi, Parcarum licentia, qui	51. a. b	iuo 1. b	5. a 8. b	iuo ab adolescentibus cur ad templū	uesta 123. b
infernus cur à Aeneas dictus	152. a &	iuo cur in similitudine aeris picta.	173. b	iuo cur dicta	128. b
mutator dictus	170. a	iuo Iouis uxor	62. b et soror.	152. a	iuo lac profundit
ino 2. b	Cadmi F.	41. b	3. a	iuo lac profundit	80. b Mercuri-
ino Euripidis	3. a	iuo filii occidit	49. b	in Leucotheam mutatur	49. a
insule omnium maximæ quæ	56. a	intemperantia	1. a	inuentores rerum	55. a 56. b
inuidia	1. b	inuis Cadmi F. interitus	50. a	inuis fabula	2. b furor
inuulnerabilis an quis esse possit.	112. b	io Inachif.	37. a	à Ioue dilecta	35. b et in uaccam uersa. eod. & in Isin deam. eod.
io bouem an pepererit	121. b	dem narratio	121. b	ibid.	121. b
iobates rex	15. b	iocasta 17. a	18. a	cum filio con-	gressa 51. b
iocasta interitus	50. b	iocinora cur olim dijs immolata.	70. b	iolaus 6. b	Iphicli F.
iolaus 6. b	Iphicli F.	40. a	etiam Protefilaus dictus	25. b.	quæ drigis uictor
iolai interitus	25. b	ioule 11. b	Ioles fabula	12. a	ionium pelagus unde dictum
iphates	22. b	iphiclus	5. a 6. a	iphigenia immolanda, à dea sublata	in tauros trāsferitur
iphimedia 10. a.	Iphinoe	7. b	15. a et inde sæpius	16. b	iouis cum Danae congressus
			16. b	iouis sex Europa filij	41. a
			17. a	iouis filij, eorumq; nomina	27. a
			38. a		
			5. b 6. a		
			2. a		
			2. a		
			32. a		
			47. b		
			59. a		
			35. b		
			56. b		
			30. a		
			1. b		
			17. b		
			1. b 4. b		
			54. b		
			22. b		
			33. b		
			32. b		
			40. a		
			17. b		
			24. b		
			14. a 49. b à		
			51. a		
			5. a 8. b		
			iuo ab adolescentibus cur ad templū		
			uesta		
			123. b		
			173. b		
			128. b		
			62. b et soror.		
			152. a		
			80. b		
			80. b		
			173. b		
			123. b		
			134. b		
			cur uelato ca		
			pite		
			ibidem		
			82. b		
			proles		
			1. b		
			iuoni sacra quis primus fecerit.		
			35. a		
			iuonis solennia quomodo peragi so-		
			lita		
			123. b		
			iuoni Argiæ facti Argis ludi.		
			54. a		
			iuoni cur propositi pauones		
			173. b		
			iuoni templum Argis à Phoroneo		
			primum factum		
			49. a		
			iupiter à duobus hædis quomodo la-		
			status		
			68. a		
			iupiter à capra cur lactatus		
			68. a		
			iupiter à Iunone conuersus in be-		
			stiam		
			181. a		
			iupiter Thebarum conditor		
			56. a		
			iupiter cur fatum		
			154. b		
			iupiter infans quomodo ab Opti ab-		
			scōditus ne à Saturno deuoraretur		
			34. b		
			iupiter Naxo an nutritus		
			71. a		
			iouis diuersa cognomina unde		
			68. b		
			152. a		
			iouis pro Iupiter		
			15. a et inde sæpius		
			16. b		
			iouis cum Danae congressus		
			16. b		
			iouis sex Europa filij		
			41. a		
			iouis filij, eorumq; nomina		
			27. a		
			38. a		
			5. b 6. a		
			2. a		
			2. a		
			32. a		
			47. b		
			59. a		
			35. b		
			30. a		
			1. b		
			17. b		
			1. b 4. b		
			54. b		
			22. b		
			33. b		
			32. b		
			40. a		
			17. b		
			24. b		
			14. a 49. b à		
			51. a		
			5. a 8. b		
			iuo ab adolescentibus cur ad templū		
			uesta		
			123. b		
			173. b		
			128. b		
			62. b et soror.		
			152. a		
			80. b		
			80. b		
			173. b		
			123. b		
			134. b		
			cur uelato ca		
			pite		
			ibidem		
			82. b		
			proles		
			1. b		
			iuoni sacra quis primus fecerit.		
			35. a		
			iuonis solennia quomodo peragi so-		
			lita		
			123. b		
			iuoni Argiæ facti Argis ludi.		
			54. a		
			iuoni cur propositi pauones		
			173. b		
			iuoni templum Argis à Phoroneo		
			primum factum		
			49. a		
			iupiter à duobus hædis quomodo la-		
			status		
			68. a		
			iupiter à capra cur lactatus		
			68. a		
			iupiter à Iunone conuersus in be-		
			stiam		
			181. a		
			iupiter Thebarum conditor		
			56. a		
			iupiter cur fatum		
			154. b		
			iupiter infans quomodo ab Opti ab-		
			scōditus ne à Saturno deuoraretur		
			34. b		
			iupiter Naxo an nutritus		
			71. a		
			iouis diuersa cognomina unde		
			68. b		
			152. a		
			iouis pro Iupiter		
			15. a et inde sæpius		
			16. b		
			iouis cum Danae congressus		
			16. b		
			iouis sex Europa filij		
			41. a		
			iouis filij, eorumq; nomina		
			27. a		
			38. a		
			5. b 6. a		
			2. a		
			2. a		
			32. a		
			47. b		
			59. a		
			35. b		
			30. a		
			1. b		
			17. b		
			1. b 4. b		
			54. b		
			22. b		
			33. b		
			32. b		
			40. a		
			17. b		
			24. b		
			14. a 49. b à		
			51. a		
			5. a 8. b		
			iuo ab adolescentibus cur ad templū		
			uesta		
			123. b		
			173. b		
			128. b		
			62. b et soror.		
			152. a		
			80. b		
			80. b		
			173. b		
			123. b		
			134. b		
			cur uelato ca		
			pite		
			ibidem		
			82. b		
			proles		
			1. b		
			iuoni sacra quis primus fecerit.		
			35. a		
			iuonis solennia quomodo peragi so-		
			lita		
			123. b		
			iuoni Argiæ facti Argis ludi.		
			54. a		
			iuoni cur propositi pauones		
			173. b		
			iuoni templum Argis à Phoroneo		
			primum factum		
			49. a		
			iupiter à duobus hædis quomodo la-		
			status		
			68. a		
			iupiter à capra cur lactatus		
			68. a		
			iupiter à Iunone conuersus in be-		
			stiam		
			181. a		
			iupiter Thebarum conditor		
			56. a		
			iupiter cur fatum		
			154. b		
			iupiter infans quomodo ab Opti ab-		
			scōditus ne à Saturno deuoraretur		

I N D E X.

lampus	42.a	fos repererit	45.a	ludos qui primi fecerint, usq; ad Aene	
lane e furculis inuentum	55.b	leucippus Herculis F.	38.a	am decimumquintum	54.a
laocoon 6.a una cum filijs a ser-		leucites Herculis F.	eod.	luscitiosi qui	149.a
pentibus confectus	33.b	leucon	42.a	luteum	151.a
laodamia castitas	52.a	leuconoe Luciferi F.	38.a	luna 1.b a Sole an moueatur	102.b
laodamia in Protefilaum amor.	25.b	ptuni F.	37.b	luna cur Diana dicta	168.a
inde e eiusdem interitus	26.a	leucothea 3.a que e Matuta ma-		luna terra proxima	103.b
50.a		ter 49.a siue Leucothoe 1.b 6.		luna annus	105.b
laodice 22.a.b Priami F. Telepho		b 31.a		luna cursus quot diebus absoluat.	
nupta	25.b	leucothoa baltheus	31.a	103.b	
laomache Amazon	38.a	liber Iouis F. ex Proserpina	37.a	luna eclipsis quando e quomodo fi	
laomedon Herculi necatus	11.a	Titanibus distractus	39.a	at	eodem.a
laomedontis perfidia	22.a	liber ex Semele Iouis F.	37.a	lycabas 33.b lycaon 22.b	61.a
Hercule necatus	eod.	feris reuersus	51.a	lycaon arctophylax quomodo appella	
laomedontis quadriga	51.a	liber cur Bimater dictus	39.a	latus	63.a
laothoe	5.a	liber Hammonis oppidi coditor	56.a	lycaon in lupum cur conuersus.	eod.
lapitharum cum Centauris pugna.	12.a	liber Oenei uxore compressa, uitis pla		inter sidera collocatus	eod.
12.a		tationem eum docet	32.b	lycaon Mercurio pr. mus temp lum in	
lares, qui e Corybantes	34.b	liber pater cum exercitu a Mida ho-		Arcadia struxit	49.a
laris 35.b larissa	5.a	spitio susceptus	45.b 64.b	lycaonis ades a Ioue cur combusta.	
latinus Telemachi ex Circe F.	32.b	liber quomodo e Semele natus, e cur		63.a	
latinus, unde latina lingua	31.b 32.b	Dionysus appellatus	41.b 39.a	lycaonis filij fulmine icti, ipse in lupis	
latona 1.b 2.a Poli F. eiusq; in		liber quomodo uini usum hominibus		conuersus	41.a
Ortygia partus	34.b	tradiderit	32.b	lycaste 22.b lycifca	42.a
laurus cur solis amica	130.a	liberi cor Semelae in potu datu.	39.a	lycomedes unde dictus	145.a
le.ene	42.a	liberi patris simulacrum qui primus		apud Lycomedem regem latitans in-	
learchus	2.b 3.a.b	constituerit	49.a	ter uirgines Achilles	23.b
leander unde dictus	142.b	libertas	2.a	lycoreus Apollinis F.	38.b
leda 5.b 37.a Ioui compressa.		libido post perfectionem uulnus dat		lycorias	1.b
19.b eiusq; liberi	eod. 66.b	paenitentiae	141.b	lycormas fl. 49.b nunc Chrysotho	
leda unde dicta	139.b	librae positio, ortus e occasus	100.b	as	50.a
leius 24.a lelaps	142.a	libyae situs	60.a	lycoteses rex 42.b ab Agaue ne-	
lembus	149.b	libye Epaphi F. a qua Libya regio.		ratus	49.b 52.a
lemniade uiricide mulieres	7.b	36 a 37.b		lycurgi furor e interitus, ob Liberi	
lemniadam in patres suos e filios in		libys 33.b Mercurij F.	37.b	contemptum	33.a 50.a
pietas	52.a	lichas Herculis famulus 12.a in sco		lycus 3.b 4.a 6.b 8.a	
lena 37.b lentescmophius	1.a	pulum uersus	eod.	lycus Thebarum rex 19.a.b Martis	
leo Nemeus Herculi necatus	10.b	ludus Herculis F.	38.a	F. 37.b Neptuni F. 37.b Her-	
leo ad astra cur traslatus 75.a eius		ligea 1.b limbus	150.a	culi domitus	11.a.b
ortus 89.a situs e constellatio.		lumnoria	1.b	lycus, lycurgus	7.b
eod. 100.b		linguarum diuersitatis autor Mercu-		lyci parentis qui	74.a
leoni e le.ene negatus Veneris con-		rius 35.a atq; inde orta inter homi-		lydorum inuentum lana e furculus.	
cubitus cur	43.a	nes disidia	eod.	55.b	
leodacus 5.b Leodoce Martis filius		linus Apollinis F. 38.a catu uictor.		lygia 2.b lyncaste	42.a
37.b		linus quot occiderit 28.a (54.b		lynceus 5.b 6.a 7.a rex 13.b Apha	
leonteus 20.b 24.b quot occide-		literaru inuentrices Parcae 56.b ite		rei F. 20.a 40.a item Thestij F.	
rit	28.a	Mercurius, Palamedes, Simonides,		40.b 112.a subterranea an uide	
leontides Herculis F.	38.a	Epicharmus, e c.	eod.	re potuerit	ibidem
leophites quot nauibus ad Troia pro-		locarie 42.b λοιδη ad grecis. 139.b		lynceus ab Hypermestra seruatus 39.	
fectus	24.b	longodes, siue λογγωδους	46.a	a 40.a	
lepius 77.a eius ortus e occasus.		lotophagi	30.a	lyncei e Hypermestra sanum 39.a	
92.b situs e constellatio eodem		lophs circulus	58.b	lyncei fabula, e uera narratio	112.
lernaeus fons a Neptuno productus.		luciani locus de Phaone	123.a	lyncei ludi Argis	54.a
39.b		lucilius	149.b	lyncei perspicacitas cuiusmodi	6.a
lernaeus serpens	120.a	lucretiae castitas	52.a	lynceus	36.a
lernus 6.b rex 120.a lerta 4.b		lucretius poeta	151.a	lynceus, siue lynceus in lynceum animal	
lethum 1.a lethus	173.b	luctus	1.a	conuersus	53.a
leucippe 6.a Thestoris F. 45.a		ludi funebres cuiusmodi Patroclo in		lyra a Naufis in astra locata	66.b
quomodo patrem et sororem amif-		stituti	54.b	65.b	

I N D E X.

lyrae situs & constellatio 82.b  
 lyriscaia 1.a lysianassa 22.a  
 lyside. eodem. Lysimeles 1.a  
 lyxa 151.a

M

Achaon 20.b quot nauibus ad  
 Troiam profectus 24.a  
 machaonis mors 28.a  
 macareus à matre Medea necatus.  
 49.b 50.a  
 Machimus 42.a  
 Menades quales mulieres 166.b  
 meotis 60.a meotis palus 60.a  
 mera 1.b Icarij canis 32.b inter  
 astra relatus 33.a 63.d  
 maia 1.b 2.a 45.b  
 maia cur dictae obstetrices 157.a  
 malitia triplici modo nocet 136.a  
 manilius Crastus 148.b  
 manubiae 151.a marcerus 9.b  
 mare 1.a omnibus terrae finibus ob  
 iectum 60.a  
 mariandynus 7.a  
 mars 1.b cur apus dictus 161.b  
 mars Vulcano in adulterio deprehen  
 sus 36.a  
 martis cursus 105.a item figura et  
 proprietates quae 105.a  
 martis filij 37.b  
 martis imago, lorica, currus, equi, fi  
 lij, sacrificia, &c. 171.b  
 martis lucus in Colchis 44.b  
 martis quantitas 105.a  
 martis stella Veneris stellae cur sequa  
 tur 80.a  
 marsyas fluuius 38.b 122.b  
 marsyas cur stultus 146.b  
 marsyas pastor Apollinem ad cantus  
 certamen provocat 38.b eiusdem  
 poena eod. 122.b  
 mastusius 79.a  
 matres quae filios occiderunt 49.b  
 matuta mater 3.a quae Leucothoe  
 graecis 31.a 49.a  
 manto augur 32.b  
 mauritaniae amplitudo 56.a  
 mausoli regis monumentum 48.b  
 maximi circuli qui 58.b  
 meandrus 1.a  
 medea 2.a exul 9.b  
 medea Iasoni Veneris impulsu amata  
 9.a  
 medea proprios filios necat 49.b  
 medea seniores cur coxerit 121.b  
 medea unde sic dicta 137.b  
 medeae fabula 9.b  
 medeae in Peliam facinus eod.a  
 medeae uirginitas explorata eod.a  
 à Medea cuiusmodi inuetus flos. 121.b

medeficatis 22.b  
 medici anguibus olim cur usi 69.a  
 medicina seruis et foeminis interdicta  
 Athenis 55.b  
 medicinae chirurgicae inuentor Chi  
 ron 55.b clinicae Aesclepius. eod.  
 oraculariae Apollo eodem  
 medicinam discere foeminis tantum in  
 genus permissum eod.  
 medon 33.b Medus 9.b eius fa  
 bula 10.a  
 medus Medae urbis conditor 56.a  
 medi parricidium 50.b  
 medusa 1.b 9.b 22.b cur sic di  
 cta 132.b  
 medusae & Neptuni soboles 36.b  
 megera ab Hercule occisa 49.b  
 megera unde dicta 129.a  
 megerae interitus 50.a  
 megapenthei mors eod.b  
 megapenthis parricidium eod.  
 megara 11.a eius fabula eod.  
 megara Herculi nupta 19.a  
 megareus Neptuni F. 37.b  
 megera 1.a meges 20.b  
 meges quot nauibus ad Troiam profe  
 ctus 24.a  
 megisto 62.a Melampus 42.a  
 melanchetes eod. melaneus eod.  
 melanippe Neptuno compressa. 43.b  
 melanippe excacata à patre 43.b à  
 Neptuno restituta eod. Meta  
 ponto nupta eod.  
 melanthius 32.a  
 melas 3.a 7.a 8.b  
 melas, melanthius 33.b  
 meleager 6.a Atalantae succurrens,  
 auunculos occidit 40.b 50.b  
 meleager à matre necatus 49.b  
 meleager iaculo uictor 54.b  
 meleagri sorores in aues Meleagri  
 des 40.b  
 meleagri uitae ticio fatalis eod.a.b  
 melie. 1.a 8.a Meliae nymphae.  
 119.b  
 melicertes 2.b 3.b à matre neca  
 tus 49.b in Palemonem uersus.  
 eod.a  
 melicertae instituti Isthmia ludi 54.b  
 melisaeus quadrigae inuentor 68.a  
 melissus historiarum scriptor 108.a  
 à Palephato laudatus, quare ibid.  
 melisi filiae 42.a  
 melite 1.b Busiris F. 37.b  
 melpomene 2.a graecis quid  
 b 155.b  
 memnon Cyri regis domus in Ecbata  
 nis faber 48.b  
 memnonis mors 27.b

memor Poeta 149.b  
 memphale 1.b  
 memphis eod.a urbs ab Epapho  
 condita 36.a 56.a  
 menycus, siue Menecius 17.a eius  
 mors eod.b  
 menalippa 37.b à filiis custodiae  
 berata 47.b  
 menalippe, quae melanippe alij eod.  
 menalippus à fratre in uenatione occi  
 sus 18.a  
 menandri locus 141.b  
 mendacium 1.a  
 menelaus 20.b iaculo uictor 54.b  
 menelaus octauo demum anno post  
 Troiam deleta reuersus in patria.  
 28.b  
 menelaus quot nauibus ad Troiam pro  
 fectus 33.b  
 menelaus quot occiderit 38.a  
 menelai cum Alexandro congressus.  
 eod.  
 27.b item cum Euphorbo  
 menelao quomodo nupta Helena 19.b  
 menephiarus 1.a  
 menephrō, siue Menophrus cum filia  
 congressus 51.b & matre  
 eod. 50.a  
 menici interitus 5.b  
 menippe 1.b menodice 50.b  
 menocius 5.b eius interitus 105.b  
 mensis cur dictus 61.b  
 mera  
 mercurius 2.a an furum deus 131.  
 b apud ueteres quomodo depictus.  
 172.b 157.a  
 mercurius, deorum ad nos oratio 156.b  
 mercurius cur celer dictus, & fur.  
 132.a 157.b cur Argum occidisse  
 dictus ibidem  
 mercurius cur dictus Diactorus, Eris  
 unius, Socus, Argiphontes, Argenta  
 non, Chrysorapis, praeco deorum.  
 156.b  
 mercurius cur εὐροπαῖος 157.b  
 mercurius figura quadrangulari.  
 eod.a  
 mercurius ἠσπολῶος dictus eod.b  
 mercurius cur Hermes, & Hermes  
 neutus dictus 35.a 131.b  
 mercurius cur in palaestris cultus.  
 157.b  
 mercurius cur Triuius dictus eod.a  
 mercurius in aspectum cur parus.  
 104.b  
 mercurius literarum inuentor 56.b  
 item lyrae 157.b et palaestrae. 56.b  
 mercurius prauidit siderum cursus.  
 80.b  
 mercurius unde natus 74.a unde  
 dictus 156.b 157.a  
 mercurij





I N D E X

sus	27. b	nisi purpureus capillus regno ipsius fa	47. a	cenos cur uinum apud Græcos.	35. b
neoptolemi ossa per Ambraciam spar	30. a	talis	1. a	339. a	42. b
sa	30. a	noctis & Erebi prosapia	62. a	æteus mons	31. b
neptunus 1. b à Saturno sub undas	34. b	nonacris Arcadiæ mons	80. a	ogigia. ogygia 4. b 18. a inf.	5. b
detrusus	152. a	notius piscis	59. a	oleus	68. d
neptuni cognomina. 152. a. b	113. b	notius circulus quomodo dictus.	1. a	olenius auriga	66. b
152. a		notus. 1. b Nox	98. b	olor <sup>ep. 18</sup> cur dictus	83. d
neptunus tridentem cur ferre dicatur.	129. a	nox cur umbra terre	98. b	oloris situs & constellatio	
neptunus in arietem	4. a	nox lumini solis an obstet	99. b	olympia ludi gymnici ab Hercule in	54. d
neptunus Mineræ infestus	33. b	nox principium mundi	149. a	tuti	38. b
neptunus potentia circa liquida uer-	152. a	numa Pompilius	37. b	olympus Apollinis discipulus	54. b
sans	71. b 174. b	nyctæus 3. b 4. a Neptuni F.	47. b	tibijs uictor	42. d
neptunus quomodo olim pingi solitus.	38. a	nyctimene à patre compressa.	48. a	omelympus	69. a 122. d
neptuni cum Minerua de Athenis con-	38. a	nyctimene à patre compressa.	48. a	omphale	122. d
tentio	38. a	nyssa 42. a mons	42. b	omphale Hercules an seruierit	122. d
neptuni ex Medusa filij qui	36. b	nyssus	39. a	ὄμφαλος græcè quid	15. b
neptuni filij, eorumq; nomina	37. b			opheltes 3. b Ophion	1. d
neptuni fuscina productus Lernæus	39. b			ophites 11. a. b 19. a Herculis F.	38. a
fontes	43. a. b 44. a. b			38. a Ophiuchus 68. b 85. a 182.	4. b
neptuni prosapia 1. b 2. a supra.	129. a			ophiuchi stelle quot	152. d
inde	129. a			opis 1. b dea, unde sic dicta	154. b
neptuno Amphitrite cur in coniugi-	129. a			oppida qui quæ condiderint	56. d
um data	129. a			ops	4. a. b
neræi & Doridis prosapia	1. b			oraculariæ medicinæ inuictor Apollo	55. b
neræi fabula 162. b mors 50. b	1. b			orchomenus 2. b à matre necatus.	49. b
neræis 22. a Nereides, earumq; no-	1. b			orcus à Saturno sub tartara detrusus.	34. b
mina	1. b			oreasis 35. b Oreon	5. b
nesæa	1. b			orestrophos	42. d
nesus centaurus 11. b deq; eodem sa-	12. a			orestes quomodo Iphigeniam è Tauris	25. d
bula	12. a			abduxerit	25. d
nestor quot nauibus ad Troiam profe-	24. a			orestes quomodo patris cædem occisa	23. b 29. d
ctus	24. a			matre sit ultus	23. b 29. d
nestori unde concessa longæuitas. 4. b	39. b			orestes quomodo sorori Iphigeniæ in	35. b
niauius Aegypti F.	39. b			Tauris agnitus	30. a
nicagoras 137. a Nicostratus	62. a			orestes rex	51. b
niçtare	150. b			orestis & Pyladis amicitia	50. b
nigidius qualis author 185. b 204. b	56. a			orestis furia 29. a parricidium	50. b
nilus 1. b 60. a Carmenti conditor.	42. b			orestis ossa de Aricia Roman transla	eadem
56. a	49. b			ta 53. b. & ubi condita	11. a. b
nimertis 1. b Nymphas	42. b			orestiades urbs	42. d
nius à Semiramide uxore necatus.	4. a 112. a			orias 42. a 149. a Oribasus	77. b
49. b	35. b			orion Neptuni filius	4. b
niobes fabula	4. a 112. a			orion ex deorum urina natus, eiusq; in	4. b
nioba 37. a nioba Ioui compressa.	4. b			teritus	4. b
35. b	24. b			orion inter sidera relatus	110. b
niobidæ	23. a			orionis fabula & uera historia	92. b
niueus 20. b quot nauibus ad Tro-	47. a			orionis ortus & occasus	92. b
iam profectus	47. a			& constellatio	8. a 6. a
niuei forma 53. b mors	50. a			orithyia	11. b
nifus à Minoe uictus 47. a idem in	53. a &			orontes	65. a
haliæton uersus	58. a			orpheus 5. a 7. a citharizare ab Ae	54. b
nifus Liberi nutricius 33. a regno de	50. a			polline an didicerit	54. b
pulsus ab eodem	53. a &			orpheus cithara uictor	17. a. b
nifus Martis F. interitus	58. a			orpheus quis, & quomodo olim pingi	17. a. b
nifus cum Euryalo amicitia	58. a			solitus	17. a. b
certamen	58. a				orphei

I N D E X

orphei ad inferos descensus	51. b	pan ueterib. cur adpós dictus.	164. b	πῆγῃ	162. b
orpheus unde sic dictus	146. b	panos habitatio	164. a. eidem cur	pegasus 2. a 72. a Neptuni ex Me-	
orphei in Eurydicem amor	38. a	fissæ ungule & cornua eod. b itē		dusa F.	36. b
146. b		pedes caprini	173. a	pegasus an equus	72. a
orpheum an sequuntæ arbores.	119. a	panathenæorum quis primus inuen-		pegasus fontem quomodo aperuerit.	
oriefie	42. b	tor	186. a	72. a	
ortus mundi quid	58. b	pancratij certamen	54. b	pegasus nauis nomen	116. b
ortygia ins. unde	15. a 34. b	pandion 2. a. Athen. rex	13. b 14. b	πεῖθῶ græcis quid	131. a
orythia 1. b Ortyx auis	15. a	pandora à Vulcano ficta, & unde sic		pelasgus rex	30. a 35. b Ioui pri-
oscillationis dies festus apud Atheni-		dicta	35. a	mus templum construxit	49. a
enses	32. b	pandora Epimetheo nupta.	35. a	pelethronius frenorum & strati in-	
esamons	10. a	70. a ex luto formata	119. a	uentor	55. a
othus	1. a 10. a	mulier græca & diues	ibidem	peleus 5. b 7. a Acaci F. 40. a Ne-	
otonia Erichthei F.	14. a	pandrosos	39. a	ptuni F. 37. b eiq; nupta Thetis. 15. a	
otirere, Othrepte, Amazon	38. a	panici unde dicti	164. a	peleus lucta uictor	54. b
otirra 11. a Amazon, Martis con-		panopæa 1. b 2. a Panopes	55. a	pelei & Phœncis amicitia	52. b
iuæ, prima Diana Ephesiæ templū		panibius Aegypti F.	39. b	pelei & Theidis nuptiæ	23. a
struxit	48. b 49. a	panthous quot occiderit	28. a	peleades	9. b
ouidij locus	181. a	paryasis	65. a	pelias 4. b 6. b rex 14. b Ne-	
ouim de cœlo in Euphratē delapsus,		paralleli 58. b quinq;	eod.	ptuni F. 37. b Medæa necatus. 9. b	
unde Venus nata	46. b 47. a	parcæ tres 1. a 40. a literarū in-		122. a 51. a	
oxyroë	42. a	uentrices 56. b unde dictæ	134. b	pelion mons	10. a 189.
ozomene	6. a	parcarum licentia ab inferis reuerfi		peline urbs 5. a pelis	22. b
		qui	51. a. b	pelopea cum patre congressa	51. b
<b>P</b>		pardales Dionysio cur subiūctæ	166. b	pelopea in patrem pietas	51. b
Achitos	42. a	pareas	64. a	pelopea interitus	50. b
Pactolus fl. unde colore aureo, &		παπέλου Medæa compositio medi-		pelopia 4. b 9. b 21. a à Thyeste	
Chrysarhoas dictus	45. b 138. b	camenti	121. b	patre cōpressa 21. b Atreo nupta	
pecunius	148. b 151. a	paris 22. b cursu uictor, filius Pria-		eod.	
padaci Laomedontis F. regnū ab Her-		mi agnitus	54. b 22. b	pelopia seipsam interficit	21. b
cule traditum, qui Priamus postea.		paridis Alexandri forma.	53. b. eius-	pelops rex 30. a Hippodamia &	
22. a		dem iudicium 23. a taurus 22. b		Oenomai uictor 21. a à Tātalo pa-	
padus fl. græcis Bridanus	37. a	paridi sacrum cenotaphium, & ludi		tre casus. 20. b. eburneus ei hume-	
pean 6. Peneis	5. b	gymnici	54. b	rus unde	eod.
peon unde genitus	189. b	parmeniscus	62. a 68. a	pelopis ex Hippodamia filij	21. a
πῆγῆ	78. b	paron unde dictum	64. a Paros	pelopis equi quales	116. b
palemon 22. a ex Melicerte	49. a	inf.	56. a	pelopis parricidium	50. b
palemonius	6. b	parthecion 40. a Parthenia 6. a		pelopidæ	21. a
paleo Danaï F.	40. a	parthenius fl. 7. b fons	42. a	peloponnesus à Pelope dicta	21. a
palephatus à fabulis quantum abhor-		parthenopæus 18. a unde dictus.		pelorus	1. a 41. b
ruerit	107. b	25. a eius forma	54. a	πῆλὸς græcis quid	144. b
palephati opera	106. a & inde	pasiphæe 2. a 6. b 13. a eiusq; in tau-		peneleus 20. b quot nauib. ad Tro-	
patria	106. a	rum amor	eodem	iam profectus	24. a
palestræ autor Mercurius	56. b	pasiphæe Solis F. 37. b quid græcis.		peneleus quot occiderit	28. a
palamedes literarum inuentor	56. b	117. b		penelopes castitas	52. a
quomodo Vlyssis dolo interemptus	a. b	pasiphæe inclusa in uaccam	109. b	penelopes proci quomodo ab Vlysse	
26		à tauro compressa ibid. eius fabula et		interfecti	31. b 32. a; 2. a. b
palamedi quomodo deprehēsa Vlyssis		uera historia	ibidem	penelope Telegono Vlyssis filio nupta	
simulata insania	23. b	pasiphe	1. a	penelopes tela	31. b
pallas 1. a. b. eius mors	50. b pro-	pastores ex uino semimortui	63. a	penthesilea Amazon	38. a ab Achil-
sapia	1. b	patroclus 20. b Helene proci, quot		le occisa	27. b
paminatus quis author	150. a	nauibus ad Troiam profectus.	23. b	pentheus Theb. rex. 19. b Bacchi sacris	
pammachi certamen	54. a	patroclus quot occiderit	28. a	spretis quomodo interierit.	42. b
panmon 22. b pamphagus	42. a	patrocli cū Sarpedone cōgressus.	27. b	pentheus à matre necatus	49. b
pamphede	1. b	patrocli & Achillis amicitia	52. b	peranthus rex 30. a Peratus.	37. b
pamphilus Aegypti F.	39. b	patrocli forma	54. a interitus.	50. b	
pan armentorum custos	164. a	patroclo funebres ludi cuiusmodi in-		perdicæ mors	
fistulae cantus autor	55. b	stituti	54. b	perdix cir. ini & serræ inuentor.	55.
pan Mercurij & Penelopes F.	49. a	peccatum	151. a Pedile	73. b	
pan inter astra relatus	46. b			perdix uenator	142. a

I N D E X.

- perianther rex Corinthi, eiusq; cum  
 Arione historia 46.a.b 48.b  
 periandrus Rhodius 185.b  
 periandri sententia 48.b  
 peribœa 17.a 17.b 18.a à Mi-  
 noe compressa 64.b  
 periclymene 5.a Periclymenus.6.a  
 perithous 12.a  
 perius Aegypti F. 39.b  
 persa 2.a eius mors 50.b (165.b  
 persephone cur Cereris filia dicta.  
 persep 2.a 10.a Perseus 1.b Per-  
 seon 5.b  
 perseus Iouis ex Danae F. eiusq; res  
 gestae 16.b inde 37.a  
 perseus caput Medusae in hasta cur fe-  
 rat 175.b  
 perseus nelsonis uisus 84.b  
 perseus Orci galea an usus 67.a  
 perseus Perseidos conditor 56.a  
 perseus unde petasatus 67.a  
 perseus inter sidera receptus 49.a  
 54.a 67.a  
 super Persei caput Cassiopeia prope-  
 rat. 178.b  
 persei & Gorgonis fabula 132.b  
 persei sax 67.a funebres ludi 54.a  
 mors 50.b natiuitas inuitata.  
 67.a nobilitas 67.a  
 persei scutum crystallinum 178.b  
 persei inter astra situs & constella-  
 tio 84.b  
 persei uirtus 67.a  
 perseo Mycenae conditae 56.a  
 perseo ueteres quomodo depinxer-  
 rint 175.b  
 persis nympa 37.b  
 petellides Gnosius historicus 64.a  
 petronius Arbitr 150.b 151.a  
 150.a  
 πῆγος 163.a  
 phædra Ariadnes soror Theseo ducta.  
 13.b 14.a  
 phædrae in Hippolytum amor. 14. a  
 eiusdem mors.eod. 50.b  
 phænon Saturni stella, à quo dictus.  
 105.a  
 phæsylla 45.b  
 phæton.Phaetontides 2.a  
 phæton fulmine ictus 36.b  
 phæthon Hestodi 37.a  
 phæthon Solis F. 37.b 112.a  
 phæton stella Iouis 104.b  
 phætonis aurigatio,et in Eridanum  
 casus 36.b 37.a  
 phætonis quadriga 51.a  
 phætonis sorores, Heliades 37.a  
 quot et quae.eod. in populos arbo-  
 res conuersae 36.b 37.a  
 Phaetontis sororum lachryma in ele-  
 strum 37.a  
 phaleros 5.b  
 Phantasis 1.a  
 phaon portitor 123. a. eius diligen-  
 tia & modestia admirabilis. eodem  
 phegea 22.a Phegei parricidium. 50.b  
 phemius 20.b Pheomis 1.a  
 pherecydes 62.b 189.b  
 pherecydis aurea pellis 72.b  
 pheres 5.a Pheretes 9.b (b  
 pheretes à matre Medea necatus. 49.  
 pherusa 1.b 41.b  
 phiconome Danae F. 39.b  
 phidia Iupiter olympius 48.b  
 phidippus 20.b  
 philammon Apollinis F. 30.a  
 47. a  
 philarchi historia 79.a  
 philea Danae F. 39.b  
 philinas Aegypti F. 39.b (37.b  
 philiscus 185. a Philammon Vulcani F.  
 philli parricidium 50.b  
 philoceus quis 100.a  
 philoctetes 6. b 20. b in Lemno  
 à serpente morsus 25.b  
 philoctetes quot nauibus ad Troiam  
 profectus 24.a  
 philoctetes quot occiderit 23. a  
 philoctetes sagittis & arcu Hercules  
 donatus 12 b 25. b  
 philoctetæ & Herculis amicitia 52. b  
 philoctetis cum Alexandro congress-  
 sus 27. b  
 philoctus Vulcani F. 37. b  
 philogeus quid græcis 130. a  
 philomela 22. a Danae F. 39. b  
 philomela in lusciniam 14. a  
 philomelæ fabula 1. b  
 philomelus primum plaustrum fabri  
 cavit 64. a  
 philomelus unde natus 64. a  
 philonis Dædalionis F. 47. a  
 philyra 1. b quomodo in tiliam uer-  
 sa 34. a  
 phillyridis ortus & occasus 94. a  
 situs & constellatio eod.  
 phimachus pastor 25. b  
 phineus 6. a 8. a ab Harpyis ue-  
 xatus 114. b eiusdem historia.  
 ibid. & liberi eodem  
 phineus cur sic dictus 147. b cur  
 cecus eod. & c.  
 phineus Poothæ rex 114. b  
 phisadie 20. a Phisiade 23. a  
 philagusa urbs 79. a  
 phlegei parricidium 50. b Phlegeo  
 thon 173. b  
 phlegione mors 9. b phlego. 42. b  
 phlias 5. b Phlias urbs 56  
 phliasus 5. b phlogius 7. a  
 phocus 5. b 6. b 14. b  
 phœbe 1. b Leucippi F. 20. a Soa-  
 lis F. 37. b Mineruae sacerdos.  
 20. a  
 phœbea 37. a Phædunus 4. b  
 phoenix 40. b à quo Pani. 41. a  
 phoenix quot nauibus ad Troiam pro-  
 fectus 23. b  
 phœnice 62. b  
 phœnicis & Pelei amicitia 52. b  
 pholoe 55. a  
 phorbas 5. b 22. b 69. a  
 phoreus 1. a eius profapia 1. b  
 phorcides 1. b Phoreynis filie. 117. b  
 phoroneus 35. b rex 30. a arma  
 Iunoni primum fecit, ideoq; primum  
 rex 35. a 55. b  
 phoroneum Iunoni templum Argis  
 primum fecisse 49. a  
 phrixus 2. b 75. a  
 phruxi aries Chrysolallos. 44. a  
 eius fabula 3. a filij 8. b mors. 50. b  
 phronius 7. a Phrontis 3. a Phron-  
 tides 7. a 8. b  
 phthia 5. b Phylacus 5. a Phylleus  
 mons 5. a Phyleto 73. b  
 Phylla cur folia Græcis dicta 16. a  
 phyllis 15. b. eiusdem ex amore interi-  
 phyllidis interitus 50. b (tus 16. a  
 phyllodoce 1. b  
 physice, naturalis mundi statio. 58. b  
 piecus 1. b (51. b inde  
 pietatis exēpla præcipua qui, aut que  
 pilus à cygno interfectus 54. b  
 pindarus 78. b  
 pinther Vulcani F. 37. b  
 piranthus 35. b. Piresia urbs 5. a  
 pirithous 5. b Iouis F. 37. b  
 pirithoi & Thesei amicitia 52. b eod.  
 rundē ad inferos descensus 19. b inde  
 105. a  
 piros stella Martis 80. a  
 piscis ore aquam cur excipiat  
 pisces cur inter astra relati 47. a. eod.  
 rum positio, ortus et occasus: 11. a  
 95. a 91. b  
 pisinoe 3. b Pisis 22. b  
 pistricis ortus & occasus 95. a sita  
 & constellatio 91. b  
 pitheus 12. b  
 pithon draco, Terræ F. 34. ab Apollis  
 ne sagittis necatus eod.  
 pithus quot nauibus ad Troiam profe-  
 ctus 24. a  
 pittacus Mitylenæus 48. b. eiusdem  
 apophthegma 48. b  
 pityocampes 1. b  
 planetae an solū quinq; 104. a  
 plaustrum

I N D E X

plaustrum 62.a	Plautus 149.a	polydamas quot occiderit 28.a	sublati 31.b 32.a
pleiades an ex Atlante orta 163.b. unde dicta 45.b et quot numero, ea rumq; nomina. eod. 74. a cur solum sex uideantur 74. a	Orio eod.	polydectes rex 16. b eius mors. eod.	procris Aurora insidijs decepta. 44. b iaculo et cane donatur à Diana. eod.
pleiades hyadum sorores 74. a	Orio eod.	polydecta facti à Perseo ludi 54. a	procris cum patre congressa 51. b à Cephalo interfecta 44. b 49. b
nem cur sequantur 74. a	Orio eod.	polydector Aegypti F. 37. b	procris quomodo cū Cephalo, à quo profugerat, in gratia redierit. 44. b
pleiadum parentes 74. a	Orio eod.	polydora Amazon 38. a	procridi cur datus canis 78. a
pleione 1. b	Orio eod.	polydorus Cadmi F. 41. b Hippomedontis F. 18. b	procrustes 12. b Procyon signū. 59. a. b 63. b 78. b
plexippus 40. b Aegypti F. 39. b eius mors 50. b	Orio eod.	polydorus ab Iliona sorore pro filio educatus 27. a	procyonis ortus & occasus 93. a si tus & constellatio eod. 116. b
plinthius à matre necatus 49. b	Orio eod.	polydorus Theb. rex 19. b	proctus rex 15. b 141. b. eiusq; mors 49. b 52. a
plithenes Thyestis F. ab Atreo casus. 21. a. b 50. b à patre deuoratus. 51. a	Orio eod.	polydorus primus & secundus. 22. a. b pro Polydoro necatus à Polymnestore Deiphilus 27. a	progne filium occidit 49. b 52. a
plote inf. 6. a	Orio eod.	polydorus Theb. rex 19. b	progne in hirundinem 13. b 14. a
plumbi albi & nigri inuentor Midas. 55. a	Orio eod.	polydius augur 32. b restitutus ab eo Minoi filius mortuus 34. a	προκυβηται quid grecis 137. a
Plutarchi locus 122. b	Orio eod.	polydius Carani F. 51. b	prometheus 1. b 136. b 69. b
Pluto 1. b à ueterib. quomodo dictus 173. b	Orio eod.	polyidos herba 115. b	prometheum homines è luto finxisse primum 35. a 69. b
Plutoni raptā Proserpina 35. b 165. b	Orio eod.	polymena 22. a Polymetus eod. 130. b	prometheus ignis dator hominib. 35. a ob idq; Caucaſo affixus 35. a
Plutone nympha 37. b	Orio eod.	πολυμνηστωρ unde dicta 49. b luminibus ab Iliona & Polydoro priuatus 27. a. b	prometheus Ioui quomodo imposuerit 70. a
Plutonis grecè quid 129. a	Orio eod.	polynices 18. a. b Oedipi F. 17. b ind. e Theb. rex 19. b	prometheus Ioui de Caucaſo liberatus 15. a
Plutoni generatio quæ 64. a	Orio eod.	polynices et Eteoclis mutua cædes. 17. b 18. b	promethei aquila ab Hercule necata. 11. a 35. a
Podalirius 20. b quot nauib. ad Troiam profectus 24. a	Orio eod.	polynici nupta Argia 18. a	promethei fabula 159. b
Podarce 2. a	Orio eod.	polyphemus 5. a 6. b Cyclops 30. a ab Vlyſſe excæcatus eod. b	promethei frater Epimetheus 159. b
Podarces quot nauibus ad Troiã profectus 24. a	Orio eod.	polyphontes rex 34. a 42. b quomodo occisus 43. a 128. a	promi & condi 149. b
Podargus. Podarces 11. a Proteſilai frater 24. b	Orio eod.	polyphotes 20. b quot occiderit. 24. a	pronous 22. a Propertius 159. a
Podarius 11. a	Orio eod.	polyſenes quot nauibus ad Troiã profectus 24. a	proserpina. 22. a. ενδρα cur dicta 129. a. b Plutoni an nupta eodem
Podasimus Aegypti F. 39. b	Orio eod.	polyxena 22. b Danaï F. 39. b ad Achillis sepulcrum immolata. 27. b	proserpina, quæ alias Diana. 204. b
poemenis 42. a	Orio eod.	polyxena unde sic dicta 145. a	proserpine pulchritudo 144. a
poeni unde, qui prius Afri 41. a	Orio eod.	polyxenus 20. b Polyxo 1. a 45. b	raptus 35. b
poenope 1. b	Orio eod.	pontus 1. a	protesilaus 20. b quantum uxori Laodamie dilectus 26. a
poenope unde dictus 166. a	Orio eod.	ponti & maris profapia 1. a	protesilaus quot occiderit 28. a
polipes 22. a	Orio eod.	porphyriion 1. a Porthaon 6. a	protesilaus unde dictus, qui Iolaus ante 35. b
polisso 73. b Polites 22. b	Orio eod.	portunus 3. a Potestas 2. b	protesilai ad inferos descensus 51. b mors 28. a
polixo 7. b Politreus 69. a	Orio eod.	ποσειδων 163. b Præsegmina 150. b	proteus Aegypti F. 39. b in delphinum 33. b
polliniflores 148. a	Orio eod.	preces Iouis filie 154. b	protei marini uaticinium 28. b
pollucibilitas quid 128. a (37. a)	Orio eod.	priamus unde dictus 22. a	prothenor quot nauibus ad Troiam profectus 24. a
pollux 5. b Ledæ ex Ioue F. 19. b	Orio eod.	priamus Hectoris occisi corpus ab Achille redimit 26. b	protheon Aegypti F. 39. b
pollux unde dictus 118. b	Orio eod.	priami filij et filie quinquaginta tuor numero, eorumq; nomina. 21. a	protho 1. b Prothous 20. b
pollux cestu uictor 54. b	Orio eod.	priami mors 23. a	prothous quot nauibus ad Troiã profectus 24. b
pollux Amycum necat 8. a	Orio eod.	priamo instituti ludi gymnici, ad ceno- taphium Paridis 54. b	protodamas 22. a
pollucis ab inferis reditus 51. b cum Castore permutatio 20. a	Orio eod.	priamo prius Padaci, regnum ab Hercule traditum 22. a	protogenie Deucalionis F. 37. a
polus 1. a eius profapia 159. a	Orio eod.	priapus Mercurij F. 37. b	protus 20. b
polus æpurius cur sic dictus 58. b	Orio eod.	priasus 6. b Priscus 5. a	prouocantes inter se qui cum quo dicantur micarunt 27. b
polus Boreus semper conspicuus, Notius non item 58. b	Orio eod.	problema 149. a	psalmiste locus 133. b
polus Notius cur sic dictus 58. b	Orio eod.	proci Penelopes quomodo ab Vlyſſe 5. b 17. a	pterelas 42. a Ptolus 1. a
poli 58. b duo, Boreus et Notius. eod.	Orio eod.		
polybe Danaï F. 39. b	Orio eod.		
polyphotes 1. a quot nauibus ad Troiam profectus 24. b	Orio eod.		
polybus 5. b 17. a	Orio eod.		

I N D E X.

pugna 1.a Pugno Aegypti F. 39. b	rutilius Geminus, poeta	143. b	item Danaï F. 39. b & Nisi filias
pumili qui	S	(b)	in Cirin piscem
pylachanti mors	Acrificia olim quomodo habita. 69.		scyllæ in patrem Nysum perfidia, &
pylades quomodo Orestis adiutor in	Sacrorum dijs faciendorum primi		amor in Minoa 47. a 52. a
ulciscenda Agamænonis cæde. 29. a	autores Arcades	55. a	scylla Typhonis F. monstru. 31. a 36. b
pyladis cum Oreste in Tauris pericu-	facus auri inuentor	55. a	scylla nauis
lum	sagaris flumen	69. a inde	scylla in monstrum marinum conuersa
pyladis in Orestem amor	sagitta an ex telis Herculis	69. b	sa à Circe
pylon	sagittæ situs & constellatio	86. a	scylla triremis
pylos expugnata Herculi	sagittarij fidus 49. a 76. a eius or-		scylla unde sic dicta
pymplea urbs	tus 90. a situs & constellatio. eod.		σκύλας quid græcis
pyramides Aegypti	101. a		σκυροί græcis qui
pyrami interitus	sagnos 42. a Salamina	5. b	scytha
pyranthe, siue Pyrantis, Danaï F.	salius	55. a	σαλκωί qui, & unde dicti
pyranthus rex	salomoneus, eiusq; interitus. 16. a 51. a		seipos qui occiderint 49. b inde
pyrenus 5. a Pyrene Danaï F. 39. b	salomon Aeoli nepos	72. b	σελαίνειν
pyria quæ 115. a Pyrois 42. b	samius historiarum scriptor	108. a	selununtij & Mari amicitia
pyrrha dictus Achilles pro uirgine la-	à Palæphato cûr laudatus	ibid.	semele 37. a 64. b ex congressu cû
titans	samos 6. a Sandapila	148. a	loue mortua
pyrrha Epimethei filia, prima morta-	sapientes Græciæ septem, eorûq; no =		semele ex Liberi corde in potu accen-
lis creata	mina, & dicta	48. b	pto impregnata
pyrrhe Pimmeti F.	sapiëntia bonæ cõsultationis fons. 141. b		& fulmine icta
pyrrha & Deucalion soli in diluui-	sapientia dat Musis fontem	141. b	semele iunoni inuisa
superstites	sardinia amplitudo	56. a	semele unde dicta
pyrrha iactu lapidû feminae creata.	sardo Sardeis condit	56. a	semiramis Babilonem condit
pyrrhon, rusum	sarpedon louis F. 37. a quot occide-		semiramidis Dercetis F. murus in Ba-
pyrrhus, qui & Neoptolemus	rit	28. a	bylone
pythagoras in Euphorbum	sarpedonis mors	26. b	semiramis maritum necat
pythaulæ qui	saturnus 1. a deorum primus. 171. a. b		semiramidis interitus
pythia in patrem pietas	saturni effigies	171. b 128. b	semones dij
pythius cur Apollo, & Pythia ludi.	saturnus flexuoso consilio	153. a	senectus
34. b	saturnus lapidè pro Ioue deuorat. 34. b		septem opera mirabilia quæ
python 2. a Latonam prosequitur.	saturnus primus rex in Italia	128. b	septem sapientes qui
pytheus	saturnus regno à Ioue deiectus	15. a	septentrionis signum neq; mouerit, ne
	saturnus unde dictus	128. b	que occidere 41. a & cur eodem
	saturni filij quot & qui	128. b	septentriones
	saturni profapia	1. b	serapion quis 130. a Sergestus 55. a
	saturni natura 105. a cursus eod.		seriphos inf. 16. b 56. a
	saturni templum Romæ	53. b	seriphij in lapides mutati
	saturnus cur exectus	153. a	serpens 62. b à gigantibus an occisa
	satyri qui 166. b cum caprinis cor-		sus 62. b ab Hercule interfectus.
	nibus cur picti	141. b	eod.
	σκάνειον 166. b Scamandrus	1. b	serpens quomodo ad cælum peruenen-
	sceleratus uicinus Romæ	52. a	rit
	σκέπειν 166. b		ferræ inuentor Perdix
	schædus quot nauibus ad Troiam pro-		serpentarij situs et constellatio
	fectus	24. a	seruus interdicitus medicinae usus. 55. b
	schæneus	43. a	σεσπέρα 166. b Seti urbs
	sciron 12. b Scironis petra eodem		sibilus quomodo fiat
	scolponeæ	149. b	siboe 4. b Sibylla uates
	scorpius	75. b 182. b	siciliae amplitudo
	scorpij stelle quot	182. b	sicyonis agri amplitudo
	scorpius signum cœleste quomodo fa-		sictothius
	ctus	76. a	sidera quando non uideamus. 101. b
	scorpionis ortus 89. b situs & con-		signiferi quis cursus
	stellatio. eod.	100. b	signorum cœlestium partes quomodo
	scylla. 1. b 2. a à Glaucō adamata. 138. a		diuidantur 59. a. eorundè ortus &
	scylla an fera	114. b	occasus quis
	scylla Cratetis f. Glaucō amata. 47. a		silicernij 148. b Siluo 1. a Simois

Q

Quadrige primus inuētor quis. 68.  
 Quadrige quæ rectores suos pro-  
 diderunt 51. a  
 quadrigarum certamina Elide primū  
 instituta 55. a

R

Raidne 2. a Ramentum 150. a  
 Rerū inuētores primi. 55. a. b 56. b  
 rhadamanthus Iouis F. 37. a  
 rhea cur cymbalis delectetur 152. b  
 rreha cur Iunonis mater dicta. 152. a. i  
 tem Phrygia dicta eod. b  
 rhene inf. 56. a siue Rhenia eod.  
 rhesi mors 28. a  
 rheas Neptuni F. 37. b  
 rhodus cur Ophiussa dicta 69. a  
 rhodi amplitudo 56. a  
 rhodi colossus solis 48. b  
 rhodope 1. a mons 33. a  
 romanorum mos in desultore cū duo=  
 bus equis mittendo, unde 20. a  
 romulus & Remus à lupa nutriti 51. b  
 rose cur in Veneris tutela 135. a  
 rubrius poeta 151. a

I N D E X

Simon in delphinum	33. b	Sphinx 2. a eiusq; carmen ab Oedi-	Etus Minotaurus. eod. eius labyrin-
Simonides literarum inuentor.	56. b	po interpretatum 17. b. a 111. a. b	thus qualis eod.
Simulacrorum deorum inuentor	D. 2. =	Sphinx Typhonis ex Echidna F. 36. b	tauri cum Pasiphae congressus 13. a
simulacrus	55. b	Spio 1. b Sponde 42. b	tauri cur solum prior pars appare-
simultas pro certamine	14. b	stega 149. b	at 73. b
Sipulus. Sipylus 4. b mons	eod.	Stephanus locus 64. b	tauri situs & constellatio 83. a. ortus
Sirenes 2. a earumq; fatum	31. a &	sterilitas frugum ob Atrei scelus orta.	& occasus. eod. b 100. a
cantus eod. 34. b	35. a	21. b	taygete 37. b 45. b
Sirenes locus	35. a	Sterope 37. b 45. b 42. b	telamon 5. b 7. a Aeaci F. 40. b
Sisyphi apud inferos poena	16. a	pes 1. a (41. a)	disco uictor 54. b
Sisypho compressa Anticlia	47. b	Sthenelus 20. b 120. b Capanei F.	telegonus 31. b
simulche inf.	29. a	Sthenelus quot nauibus ad Troia pro-	telegonus Vlyssis ex Circe F. 30. b
Smyrna oppid. a Cynara conditū.	56. a	fectus 24. a	telemachus 31. b quomodo Circe
Smyrna incestus, & in arborem con-		Stheneli & Diomedis amicitia 52. b	duxerit uxorem 32. a. b
uerso 15. b		Stheneli mors 50. b	telemus augur 32. b Eurymi F. 30. a
Soceros qui occiderint	50. b	Sthenio 1. b Sthenobœa 72. a	teleontes 20. b eius filij 6. b
Socordia 1. a	sol 1. b	Sthenobœa amor, & interitus. 15. b	teleon 5. b
Sol contra mundi motum an currat.	50. a	Stiche 42. a Stilbō 42. a 80. b 104. a	telephus a cerua nutritus 51. b eoa
101. b an cum mundo 202. b		strati equorum inuentor 55. a	gnatos necat 50. b
Sol quare sine barba dictus, cum pater	131. b	Strophades inf. 6. a 8. a Strophius.	telephus Herculis F. 33. a unde di-
fit		28. b	ctus 25. a
Sol quomodo Apollo dictus 168. a	31. a	Strymon 1. b	telephi ductus ad Troiam fatalis. 5. b
130. a		Stultitia semper timida 141. b	telephi uulnus ab Achille illatum, quo
Solis bones ab Vlyssis socijs absumpti.	48. b	Stymphalides 8. boues Herculi domi-	modo sanatum 25. a
Solis colossus Rhodi	99. b unde	te 11. a	telepho nupta Laodice. 25. b item ma-
Solis cursus in Zodiaco	101. b (49. a)	Styx 1. a. b Succius poeta 150. b	ter Auge 25. a
colligatur		suculae, quæ & Hyades 45. b	teles 2. a telmissus mons 116. b
Solis cursus per quot partes sphaeræ.	42. b 130. a	Sudum 151. a Suggrūdiaria. 148. b	telexiepta 2. b Temenus rex. 30. a
Solis equorum nomina	137. b & filij, eorūq; no-	Suidæ locus 106. a 122. a	templa deorū qui primi cōstituerint.
Solis filia	37. b (101. b)	Summates 150. b	49. a
mina		superbia 1. a suppetia 149. b	tenedos inf. eiusq; amplitudo. 56. a. b
Solis lumen sidera quomodo obscuret.	101. b	Sus cur Cereri immolatus 56. b	tenos inf. 56. a
Solis ortus & occasus	59. b	Sutela 149. a Symphones 150. b	tereus, eiusq; cum Philomela & Prom-
Solis per Zodiacū iter quomodo quatu-	2. a	Symplegades 8. a. b	gne fabula 12. b inde
or anni tempora designet	80. a	Syria dea, Venus 47. a	tereus filium suum epulatus 51. a
Solis profapia	130. a	σύρω quid græcis 138. a	tereus in accipitrem 14. a
Solis stella phaeton cur dicta	103. b	Syrus 42. a	terpsichore unde dicta 155. b 130. b
Soli cur adscribatur quadriga	48. b eius dictū.	Syri cur piscium esu abstineant. 47. a	terra 1. a quatenus habitabilis, aut
Solem & lunam planetis cur ueteres			non 60. a. b
adiunxerint	139. a		terra sphaeræ centrum 60. a
Solon Atheniensis	1. a		terræ & tartari profapia 1. a
48. b			terræ in tres partes diuisio 60. a
quatuor quid græcis	179. a		terræ situs & ratio 60. a
Somnus, somnia	143. a		tertullianus 149. a
Sophronis Mimus quis liber	49. b		theschinæno 1. b testorius 21. b
Sofidis locus, & opus	41. b		tethys 153. b Tetoa 1. b
Spariantis a patre necata	166. b		teucer 22. b quot nauibus ad Tro-
Sparte, ex feminatis draconis denti-	60. a		iam profectus 24. a
bus			teucer quot occiderit 28. a
senectus qui, & unde dicti	58. b. 59. a		teucer Telamonis & Hesione F. 22. a
Sphæra quid 58. a in sexaginta par-	58. b		teuthras rex 25. a
tes diuisa			thaletis dictum 48. b 133. b
Sphære circuli qui, et quot	106. a		thalia 1. b 130. b Thallo. 42. b
Sphære circulorum figuratio	58. a		thalpius 20. b
Sphære mundi calculatio	58. a		thasius, siue Thrasius Busiridi immola-
Sphære neq; exitum neq; initium defi-	58. b		tus 15. b
niri posse	2. b		thasus, siue Thasius a canibus consume-
Sphære partes quot			ptus 51. a
Sphincus			thammas 2. a 6. a

I N D E X.

theano, & quomodo seipsam interfe-	thesimenes 18.b	thesiphonus 22.b	tlepolemus quot nauibus ad Troiam
cerit 43.b	thespiades Herculis ff. 38.a		profectus 24.a
theanus perfidia 43.b	thesprotia regio 74.b		tlepolemi mors 28.a
thebeæ Hecatompyle 56.a (4.a	thessalus Iouis templi in Dodona stru-		zōves qualis circulus 103.b
thebeæ muris cincta ab Amp. & Zeto.	ctor 49.a		toxeus 40.b
thebeæ heptapyle à Cadmo condita.	Thetis 61.b dea aquarum 176.b		trapezos oppid 41.a ab Arcade cō-
56.a	Oceani uxor 41.a		ditum 56.a
thebeæ Thebaides à Ioue condita. 56.a	Thetis Peleo nupta. 15.a eiusq; fatum.		τρεῖς 162.b
thebas expugnatum profecti septem	eod. 23.a		tricarinia ciuitas 115.b 120.b
reges qui 18.a	Thestius 5.b 6.a.b		trietrica sacra 33.a
thebanorum reges 19.b	thestor à filiabus, quas amiserat, agni-		tripoas 35.b triope 35.b
thebarum septem portæ 18.a ea-	tus 45.a		trioips rex 30.a
rumq; nomina eod. 20.a	thestoris uatis filij 45.a		trioips sine lauro in Bœotia erigi non
theis 65.a Themis 1.a 2.a	thiadie 20.a Thisiade 23.a		poterat 123.a
themistagora Danaï F. 39.b	thibes interitus 50.b		triptolemus 68.b Cereris alunt-
themisto 37.b filios occidit 49.b	thoas 7.b 20.b 29.a à Chryse		nus 35.b ab eadem frugū usu dona-
themistus fabula 2.b 3.a eiusdem	& Oreste interfectus 29.b		tus, & regno 36.a
interitus 50.b	thoas quot nauibus ad Troiam profe-		triptolemus frugum sationem à Cæ-
theoclimeneus augur 32.b	ctus 24.a		rere edoctus 56.b 68.b
theodamas 1.a 5.b	thoas quot occiderit 28.a eiusdem		triptolemo insidiatus Lynceus 52.a
θεοῦ unde sic dicti 151.b	cædes 53.b		trite Danaï F. 39.b
theonoe Thestoris F. 45.a à piratis	thoe 1.b Thoumas 1.b Thous.		triton 1.b tritonis 6.b
rapta, Icaro in concubinatum emi-	42.a		tritonum greges circa Neptunū cur-
tur. eod. quomodo patrē Thestorem	thrasymedes quot nauibus ad Troiam		piſti 174.b
rursus agnouerit. eod.	profectus 24.a		troia à Neptuno & Apolline muro
theonoe uates. 32.b eius castitas. 52.a	thrasymedes quot occiderit 28.a		cincta 22.a
theophone 3.a in ouem conuersa, et	thrax Martis F. 37.b		ad Troiam qui expugnatum ierint ex
Neptuno compressa 44.a	thyene 73.b		Græcis, & quot naues 23.b (19.b
theopompilocus 128.b	thyesstes 21.a rex 30.a		troiani filia s Ceto an exposuerint. 28.a
thera 18.a Therbero 42.b	thyesstes filium suum epulatus 51.a		troiani qui quot occiderint 28.a
theremachus 11.a.b. 19.a	thyesstes cum filia congressus 51.b 21.a		troianis cur infestæ Iuno & Mineræ
θερμῶς τροπιδὸς 59.a 95.b	thyesstes & Atrei simultas 53.a		ua 23.a
theriope 42.a Theriphone. 42.a	thyessti illatam ab Atreo iniuriam Ae-		troilus 22.a. b eius mors 28.a
thermodoon fl. 8.b Therodamas.	gistiibus ulciscitur 22.a		tropicus therinos. sine astinalis 59.a
therodanapis 42.a (42.a	tibiæ à Minerua primum efficta. 38.b		& chimerinos, siue hyemalis. eod. 59.a
theromachus Herculis F. 38.a	tibiæ ex asininis auribus Mideæ. 145.b		tropici unde dicti 59.a
thermodoon 1.b Theron 42.a	tigris 1.b 42.a		tuba tyrrhenum melos dicta cur 55.b
θεῖος græcis quid 136.b & θεῖος	timemus Herculis F. 48.a		tuba inuentor Tyrrhenus 55.b
μαίωρ ibidem	timætes 22.b timor 1.a		tubicines cur in funere adhiberi soliti.
thersander 18.a. b Thersalon 6.	timor quomodo initium sapientiæ. 142.b		55.b
b Thefeis Amazon 38.a	tionem 2.a Tiphys 5.b 6.b		tuceta 150.a
theseus 5.b Aegei F. 40. b Athen.	tiresias uates Theb. 17.b. inde. à Iu-		tullia Ro. in patrem impietas 52.a
rex 14.b	none cur oculis priuatus 19.b 32.b		tusci, qui Tyrrheni prius 33.b
theseus Cercyone occiso, Hippothoo	tiresias quomodo in mulierem cōuer-		tuscuerus 149.a
regnum restituit 44.a	sus 19.a		tutuli sacerdotes 144.b
theseus è labyrintho ad lucem quo-	tiresiæ uisio 136.a		tyberiani opus 18.a
modo uenerit 64.b	tiresiæ septem ætates, & uaticinandi		tydeus 13.a Oenei F. 19.b
theseus ex Neptuni genere. 44.a Mi-	peritia unde 19.b		tyndareus, eiusq; liberi 19.b
notauri uictor 13.a. b Pallantem	tisamenus rex 30.a		typhō 1.a fulmine iclus 46.b 76.b
necat 50.b	tisiphone 1.a unde dicta 129.a		typhonis & Echidnæ filij 36.b Cera
theseus ad inferos descensus 51.b cum	titanaide 42.b		berus, & draco Hesperidum 11.a
Pirithoo 19. b inde	titani à Ioue in tartarum detrusi. 36.b		typhonis immanitas, centum capiti.
thesei & Pirithoi amicitia 52.b	titanes 1.a 68.a qui & quando		et c. 36.b
thesei forma 54.a	prognati 159.a		typhonis metu dij in bestias sese uera
thesei in Cretam profectio 64.b	titanomachia 36.a Titaresius. 5.b		tunt 46.b
thesei labores 12.a	tithonus Auroræ maritus 54.a. e-		typhonis profapia 21.a
thesei mors 65.a	ius forma eod.		typhoni fulmine iclo imposita Aetna
theseo instituti Isthmiorum Iudi. 54. b	titiuillitium 149.a		36.b
theseo rapta Helena 19. b	tlepolemus 20. b Herculis F. 38.a		tyrrhenum mare unde dictum 33.b
			tyrrhea





SERIESCHARTARVM.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z A

Omnes termines, præter a duernionem.

BASILEÆ, PER IOANNEM  
Heruagium, Anno salutis humanæ M.D.  
XLI X. Mense  
Martio.

